

ZHUAN FALUN

轉 法 輪

Otáčanie kolesa Zákona

Li Chung-č'

(slovenské vydanie, máj 2025)

(Preložené z anglickej verzie prekladu z r. 2018)

Tento emblém Faluna je miniatúrou vesmíru. Tiež má svoju vlastnú formu existencie a proces vývoja vo všetkých ostatných dimenziách, a tak ho nazývam svetom.

Li Chung-č'

O DAFA

(Lunyu)

Dafa* je múdrosťou Stvoriteľa. Je základným kameňom celého stvorenia, na ktorom sú postavené nebesia, zem a celý vesmír. Zahŕňa všetky veci, od úplne najmenších až po tie najväčšie z najväčších, pričom na každej úrovni existencie vesmírneho tela sa prejavuje odlišne. Z hĺbín vesmírneho tela sa ako prvé objavujú tie najmenšie častice, po nich nasledujú vrstvy a vrstvy nespočetných častíc rôznych veľkostí, od malých po veľké, a postupuje to až k vonkajším rovinám častíc, ktoré pozná ľudstvo – k rovinám atómov, molekúl, planét a galaxií – idúc k tomu, čo je ešte väčšie. Častice rôznych veľkostí vytvárajú životy rôznych veľkostí, ako aj svety rôznych veľkostí, ktoré sa rozprestierajú po celom vesmírnom tele. Životy na každej z rôznych úrovní častíc vnímajú častice nasledujúcej, väčšej úrovne ako planéty na ich oblohe a takto je to pre každú úroveň. Životom na každej úrovni vesmíru sa zdá, že to pokračuje do nekonečna. Bol to Dafa, kto stvoril čas a priestor, veľký počet životov a rôznych druhov, ako aj celé stvorenie; všetko existuje vďaka nemu a nič nie je mimo neho. Všetko z toho je na rôznych úrovniach hmatateľným prejavom vlastností Dafa: *čen, šan a žen**.

Nech by ľudia použili akokoľvek pokročilé prostriedky na skúmanie vesmíru a života, získané poznatky budú obmedzené len na určitú časť tejto dimenzie na nízkej úrovni vesmíru, kde prebývajú ľudské bytosti. Ľudia už počas prehistorických civilizácií objavovali iné planéty. No nech už sa dostali akokoľvek vysoko alebo ďaleko, nikdy sa im nepodarilo prekročiť túto dimenziu, v ktorej existuje ľudstvo. Skutočný obraz vesmíru bude ľudstvu navždy unikáť. Ak má človek pochopiť záhady vesmíru, časopriestoru a ľudského tela, musí sa začať kultivovať podľa opravdivého *Fa** a dosiahnuť pravé osvietenie, čím si zvýši úroveň svojej existencie. Pomocou kultivácie sa pozdvihne jeho morálny charakter, a keď sa naučí skutočne rozlíšiť dobré od zlého, cnostné od skazeného, a prekročí túto ľudskú úroveň, bude schopný vidieť pravú podobu vesmíru, ako aj životy iných úrovní a dimenzií, a dokáže s nimi nadviazať kontakt.

Hoci ľudia často tvrdia, že ich vedecké snahy majú za cieľ „zlepšiť kvalitu života“, v skutočnosti sú poháňaní súperením v technológiách. Vo väčšine prípadov sa to začalo objavovať až potom, ako ľudia odmietli bohov a upustili od morálnych zásad, ktoré ich mali udržať v umiernenosti a sebakázní. Práve z týchto dôvodov boli minulé civilizácie mnohokrát zničené. Ľudský výskum je nevyhnutne obmedzený na tento materiálny svet a používa metódy, ktorými sa skúma len to, čo už bolo oficiálne uznané. Pričom určité javy, ktoré sú v ľudskej dimenzii nehmatateľné a neviditeľné, ale naozaj objektívne existujú a reálne sa prejavujú v tomto hmotnom svete – ako napríklad duchovnosť, viera, božie slovo a zázraky – sú považované za tabu, pretože ľudia zavrhnuli bohov.

* Všetky pojmy v texte označené hviezdičkou sú vysvetlené v poznámkach na konci knihy.

Ak si ľudstvo dokáže zlepšiť svoj charakter, správanie a uvažovanie na základe morálnych hodnôt, ľudskej civilizácii bude umožnené pretrvať a v ľudskom svete sa budú dokonca znova diať zázraky. V minulosti sa v tomto svete mnohokrát objavili kultúry, ktoré boli polobožské, a pomohli ľuďom dospieť k správnejšiemu pochopeniu života a vesmíru. Ak ľudia preukážu náležitú úctu a rešpekt voči Dafa, keď sa prejavuje v tomto svete, prinesie to ľuďom, ich rase, ako aj národu požehnanie a česť. Dafa – Veľký Zákon vesmíru – vytvoril nebeské telo, vesmír, život a všetko stvorenie. Každý život, ktorý sa odkloní od Dafa, je skutočne skazený. Každý človek, ktorý dokáže byť v súlade s Dafa, je skutočne dobrým človekom, a bude požehnaný a obdarovaný zdravím a šťastím. A každý kultivujúci, ktorý dokáže splynúť s Dafa, sa stáva osvieteným – božskou bytosťou.

Li Chung-č'

24. mája 2015

OBSAH

O DAFA	iii
PRVÁ PREDNÁŠKA.....	1
Skutočne vás viesť k vyšším duchovným úrovňam	1
Mnoho úrovní <i>Fa</i>	4
Jediné kritérium dobroty: pravdivosť, súcit, znášanlivosť	7
Energetické praxe pochádzajú z prehistórie	9
Energetické praxe slúžia na duchovný rozvoj	12
Keď praktizovanie neprináša výsledky	14
V čom je Falun Dafa odlišný	20
DRUHÁ PREDNÁŠKA	26
Vnútorne oko*	26
Schopnosť videnia na diaľku.....	34
Schopnosť poznania osudu	36
Prekročenie tejto hmotnej a smrteľnej ríše	39
Problém s prechovávaním zámerov	43
TRETIA PREDNÁŠKA	50
Každého, kto sa učí našu prax, považujem za svojho učeníka	50
Budhistické energetické praxe a budhistické náboženstvo	51
Zostať verný jednej praxi	54
Nadprirodzené schopnosti a duchovná sila	56
Opačné praktizovanie a požíčanie energie	57
Posadnutie duchom	62
Kozmické jazyky	67
Čo robím pre svojich žiakov	68
Pole, ktoré so sebou nesie naša energia.....	73
Ako predstaviť túto prax ostatným.....	74
ŠTVRTÁ PREDNÁŠKA.....	77
Strácanie a získavanie.....	77
Premena karmy	78
Zlepšovanie charakteru	85

Obradné zasvätenie	89
Tajomstvo mandorly*	92
PIATA PREDNÁŠKA	98
Vzor faluna	98
Mystické cesty	100
Praktizovanie zlej cesty	101
Praktiky tantrického spojenia	103
Prax, ktorá kultivuje myseľ aj telo	104
Duchovné telá	106
Požehnávanie sakrálnych sôch	106
Liečenie mágiou	112
ŠIESTA PREDNÁŠKA	114
Strach z odchýlenia sa v praxi	114
Ako zlo zasahuje do praktizovania	121
Ako môže myseľ zviest človeka na scestie	126
Dôležitosť pevnej mysle	130
Vaše uvažovanie musí byť správne	130
Bojové umenia zahŕňajúce prácu s energiou	135
Predvádzanie sa	138
SIEDMA PREDNÁŠKA	142
Otázka zabíjania	142
Jedenie mäsa	145
Závisť	150
Liečenie	154
Moderná medicína a liečenie energiou	157
ÔSMA PREDNÁŠKA	162
Pi-ku*	162
Kradnutie energie	163
Zhromažďovanie čchi	166
Ten, kto praktizuje, získava zásluhy	168
Kozmický obeh	173
Keď sa človek nechá príliš uniesť	180

Ako si strážiť svoju reč	182
DEVIATA PREDNÁŠKA.....	184
Energetické praxe v porovnaní s bežnými cvičeniami	184
Myseľ a myšlienky	186
Čistá a pokojná myseľ.....	190
Vrodená základňa človeka	194
Osvietenie.....	196
Človek s výnimočnými duchovnými kvalitami	201
DODATOK	207
POZNÁMKY	208

PRVÁ PREDNÁŠKA

Skutočne vás viesť k vyšším duchovným úrovniam

Od začiatku som vyučoval tak, aby to bolo zodpovedné voči ľuďom, ktorí sa chcú učiť našu prax, ako aj voči spoločnosti. Išlo to vcelku dobre a táto prax má všeobecne pozitívny prínos. V posledných rokoch sa objavili mnohí ľudia, ktorí vyučovali energetické praxe, no ich učenie bolo zamerané vždy len na zdravie a dobrú fyzickú kondíciu. Samozrejme, nie je na tom nič zlé. Chcem tým len povedať, že nevyučovali nič z pokročilejšej úrovne. Mám dobrý prehľad o súčasnom stave energetických praxí v Číne a môžem povedať, že nikto u nás ani v zahraničí neposkytuje prax, ako je táto, ktorá by vás skutočne viedla k vyšším duchovným úrovniam. Pokiaľ ide o to, prečo je to tak, sú za tým širšie a hlbšie príčiny, pričom niektoré siahajú do ďalekej minulosti a môžu byť sporné. Takéto niečo nemôže vyučovať len tak hocikto, keďže si to vyžaduje vysporiadať sa s faktormi veľkého množstva iných praxí. Je to obzvlášť problematické najmä v súčasnosti, keď mnohí ľudia prechádzajú od jednej praxe k druhej a robia si neporiadok vo svojich vlastných telách, čím sami sebe bránia v dosiahnutí akýchkoľvek duchovných cieľov, ktoré možno pôvodne mali. Venujú sa všemožným veciam namiesto toho, aby sa zaviazali jednej spoľahlivej metóde, ktorá by ich mohla niekam doviesť a každá ďalšia, do ktorej sa pustia, je len v rozpore s tou predošlou. To všetko iba marí ich duchovné vyhliadky.

Všetky tieto veci pre vás musíme napraviť. To, čo je dobré, ponecháme, a čo je zlé, odstránime, čím vám umožníme duchovne napredovať. Podmienkou však je, že musíte brať túto prax vážne. Nebude to fungovať, ak ste motivovaní nesprávnymi vecami, ako napríklad svojimi pripútanosťami, túžbou po nadprirodzených schopnostiach či uzdravení, alebo ste tu z intelektuálnej zvedavosti. Pamätajte, že to, čo robím, je jedinečné. Je ťažké dostať sa k niečomu takému a ja nebudem poskytovať výučbu* večne. Takže myslím, že keď tu môžete sedieť a počúvať moje prednášky osobne, máte skutočne... hodnotu toho pochopíte neskôr a uvedomíte si, aké ste mali šťastie. My veríme v osud a povedal by som, že je to váš osud, že ste tu.

Stojí za to zamyslieť sa nad tým, čo znamená učiť sa prax, ktorá vás skutočne vedie k „vyšším duchovným úrovniam“. Znamená to vyslobodenie sa z tohto sveta. Budete sa teda musieť venovať skutočnému duchovnému praktizovaniu, a nebyť tu len kvôli zdraviu a dobrej kondícii. Z toho vyplýva, že tam budú vysoké požiadavky na vaše charakterové vlastnosti. Ste tu preto, že sa chcete učiť Falun Dafa, takže naozaj musíte počúvať s úprimným duchovným odhodlaním a zanechať všetko, čo vás pôvodne motivovalo. Ak pri učení sa tejto praxe stále prechováate nečisté zámery, nezískate z nej toho príliš veľa. Pravdupovediac, duchovná cesta nie je nič iné ako neustály proces učenia sa opúšťať veci tohto sveta, ku ktorým sme pripútaní. Ak patríte k ľuďom, ktorí tvrdo súperia s ostatnými, pokúšajú sa podvádzať a preľstiť ľudí, alebo dokonca šliapu po druhých, aby nad nimi mali navrch, potom naozaj musíte zmeniť svoje spôsoby. Je to obzvlášť nevyhnutné pre tých, ktorí sa prišli učiť túto prax v dnešnej dobe.

Nebudem vás učiť liečiť, keďže to nie je súčasťou našej praxe. Avšak pre každého, kto sa duchovnej praxi venuje naozaj vážne, je choré telo skutočne veľkou prekážkou. A tak ho pre vás očistím. No môžem to spraviť len pre tých, ktorí berú túto prax a učenie úprimne. Preto musím zdôrazniť, že vám nebudeme schopní pomôcť, ak sa stále zameriavate na svoje uzdravenie a nedokázate tú myšlienku opustiť. Možno sa pýtate, prečo je to tak. Podľa budhistického učenia to totiž vo vesmíre funguje tak, že všetko v živote človeka má svoju „príčinnú súvislosť“, a čo sa týka životných útrap – ako je príchod na tento svet, starnutie, ochorenie či umieranie – tie sú presne také, aké majú byť. Choroby a trápenia, ktoré ľudia zažívajú, vyplývajú z ich karmy a tá je výsledkom minulých zlých skutkov. Takže utrpenie, ktorému ľudia čelia, slúži na to, aby mohli splatiť svoju karmu. To znamená, že na tom nikto nemôže nič zmeniť. Ak by to niekto spravil, bolo by to rovnaké ako dovoliť ľuďom vytvárať si dlhy a nemusieť ich nikdy splatiť. Ľudské životy teda nemožno svojvoľne meniť a nebolo by správne to robiť.

Niektorí ľudia majú mylnú predstavu, že keď liečia iných, tak im tým pomáhajú. Ale ako to vidím ja, v skutočnosti tým nikdy nikoho nevyliečili. Choroby človeka sa tým len oddialili alebo premenili na niečo iné, no neboli skutočne odstránené. Aby ste ukončili fyzické utrpenie človeka, musíte odstrániť karmu, ktorá ho zapríčiňuje. Ale aby ste to spravili naozaj dôkladne a skutočne toho človeka vyviečili, museli by ste byť na dosť pokročilej duchovnej úrovni. Ktokoľvek na takejto úrovni by si už bol vedomý toho, že princípy tohto ľudského sveta nemožno neuvážene narušiť. Takže tí, ktorí sú v procese duchovnej kultivácie, môžu robiť nejaké milosrdné skutky, ako napríklad liečiť niekoho alebo mu pomáhať získať zdravie, ak ich k tomu vedie súcitiť. Avšak žiadne takéto liečenie nebude úplne dôkladné. Je to preto, že nie je správne odstrániť chorobu človeka od jej základu tým, že sa mu jeho karma rozpustí a bude od nej úplne oslobodený, keďže stále by zostal tým istým svetským človekom a vrátil by sa k svojmu súťažlivému a sebeckému životu. Skutočne vyviečiť niekoho takého teda neprichádza do úvahy.

Očistenie však môže byť vykonané pre tých, ktorí sa úprimne venujú duchovnej praxi. Tí sú totiž cenení najviac zo všetkých ľudí. Chcieť na sebe pracovať a stať sa lepším či duchovnejším človekom je tým najvznešenejším želaním. Už oddávna sa verilo, že každý má v sebe božskosť a toto je jej prejavom; takže vyššie bytosti vám pomôžu. Vyžaduje si to krátke vysvetlenie. Povedal by som, že prax, ktorú vyučujem, je dosť pokročilá, takže sú v nej obsiahnuté vyššie záležitosti a rozsiahlejšie veci. Z vyššej perspektívy vesmíru možno vidieť, že životy na tejto Zemi nevznikli tu. Ich duše boli zrodené vo vyšších ríšach vesmíru. Je mnoho, premnoho vecí vo vesmíre, ktoré môžu svojím vzájomným pôsobením vytvoriť život, čo znamená, že duša každého človeka bola pôvodne zrodená vo väčšom vesmíre. Vesmír je prirodzene dobrý a láskavý, takže keď sa bytosť prvýkrát zrodí, nesie jeho charakteristické vlastnosti: *čen*, *šan*, *žen* (pravdivosť, súcitiť, znášateľnosť). Ako však pribúda čoraz viac životov, tieto bytosti vstupujú do vzájomných spoločenských vzťahov, pričom niektoré sa stanú sebeckými a nebudú už viac hodné ríš, v ktorých sa nachádzajú. Keďže nemajú dovolené zotrvať tam, kde sú, musia klesnúť na nižšiu úroveň. No v tejto novej ríši sa môžu opäť zhoršiť a nebude im dovolené ostať ani tam, a tak znova klesnú. Tento cyklus sa môže opakovať, až kým napokon nespadnú na ľudskú úroveň.

Celé ľudstvo je na tejto jednej úrovni. Z pohľadu vyšších schopností, alebo ako to vidia božské bytosti, po príchode na túto úroveň by mali byť životy zničené. Nebeské bytosti sa však zo svojho súcitu rozhodli dať týmto životom ešte ďalšiu šancu a vytvorili toto jedinečné prostredie, resp. ríšu, ako ju poznáme. Životy v tejto ríši sú odlišné od životov vo všetkých ostatných ríšach vesmíru. Odtiaľto nie je možné vidieť životy iných ríš a ani vesmír nemožno vidieť taký, aký naozaj je, a tak sú životy v tejto ríši akoby zahalené rúskom nevedomosti. Takže jedinou cestou, ako sa človek môže vyliečiť, oslobodiť sa od nešťastia a sňať bremeno svojej karmy, je nastúpiť cestu duchovnej praxe, a čistý ako kedysi sa vrátiť do svojho skutočného domova. V to spoločne veria všetky rozličné duchovné školy. A práve to je v skutočnosti zmyslom života. Zároveň to vysvetľuje, prečo je želanie stať sa lepším alebo duchovnejším človekom považované za božské a veľmi cenené; znamená to, že tento človek chce znova nadobudnúť svoju čistotu, vrátiť sa do svojho pravého, nebeského domova a vyslobodiť sa z tohto sveta.

V budhizme sa oddávna verilo, že keď u človeka zažiarí jeho božská povaha, pohne to vyššími bytosťami v mnohých vesmírnych ríšach. Každý, kto to uvidí, bude chcieť poskytnúť pomoc a urobí to bezpodmienečne. Budhisti veria, že keď vyššie bytosti zachraňujú človeka z tohto sveta, neočakávajú za to nič; neurčujú si žiadnu cenu a ich pomoc je vždy bezpodmienečná. Práve z týchto dôvodov môžeme urobiť tak veľa pre každého, kto nastúpi cestu našej praxe. Ale pre bežného človeka, ktorý chce žiť tak ako doposiaľ a možno sa chce len uzdraviť, sa toho veľa spraviť nedá. Niektorí ľudia sa chcú venovať tejto praxi, len ak ich to vylieči. Váš záujem by však nemal byť ničím podmienený. Jednoducho začnite praktizovať, ak ste tomu naklonení. Prirodzene, budú aj takí, ktorí prídu praktizovať s chorým telom, so všemožnými energiami v tele či bez predošlej skúsenosti s energetickými cvičeniami. A dokonca aj tí, ktorí sa takýmto cvičeniam *venovali* hoci aj po desaťročia, sa zvyčajne nedostali od základného stupňa energetickej praxe k dosiahnutiu skutočného duchovného pokroku.

Čo teda spravíme? Očistíme ich telá, aby sme im v našej praxi umožnili napredovať. Tá prvá, základná úroveň duchovnej cesty zahŕňa dôkladné a úplné očistenie vášho tela, ako aj odstránenie všetkých zlých vecí z vašej mysle, zhluku karmy, ktorý obklopuje vaše telo a faktorov, ktoré oslabujú vaše zdravie. Ak by ste boli zaťažení takým tmavým, znečisteným telom a takou nečistou myslou, bez tohto očistenia by pre vás bolo ťažké spraviť duchovný pokrok. Naša prax nie je postavená na základnom druhu energie, známej ako *čchi**. V našej praxi nepotrebuje pracovať na týchto základných veciach. Pozdvihneme vás za túto úroveň, aby ste mohli začať s telom, ktoré je bez chorôb. A zároveň to, čo by si človek normálne vyvinul na základnej úrovni praktizovania, vám poskytneme už hotové. To znamená, že začínate hneď na pokročilej úrovni.

V ázijskej duchovnej praxi sa spomínajú tri úrovne praktizovania, ak sa zaráta aj začiatočná úroveň, ktorá zahŕňa energiu *čchi*. Skutočné praktizovanie však začína až za úrovňou *čchi*, takže sú len dve hlavné fázy praktizovania: fáza na úrovni ľudského sveta a fáza po prekročení ľudského sveta. Tie by sa nemali zamieňať s náboženskými konceptmi zrieknutia sa sveta a vrátenia sa k svetskému spôsobu života, ktoré môžu znieť podobne. Dva pojmy, ktoré používame my, sa vzťahujú na dve hlavné fázy telesných zmien, ku ktorým dochádza v pravých

duchovných praxiach zahŕňajúcich fyzický aspekt. V prvej fáze, počas praktizovania na úrovni ľudskej ríše, bude telo neustále, znova a znova očisťované, až kým nebude úplne premenené vysokoenergetickou látkou. Druhá fáza, praktizovanie po prekročení ľudskej ríše, je v podstate praktizovanie s božským telom. Je to telo vytvorené z vysokoenergetickej látky, v ktorom sa začnú vyvíjať všetky schopnosti opäť odznova. Toto sú dve fázy praktizovania, o ktorých budeme hovoriť.

My veríme v osud. Takže vďaka tomu, že ste prišli na túto prednášku, pre vás môžem spraviť to, čo som opísal. A mohol by som to urobiť nielen pre týchto dvetisíc ľudí, ktorých tu máme dnes, ale dokonca aj pre niekoľko tisíc, či viac ako desaťtisíc ľudí. Takže ako som už povedal, nikto z vás sa nemusí trápiť praktizovaním základných vecí. Ja vaše telo prečistím a posuniem vás za základnú úroveň; zároveň vám poskytnem všetko, čo potrebujete na uskutočnenie duchovného pokroku. Začínate teda hneď na pokročilej úrovni praktizovania. Ale týka sa to len tých z vás, ktorí berú praktizovanie a duchovný pokrok úprimne. Nestačí tu len byť, prihlásení na tomto seminári; to z vás ešte nerobí praktizujúcich. Predtým, než získate prínosy, ktoré som opísal, bude musieť nastať hlboká a výrazná zmena v spôsobe vášho myslenia. A ako zistíte neskôr, v skutočnosti toho získate oveľa viac. Hoci tu neliečime, spravíme pre vás to, že celé vaše telo uvedieme do rovnováhy, povediac to našimi pojmami. To vám umožní vykonávať našu prax. Ak by ste sa pokúšali praktizovať s telom zaneseným chorobou, neboli by ste schopní vyvinúť si vyššiu energiu, resp. *kung*. Nežiadajte ma teda, aby som vás liečil; ja to nerobím. Zverejnil som túto prax, pretože vás chcem skutočne priviesť k vyšším duchovným úrovňam.

Mnoho úrovni *Fa*

Čínske energetické praxe, známe pod názvom *čchi-kung** a *tchaj-ti*, učia, že existujú tri stupne praktizovania – začiatkový, stredný a pokročilý stupeň. Ale ako sa ukázalo, tieto tri stupne predstavujú len základnú úroveň, keďže pracujú s nižšou formou energie, takzvanou *čchi*. Väčšina ľudí, ktorí sa venujú týmto praxiam, nemá ani poňatia o vyšších úrovniach a ani o tom, čo zahŕňajú. Naproti tomu, my budeme hneď od prvého dňa vyučovať vyšší Zákon (*Fa*) pokročilej praxe. Zároveň dúfam, že tým pomôžem duchovným praxiam získať postavenie, ktoré si zaslúžia. To znamená, že budem musieť objasniť niektoré problematické záležitosti, ktoré sa dejú vo svete a vysvetliť, ako sa na ne správne pozeráť. Pri vyučovaní vyššej Cesty, akou sme my, odhalíme širšie a rozsiahlejšie záležitosti, pričom niektoré z nich sú dosť sporné. No napriek tomu sa im budem venovať. Určité veci, ktoré sužujú tento svet, a najmä duchovnú oblasť, pochádzajú z iných dimenzií a je potrebné ich odhaliť a dať pre našich študentov do poriadku, čo aj urobím. Ak by som sa o tieto záležitosti nepostaral, vaše praktizovanie by bolo už od začiatku odsúdené k nezdaru. Avšak vysporiadať sa s nimi na základnej úrovni znamená, že vás musím brať ako pravých praktizujúcich. Samozrejme, možno sa vám nepodarí zmeniť svoj spôsob nazerania na veci hneď od prvého dňa. Myslím si však, že to dokážete spraviť v nasledujúcich dňoch, a preto dúfam, že budete počúvať pozorne. Vyučujem iným spôsobom, ako to robia ostatní v tejto oblasti, keďže tí s vami zvyčajne prejdú len základmi svojej praxe, odovzdajú vám nejaké energie a naučia vás cvičenia. A toto je to, čo mnohí ľudia očakávajú.

Skutočné vedenie si však vyžaduje viac než len to: vyučovanie musí zahŕňať aj morálny aspekt, teda Zákon. A presne to vám poskytnem v priebehu našich desiatich prednášok. Budeme dôkladne vyučovať hlbšie princípy duchovnej praxe, a to bude to, čo vám umožní duchovne rásť. Bez toho by ste naozaj neboli schopní dostať sa príliš ďaleko. Výučba poskytovaná vo väčšine ostatných kurzov je zameraná len na liečenie a zlepšenie fyzického zdravia, no neobsahuje vyšší Zákon alebo učenie, ktoré by vás mohlo viesť k vyšším úrovňam duchovného praktizovania. Je to podobné ako pokúšať sa prejsť vysokou školou študovaním učebníc základnej školy: skončili by ste so základnou úrovňou vzdelania. Niektorí ľudia študovali všetky možné praxe a môžu to doložiť hĺbkou certifikátov, ale nikam ich to nedoviedlo. Napriek tomu si myslia, že pochopili skutočný význam energetickej praxe a všetkého, čo s tým súvisí; neuvedomujú si, že sa sotva dotkli povrchu a získali o tom len obmedzenú, čiastočnú predstavu. Avšak tradičné praxe, ako je *čchi-kung* a *tchaj-ti*, v sebe zahŕňajú omnoho viac. Sú to formy *duchovnej praxe*, ktoré sú ďalekosiahle a hlboké. Je tiež dôležité vedieť, že Zákon a jeho vedenie sa na rôznych úrovniach praktizovania líši. Nie je to tak, ako si to predstavuje väčšina ľudí – že čím viac sa toho človek naučí, tým lepšie. Aby som uviedol príklad, mohli by ste sa umoriť študovaním učebníc zozbieraných z celého sveta – z Anglicka, Ameriky, Japonska alebo z Číny – no ak by všetky tie učebnice boli len pre základné školy, skončili by ste so základným stupňom vzdelania. A v prípade energetických praxí na tom budete ešte horšie: čím viac výučby nižšej úrovne prijmete, tým viac škody to spôsobí. Odnesie si to vaše telo.

Chcel by som teda zdôrazniť, že toto je duchovná prax, takže je nevyhnutné, aby sme vyučovali vyšší Zákon. Niektorí budhistickí mnísi, hlavne tí zo Zen-budhizmu, s tým veľmi nesúhlasia a nebudú nás chcieť počúvať. Je to preto, že v Zen-budhizme sa verí, že vyššia duchovná pravda, inak povedané *dharma**, nie je niečo, čo sa dá vyučovať, pretože potom by to už viac nebola pravda. Veria tomu, že neexistuje nič, čo by sa dalo vyučovať, a že akúkoľvek vyššiu pravdu môže človek pochopiť len intuitívne, sám od seba. Takže v súčasnosti sa v Zen-budhizme už *dharma* nevyučuje. Pochádza to ešte z čias Bódhidarmu, zakladateľa Zenu, ktorý svoje myšlienky založil na jedinom výroku Budhu Šákjamuniho*: „Žiadna *dharma* nie je konečná.“ Škola Zen-budhizmu bola teda založená na základe tejto jednej vety. Z nášho pohľadu to vyzerá tak, že táto škola sa točila okolo nepodstatných detailov a dostala sa tak do slepej uličky. Hovorím to preto, že hoci Bódhidharma začína s pochopením, ktoré sa zdalo dosť hlboké a poskytovalo dostatočný priestor na uvažovanie, táto škola sa s každou ďalšou generáciou postupne dostávala do čoraz užšieho priestoru. Počas druhého patriarchu Zen-budhizmu zostalo toho priestoru už menej a v období tretieho patriarchu ho bolo len tak-tak. Počas štvrtého patriarchu už nezostal takmer žiaden priestor a v období piateho patriarchu sa prakticky uzavrel. V dobe Chuej-nenga, šiesteho patriarchu, bolo z pôvodnej myšlienky vyťažené toľko, že z nej už neostalo nič. V dnešných dňoch, keď idete do zenového kláštora v nádeji, že porozumíte *dharme*, radšej nekladte žiadne otázky, inak by vás mohli udrieť po hlave ich „palicou prebudenia“ – očakávalo by sa od vás totiž, že pochopíte pravdu intuitívne, sami od seba. Bolo by to však dosť máťúce, keďže ste tam išli práve preto, aby ste sa niečo naučili a zrazu od vás chcú, aby ste na tie veci prišli sami – inak dostanete úder palicou! Toto naznačuje, že Zen-budhizmus sa naozaj dostal do slepej uličky a neostalo nič, čo by sa dalo vyučovať. Sám Bódhidharma povedal, že jeho učenie sa zachová iba po obdobie šiesteho

patriarchu, čo bolo už pred stovkami rokov. No aj dnes sa nájdú ľudia, ktorí stále trvajú na učení Zen-budhizmu a držia sa ho. Mali by sme sa však zamyslieť nad tým, aký bol skutočný význam Budhovho vyhlásenia: „Žiadna *dharma* nie je konečná.“ Len veľmi málo ľudí od čias Budhu, a to vrátane mníchov, ktorí kráčali v jeho šľapajach, dosiahlo takú božskú pozíciu, akú napokon dosiahol on, nazývanú *tathágata*; a ani neboli mnohí, ktorí by dosiahli rovnaký stupeň osvietenia či sféru mysle. A tak pre nich bolo ťažké chápať skutočný význam jeho učenia o *dharme* alebo zmysel toho, čo povedal. To vysvetľuje, prečo tu máme taký široký a mätúci rozsah interpretácií, ktoré vznikli z jeho výroku – dokonca vrátane zen-budhistického presvedčenia, že duchovná pravda by sa nemala vyučovať a že keď sa niečo vyučuje, nie je to už viac pravda. Toto však nie je to, čo tým Budha myslel. Keď sa stal osvieteným a nadobudol svoje božské schopnosti pod stromom Bódhi, jeho stav prebudenia nebol ešte v najvyššom bode úrovne *tathágatu*, ktorú nakoniec dosiahol. Naďalej pokračoval v neustálom duchovnom pokroku počas štyridsiatich deviatich rokov svojho duchovného pôsobenia. Keď sa pri každom ďalšom prielome obzrel späť, zistil, že to, čo vyučoval predtým, nebolo úplne správne. Takto sa to opakovalo znova a znova, pričom po každom novom duchovnom prielome prehodnotil to, čo vyučoval predtým. Takto to prebiehalo počas celých štyridsiatich deviatich rokov jeho neprestajného napredovania, a zakaždým dospel k záveru, že to, čo vyučoval predtým, nebolo úplné. Uvedomil si, že duchovné pochopenia Zákona, ktoré nadobudol na každej ďalšej dosiahnutej úrovni, sú špecifické pre danú úroveň, a že na každej úrovni existujú rôzne pravdy, pričom žiadna z nich nie je konečnou Pravdou vesmíru. Mohol však vidieť, že Zákon [ku ktorému sa osvietil] sa na každej ďalšej úrovni čoraz viac približuje k pravej povahe vesmíru. A práve to ho viedlo k vyhláseniu, že žiadna *dharma* nie je konečná.

Napokon Budha takisto poznamenal, že „nikdy nevyučoval *dharmu*“. V Zen-budhizme si to vysvetľovali tak, že vyššia pravda sa nedá vyučovať. Keď to Budha vyhlásil, bol už v neskoršom veku a v skutočnosti dosiahol božský stav *tathágatu*, takže stojí za to prehodnotiť, čo tým myslel. Chcel tým povedať, že ani na duchovnej úrovni, ktorú dosiahol, nedokázal rozlíšiť, čo je konečná Pravda alebo Zákon vesmíru. A tak nechcel, aby tí, ktorí prídu po ňom, brali jeho slová ako absolútnu či konečnú Pravdu, inak by to obmedzovalo ľudí len po stupeň, ktorý dosiahol on alebo nižší, a bránilo by im to vo vyšších prielomoch. Neskoršie generácie pochopili jeho výroky nesprávne a porozumeli tomu tak, že žiadne učenie nie je schopné vysvetliť Zákon. Avšak on mal na mysli to, že tento Zákon sa na rôznych úrovniach existencie líši, a hoci každý z nich slúži na riadenie príslušnej úrovne, žiaden nepredstavuje konečnú Pravdu vesmíru. Takže teraz už viete, čo tým Budha myslel.

Mnohí ľudia mali podobne zaujatý prístup, ako má Zen-budhizmus a boli predpojatí voči myšlienke vyučovania vyššieho Zákona, teda *dharmy*. Ako by ste však mohli v duchovnej praxi napredovať bez vyučovania alebo niečoho, čo by vás viedlo? Spomínam si na budhistický príbeh, ktorý ste možno čítali; je to jeden z mnohých príbehov budhistickej tradície. Hovorí o človeku, ktorý vystúpil do nebeskej ríše a videl tam známy budhistický text, nazvaný *Diamantová sútra*. Táto verzia sútry však bola úplne odlišná od tej v ľudskej ríši, počnúc slovami textu až po múdrosť, ktoré obsahovala. Môže to znieť dosť záhadne. Tiež sa hovorí, že písma v raji Čistej zeme sa vôbec nepodobajú ich verziám na zemi, všetko je v nich odlišné – od slov a výkladov až po myšlienky v nich obsiahnuté. To poukazuje na skutočnosť, že Zákon

sa na každej úrovni existencie líši svojou formou, ako aj obsahom. A tak môže veriacim stále poskytovať vedenie bez ohľadu na to, na akej úrovni svojej duchovnej cesty sa nachádzajú.

Existuje aj budhistická kniha, zvaná *Cesta do Čistej zeme*, ktorú možno niektorí z vás poznajú. Hovorí o mníchovi, ktorého duša opustila telo počas meditácie, dostala sa do tohto presláveného raja a sledovala, čo sa tam nachádza. Jeho duša tam strávila jeden deň, no po návrate do ľudského sveta sa ukázalo, že prešlo šesť rokov. Pravdou je, že tento mních sa tam skutočne dostal. Ale nevidel ten raj taký, aký naozaj je, pretože ríša jeho dosiahnutej duchovnej úrovne mu to neumožňovala. Takže to, čo videl, bol iba jeden z prejavov raja, ktorý mu bol poskytnutý Zákonom na jeho dosiahnutej úrovni. Ten raj bol totiž zhmotnením určitého Zákona, a preto mu nebolo dovolené vidieť ho taký, aký naozaj je. Vyššie uvedené vyjadruje to, čo tým Budha z môjho pohľadu skutočne myslel, keď povedal, že žiadna duchovná pravda, resp. *dharma*, nie je konečná.

Jediné kritérium dobroty: pravdivosť, súcit, znášanlivosť

„Zákon“ (*Fa*) bol predmetom náboženskej diskusie a skúmania už oddávna. To však neznamená, že všetko, čo sa dá o Zákone vedieť, už bolo odhalené v dávnych učeniach a písomkách. Keď Budha odovzdával svoje učenie pred dvetisícpäťsto rokmi, bolo určené pre pomerne jednoduchých ľudí tej doby, ktorých civilizácia bola vo svojom ranom štádiu vývoja a ich chápanie sveta bolo pomerne zaostalé. Hovoril o budúcom období [konca *dharmy*], resp. „o období posledných dní“, keď už jeho učenie nebude schopné viesť ľudí v duchovnom vývoji. Toto obdobie sa v skutočnosti vzťahuje na našu dnešnú dobu. Naznačil, že v období posledných dní bude dokonca aj pre zasvätených mníchov ťažké vyslobodiť sa z tohto sveta, nehovoriac o laických veriacich. Takže to, čo učil, bolo určené pre ľudí tej doby a do *Fa* nezahrnul všetky pochopenia, ktoré nadobudol na svojej dosiahnutej úrovni. A nebolo možné nijako zabezpečiť, aby sa jeho učenie v priebehu ďalších storočí zachovalo nezmenené.

S vývojom civilizácie sa ľudská myseľ stávala čoraz zložitejšou a bolo ťažké duchovne napredovať nasledovaním starých spôsobov náboženského uctievania. Treba tiež povedať, že nech už ide o duchovné pravdy akejkoľvek viery, predstavujú len jednu malú časť Zákona a nie je možné, aby obsiahli Zákon v jeho celistvosti. Stále ešte existujú mnohé ďalšie, menej známe praxe, ktoré takisto nasledujú Zákon a sú odovzdávané mimo akýchkoľvek náboženských organizácií, napríklad po uzavretej línii. Pravdy sa líšia od jednej úrovne existencie k druhej a od dimenzie k dimenzii, keďže Zákon sa na rôznych úrovniach existencie a v rôznych ríšach odhaľuje svojím jedinečným spôsobom. Celkovo poznáme len zopár budhistických škôl – ako napr. Zen-budhizmus, Čistú zem, Tiantai, Chua-jen či tantrizmus – avšak Budha naznačil, že existuje *osemdesiatštyritisíc* ciest k osvieteniu alebo božskosti. Takže tých zopár známych kultivačných ciest nemôže predstavovať celé spektrum duchovných právd, ktoré existujú. Navyše, ako som práve spomenul, Budha nevyučoval všetko, k čomu sa osvietil z *Fa*, ale len to, čo bolo vhodné pre jeho poslucháčov v tej dobe.

Čo je teda presne tento *Fa*? Jeho najvyšším prejavom sú základné vlastnosti: *čen*, *šan*, *žen* (pravdivosť, súcit, znášanlivosť), ktoré tvoria základ celej existencie. Tieto vlastnosti sú

podstatou *Fa*. Zákon sa prejavuje na rozličných úrovniach existencie odlišne a každú z nich príslušne riadi, pričom na nižších úrovniach sa jeho prejav stáva čoraz zložitejší. Vlastnosti *čen*, *šan*, *žen* prenikajú celým stvorením, od častíc vzduchu až po kamene, drevo, zem, kov a ľudské telo. A rovnako sú tieto vlastnosti obsiahnuté aj v „piatich elementoch“, z ktorých je podľa tradičného čínskeho učenia vytvorená celá existencia. Tí, čo sa venujú duchovnej praxi, môžu spoznať len prejav Zákona jedinečný pre tú ríšu, do ktorej sa dostali na základe svojej dosiahnutej úrovne; to, čo sa človeku odhalí, odzrkadľuje výsledky jeho vynaloženého duchovného úsilia, resp. jeho dosiahnutú ríšu. Keď sa na *Fa* pozrieme v celom jeho rozsahu, je nesmierny. No v najvyšších ríšach je vcelku jednoduchý, keďže jeho štruktúra sa dá prirovnať k pyramíde, pričom na úplnom vrchole môže byť všetko zhrnuté do troch slov – *čen*, *šan*, *žen* – a idúc smerom dole k základni sa veci stávajú čoraz zložitejšími. Medzi človekom a vesmírom možno vykresliť paralelu, ako sa to vyučovalo už v starodávnom taoistickom učení. Hoci máte fyzické telo, to z vás ešte samo osebe nerobí úplného človeka. Musíte mať aj ostatné neviditeľné zložky, ako napríklad povahu, temperament, osobnosť, ako aj ducha či dušu, aby ste mohli byť úplným a nezávislým jedincom. Podobným spôsobom má vesmír Mliečnu cestu, ako aj iné galaxie, živé bytosti a vodu – a všetky tieto hmatateľné súčasti vesmíru predstavujú jeho fyzickú stránku. No za tým všetkým má aj neviditeľné vlastnosti, resp. povahu *čen*, *šan*, *žen*. Tieto vlastnosti sú obsiahnuté v časticiach všetkého, čo existuje, až po tie úplne najmenšie častice.

Práve tieto vlastnosti slúžia ako kritérium na hodnotenie dobrého a zlého v tomto vesmíre. Definujú dobro a zlo, ako aj to, čo sa tradične považovalo za cnostné. Avšak morálne hodnoty ľudstva sa zmenili a morálny kompas mnohých ľudí sa pokrivil. Napríklad, mnohí si dnes myslia, že by bolo hlúpe brať si za vzor nezištné postavy z minulosti, akou bol Lei Feng*. Ale v päťdesiatych či šesťdesiatych rokoch minulého storočia to tak nebolo. Hodnoty ľudí upadajú drastickým tempom a zhoršujú sa každým dňom. Mnohí ľudia dnes kladú svoj osobný zisk nad všetko ostatné, dokonca aj na úkor iných, a spravia čokoľvek, len aby dosiahli svoj cieľ. Čo sa však stane s naším svetom, ak to bude takto pokračovať? Sú ľudia, ktorí vás nebudú ani počúvať, ak sa pokúsíte poukázať na chyby v ich spôsoboch; skutočne nevidia, čo je na ich strane nesprávne. Niektorí si dokonca myslia, že sú lepší než ostatní, keďže sa na seba pozerajú pokrivenou optikou moderných hodnôt, ktorá zmenila ich vnímanie správneho a nesprávneho. Nech by sa však hodnoty ľudí akokoľvek zmenili, vlastnosti charakterizujúce tento vesmír sa *nezmenia* a sú jediným kritériom na hodnotenie vašej osobnosti. Takže ako ľudia venujúci sa duchovnej praxi musíte žiť podľa týchto hodnôt – a nie podľa tých, ktoré sú dnes v móde. Ak chcete znovu nadobudnúť čistotu, ktorú ste kedysi mali a vrátiť sa do svojho skutočného domova, a ak sa chcete duchovne rozvíjať, musíte žiť podľa vesmírnych vlastností *čen*, *šan*, *žen*. Každý, kto sa nimi riadi, je dobrý človek, pričom ktokoľvek vedie svoj život v rozpore s nimi, je naopak zlý človek. Bez ohľadu na to, za akých dobrých vás môžu považovať ľudia na vašom pracovisku alebo v inom prostredí, nemusí to odrážať to, akí naozaj ste. Vy vediete duchovný život, a ak si želáte stať sa duchovne uvedomelými bytosťami, musíte stelesňovať tieto vlastnosti. Je to v skutočnosti celkom jednoduché.

V taoistickej tradícii sa z vlastností *čen*, *šan*, *žen* praktizovanie zameriava na *čen* – pravdivosť. A tak svojich nasledovníkov učia, aby sa oddali praktizovaniu duchovnej školy,

rozprávali a konali čestne, boli pravdiví, vrátili sa k svojmu pravému stavu čistoty, a napokon sa stali osvietenou bytosťou. Znášanlivosť a súcit zohrávajú v ich praxi takisto svoju úlohu, no dôraz sa kladie na pravdivosť. Naproti tomu, v budhistickej tradícii sa z vlastností *čen*, *šan*, *žen* praktizovanie zameriava na *šan* – súcit. Kultivovaním súcitu sa v srdci človeka zrodí veľké milosrdenstvo a stane sa tak vnímavý voči utrpeniu druhých; a to v ňom následne rozvinie túžbu vyslobodiť ľudí z utrpenia. Pravdivosť a znášanlivosť sa v ich praxi vyskytuje tiež, avšak dôraz sa kladie na súcit. To, čo robí Falun Dafa takým mocným, je, že začleňujeme všetky tri najvyššie vlastnosti vesmíru – pravdivosť, súcit aj znášanlivosť – a na všetkých z nich pracujeme súčasne.

Energetické praxe pochádzajú z prehistórie

Mnohí učitelia energetických praxí sa už pokúšali vysvetliť, v čom spočíva podstata týchto praxí. Môj pohľad na to sa podstatne líši od ich pohľadu, ktorý zvykne byť dosť obmedzený; ja sa na tieto praxe pozerám z vyššieho, viac duchovného hľadiska. Niektorí učitelia ich datujú do čínskeho obdobia pred dvoch až troch tisíc rokov, či dokonca až do obdobia pred päťtisíc rokov – čím by boli približne také staré ako čínska civilizácia. Ale dokonca aj ich najstarší odhadovaný vek založený na archeologických objavoch hovorí o čísle sedemtisíc rokov – boli by teda o dosť staršie ako čínska civilizácia – no stále by nesiahali za obdobie vzniku ľudskej civilizácie. A podľa výpočtov tých, ktorí uznávajú Darwinovu evolučnú teóriu, samotná civilizácia vznikla v skutočnosti len niečo pred desaťtisíc rokmi, keď sa údajne objavili ľudia s myslením a kultúrou súčasného ľudstva; a to vraj nastalo po tom, ako človek prešiel svojím evolučným vývojom zo života vodnej rastliny cez vodného živočícha až po obyvateľa súše a neskôr stromov; až sa napokon opäť usadil na súši ako ľudoop. Predpokladá sa, že pred vznikom civilizácie nemali ľudia žiadne písomné záznamy a pravdepodobne žili divokým a primitívnym životom, zahaľovali si telo listami, jedli surové mäso a nepoznali ani oheň.

Pri tomto pohľade na históriu však vyvstávajú určité sporné otázky. Po celom svete bolo objavených mnoho artefaktov pochádzajúcich z oveľa skoršej doby, ako je najranejšia éra civilizácie, ktorú poznáme v súčasnosti. Mnohé z pozostatkov vykazujú vyspelú úroveň zručnosti a umeleckého citu. Tieto starodávne umelecké diela mali vysokú estetickú hodnotu a takmer to vzbudzuje dojem, akoby ich súčasný človek len napodobňoval. No niektoré z tých pozostatkov pochádzajú pred státisícov či miliónov rokov, pričom iné sú dokonca staršie ako sto miliónov rokov. Zdá sa, že to radikálne spochybňuje súčasný pohľad na históriu. Ale v podstate na tom nie je nič radikálne. Ľudia sa neustále snažia posúvať hranice ľudských možností a zakaždým prichádzajú k novým poznatkom o sebe a svojej minulosti. Takže ich počiatočné zistenia a názory na veci nemusia byť vždy správne.

Tým sa dostávame k téme prehistorických civilizácií, resp. prehistorických kultúr, o ktorých ste už možno počuli. V súčasnosti máme na svete Áziu, Afriku, Severnú Ameriku, Južnú Ameriku, Antarktídu, Európu a Oceániu, ktoré sa v geológii považujú za kontinenty. Ich súčasná poloha sa ustálila pred desiatkami miliónov rokov. Takže niektoré kontinenty sa vynorili z dna oceánu, zatiaľ čo iné, ktoré tu dnes už nie sú, sa ponorili pod jeho hladinu.

Súčasný kontinenty sú takto ustálené už po desiatky miliónov rokov. Na dne viacerých oceánov však boli objavené obrovské starobylé stavby. Tieto stavby sú pokryté prepracovanými rytinami a nedajú sa porovnať s dielami žiadnej súčasnej civilizácie. Museli byť teda postavené *pred* ponorením sa na dno oceánu – pred mnohými miliónmi rokov. Kto ich však postavil, keď ľudia v tom čase údajne neboli ešte ani opicami? Takéto prepracované veci by nebolo možné vytvoriť. Ďalšou záhadou je archeologický nález istej skameneliny trilobita. Ide o živočicha, ktorý žil v období pred 260 až 600 miliónmi rokov a už dávno vyhynul. Jeden americký vedec však objavil skamenelinu trilobita, na ktorej bola ľudská stopa – stopa človeka obutého v topánkach. Ten odtlačok bol nespochybniteľný. Pre mnohých je to zahanbujúce spochybnenie zaužívaného pohľadu na históriu. Darwinova evolučná teória nedokáže vysvetliť existenciu ľudských bytostí v tak dávnej dobe.

Ďalším veľavravným príkladom je skala v múzeu Národnej univerzity v Peru, na ktorej je vyrytá ľudská postava. Analýzou sa určilo, že táto postava bola vyrytá pred tridsaťtisíc rokmi. Tá postava je však oblečená v šatách, má klobúk a topánky, drží ďalekohľad a pozoruje hviezdy. Hoci pre nás môže byť ťažké predstaviť si, ako by ľudia mohli v tej dobe šiť takéto oblečenie, ešte ťažšie je pochopiť prítomnosť ďalekohľadu a pripustiť možnosť, že vedeli niečo o astronómii. Ľudia si vždy mysleli, že ďalekohľad bol vynájdený Európanom Galileom asi pred tristo rokmi. Takže ostávame v údive nad tým, ako sa tam objavil ďalekohľad pred tridsaťtisíc rokmi. Existuje množstvo takýchto nevyriešených záhad. Ďalšou z nich sú jaskynné maľby, ktoré sa našli v rôznych krajinách vrátane Francúzska a Južnej Afriky, ako aj v Alpách. Boli namaľované zručne, veľmi realisticky a živo, použitím minerálnych farieb. Prekvapujúce však je, že postavy vyobrazené na týchto maľbách majú oblečené šaty podobné tým, aké nosia ľudia v súčasnosti, ako napríklad nohavice v európskom štýle. Niektorí držia niečo ako fajku, zatiaľ čo iní majú chodeckú paličku či klobúk. Umenie takejto kvality je sotva niečo, čo by ste očakávali od našich údajne primitívnych predkov.

Ďalší príklad siaha do ešte dávnejšej minulosti. V africkom štáte Gabon sa vyskytuje uránová ruda, avšak táto krajina nie je príliš rozvinutá a nemá prostriedky na jej spracovanie, takže vyváža rudu do rozvinutejších krajín. Keď v roku 1972 doviezol francúzsky závod kus tejto rudy, po chemickej analýze sa nečakane zistilo, že urán bol už spracovaný a vytŕažený. Zdalo sa im to zvláštne, a tak vyslali vedeckých a technických pracovníkov, aby to preskúmali priamo na mieste. Prišli tam dokonca aj vedci z mnohých ďalších krajín. Napokon sa zistilo, že to, čo považovali za uránovú baňu, bol v skutočnosti obrovský, dobre navrhnutý jadrový reaktor – postavený lepšie, ako by sme ho dokázali postaviť dnes. Tento reaktor bol však zostrojený pred dvoma miliardami rokov a bol v prevádzke približne päťstotisíc rokov. Pochádza z mimoriadne dávnej doby, takže z pohľadu evolučnej teórie to vôbec nedáva zmysel. V skutočnosti existuje mnoho takýchto nezrovnalostí. Máme viac než dosť vedeckých objavov na to, aby mohli byť prepísané knihy. Keď majú ľudia na veci fixné názory, ktoré sa už sformovali do istého spôsobu fungovania a myslenia, je pre nich ťažké otvoriť sa novým myšlienkam a objavom. Takže aj keď pravda vyjde najavo, budú sa jej vyhýbať alebo ju inštinktívne odmietnu. Kvôli dlhodobým predsudkom dnes takmer nikto z vedeckých kruhov tieto nezvyčajné objavy systematicky neskúma, ani sa ich nepokúša vysvetliť. A tak teoretické

rámce nedržia krok s dobou. Nové objavy sa naďalej zavrhujú ako „pseudoveda“, napriek tomu, že boli skutočne potvrdené, hoci nie sú všeobecne známe.

V iných krajinách už viacero odvážnejších vedcov otvorene vyjadrilo názor, že tieto objavy svedčia o skorších kultúrach, ktoré sa vyskytovali pred písomne zaznamenanou históriou, resp. civilizáciou, ako ju poznáme dnes. To by znamenalo, že tieto civilizácie naozaj existovali a predpokladá sa, že ich bolo dokonca viac – súdiac na základe artefaktov, ktoré boli doposiaľ objavené. V súčasnosti sa odhaduje, že civilizáciu už viackrát postihla nejaká katastrofa, ktorá po sebe zanechala zničenú populáciu. Prežilo iba zopár ľudí, ktorí žili spočiatku úplne primitívnym životom, kým sa populácia postupom času znovu nerozrástla a civilizácia sa nevyvinula nanovo. Tento cyklus s fázami zániku a obnovy sa zopakoval mnohokrát. Všetky zmeny naprieč celým vesmírom nasledujú určité zákonitosti, podobne ako sa vo fyzike pohyb hmoty takisto riadi určitými zákonitosťami.

Ťažko si predstaviť, že by sa táto Zem pohybovala vždy úplne plynulo v rámci tohto rozľahlého vesmíru a tejto otáčajúcej sa Mliečnej cesty, a tak je pravdepodobné, že sa v určitom okamihu zrazila s inou planétou či objektom, alebo ju postihol nejaký druh katastrofy. Na základe pozorovania mimozmyslovými schopnosťami však môžeme povedať, že tieto udalosti sú súčasťou vyšších usporiadaní. Raz som sa na to pozrel detailnejšie a videl som, že ľudstvo prešlo takmer úplným zničením už osemdesiatjedenkrát. V každom cykle toho zostalo z civilizácie len málo a prežil iba malý počet ľudí, ktorí následne vstúpili do novej fázy a žili primitívnym životom, kým sa populácia opäť neobnovila a nevznikla nová civilizácia. Hoci som vypožoroval osemdesiatjeden takýchto cyklov, dalo by sa ich vyskúmať ešte viac. V Číne už oddávna existuje príslovie o dôležitosti „správneho načasovania, miesta a spoločenstva ľudí“ – a je na tom niečo pravdy. Stav spoločnosti je v skutočnosti formovaný väčšími kozmickými silami, ktoré tu pôsobia, a všetko má svoje načasovanie. Tak, ako fyzika tvrdí, že pohyb hmoty nasleduje určité zákonitosti, rovnako to platí pre vývoj vecí vo vesmíre.

Dôvod, prečo sa tým všetkým zaoberám, je ten, že energetické praxe ako *čchi-kung* nepochádzajú z tejto civilizácie, ale datujú sa do obdobia prehistorických kultúr. Všetky sa odovzdávali po veľmi dlhej, neprerušovanej duchovnej línii. Môžeme o tom nájsť zmienky aj v niektorých náboženských textoch. Napríklad, Budha naznačil, že svoju duchovnú cestu ukončil a dosiahol osvietenie „pred mnohými eónmi“. To je nepredstaviteľné číslo. V budhistickej terminológii sa jeden eón rovná stovkám miliónov rokov. Za predpokladu, že jeho vyhlásenie bolo pravdivé, by to potom z hľadiska spomínanej širšej histórie civilizácií a Zeme dávalo celý zmysel. Budha takisto poznamenal, že pred ním bolo šesť Budhov a každý z nich mal učiteľov, pričom k ich duchovnému osvieteniu došlo už pred stovkami miliónov rokov. Ak je to tak, možno vás zaujíma, či takéto pravé duchovné praxe, s takým starobylým pôvodom, stále existujú. Môžem potvrdiť, že určite existujú. Sú však zriedkavé a ich počet je nepatrný v porovnaní s počtom praxí falošných majstrov a šarlatánov, ktorí majú na sebe pripútané bytosti a vymýšľajú si veci podľa ľubovôle. Je ťažké povedať, do ktorej kategórie ich praxe spadajú. Pravé metódy nie je ľahké rozpoznať, ani ich nie je ľahké nájsť.

Existujú aj iné veci, ktoré, podobne ako energetické praxe, pochádzajú z dávnej minulosti. Ide napríklad o symbol *tchaj-ti*, mystické *che-tchu* a *luo-šu* diagramy, *Knihu*

premien či *Osem trigramov*. Všetky z nich sa odovzdávali ešte pred touto civilizáciou. A to je práve dôvod, prečo sú pre bežnú vedu ťažko pochopiteľné. Ich tajomstvá sa neodhalia tým, ktorých myslenie a názory vychádzajú zo svetského nazerania na svet.

Energetické praxe slúžia na duchovný rozvoj

Keďže energetické praxe majú takú dlhú históriu, možno vás zaujíma, na čo presne slúžia. Môžem vám povedať, že naša metóda je pokročilou formou budhistickej duchovnej praxe, ktorej cieľom je priviesť vás k božskosti alebo takzvanému „Budhovstvu“. Podobne sa aj taoistické metódy snažia viesť k osvieteniu, resp. umožniť vám „dosiahnuť *Tao*“, ako to nazývajú. Predstava o nadobúdaní božskosti by nemala pôsobiť absurdne alebo prehnane, ako sa to niektorým ľuďom môže zdať. Vezmime si napríklad pojem Budha. Je to výraz zo starobylého indického jazyka, známeho ako sanskrit. Od dávnych čias, keď sa toto pomenovanie dostalo do Číny, prešlo rôznymi obmenami a foneticky sa prekládalo ako *fo-tchuo*, *fu-tu*, a napokon len ako *fo*. Keď sa to preloží do nášho súčasného jazyka, tento pojem jednoducho znamená „ten, kto sa prebudil“ a vzťahuje sa to na každú bytosť, ktorá dosiahla stav prebudenia prostredníctvom duchovného učenia. Takže nemalo by sa to zdať až také nereálne.

Vezmime do úvahy fakt, že tí, ktorí sa venujú duchovnému učeniu, môžu nadobudnúť mimoriadne schopnosti. Hoci je dnes všeobecne známych šesť druhov schopností, v skutočnosti ich existuje nespočetné množstvo. Sú ľudia, ktorí, hoci sedia na mieste, dokážu robiť veci, aké by človek nedokázal bežne vykonať ani fyzickou aktivitou; alebo môžu byť schopní vidieť, ako skutočne funguje vesmír v početných dimenziách a ako vesmír naozaj vyzerá, a takisto dokážu vidieť veci, ktoré sú pre ostatných neviditeľné. Myslím, že potom by ste museli súhlasiť s tým, že dosiahli vyšší stav prebudenia, resp. vyššiu duchovnú úroveň, a nie sú už viac obyčajnými smrteľníkmi. Takže je výstižné nazývať ich duchovne prebudenými, svätými či božskými – resp. „Budhami“, povediac to starodávnym indickým pojmom. A práve to sa tieto praxe v skutočnosti snažia dosiahnuť.

Niektorí ľudia si nevedia predstaviť, prečo by chcel človek praktizovať *čchi-kung* alebo *tchaj-ti* kvôli niečomu inému ako kvôli zdraviu. Tým naznačujú, že tieto praxe neslúžia na nič iné. Ale toto je veľmi povrchné chápanie. Nemôžeme však ľuďom vyčítať, že uvažujú takýmto spôsobom, pretože mnohí učitelia týchto praxí sa zameriavajú iba na zdravie a nikto neposkytuje vyššiu, duchovnejšiu formu učenia. Nemám v úmysle naznačovať nič zlé v súvislosti s tým, čo vyučujú. To je úloha, ktorú majú zohrávať – udržiavať to na úrovni zdravia a popularizovať tieto techniky. Mnohí ľudia však hľadajú niečo viac, niečo duchovné, čo by ich mohlo doviesť ďalej. Bez pravého učenia, ktoré by ich viedlo, to však bude ťažké a je veľmi pravdepodobné, že sa dostanú do problémov. Vyučovanie na vyššej úrovni prirodzene zahŕňa vyššie veci, a preto k tomu musíme pristupovať spôsobom, ktorý bude naozaj zodpovedný voči ľuďom aj voči spoločnosti. Práve vďaka tomu sme dosiahli dobré výsledky po všetkých stránkach. Samozrejme, určité veci, o ktorých hovoríme, sú na dosť vysokej úrovni a pre niektorých ľudí môžu znieť neveriteľne. Aby som vám tie veci pomohol lepšie pochopiť, budem sa snažiť vysvetliť vám ich pomocou vedeckých súvislostí.

Niektoré záležitosti, o ktorých budeme hovoriť, vzbudia u ľudí silný odpor, a tak ich rýchlo zamietnu. Myslia si, že čokoľvek, čo veda ešte nepozná, čo osobne nezažili alebo čo sa im zdá nemožné, musí byť nezmysel a odtrhnuté od reality. Je to však správny spôsob nazerania na svet? – zavrhnúť všetko, čo veda nepozná, aj keď je to len kvôli jej vlastnej obmedzenosti? Pripadá mi, že tento spôsob uvažovania vkladá príliš veľa dôvery do vedy a je sám osebe odtrhnutý od reality. Ak by mal každý takéto zmýšľanie, úplne by to brzdilo akýkoľvek vedecký pokrok či inovácie. A celkový rozvoj vo svete by bol dosť pomalý. Každý technologický rozvoj predstavuje krok za hranice toho, čo bolo známe predtým. Ak by svetoví priekopníci považovali všetko neznáme za „nezmysel“, neboli by sme tam, kde sme dnes. Mnohí ľudia jednoducho nerozumejú praxiam, ako je *čchi-kung* alebo *tchaj-ti* a myslia si, že sú to nezmysly. Ale nie je to tak. Vezmime si fakt, že pomocou vedeckých prístrojov sa zistilo, že telá skutočných majstrov vyžarujú rôzne druhy žiarenia: od infrazvukových, ultrazvukových a elektromagnetických vln až po infračervené, ultrafialové a gama lúče, ako aj neutróny, atómy a stopové častice kovov. Všetky z nich sú úplne reálne a fyzicky existujú. Všetko má svoj hmotný základ. A určite to platí aj pre iné dimenzie a ríše, o ktorých hovoríme. Takže nie je dôvod zavrhnovať ich ako nezmysel. Keďže tieto praxe slúžia na to, aby nás priviedli k božskosti, akákoľvek diskusia o nich sa prirodzene dotkne mnohých hlbokých vecí a my sa týmto témam nebudeme vyhýbať.

Je zaujímavé, že tieto praxe s takým hlbokým významom, majú niekedy veľmi obyčajne znejúce názvy. Napríklad, *čchi-kung* jednoducho znamená „energetická prax“. Správnejšie by však bolo nazývať to duchovnou praxou – alebo podľa tradičnej čínskej kultúry – sebakultiváciou. Pretože práve to je účel týchto praxí. Samozrejme, existuje pre ne mnoho rôznych pomenovaní, ale vo všeobecnosti by sa mali nazývať duchovné praxe. To, ako *čchi-kung* dostal svoj názov, je príznačné. Súvisí to s politickými okolnosťami, ktoré sa odohrávali v Číne počas 60. rokov, keď takéto praxe začali získavať na popularite. V tom čase bola Čína uprostred Kultúrnej revolúcie a prevládala tu silná neúcta a nevraživosť voči tradičnému mysleniu a kultúre; o tieto praxe vzrástol záujem až neskôr. Ak neberieme do úvahy skoršie duchovné názvy pre *čchi-kung* pochádzajúce z prehistórie, z jeho názvov v tomto cykle civilizácie môžeme vidieť, v čom by spočíval problém: vzhľadom na obdobie, v ktorom vznikli, by zneli príliš nábožensky a to, čo niesli vo svojom názve, by sa považovalo za „feudálny“ či spiatočnícky podtón. Napríklad, Veľká cesta praktizovania Tao, Meditácia Vadžru, Cesta budhistických svätcov, Veľký Zákon budhovstva či Deväťstupňová metóda zlatého elixíru. Ak by ste takto nazvali svoju prax počas Kultúrnej revolúcie, stretlo by sa to s kritikou a útokmi – hoci by ste ju ľuďom poskytovali s dobrým úmyslom, napríklad kvôli zlepšeniu zdravia. Nikto sa teda neodvážil použiť tradične znejúce názvy. Väčšina učiteľov namiesto toho prevzala z tradičných čínskych duchovných textov dva pojmy, ktoré nie sú také kontroverzné – *čchi* a *kung* („energia“ a „praktizovanie“) a takto nazvali svoje praxe. Takže hoci dnes niektorí ľudia skúmajú históriu pojmu „*čchi-kung*“, nie je na tom čo skúmať. Predtým sa jednoducho nazýval duchovná prax alebo sebakultivácia. Pojem *čchi-kung* bol teda vymyslený len nedávno, aby vyhovoval modernému, svetskému vnímaniu.

Keď praktizovanie neprináša výsledky

Keď vykonávanie energetickej praxe neprináša výsledky, v ktoré človek dúfal, zvyčajne to ľudia pripíšu tomu, že im neboli vyučované „tie pravé veci“. Myslia si, že ak by sa mohli dostať k najlepším technikám, alebo ak by sa naučili „to tajomstvo“, úroveň ich energie by vystrelila nahor. Okolo deväťdesiatpäť percent ľudí rozmýšľa týmto spôsobom. Mne však tento spôsob zmýšľania pripadá smiešny. Tieto praxe totiž nie sú nejakou svetskou zručnosťou a úplne presahujú tento bežný svet. Aby sme im mohli porozumieť, vyžaduje si to iné, vyššie uvažovanie. Môžem vám povedať, že keď ľudia nevidia výsledky, v ktoré dúfali, je to preto, že sa príliš zameriavajú na *fyzický* aspekt praxe a zanedbávajú jej *duchovnú* zložku. Základ úspešného praktizovania však nespočíva vo vonkajších či fyzických technikách. Je smiešne myslieť si, že by ste si mohli vyvinúť vyššiu formu energie, o ktorú sa snažíte, len pomocou vašich ľudských rúk, tela či myšlienok – ako sa vás v tých technikách snažia presvedčiť. Presne to mi na tom pripadá smiešne. Ak vkladáte svoje nádeje do povrchných vecí, nikdy sa tým nič nedosiahne.

V duchovnej praxi to nefunguje tak, ako pri svetských zručnostiach, kde môžete zaplatiť nejaký poplatok za naučenie sa techniky a potom ju už budete ovládať. Duchovná prax je niečo úplne odlišné, keďže funguje na úrovni presahujúcej bežný rámec, a preto má aj vyššie požiadavky. Vysvetlím vám to. Pri tomto druhu praxe musíte pracovať predovšetkým *sami na sebe*, a nie na niečom inom. Napriek tomu mnohí ľudia robia presný opak, pokúšajú sa naučiť jednu vec za druhou a dokonca prechovávať pripútanosti k nadprirodzeným schopnostiam. Vidíme tam všemožné motívy. Niektorí sa dokonca chcú stať energetickými liečiteľmi, aby na tom mohli zarábať! Avšak pravá duchovná prax je o práci na vašej mysli, resp. charaktere. Vyžaduje si to napríklad naučiť sa menej znepokojovať spormi, ktorými ste obklopení a prikladať menšiu váhu svetským veciam, ktoré ľudia bežne chcú a túžia po nich. Ak ste namiesto toho zapletení do súperenia s druhými a zo všetkých síl sa nad nimi snažíte mať navrch, nemali by ste od svojho praktizovania čakať veľké výsledky. V tom prípade ste rovnakí ako všetci ostatní a nedá sa očakávať, že z toho získate nejakú vyššiu energiu. Preto musíte *charakter* umiestniť do samotného jadra vášho praktizovania. Ak to dokázate, zistíte, že sa duchovne pozdvihujete a vaša energia rastie.

Čo teda utvára charakter? Zahŕňa to byť cnostný (keďže cnosť fyzicky existuje), praktizovať sebaovládanie, mať vieru a schopnosť rozlišovať, vzdávať sa toho, po čom ostatní bežne túžia a sú k tomu pripútaní, a byť schopný brať utrpenie s ľahkosťou. Je v tom teda zahrnutých mnoho aspektov. Mali by sme sa snažiť o zlepšenie každej stránky nášho charakteru. Týmto spôsobom spravíte skutočný duchovný pokrok. Toto je jeden z kľúčov na vyvinutie mocnej vyššej energie.

Niektorí ľudia namietali, že charakter je len morálny koncept a niečo teoretické, pričom oni majú záujem o získanie skutočnej energie, s ktorou charakter nesúvisí. To však jednoducho nie je pravda. V Číne sa už oddávna viedli filozofické diskusie o tom, či je realita vo svojej podstate niečo materiálne alebo vytvorené myslou. No ja by som v konečnom dôsledku povedal, že fyzické a psychické javy sú vo svojej podstate jedno a to isté. Vedci zistili, že

myšlienky, ktoré prebiehajú v ľudskom mozgu, majú fyzikálne vlastnosti. To znamená, že myšlienky *fyzicky* existujú, no určite sú zároveň aj *psychickými* javmi. To by teda naznačovalo, že ide vlastne o jedno a to isté. Dá sa to prirovnať k tomu, čo som povedal o vesmíre: že je hmotný, no zároveň má aj svoju povahu. Priemerný človek, ktorý sa nachádza na úrovni bežnej existencie, nie je schopný vnímať povahu, resp. vlastnosti *čen, šan, žen*, ktoré prenikajú celým stvorením. Môžu ich vnímať len tí, ktorí sa pozdvihnú nad bežnú úroveň. Dovoľte mi to vysvetliť. Každá jedna bytosť, ktorá je súčasťou stvorenia, nech už sa nachádza kdekoľvek vo vesmíre, je živá a má myslenie, a nech robí čokoľvek, bez ohľadu na to, na akej úrovni sa nachádza, je stelesnením Zákona vesmíru. Nebudete teda schopní postúpiť na vyššie úrovne existencie alebo k vášmu duchovnému cieľu, ak to tie bytosti nedovolia. Dôvodom by bolo to, že váš charakter sa dostatočne nepozdvihol. Pre každú úroveň existencie je stanovený určitý štandard, ktorý musíte splniť, ak sa tam chcete dostať – a to zbavením sa zlých myšlienok a zámerov, ako aj všetkého, čo je vo vás nečisté.

Popri zmene charakteru u vás nastane aj výrazná telesná premena; pozitívne zmeny vo vašej mysli budú zaručene sprevádzané fyzickými zmenami v tele. Udeje sa to, že zlé veci, ktoré vás viedli k vytváraniu pripútanosť, budú odstránené. Aby sme vám pomohli urobiť si obraz o tom, čo sa bude diať, predstavte si fľašu naplnenú špinou, ktorú pevne zavriete. Keď túto fľašu hodíte do vody, klesne až na dno. Ak z nej však vylejete trochu špiny a opäť ju hodíte do vody, trochu vypláva; čím viac špiny z nej vylejete, tým vyššie vypláva. Ak vylejete všetko, fľaša sa vznesie úplne na hladinu. A presne to sa snažíme robiť v procese duchovnej kultivácie – zbavovať sa všetkého zlého v nás, aby sme tak mohli vystúpiť. Sú to práve vlastnosti vesmíru, ktoré tu plnia úlohu strážcu. Ak nebudete pracovať na svojom charaktere a nestanete sa morálnejším človekom, a ak neodstránite zlé látky a myšlienky, ktoré v sebe máte, potom vám vlastnosti vesmíru nedovolia vystúpiť. Myslím teda, že budete musieť súhlasiť s tým, že psychické a materiálne javy sú jedno a to isté. Uvediem jeden vtipný scenár, ktorý to vystihuje. Len si skúste predstaviť, aký by to bol zmätok, keby bežný, priemerný človek, ktorý je stále plný ľudských túžob a emócií, mohol vystúpiť nahor a zaradiť sa medzi božské bytosti. Hneď ako by zazrel krásu anjelov, pravdepodobne by začal mať neprístojné myšlienky. A pretože by mal stále sklon k závidi, mohol by tamojším nebeským bytostiam spôsobovať problémy. Takýto scenár by však rozhodne nikdy nenastal. Takže predtým, ako bude človeku umožnené vystúpiť, musí sa najprv zbaviť všetkých zlých myšlienok a zámerov, kým je ešte v tomto svete.

Znamená to teda, že sa musíte zamerať na zdokonaľovanie svojho charakteru, založiť svoje praktizovanie na vesmírnych vlastnostiach *čen, šan, žen* a zbaviť sa akýchkoľvek svetských túžob, zlých myšlienok a nesprávnych zámerov. Ak pozdvihnete svoju sféru myslenia čo i len o kúsok, zlé veci vo vašom tele budú do istej miery očistené. Musíte prejsť aj nejakými zložitými situáciami a zažiť trochu nepriazne, aby ste odstránili časť svojej karmy. Tým dosiahnete, že vaša úroveň sa o niečo zvýši, keďže vesmírne vlastnosti vás už nebudú brzdiť tak ako doposiaľ. Vy vynaložíte potrebné úsilie a váš učiteľ sa postará o zvyšok. Spraví to, že vám poskytne mechanizmus na vyvinutie vyššej energie. Tento mechanizmus potom premení cnosť z okolia vášho tela na vyššiu energiu. A ako budete vo svojej praxi neustále postupovať a pozdvihovať sa, váš stĺpec energie bude neustále rásť smerom nahor k novým

úrovniam. Pre vás ako praktizujúcich duchovnej praxe je teda úlohou nasledovné: duchovne na sebe pracovať; zlepšovať sa popri tom, ako prechádzate zložitými situáciami; a nepretržite pracovať na odstránení akýchkoľvek pripútaností a túžob, ktoré máte – a to všetko, zatiaľ čo ste súčasťou tejto ľudskej spoločnosti. To, čo sa v tomto svete považuje za dobré a žiaduce, je na vyšších úrovniach často vnímané ako niečo zlé. Väčšina ľudí si myslí, že čím viac materiálnych výhod svojím úsilím v živote získajú, tým lepšie. No v očiach vyšších bytostí na tom budete, naopak, horšie. V akom zmysle? Svoj materiálny blahobyt ste mohli nadobudnúť na úkor iných a nie všetko musí byť oprávnené vaše; a môže to spôsobiť, že budete ešte viac pripútaní k svetským veciam, ako je prestíž a bohatstvo. A všetko by to bolo na úkor vašej cnosti. Takže ak chcete získať vyššiu energiu, o ktorú sa v našej praxi snažíme, musíte sa zamerať na zlepšovanie svojho charakteru.

V spoločenstve veriacich sa už oddávna verilo, že duša je nesmrteľná. Predstava o „duši“ bola v poslednej dobe v určitých moderných kruhoch spochybňovaná, avšak zväzme nasledovné. Poznatky fyziky odhalili, že telo sa skladá z molekúl, protónov, elektrónov a na hlbších úrovniach z kvarkov, neutrín a tak ďalej. V tomto bode je už zloženie tela mimo dosahu mikroskopického pozorovania. Stále je to však veľmi ďaleko od úrovne, ktorá je prvotným pôvodom hmoty, resp. vášho života. Pravdepodobne viete, že na to, aby nastalo štiepenie atómového jadra, je potrebný silný náraz alebo mimoriadne vysoká teplota. Myslíte si teda, že keď človek zomrie, atómové jadrá v jeho tele po smrti jednoducho zaniknú? Preto sme zistili, že keď človek zomrie, je to len telo na úrovni molekúl – vrstve najväčších častíc v tejto dimenzii – ktoré sa rozloží. Jeho telá v iných dimenziách v skutočnosti nezaniknú. Len zväzme, ako by vyzeralo ľudské telo, ak by sme ho zväčšili pod mikroskopom. Zistili by sme, že hoci človek nehybne sedí, jeho celé telo je v pohybe. Bunky na molekulovej úrovni sa pohybujú a celé telo sa zdá byť voľne štruktúrované, akoby zrnité. Po zväčšení teda vôbec nevyzerá tak, ako sa javí pri pozorovaní voľným okom. Takže naše oči nás v určitom zmysle klamú a bránia nám vidieť telo alebo hmotné veci také, aké naozaj sú. Vnútrotným okom však možno vidieť veci zväčšene, hneď ako sa otvorí. Ide o vrodenú schopnosť, hoci dnes sa považuje za nadprirodzenú schopnosť. Aby ste získali takéto schopnosti, musíte prostredníctvom duchovnej praxe obnoviť čistotu, ktorú ste kedysi mali.

Podme sa teraz zamerať na cnosť a pozrime sa na to, ako súvisí s tým, o čom sme doposiaľ hovorili. Vysvetlím to podrobnejšie. Každý človek má viacero tiel, ktoré existujú v mnohých dimenziách. Najväčšie častice tela, ktoré môžeme vidieť očami, sú bunky, a tie tvoria fyzické telo. Ak by ste vstúpili do priestoru medzi bunkami a molekulami, alebo do priestoru medzi jednotlivými molekulami, zažili by ste, aké je to vstúpiť do inej dimenzie. Aby ste sa tam mohli dostať, vaše telo by najprv muselo spĺňať požiadavky pre existenciu v tej dimenzii. Ale koncepty, ktoré máme tu, by vám znemožnili porozumieť úplne odlišným telám, ktoré by ste videli tam – telám, ktoré sa môžu zväčšovať alebo zmenšovať. Ide o nepredstaviteľne rozsiahle ríše. Ja však opisujem len jednu jednoduchú formu paralelnej dimenzie, ktorá existuje na rovnakom mieste a v rovnakom čase ako tá naša. Človek má rôzne telá v každej z početných dimenzií a v jednej konkrétnej dimenzii je jeho telo obklopené polom, ktoré je vyplnené cnosťou. Cnosť je v skutočnosti biela látka, a nie iba nejaký morálny či teoretický koncept. Je skutočne hmotná. To by vysvetľovalo staré čínske príslovie o „zhromažďovaní“ alebo

„strácaní“ cnosti. Naozaj na nich bolo niečo pravdy. Cnosť obklopuje telo človeka a vytvára pole. A tak je v taoistickej tradícii bežnou praxou, že učiteľ hľadá svojich učeníkov, a nie naopak, keďže dokáže vidieť, koľko cnosti má telo človeka a aké sú jeho duchovné predpoklady. Ten, kto má mnoho cnosti, bude mať dobré vyhliadky, zatiaľ čo človek s malou cnosťou ich až také dobré nemá a bude preňho ťažké vyvinúť si vyššiu energiu.

Na tele zároveň existuje aj čierny druh látky, ktorú nazývame karma; v budhizme sa označuje ako „karma pochádzajúca zo zlých skutkov“. Takže biela a čierna látka existujú súčasne. Vysvetlím vám, aký je medzi nimi vzťah. Bielu látku, cnosť, získavame, keď trpíme, utŕžime ranu, alebo keď spravíme niečo záslužné. Čierna látka, karma, zas pochádza z robenia zlých či nesprávnych vecí, ako aj zo zlého zaobchádzania s ľuďmi. V dnešnej dobe sú niektorí ľudia schopní urobiť pre svoj vlastný prospech čokoľvek vrátane všemožných druhov zla. Kvôli peniazom sa znížia takmer ku všetkému, dokonca aj k vražde, alebo si najmú iných, aby pre nich zabíjali, a rovnako je dnes bežná homosexualita či užívanie drog. V dnešných dňoch sa páchajú všetky možné veci. Konanie zla však stojí človeka cnosť. Môžem to vysvetliť. Keď človek niekoho slovne uráža, môže mať pocit, že získal navrch a že zo seba dostal frustrujúce pocity. No vo vesmíre funguje princíp, že všetko má svoju cenu. Nemôžete niečo získať len tak za nič, a ak za to osobne nezaplatíte, budete k tomu prinútení. Pýtate sa, kto vás k tomu prinúti? Vynútiť si to základné vlastnosti vesmíru. Nemôžete sa teda vyhnúť splateniu dlhov, nech by ste si to želali akokoľvek. V scenári, ktorý som práve opísal, sa udeje nasledovné. Keď jeden človek slovne uráža druhého alebo ho šikanuje, dáva druhej strane svoju cnosť. Tá ju dostane ako kompenzáciu, keďže sa počíta za stranu, ktorej bolo za týchto okolností ublížené alebo ukrivdené; a to vzhľadom na to, že do určitej miery trpela a bolo to na jej úkor. Takže zatiaľ čo v tejto dimenzii človek chfľi urážlivé slová, v inej dimenzii bude časť jeho cnosti vyslaná z jeho priestoru na druhú osobu a pristane na jej tele. Množstvo vyslanej cnosti bude priamoúmerné tomu, ako veľmi človek nadával. To isté sa udeje aj pri fyzických potýčkach. Ak človek niekoho udrie alebo kopne, časť jeho cnosti sa preniesie na toho druhého v závislosti od sily úderu. Priemerný človek nedokáže vnímať, ako to celé funguje. A tak ho toto zlé zaobchádzanie môže nahnevať a ihneď zaháji protiútok. No ak dá úder späť, vráti cnosť, ktorú práve dostal a vo výsledku z toho nikto nič nezíska, ani nestratí. Predpokladajme, že tento človek nebude mať pocit, že sa pomstil, kým nevráti ešte jednu ranu späť. Nuž, ak udrie znova, ďalší kus cnosti preletí z jeho tela na toho druhého.

Aby ste pochopili, prečo si tak veľmi ceníme cnosť, pouvažujme nad tým, čo sa s ňou udeje v procese duchovnej kultivácie. V náboženstvách sa oddávna verilo, že cnostní ľudia dostanú požehnanie v nasledujúcom živote, ak nie ešte v tomto. Pre veľmi cnostných ľudí môže mať podobu vytúženej pracovnej pozície, veľkého bohatstva či splnenia ich životných priání. Všetko by to nadobudli, takpovediac, výmenou za svoju cnosť. Podobne sa verí, že človek, ktorý nemá žiadnu cnosť, bude čeliť zániku tela aj duše. To znamená, že jeho duša (*juan-šen*) bude po smrti zničená a z človeka nezostane nič. Avšak pre tých z nás, ktorí sa venujú duchovnej praxi, má cnosť inú hodnotu: môže sa premeniť priamo na vyššiu energiu.

Pozrime sa bližšie na to, ako sa cnosť premieňa na vyššiu energiu. V duchovnej praxi sa hovorí: „Človek sa má postarať iba o to, aby vložil svoje úsilie do praktizovania a ostatné je v

rukách jeho učiteľa.“ Toto sa výrazne líši od prístupov, ktoré používajú určití ľudia a považujú ich za dôležité, ako napríklad detailné vizualizácie alchymických procesov v tele. Ja by som však povedal, že tieto veci nie sú vôbec dôležité, a ak niekomu príliš zamestnávajú myseľ, môžu sa stať v skutočnosti pripútanosťou. Ak by to vo vašom myslení príliš zavážilo, išlo by pravdepodobne o pripútanosť. Vložte do toho teda len potrebné úsilie a ostatné nechajte na vášho učiteľa. Váš zámer vyvinúť si vyššiu energiu a urobiť pokrok bude postačujúci. Tú skutočnú prácu vykoná váš učiteľ a bude to presahovať čokoľvek, čo by ste mohli spraviť vy sami. Neexistuje skrátka žiaden spôsob, ako by ste si vy, s vaším obyčajným telom, mohli vyvinúť nadprirodzené telo vytvorené z vysokoenergetickej látky. Už len pomyslenie na to je smiešne. Procesy prebiehajúce pri premene tela v iných dimenziách sú nesmierne tajuplné a zložité, a v žiadnom prípade to nie je niečo, čo by ste mohli spraviť vy sami.

Váš učiteľ vám dá mechanizmus, pomocou ktorého sa bude vyvíjať vyššia energia. Skutočná vyššia energia, ktorú si vyviniete, vznikne z cnosti nachádzajúcej sa zvonka vášho tela. Takže v konečnom dôsledku je to cnosť, ktorá zodpovedá za dosiahnutý stupeň vašej duchovnej úrovne a duchovnej sily. Mechanizmus, ktorý som práve spomenul, bude premieňať vašu cnosť na vyššiu energiu rastúcu dohora v tvare špirály. Táto vyššia energia v skutočnosti určuje vašu úroveň a vyvíja sa zvonka vášho tela; vinie sa okolo neho špirálovito smerom nahor, pokiaľ nedosiahne temeno vašej hlavy, kde sa sformuje do stĺpca energie. Letným pohľadom na jeho výšku je možné vidieť, koľko vyššej energie človek má a naznačuje to dosiahnutý stupeň jeho duchovnej úrovne – resp. božskej hodnosti, povediac to náboženským pojmom. To vysvetľuje, prečo duša niektorých ľudí môže počas meditácie vystúpiť do určitej výšky, no v istom bode už nemôže ísť ďalej a ani by sa neodvážila to skúsiť. To, čo týmto ľudom umožňuje dosiahnuť danú výšku, je ich energetický stĺpec, ktorý ich tam pozdvihne. Preto nemôžu vystúpiť vyššie; dosiahli totiž jeho hranicu. Takto sa dá objasniť náboženský koncept dosiahnutia „božského postavenia“.

Existuje aj meradlo, ktoré meria charakter človeka. Toto meradlo a stĺpec, ktorý som práve opísal, nie sú v rovnakej dimenzii, ale existujú súbežne. Pozrime sa na to, čo sa stane, keď si zlepšíte svoj charakter. Povedzme, že niekto tam vonku vám začne nadávať alebo vám niečo vyčítať, vy však zachováte pokoj a nepoviete ani slovo. Alebo predpokladajme, že vás niekto udrie, no vy na to nič nepoviete a s úsmevom nad tým len mávnete rukou. V oboch prípadoch by to znamenalo, že ste spravili pokrok v zlepšovaní svojho charakteru, čo je vynikajúce. Čo teda ako praktizujúci získate? Dostanete za to vyššiu energiu. Úroveň vašej energie bude rásť priamoúmerne s vaším charakterom. Stále ním však bude limitovaná, a to platí bez výnimky. Toto vysvetľuje, prečo sa u niektorých ľudí nikdy nevyvinula vyššia energia a ani sa nezbavili svojich chorôb, nech už sa venovali akejkoľvek energetickej praxi. Hoci vynaložili mnoho úsilia a dobre sa činili pri praktizovaní cvičení, či už cvičili vonku alebo doma, neskôr sa však opäť vrátili k svojmu obvyklému spôsobu správania, súperiac s druhými o svetské veci. Preto sa u nich ani napriek vytrvalému úsiliu nikdy neprejavili pozitívne zdravotné účinky, v ktoré dúfali. Energetické cvičenia slúžia na *duchovnú* kultiváciu, teda na vyšší účel. Nejde len o nejakú ďalšiu formu obyčajných kondičných cvičení. Takže aby vôbec mohlo dôjsť k nejakému uzdraveniu alebo získaniu vyššej energie, v praktizovaní človeka musí hrať podstatnú úlohu jeho charakter.

Niektorí ľudia veria, že vytvorením koncentrovaného zhľuku energie (*danu*) si vyvinú vyššiu energiu, no nie je to tak. Aby vytvorili tento energetický zhľuk, používajú v rámci svojich praxí zložité vizualizácie alchymických zmien v tele. Tento zhľuk však neobsahuje celé spektrum energie, ale len určitý rozsah. Uvediem to do súvislostí. Ako už viete, naša prax zahŕňa aj fyzický aspekt, čo umožňuje praktizujúcim vyvinúť si v tele vyššie sily a mnoho schopností. Väčšina týchto schopností sa v každej jednej praxi zapečatí a nebudú človeku k dispozícii. Každá z nespočetných schopností, ktorá sa u praktizujúceho vyvinie, bude s najväčšou pravdepodobnosťou hneď po vytvorení zapečatená. Cieľom je zabrániť tomu, aby ich človek voľne používal v spoločnosti a mal tak na ňu nejaký dopad, alebo aby sa nimi neuvážene predvádzal. Narušilo by sa tým fungovanie tejto spoločnosti. Duchovná cesta mnohých ľudí sa opiera o praktizovanie *viery*, a ak by praktizujúci začal svoje schopnosti predvádzať pred ostatnými, bol by to problém. Kto by potom neuveril alebo nechcel praktizovať, ak by videl takéto zázračné veci? Dokonca aj tí najhorší ľudia by o to prejavili záujem. Toto všetko by spôsobovalo problémy. Nikto teda nemá dovolené predvádzať svoje schopnosti. Ďalšou vecou je, že ak by nad nimi mali ľudia voľnú ruku, mohli by ich využiť nesprávne, keďže nedokážu vnímať hlbšie príčiny, resp. karmické dôvody záležitostí, ani ich podstatu. To, čo sa považuje za dobrý skutok, by sa nakoniec mohlo ukázať ako pravý opak. Ak by sa tieto schopnosti nejakým spôsobom zneužili, úroveň človeka by klesla a jeho duchovné úsilie by vyšlo navnívoč. Preto sa mnohé schopnosti zapečatia a nebudú praktizujúcemu sprístupnené. Čo sa potom stane s energetickým zhľukom? Keď u človeka nadíde deň osvietenia a uvoľnenia jeho schopností, tento zhľuk bude použitý ako bomba. Poslúži na to, aby sa výbuchom otvorili všetky zapečatené schopnosti v tele, ako aj akupunktúrne body, keďže toto je jeho účel. Niekedy, keď spopolnia telá zosnulých budhistických mníchov, nájdú sa u nich malé korálikové pozostatky v tvare kryštálov, známe ako sarira. Skeptici sa to pokúšali zamietnuť s tým, že ide len o kosti alebo zuby. To by však vyvolávalo ďalšiu otázku: prečo ich nenachádzame po spopolnení iných ľudí? V skutočnosti ide o pozostatky energetického zhľuku, ktorý vybuchol a jeho mocná energia sa uvoľnila. Tento energetický zhľuk bol každým kúskom fyzický; skladal sa z veľkého množstva hmoty z iných dimenzií. Nemá to však žiaden iný účel ako ten, o ktorom som hovoril. Ľudia dnes považujú tieto predmety za vzácne, keďže majú energiu, sú žiarivé a tvrdé. Teraz už viete, o čo v skutočnosti ide.

Existuje aj ďalšia príčina, prečo ľudia nemusia dosiahnuť výsledky alebo získať vyššiu energiu, ktorú od svojho praktizovania očakávajú: nemajú žiadne vyššie učenie, ktoré by ich viedlo. V takom prípade nie je možné dosiahnuť duchovný pokrok. Aby sme to pochopili, pripomeňme si analógiu, ktorú som použil už predtým. Vysvetlil som, že naučenie sa veľkého množstva rôznych praxí neprinesie človeku nič dobré. Ak všetko, čo sa človek naučí, sú len základné veci, stále bude z hľadiska duchovnej praxe iba dieťaťom. Základné učenia začiatocníckej úrovne nie sú schopné viesť človeka k vyšším úrovniam duchovnej praxe. Ako som povedal, ak sa pokúsite prejsť vysokou školou študovaním kníh základnej školy, nezískate tým vysokoškolské vzdelanie – bez ohľadu na to, z koľkých kníh ste študovali. A veci to len zhorší. Zákon poskytuje rôzne duchovné pravdy, ktoré vás môžu viesť na rôznych úrovniach, a každá z týchto právd vedie praktizovanie vo svojej príslušnej ríši. Takže vedomosti nižšej úrovne vás nemôžu viesť k vyšším úrovniam. Poznatky, ktoré tu poskytujeme, zahŕňajú všetko,

čo potrebujete na vykonávanie duchovnej praxe vyššej úrovne. Do mojej výučby som začlenil hlbšie poznatky z mnohých úrovní, a tak vás toto učenie bude schopné viesť pri praktizovaní odteraz až do konca. Mám niekoľko kníh, ako aj audio a video nahrávok z môjho vyučovania. Zistíte, že potom, čo si ich celé prejdete a znova sa k nim vrátite, budete z nich stále získavať nové pochopenia. To vám môžem zaručiť. A ako budete napredovať ďalej, vždy vám budú poskytovať nové duchovné pochopenia a nové smerovanie. Toto je prirodzená vlastnosť opravdivého duchovného učenia. Takže teraz už poznáte tie dve príčiny, prečo ľudia nemusia vo svojej praxi dosiahnuť požadované výsledky: jedna je tá, že nemôžu duchovne napredovať, ak ich nevedie vyšší Zákon; a druhou príčinou je, že ak na sebe nepracujú a nesnažia sa o zlepšenie svojho charakteru, nezískajú vyššiu energiu. V zásade sa jedná o tieto dve príčiny.

V čom je Falun Dafa odlišný

Naša prax Falun Dafa je jednou z osemdesiatštyritisíc ciest vedúcich k osvieteniu, o ktorých sa hovorí v budhistickej filozofii. Hoci sa táto prax počas tohto cyklu civilizácie verejne nevyučovala, bola vyučovaná v jednom z predchádzajúcich cyklov, a v tom čase sa stala všeobecne rozšíreným prostriedkom na vyslobodenie sa z tohto sveta. V tomto konečnom období ju opäť zverejňujem a dávam k dispozícii všetkým, takže je to niečo, čo je potrebné si vážiť. Odhalil som spôsoby, akými sa cnosť premieňa priamo na vyššiu energiu. Teraz už viete, že táto energia nepochádza z cvičení, ale z duchovnej kultivácie. Mnohí ľudia ju chcú získať, avšak sústredia sa výhradne na energetické cvičenia a opomínajú duchovnú stránku vecí. No vyššia energia je vždy výsledkom práce na svojom morálnom charaktere. Napriek tomu majú energetické cvičenia v našej praxi svoje miesto, a vysvetlím aj prečo. Najprv by však bolo dobré zamyslieť sa nad tým, prečo sa takéto cvičenia nevyskytujú v budhistickej mníšskej tradícii. Mnisi sa tu zameriavajú najmä na meditáciu, odriekanie posvätných textov a prácu na svojej mysli, no aj tak si dokážu vyvinúť vyššiu energiu – ten druh, ktorý určuje dosiahnutú duchovnú úroveň. Budha učil svojich nasledovníkov vzdať sa všetkého, čo pochádza z tohto sveta, dokonca aj vlastného tela, a preto nevykonávajú žiadne fyzické cvičenia. Okolnosti v taoistickej praxi sú však dosť odlišné, keďže oni nemajú za cieľ prospievať celému ľudstvu [ako je to u budhistov] – a tak sa nedostanú do situácie, že si budú musieť poradiť s ľuďmi zo všetkých spoločenských vrstiev, s rozličnými postojmi k praktizovaniu, s rôznym stupňom duchovného porozumenia a odlišnou mierou sebeckosti. Taoisti si starostlivo vyberajú, koho prijmú za svojho študenta a nie je prekvapením, ak napríklad len jednému z troch študentov, ktorých si vyberú, odovzdajú pravé učenie. Tým sa zaistí, že ten, koho budú učiť, bude dobrým a cnostným človekom a nedostane sa ľahko do problémov. Takže vo svojej praxi používajú fyzické cvičenia, a tie tu zohrávajú významnú úlohu, keďže taoisti sa snažia o predĺženie života a vyvinutie nadprirodzených schopností, čo si vyžaduje takýto prístup.

Falun Dafa je prax, ktorá zušľachtuje myseľ aj telo, takže jej súčasťou sú aj cvičenia. Jedným z cieľov cvičení je zvýšiť vašu duchovnú silu, čo následne poslúži na zosilnenie schopností vášho tela. Ďalším cieľom je, aby sa vo vašom tele vyvinulo množstvo nadprirodzených bytostí. Na vyšších úrovniach praktizovania to taoisti opisujú ako „zrod nesmrteľného dieťaťa“ a budhisti ako „vyvinutie nezničiteľného tela“. Zároveň sa v tele vyvinie aj množstvo špeciálnych schopností. Na vypestovanie všetkých týchto vecí sú potrebné

fyzické pohyby a techniky, a naše cvičenia slúžia práve na tento účel. Aby sa nejaká prax dala považovať za prax, ktorá kultivuje myseľ aj telo, musí obsahovať duchovnú, ako aj fyzickú stránku. Myslím, že teraz už chápete, že vyššia energia, ktorá určuje vašu dosiahnutú úroveň, nie je napokon výsledkom cvičení, ale duchovného zušľachtovania. Váš vzostup do vyšších ríš pochádza z toho, že pracujete na svojom charaktere, zatiaľ čo ste v tejto spoločnosti, a že stelesňujete vlastnosti vesmíru v takej miere, že vás už viac nebudú obmedzovať. Zároveň sa vaša cnosť bude premieňať na vyššiu energiu a spolu s tým, ako si budete zvyšovať latku svojho morálneho charakteru, táto energia bude neustále rásť. Takže všetko to navzájom súvisí.

Naša prax je skutočne zameraná na kultiváciu mysle aj tela. Vyššia energia, ktorú si v nej vyvíjate, sa bude ukladať v bunkách celého vášho tela a prenikne až k vašim časticiam v tých najmenších a úplne najneviditeľnejších ríšach, odkiaľ pochádza vaša fyzická existencia. Spolu s tým, ako bude rásť vaša duchovná sila, porastie aj hustota a sila vašej energie. Pôjde o vysokoenergetickú látku, ktorá je živá a má svoju vlastnú inteligenciu. A keďže je uložená v bunkách vášho tela, a to až k počiatočnému bodu vášho života, postupom času nadobudne rovnaký tvar a vzhľad ako vaše bunky a atómové jadrá, s rovnakým molekulovým usporiadaním. Takže vaše bunky prejdú podstatnou zmenou; nebudete už viac zložením z tej istej hmotnej látky ako predtým. Týmto spôsobom prirodzene prekročíte päť elementov. Samozrejme, neznamená to, že vaša duchovná cesta sa tým skončí. Stále budete musieť prechádzať ďalším duchovným zušľachtovaním, zatiaľ čo ste súčasťou tejto spoločnosti. Takže váš vonkajší vzhľad zostane aj naďalej normálny. Jediný rozdiel bude v tom, že na svoj vek budete vyzerat' mlado. Aby k tomu všetkému mohlo dôjsť, vaše telo sa musí najprv očistiť od zlých vecí, ktoré obsahuje, vrátane všetkých chorôb. *Nebudeme* vás však liečiť – ide skôr o očistenie vášho tela. Vyhýbame sa slovu „liečenie“ a nazývame to jednoducho „očisťovanie“. Je to niečo, čo urobíme pre každého, kto sa poctivo venuje našej praxi. Nemôžeme to vykonať pre tých, ktorí prichádzajú len kvôli uzdraveniu. Ľudia s vážnymi zdravotnými problémami nemajú dovolené zapísať sa na naše semináre, pretože ich myseľ sa bude zaoberať len myšlienkami na to, aby sa uzdravili; nebudú to schopní opustiť, čo je pochopiteľné, keďže ich stav je vážny a spôsobuje im bolesť. Vtedy je veľmi ťažké zaoberať sa duchovnou praxou. Preto sme mali vždy prísne pravidlo, že vážne chorí ľudia sa nesmú zúčastňovať našich prednášok. Naše semináre sú o duchovnom praktizovaní, čo je veľmi vzdialené od ich uvažovania. Možno sa im podarí nájsť niekoho iného, kto ich bude liečiť, no my nepoužívame takýto prístup. Je tu však mnoho ľudí s bežnými chorobami, ktorí sa chcú úprimne naučiť našu prax, a tak môžeme ich telá očistiť.

Po nejakom čase praktizovania Falun Dafa môžu nastať výrazné zmeny vo vašom výzore. Medzi tie bežné patrí napríklad to, že vaša plesť bude jemnejšia a hladšia, s ružovkastým nádychom a u starších ľudí sa zníži počet vrások – niekedy dosť výrazne. Netvrdím tu nič nezvyčajné, keďže mnohí z tu prítomných, ktorí praktizujú už nejaký čas, to môžu potvrdiť. Ďalšou zmenou bude to, že starším ženám sa vráti menštruačný cyklus, keďže v tejto krvi je obsiahnutá základná energia, ktorá je potrebná v praxi zušľachtujúcej mysle aj tela. Takže hoci sa ich cyklus obnoví, jeho intenzita nebude taká silná; bude však postačujúca na to, aby poslúžila svojmu účelu v tejto fáze praktizovania. Toto je taktiež bežné, keďže bez toho by sa vývoj vášho tela spomalil. Rovnako muži, či už mladí alebo starí, budú pociťovať určité zmeny,

ako napríklad, že vaše celé telo sa stane ľahším. Zmeny, ktoré som opísal, sa u vás objavia, ak budete k vášmu praktizovaniu pristupovať úprimne.

Naša prax je založená na niečom veľkom – v skutočnosti na niečom priam obrovskom. Tým sa líši od mnohých praxí, ktorých cvičenia sú založené na pohyboch divých zvierat. Učenia Budhu a taoistického mudrca Lao-c' vychádzali z princípov fungovania Mliečnej cesty. Prax Falun Dafa však vychádza z princípov, ktorým podliehajú zmeny v celom vesmíre a je založená na jeho najvyššom prejave: vlastnostiach *čen*, *šan*, *žen* (pravdivosti, súcitu, znášanlivosti). A práve toto je štandard, ktorý nás vedie pri našom praktizovaní. Takže rozsah našej praxe je taký veľký, že by sa dala nazvať priam kozmickou.

Je tu ešte ďalšia vlastnosť Falun Dafa, ktorá je mimoriadne jedinečná a skutočne túto prax odlišuje od ostatných. Ako som už spomínal, všetky energetické praxe, ktoré dnes existujú v spoločnosti a sú sprístupnené verejnosti, idú cestou vyvíjania zhľuku energie. Takýmto spôsobom je však pre človeka príliš ťažké dosiahnuť osvetlenie a uvoľnenie jeho schopností, zatiaľ čo je stále súčasťou svetskej spoločnosti. Vo Falun Dafa máme odlišný prístup. V našej praxi si vyvíjate *falun** v oblasti spodnej časti brucha a ja vám ho osobne poskytnem v priebehu nášho seminára. Počas vyučovania tejto praxe ho systematicky dávame každému z vás, či už to môžete cítiť, alebo nie. Väčšina ľudí to môže cítiť, avšak vlastnosti ľudských tiel sa líšia. Takže naša prax vyvíja *falun*, a nie energetický zhľuk. *Falun* je v podstate miniatúrny vesmír a je schopný vykonávať všetko, čo aj vesmír; preto sa dokáže automaticky, samočinne otáčať. Len čo vám ho poskytneme, bude sa navždy otáčať v oblasti spodnej časti vášho brucha a bude to tak robiť nepretržite, rok čo rok. Keď sa otáča v smere hodinových ručičiek, automaticky pohlcuje energiu z vesmíru, premieňa ju pre vás a potom ju dodáva do tých častí vášho tela, ktoré ju potrebujú pre svoje zušľachtenie. Keď zmení smer (otáčajúc sa proti smeru hodinových ručičiek), vyšle všetky už viac nepotrebné látky z vášho tela vo forme energie, ktorá sa rozplynie, len čo je vyslaná mimo vás. Následne sa privedie dovnútra nová energia. Mal by som dodať, že vyslaná energia bude prosperovať každému, kto je vo vašej blízkosti. Toto je v súlade s budhistickou náukou o pomoci celému ľudstvu a o spasení všetkých životov – nielen samého seba. Takže ostatným to môže prospieť v rôznych ohľadoch, ako napríklad, že ich telo bude uvedené do rovnováhy alebo sa uzdraví, hoci ste to nemali v úmysle. Keď sa však energia vyšle von, nestratíte ju. Pri otáčaní *faluna* v smere hodinových ručičiek sa nová energia privedie opäť dovnútra. Určite to bude tak, keďže sa otáča nepretržite.

Niektorí ľudia si nevedia predstaviť, ako sa môže *falun* otáčať alebo ako to dokáže robiť neprestajne. Je to pre nich ťažko pochopiteľné, hoci si už možno zvykli na predstavu, že energia sa môže skoncentrovať do zhľuku, ako je to v iných praxiach. Nasledujúca analógia to snáď pomôže ozrejmiť. Vesmír sa pohybuje, rovnako ako aj všetky Mliečne cesty a galaxie; deväť planét našej slnečnej sústavy obieha okolo Slnka a samotná Zem sa neustále otáča. Nedokázali by ste však pochopiť, ako sa pohybujú alebo čo ich poháňa, ak by ste sa o to pokúšali pomocou bežnej logiky tohto sveta. Skrátka, je za tým určitý mechanizmus. Rovnako to platí aj pre náš *falun*. Jednoducho sa otáča. Tým predĺži čas pôsobenia vašich cvičení a vyrieši tak problém toho, ako si nájsť dostatok času na praktizovanie a zároveň viesť normálny život. Ako sa to dosiahne? Tým, že sa neustále otáča, vám umožňuje neprestajne načerávať energiu z vesmíru

a premieňať ju. Napríklad, keď idete do práce, *falun* bude vykonávať praktizovanie za vás. Samozrejme, neplatí to len pre *falun*, ale aj pre mnohé mechanizmy a schopnosti, ktoré sme poskytli vášmu telu. Tie budú automaticky v činnosti a budú sa pohybovať spolu s *falunom*. Takže toto je prax, ktorá vás premieňa automaticky, a tak môžeme povedať, že „mechanizmy praktizujú za vás“ a že „*Fa* vykonáva prácu namiesto vás“. Dokonca aj keď nerobíte cvičenia, mechanizmy na vás budú pôsobiť rovnako, ako keď cvičíte. Budú pracovať na premieňaní vášho tela dokonca aj keď jete, spíte alebo pracujete. Toto vás môže viesť k otázke, načo sú potom potrebné cvičenia. Ich vykonávanie slúži na posilnenie *faluna*, ako aj mnohých schopností a mechanizmov, ktoré som vám dal. Toto je charakteristický znak duchovnej praxe vyššej úrovne, ktorá sa praktizuje bez aktívneho zámeru; nepotrebuje usmerňovať ani ovládať veci pomocou mysle alebo dýchacích techník, a fyzické pohyby, ktoré vykonávate, budú jednoducho nasledovať príslušné mechanizmy.

V našej praxi sa nemusíte zaoberať ani časom alebo miestom vykonávania cvičení. Niekedy sa ma ľudia pýtajú, ktorá časť dňa je pre cvičenie najvhodnejšia – či je to neskoro večer, skoro ráno alebo popoludní. U nás na fáze dňa nezáleží. Mechanizmy, ktoré máte, budú v činnosti neustále a budú praktizovať za vás, nech už je to v noci alebo ráno, bez ohľadu na to, či spíte, idete niekam alebo ste v práci. Len si predstavte, ako výrazne to skráti čas, ktorý musíte venovať cvičeniu. Mnohí ľudia vstupujú do našej praxe s úprimným želaním dosiahnuť osvetlenie, čo je, samozrejme, cieľom duchovnej praxe – stať sa nakoniec osvetleným či božským. Niektorí ľudia však môžu čeliť problému toho, že im už nezostáva mnoho rokov života, takže za normálnych okolností nemusia mať dostatok času na dosiahnutie tohto cieľa. Falun Dafa dokáže vyriešiť tento problém tým, že skráti priebeh ich duchovnej praxe. A navyše, naša prax kultivuje myseľ aj telo, takže keď bude človek pokračovať v praktizovaní, jeho život sa predĺži. To znamená, že tí, ktorí sú starší a majú dobrú vrodenú základňu, by mali mať dostatok času. V takom prípade je tu však jedna podmienka: dni získané nad rámec tých, ktoré vám boli pôvodne pridelené, sú poskytnuté výlučne na to, aby ste mohli pokračovať v praktizovaní. Ak sa vaše myslenie odchýli, môže vám hroziť nebezpečenstvo, keďže váš život sa mal už skončiť. Výnimkou z tohto pravidla je situácia, keď človek vo svojom praktizovaní pokročí na úroveň, kde už viac nebude podliehať zákonom ľudskej ríše, čo je však odlišná záležitosť.

Pri vykonávaní cvičení sa nemusíte zaoberať ani tým, na ktorú stranu sa máte otočiť alebo akým spôsobom „ukončiť“ každé cvičenie, ako sa to robí v iných praxiach. Keďže náš *falun* sa otáča neustále, jeho činnosť nie je potrebné „ukončiť“. V našej praxi môžete cvičenie v prípade potreby náhle zastaviť, keď musíte napríklad zdvihnúť telefón alebo ísť otvoriť dvere. Keď takto náhle zmeníte činnosť, *falun* okamžite zareaguje otáčaním sa v smere hodinových ručičiek a vtiahne späť všetku energiu, ktorá bola v tej chvíli rozptýlená okolo vášho tela. V iných praxiach, ktoré zahŕňajú veci ako smerovanie energie do temena hlavy, by sa energia stratila, ak by ste cvičenie náhle zastavili, bez ohľadu na to, ako dlho ste cvičili. Rozdiel je v tom, že *falun* má svoju vlastnú inteligenciu a bude vedieť, čo je potrebné spraviť. Nezaoberáme sa ani otáčaním do určitých smerov, pretože naša prax je prispôbena princípom väčšieho vesmíru. Aj keby ste chceli presne určiť sever, juh, východ alebo západ, nevedeli by ste to spraviť v rámci rozsahu, v akom fungujeme my, keďže celý vesmír je v pohybe, Mliečna

cesta je v pohybe, planéty slnečnej sústavy obiehajú okolo Slnka a Zem samotná sa otáča. Takže nech ste počas cvičenia otočení akýmkoľvek smerom, je to rovnaké, ako keby ste boli otočení všetkými smermi, teda do všetkých štyroch hlavných smerov súčasne. Ďalšou črtou Falun Dafa je to, že naši žiaci budú chránení. Vyžaduje si to isté vysvetlenie. *Falun* bude ochraňovať tých, ktorí sa úprimne venujú našej praxi. Ja som zakorenený v tomto vesmíre, takže ak by niekto mohol ublížiť vám, musel by byť schopný ublížiť mne, čo znamená, že by musel byť schopný ublížiť tomuto vesmíru. Nemajte obavy, ak to znie trochu prehnane. Bude vám to dávať zmysel neskôr, keď tejto praxi lepšie porozumiete. Mohol by som toho povedať viac, avšak nechcem prezradiť veci, ktoré sú pre vás momentálne na príliš pokročilej úrovni. Budeme postupovať tak, že vám systematicky vysvetlíme vyššie princípy *Fa*, od jednoduchých po hlboké. Ale ak je niečo nesprávne na vašej strane a primiešali ste do toho iné motívy, veci sa nemusia vyvíjať dobre. Videl som mnohých študentov, ktorí praktizovali už po nejaký čas, avšak ich *falun* je teraz zdeformovaný. Ako sa to mohlo stať? Vniesli do toho veci z iných praxí, ktoré sa im pozdávali. *Falun* ich pred týmito vecami neochránil, keďže vzhľadom na to, že im bol daný a patril im, nasledoval ich vôľu. Je to princíp tohto vesmíru, že vy ste tí, ktorí rozhodujú o tom, čo chcú. Takže ak naozaj nechcete praktizovať, nikto vás do toho nebude nútiť; v skutočnosti by to nebolo správne. Koniec koncov, nikto nemôže nikoho nútiť, aby zmenil svoje srdce. Vy ste tí, ktorí sami sebe nastavujú latku. Keď začnete „brať to najlepšie“ z iných praxí a budete sa učiť všetky možné veci, je to zvyčajne poháňané túžbou vyliečiť sa. No aj tak sa tým nakoniec nikdy nič nedosiahne. Prinajlepšom to poslúži len na oddialenie vašich zdravotných ťažkostí. V pokročilej praxi sa musíte zaviazat' jednej metóde a vložiť do nej svoje srdce. Až po dosiahnutí osvietenia a získaní všetkých potenciálnych schopností z jednej praxe vám bude dovolené učiť sa niečo iné, keďže potom sa už budete zaoberať úplne novým systémom. Všetky pravé duchovné praxe boli starostlivo odovzdávané po stáročia a spôsob, akým premieňajú ľudské telo, je nesmierne zložitý. Je preto smiešne myslieť si, že by ste mohli zmiešať takéto prepracované metódy a vymyslieť niečo nové len na základe toho, čo sa vám zdá správne. Skutočné zmeny, ktorými prechádza telo človeka počas duchovnej praxe, sa dejú v iných dimenziách a sú mimoriadne komplexné a hlboké; nie je tam priestor na jedinú chybičku. Tie procesy nie sú o nič menej precízne ako zostavenie presného prístroja, kde pridanie čo i len jednej nesprávnej súčiastky spôsobí jeho poruchu. V našej praxi prechádzajú vaše telá v mnohých dimenziách zmenami, ktoré sú mimoriadne hlboké a ani tu nie je žiaden priestor na chyby. To, čo som povedal predtým, platí aj v tomto prípade: vy musíte robiť len svoju časť praktizovania a o zvyšok sa postará váš učiteľ. Ak svojvoľne pridáte veci iných ľudí, ich energie narušia mechanizmy z našej praxe, vy odbočíte z cesty a problémy, ktoré z toho vyplynú, sa prejavia vo vašom bežnom živote a budú sa podobat' problémom nepraktizujúcich. Ale ako som povedal, vy ste tí, ktorí rozhodujú o tom, čo chcú. Ak toto je to, čo chcete, potom môžem len povedať, že je tam problém s vaším úsudkom. Nech pridáte do praktizovania čokoľvek, poškodí to mechanizmy, ktoré som vám dal a zmarí to vaše duchovné vyhliadky. Nikdy som však nepovedal, že každý musí praktizovať Falun Dafa. Ak nepraktizujete Falun Dafa, nie som proti tomu, aby ste sa učili nejakú inú pravú prax. Len by som vám rád pripomenul, že ak chcete spraviť nejaký významnejší duchovný pokrok a dosiahnuť vyššiu ríšu, musíte sa zaviazat' jednej metóde. A je tu ešte niečo, čo by som vám mal povedať. V súčasnosti nikto iný neposkytuje takúto výučbu, ktorá by skutočne dokázala priviesť ľudí k vysokým duchovným úrovňam. Jedného dňa si uvedomíte, čo v skutočnosti robím. Takže

dúfam, že sa rozhodnete správne. Mnohí majú túžbu stať sa lepšími, duchovnejšími ľuďmi a vystúpiť na vyššiu úroveň. Teraz to predkladám priamo pred vás a ponúkam, čo mám – len si to možno ešte neuvedomujete. Mohli by ste minúť celý majetok cestovaním po svete, aby ste študovali pod vedením duchovných učiteľov tu aj tam, no nikdy by ste nenašli nič podobné. Dnes som vám to doručil priamo k vašim dverám. Dúfam len, že si dokážete uvedomiť, o čom to celé je! Napokon, to, či môžete byť zachránení z tohto sveta, závisí od vás a začína to tým, či ste schopní to rozlíšiť.

DRUHÁ PREDNÁŠKA

Vnútorné oko*

Vnútorné oko (*tchien-mu*) je téma, o ktorej hovorilo už mnoho duchovných učiteľov. Je však potrebné mať na pamäti, že Zákon sa odкрýva na základe duchovnej úrovne každého jednotlivca. Takže človek bude schopný vidieť iba veci, ktoré zodpovedajú jeho úrovni zlepšenia; nebude vidieť vyššie skutočnosti, ani im nebude veriť. A tak si môže myslieť, že to, čo vidí na svojej úrovni, je absolútne pravdivé. Pokiaľ on sám nedosiahne pomocou praktizovania vyššiu ríšu, len ťažko si bude vedieť predstaviť, že existujú aj vyššie veci alebo že sú vôbec možné. Jeho dosiahnutá úroveň bude teda pôsobiť ako limitujúci faktor, keďže obmedzuje jeho sféru myslenia. To vysvetľuje, prečo existujú tak veľmi rozdielne vysvetlenia vnútorného oka, ktoré spôsobujú vo veciach nejasnosti. Doposiaľ to nikto veľmi dobre nevysvetlil. No nemalo by nás to prekvapovať, keďže vnútorné oko nie je niečo, čo by dokázali vysvetliť ľudia, ktorí sú na nízkej duchovnej úrovni. Štruktúra vnútorného oka sa považovala za tajomstvo tajomstiev, ktoré nemalo byť odhalené nezasväteným, takže v priebehu histórie sa o tom prezradilo len málo. Nebudem sa zaoberať tým, ako to bolo vnímané v minulosti, ale namiesto toho použijem na vysvetlenie modernú vedu a čo najjednoduchší súčasný jazyk. Dostanem sa k jadru veci.

Keď používame výraz „vnútorné oko“, v skutočnosti máme na mysli miesto nachádzajúce sa mierne nad stredovým bodom medzi obočím, ktoré je spojené s vašou epifýzou. Toto je jeho hlavný kanál. Po celom tele sa nachádza mnoho očí a v taoistickom učení sa verí, že každý otvor na tele môže byť okom. Taoisti nazývajú akupunktúrne body na tele otvormi, zatiaľ čo v čínskej medicíne sa nazývajú akupunktúrne body alebo v skratke „akubody“. Budhistická škola tvrdí, že každý pór pokožky môže byť okom. To by vysvetľovalo, prečo existujú ľudia, ktorí dokážu čítať slová svojimi ušami, rukami, zadnou časťou hlavy, alebo dokonca svojimi chodidlami či bruchom. Toto všetko je možné.

Skôr než sa začneme podrobnejšie venovať vnútornému oku, povedzme si najprv niečo o tomto páre fyzických očí, ktoré máme ako ľudské bytosti. V súčasnosti sa niektorí ľudia domnievajú, že svojimi očami môžu vidieť všetko, čo existuje v tomto reálnom, hmotnom svete. A tak sú tvrdohlavo presvedčení, že iba to, čo môžu vidieť voľným okom, je skutočné. Neveria tomu, čo nemôžu vidieť. Takíto ľudia zvykli byť považovaní za „tých, čo majú slabú vieru“, hoci dnes by ľudia len ťažko vedeli vysvetliť, čo s tým má viera spoločné. Napokon, zdá sa to byť celkom rozumné – neveriť v to, čo je neviditeľné. Avšak bytostiam, ktoré sú na čo i len trochu vyššej úrovni existencie, sa to nezdá byť veľmi rozumné. Iné ríše existencie sú rovnako hmotné a skutočné, ako je táto, ibaže ich fyzická štruktúra, ako aj spôsob prejavu tamajšieho života, sú odlišné.

Dovoľte mi to vysvetliť. Duchovné viery učili, že javy ľudského sveta sú iluzórne, teda že nie sú reálne. Človek by sa mohol čudovať, ako je to možné. Kto by tvrdil, že hmotný predmet stojaci priamo pred ním nie je skutočný? To, ako sa predmety javia, je totiž odlišné od

toho, aké naozaj sú. Naše oči majú schopnosť stabilizovať predmety v tejto dimenzii do takejto podoby, aby vyzerali tak, ako vyzerajú. No v skutočnosti to nie je ich pravá podoba dokonca ani v tejto dimenzii. Napríklad, ako by vyzeral človek pod mikroskopom? Celé telo by sa javilo ako voľne štruktúrované, s pohybujúcimi sa molekulami, ktoré sú malé a guľaté ako zrnká piesku. Elektróny by krúžili okolo atómových jadier a boli by v pohybe, pričom celé telo by pulzovalo a hýbalo sa. Povrch tela by bol nesúmerný, a nie hladký. To isté platí pre akýkoľvek objekt vo vesmíre – dokonca aj pre železo, oceľ či kameň. Molekuly, z ktorých pozostávajú všetky veci, sa pohybujú, akurát že vy to nedokázate takto vidieť. Nič nie je v skutočnosti statické. Dokonca aj tento stôl predom mnou sa hýbe, ibaže naše oči nedokážu vnímať túto skutočnosť. Naše oči nás môžu zavádzať.

Nie je to tak, že by sme nemohli vidieť to, čo je neviditeľné, alebo že toho nie sme schopní. Do určitého bodu máme vrodennú schopnosť vnímať riše, ktoré nie sú viditeľné voľným okom. Avšak presne kvôli našim očiam v tejto fyzickej dimenzii nadobúdame falošný obraz reality a nie sme schopní vidieť za ňu. A tak sa tradične hovorilo, že tí, ktorí neveria v to, čo nemôžu vidieť, majú – ako hovoria náboženský veriaci – „slabú vieru“, pretože boli pomýlení falošnými javmi tohto sveta a stratili sa tu. Takto to veriaci ľudia vnímali už oddávna, a z nášho pohľadu to dáva zmysel.

Tieto oči slúžia viac-menej len na stabilizovanie vecí v tejto fyzickej dimenzii, aby vyzerali tak, ako vyzerajú. Obrazy, ktoré vidíme, sa v skutočnosti netvoria v našich očiach. Lepšie povedané, oči sú iba ako nástroj podobný objektívu fotoaparátu. Keď fotoaparát sníma vzdialený obraz, objektív sa predĺži, podobne ako keď sa naše oči prispôbujú pri pozeraní do diaľky; a naše zreničky sa v tmavom prostredí rozširujú podobným spôsobom, ako keď sa clona fotoaparátu rozšíri pri slabom svetle, aby sa zaistilo dostatočné osvetlenie snímky. A naopak, keď vyjdeme vonku na jasné svetlo, naše zreničky sa zúžia, aby sme sa necítili oslepení. Je to rovnaký princíp ako pri fotoaparáte, v ktorom sa clona takisto zúži, keď je vystavená silnému svetlu. Takže fotoaparát zachytáva len obraz predmetu. Slúži iba ako nástroj. Keď vidíme podobu človeka alebo nejakého predmetu, obraz sa v skutočnosti vytvára v mozgu. Obraz cez naše oči len vstúpi a potom sa zrakovým nervom prenesie do epifýzy v zadnej časti mozgu. A práve v tejto oblasti sa to premietne do obrazu. To znamená, že keď sa obraz premietne a my niečo vidíme, v skutočnosti sa to deje v oblasti epifýzy. Toto už zistila aj moderná lekárska veda.

Ako to vidíme my, otvorenie vnútorného oka spočíva v tom, že zrakový nerv sa obíde a otvorí sa kanál medzi obočím, ktorý umožní epifýze vidieť priamo von. Niektorí ľudia si môžu myslieť, že to nie je reálne a budú namietat, že fyzické oči hrajú podstatnú úlohu, keďže zachytávajú obrazy vecí, a že bez nich by sme sa nezaobišli. Lekárska veda však pomocou pitvy zistila, že predná časť epifýzy je vybavená kompletnou štruktúrou ľudského oka. Považuje sa za zakrpatené oko, keďže rastie vnútri lebky. Tí z nás, ktorí sa venujú duchovnej praxi, môžu mať výhrady voči takejto interpretácii, no nech je to akokoľvek, veda už dospela k poznaniu, že v strede lebky sa nachádza oko. Kanál, ktorý otvárame, smeruje presne do tejto oblasti. Takže anatomicky sa to zhoduje. Toto oko vám nebude podávať falošný obraz reality tak, ako to robia naše fyzické oči. Dokáže totiž vidieť za vonkajšiu podobu vecí a javov a

vnímať ich také, aké naozaj sú. Človek, ktorého vnútorné oko sa otvorilo na vysokej úrovni, môže vidieť za túto dimenziu do iných časopriestorov a dokáže vnímať to, čo je pre bežných ľudí neviditeľné. A aj keď sa jeho oko otvorilo na úrovni, ktorá nie je až taká vysoká, stále môže mať nejaké schopnosti, ako napríklad schopnosť videnia cez stenu alebo dovnútra tela.

Podľa budhistického učenia existuje v tomto ohľade päť úrovní majstrovstva, menovite, majstrovstvo fyzického oka, nebeského oka, oka múdrosti, oka *dharmy* a božského oka. Toto je päť hlavných úrovní vnútorného oka a každá sa dodatočne delí na vyššie, stredné a nižšie úrovne. Podľa taoistickej teórie existuje deväť krát deväť, alebo osemdesiatjeden úrovní duchovného zraku. Hoci tu otvoríme vnútorné oko každému z vás, neotvoríme ho na alebo pod úrovňou nebeského oka. Dôvodom je, že hoci tu sedíte a začali ste sa duchovne kultivovať, stále ešte len začínate zanechávať svoje bežné ja a máte mnoho svetských pripútaností, ktoré je potrebné opustiť. Ak by bolo vaše oko otvorené na alebo pod úrovňou nebeského oka, mali by ste to, čo je všeobecne známe ako nadprirodzené schopnosti, a boli by ste schopní vidieť cez stenu alebo dovnútra ľudského tela. Ak by sme takéto schopnosti poskytli v širokej miere a každému by sme otvorili oko na tejto úrovni, vážne by to narušilo túto spoločnosť a jej fungovanie. Štátne tajomstvá by mohli byť ohrozené; oblečenie by už ľudom nepostačovalo na zahalenie sa; mohli by ste sledovať ľudí v domoch cez vonkajšie múry; alebo nájsť víťazný žreb v akejkoľvek lotérii. Takéto veci by mohli skutočne spôsobiť problémy. Ak by bolo každému umožnené používať nebeský zrak, nezmenilo by to stav tejto spoločnosti? Avšak čokoľvek, čo by mohlo vážne narušiť ľudskú spoločnosť, je prísne zakázané. Ak by som naozaj otvoril vaše oko na tejto úrovni, ihneď by ste sa mohli stať *čchi-kungovými* „majstrami“ – niečím, po čom ste možno kedysi túžili. A s otvoreným vnútorným okom by ste mali ideálnu príležitosť liečiť iných. V takom prípade by som vás viedol dolu cestou k zničeniu.

Na akej úrovni teda otvorím vaše oko? Otvorím ho priamo na úrovni zraku múdrosti. Ak by bolo otvorené na vyššej úrovni, váš charakter by nebol dostatočne dobrý; ak by bolo otvorené na nižšej úrovni, mohlo by to vážne narušiť stav spoločnosti. No ak ho otvoríme na úrovni zraku múdrosti, nebude tam riziko toho, že by ste ním mohli vidieť cez stenu alebo dovnútra ľudského tela, keďže ono nemá tú schopnosť. Avšak budete môcť vidieť veci v iných dimenziách. Výhodou je, že to môže posilniť vašu vieru v praktizovanie. Budete skutočne vidieť veci, ktoré sú pre iných neviditeľné a budete schopní vnímať, že sú reálne. Takže bez ohľadu na to, či môžete vidieť jasne alebo nie, vaše oko bude otvorené na úrovni zraku múdrosti, čo bude prospešné pre vašu duchovnú kultiváciu. Tí, ktorí praktizujú Dafa s úprimným srdcom a sú prísni v zlepšovaní svojho charakteru, zažijú popri čítaní tejto knihy to, čo som opísal.

Čo teda zvyčajne určuje úroveň vnútorného oka? Keď sa vnútorné oko otvorí, nebude sa ním dať hneď všetko vidieť. Bude to závisieť od jeho úrovne. Tú určujú tri faktory. Prvým faktorom je to, čo nazývame esenciálna energia. Táto energia vyplňa celý priestor vnútorného oka, od jeho vnútra až po vonkajšok, a je potrebná na to, aby oko vôbec mohlo vidieť. Funguje to podobne ako v televíznej obrazovke: luminofor, ktorý sa v nej nachádza, umožňuje televízoru premietiť obrazy; bez neho by bol televízor len niečo ako žiarovka. Je to práve luminofor, vďaka ktorému vznikajú obrazy. Samozrejme, toto prirovnanie nie je úplne presné.

My sa pozeráme na veci priamo, zatiaľ čo obrazy v televízore sú nám sprostredkované cez obrazovku. Môžete z toho však získať aspoň všeobecnú predstavu. Táto esenciálna energia je mimoriadne vzácna, keďže je vyšľachtená z cnosti a je to niečo najvyššej kvality. Takmer každý človek jej má odlišné množstvo; azda dvaja z desaťtisíc ľudí majú rovnaké množstvo tejto esenciálnej energie.

Úroveň vnútorného oka má priamu súvislosť s princípmi Zákona. Je to niečo duchovné a úzko prepojené s charakterom človeka. Ten, kto má horší charakter, bude mať nižšiu úroveň vnútorného oka. Je to preto, že jeho nízky charakter ho bude stáť viac esenciálnej energie. Naopak, človek s vynikajúcim charakterom bude prechádzať životom bez toho, aby sa nechal strhnúť svetskými záležitosťami, ako sú peniaze, postavenie, medziľudské spory, osobný záujem či pocity a túžby, a preto si svoju esenciálnu energiu uchová pravdepodobne lepšie. Takže len čo sa jeho vnútorné oko otvorí, bude môcť vidieť jasnejšie. Deti do veku šiestich rokov vidia po otvorení oka jasne, a je veľmi ľahké ho otvoriť. Postačí na to iba jedna veta.

Ľudská spoločnosť má silný zhubný vplyv na morálku ľudí a je ťažké odolávať jej mocnému prúdu. Ľudia si pod jej vplyvom často pletú správne s nesprávnym. Je prirodzené túžiť po dobrom živote, ale táto tendencia môže viesť človeka k tomu, že ostatných o niečo pripraví alebo sa stane ešte sebeckejším; a možno tak bude získavať na úkor druhých, využívať ich alebo im ubližovať. Avšak súťaženie a bojovanie o osobný zisk je nepochybne v rozpore s povahou vesmíru. To, čo ľudia považujú za správne, nemusí byť nevyhnutne správne. Rodičia často učia svoje deti, že majú byť „o niečo chytrejšie“, aby sa im v živote vo svetskom zmysle darilo. No byť takýmto spôsobom „chytrý“ je z pohľadu vesmíru nesprávne. My veríme, že veciam treba ponechať prirodzený priebeh a netrápiť sa tým, ako pre nás dopadnú. Kdežto človek, ktorý sa naučil byť skutočne chytrý, sa bude zakaždým snažiť mať navrch. Možno ho učili, [aby nenechal nič na náhodu, a] že ak mu nejaké dieťa robí naprieky, má ho „dostať do problémov“ u jeho učiteľov alebo rodičov, a keď uvidí peniaze na zemi, má si ich „schovať do vrečka“. Čím viac takýchto vecí sa počas dospievania naučí, tým sa stane v živote sebeckejším. A jeho zlé zaobchádzanie s ľuďmi ho bude stáť cnosť.

Keď človek stratí cnosť, ktorá je hmotnou látkou, táto cnosť sa nerozplynie len tak. Prejde určitou premenou a bude daná tej strane, ktorej bolo ukrivdené; avšak esenciálna energia človeka sa v takomto prípade rozplynie. Človek, ktorý je od detstva do dospelosti veľmi ľstivý a sebecký a zakaždým uprednostňuje seba, zvyčajne zistí, že jeho vnútorné oko po otvorení nefunguje, resp. že nefunguje dobre. To však neznamená, že už nikdy nebude funkčné. Je to preto, že prostredníctvom duchovnej praxe sa snažíme vrátiť k nášmu pôvodnému stavu čistoty, a ako budeme pokračovať v praktizovaní, esenciálna energia sa nám bude neustále dopĺňať a obnovovať. Váš charakter je pre toto všetko rozhodujúci, a tak zdôrazňujeme, že vaša celková povaha sa musí zlepšiť a pozdvihnúť. Keď sa váš charakter zdokonaľuje, všetko ostatné sa bude zlepšovať spolu s ním. No ak sa váš charakter nemení k lepšiemu, esenciálna energia, ktorá poháňa vaše vnútorné oko, nebude znovu doplnená. Teraz by ste už mali chápať tú súvislosť.

Je tu aj ďalší faktor, ktorý je potrebné prebrať. Niektorí ľudia s dobrou vrodenu základňou môžu zistiť, že keď praktizujú, hoci aj samostatne, ich vnútorné oko sa otvorí. Keď

sa vnútorné oko otvorí po prvýkrát, je to často desivé. Dôvodom je, že ľudia zvyknú meditovať alebo praktizovať energetické cvičenia neskoro v noci, keď je všetko tiché. Ako tam tak cvičia, z ničoho nič sa pred nimi objaví veľké oko, ktoré ich vyľaká. Bude to také desivé, že ich to odstraší od ďalšieho praktizovania. Je to nesmierne znepokojujúce – také veľké oko, ktoré žmurká a pozerá sa na nich, a všetko je to veľmi živé. To viedlo k tomu, že niektorí ľudia ho nazývajú „Diablovo oko“, pričom iní mu hovoria „Božie oko“. Ale v skutočnosti to oko patrí vám. Pamätajte, že človek sa má postarať len o to, aby vložil svoje úsilie do praktizovania, a ostatné je v rukách jeho učiteľa. Celý prepracovaný proces vývoja vyššej energie u praktizujúceho sa uskutočňuje v iných dimenziách. A nielen v jednej dimenzii, ale vo všetkých dimenziách spojených s daným človekom; v každej z nich bude jeho telo prechádzať zmenami. Samozrejme, nie je to niečo, čo by ste mohli spraviť vy sami. Je to v rukách vášho učiteľa; on je ten, kto tieto veci robí. Preto sa hovorí, že človek sa má sústrediť len na praktizovanie a o zvyšok sa postará jeho učiteľ. V skutočnosti je to on, kto sa o tieto veci stará, bez ohľadu na to, v čo dúfate alebo čo sa pokúšate dosiahnuť.

Takže niektorí ľudia zažijú otvorenie vnútorného oka, aj keď praktizujú samostatne. Hoci to považujeme za oko, ktoré patrí im, nie je to niečo, čo by si človek dokázal vyvinúť sám. Čo sa týka ľudí, ktorí majú učiteľa, len čo tento učiteľ uvidí, že ich vnútorné oko je otvorené, vyvinie pre nich niečo, čo sa nazýva „skutočné oko“. Alebo v iných prípadoch, ako si možno viete predstaviť, človek nemusí mať stáleho majstra, ale môže mať takého, ktorý prechádza okolo. V náboženstve veria, že vyšších bytostí je tak veľa, že sú všadeprítomné, resp. všade navôkol. Rovnako sa verí, že existuje také množstvo bytostí, že sú priamo vedľa vás. Okoloidúci majster sa môže o tohto človeka začať zaujímať, keď uvidí, že dobre praktizoval a že má vnútorné oko otvorené, len mu ešte chýba skutočné oko. Preto sa skutočné oko získané týmto spôsobom počíta za výsledok jeho vlastného praktizovania. Bytosti ako títo majstri ďaleko prevyšujú akékoľvek svetské vzory či svetských hrdinov, keďže sú motivované výhradne súcitom a túžbou zachrániť ľudí z tohto sveta; a tak pomáhajú bezpodmienečne, bez pomyslenia na odmenu či uznanie.

Keď sa človeku otvorí vnútorné oko po prvýkrát, jeho fyzické oči môžu byť oslepené a podráždené svetlom. No nie je to tak, že by oči vnímali to svetlo ako ostré, ale vníma ho tak epifýza. Je tam len pocit, akoby boli podráždené oči. Toto sa stane, keď človek ešte nemá skutočné oko; hneď ako mu bude dané, svetlo už očiам nebude prekážať. Niektorí z nás budú schopní vnímať alebo vidieť toto skutočné oko. Jeho povaha je rovnaká ako povaha vesmíru, takže je nevinné a zvedavé. Pozrie sa dnu, aby zistilo, či je vaše vnútorné oko otvorené a či sa ním dá vidieť. Bude na vás vo vnútri uprene hľadiť. Keď sa vaše vnútorné oko otvorí, môžete zrazu zbadáť skutočné oko, ako sa na vás uprene pozerá, čo vás môže vydesiť. No v skutočnosti je teraz už vašou súčasťou. A práve toto oko vám následne umožní vidieť iné ríše. Bez neho by ste neboli schopní vidieť nič, aj keby bolo vaše vnútorné oko otvorené.

Potom je tu ešte tretí faktor, ktorý má skutočne veľký vplyv na to, na akej úrovni bude fungovať vaše vnútorné oko; ide konkrétne o zmeny, ktoré sa vo vás udejú v rôznych dimenziách popri tom, ako budete postupovať v duchovných úrovniach. Keď sa ľudia pozerajú svojím vnútorným okom, nepoužívajú iba hlavný priechod, ale aj mnohé vedľajšie priechody.

V budhistickom učení sa hovorí, že každý telesný pór môže byť okom, podobne ako sa v taoistickom učení verí, že každý otvor, resp. akupunktúrny bod na tele môže byť okom. Chcé tým povedať, že toto je možné v určitom zmenenom fyzickom stave, ktorý človek nadobudne z *Fa*, keď dokáže vidieť z akéhokoľvek miesta na tele.

My však tvrdíme, že s úrovňou vnútorného oka súvisia aj nejaké ďalšie veci. Okrem spomínaného hlavného priechodu je tam aj niekoľko dôležitých vedľajších priechodov, ktoré sa nachádzajú nad obočím, nad a pod viečkami a v akupunktúrnom bode Úpätie hory (*šan-ken*) umiestnenom na koreni nosa. Prielomy v úrovniach vnútorného oka súvisia s tým, či sa tieto priechody dajú používať. Samozrejme, pre bežného praktizujúceho je už dosť veľkým úspechom, ak ich dokáže použiť. Po tom, ako si niektorí ľudia vyvinú rôzne schopnosti pomocou duchovného praktizovania, dokážu vidieť ríše existujúce za touto ríšou dokonca aj svojimi fyzickými očami. No ak tieto schopnosti nie sú dobre používané, človek bude vidieť predmety iba v jednej dimenzii, ale nie v ostatných, alebo ich bude vidieť iba v iných dimenziách, no nie v tej našej, čo nie je úplne ideálne. Takže niektorí ľudia budú používať jedno oko pre túto dimenziu a druhé oko pre dimenziu za ňou. Ale pod týmto okom (pravým okom) nie sú vedľajšie priechody, a to z dôvodov, ktoré súvisia priamo so Zákom; ľudia majú totiž sklon používať pravé oko na konanie zlých skutkov. To, o čom som doposiaľ hovoril, sa týkalo najdôležitejších vedľajších priechodov, ktoré si ľudia vyvinú vo fáze praktizovania, kým ešte podliehajú zákonom ľudskej ríše.

Na veľmi pokročilej úrovni praktizovania, keď človek prekročí ľudskú ríšu, si môže vyvinúť určitý druh oka, ktoré pripomína zložené oko. Vytvorí sa veľké oko pokrývajúce hornú polovicu tváre, vo vnútri ktorého sa bude nachádzať veľký počet menších očí. Niektoré božské bytosti, ktoré dosiahli veľmi vysoké úrovne, si vyvinuli také množstvo očí, že ich majú po celej tvári. Všetky tieto oči sa budú pozeráť cez jedno veľké oko a človek sa ním môže pozrieť na čokoľvek, čo by chcel vidieť; jediným pohľadom skrz toto oko možno pozorovať všetky úrovne existencie. Zoológovia a entomológovia, ktorí sa zaoberajú výskumom múch, pomocou mikroskopického pozorovania zistili, že muchy majú veľké oči pozostávajúce z veľkého počtu menších očí. Nazývajú sa zložené oči. Takéto niečo sa môže objaviť, keď niekto dosiahne mimoriadne vysoký duchovný stupeň, avšak musí to byť stupeň ďaleko prevyšujúci úroveň *tathagátu*. Tieto oči však nebudú viditeľné pre bežných ľudí, ani pre priemerných praktizujúcich. Na tejto strane bude všetko vyzeráť normálne, keďže tieto oči sa nachádzajú v inej dimenzii. Malo by vám to teda poskytnúť predstavu, čo sa bude diať, keď u vás dôjde k prielomu do vyšších úrovní, resp. iných dimenzií.

Z veľkej časti som vám vysvetlil štruktúru vnútorného oka. Na jeho otvorenie používame vonkajšiu silu, takže sa to udeje pomerne rýchlo a ľahko. Počas toho, ako hovorím o vnútornom oku, každý z vás by mal v oblasti čela cítiť pnutie, akoby sa v ňom svaly sťahovali a vrtali dovnútra. Určite to pocítite. Pokiaľ naozaj dokážete odložiť svoje pripútanosti a budete schopní naučiť sa Falun Dafa, každý z vás to pocíti. Sila tlačiaci sa dovnútra, ktorú budete cítiť, by mala byť intenzívna. Vyšleme energiu špeciálne určenú na otvorenie vášho vnútorného oka, ktorá to vykoná, a zároveň vyšleme *falun*, aby opravil vaše oko. Zatiaľ čo prednášam o vnútornom oku, otvoríme ho každému z vás za predpokladu, že praktizujete Falun Dafa. Nie

každý bude nevyhnutne vidieť jasne, ak vôbec niečo uvidí. To závisí od vás samotných. Nemusíte sa však znepokojovať. Nie je to veľký problém, ak ním nedokážete vidieť hneď; príde to postupne s vašim duchovným zlepšením. Popri tom, ako budete neustále napredovať, začnete pozvoľna vidieť a váš vnútorný zrak sa postupne vyjasní. Pokiaľ sa do praktizovania vložíte s úprimným odhodlaním, všetko, čo ste kedysi stratili, bude obnovené.

Ak si chce človek otvoriť vnútorné oko sám, bude to, naopak, pomerne náročné. Podme si povedať o spôsoboch, akými sa to môže uskutočniť. Jeden z nich spočíva v tom, že človek sa počas meditácie sústredene pozerá na oblasť čela, kde sa nachádza vnútorné oko. Spočiatku sa mu tá oblasť bude zdať tmavá a nebude tam nič vidieť. Časom sa to tam však začne zosvetľovať. Po dlhšej dobe praktizovania sa to v čele postupne rozjasní, až to v tej oblasti napokon začne žiariť na červeno. V tej chvíli sa bude zdať, akoby to v čele rozkvitalo, podobne ako v scéne z prírodopisného filmu, kde sa púčik kvetu roztvorí takmer v okamihu. Červená oblasť čela, ktorá sa pôvodne zdala plochá, náhle v strede vystúpi a bude neustále, znova a znova rozkvitať. Ak sa človek pokúsi prejsť týmto procesom sám, nemusí mu na to stačiť ani osem či desať rokov, pretože celé jeho vnútorné oko bude spočiatku úplne zablokované.

Vnútorné oko niektorých ľudí nie je síce úplne zablokované a ich priechod je otvorený, no nie je tam žiadna energia, keďže nikdy predtým sa nevenovali duchovným cvičeniam. Takže keď začnú praktizovať, náhle sa pred ich očami objaví niečo tmavé a guľaté. Ako pokračujú v praktizovaní, pozvoľna sa to zmení na biele a postupne to bude čoraz jasnejšie, až do bodu, že to môže dráždiť oči. Niektorí ľudia si možno myslia, že videli slnko alebo mesiac. V skutočnosti nevideli ani jedno, ani druhé; bol to totiž ich vlastný priechod. Po tom, ako je niektorým ľuďom dané skutočné oko, dokážu vidieť iné ríše, keďže robia rýchle prielomy k novým úrovniam. Pre iných to však nemusí byť také jednoduché. Keď prechádzajú priechodom, zistia, že je ako tunel alebo ako studňa, ktorou uháňajú smerom von zakaždým, keď cvičia, alebo dokonca keď spia. Táto skúsenosť sa líši od človeka k človeku a môže to pripomínať čokoľvek, od jazdenia na koni až po lietanie, behanie či uháňanie v aute. No vždy sa bude zdať, akoby nebolo možné doraziť na koniec. Je to spôsobené tým, že pre človeka je naozaj ťažké otvoriť si vnútorné oko samostatne. Taoistické učenie [môže pomôcť túto otázku objasniť, keďže] považuje ľudské telo za mikrokozmos, a ak by bolo naozaj také veľké, potom si len skúsme predstaviť, aká veľká by bola vzdialenosť od čela po epifýzu. To by vysvetľovalo, prečo majú niektorí ľudia pocit, akoby stále uháňali priechodom, no nikdy nemôžu dosiahnuť jeho koniec.

Taoistické tvrdenie, že ľudské telo je miniatúrny vesmír, dáva celkom zmysel. Nejde tu o to, že by zloženie tela a jeho štruktúra boli rovnaké, ako má vesmír; netýka sa to tela v tejto fyzickej dimenzii. Aby sme tomu mohli lepšie porozumieť, mali by sme vychádzať z toho, čo vie dnešná veda o podobe tela pod úrovňou buniek. Zistilo sa, že je tam množstvo rôznych molekúl, a menšie ako molekuly sú atómy, protóny, atómové jadrá, elektróny, kvarky a neutrína – pričom tie posledne menované sú najmenšie častice, ktoré boli doposiaľ výskumom objavené. Čo je však nakoniec úplne najmenšia častica? Na to výskum naozaj nedokáže odpovedať. Budha raz vo svojich neskorších rokoch poznamenal, že vesmír je súčasne „nekonečne veľký, ako aj nekonečne malý“. To naznačuje, že dokonca aj pre božskú bytosť,

akou bol on, sa vesmír môže javiť taký obrovský, že nie je možné vidieť jeho hranice, a zároveň taký malý, že nemožno postrehnúť jeho najmenšie častice. A práve to ho viedlo k takémuto vyhláseniu.

Budha opísal rozľahlosť vesmíru vo svojom učení o mnohopočetných svetoch. Vysvetlil, že v galaxii Mliečnej cesty v rámci tohto vesmíru existuje tritisíc planét s bytosťami, ktoré majú fyzické telá podobné našim, a že dokonca v jedinom zrnku piesku existuje obrovské množstvo svetov. To by znamenalo, že zrno piesku je ako vesmír, s inteligentnými bytosťami, ako sú ľudia a so svetmi, ako je ten náš, kde sú hory a rieky. Chápem, že to môže znieť dosť nereálne. Avšak za predpokladu, že je to naozaj tak, by sa teda dalo očakávať, že v týchto menších svetoch znova nájdeme piesok a v ňom pravdepodobne opäť ďalšie svety. Následne sa dá znova očakávať, že aj v týchto svetoch nájdeme piesok, vo vnútri ktorého by opäť existovali ďalšie početné svety. Dokonca aj samotnému Budhovi sa to na jeho dosiahnutej duchovnej úrovni zdalo byť nekonečné.

To, čo sme povedali o piesku, by sa dalo povedať aj o ľudských bunkách a o molekulách v nich. Ľudia by radi vedeli, aký veľký je vesmír. Môžem vám povedať, že tento vesmír má hranice, hoci pre bytosť na úrovni Budhu sa bude javiť ako nekonečný a nezmerne rozľahlý. Aj keď to môže byť ťažko pochopiteľné, vnútro ľudského tela, ktoré siaha od molekulovej úrovne až k tým najmenším, neviditeľným časticiam tvoriacim telo, je v skutočnosti rovnako veľké ako vesmír. V momente stvorenia ľudského alebo akéhokoľvek iného života sa v najmikrokozmickejších ríšach sformuje jedinečné zloženie jeho bytosti, ako aj jeho vrodené vlastnosti. Tieto veci ďaleko presahujú poznatky súčasnej vedy – vedy, ktorá sa nedá porovnať s tou, akú majú pokročilejšie formy života objavené na planétach po celom vesmíre. Naša veda nedokáže urobiť ani prielom do iných dimenzií, ktoré existujú v tom istom čase a na tom istom mieste ako my, zatiaľ čo kozmické lode z iných planét dokážu bez problémov cestovať naprieč rôznymi dimenziami. Tamojší priestor a čas sú úplne odlišné od toho, ako ich poznáme my, takže tie objekty môžu prísť a odísť v okamihu – tak rýchlo, že sa to ľuďom môže zdať neuveriteľné.

Hovorím o tom v súvislosti s vnútorným okom, pretože keď ste uháňali von svojím vlastným priechodom, mohli ste mať pocit, že je nekonečne dlhý. Niektorí z vás mohli vidieť niečo iné. Možno ste nemali dojem, že prechádzate tunelom, ale že idete po ceste, ktorá je široká a nekonečná, s horami, riekami a panorámami miest po oboch stranách. Uvedomujem si, že to môže znieť nepredstaviteľne. Prichádzajú mi na um slová jedného majstra: že v jedinom póre vášho tela sa môže nachádzať mesto s premávajúcimi vlakmi a autami. Niektorí ľudia boli týmito slovami zaskočení, keďže sa im nezdali veľmi vierohodné. Avšak zvážte nasledovné: ak by výskum zašiel ďalej ako len po študovanie jednotlivých častíc, ako sú molekuly, atómy či protóny, a odhalil by nám sféru každej z týchto úrovní, a nie iba jednu izolovanú časticu – ak by sme mohli vidieť sféru úrovne molekúl, sféru úrovne atómov, sféru úrovne protónov a sféru úrovne atómových jadier – videli by sme, ako to skutočne vyzerá v iných dimenziách. Každý hmotný objekt vrátane nášho fyzického tela existuje paralelne s rôznymi rovinami iných dimenzií vo vesmíre a je s nimi prepojený. Súčasná fyzika elementárnych častíc študuje len izolované častice oddelené pomocou štiepenia a následne

skúma, aká hmota vzniká po rozštípení jadra. Ak by však existoval prístroj, ktorý by nám dokázal odhaliť všetko, čo sa nachádza v rovine atómov alebo molekúl a poskytol by nám celkový obraz, predstavovalo by to prielom do inej dimenzie a videli by sme realitu sveta existujúceho tam. Ľudské telo zodpovedá iným dimenziám, a tie sú také, ako som práve opísal.

Existujú aj iné veci, s ktorými sa človek môže stretnúť, keď si otvorí vnútorné oko sám. Doteraz som hovoril o tých úplne bežných. Je už menej bežné, že ľudia vidia, ako sa ich vnútorné oko otáča, ale občas sa to stáva. Najčastejšie sa to vyskytuje v taoistických energetických praxiach, kde existuje *tchaj-ti* disk, ktorý sa musí rozlomiť predtým, než človek začne vidieť. No nie je to tak, že tento človek mal vo svojej hlave *tchaj-ti*. Bol to jeho majster, ktorý mu hneď na začiatku nainštaloval veci určené pre praktizovanie, pričom jednou z nich bol *tchaj-ti* disk. Pomocou neho mu jeho majster zapečatil vnútorné oko. Keď nadišiel čas, aby sa vnútorné oko otvorilo, *tchaj-ti* disk sa prasknutím rozlomil. Takže to, že ho človek mal, bolo súčasťou majstrových usporiadaní a nebolo to niečo pôvodne v jeho hlave.

Sú aj nejakí ľudia, ktorí si chcú otvoriť svoje vnútorné oko, no čím viac sa o to usilujú, tým menej pravdepodobne sa im to podarí. Neuvedomujú si, čo sa vlastne deje. Nedarí sa im to najmä preto, že po vnútornom oku by človek nemal túžiť a čím viac ho bude chcieť, tým je menej pravdepodobné, že sa otvorí. Vaše vnútorné oko sa neotvorí, keď po ňom budete takto pahnúť. Namiesto toho z neho bude vytekať určitá šedá hmota, ktorá ho pokryje. Keď to bude trvať dlhú dobu, vytečie jej čoraz viac, až pokryje veľkú plochu. Ak sa vám vnútorné oko nepodarilo otvoriť a vy napriek tomu zotrúvate v túžbe po ňom, vytečie tejto hmoty tak veľa, že by mohla obaliť celé vaše telo. Môže dokonca zhustnúť a výrazne sa rozšíriť. Aj keby sa vám v tej chvíli podarilo vnútorné oko otvoriť, stále by ste neboli schopní nič vidieť, keďže by bolo zapečatené v dôsledku vašej pripútanosti. Tá hmota sa začne rozpadáť a miznúť až vtedy, keď o vnútornom oku prestanete premýšľať a úplne sa tej pripútanosti vzdáte. No aby ste tú hmotu odstránili, budete musieť prejsť dlhou a bolestivou fázou praktizovania – čo je situácia, ku ktorej by v prvom rade nikdy nemalo dôjsť. Niektorí ľudia si však nič z toho neuvedomujú, opakovane ignorujú varovanie svojho majstra, aby sa o vnútorné oko prestali usilovať, a skončia tak s opakom toho, v čo dúfali.

Schopnosť videnia na diaľku

Jednou z mimozmyslových schopností, ktorá je priamo prepojená s vnútorným okom, je videnie na diaľku. Existuje človek, ktorý tvrdí, že zatiaľ čo sedí na jednom mieste, dokáže vidieť veci v Pekingu, Spojených štátoch, ako aj na opačnej strane zemegule. Ľudia nevedia, čo si majú o takýchto tvrdeniach myslieť, keďže neexistujú žiadne vedecké poznatky, ktoré by to mohli potvrdiť. Takže im ostáva len uvažovať, či je niečo také vôbec možné. Existuje celý rad teórií, ale žiadna z nich nie je dostatočne presvedčivá. Problém je čiastočne aj v tom, že výskum sa robí za predpokladu, že ide o nadprirodzenú schopnosť, no nie je to tak. Ľudia vo fáze duchovného praktizovania, keď ešte stále podliehajú zákonom ľudskej ríše, nemajú skutočné nadľudské schopnosti. To, čo vidia pomocou schopnosti videnia na diaľku alebo prostredníctvom iných schopností, sa vyskytuje len v rámci určitej dimenzie. Dosah ich

schopností nepresahuje túto fyzickú dimenziu, v ktorej existujeme, a zvyčajne nepresahuje ani dimenzie spojené s ich vlastným telom.

V určitej dimenzii má ľudské telo pole. Nie je to však rovnaké pole ako pole cnosti. Nenachádza sa v tej istej dimenzii, ale má rovnaký rozsah. Keďže toto pole zodpovedá vesmíru, môže sa v ňom premietnuť odzrkadlený obraz čohokoľvek, čo existuje vo vesmíre. Sú to však iba odrazy skutočných vecí. Napríklad, na tejto Zemi existuje Amerika a mesto Washington, takže vo vašom poli by sa mohol ukázať ich odzrkadlený obraz, ale neboli by to tie reálne miesta. Avšak tie odzrkadlené obrazy fyzicky existujú. To, čo sa objaví vo vašom poli, sa bude meniť podľa toho, čo sa udeje vo vesmíre, keďže sa to navzájom zhoduje. Takže to, čo ľudia nazývajú videním na diaľku, je pozorovanie vecí nachádzajúcich sa v dimenziách, ktoré sú prepojené s ich vlastným telom. Keď však vo svojom praktizovaní dosiahnete fázu za ľudskou ríšou, nebudete už vidieť týmto spôsobom. Uvidíte veci priamo a bude to v skutočnosti božská schopnosť, ktorá je neporovnateľne mocná.

Pozrime sa na to, ako funguje videnie na diaľku počas fázy praktizovania na úrovni ľudskej ríše. V dimenzii, v ktorej existuje vaše pole, sa v oblasti čela nachádza zrkadlo. U tých, ktorí nepraktizujú, je sklopené nadol a u tých, ktorí praktizujú, sa vyklopí. Keď človek získa schopnosť videnia na diaľku, zrkadlo sa začne otáčať. Ako možno viete, film premietaný rýchlosťou dvadsaťštyri snímok za sekundu sa zdá byť plynulý, zatiaľ čo akákoľvek nižšia frekvencia vytvorí trhaný obraz. Zrkadlo sa otáča rýchlejšie ako dvadsaťštyri snímok za sekundu, pričom na svojom povrchu zachytáva obrazy všetkého, čo leží v jeho dráhe, a potom sa otočí, aby ste to mohli vidieť. Keď sa opäť obráti, všetky zachytené obrazy sa vymažú. Takto sa to opakuje znova a znova, bez prestania – zachytí obraz, otočí sa a potom ho vymaže. Preto sa zdá, že to, čo vidíte, je v pohybe. Umožní vám vidieť veci zachytené v dimenziách, ktoré sú prepojené s vašim telom a tie obrazy budú odrážať skutočné veci existujúce vo väčšom vesmíre.

Možno sa čudujete, ako môže také malé zrkadlo zachytiť všetko okolo ľudského tela. Ako sme už povedali, keď je vnútorné oko človeka otvorené na úrovni nad nebeským zrakom a blíži sa k dosiahnutiu zraku múdrosti, chystá sa prekročiť túto dimenziu. Vo chvíli, keď nastane úplný prielom, vnútorné oko zažije zmenu: nebude už viac vidieť fyzické objekty v tejto dimenzii, či už sú to predmety, ľudia alebo dokonca steny; všetko zmizne. Udeje sa konkrétne to, že keď tú inú dimenziu svojím zrakom hlbšie preskúmate, vaše telo v nej už viac nebude viditeľné. Bude tam len zrkadlo umiestnené v priestore prepojenom s vašou dimenziou. A keď sa toto zrkadlo bude nachádzať v danom priestore, kompletne tento priestor prepojený s vašou dimenziou vyplní. Preto neexistuje nič, čo by nemohlo zachytiť, keď sa tam takto otáča. Pokiaľ to, čo existuje v priestore prepojenom s vašou dimenziou, zodpovedá tomu, čo je vo vesmíre, zrkadlo to dokáže zachytiť a plne vám to ukáže. Takto chápeme videnie na diaľku.

Vedci zaoberajúci sa výskumom mimozmyslových schopností majú problém túto schopnosť overiť. Vysvetlím prečo. Predpokladajme, že požiadajú človeka so schopnosťou videnia na diaľku, aby im skúsil povedať, čo práve robí príbuzný istej osoby doma v Pekingu. Poskytnú mu meno príbuzného a nejaké všeobecné informácie, a on čoskoro začne vidieť

obrazy. Opíše budovu, cestu vedúcu k dverám, a ako je izba vo vnútri zariadená. Všetko to bude presné. Potom sa výskumníci spýtajú, čo tento príbuzný robí a jasnovidec odpovie, že práve niečo píše. Aby si to overili, vezmú telefón a zavolajú príbuznému. Ten im však oznámi, že práve teraz je, čo bude v rozpore s tým, čo videl jasnovidec. Podobné scenáre viedli ľudí k odmietnutiu tejto schopnosti. Čo však môže byť mätúce, je fakt, že popis prostredia bol bezchybný. Všetko sa to dá vysvetliť tým, že existuje časový rozdiel medzi touto dimenziou, resp. „časopriestorom“, a dimenziou, v ktorej sa nachádza tá schopnosť. Čas, ako ho poznáme, je na týchto dvoch miestach odlišný. Ukázalo sa, že v spomínanej situácii príbuzný tej osoby predtým niečo písal, no v čase telefonátu jedol. Bol tam teda časový rozdiel. Ak ľudia, ktorí skúmajú mimozmyslové schopnosti, budú naďalej zakladať svoje názory a výskum na konvenčných teóriách alebo na súčasnej vede, v dohľadnej dobe príliš ďaleko nepokročia. Tieto javy presahujú tento náš svet, takže aby sme im mohli porozumieť, je potrebné zmeniť spôsob nazerania na veci. Ľudia by si ich už nemali vysvetľovať tak ako doposiaľ.

Schopnosť poznania osudu

Existuje ďalšia schopnosť, ktorá je priamo spojená s vnútorným okom a nazýva sa „schopnosť poznania osudu“. V spoločnosti je dnes všeobecne uznaných šesť mimozmyslových schopností, medzi ktoré patrí vnútorné oko, schopnosť videnia na diaľku a poznanie osudu. Schopnosť poznania osudu sa vzťahuje na schopnosť poznať minulosť alebo budúcnosť iného človeka. Ten, kto má túto schopnosť dobre vyvinutú, môže predpovedať vzostup a pád spoločnosti; alebo ak je táto schopnosť na obzvlášť pokročilej úrovni, človek dokáže vidieť zákonitosti vývoja, ktorým podlieha celý vesmír. Toto všetko je možné pomocou schopnosti poznania osudu. V súvislosti s pohybom hmoty tu totiž platia určité princípy, takže predmety, ktoré sa nachádzajú v jednej dimenzii, existujú súčasne v rôznych podobách v mnohých iných dimenziách. Môžeme to názorne ilustrovať na príklade toho, čo sa udeje, keď človek pohne svojím telom. Všetky bunky v jeho tele sa pohnú spolu s ním a aj jeho molekuly, protóny, elektróny, ako aj najmenšie častice – všetko, z čoho je zložený – sa v neviditeľných mikroskopických ríšach pohne tiež. Hoci každá častica existuje samostatne, pohyb každej z nich, ktorý sa udeje tu, sa odzrkadlí v telách človeka nachádzajúcich sa v iných dimenziách a ríšach.

Pamätajte na zákon zachovania hmoty. Všetko, čo človek spraví v tomto svete, nadobudne v určitej dimenzii materiálnu podobu; a je to tak dokonca aj pri jednoduchom geste, ako je napríklad mávnutie rukou. Čokoľvek, čo človek spraví, tam zanechá obraz a odkaz. Ostanú v tej dimenzii zachované a budú tam existovať navždy. Ľudia s nadprirodzenými schopnosťami môžu vidieť, čo sa stalo v minulosti jednoducho pozretím sa na zodpovedajúce scény, ktoré tam stále existujú. Jedného dňa, keď vy sami nadobudnete schopnosť poznania osudu, budete si môcť pozrieť prednášku, ktorú tu máme dnes, keďže tam stále bude existovať; už teraz tam je. Od okamihu vášho narodenia sa celý váš život nachádza v špeciálnej dimenzii, kde neexistuje čas, ako ho poznáme tu. Pre niektorých ľudí tam existuje dokonca viac ako jeden život.

Niektorí ľudia sa s tým možno nedokážu zmieriť, keďže by to pre nich znamenalo, že ich snaha niečo dosiahnuť a zmeniť svoj život k lepšiemu je v podstate zbytočná. Pravdou však je, že tvrdé úsilie, ktoré ľudia vynaložia, môže zmeniť len malé a nepodstatné veci v ich živote. A presne kvôli všetkým tým snahám o zmenu si v skutočnosti môžete vytvoriť karmu. Ak by ľudská snaha naozaj nemohla nič ovplyvniť, neexistovala by žiadna možnosť spraviť v živote niečo zlé a nebolo by možné získať karmu. Keď tlačíte na veci, aby išli podľa vás, pôjde to na úkor niekoho iného, čím sa dopustíte nesprávneho skutku. Preto sa v duchovnej praxi neustále zdôrazňuje, že by ste mali veciam nechať prirodzený priebeh. Ak vás to stojí úsilie, aby ste dosiahli svoje, môžete nakoniec ľudom ublížiť. Keď svojím úsilím nadobudnete niečo, čo malo patriť im, spravíte si voči nim dlh.

Bežní ľudia nemôžu zmeniť svoj život žiadnym zásadným spôsobom, nech by sa snažili akokoľvek. Dá sa to jedine v prípade, ak nerobia nič iné ako zlé skutky a nemajú žiadne morálne zábrany. Hoci to môže zmeniť život človeka, to, čo ho očakáva, je úplné zničenie. Z vyšších úrovní môžeme vidieť, že keď človek zomrie, jeho duša nezanikne. Ako je to možné? Pozorovali sme nasledovné. Telo zosnulého, ktoré je uložené v márnici, je zložené len z buniek tejto dimenzie. Celé telo vrátane všetkých orgánov a tkanív – to jest, všetkých buniek v tejto dimenzii – sa rozloží. V inej dimenzii má však tento človek telo vytvorené z častíc menších ako sú molekuly, atómy či protóny a je naďalej živé, pričom žije v tej neviditeľnej, mikroskopickej dimenzii. To, čo očakáva tých, ktorí neľútostne páchajú zlo, je úplné rozloženie ich buniek na všetkých úrovniach, alebo ako to nazýva budhizmus, „zatratenie tela a duše“.

Je tu ešte iný spôsob, ako zmeniť svoj život a je to naozaj jediná možnosť: nastúpiť cestu duchovnej praxe. Prečo by práve toto malo zmeniť váš život? A kto by mal tú moc to spraviť? Je to možné vďaka tomu, že váš úmysel praktizovať žiari ako zlato a rezonuje s vyššími životmi v celom vesmíre – alebo „vo svetoch desiatich smerov“, ako sa to uvádza v budhistickej filozofii. Môže sa to stať preto, že z pohľadu vyšších bytostí, byť človekom nie je cieľom ľudského života. Ako to vidia oni, váš život vznikol v jednej z dimenzií vesmíru a mal rovnaké vlastnosti ako vesmír; bol dobrý a láskavý, fyzicky preniknutý vlastnosťami *čen*, *šan*, *žen*. Keď však takéto životy vstúpia do spoločenských vzťahov a interakcie s druhými, môžu sa stať horšími a spadnúť. Keď klesnú na nižšiu úroveň existencie, môžu sa opäť zhoršiť a nebudú schopné ostať ani tam, a tak spadnú na ešte nižšiu úroveň. Tento proces klesania sa môže opakovať znova a znova, až kým napokon nespadnú do tohto ľudského sveta.

Všetky bytosti, ktoré klesnú na túto úroveň, by mali byť zničené, resp. úplne odstránené. No vyššie božstvá sa nad nimi zľutovali a zo svojho veľkého súcitu vytvorili túto špeciálnu dimenziu a ľudský svet. V tomto svete dostanú bytosti dodatočné ľudské telo spolu s párom očí, ktoré sú obmedzené iba na videnie tohto materiálneho sveta. Takže tieto bytosti sú tu akoby zahalené rúškom nevedomosti, ktoré im bráni vidieť vesmír taký, aký naozaj je – pričom v žiadnej inej dimenzii to tak nebýva. Avšak tým, že boli uvedené do tohto stavu nevedomosti, je im daná príležitosť. Pre človeka je to tu nesmierne bolestivé, keď je tu stratený a pomýlený a navyše, ľudské telo je stvorené tak, aby trpelo. Ak chce človek v takomto prostredí nájsť cestu späť do svojho skutočného, nebeského domova a vrátiť sa k svojmu pôvodnému stavu čistoty, ako to hovoria taoisti, a ak sa chce oddať duchovnému praktizovaniu, znamená to, že

sa prejavila jeho vrodená božskosť a vyššie bytosti mu pomôžu, pretože takýto úmysel si nadovšetko cenia. Znamená to, že ani v takomto namáhavom prostredí tento človek nezišiel z cesty, keďže sa chce vrátiť späť. A tak mu budú vyššie bytosti bezpodmienečne a všemožnými spôsobmi pomáhať. Z tohto dôvodu môžeme urobiť tak veľa pre tých, ktorí praktizujú, no pre ostatných to nepôjde.

Nemôžeme vám teda pomôcť, ak ste len bežnými ľuďmi, ktorí hľadajú uzdravenie. Bežný svetský človek nie je nijako výnimočný a mal by zažívať ľudský stav. Mnohí ľudia sa domnievajú, že je Božou vôľou pomáhať ľudstvu a byť ku všetkým milosrdný. Nemalo by sa to však dávať na roveň s liečením ľudí, a nijako to nevyplýva ani zo žiadnych posvätných textov. Sú to tí falošní energetickí liečitelia, ktorí v tomto smere v nedávnej dobe poplietli ľudí. Práví učitelia energetických praxí, ktorí dláždili cestu v Číne, nikdy neodporúčali liečiť iných. Oni len učili, ako praktizovať energetické cvičenia a zlepšovať si svoje vlastné zdravie. Bolo by hlúpe myslieť si, že ako bežní ľudia by ste mohli liečiť iných, len čo sa to naučíte za pár dní. Ak by ste sa pokúšali liečiť, zavádzali by ste ľudí. V dôsledku toho by ste k tomu boli ešte viac pripútaní. Pokúšali by ste sa použiť vyššie schopnosti na to, aby ste sa mohli presadiť a profitovať z toho, čo by sa vám aj tak nikdy nepodarilo. To teda vysvetľuje, prečo niektorí ľudia nikdy nenadobudnú schopnosti, po ktorých túžia; ak by ich získali, narušilo by to stav ľudskej spoločnosti.

V tomto vesmíre platí princíp, že keď sa chcete vrátiť do svojho skutočného domova, vyššie bytosti vám pomôžu. Ako to vidia oni, vaša duša nemá zotrvať v tomto svete, ale mala by sa vrátiť späť. Ak by vás niekto zbavil chorôb a váš život by bol úplne bezproblémový, potom by predstava o návrate do neba stratila na svojej príťažlivosti. Možno si myslíte, že by bolo skvelé nemať choroby a trápenia, mať všetko priaznivo naklonené a viesť nádherný život. Ale práve preto, že ste sa skazili, klesli ste až sem, a tak to tu nebude príjemné. V tomto stave nevedomosti majú ľudia sklon dopúšťať sa zlých skutkov a za svoje previnenia dostanú to, čo budhizmus nazýva „karmická odplata“. Trápenia, ktorými ľudia prechádzajú alebo nešťastia, ktoré zažívajú, sú zvyčajne vecou toho, že splácajú svoju karmu. Ľudia sa často pozastavujú nad tým, ako je možné, že božské bytosti, ktoré sú podľa niektorých náboženstiev všade okolo nás, nevyliečia celé ľudstvo – najmä, ak by im na to v skutočnosti stačilo len mávnutie rukou. Nuž, je to preto, že trápenia, ktorým ľudia čelia, pochádzajú z ich vlastných zlých skutkov a dlhov. Ak ich potom niekto vylieči nadprirodzeným spôsobom, ráta sa to za podkopávanie zákonov vesmíru. Znamenalo by to, že môžu robiť nesprávne veci a hromadiť si dlhy bez toho, aby ich museli splatiť, čo nie je dovolené. Všetky vyššie bytosti sa snažia udržiavať ľudské podmienky a nenarušovať ich. Ak sa chcete skutočne tešiť z príjemného života bez chorôb a napokon sa vyslobodiť z ľudského stavu, existuje jediná cesta: prostredníctvom duchovnej praxe! Umožniť ľuďom venovať sa skutočnej duchovnej praxi je niečo, čo naozaj prospieva celému ľudstvu.

Ako si potom vysvetliť všetko to energetické liečenie, ktoré sa dnes vykonáva a vyučuje všade vo svete? Vo väčšine prípadov ide o to, že tí, ktorí liečia, zišli na nesprávnu cestu. Skutoční majstri energetických praxí, ako je *čchi-kung*, si v procese svojho duchovného rastu vyvinú súcit a stanú sa vnímavými voči utrpeniu ľudí. V takomto prípade je majstrovi

dovolené, aby niekomu pomohol, ak k tomu cíti vnútornú pohnútku. Ale to, čo spraví, človeka nevylicie. Môže jeho chorobu nateraz len zmierniť či presunúť do budúcnosti; alebo ju môže preniesť na iného člena rodiny. Nedokáže však úplne odstrániť jeho karmu. Nemožno to spraviť svojvoľne pre bežného človeka; môže to byť vykonané len pre tých, ktorí sa venujú duchovnej praxi. Takže všetko to podlieha určitým princípom.

Budhistické učenie o „spáse všetkého živého“ v skutočnosti hovorí o pozdvihnutí ľudí k vyšším úrovniam, kde budú mimo ľudského stavu a jeho bolesti, slobodní a zbavení utrpenia. Práve na to sa vzťahovali Budhove zmienky o „prejdení“ do *nirvány*. O takúto duchovne pozdvihnutú existenciu by ste však nemali záujem, ak by váš život na zemi bol plný radosti, prekypoval by blahobytom a nemali by ste žiadne ťažkosti. Takže ak sa venujete duchovnej praxi, priebeh vášho života môže byť zmenený – ale iba z tohto jediného dôvodu.

Schopnosť poznania osudu si vyžaduje, aby mal človek v oblasti čela malú obrazovku podobnú tej, akú má televízor. Niektorí ľudia ju majú umiestnenú na čele, niektorí v menšej vzdialenosti od čela a iní ju majú vo vnútri čela. Niektorí ľudia ju budú môcť vidieť iba so zatvorenými očami, zatiaľ čo iní, ak je u nich táto schopnosť silná, ju budú môcť vidieť aj s otvorenými očami. Druhí ľudia ju však neuvidia, keďže existuje v inej dimenzii, ktorá je prepojená s vaším telom. Ďalej je potrebná ešte iná schopnosť, ktorá bude slúžiť ako prenášač a umožní, aby sa obrazy zachytené z iných dimenzií premietli na túto obrazovku a aby ste ich svojím vnútorným okom mohli vidieť. So schopnosťou poznania osudu budete môcť vidieť minulosť aj budúcnosť ľudí, a to s veľkou presnosťou. Nech by boli jasnovidci akokoľvek schopní, nedokážu rozoznať detaily toho, čo vidia. S touto schopnosťou však budete môcť vidieť veci s veľkou presnosťou, dokonca vrátane časového obdobia a detailov toho, ako sa veci menia. Bude to možné vďaka tomu, že to, čo uvidíte, budú presné odrazy ľudí a vecí z iných dimenzií.

Otvorím vnútorné oko každému praktizujúcemu Falun Dafa. Avšak nedám vám k dispozícii tie ďalšie schopnosti, o ktorých sme hovorili. Schopnosť poznania osudu sa u vás prirodzene objaví, keď postúpíte vo svojom praktizovaní; bude to niečo, čo zažijete neskôr. A práve preto som o tom teraz prednášal – aby ste vedeli, čo sa bude diať, keď tú schopnosť získate.

Prekročenie tejto hmotnej a smrteľnej ríše

Je trochu háklivé diskutovať o duchovných pojmoch, ako je prekročenie tejto hmotnej a smrteľnej ríše, alebo [ako sa to nazýva v čínskej filozofii] „prekročenie piatich elementov“ a „troch ríš“. Mnohí učitelia energetických praxí, ktorí sa pustili do týchto tém, mali problém reagovať na skeptikov. Často narážali na ľstivé otázky, ako napríklad: „Viete uviesť meno niekoho, kto dosiahol takéto veci?“ Niektorí z týchto učiteľov neboli majstrami, aj keď sa za nich považovali. Pokúsili sa však na tieto otázky odpovedať, hoci mali radšej zostať ticho; neboli v pozícii, aby na to dokázali odpovedať. A tak boli umlčaní. Toto vo všeobecnosti poškodilo dôveryhodnosť duchovných praxí a vnieslo to do nich zmätok. Ľudia potom využili podobné prípady ako zámienku na spochybnenie týchto praxí. Pojmy súvisiace s prekročením

piatich elementov a troch ríš majú duchovnú podstatu a náboženský pôvod; vychádzajú z náboženského kontextu. Preto je pre ľudí dôležité poznať historické pozadie týchto pojmov.

Čo teda znamená prekročenie piatich elementov tohto hmotného sveta? Fyzika starovekej Číny, rovnako ako aj dnešná fyzika, považuje teóriu piatich elementov za správnu. A je to skutočne tak, že celý vesmír vznikol z týchto piatich elementov, teda z kovu, dreva, vody, ohňa a zeme, takže s touto teóriou súhlasíme. Keď niekto prekročil päť elementov, v súčasných pojmoch to znamená, že prekročil tento fyzický svet, ktorý poznáme. Uvedomujem si, že to môže znieť trochu neuveriteľne. No majte na pamäti, že praví duchovní učitelia so sebou nesú vyššiu energiu, takzvaný *kung*. Podstúpil som testy na odmeranie mojej energie, tak ako aj mnohí iní učitelia *čchi-kungu*. V súčasnosti existuje množstvo prístrojov, pomocou ktorých sa dajú zistiť materiálne prvky vyššej energie vyžarovanej týmito učiteľmi; sú na to potrebné len správne prístroje. Tie dnes dokážu zachytiť rôzne druhy vyžarovania vrátane infračerveného a ultrafialového žiarenia, ako aj ultrazvuku, infrazvuku, elektriny, magnetizmu, gama vln, a tiež atómov či neutrónov. Praví *čchi-kungoví* majstri vyžarujú všetko z toho, ba ešte aj viac – ibaže je to niečo, čo prístroje zatiaľ nedokážu zachytiť. Sú na to teda potrebné len správne prístroje a dnes je už preukázané, že títo učitelia vyžarujú mnoho druhov hmoty.

Praví duchovní učitelia vyžarujú silnú a nádhernú auru, ktorú je možné vidieť pomocou správneho druhu elektromagnetického poľa. Čím silnejšia je energia človeka, tým väčšiu auru vyžaruje. Aj bežní ľudia majú auru, ibaže je dosť malá. Z výskumu v oblasti fyziky elementárnych častíc vieme, že energia je v skutočnosti tvorená časticami, ako sú neutróny a atómy. Mnohým učiteľom *čchi-kungu* bola zmeraná ich energia, pričom išlo zväčša o tých, ktorí sú dosť známi. Aj ja som sa zúčastnil merania a zistilo sa, že množstvo gama lúčov a tepelných neutrónov, ktoré som vyžaroval, bolo osemdesiat až stosedemdesiatkrát väčšie ako to, čo vyžaruje bežná hmota. A to bola len hodnota, ktorú tento prístroj dokázal namerať, keďže jeho ručička dosiahla maximálnu hranicu. Vedcom sa to zdalo neuveriteľné – také silné neutróny. To predsa nemôže byť v ľudských silách. Takže môžeme povedať, že prítomnosť vyššej energie u majstrov energetických praxí bola vedecky dokázaná.

K prekročeniu piatich elementov je potrebná prax, ktorá kultivuje myseľ aj telo. Metódy, ktoré nezahŕňajú kultiváciu tela, vyvíjajú len ten druh energie, ktorý umožňuje dosiahnuť duchovnú dokonalosť a nezaoberajú sa prekročením piatich elementov. Naproti tomu, praxe kultivujúce myseľ aj telo ukladajú energiu do každej bunky vášho tela. Keď si praktizujúci začnú vyvíjať vyššiu energiu, väčšinou vyžarujú energetické častice, ktoré sú hrubé, majú nízku hustotu a sú medzi nimi medzery. To spôsobuje, že táto energia nie je veľmi silná. Po dosiahnutí pokročilého stupňa praktizovania môže byť hustota energie na molekulovej úrovni dokonca vyššia ako je hustota vody, a to stonásobne, tisícnásobne alebo až stomiliónnásobne. Je to možné vďaka tomu, že vaša energia sa popri tom, ako napredujete, stáva čoraz hustejšou, jemnejšou a mocnejšou. Energia bude uložená v každej bunke vášho tela. A nielen tela v tejto dimenzii, ale aj v telách existujúcich v iných dimenziách. Táto energia vyplní vaše bunky od úrovne molekúl cez úroveň atómov, neutrónov, elektrónov až po častice na mimoriadne mikroskopickú úroveň, a časom bude celé vaše telo vyplnené vyššou energiou.

Táto vyššia energia má inteligenciu a je veľmi schopná. Ako jej budete získavať čoraz viac a stane sa hustejšou, vyplní všetky bunky vášho tela a poľahky ich potlačí, pretože v porovnaní s ňou sú slabé. Proces, pri ktorom sa staré bunky vylučujú a nahrádzajú novými, sa v priebehu toho zastaví, keďže hmota, ktorá pôvodne tvorila vaše bunky, bude nahradená vysokoenergetickou látkou. Hoci je to ľahké opísať, dosiahnutie tohto bodu duchovného zušľachtenia je dlhým procesom. Keď k tomu dôjde, celé vaše telo bude na bunkovej úrovni premenené látkou vysokej energie. Už sa viac nebude skladať z piatich elementov. Namiesto toho bude zložené z hmoty, ktorá nepochádza z tohto sveta – budete mať telo zložené z vysokoenergetickej látky získanej z iných dimenzií. Keď sme už pri tom, cnosť je takisto zložená z hmoty z iných dimenzií a nepodlieha času tejto dimenzie.

Dnešná veda tvrdí, že čas má pole a že vplyv času nemôže siahať za hranice tohto poľa. Nie je možné, aby čas v jednej dimenzii ovplyvňoval veci v iných dimenziách, ktoré podliehajú úplne odlišným zákonom času a priestoru. Čas v tejto dimenzii skrátka nemá žiaden vplyv na hmotu v iných dimenziách. To isté platí aj pre vaše telo, ktoré už v žiadnom zmysle nebude smrteľné. Ako hovorili naši predkovia, „prekročí päť elementov“. Ostatným ľuďom sa však nebude zdať iné ako predtým. Je to preto, že aj napriek výrazným vnútorným zmenám sa vaša prax ešte neskončila. Stále budete musieť robiť prielomy k vyšším úrovňam. Na to, aby ste to mohli uskutočniť, budete musieť naďalej praktizovať v tomto svete. Ak by ste boli pre ľudí neviditeľní, nemalo by to pre vás veľký úžitok.

Čo bude teda nasledovať? V tomto bode vašej praxe budú všetky vaše bunky na molekulovej úrovni premenené vysokoenergetickou látkou. Ale atómy nachádzajúce sa o jednu úroveň nižšie majú svoju špecifickú konfiguráciu, tak ako aj molekuly a atómové jadrá; ich usporiadanie sa nezmení. Konfigurácia molekúl v bunkách spôsobuje, že ľudské telo je na dotyk mäkké; molekuly v kostiach sú usporiadané s väčšou hustotou, a preto sú na dotyk tvrdé; zatiaľ čo hustota molekúl krvi je veľmi nízka, takže krv je tekutá. Druhí ľudia však nebudú schopní na vašom výzore rozoznať, akou zmenou ste prešli, keďže vaše bunky si na molekulovej úrovni zachovávajú svoju pôvodnú štruktúru a konfiguráciu. Takže hoci štruktúra vašich buniek zostane rovnaká, energia vo vašom vnútri sa zmení. To znamená, že už nebudete podliehať starnutiu. Vaše bunky sa už viac nebudú rozkladať ani odumierať a vy zostanete navždy mladí. Duchovná prax vám teda môže priniesť mladistvý vzhľad, ktorý nikdy nepominie.

Je len prirodzené, že človek s takýmto telom môže ešte stále utrpieť zlomeninu, keď ho zrazí auto, alebo môže krvácať, keď sa poreže nožom. Je to preto, že hoci toto telo už viac nepodlieha starnutiu ani metabolickým procesom, konfigurácia jeho molekúl sa nezmenila. Takto teda chápeme prekročenie piatich elementov. Je to podložené faktami a dá sa to vysvetliť vedecky. Je smutné, že takéto pojmy sú považované za náboženské výmysly len preto, že ich nedbalo používajú tí, ktorí nevedia, o čom hovoria. Ľudia tieto pojmy nepoznajú, keďže majú starší, náboženský pôvod a nepatria nevyhnutne k výrazom dnešnej doby.

Ďalej sa pozrime na to, čo znamená „prekročiť túto smrteľnú ríšu“ – alebo „tri ríše“, ako sa to tiež nazýva. Ako som už minule vysvetlil, kľúčom k vyvinutiu vyššej energie je

zdokonaľovanie vášho charakteru. Vlastnosti vesmíru vás už viac nebudú obmedzovať, pretože budú definovať váš charakter. Spolu s tým, ako sa bude vaša myseľ pozdvihovať, vaša cnosť, ktorá je hmotná, sa bude premieňať na vyššiu energiu. A ako bude táto energia rásť a stúpať nahor, napokon sa sformuje do stĺpca. Čím vyšší je tento stĺpec, tým väčšia bude vaša energia. Zvykneme hovoriť, že „prostredníctvom Dafa je možné čokoľvek“. Všetko závisí od toho, ako úprimne a odhodlane praktizujete. Ak máte pevnú vôľu a vytrvalosť, ktorú si to vyžaduje, bude pre vás možné dosiahnuť akúkoľvek úroveň. A dokonca aj keď jedného dňa premeníte všetku svoju bielu látku, stále jej budete môcť získať viac tým, že premeníte svoju čiernu látku prostredníctvom utrpenia. A ak to stále nebude dosť, môžete na seba vziať hriechy vašich blízkych priateľov alebo príbuzných, ktorí nepraktizujú, a týmto spôsobom si zvýšiť energiu. Toto sa vás však bude týkať len vtedy, keď postúpíte na mimoriadne vysokú úroveň. Ak ste vstúpili do praxe len nedávno, z úrovne bežných ľudí, nemali by ste ani pomyslieť na preberanie hriechov od druhých. Také veľké množstvo karmy by u väčšiny ľudí zmarilo ich praktizovanie. Vedenie, ktoré tu poskytujem, sa vzťahuje na rôzne úrovne praktizovania.

Pojem „tri ríše“ sa používa v náboženstve a opisuje tri hierarchické ríše existencie – menovite, ríšu nižších božstiev, ríšu tohto sveta a ríšu podsvetia. V rámci týchto troch ríš sa nachádza deväť hlavných úrovní existencie, pričom celkovo je ich tridsaťtri. Zároveň sa verí, že všetky životy v troch ríšach sa bez ohľadu na ich úroveň cyklicky reinkarnujú a môžu sa opätovne zrodiť na ktorejkoľvek z viacerých možných ciest. Takže ten, kto je v tomto živote ľudskou bytosťou, sa môže v nasledujúcom živote stať niečím iným, napríklad zvieraťom. Budhizmus preto vyučoval, že by ste mali naozaj čo najlepšie využiť svoj život v podobe ľudskej bytosti, pretože príležitosť na praktizovanie duchovnej praxe už nemusí znovu prísť. Hovorila to preto, že zvieratá majú zakázané praktizovať alebo počúvať Zákon. Respektíve, aj keby sa zviera naučilo praktizovať, nikdy by za svoje duchovné úsilie nezískalo božské zásluhy; len čo by si vyvinulo príliš veľa energie, vyššie bytosti by ho zabili. Možno ste na ľudské telo čakali stovky rokov alebo aj viac, a teraz, keď ste ho konečne získali, neviete si ho ceniť. Ak sa prevtelíte do kusa skaly, môže to trvať eóny, kým sa vyslobodíte – ak sa vám to vôbec podarí. Kým sa táto skala nerozbije, nerozpadne alebo nezvetrá, nikdy sa z nej nevyslobodíte. Ľudské telá sa nedajú len tak ľahko získať! Človek, ktorý sa úprimne učí Dafa, „Veľký Zákon“, má nesmierne šťastie. Toto by vám malo dať predstavu o tom, aké ťažké je získať ľudské telo.

V duchovnom praktizovaní existujú takzvané úrovne, ktoré môžete dosiahnuť, a sú jednoducho výsledkom toho, ako dobre sa činíte. Ak sa chcete tešiť z večného života, vytrvajte v praktizovaní, a keď váš stĺpec energie narastie do veľkej výšky, dostanete sa mimo [cyklu reinkarnácie] – alebo „troch ríš“. Sú ľudia, ktorých duša môže počas meditácie opustiť telo a vystúpiť na vyššie miesto. Jeden z mojich študentov napísal skúsenosť o svojom pokroku v praktizovaní a opísal, ako navštívil nebeské ríše a čo v nich videl. Povedal som mu, aby sa pokúsil ísť vyššie. On však tvrdil, že už nedokáže ísť ďalej a v tom bode toho naozaj nebol schopný. Čo bolo príčinou? Bolo to preto, že tieto ríše navštívil vystúpením na vrchol svojho energetického stĺpca; v tom čase to bolo najvyššie, kam sa mohol dostať. Ako som už spomenul, ak by vystúpil do vyšších úrovní, znamenalo by to, že dosiahol „božskú pozíciu“, povediac to náboženským pojmom. Ale praktizujúci môže dosiahnuť ešte väčšie veci. Nech ste

dosiahli akúkoľvek výšku, stále môžete pokračovať v sebazdokonaľovaní a postúpiť vo svojej praxi. A ak v priebehu toho váš energetický stĺpec prerazí cez vonkajšiu hranicu troch ríš, potom ste ich skutočne „prekročili“. Kedysi sme to zmerali a zistili sme, že tri ríše opísané v niektorých náboženstvách ležia v rozsahu deviatich planét; tu by som mal dodať, že neexistuje opodstatnenie pre tvrdenie, že existuje desať planét. Videl som, že energetické stĺpce niektorých majstrov z minulosti dosiahli ohromnú výšku a prenikli cez hranicu Mliečnej cesty, čo znamená, že títo majstri ďaleko prekročili tri ríše. Takže teraz by malo byť jasné, že prekročenie troch ríš je záležitosťou dosiahnutých duchovných úrovní.

Problém s prechovávaním zámerov

Mnohí ľudia prichádzajú praktizovať s určitými zámermi. Vidíme tu všemožné motívy, od túžby po nadprirodzených schopnostiach až po snahu vypočítať si nové teórie, uzdraviť sa alebo získať *falun*. Ľudia dokonca ponúkali, že zaplatia poplatok za seminár, aby dostali *falun* pre svojho príbuzného, ktorý sa nezúčastnil našich prednášok. Len si to predstavte, očakávať, že by ste si mohli kúpiť *falun* – niečo, čo sa zrodilo z úsilia dlhých generácií počas ohromného počtu rokov – za nejaký malý poplatok. Keď je však taký cenný, prečo vám ho dávame bezplatne? Pretože chcete viesť duchovný život a toto želanie má väčšiu hodnotu než akákoľvek suma peňazí. *Falun* možno poskytnúť len v prípadoch, ako je tento, keď sa prejavila vaša vrodená božskosť.

Mali by ste sa opýtať sami seba, či tu nie ste kvôli tomu, že z toho chcete niečo získať. Moje duchovné telá* v iných dimenziách poznajú všetky vaše myšlienky. Existuje tam totiž iný priestor a čas, takže z ich pohľadu vznikajú vaše myšlienky mimoriadne pomaly. Moje duchovné telá vedia o vašich myšlienkach dokonca ešte skôr, ako vy sami. Znamená to teda, že by ste mali zmeniť všetky vaše nevhodné myšlienky. Keďže naša škola je budhistická, veríme v osud a povedal by som, že je to práve usporiadanie osudu, ktoré vás priviedlo k tejto praxi. Je možné, že vám bolo predurčené, aby ste sa ju učili. Preto by som vám rád pripomenul, aby ste si ju vážili a vzdali sa akýchkoľvek svetských zámerov, ktoré vás mohli pôvodne motivovať.

Čo sa týka náboženských praxí, budhisti tradične zdôrazňovali koncept „prázdnoty“; učili svojich nasledovníkov udržiavať si myseľ bez myšlienok a strániť sa svetskej spoločnosti. Podobne aj taoisti zdôrazňovali koncept „ničoty“ a žiadali svojich učeníkov, aby sa zriekli materiálneho bohatstva, aby po ňom netúžili a ani sa ho nesnažili získať. Je to podobné, ako keď vás v energetických praxiach učia, aby ste zamerali svoju myseľ na praktizovanie, a nie na energiu, ktorú z toho získate. Ak dokážete praktizovať bez zámeru a sústredíte sa jednoducho len na zlepšovanie svojho charakteru, budete robiť duchovné prielomy a prirodzene získate všetko, čo by ste mali mať. Je veľmi výstižné nazývať čokoľvek, čo zamestnáva vašu myseľ alebo na čom lipnete, „pripútanosťou“. Učenie, ktoré ponúkam, je hneď od prvého dňa na dosť pokročilej úrovni, takže čo sa týka vášho charakteru, mám na vás vysoké požiadavky a v súvislosti s tým dúfam, že ste sem prišli bez akýchkoľvek zámerov.

Cítim zodpovednosť za to, aby som vás viedol správnym smerom, čo znamená, že musím vysvetliť moje učenie v plnom rozsahu. Ako som spomenul, niektorí ľudia majú v úmysle dopracovať sa k otvoreniu vnútorného oka, no povedie to akurát k tomu, že sa ich oko zablokuje a zapečatí. A ako som už naznačil, všetky schopnosti, ktoré sa dajú získať počas praktizovania na úrovni ľudskej ríše, nie sú ničím iným ako vrodenými schopnosťami, hoci teraz sa nazývajú „nadprirodzenými schopnosťami“. Môžu vykonávať veci iba v tejto dimenzii a mať vplyv na bežných ľudí. Takže nevidím žiaden zmysel v tom, aby ste túžili po takýchto malých veciach alebo sa o ne snažili. Ak jedného dňa dosiahnete vo svojom praktizovaní vyššiu úroveň presahujúcu tento svet, uvidíte, že tieto schopnosti tam nebudú mať už na nič vplyv a nestoja za všetko to úsilie. V tej fáze budú musieť byť všetky takéto menšie schopnosti odložené, a to presunutím do hlbšej dimenzie, kde sa uložia a budú slúžiť len ako spomienka na vašu duchovnú cestu.

Keď postúpíte na vyššiu úroveň praktizovania, za hranice tohto sveta, vaša cesta sa začne odznova. Vaše telo bude telom, ktoré prekročilo tento materiálny svet alebo „päť elementov“, ako sme práve spomínali, a bude výstižné nazývať ho svätým. Vaše sväté telo sa bude musieť kultivovať odznova a bude si musieť vyvinúť nové schopnosti, no teraz by sa už mali nazývať posvätné schopnosti *Fa*. Ich moc je naozaj mimoriadna a môžu pôsobiť v početných dimenziách. Tieto schopnosti budú mať skutočný účinok. Menšie svetské schopnosti už popri nich nebudú také pôsobivé. To, čo na nich ľudí vždy láka, je vidina toho, že by sa vďaka nim mohli presadiť v tomto svete alebo predviesť, čo dokážu, ale inak nemajú veľký úžitok. Okrem toho sú ešte menej užitočné, ako, povedzme, nejaký pekný predmet, ktorý by sa dal použiť aspoň na ozdobu, keďže je to niečo hmatateľné a viditeľné. Ručím vám za to, že ak ich na nejakej úrovni chcete, je to preto, že ich plánujete na niečo použiť. Pamätajte si, že nejde o bežné zručnosti používané v tejto spoločnosti, ktoré sa dajú nadobudnúť ľudským úsilím. Nadprirodzené schopnosti sú niečím omnoho vyšším a nie sú určené na to, aby ste sa nimi predvádzali pred ostatnými. Túžba predvádzať sa je silnou pripútanosťou, zlým úmyslom a niečím, čo by mal človek s duchovnými cieľmi opustiť. A bolo by ešte horšie, ak by ste tie schopnosti chceli použiť na zarobenie peňazí či zbohatnutie, alebo na dosiahnutie nejakého svetského cieľa, po ktorom túžite. Ak by ste použili tieto vyššie prostriedky, narušili by ste tým usporiadania pre túto spoločnosť, a to je ešte horšie ako predvádzanie sa. Takže z týchto dôvodov nemá nikto dovolené voľne používať vyššie schopnosti v tejto spoločnosti.

Mimozmyslové schopnosti zvyčajne nadobudnú ľudia z oboch koncov vekovej škály – deti a starší ľudia. Najčastejšie sa objavujú u starších žien, ktoré majú zvyčajne pevný charakter a k tomuto svetu sú pripútané menej ako ostatní. Keď získajú schopnosti, dokážu s nimi dobre zaobchádzať, pretože nemajú potrebu predvádzať sa či zviditeľniť. Naopak, u mladších ľudí je menej pravdepodobné, že si vyvinú vyššie schopnosti – najmä ak ide o mladých mužov. Je to preto, že tí chcú ešte stále tvrdo pracovať na dosiahnutí svojich životných cieľov a všetky nadobudnuté schopnosti by mohli použiť na takéto účely, akoby to boli prostriedky na získavanie vecí. Použiť ich týmto spôsobom je však zakázané, takže títo ľudia nezískajú žiadne schopnosti.

Takéto duchovné záležitosti sú posvätné a nemalo by sa s nimi zaobchádzať ako s hračkami či bežnými zručnosťami. Ak sa v duchovnej praxi chcete niekam dostať, musíte svoje myslenie udržiavať na vyššej úrovni. Len si skúste predstaviť, aký zmätok by nastal, keby sa niekomu, kto týmto veciam nerozumie, podarilo získať schopnosti, po ktorých túžil. Duchovný rast by bolo to posledné, na čo by pomyslel a ktovie, akého zla by sa mohol dopustiť, keďže jeho myšlienky by boli upnuté na tento svet a svoje schopnosti by nadobudol nesprávnym spôsobom. Mohol by zázračne vytiahnuť peniaze z banky alebo vyhrať hlavnú cenu v lotérii. Takéto veci sa však nikdy nestanú a je dobré zamyslieť sa nad tým, prečo je to tak. Nesúhlasím s učiteľmi, ktorí tvrdia, že keď nečestní ľudia získajú nadprirodzené schopnosti, budú mať sklon k robeniu nesprávnych vecí. Vôbec to tak nie je. Tí, ktorí nie sú cnostní alebo nemajú snahu stať sa lepšími ľuďmi, nikdy takéto schopnosti nezískajú. Nanajvýš sa môže stať, že niekto s dobrým charakterom nadobudne určité schopnosti v priebehu praktizovania, no nebude s nimi správne zaobchádzať a spraví niečo nevhodné. Ak svoje schopnosti takto zneužije, budú zoslabené alebo sa dokonca stratia. A tá strata už bude trvalá. Ešte vážnejším rizikom však bude to, že sa k tým schopnostiam pripúta.

Niektorí učitelia tvrdia, že už po troch až piatich dňoch učenia sa ich energetických praxí budú ľudia schopní liečiť. Je to ako robenie si reklamy – akoby obchodovali s energiou. Avšak skúsme o tom popremýšľať: mohol by priemerný človek vyliečiť chorobu niekoho iného jednoducho vyslaním kúska základnej energie [tak, ako to propagujú]? Obe zúčastnené strany majú v tomto prípade len základnú energiu, nazývanú *čchi*, s tým rozdielom, že jeden z nich práve začal praktizovať a môže prijímať alebo vysilať energiu, keďže akupunktúrny bod na jeho ruke, nazývaný Palác driny (*lao-kung*), je otvorený. Takže keď sa jeden človek pokúša liečiť druhého, nedá sa povedať, kto by koho liečil, keďže obaja majú len *čchi*! Neexistuje žiaden dôvod, prečo by energia jedného z nich mala byť mocnejšia ako energia toho druhého. Energia, ako je *čchi*, nemá schopnosť liečiť. Ďalšou vecou je, že človek sa prepojí s každým, koho sa pokúsi vyliečiť a je možné, že chorobná energia, ktorá bola v tele pacienta, prejde do tela liečiteľa a on skončí s rovnakým množstvom chorobnej energie. Hoci sa základná príčina pacientovej choroby neprenesie, liečiteľ môže aj tak ochorieť, ak na seba prevezme príliš veľa tejto chorobnej energie. A len čo človek uverí, že dokáže liečiť, ľahko sa k tomu pripúta. Môže si zriadiť prax a prijať každého, kto príde. A aký z toho bude natešený – dokáže liečiť! Nezamyslel sa však nad tým, vďaka čomu je to možné. Ukázalo sa, že takíto falošní liečitelia získavajú svoju energiu od bytostí, ktoré sa na nich pripútali. Následne sa pôjdu podeliť o trochu tejto energie so žiakmi, ktorí navštevujú ich semináre, aby si získali ich dôveru. No len čo títo žiaci vyliečia hrstku ľudí, ich energia sa nadobro vytratí. A keďže to spotrebováva energiu, aj tá troška energie, ktorú mali, bude preč. To, čo použili, nebola vyššia energia, keďže oni predovšetkým žiadnu nemali. Každý majster, ako som ja, musel prejsť desiatkami rokmi praktizovania a v minulosti to skutočne nebolo ľahké. Je veľmi ťažké dosiahnuť duchovný pokrok, ak človek nenájde opravdivú prax, a v tých menších praxiach je zas ťažké dostať sa niekam ďalej.

Známi majstri energetických praxí museli praktizovať desiatky rokov, aby získali čo i len kúsok vyššej energie, ktorú teraz majú. Takže ľudia sú trochu naivní, keď si myslia, že by ju mohli získať absolvovaním krátkého seminára bez toho, aby sa vôbec venovali duchovnej

praxi. Ba čo viac, z týchto liečebných seminárov odídu s pripútanosťou. A potom začnú byť znepokojení, keď ich snaha o liečenie nefunguje. Niektorí ľudia sa počas liečenia natoľko obávajú o svoju povest', že dokonca, verte či nie, premýšľajú o prebratí choroby toho človeka na seba, len aby sa mohol uzdraviť. To však nepochádza zo súcitu. V mysli, ktorá je zahltená vecami, ako sú peniaze a povest', sa len ťažko môže objaviť nejaký súcit. Ak chcete prevziať niečiu chorobu len preto, aby ste tým chránili svoju povest', naznačuje to, že je tam vážna pripútanosť! A tak títo ľudia dostanú to, o čo žiadali. Naozaj to môže dopadnúť tak, že choroba sa preniesie na ich telo a usadí sa tam. Takže hoci sa tento chorý človek môže nateraz cítiť dobre, tí, čo ho liečili, dopadnú tak, že za to budú následne trpieť. Napriek tomu môžu byť so sebou spokojní a bude ich to tešiť. Myslia si, že toho človeka vyliečili a ľudia ich začnú oslovovať „majster“. No malo by byť zrejmé, že ide o pripútanosť. To, že sú očividne skleslí, keď sa im nedarí, je jasným znakom toho, že sú motivovaní egom a peniazmi. A ako som povedal, akoby to nebolo už aj tak dosť zlé, privádzajú si navyše chorobnú energiu iných ľudí do svojho vlastného tela. Hoci falošný majster, ktorý ich údajne učil liečiť, mohol tvrdiť, že sa naučia „rozptýliť“ akúkoľvek chorobnú energiu, ja s istotou viem, že ľudia to spraviť nedokážu, keďže priemerný človek nemá schopnosť rozlíšiť dobrú energiu od nedobrej. Časom táto karma spôsobí, že vnútrajšok ich tela stmavne.

Ak sa takýto človek bude chcieť niekedy venovať opravdivej duchovnej praxi, ocitne sa vo veľmi ťažkej situácii, ktorá sa nerieši jednoducho. Bude to preňho nesmierne náročné – a bolestivé – premeniť všetku tú karmu na bielu látku. Tí, ktorí majú lepšiu vrozenú základňu, majú väčší sklon dostať sa do takejto situácie. Niektorí ľudia jednoducho naliehavo túžia liečiť ľudí. Duchovia zvierat môžu vidieť tento druh zámeru a pripútajú sa na telo človeka, čo sa nazýva posadenie duchom. Títo duchovia vidia, že dotýčny človek túži liečiť, a tak mu s tým pomôžu. Nebudú však pomáhať len tak za nič, keďže všetko niečo stojí. A práve kvôli tomu je to nebezpečné. Len si predstavte, aké ťažké bude dosiahnuť duchovný pokrok, keď si na seba privediete zvieratá. Všetko vaše duchovné úsilie by vyšlo nazmar.

Keď niektorí ľudia liečia druhých, vymieňajú svoju dobrú vrozenú základňu za ich karmu. Ľudia so zdravotnými problémami majú totiž obrovské množstvo karmy. Človek, ktorý lieči takýchto ľudí, sa po liečení bude cítiť mizerne. Mnohí z tých, ktorí sa venujú liečeniu, zažili nasledovnú skúsenosť: dotýčny človek sa uzdravil, no oni sami po skončení liečenia vážne ochoreli. Ak v tom budú pokračovať, preniesie sa na nich značné množstvo karmy na úkor ich cnosti. To je však cena, ktorú za to zaplatia. Hoci to, čo chcú, je choroba, stále tu platia zákony výmeny: dokonca aj za získanie karmy sa musí zaplatiť cnosťou. Taký je princíp vesmíru. Ak toto je to, čo chcete robiť, je to vaše vlastné rozhodnutie a nikto do toho nebude zasahovať – hoci to nemusí nevyhnutne znamenať, že sa to schvaľuje. Je tu niečo, čo bolo v tomto vesmíre stanovené: ten, kto má veľa karmy, je zlý človek. Ale ľudia, ktorých som práve opísal, vymieňajú svoju vlastnú cnostnú základňu za karmu. So všetkou tou karmou bude pre nich potom veľmi ťažké venovať sa duchovnej praxi. Zničia si tým svoju vlastnú základňu. Aká hrozná vyhládka. Hoci sa tí, ktorých liečili, môžu teraz cítiť dobre, oni sami budú musieť trpieť. Len si predstavte, aké by to bolo nebezpečné, keby vyliečili niekoľkých pacientov s rakovinou – títo liečitelia by pravdepodobne museli zomrieť namiesto nich. Väčšina ľudí si neuvedomuje, ako tieto veci fungujú.

Bez ohľadu na to, akí známi môžu byť niektorí falošní majstri, nemusí to nevyhnutne znamenať, že toho vedia veľa. Väčšina ľudí sa nimi nechá ľahko oklamať. Hoci sa môže zdať, že sa týmto falošným majstrom darí, v skutočnosti neubližujú len druhým, ale aj sebe. Uvidíte, čo sa s nimi stane o jeden či dva roky. Nikto nemá dovolené zneužívať veci, ktoré sú určené na duchovnú kultiváciu. A hoci duchovná kultivácia môže priniesť liečivé schopnosti, v skutočnosti na to nie je určená. Je to niečo vyššie, čo nemožno dosiahnuť obyčajným ľudským úsilím. Preto je prísne zakázané používať tieto schopnosti ľahkovážne a takým spôsobom, ktorý podkopáva duchovnú prax. Keď niektorí falošní majstri využívajú prácu s energiou ako prostriedok na vybudovanie si klientely a zarabanie peňazí, spôsobujú tým obrovský zmatek. Tie podvodné skupiny, ktoré vytvorili, neustále rozširujú svoj vplyv, a počet takzvaných majstrov zapojených do tejto činnosti výrazne prevyšuje počet skutočných majstrov. Je chybou myslieť si, že *čchi-kung* a energetické liečenia sú také, ako ich prezentujú oni – aj keď ostatní, ktorí o tom nevedia o nič viac, sa nimi nechali oklamať. Teraz už viete, o čo tu v skutočnosti ide.

Bežný človek sa pri jednaní s inými ľuďmi v tejto spoločnosti dopúšťa nesprávnych skutkov zo sebeckých pohnútok, a tým si voči nim vytvára dlhy, ktoré bude musieť splatiť a niesť za ne následky. Takže aj keby mal človek skutočne schopnosť vyliečiť každého, koho by chcel, určite by to nebolo dovolené. Vyššie bytosti sú všade okolo nás, no napriek tomu to nespravia, nie je to tak? Možno si myslíte, že by bolo úžasné, keby celé ľudstvo obdarovali zdravím. Oni to však nespravia. Dôvodom je, že ľudia musia splatiť svoju vlastnú karmu a žiadna bytosť sa neodváži porušiť tento zákon. Pre človeka, ktorý je v procese duchovnej kultivácie, môže byť v poriadku, ak zo svojho súcitu pomôže druhému zmierniť jeho utrpenie. No aj v tomto prípade len odsunie chorobu na niekedy neskôr. Hoci sa tá osoba môže teraz cítiť dobre, neskôr bude musieť trpieť; alebo to môže namiesto choroby prevziať formu straty peňazí či nejakého iného nešťastia. Aby sa človek skutočne uzdravil, jeho karma musí byť vyčistená naraz. A to nemožno spraviť pre kohokoľvek, ale len pre tých, ktorí sa venujú duchovnej praxi. To, čo tu vysvetľujem, neplatí len pre našu prax, ale vzťahuje sa to na celý vesmír. Malo by vám to pomôcť pochopiť, o čo v mnohých duchovných záležitostiach skutočne ide.

Nebudeme vás tu učiť liečiť, ale povedieme vás k niečomu vyššiemu – k veľkému Zákonu, opravdivej ceste – a pozdvihneme vás. Preto na mojich seminároch vždy hovorím, že praktizujúci Falun Dafa nemajú dovolené liečiť. Ak liečite ľudí, nie ste jednými z nás. Ukazujeme vám, ako sa uberať cnostným smerom, a ja vaše telo opakovane prečistím. Budem to tak robiť počas celého priebehu vášho praktizovania v tomto svete, až kým nebudete úplne premenení vysokoenergetickou látkou. No ak do svojho tela neustále privádzate tie temné veci, ako sa chcete niekam dostať? Je to karma! Nebudete mať žiadnu nádej na duchovný pokrok. Neboli by ste schopní všetku tú karmu zniesť a ukázalo by sa, že tá bolesť by bola pre vaše praktizovanie príliš veľká. Takže pre toto naše pravidlo existuje dôvod. Možno ste si ešte neuvedomili, aká výnimočná je táto prax, vzhľadom na to, ako doširoka som ju sprístupnil verejnosti. Ale aj napriek tomu mám spôsoby, ako ju chrániť. Ak liečite, moje duchovné telá vezmú späť všetko, čo bolo dané vášmu telu pre vašu duchovnú kultiváciu. Nemôžeme vás nechať ľahkovážne ničiť také cenné dary, zatiaľ čo sa naháňate za svetskými cieľmi. Ak

nenasledujete to, čo učí Falun Dafa, nie ste jednými z nás. A keďže ste sa rozhodli byť bežnými ľuďmi, vaše telo bude uvedené späť do bežného stavu a všetky zlé veci, ktoré kedysi nieslo, vám budú vrátené.

Po včerajšej prednáške začali mnohí z vás pociťovať vo svojom tele ľahkosť. Avšak niektorí jednotlivci s vážnymi zdravotnými problémami sa začali cítiť zle ako prví. Po tom, ako som včera odstránil zlé veci z vášho tela, väčšina z vás sa cítila veľmi dobre a úplne odľahčene. V tomto vesmíre však platí zákon, že všetko niečo stojí, a tak sme pre vás nemohli odstrániť úplne všetko; rozhodne niečo musíte zniesť aj sami. Spravili sme to, že sme odstránili základné príčiny všetkých vašich chorôb a vášho chatrného zdravia. Pole choroby tam však aj naďalej zostáva. Ak je vaše vnútorné oko otvorené čo i len na nízkej úrovni, môžete vo vnútri svojho tela vidieť zhľuky čiernej, kalnej, choroboplodnej energie, čo sú koncentrované masy hustej a tmavej energie. Ak by boli uvoľnené, táto energia by sa rozšírila po celom vašom tele.

Počnúc dneškom budú niektorí z vás cítiť po celom svojom tele chlad, akoby ste trpeli silným prechladnutím a dokonca vás môžu bolieť aj kosti. Mnohí z vás zistia, že v určitej časti tela cítia nepohodlie; môže to byť bolesť v nohe či pocit závratu. Prípadne sa vám môže zdať, akoby sa vám vrátil nejaký zdravotný problém, o ktorom ste si mysleli, že bol už odstránený pomocou energetickej praxe alebo liečenia. Je to tým, že vaša choroba v skutočnosti nebola vyliečená. Bola len presunutá, no stále zostala uložená na svojom pôvodnom mieste s tým, že sa vráti neskôr. Takže ju musíme nechať vyjsť na povrch a vytlačiť ju von, odstrániť celú tú vec od koreňa. Preto si možno budete myslieť, že sa vám choroba vrátila, no v skutočnosti sa deje to, že sa odstraňuje karma, ktorá je základnou príčinou choroby. Budete mať teda reakcie. Môžu sa prejaviť v akejkolvek časti vášho tela a prevziať akúkoľvek podobu. Ale všetko je to normálne. Rád by som vás povzbudil, aby ste sa naozaj pokúsili pokračovať v navštevovaní tohto seminára, bez ohľadu na to, ako zle sa budete cítiť. Len čo vojdete do triedy, vaše príznaky zmiznú a nebude vám hroziť žiadne nebezpečenstvo. Je ťažké dostať sa k pravému duchovnému učeniu, takže nech budete prechádzať fyzicky čímkoľvek, nenechajte sa tým odradiť. Čím horšie sa budete cítiť, tým bližšie budete k bodu, v ktorom sa to obráti a celé vaše telo bude – *a musí byť* – úplne očistené. Odstránili sme koreň všetkých vašich chorôb a to, čo zostáva, je len kúsok tmavej energie, ktorá vyjde sama od seba a spôsobí vám malé trápenie či ťažkosť, keďže nemôžete vyviaznúť úplne bez ujmy.

Možno vediete veľmi súťaživý život v snahe vybudovať si meno alebo zabezpečiť dobré živobytie, a vaše telo môže doplácať na to, že len zriedkavo poriadne jete či spíte; v iných dimenziách vám môžu dokonca sčernáť aj kosti. Keď sa takéto telo očisťuje tak rýchlo, ako to robíme my, je nemožné, aby nemalo reakcie. Mali by ste ich teda očakávať. U niektorých z vás sa môžu prejaviť v podobe dávenia alebo hnačky. Študenti zo všetkých miest mi vo svojich skúsenostiach písali o tom, ako museli po skončení našich seminárov hľadať toalety celou cestou domov. Deje sa to preto, že vaše vnútorné orgány sa musia prečistiť. Niektorí z vás možno počas seminára zaspia a prebudia sa, až keď skončím prednášku. Je to kvôli tomu, že vo vašej hlave boli nejaké choroby, ktoré bolo potrebné dať do poriadku. Museli sme vás uviesť do stavu znečitlivenia, aby ste nič necítili. V niektorých prípadoch to však nemá vplyv na schopnosť počúvať a hoci tvrdo spíte, neunikne vám ani slovo. Následne sa budete cítiť čulí a

je možné, že vydržíte dokonca aj niekoľko dní bez spánku. Možno ste sem prišli s rôznymi zdravotnými problémami. No nech už sú akékoľvek, o všetky z nich je potrebné sa postarať, keďže celé vaše telo musí byť očistené.

Ak budete praktizovať Falun Dafa s úprimným srdcom, od dnešného dňa budete pociťovať fyzické reakcie, keď opustíte svoje pripútanosti. Niektorí ľudia ich nedokážu opustiť, hoci ostatným môžu tvrdiť, že sa ich už vzdali, a v takom prípade je ťažké ich telo očistiť. Môžu byť aj takí, ktorí pochopia veci až na konci seminára, a keď potom prekonajú svoje pripútanosti, ich telo sa v tom bode očistí. Zatiaľ čo iní už vo svojom tele pociťujú ľahkosť, tejto skupine ľudí sa ešte len začali odstraňovať choroby a necítia sa dobre. Na každom seminári sa nájdú takí, ktorí nevedia pochopiť veci tak rýchlo a zostávajú pozadu. Takže nech už sa stretnete s čímkoľvek, všetko je to normálne. Kdekoľvek som vyučoval, vždy tam boli nejakí ľudia, ktorí sa cítili takí chorí, že zostali sedieť na svojich sedadlách, hrbili sa a nechceli odísť. Dúfali, že keď zostúpim z pódia, vyliečim ich. No ja to nespravím. Ak nedokážete prekonať ani túto prekážku, obávam sa, čo bude s vaším praktizovaním, keď sa na svojej ceste stretnete s vážnymi ťažkosťami. Ten kúsok nepohodlia by naozaj nemal byť veľký problém a určite to dokážete zvládnuť. Takže vás žiadam, aby ste za mnou už nechodili kvôli liečeniu. Ja také niečo nerobím a najradšej by som slovo „choroba“ ani nepočul.

Je ťažké zachrániť ľudí z tohto sveta. Na každom seminári je vždy približne päť až desať percent žiakov, ktorí zaostávajú. Nie každý môže dosiahnuť osvietenie. Ostáva sledovať, či tí, ktorí vytrvajú v praktizovaní, dokážu ostať oddaní duchovnej kultivácii a uspieť v nej. Nie je možné, aby každý dosiahol božskosť. Čítanie tejto knihy vám prinesie rovnaký úžitok, akoby ste navštevovali seminár, a pokiaľ budete pristupovať k praktizovaniu Falun Dafa úprimne, nič nepremeškáte.

TRETIA PREDNÁŠKA

Každého, kto sa učí našu prax, považujem za svojho učeníka

Aj keď si to mnohí ľudia neuvedomujú, ja považujem každého, kto sa učí našu prax, za svojho učeníka, ktorého budem viesť a platí to dokonca aj pre tých, ktorí sa učia samostatne, ale s úprimnou snahou. Ak by som to tak nerobil, bolo by to v skutočnosti nezodpovedné a riskantné, keďže toto je učenie, ktoré vedie ľudí k vyšším duchovným úrovňam. Poskytujeme vám toho tak veľa a odhaľujeme množstvo vecí, ktoré by bežný človek nemal vedieť. Vyučujem vám *Fa* a mnoho vám toho bude dané. Očistím vaše telo a postarám sa aj o ďalšie záležitosti. Bol by to teda naozaj problém, ak by som vás nebral ako svojich učeníkov; rovnalo by sa to ľahkovážnemu odhaľovaniu toľkých tajomstiev nepraktizujúcim, čo nie je dovolené. Ale ako som už povedal, časy sa zmenili a my nepotrebujeme používať zasväcovacie rituály, ktoré zahŕňajú veci ako uctievanie a klaňanie sa mi. My takéto rituály nerobíme. Nemajú pre nás žiaden úžitok a vyzeralo by to príliš nábožensky. Okrem toho by to bolo zbytočné, ak by ste následne skĺzli do svojich starých, svetských spôsobov, bojujúc o veci ako postavenie či bohatstvo. Potom by ten obrad neslúžil žiadnemu účelu. A mohli by ste dokonca zájsť ešte ďalej a poškodiť obraz Dafa robením nesprávnych vecí, zatiaľ čo by ste tvrdili, že patríte ku mne.

V opravdivej duchovnej praxi závisí všetko od toho, ako úprimne na sebe pracujete. Pokiaľ sa dokážete kultivovať a robíte to s pevnou vôľou a odhodlaním, budem vás brať ako svojich učeníkov; ak by som to tak nerobil, nebolo by to správne. Niektorí ľudia sa však nebudú skutočne považovať za praktizujúcich a neudržia krok v praktizovaní – pre niektorých ľudí to skrátka nie je možné. Ale mnohí z vás vytrvajú a tých, ktorí to dokážu, budem brať ako svojich učeníkov a povediem ich v praktizovaní.

Čo potom s tými, ktorí každý deň vykonávajú iba naše cvičenia – môžu byť považovaní za učeníkov Falun Dafa? Nie nevyhnutne, pretože pokiaľ sa človek nesnaží rozvíjať svoj charakter podľa toho, ako sme to učili a nepristupuje k tomu s plnou vážnosťou, nie je to skutočné praktizovanie. Ak vykonávate len cvičenia bez toho, aby ste pracovali na svojom charaktere, nebude tam mocná energia, ktorá všetko zosilní a nebude sa to môcť počítať za vykonávanie duchovnej praxe. V takom prípade vás teda nemôžeme považovať za učeníka Falun Dafa. Ak by ste pokračovali tak, že by ste síce cvičili, no nepracovali by ste na svojom charaktere podľa učenia Falun Dafa a pri jednaní s ľuďmi by ste sa držali svojich starých spôsobov, mohli by ste naraziť na dodatočné problémy. A čo je horšie, mohli by ste dokonca tvrdiť, že tie problémy vám prinieslo praktizovanie Falun Dafa. Toto by sa vám pokojne mohlo stať. Pravými praktizujúcimi ste jedine vtedy, keď úprimne pracujete na svojom charaktere tak, ako sme to učili. Teraz, keď som to vysvetlil, dúfam, že ma už viac nebudete vyhľadávať kvôli obradom zasväčovania žiakov. Pokiaľ budete pristupovať k praktizovaniu s plnou vážnosťou, budem vás považovať za svojich učeníkov. A môžem vás uistiť, že nech by sme mali

akýkoľvek počet žiakov, budete pod mojou ochranou, keďže mám nespočetné množstvo duchovných tiel, ktoré mi môžu pomáhať.

Budhistické energetické praxe a budhistické náboženstvo

Z toho, o čom som sa doposiaľ zmieňoval, by malo byť zrejmé, že budhistické energetické praxe nie sú to isté ako budhistické náboženstvo a taoistické energetické praxe nie sú to isté ako taoistické náboženstvo. Niektorí naši praktizujúci tieto dve veci často spájajú. Sú nejakí budhistickí mnísi, a dokonca aj laickí budhisti, ktorí sa považujú za znalcov budhizmu a usilovne ho propagujú v našej komunite učeníkov. No nemali by to robiť, keďže ide o odlišné cesty, ktoré by mali zostať oddelené. To, čo teraz vyučujem, je tá časť našej školy, ktorá je spojená s osobným duchovným zúšľacht'ovaním človeka, a preto v nej nie sú žiadne náboženské rituály, ako je to vo formálnych náboženstvách. Náboženských rituálov sa môžu zúčastňovať jedine tí učenici Falun Dafa, ktorí sú mníchmi alebo boli cirkevne vysvätení. Takže naša prax by sa nemala zamieňať s budhizmom obdobia posledných dní, resp. konca *dharmy*.

Učenia budhizmu sú len jednou malou časťou veľkého Zákona vesmíru. Okrem toho existuje množstvo iných hlbokých učení, ktoré v sebe zahŕňajú rôzne pravdy a poznanie na každej jednej úrovni existencie. Budha naznačil, že existuje osemdesiatštyritisíc ciest k osvieteniu, ale v budhizme ich nájdeme len zopár, ako napríklad Tiantai, Chua-jen, Zen-budhizmus, Čistú zem a tantrizmus. Ich počet je zanedbateľný. Takže učenia budhizmu nezahŕňajú celý Zákon a sú len jeho malou časťou. Náš Falun Dafa je jednou zo spomínaných osemdesiatštyritisíc ciest, avšak nikdy nemal nič spoločné s budhistickým náboženstvom, nech už ide o rané počiatky budhizmu, alebo o jeho súčasné obdobie, a nemá nič dočinenia ani so súčasnými náboženstvami.

To, čo poznáme ako budhizmus, započal Budha v starobylej Indii pred dvetisícpäťsto rokmi. Po dosiahnutí osvietenia a nadobudnutí svojich schopností si spomenul na to, čo praktizoval predtým a zverejnil to, aby spasil ľudí. Hoci existujú tisícky budhistických sútier, jeho prax sa dá zhrnúť do troch slov: prikázanie, koncentrácia, múdrosť. Prikázania slúžia v budhizme na skoncovanie so všetkými túžbami, ktoré ľudia bežne majú a pre mníchov sú tam zákazy, ktoré ich majú odrezat' od všetkého svetského, a okrem iného majú slúžiť aj na ukončenie ich sebeckých túžob. Mysel' učeníka sa tak stane prázdnu, čo mu umožní dosiahnuť hlbokú meditatívnu koncentráciu. Takže prikázania a koncentrácia idú ruka v ruke. Najdôležitejšia časť praktizovania sa uskutočňuje počas meditácie pri ponorení sa do hlbokej koncentrácie; pokrok teda závisí od pokojnej mysle. A práve tu prebieha skutočná duchovná práca v ich praxi. Nevyučujú žiadne fyzické pohyby alebo techniky, ani nepremieňajú pôvodné telo človeka; praktizujú len kvôli tomu druhu vyššej energie, ktorá súvisí s dosiahnutím duchovnej úrovne. Takže nepracujú na svojom tele, ale výlučne na svojom charakte, a nezaoberajú sa vyvíjaním vyššej energie pre svoje telo. Praktizujúci budhizmu si môže zvýšiť schopnosť koncentrácie pomocou meditácie, a v tom procese si prostredníctvom utrpenia splatiť svoju karmu. Pojem múdrosť sa vzťahuje na dosiahnutie osvietenia a získanie vyššej inteligencie, ako aj duchovného poznania. Keď dôjde k osvieteniu, praktizujúcemu sa odhalia

zákonitosti fungovania vesmíru a mnohé vesmírne dimenzie sa mu plne ukážu. Objavia sa aj zázračné schopnosti. Tento proces nadobudnutia vyššej múdrosti, resp. dosiahnutia osvietenia, sa označuje aj ako uvoľnenie schopností človeka.

V dobe, keď Budha založil svoju školu, pôsobilo v Indii osem náboženstiev. Jedno z nich, ktoré tam bolo hlboko zakorenené, sa nazývalo bráhmaizmus. Budha počas svojho života ideologicky bojoval s týmito náboženstvami. *Dharma*, ktorú vyučoval, bola skutočným vyjadrením Zákona, takže počas jeho duchovného pôsobenia čoraz viac silnela a prekvitala. Naopak, ostatné náboženstvá v tej dobe postupne upadali a slabli – dokonca aj bráhmaizmus, napriek svojmu silnému zázemiu v Indii, skončil na pokraji zániku. Po Budhovej nirváne sa však ostatné náboženstvá, najmä bráhmaizmus, znovu tešili zvýšenej popularite. Čo sa teda následne udialo s budhizmom? Niektorí mnísi dosiahli uvoľnenie svojich schopností a rôzne stupne osvietenia, ale nikto z nich nebol na príliš pokročilej úrovni. Mnohí mnísi nikdy nedosiahli status *tathágatu*, ktorý dosiahol Budha.

Zákon sa na každej úrovni existencie prejavuje odlišne, pričom vyššie úrovne sa postupne približujú k jeho najpravdivejšej podobe a nižšie úrovne sa od nej vzdávajú. Po tom, ako spomínaní mnísi dosiahli osvietenie a uvoľnenie svojich schopností na nižších úrovniach, začali interpretovať slová Budhu vo svetle svojich vlastných obmedzených predstáv o vesmíre a poznatkov o ňom. A tak došlo k veľmi rôznorodým výkladom Budhovho učenia. Niektorí mnísi hlásali ľuďom svoje vlastné interpretácie, ktoré prisudzovali Budhovi, namiesto toho, aby tlmočili to, čo Budha pôvodne povedal. Týmto spôsobom sa jeho učenia zmenili na nepoznanie a stalo sa z nich niečo úplne odlišné od toho, čo kedysi vyučoval. Napokon to viedlo k tomu, že jeho učenie v Indii zaniklo. Je to pre nás vážne ponaučenie z histórie a vysvetľuje to, prečo sa budhizmus neskôr z Indie vytratil. Pred svojím zánikom prešiel mnohými reformami, až sa napokon pomiešal s učením bráhmaizmu, a tak sa z neho v Indii vyvinulo nové náboženské hnutie, zvané hinduizmus. V ňom sa už viac neverí v Budhu Šákjamuniho, ani v žiadneho iného Budhu; namiesto toho sú tam uctievané iné bytosti. Takáto je situácia v hinduizme.

Budhizmus prešiel niekoľkými významnými reformami. Jedna sa uskutočnila krátko po Budhovej smrti. Išlo o vznik mahájánového budhizmu, resp. „veľkého vozidla“, založeného na pokročilejšom Budhovom učení. Jeho zakladatelia tvrdili, že *dharma*, ktorú Budha vyučoval verejne, bola určená len pre priemerných poslucháčov a mohla viesť iba k vlastnému oslobodeniu, t. j. k dosiahnutiu nebeskej úrovne, nazývanej *arhat*, keďže nehlásala spásu všetkého živého. Túto *dharmu* vyučovanú verejne preto nazývali hínajánovým budhizmom, resp. „malým vozidlom“. Išlo však o pôvodnú prax z čias Budhu a v podstate je to forma, ktorú mnísi v juhovýchodnej Ázii nasledujú dodnes. V Číne ju ľudia takisto označujú ako hínajánový budhizmus. Samozrejme, mnísi z juhovýchodnej Ázie to tak nevnímajú – teda že by bol „malý“ – keďže veria, že pokračujú v pôvodných Budhových metódach. A myslia si to správne. Pretože z väčšej časti zachovali formy praktizovania z jeho čias.

Po tom, ako sa mahájánová reformovaná verzia budhizmu rozšírila do Číny, nadobudla pevnú podobu a je to ten budhizmus, ktorý tam vidíme v súčasnosti. Avšak v ničom už nie je taký, aký bol za čias Budhu. Všetko sa zmenilo, od mníšskeho odevu cez spôsob, akým ľudia

študujú a dosahujú osvietenie, až po metódy duchovného praktizovania. Budhizmus pôvodne uctieval iba Šákjamuniho ako svojho zakladateľa, no teraz dospel k tomu, že má množstvo Budhov a *bódhisattvov*; dnes je to polyteistická viera. Ľudia veria v mnohých Budhov *tathágatov*, ako napríklad v Budhu Amitábhu, Budhu medicíny či Budhu Vairóčanu, a v tomto panteóne sa nachádza aj mnoho vyšších *bódhisattvov*. Toto všetko robí z budhizmu niečo úplne odlišné od toho, čo započal Šákjamuni.

Súčasne s týmito zmenami nastala aj ďalšia reforma. *Bódhisattva*, známy ako Nágárdžuna, zverejnil v Indii tajnú prax, ktorá sa neskôr preniesla do Afganistanu, a napokon si našla svoju cestu do provincie Sin-t'iang, odkiaľ sa potom rozšírila do vnútrozemia Číny. Stalo sa to v dynastii Tchang, a preto je táto metóda známa ako ezoterický Tchang budhizmus. Vzhľadom na dedičstvo konfucianizmu majú Číňania odlišné hodnoty a koncepty, ako má väčšina národov. Ezoterický budhizmus zahŕňa praktizovanie tantrického spojenia muža a ženy – niečo, čo bolo pre vtedajšiu spoločnosť neprijateľné. A tak bol v rámci budhistických čistiek počas obdobia Chuej-čchang dynastie Tchang vyhladený a z čínskeho vnútrozemia sa vytratil. V Japonsku však stále existuje škola ezoterického budhizmu, známa ako Šin-kon, ale jej zakladateľ, ktorý sa túto prax naučil v Číne, nikdy neprešiel obradom zasvätenia. V ezoterickom budhizme platí, že ktokoľvek sa učí *dharmu* bez toho, aby najprv prešiel zasvätením, kradne učenie tejto školy a nebude uznaný za legitímneho nástupcu. Ďalšia vetva, pochádzajúca z Indie, prešla najprv územím Nepálu a následne sa rozšírila do Tibetu. Nazýva sa tibetský tantrický budhizmus a odovzdáva sa dodnes. Toto by vám malo dať základnú predstavu o tom, ako sa budhizmus stal takým, ako ho poznáme dnes. Popri tom vznikli aj ďalšie budhistické školy, ako napr. Zen-budhizmus, založený Bódhidharmom, budhizmus Čistej zeme a Chua-jen budhizmus. Každú z týchto ciest započal jednotliviec, ktorý nadobudol určité pochopenie toho, čo Budha kedysi vyučoval, takže všetky z nich sa považujú za reformovaný budhizmus. Každý z týchto približne dvanástich budhistických smerov prevzal náboženskú formu, a preto by mal byť považovaný za budhistické náboženstvo.

Nové náboženstvá, ktoré vznikli v tomto storočí, sú zväčša falošné, rovnako ako aj mnohé ďalšie, ktoré sa objavili po celom svete v posledných storočiach. Božská bytosť, ktorá prichádza spasť ľudí, musí mať zákonite svoje vlastné nebeské kráľovstvo. Bolo to tak v prípade každého Budhu, ktorý prišiel ponúknuť vyslobodenie, počnúc Šákjamunim až po ostatných známych Budhov, ako napríklad Budhu Amitábhu či Budhu Vairóčanu. Už len v tejto samotnej Mliečnej ceste existuje viac ako sto takýchto rajov, a aj náš Falun Dafa má príslušný raj, nazývaný Falun raj.

Kam by potom išli nasledovníci falošných náboženstiev, ak by mali byť skutočne spasení? Ako sa ukazuje, tieto náboženstvá predovšetkým nemajú žiadnu schopnosť spasť ľudí, keďže to, čo učia, nie je Zákon. Samozrejme, keď takéto náboženstvá spočiatku vznikali, zámerom zakladateľa nemuselo byť nutne to, že bude hrať úlohu démona a podkopávať pravé viery. Tento človek mohol zažiť určitý stupeň osvietenia, odomknutie svojich schopností, ako aj určitý vhlád do reality, hoci neúplný. Avšak duchovná úroveň, ktorú dosiahol, bola v skutočnosti dosť obmedzená a ani zďaleka nedosahoval božskú úroveň potrebnú na to, aby spasil ľudí. Jednoducho len prenikol do určitých aspektov reality a pochopil niektoré sporné

otázky týkajúce sa tohto sveta. Takže radil ľuďom, aby robili dobré skutky a prinajmenšom zo začiatku nebol proti zavedeným náboženstvám. Neskôr však ľudia začali vkladať dôveru do týchto osôb a uctievať ich, keďže ich učenia sa im zdali pôsobivé. Časom sa ich viera v tohto človeka prehĺbila, až napokon začali veriť v neho namiesto pravého náboženstva. Jeho túžba po svetskom vplyve rástla a viedla ho k prisvojeniu si nejakého duchovného alebo iného titulu, na základe ktorého si potom založil svoju vlastnú, novú vieru. Môžem vám povedať, že vo všetkých takýchto prípadoch ide v podstate o kacírstvo. Hoci tieto viery ľuďom nijako priamo neškodia, stále sú to odchýlené presvedčenia, pretože odvádzajú ľudí od pravej viery. Právě viery ponúkajú spásu, zatiaľ čo tie falošné to nedokážu. A postupom času budú robiť nečestné veci. Mnohé z nich sa v nedávnej dobe rozšírili do Číny, napríklad takzvaná „Metóda Kuan-jin“. Takže rozhodne buďte na pozore. Jedna krajina vo východnej Ázii má údajne viac ako dvetisíc takýchto praxí, pričom v juhovýchodnej Ázii, ako aj na Západe existujú všemožné viery. V jednej krajine dokonca otvorene praktizujú čiernu mágiu. Všetko je to práca diabla v tomto období posledných dní. Pojem „posledné dni“ sa nevzťahuje len na situáciu v jednom náboženstve, ale súvisí to s úpadkom, ktorým prechádza obrovské množstvo ríš, od vysokých až po tie nízke. Vzťahuje sa to na úpadok *Fa* v pravoverných náboženstvách, ako aj k tomu, že ľudstvo stratilo svoj vrozený morálny kompas a sebadisciplínu, ktorá by z neho prirodzene vyplývala.

Zostať verný jednej praxi

Hovoríme, že musíte zostať verní jednej praxi. Bez ohľadu na to, pre ktorú školu sa rozhodnete, nemali by ste do svojej praxe pridávať iné veci a spraviť si v nej neporiadok. Napríklad, niektorí laici praktizujú popri našom Falun Dafa aj to, čo sa vyučuje v budhizme. Nakoniec to však spôsobí, že svojím úsilím nič nezískajú; nikto im totiž nič nedá. Hoci sa obe praxe považujú za budhistické, je tam istý problém vo vašom uvažovaní, ako aj v otázke toho, že ste nezostali verní jednej praxi. Máte len jedno telo, na ktorom môžete pracovať, takže ktorú z týchto dvoch energií si má vaše telo vyvinúť? Akým druhom premeny bude prechádzať vaša energia? Kam sa vlastne pokúšate dostať? Škola, ktorú praktizujete, vás vezme do svojej vlastnej ríše. Napríklad, praktizovanie budhizmu Čistej zeme vedie do Raja najvyššej blaženosti Budhu Amitábh, podobne ako nasledovanie Budhu medicíny vedie do Raja Lapis lazuli. To, o čom hovoríme, je všeobecné náboženské pravidlo, nazývané „iba jedna cesta“.

Všetko, čo je v duchovnej praxi spojené s vyvíjaním vyššej energie, prebieha podľa usporiadania vašej konkrétnej školy. Takže tí, ktorí sa zaoberajú rôznymi metódami a nemajú jasno v tom, kam smerujú, nakoniec za svoje úsilie nič nezískajú. Tak, ako by sa nemali miešať energetické praxe s náboženskými, rovnako by sa nemali miešať ani dve duchovné školy, dve rozličné energetické praxe, či dokonca ani dve náboženstvá. Nemali by sa kombinovať ani dve rôzne vierovyznania v rámci toho istého náboženstva. Musíte sa rozhodnúť iba pre jedno. Ak praktizujete metódu Čistej zeme, potom by to mala byť len Čistá zem a nič iné; to isté platí, ak si vyberiete napríklad tantrický budhizmus alebo Zen-budhizmus. Tí, ktorí sa púšťajú do viacerých praxí, toho veľa nezískajú. Dokonca ani obradné náboženské praxe by sa nemali navzájom zlučovať a mali by sa vyhnúť pridávaniu iných učení alebo praxí. Tieto viery takisto slúžia ako prostriedok na vyvíjanie vyššej energie a tiež sa zaraďujú medzi duchovné praxe,

takže to, ako sa v nich vyvíja energia, nasleduje usporiadania špecifické pre ich vlastnú prax. Spôsob, akým vzniká vyššia energia v iných dimenziách, je nesmierne zložitý, dômyselný a tajuplný, a nemožno sa s ním zahrávať tak, že budete do svojej praxe svojvoľne pridávať cudzie veci.

Keď sa niektorí laickí budhisti dozvedia, že toto je budhistická prax, snažia sa dotiahnuť našich žiakov do chrámu, aby k nim prestúpili. Ak to niekto z tu prítomných robí, mali by ste s tým prestať. Porušovali by ste tým princípy našej praxe, ako aj nariadenia v budhizme, rušili by ste našich žiakov a spôsobili by ste, že z toho nič nezískajú. Všetko by to prinieslo problémy. Duchovná prax je vážna záležitosť, a preto je potrebné, aby človek zostal verný jednej praxi. Hoci tá časť našej praxe, ktorej sa venuje bežná verejnosť*, nemá náboženský charakter, máme rovnaké ciele ako náboženstvá, keďže všetci sa snažíme dospieť k duchovnému prebudeniu a zdokonaleniu.

Budha vyhlásil, že v období posledných dní bude ťažké získať spásu dokonca aj pre mníchov v kláštoroch, a tým menej pre laických budhistov, na ktorých už viac vyššie bytosti nebudú dohliadať. Možno ste sa formálne stali žiakom nejakého učiteľa, no ak sa ten učiteľ nevenuje úprimnému duchovnému praktizovaniu, potom sa nijako nelíši od samotného žiaka; duchovný pokrok nie je možný bez práce na svojej mysli. Obrady prestúpenia sú len ľudskou záležitosťou a určite nestačia na to, aby ste sa stali napríklad budhistom a užívali si tak starostlivosť a ochranu Budhu. Takto to nefunguje. A nič sa nezmení, ani keď sa budete modliť a klaňať pred sochou tak horlivo, až vás z toho bude bolieť celé telo, ba ani keď budete páliť balíky vonných tyčiniek. To, čo musíte robiť, je skutočne pracovať na svojom srdci, ako aj na svojej mysli, a to so všetkou úprimnosťou. V období posledných dní sa vesmír dramaticky zmenil, a dokonca aj mnohé náboženské miesta sú v problematickom stave. Ľudia s výnimočnými schopnosťami (vrátane mníchov) si to tiež všimli. V súčasnosti som na celom svete jediný, kto verejne vyučuje to, čo sa skutočne môže nazývať Zákon. Nikto predtým nerobil nič podobné, ako robím ja, a už vôbec nie takým ústretovým spôsobom, a navyše v tomto období posledných dní. Takáto príležitosť je zvyčajne veľmi, ba až mimoriadne vzácna. Vaše vyslobodenie sa z tohto sveta je však vo vašich vlastných rukách a závisí od toho, či máte potrebné predpoklady pre duchovné praktizovanie. To, čo vyučujem, sa týka ohromného rozsahu vesmíru.

Nechcem tým povedať, že sa musíte učiť Falun Dafa, ale vyjadrujem tu princíp. A to ten, že pri duchovnom praktizovaní máte zostať verní jednej praxi. Inak to jednoducho nebude fungovať. Prirodzene, ak nemáte záujem o našu duchovnú prax, nebudeme vás k tomu nijakým spôsobom nútiť; toto učenie je tu pre tých, ktorí to myslia s praktizovaním úprimne. Musíte sa teda rozhodnúť pre jednu prax a nepridávať dokonca ani myšlienky z iných praxí. Nemali by ste začleňovať ani žiadne techniky spojené s myslou. Náš Falun Dafa ich nepoužíva a nič také ani nevyučujem. Tomuto bodu treba naozaj venovať pozornosť. V našej škole sa v zásade nepoužívajú žiadne mentálne techniky. Toto sa zhoduje s budhistickou predstavou „prázdnoty“, ako aj s taoistickým konceptom „ničoty“.

Pri jednej príležitosti som dal súhlas na prepojenie mojej mysle s myšliami štyroch či piatich osvietených bytostí z mimoriadne vysokých ríš. Úrovne, ktoré dosiahli, boli také

vysoké, že ak by som ich mal opísať, nepraktizujúci by si mysleli, že preháňam. Chceli čítať moje myšlienky. Iní to nie sú schopní spraviť vzhľadom na to, koľko rokov som praktizoval; neexistuje spôsob, ako by ich schopnosti mohli preniknúť do môjho priestoru. Nikto nie je schopný poznať ma alebo vedieť, čo si myslím. Ale v tomto prípade som súhlasil s ich želaním čítať moje myšlienky a prepojil som na určitý čas moju myseľ s ich. No hneď ako došlo k prepojeniu, bolo pre mňa ťažké to vydržať. Dôvodom je, že bez ohľadu na to, akú úroveň som dosiahol, stále som súčasťou tohto pozemského sveta a konám s určitým cieľom – t. j. zachrániť ľudí – a moja myseľ je zameraná práve na to. Ich mysle však boli také nehybné, až to bolo znepokojujúce. Ak by len jedna bytosť bola taká pokojná, nebolo by to až také citeľné, ale sedelo tam pokope asi štyri či päť bytostí, nehybne ako jazero so stojatou vodou; nedokázal som z nich nič vycítiť. Počas tých zopár dní som sa cítil naozaj nesvoj; ten pocit, ktorý vo mne pretrvával, je ťažké opísať. Tento druh úplnej prázdnoty, bez akéhokoľvek zámeru, presahuje to, čo by si väčšina ľudí dokázala predstaviť alebo vôbec niekedy zažiť.

V pokročilej praxi nie je myseľ nijako vedome riadená. Keď ste začínali, boli ste iba v začiatkovej fáze, ako bežní ľudia, a tak bolo potrebné položiť základy. Avšak táto práca na základoch už pre vás bola vykonaná. Po dosiahnutí pokročilejších úrovní budú spravidla všetky mechanizmy, ktoré sú prepojené s telom človeka alebo s jeho energiou, plne automatizované a naša prax je toho dobrým príkladom: pokiaľ budete pracovať na svojom charaktere, budete si neustále vyvíjať vyššiu energiu, nezávisle od cvičení. Naše cvičenia slúžia len na posilnenie automatických mechanizmov, pričom meditácia, ktorá je bez pohybu, nás privádza do stavu úplnej nečinnosti. Hoci ste sa mohli stretnúť s taoistickými praxami, ktoré vyučujú rôzne fyzické cvičenia, mentálne tréningy či metódy na vedenie energie myseľou, môžem vám povedať, že od všetkého toho upustia, len čo ich nasledovníci prekročia základnú úroveň *čchi*; po dosiahnutí tohto bodu sa už vizualizácie nepoužívajú. Niektorí naši praktizujúci však majú problém opustiť dýchacie techniky a metódy používania mysle, ktoré poznajú z predošlých energetických cvičení či praxí. Obrazne povedané, ponúkam im výučbu na univerzitnej úrovni a oni sa ma stále pýtajú na základné veci, ako je „vedenie energie“ či „riadenie vedomia“. Tieto veci sa už pre nich stali normou. Avšak pravé energetické cvičenia slúžiace na duchovnú kultiváciu sú úplne odlišné od toho, čo si pod tým predstavujú oni.

Nadprirodzené schopnosti a duchovná sila

Mnohí ľudia nemajú dobrú znalosť duchovnej terminológie a pletú si niektoré pojmy. Napríklad, zamieňajú si pojem „nadprirodzené schopnosti“ s pojmom „duchovná sila“. Vyššia energia, ktorá pochádza z toho, že pracujete na svojom charaktere, je prispôbená povahe vesmíru a získava sa z cnosti. Táto energia je kľúčová, pretože určuje úroveň, ktorú ste dosiahli, ako aj vaše duchovné majstrovstvo a božskú pozíciu. Nadprirodzené schopnosti sú niečím, čo sa objaví v priebehu kultivácie, a v krátkosti ich nazývame „schopnosti“. Spomínaná vyššia energia, ktorá určuje vašu dosiahnutú úroveň, sa označuje ako vaša „duchovná sila“. Čím vyššiu úroveň dosiahnete, tým väčšia bude táto sila a tým mocnejšie budú vaše schopnosti.

Keď sa objavia nadzmyslové, resp. nadprirodzené schopnosti, nie sú ničím iným, ako len vedľajším produktom duchovnej cesty. To, že sa u vás objavia, nehovorí nič o vašom pokroku

či dosiahnutej úrovni a ani o vašej duchovnej sile; pre niektorých ľudí sú jednoducho dostupnejšie ako pre iných. Tieto schopnosti by nemali byť považované za hlavný cieľ praktizovania; nie je to niečo, čo by sa dalo získať úsilím. Môžu sa vyvinúť iba prostredníctvom poctivého duchovného praktizovania. Ale aj tak by pre vás nemali byť motivačným cieľom, a ak sú, mali by ste si položiť otázku, prečo je to tak. Plánujete ich použiť medzi ľuďmi? Je zakázané používať ich takýmto spôsobom, takže čím viac ich budete chcieť, tým menej pravdepodobne sa objavia. Dôvodom je, že po nich túžite – a to je pripútanosť. A pripútanosti sú práve tým, čoho sa v duchovnej praxi snažíme zbaviť.

Je mnoho ľudí, ktorí dosiahli vysoké duchovné úrovne bez toho, aby im boli sprístupnené nejaké schopnosti. Ich majstri im tie schopnosti zapečatili z obavy, že by sa nedokázali ovládať a zneužili by ich; tým sa zabezpečilo, aby svoje schopnosti v priebehu kultivácie nepoužívali. Takto je to u mnohých jednotlivcov. Vaše schopnosti sú riadené vašimi myšlienkami, takže ak by neboli zapečatené, mohli by ste nad nimi stratiť kontrolu počas spánku a nasledujúce ráno by ste po prebudení zistili, že všetko okolo vás je úplne zničené. Toto sa, pravdaže, nesmie stať. Naša prax sa vykonáva v rámci svetskej spoločnosti, takže bez ohľadu na to, aké veľké schopnosti človek má, spravidla mu nebudú sprístupnené. Veľká väčšina z nich sa zapečatí. Nie je to však pevné a nemenné pravidlo. Mnohým jednotlivcom, ktorí pevne duchovne napredujú, je dovolené vyskúšať si niektoré zo svojich schopností, keďže majú dobrú sebakontrolu. Čo sa týka týchto ľudí, aj keby ich ostatní požiadali predviesť svoje schopnosti, rozhodne by to odmietli. Dokážu sa ovládať.

Opačné praktizovanie a požičiavanie energie

Existujú ľudia, ktorí sa nikdy nevenovali žiadnej energetickej praxi a možno sa naučili len zopár techník na nejakom seminári *tchaj-ti* alebo *čchi-kungu*, skôr zo zdravotných dôvodov ako kvôli duchovnému rastu, no napriek tomu jedného dňa nečakane získali energiu. Pozrime sa na to, ako môže dôjsť k získaniu takéhoto druhu energie. Existuje niekoľko možností.

Jedným zo spôsobov je takzvané opačné praktizovanie. Dochádza k nemu vtedy, keď sa starší človek túži venovať duchovnej praxi, no nezostáva mu dostatok času na to, aby mohol začať svoju cestu úplne od začiatku. Keď bol *čchi-kung* nedávno v Číne na vrchole rozkvetu, boli tam starší ľudia, ktorí ho chceli praktizovať, tak ako každý iný. Vedeli, že *čchi-kung* by mohol viesť nielen k zlepšeniu ich samotných, ale mohol by prospievať aj druhým. Takže mali motiváciu praktizovať a zlepšovať sa. No nezabúdajme, že v dobe, keď vzplanul záujem o tieto praxe, vtedajší učitelia ich mali len spopularizovať; nikto neponúkal skutočnú výučbu pokročilejšieho typu. Do dnešného dňa som zostal jediný, kto skutočne vyučuje prax vyššej úrovne verejne. Ľudia, ktorí sa v tom období stretli s opačným praktizovaním, mali nad päťdesiat rokov. Boli pomerne starí, no mali výbornú vrozenú základňu a to, čo niesli vo svojich telách, bolo vynikajúce. Boli takmer takí dobrí, že by mohli byť vybraní za žiakov či nasledovníkov majstra. Ale títo ľudia boli už v pokročilom veku a bolo by pre nich naozaj ťažké praktizovať. Už len nájsť kvalifikovaného učiteľa, ktorý by ich viedol, bolo náročné. Túžba praktizovať však žiarila v ich srdciach ako zlato a rozliehala sa celým vesmírom. Znamenalo to, že zažiarila ich božská povaha, povediac to náboženským pojmom.

Z pohľadu vyšších ríš, život človeka nie je určený na to, aby bol jednoducho iba ľudskou bytosťou. Jeho život bol stvorený v určitej dimenzii vesmíru, a tak bol prirodzene prispôsobený vlastnostiam vesmíru *čen, šan, žen*, a pôvodne bol dobrý a láskavý. No ako si bytosti vytvárali vzájomné vzťahy a ich počet sa zvyšoval, niektoré z nich sa stali sebeckými alebo zlými. V tom bode už viac nemohli zotrvať vo vyššej nebeskej ríši, z ktorej pochádzali, a museli klesnúť nižšie. Ak sa v tej nižšej ríši opäť zhoršili, museli znova klesnúť a tento proces sa opakoval, až kým napokon neklesli do tohto sveta smrteľníkov. Keď životy klesnú na túto úroveň existencie, mali by byť zničené. Vyššie bytosti sa však zo svojho milosrdenstva rozhodli dať človeku poslednú šancu tým, že ho umiestnili do toho najzložitejšieho prostredia. A tak vznikla táto dimenzia.

Bytosti v iných dimenziách nemajú telá, aké máme tu, môžu sa vznášať vo vzduchu, zväčšiť sa alebo zmenšiť. V tejto dimenzii sú však ľudia zaťažení týmto fyzickým telom. S takýmto druhom tela vám bude nepríjemný pocit chladu, ako aj horúčavy, a rovnako je to pre vás ťažké, keď ste unavení alebo hladní. Nie je možné vyhnúť sa utrpeniu. Sú tu aj trápenia spojené s chorobou, a navyše podliehate cyklu narodenia, starnutia, ochorenia a napokon smrti. Všetko to slúži na splatenie karmy prostredníctvom utrpenia. Dostávate ešte jednu šancu vrátiť sa späť, a preto ste na tomto mieste plnom klamu. Po tom, čo ste sem spadli, vám boli dané tieto oči, ktoré vám bránia vidieť iné dimenzie alebo fyzický svet taký, aký naozaj je. Avšak tí, čo sa dokážu vrátiť späť, zistia, že najhoršie utrpenie, ktoré zažili tu, bolo v skutočnosti to najcennejšie. Je mimoriadne namáhavé praktizovať tak, že sa človek spolieha na vieru, zatiaľ čo je na tomto klamlivom mieste, ale práve to umožňuje rýchly návrat do nebies. No ak sa tu namiesto toho ešte viac zhoršíte, vaša duša bude vyhladená. Takže ako to vidia vyššie bytosti, zmyslom ľudskej existencie nie je byť človekom, ale získať späť svoju pôvodnú čistotu a vrátiť sa do svojho nebeského domova. Priemerný človek si to však neuvedomuje, pretože tento pozemský svet je všetko, čo pozná a jeho myseľ zvykne byť zamestnaná len premýšľaním o tom, ako sa dostať dopredu a žiť dobrý život. No čím lepšie si žije, tým sa stáva sebeckejším a chamtivejším, a v tom prípade sa ešte viac odchyľi od povahy vesmíru a smeruje k zničeniu.

Takto je to videné z vyšších ríš. To, čo pokladáte za napredovanie, môže byť v skutočnosti smerovanie späť. Ľudia si myslia, že s vedou dosahujúcou nové hranice napredujú, pričom v skutočnosti sa veci vyvíjajú jednoducho podľa vesmírnych zákonitostí. Dokonca aj spomedzi Číňanov málokto vie, prečo taoistický hrdina, známy ako Majster Čang Kuo, jazdil na svojom oslovi sediac chrbtom napred. Keď si uvedomil, že pokrok vpred znamená v skutočnosti úpadok, rozhodol sa jazdiť na oslovi chrbtom napred. A tak, keď si človek želá venovať sa duchovnej praxi, vyššie bytosti to budú považovať za veľmi cenné a nezištne mu pomôžu. Rovnako aj ja urobím všetko preto, aby som pomohol študentom, ktorí tu sedia dnes a rozhodli sa praktizovať. Ale ak ste len ako bežní ľudia, ktorí sem prišli kvôli uzdraveniu či z iných pohnútok, nemôžem vám pomôcť a ani by to nefungovalo. Dôvodom je, že v takomto prípade chcete byť len obyčajnými ľuďmi a bežní ľudia by mali zažiť kolobeh narodenia, starnutia, ochorenia a umierania. Tak to má byť a sú za tým hlbšie princípy, ktoré sa nesmú narúšať. Opravdivá duchovná prax nemusela byť pôvodne súčasťou vášho života. Ale keďže ste sa pre ňu teraz rozhodli, je potrebné nanovo usporiadať život, ktorý máte pred sebou; a na základe toho môžeme obnoviť rovnováhu vášho tela.

Keď sa chce človek venovať duchovnej praxi, vyššie bytosti vidia tento zámer a považujú ho jednoducho za veľmi vzácny. Avšak [v nedávnej dobe] nebolo týmto vyšším bytostiam umožnené, aby ľuďom poskytli svoju pomoc tým, že nájdu v tomto svete učiteľa, ktorý by ich viedol. Navyše, ľudia, ktorých som opisoval, mali nad päťdesiat rokov, boli už teda v pokročilom veku. Vyššie bytosti nemôžu prísť a učiť ľudí priamo; ak by sa ukázali a vyučovali by Zákon aj cvičenia, rovnalo by sa to prezrádzaniu vyšších tajomstiev, v dôsledku čoho by bola ich božská pozícia znížená. Ľudské bytosti spadli do tohto bludiska kvôli konaniu nesprávnych skutkov, takže keď praktizujú v tomto prostredí, musia sa spoliehať na vieru a schopnosť rozlišovať. Vyššie bytosti ich teda nemôžu učiť. Ak by sa nebeská bytosť ukázala vo svojej plnej vznešenosti a vyučovala by Zákon a cvičenia, dokonca aj tí, ktorí sa dopustili neodpustiteľného zla, by sa prišli učiť a každý by tomu veril. Nebola by v tom už zahrnutá viera ani schopnosť rozlišovať. To by predstavovalo problém, keďže všetci spadli do tohto bludiska svojím vlastným pričinením a mali by byť zničení – ale dostali šancu vrátiť sa späť. Niektorí ľudia sa dokážu vrátiť, zatiaľ čo iní nie, a tak budú pokračovať v reinkarnácii, až kým nebudú napokon zničení.

Každý človek musí kráčať svojou vlastnou cestou duchovného vývoja. Ako by teda vyššie bytosti mohli pomôcť, keď chcel človek praktizovať? Vymysleli spôsob. Ako som spomenul, v tom čase vzrástol záujem o energetické praxe, čo bolo dôsledkom vtedajších kozmických zmien. Takže v súlade s touto kozmickou klímou, vyššie bytosti dodali človeku energiu na základe jeho charakteru. Pripojili k jeho telu mäkkú trubicu, ktorá slúžila ako vodovodný kohútik; vždy, keď ho človek otvoril, energia začala prúdiť. Zistil, že ak chcel vysieľať energiu, bola mu dodaná, a ak nechcel, energiu nedostal. Takže toto sa myslí pod pojmom „opačné“ praktizovanie; znamená to, že človek pracuje na dosiahnutí duchovnej dokonalosti v opačnom poradí, teda od toho, čo by bolo normálne vyšším stupňom praktizovania smerom k tomu základnému.

Človek zvyčajne postupuje v praktizovaní od základnej úrovne smerom k pokročilejšej, až kým mu nebudú prístupné jeho schopnosti a nedosiahne duchovnú dokonalosť. Ale v prípade opačného praktizovania je človek starší a nemá dosť času na to, aby nasledoval štandardný postup od základného stupňa k pokročilému; rýchlejší pokrok sa dal dosiahnuť, ak začal priamo z pokročilej fázy. Tento jav bol produktom vtedajšej doby. Takýto človek musel mať vynikajúci charakter, pretože práve ten určoval, aké množstvo energie dostane. Aký bol teda účel toho všetkého? Jednak to bolo na podporu kozmického vývoja, ktorý v tej dobe prebiehal. A zároveň, človek, ktorý tým prechádzal, musel čeliť ťažkostiam, zatiaľ čo robil dobré skutky [pomocou svojich novozískaných schopností]. Pretože jednal so svetskými ľuďmi, nemohol sa vyhnúť interakcii s rôznymi typmi ľudí. Napríklad, mohli sa nájsť takí, ktorí nesprávne pochopili jeho spôsob liečenia. Hoci im počas liečenia mohol z tela odstrániť mnoho zlých vecí a vyliečiť ich choroby, nemuselo to byť spočiatku zjavné. A tak s tým nemuseli byť spokojní a možno mu neprejavili ani žiadnu vďačnosť. Dokonca ho mohli obviňovať z podvádzania. Takéto zložité situácie slúžili na zocelenie mysle praktizujúceho. Takže druhým cieľom dodania energie bolo umožniť mu praktizovať a zabezpečiť, aby mohol duchovne rásť. A zatiaľ čo robil dobré skutky, mohol si vyvinúť svoje schopnosti a zvýšiť si energiu. Ale nie každý, kto sa s tým stretol, si to uvedomil. Ako som povedal, nikto ich nemohol učiť Zákon a

bolo na nich, aby si uvedomili, čo sa vlastne deje. Bola to otázka schopnosti rozlíšiť to. Takže tým, ktorí si nedokázali uvedomiť, o čo ide, nebolo možné nijako pomôcť.

Keď títo ľudia získali energiu, niektorým z nich bolo zrazu jednej noci počas spánku neznesiteľne horúco a museli si odhrnúť prikrývku. Po tom, ako nasledujúce ráno vstali, zistili, že cítia statickú elektrinu zo všetkého, čoho sa dotkli. Keď si uvedomili, že získali energiu, možno ňou skúsili pomôcť niekomu v bolestiach, napríklad tak, že počúchali boľavé miesta svojimi rukami a zdalo sa, že to pomáha. Takisto vedeli, že odteraz budú mať túto energiu k dispozícii. Začali teda vystupovať ako majstri a zriadili si svoje praxe energetického liečenia; prehlásili samých seba za odborníkov a spravili si z toho podnikanie. Keďže to boli dobrí ľudia, spočiatku odmietali peniaze alebo dary, ktoré im druhí za liečenie ponúkali. Časom sa však ukázalo, že skazonosný vplyv spoločnosti bol pre nich príliš silný, a nakoniec sa ním nechali znečistiť. Bolo to spôsobené tým, že ľudia, ktorí sa venovali opačnému praktizovaniu, neprešli procesom úprimnej práce na svojom charaktere a bolo pre nich ťažké riešiť veci správne. Postupne prešli od prijímania malých prejavov vďačnosti k prijímaniu väčších darov, a v určitom bode sa dokonca začali cítiť menšími darmi urazení. Napokon ich mohli úplne odmietnuť, požadujúc namiesto nich peniaze. A namietali by, ak by ponúkaná suma nebola dostatočne vysoká. Zo všetkej tej chvály, ktorú počuli, boli čoraz samolúbejší a už viac nerešpektovali skutočných majstrov. Nahnevala ich kritika od kohokoľvek. Ich pripútanosti k svetským veciam ako postavenie či bohatstvo narástli, a mysleli si, že zatienili všetkých ostatných a že sú výnimoční. Mylne sa domnievali, že dostali energiu, aby sa mohli stať majstrami a zbohatnúť, pričom v skutočnosti im to malo umožniť duchovne sa rozvíjať. A ako sa v túžbe po postavení a bohatstve stávali viac a viac svetskými, ich charakter sa len zhoršoval.

Pamätajte si, že vaša energia bude len taká vysoká ako váš charakter. Človeku, ktorého charakter poklesol, nemôže byť poskytnuté veľké množstvo energie, keďže tá sa dodáva podľa výšky charakteru, a to priamoúmerne. Čím silnejšie sú svetské túžby človeka, tým nižšie klesne v tomto pozemskom svete a jeho energia tiež príslušne poklesne. Keď človek napokon spadne úplne nadol, energia mu už viac nebude poskytovaná a nezostane mu z nej ani kúsok. V posledných rokoch bolo mnoho takýchto prípadov, pričom veľký počet z nich tvorili ženy nad päťdesiat rokov. Ako typický príklad by sme mohli uviesť staršiu ženu, ktorá sa venovala energetickej praxi, no nikdy nezískala pravé učenie; prinajlepšom sa mohla na seminári naučiť zopár cvičení na zlepšenie zdravia. Jedného dňa však znenazdajky získala energiu. No keďže nemala pevný charakter, začala túžiť po postavení a bohatstve, až napokon spadla a z jej úsilia nezostalo nič – dokonca ani tá energia. Mnohí ľudia, ktorí zažili opačné praktizovanie, spadli týmto spôsobom a tých, ktorí majú energiu, zostalo už len zopár. Neuvedomovali si totiž, že tú energiu dostali na to, aby sa mohli duchovne kultivovať a mylne ju pokladali za prostriedok na dosiahnutie svetských cieľov či vybudovanie si kariéry významného majstra, užívajúceho si bohatstvo a uznanie. V skutočnosti im mala slúžiť na duchovnú kultiváciu.

Ďalší jav sa týka ľudí, ktorí si energiu požičiavajú. Vek v tomto prípade nehrá žiadnu rolu, ale aby sa to mohlo uskutočniť, príslušná osoba musí mať mimoriadne ušľachtilý charakter. Takíto ľudia zvyčajne vedia, že na energetickej praxi je niečo duchovné, a práve to ich k nej priťahuje. No hoci by aj mali záujem praktizovať, kde by mohli začať s hľadaním

dobrého učiteľa? Dokonca aj uznávaní učitelia, ktorí sa objavili pred pár rokmi, ponúkali len cvičenia zamerané na zdravie a dobrú kondíciu. Nikto nevyučoval taký druh praxe, ktorý by viedol k vyšším duchovným ríšam; nikto to nerobil.

Keď sme pri téme požíciavania energie, chcel by som ešte o niečom pohovoriť. Ľudské bytosti majú okrem pravej duše (vedomej mysle) aj vedľajšiu dušu (podvedomú myseľ). Človek môže mať jednu až päť vedľajších duší. Ich pohlavie nemusí byť nevyhnutne rovnaké ako pohlavie danej osoby, keďže môžu byť mužského, ako aj ženského rodu a líši sa to od človeka k človeku. V skutočnosti ani pravá duša nemusí byť nutne rovnakého pohlavia ako jej fyzické telo. Všimli sme si, že v súčasnosti existuje nezvyčajne veľa mužov so ženskou dušou, ako aj žien s mužskou dušou. Toto sa zhoduje s taoistickým učením, že v týchto časoch dominujú *jinové* sily, čo je spôsobené kozmickým prevrátením *jinu* a *jangu*.

Vedľajšia duša človeka zvyčajne pochádza z vyššej úrovne ako pravá duša, pričom niektoré prišli z mimoriadne vysokých ríš. Avšak nikdy by sme si ich nemali pliesť s posadajúcimi duchmi. Tieto duše sa narodili súčasne s vami, z lona vašej matky a majú rovnaké meno ako vy, keďže sú fyzicky vašou súčasťou. Normálne je to pravá duša, kto rozhoduje o tom, na čo myslíte alebo čo robíte. Hlavnou úlohou vedľajšej duše je zabrániť pravej duši v robení nesprávnych vecí. Keď však pravá duša na niečom tvrdohlavo trvá, vedľajšia duša nebude schopná nijako pomôcť. Vedľajšia duša nie je pomýlená touto svetskou spoločnosťou, zatiaľ čo pravá duša sa ňou nechá ľahko podviesť.

Niektoré vedľajšie duše pochádzajú z pomerne vysokých ríš a je možné, že sú na prahu dosiahnutia božskej pozície. Vedľajšia duša môže mať želanie venovať sa duchovnej praxi, no bude bezmocná, ak to nebude chcieť aj pravá duša. Počas obdobia, keď bol záujem o energetickú prax v Číne na svojom vrchole, bývalo bežné, že jedného dňa mala pravá duša človeka želanie venovať sa duchovnej praxi. Samozrejme, tá myšlienka bola jednoduchá a čistá a nebola poškvrnená túžbou po svetských veciach. Vedľajšiu dušu to potešilo, keďže už dlhšie sa chcela venovať duchovnej praxi, no nemala právo rozhodovať; a teraz chcel praktizovať aj tento človek. Kde by však mohol nájsť pravého majstra? Vedľajšia duša bola vcelku vynaliezavá a opustila telo, aby vyhľadala vyššie bytosti, ktoré poznala z predchádzajúceho života; keďže mohlo ísť o dušu, ktorá prišla z pomerne vysokých ríš, bolo jej umožnené opustiť telo. Keď navštívila vyššie bytosti, vyjadrila svoje želanie praktizovať a požiadala ich o požičanie energie. Tie bytosti videli, že dotyčný človek je celkom dobrý, a tak mu prirodzene radi pomohli, keďže to bolo na účely duchovného praktizovania. Takto si teda vedľajšie duše požičiavali energiu. Často išlo o druh rozptýlenej energie, ktorá bola človeku dodaná cez rúrku podobnú potrubiu. V iných prípadoch prišlo to, čo si požičali, v konečnom tvare, a spravidla to so sebou nieslo nadprirodzené schopnosti.

To znamená, že tento človek mohol okrem energie získať aj schopnosti a zažiť niečo podobné, ako som opísal už predtým, teda že mu bolo v noci počas spánku neznesiteľne horúco a na druhý deň sa prebudil nabitý energiou. Cítil statickú elektrinu zo všetkého, čoho sa dotkol, a zistil, že dokáže liečiť ľudí. Bol si vedomý toho, že dostal energiu, no netušil odkiaľ. Mal iba pocit, že prišla odniekiaľ z vesmíru, ale nevedel presne ako. Jeho vedľajšia duša mu to

nepovedala, keďže to bola práve ona, kto praktizoval, a nie pravá duša. Vedel jedine to, že získal energiu.

Vek zvyčajne nehral žiadnu rolu pri určovaní toho, kto si mohol energiu požičať. Tí, ktorí si ju v posledných rokoch prepožičali, boli skôr mladšieho veku; stretli sa s tým ľudia v dvadsiatke, tridsiatke či štyridsiatke, rovnako ako aj starší ľudia. No pre mladších ľudí bolo ťažšie správať sa dobre. Za normálnych okolností to mohli byť dobrí ľudia a svetské veci brali zľahka, kým neboli nijako výnimoční. Keď však zažili pocit úspechu, mali tendenciu podľahnúť vábeniu vecí, ako je postavenie či bohatstvo, a začali byť v živote ctižiadostiví, chceli s druhými súperiť a bojovať o kúsok svojho šťastia. Takže je dosť možné, že by svoje schopnosti a nadobudnuté zručnosti brali ako prostriedok na dosiahnutie sebeckých, svetských cieľov. To by bol však problém. Tieto schopnosti sa nesmú používať takýmto spôsobom, a ak to niekto robí, pôjde to na úkor jeho energie. Takže títo ľudia nakoniec prídu o všetku svoju energiu. Podľa toho, čo som zistil, väčšina ľudí z tejto skupiny spadla; v súčasnosti z nich už nezostal ani jeden.

V oboch prípadoch, ktoré som práve opísal, mali dotyční ľudia spočiatku vynikajúci charakter. Ich energia nepochádzala z praktizovania, ale dostali ju od vyšších bytostí. Takže tá energia bola prirodzene dobrá.

Posadnutie duchom

Mnohí z vás sa už možno z rôznych náboženských tradícií dopočuli o zvieracích duchoch, ako sú duchovia líšok, lasíc, ježov či hadov, ktoré sa pripútavajú na ľudské telá a pravdepodobne vás zaujíma, o čo ide. Hovorí sa, že pomocou energetických praxí sa dajú vyvinúť nadprirodzené schopnosti, ale tak to nefunguje; to, čo ľudia považujú za nadprirodzené schopnosti, sú v skutočnosti ľudské vrodené schopnosti. Ide len o to, že ako svet napreduje, ľudia sa stále viac upínajú na hmatateľné veci v tejto fyzickej dimenzii a sú čoraz závislejší od moderných technológií. Toto viedlo k neustálemu úpadku našich vrodenských schopností až do bodu, v ktorom sme dnes, keď sa úplne vytrácajú.

Aby ste mohli získať nadprirodzené schopnosti, musíte najskôr obnoviť svoj pôvodný stav čistoty prostredníctvom ukázneného duchovného praktizovania. Naproti tomu, zvieratá nemajú také komplikované myslenie ako ľudia, v dôsledku čoho cez ne môžu prúdiť vlastnosti vesmíru, a tak majú svoje vrodené schopnosti k dispozícii. Niektorí ľudia tvrdia, že hady a iné zvieratá vedia, ako praktizovať, alebo že líšky vedia, ako zhromažďovať energiu. No nie je to tak; oni takisto začínajú s tým, že o tom nič nevedia. Ide len o to, že majú svoje vrodené schopnosti k dispozícii. To znamená, že zvieratá môžu získať energiu či dokonca nadprirodzené schopnosti, ak na to majú vhodné podmienky, správne prostredie a dostatok času.

Týmto spôsobom môžu nadobudnúť určité schopnosti, ktoré sa predtým označovali ako nadprirodzená energia alebo mimoriadne schopnosti. Bežným ľudom sa tieto zvieratá môžu zdať hrozivé a schopné ľahko človeka ovládať. Ja by som však povedal, že také vôbec nie sú.

V porovnaní so skutočnými praktizujúcimi sú ničím. Dokonca aj keby praktizovali takmer tisíc rokov, na ich rozmliaždenie by vám postačoval čo i len malíček. Takže aj keď veríme, že zvieratá majú určité vrodené sily a môžu nadobudnúť schopnosti, v tomto vesmíre zostáva pravidlom, že nesmú praktizovať, a už vôbec nie v tom uspieť. Preto ste mohli v starodávnych textoch čítať o veľkých aj malých katastrofách, v ktorých sú zvieratá raz za niekoľko storočí vyhladené. Ak sa zvieratá v istom bode podarí vyvinúť si energiu, môže byť usmrtené bleskom alebo podobne. Zvieratá majú zakázané praktizovať, keďže nemajú ľudskú povahu a nemôžu praktizovať ako človek. Chýbajú im vlastnosti, ktoré majú ľudské bytosti, a ak by praktizovali a uspeli by v tom, určite by sa stali démonmi. Preto im to nie je dovolené – ak by to spravili, privolalo by to hnev nebies. A oni si to aj uvedomujú. Ale ako som spomenul, svet príšerne upadol a sú ľudia, ktorí robia všetky druhy zla. Myslím, že budete súhlasiť s tým, že ľudstvo je v nebezpečenstve.

Avšak veci sa nakoniec vždy po dosiahnutí krajného bodu obrátia. Zistili sme, že zakaždým, keď v prehistorických dobách došlo k opätovnému zničeniu civilizácie, nastalo to vtedy, keď ľudské morálne hodnoty desivo upadli. Dimenzia, v ktorej sa nachádzame, je v bezprostrednom ohrození, rovnako ako aj mnohé ďalšie; to isté platí aj pre iné dimenzie na tejto úrovni. Zvieratá chcú rýchlo uniknúť a vyšplhať sa na vyššie úrovne v domnení, že im to zaistí bezpečie. Nie je to však také jednoduché, keďže pre dosiahnutie duchovného pokroku je potrebné mať ľudské telo. Takže toto je jednou z príčin, prečo sa niektorí praktizujúci duchovných ciest stali obeťou posadnutia duchom.

Niektorí ľudia sa môžu čudovať, prečo tomu žiadne vyššie bytosti alebo mocní majstri nezabránili. Je to preto, že vo vesmíre funguje princíp, že ak sa pre niečo rozhodnete, nikto vám v tom nebude brániť. Tu vás jednoducho učíme, ako správne postupovať pri praktizovaní a vysvetlíjeme vám učenie do hĺbky, pričom nechávame na vás, čo s tým ďalej urobíte. Je na vašom vlastnom rozhodnutí, či sa túto prax chcete učiť. Ako sa hovorí: „Majster naučí remeslo, ale zručnosť učňa je odrazom jeho vlastného úsilia.“ Nikto vás nebude tlačiť alebo nútiť do praktizovania, pretože je to predovšetkým vaše osobné rozhodnutie. To znamená, že keď sa rozhodnete pre určitý smer, nikto sa nebude pokúšať odradiť vás, ani zmeniť to, čo chcete alebo čo sa pokúšate získať. Druhí sa môžu len snažiť povzbudiť vás, aby ste robili to, čo je najlepšie.

Keď niektorí ľudia vykonávajú energetickú prax, všetok úžitok z nej v skutočnosti získajú posadajúce bytosti. Do akej miery je to bežné v celonárodnom rozsahu a ako sa tieto bytosti vôbec dostali na ľudí? Je to natoľko rozšírené, že ten počet je alarmujúci; ak by som mal uviesť konkrétne čísla, mnohých ľudí by to od tých praxí odstrašilo. Vyvoláva to teda otázku, ako tento problém vôbec vznikol – niečo tak vážne, ako posadajúci duchovia, ktorí narúšajú spoločnosť. Ukazuje sa, že ľudia si to spôsobili sami. V dôsledku mravnej skazenosti ľudstva dnes démoni číhajú všade. Duchovia pripútaní na telách falošných učiteľov sú toho veľavravným príkladom, a keď títo učitelia vyučujú, v skutočnosti tých duchov šíria. Nikdy v histórii však nebolo dovolené, aby sa duchovia zvierat pripútali na ľudské telá. Každé, ktoré by sa o to pokúsilo, by bolo zabitú; nikto by ho nenechal uniknúť, ak by to videl. V dnešnom svete sa k nim však ľudia modlia, žiadajú ich o pomoc alebo ich dokonca uctieva. Hoci si myslíte, že ste nič také vedome nerobili, možno ste chceli získať nadzmyslové schopnosti.

Božstvá dohliadajúce na pravé duchovné viery by vám takéto schopnosti nikdy neposkytli, keďže vaša túžba je svetskou pripútanosťou, ktorú by ste mali zanechať. Iba zvieratá alebo démoni z iných ríš by vám ich dali. Keď sa pokúšate získať špeciálne schopnosti, títo duchovia k vám prídu, pretože je to to isté, ako keby ste ich privolávali.

Boli by ste prekvapení, koľko ľudí začne praktizovať z nesprávnych dôvodov. V duchovnej praxi sa človek musí snažiť o to, aby bol cnostný, robil dobré skutky, a aby všade a za všetkých okolností jednal láskavo. No aj napriek tomu veľkému množstvu ľudí, ktorí sa venujú energetickým praxiam v parkoch alebo doma, len zopár z nich uvažuje týmto spôsobom. V niektorých prípadoch ani neviem, čo vlastne robia. Počas praktizovania sa kolíšu všetkými smermi, a dokonca sa sťažujú na to, aká nedbanlivá je ich nevesta alebo aká zlá je ich svokra. Niektorí ľudia šomrú úplne na všetko, od problémov v práci až po štátne záležitosti, a dokonca sa rozhorčujú nad vecami, s ktorými nesúhlasia. Mohlo by sa to však počítať za praktizovanie? Ďalším príkladom je človek, ktorý praktizuje cvičenie v stoji držiak pozíciu tak dlho, až sa mu začnú triasť nohy, no jeho myseľ nie je pokojná. Možno myslí na to, ako je dnes všetko čoraz drahšie a obáva sa, že mu jeho pracovisko nebude môcť zaplatiť mzdu, čo ho núti premýšľať o nadprirodzených schopnostiach a o tom, ako by sa vďaka nim mohol stať liečiteľom a zbohatnúť. Keď uvidí, ako druhí získavajú schopnosti, bude po nich dychtiť ešte viac a potom sa bude snažiť ešte urputnejšie, aby získal schopnosti, ako je vyšší zrak alebo schopnosť liečiť. Len uvážte, ako veľmi je to vzdialené od vlastností, ktoré tvoria základ vesmíru – *čen, šan, žen* (pravdivosti, súcitu, znášanlivosti). Je to s nimi v úplnom rozpore. Dalo by sa povedať, že sa vo svojom praktizovaní vydal zlým smerom. On si toho však nebude vedomý. A ak sa jeho myseľ bude naďalej uberať týmto smerom, myšlienky, ktoré bude vysielat', budú čoraz horšie. Ide však o niekoho, kto sa neučil Zákon a ani to, aké dôležité je byť cnostný. A tak sa mylne domnieva, že môže nadobudnúť schopnosti usilovným praktizovaním a že svojím úsilím môže získať všetko, čo chce.

Človek si priťahuje zlé veci práve preto, že jeho myšlienky nie sú správne. Keď chce niekto získať slávu, bohatstvo alebo schopnosti pomocou praktizovania, duchovia zvierat to môžu vidieť. Budú z toho nadšení, keďže jeho fyzické predpoklady môžu byť celkom dobré a môže vo svojom tele niesť ohromné veci. Zároveň uvidia, že jeho myšlienky sú veľmi zlé, keďže sa usiluje o nadprirodzené schopnosti. No aj keby mal majstra, tie zvieratá to neodradí. Vedia, že čím viac bude po týchto schopnostiach túžiť, tým pevnejšie bude jeho majster rozhodnutý, že mu ich nedá; obzvlášť majster z opravdivej praxe to bude považovať za pripútanosť, ktorej je sa treba zbaviť. Takže kvôli svojim silným pripútanostiam bude mať tento človek ešte menšiu šancu získať špeciálne schopnosti. Ak si to neuvedomí a bude v tom pokračovať, jeho myslenie sa ešte viac zhorší. Jeho majster nebude mať napokon inú možnosť, než ho len smutne opustiť, keďže to s ním bude vyzerat' beznádejne. Niektorí ľudia nemajú svojho majstra, ale môžu mať okoloidúceho, ktorý na nich bude chvíľu dohliadať. Vzhľadom na to, koľko vyšších bytostí sa nachádza v iných ríšach, je to celkom bežné. Keď si majster všimne tohto človeka, bude ho nejaký čas pozorovať. Ale už po jednom dni takéhoto sledovania a pozorovania bude zrejmé, že tento človek nemá potrebné predpoklady, a tak ho ten majster opustí. Na druhý deň sa môže odohrať rovnaký scenár s iným majstrom, ktorý takisto odíde, keď zistí, že tento človek nie je vyhovujúci.

Zviera bude vedieť, že majster tohto človeka, či už jeho vlastný alebo okoloidúci, mu nedá to, čo chce. Zvieratá nemôžu vidieť ríše vyšších bytostí, a tak sa ich neobávajú a zneužívajú jeden zo zákonov vesmíru, konkrétne, že nikto by sa nemal pokúšať zastaviť človeka v usilovaní sa o to, čo chce. Takže zvieratá dospeli k záveru, že nie je nič zlé na tom, ak dajú človeku to, čo chce, a presne tak to aj urobia. Zviera nebude mať spočiatku odvahu pripútať sa na človeka. Namiesto toho mu dá nejakú energiu na vyskúšanie. Takto človek jedného dňa znenazdajky získa energiu, ktorú si prial, a môže ju dokonca použiť na liečenie. Avšak toto bol, takpovediac, len začiatok. Zviera zistí, že to funguje viac než dobre a že ten človek to ochotne prijíma, a tak sa rozhodne dostať sa mu na telo pod zámienkou priameho poskytnutia väčšieho množstva energie. Bude vidieť, že tento človek túži po otvorení vnútorného oka a s radosťou mu to všetko dá. A tak sa na jeho telo pripúta.

Tomuto človeku sa teda otvorí vnútorné oko presne tak, ako si to želal, a navyše získa aj schopnosť vysielat' energiu, ako aj iné, menšie schopnosti. Bude z toho celý nadšený a bude si myslieť, že konečne dosiahol to, kvôli čomu praktizoval. Pravdou však je, že nič z toho nepochádzalo z úsilia, ktoré vložil do praktizovania. V skutočnosti sa neotvorilo ani jeho vnútorné oko, hoci sa môže zdať, že dokáže vidieť dovnútra tiel ľudí a zistiť, kde majú chorobu. Je to skôr tak, že to zviera ovláda jeho mozog. Zviera totiž dokáže preniesť to, čo vidí svojimi očami, do jeho mozgu, a to ho privedie k presvedčeniu, že sa jeho vnútorné oko otvorilo. Určite potom neodolá tomu, aby sa pokúsil vysielat' energiu. No zatiaľ čo vystiera svoju ruku, aby vyslal energiu, zviera vystrčí labu spoza jeho tela; alebo v niektorých prípadoch to môže byť had, ktorý toho človeka posadol, a zo svojej malej hadej hlavy vyplazí rozdvojený jazyk smerom k miestu choroby či nádoru, aby ho olízal. Mnohé prípady posadnutia duchom spadajú do tejto kategórie a je to niečo, čo si na seba človek privolá sám.

Takže v dôsledku toho, že túžil po svetských veciach, bude mať teraz tento človek mimozmyslové schopnosti, dokáže liečiť a vidieť svojím vnútorným okom, čo ho nesmierne teší. Zviera môže vidieť, že ten človek dychtí po peniazoch, a tak mu jeho želanie splní. Je veľmi ľahké ovládať myseľ bežného človeka. Takže zviera môže naviesť zástupy ľudí, aby ho vyhľadali kvôli energetickému liečeniu. Páni, on tam bude liečiť, zatiaľ čo zviera pôjde zariadiť, aby mu médiá robili reklamu. Dokáže prinútiť bežných ľudí, aby robili takéto veci. A ak mu tí, ktorí sa k nemu prišli liečiť, nezaplatia dost' peňazí, zviera spôsobí, že ich bude bolieť hlava alebo urobí čokoľvek, aby z nich vymámilo viac peňazí. Takže tento človek získa postavenie aj bohatstvo; a nielenže náhle zbohatne, ale zažije aj príval slávy ako nejaký majster. Ľudia, ktorých sa to týka, zvyčajne nedbajú na svoj charakter a robia trúfalé vyhlásenia, akoby boli druhí hneď po Bohu. Môžu zájsť až tak ďaleko, že sa budú prehlasovať za prevtelenie Kráľovnej matky nebies alebo Nefritového cisára, či dokonca Budhu. Nikdy neprešli procesom poctivej práce na svojom charaktere, takže chcú získať nadprirodzené schopnosti prostredníctvom praktizovania. Takto skončia s duchom zvierat' a na svojom tele.

Niektorí z vás si možno myslia, že to nie je až taký veľký problém, vzhľadom na všetku tú prestíž a príjem, ktoré by z toho plynuli. Takto uvažuje nemalý počet ľudí. Môžem vám však povedať, že zviera má svoj vlastný zámer a nedá vám nič zadarmo. Vo vesmíre existuje princíp, že všetko niečo stojí. Ako som práve spomenul, zviera z toho tiež niečo má, a to šancu získať

ten malý kúsok esencie z vášho tela. Ten môže byť následne použitý na vyvinutie ľudskej podoby; a tak sa zvieratá snažia získať esenciu z ľudských tiel. Ale vaše telo má len toto obmedzené množstvo esencie a váš duchovný pokrok závisí práve od nej. Ak necháte zviera, aby vám ju vzalo, môžete rovno zabudnúť na praktizovanie, keďže nebudete mať to, čo je k tomu potrebné; tá nevyhnutná látka tam jednoducho nebude. Pokrok skrátka nebude možný. No niektorí ľudia sa netrápia takýmito obavami, keďže tak či tak nemajú záujem začať s duchovnou praxou a svoj zrak majú upretý len na peniaze. Myslím si však, že to budete chcieť ešte prehodnotiť, keď vám objasním niektoré veci. Uvediem dôvod. Po tom, ako zviera opustí vaše telo, vaše končatiny môžu ostať nevládne, hoci na vás to zviera dlho nepobudlo. Takýto stav by mohol pretrvávajúť až do konca vášho života, keďže vám mohlo zobrať príliš veľa vašej esencie. V horšom prípade, ak by opustilo vaše telo neskôr, mohli by ste sa stať živými mŕtvolami a ostať pripútaní na lôžko po zvyšok svojho života, ktorý by visel len na vlásku. Takže hoci by ste zbohatli a stali sa slávnymi, mohli by ste si to užiť? Je to desivá vyhládka.

To, čo som práve opísal, je u ľudí, ktorí sa dnes venujú energetickým praxiam, vážnym problémom a existuje mnoho takýchto prípadov. Títo duchovia nielenže posadnú telo, ale zabijú aj dušu človeka; ukryjú sa do paláca Niwan a zostanú tam. Takže hoci tá osoba môže vyzeráť ako človek, nie je ním. Toto je veľavravným odrazom toho, v akom stave sa nachádza spoločnosť. Sú ľudia, ktorí vám nebudú veriť, ak poukážete na to, že robia niečo zlé, keďže morálna základňa ľudstva sa zmenila. Myslia si, že neustále usilovanie sa o bohatstvo je plne opodstatnené, a tak budú šliapať po druhých, ubližovať im a nezastavia sa pred ničím. Ale duchovia, ktorí si z vášho tela chcú niečo vziať, vás nenechajú užívať si takéto bohatstvo len tak za nič – všetko má svoju cenu. Takže ľudia si tieto problémy spôsobujú sami; pramene z toho, že ich myšlienky nie sú správne a cnostné.

Pozrime sa teraz na to, ako je to vo Falun Dafa. V našej praxi sa nestretnete so žiadnym zo spomínaných problémov, pokiaľ si dokážete udržiavať svoje myšlienky pod kontrolou, keďže dobro je oveľa väčšia sila ako zlo. No ak svoje myšlienky nedokážete udržať čisté a pridávate do nich rôzne zámery, potom si žiadate o problémy. Niektorí ľudia jednoducho nedokážu opustiť to, čo praktizovali predtým. My učíme, že sa musíte zaviazať jednej praxi a to isté vám povedia v akejkoľvek inej pravej škole. Nemali by ste mať príliš vysokú mienku o učiteľoch praxí, ktorí publikovali nejaké knihy. Môžem vám povedať, že v niektorých prípadoch sú tie knihy zamorené rovnakými vecami, ako aj ich praxe, a to hadmi, líškami a lasicami. Ak čítate ich knihy, tieto zvieratá na vás vyskočia spoza slov. Ako som už spomenul, šarlatáni mnohonásobne počtom prevyšujú skutočných majstrov a vy ich nedokážete rozoznať. Je veľmi dôležité, aby ste si to uvedomili. Netvrdím, že musíte praktizovať Falun Dafa. Je v poriadku venovať sa akejkoľvek praxi, ktorú si vyberiete. Kedysi však existovalo príslovie: „Radšej prežiť tisíc rokov bez učenia sa pravej náuky, ako stráviť jeden deň praktizovaním falošnej.“ Je to rada, ktorej by ste rozhodne mali venovať pozornosť. Pri skutočnom praktizovaní pravej Cesty by ste do nej nemali pridávať nič iné – dokonca ani mentálne techniky. *Faluny* niektorých ľudí sú zdeformované. Ak sa spýtate, čo to zapríčinilo, títo ľudia vám povedia, že nič iné nepraktizovali a budú sa čudovať, prečo sa to stalo. Faktom však je, že keď praktizujú naše cvičenia, vo svojej mysli pridávajú veci z ich predošlých praxí. Toto prirodzene vnesie dovnútra cudzie veci. K téme posadnutia duchom toho poviem len toľko.

Kozmické jazyky

Existuje určitý jav, ktorý sa zvykne označovať ako hovorenie „kozmicnými jazykmi“. Dochádza k nemu vtedy, keď je človek schopný samovoľne rozprávať určitým druhom zmäteného bľabotania, ktorému dokonca ani on sám nerozumie. Človek s telepatickými schopnosťami môže pochopiť všeobecný zmysel, ale nebude schopný rozumieť podrobnostiam toho, o čom sa hovorí. Niektorí ľudia môžu rozprávať dokonca niekoľkými jazykmi. Myslia si, že je to nejaká špeciálna schopnosť alebo dar, a radi sa tým chvália. Avšak nie je to druh schopnosti ani nejakého daru praktizujúceho, a nehovorí to ani o dosiahnutej duchovnej úrovni. Čo to potom je? Ide o to, že myseľ človeka je ovládaná bytosťou z inej dimenzie. Ľudia si napriek tomu môžu myslieť, že je to skvelá vec, sú potešení tým, že to zažili a majú z toho radosť. No čím sú šťastnejší, tým tesnejšie sa k nim tá bytosť pripúta. Myslím, že budete súhlasiť s tým, že praktizujúcemu neprislúcha, aby sa nechal ovládať niečím takým. Okrem toho, tieto bytosti pochádzajú z veľmi nízkych ríš. Keďže my sme ľudia venujúci sa skutočnej duchovnej praxi, nechceme privolať takéto problémy.

Človek je najvzácnejšou a najvyššou formou života spomedzi všetkých tvorov. Takže naozaj nie je vhodné, aby ste sa nechali ovládať týmito bytosťami. Aké žalostné, že by sa ľudia vzdali kontroly nad vlastným telom! Niektoré z tých bytostí sa pripútavajú na ľudské telá, zatiaľ čo iné nie, a namiesto toho sa od vás držia v krátkej vzdialenosti, odkiaľ vás takisto dokážu riadiť a ovládať. Ľuďom, ktorí to chcú, poskytnú schopnosť rozprávať ich rečou a títo ľudia následne zistia, že dokážu hovoriť akousi hatlaninou. Táto schopnosť môže byť takisto prenesená z jedného človeka na druhého. Možno sa to bude chcieť naučiť aj nejaký prizerajúci sa človek, a tak naberie odvalu, otvorí ústa a zistí, že aj on dokáže touto rečou hovoriť. V skutočnosti sa deje to, že tie bytosti prichádzajú v húfoch, a ak niekto chce hovoriť ich jazykom, jedna z bytostí sa na človeka pripúta a umožní mu to.

Prečo sa vyskytol tento jav? Ide o niečo podobné, čo som spomínal už predtým; tieto bytosti sa chcú dostať do vyšších ríš, no keďže v ich dimenzii nie je žiadne utrpenie, neexistuje spôsob, ako by mohli praktizovať a pozdvihnúť sa. A tak prišli s prístupom, že sa pokúsia robiť dobré skutky pre ľudí. Nevedeli však, ako to spraviť. Boli si len vedomé toho, že energia, ktorú vysielajú, môže mať na chorého človeka upokojujúci účinok a dočasne jeho bolesť zmierniť, hoci to nemôže mať účinok vyliečenia; zistili, že to môžu dosiahnuť vyslaním energie pomocou ľudských úst. Takže toto je podstata celej záležitosti. Ľudia to nazývali „nebeský jazyk“ alebo „Budhov jazyk“. Je to však rúhavé a vyslovene absurdné.

Mali by ste vedieť, že nebeské bytosti neprehovoria len tak ľahkovážne. Ak by prehovorili v tejto dimenzii, mohli by vo svete spôsobiť zemetrasenie. Pri takom hromovom zvuku by to bolo desivé. Takže hoci niektorí ľudia môžu tvrdiť, že svojím vnútorným okom videli vyššiu bytosť rozprávať sa s nimi, v skutočnosti to tak nebolo. Rovnako to platí aj v prípadoch, keď je niekto presvedčený, že s ním hovorili moje duchovné telá. V skutočnosti sa deje to, že vysielajú myšlienky doprevádzané stereo zvukom, a tak sa vám zdá, akoby rozprávali. Dokážu rozprávať vo svojej dimenzii, no ak by ich ľudia v našom svete mali počuť priamo, bolo by to pre nich nezrozumiteľné. Je to kvôli rozdielom v časopriestore medzi dvoma

dimenziami; dvojhodinový časový úsek v tejto dimenzii sa rovná jednému roku v tých veľkých dimenziách, kde sa nachádzajú tie bytosti. Čas v našom svete je pomalší ako čas tam.

Ale hovorí sa aj to, že „jeden deň na nebesiach sa rovná tisícom rokov na zemi“. Vzťahuje sa to na nezávislé svety, v ktorých neexistuje nič také, ako je priestor a čas; ide o svety, kde prebývajú božské bytosti, ako napríklad Raj najvyššej blaženosti, Raj Lapis lazuli, Falunový raj a Lotosový raj. Avšak čas vo veľkých dimenziách, ktoré som spomínal, je naopak rýchlejší ako náš čas tu. Ak máte schopnosť zachytiť a počuť, čo hovorí bytosť v tej dimenzii, napríklad keď sa vám otvorí nebeské ucho [a máte schopnosť jasnosluchu], budete môcť počuť tie božstvá rozprávať. Ale nebudete schopní rozumieť tomu, čo hovoria. Všetko, čo začujete, bude znieť ako štebotanie vtákov alebo ako gramofón hrajúci pri vysokých otáčkach. Nebudete schopní rozumieť ani jedinému slovu. Samozrejme, sú ľudia, ktorí dokážu počuť hudbu alebo reč z inej dimenzie. Aby to však bolo možné, musia mať schopnosť, ktorá slúži ako nástroj upravujúci časové odchýlky a len potom, ako sa to preniesie do ich uší, môžu počuť jasne. Takže takto to celé funguje. „Kozmické jazyky“ rozhodne nie sú nejakým druhom božskej reči, ako sa to zvykne tvrdiť.

Keď sa dve božské bytosti stretnú, stačí sa im na seba len usmiať a vyjadria tým všetko, čo chcú. Môžu použiť druh tichej telepatie, ktorá sa v ušiach príjemcu premietne do stereo zvuku. Dokážu si vzájomne sprostredkovať myšlienky len jediným úsmevom. Nespoliehajú sa však iba na jednu metódu a niekedy použijú aj iné prostriedky. Možno viete, že lámovia tibetského ezoterického budhizmu prechovávajú veľkú úctu k *mudrám*. Keď sa ich na ne spýtate, povedia vám, že *mudry* sú najvyššou jogou. Ak sa ich na to budete pýtať ďalej, zistíte, že o tom už nič viac nevedia. *Mudry* sú pohyby rúk, ktoré sú v skutočnosti jazykom božských bytostí. V prítomnosti väčšieho publika používajú veľké *mudry*, ktoré sú prekrásne a rozmanité; v prítomnosti menšej skupiny použijú malé *mudry*, ktoré sú takisto na pohľad veľmi pekné a sú značne rôznorodé. *Mudry* sú veľmi prepracované a bohaté, keďže ide napokon o jazyk. Všetko to bývalo stráženým tajomstvom, ale teraz som to odhalil. Tibetské *mudry* predstavujú len malú časť z toho množstva, ktoré existuje, a boli prevzaté a systematicky usporiadané pre použitie v ezoterickej praxi. Ide jednoducho o jazyk, ktorý bol prijatý na účely praktizovania, pričom existuje len niekoľko jeho obmedzených foriem. Skutočné *mudry* sú pomerne zložité.

Čo robím pre svojich žiakov

Keď ma niektorí ľudia stretnú, schytia mi ruku, potriasajú ňou a nechcú ju pustiť. Keď to ostatnívidia, takisto si so mnou chcú potriať rukou obvyklým spôsobom. Viem, aké sú za tým úmysly v oboch prípadoch. Niektorí žiaci sú jednoducho šťastní, že si môžu podať ruku so svojím učiteľom, ale iní to robia kvôli získaniu energie, a tak pevne držia moju ruku a nepustia ju. Dovoľte mi však pripomenúť, že skutočné praktizovanie je len na vás. Nie sme tu na to, aby sme vás liečili alebo upevňovali vaše zdravie, takže vám nebudeme dávať energiu, ani vás nebudeme liečiť. My sa takýmito vecami nezaobráame. Všetky vaše choroby odstránim priamo tu, pričom o choroby tých, ktorí sa učia prax na našich cvičebných miestach alebo

samostatným študovaním knihy, sa starajú moje duchovné telá. Nie je smiešne myslieť si, že by ľudia mohli získať vyššiu energiu iba dotknutím sa mojej ruky?

Vyššiu energiu môžete získať len prácou na svojom charaktere. Ak na sebe nebudete úprimne pracovať, energia neporastie, keďže kvalita vášho charakteru bude pôsobiť ako obmedzujúci faktor. Bytosti vo vyšších ríšach môžu vidieť, že keď odstraňujete svoje pripútanosti a tú ich hmotu, vyvíja sa vyššia energia a na vrchole vašej hlavy sa zhmotňuje meradlo. Toto meradlo existuje v rovnakej podobe ako váš stĺpec energie a jeho výška určuje výšku vašej energie. Znázorňuje, aké množstvo tejto energie ste vykultivovali a odráža kvalitu vášho charakteru. Nie je to niečo, čo by pre vás mohol ktokoľvek zvýšiť. Ak by bol pridaný čo i len malý kúsok, neudržal by sa tam a musel by klesnúť späť. Mohol by som vás okamžite dostať do fázy praktizovania, nazývanej „tri kvetiny zoskupené na temene hlavy“, avšak táto energia by poklesla, len čo by ste odtiaľto odišli. Keďže ste ju nevykultivovali sami, nebola by vaša, takže by tam nemohla zostať. Nikto by vám ju nemohol pridať, pretože váš charakter ešte nedosiahol tú úroveň. Musí to byť výsledok vášho vlastného duchovného úsilia, vášho vlastného zušľachtovania mysle. Duchovný pokrok dosiahnete len vtedy, ak budete pevne pracovať na vyvíjaní vyššej energie, neustále sa zlepšovať a prispôbovať sa vlastnostiam vesmíru. Toto je dôvod, prečo nie som ochotný poskytnúť autogram tým, ktorí sa ho snažia získať. Ak by som to urobil, títo ľudia by sa predvádzali a hovorili by o tom ostatným v nádeji, že získajú ochranu z energie, ktorú ten autogram nesie. Nie je to však opäť pripútanosť? V duchovnej praxi musíte svoju časť vykonať vy sami, takže nemá zmysel dúfať v nejaké ochranné energie. Človek na pokročilej úrovni praktizovania by sa sotva zapodieval takýmito vecami. Nemajú veľký význam a sú dôležité len pre tých, ktorí sa venujú energetickým praxiam kvôli zdraviu.

Vyššia forma energie, ktorú si vyvíjate prostredníctvom duchovnej praxe, je na hlbokšej, subatomárnej úrovni zložená z častíc, ktoré nesú vašu podobu. Keď vo svojom praktizovaní prekročíte ľudskú ríšu, začnete si vyvíjať božské telo. Vaša energia bude mať podobu božskej bytosti, ktorá sedí na lotosovom kvete a je mimoriadne nádherná. Každá drobná častica bude takáto. Energia, ktorú nesú zvieratá, však bude mať vždy podobu vecí, ako sú malé líšky či hady, a dokonca aj ich drobné častice na hlbokšej subatomárnej úrovni budú takéto. Ďalšou vecou je, že niektorí ľudia pijú čaje, do ktorých sú údajne primiešané „nadprirodzené energie“ a vôbec sa nezamyslia nad tým, o aký druh energie ide. Väčšina bežných ľudí sa uspokojí s odložením a potlačením svojich zdravotných problémov, pokiaľ im to prinesie dočasnú úľavu. To sa dá len očakávať. No nech už svojmu telu škodia akokoľvek, nie je to napokon naša vec. Odhaľujem vám tieto veci len preto, že ste praktizujúci. Nemali by ste sa už viac zaoberať nadprirodzenými energiami ani sa do takých vecí púšťať. Nechcete s tým mať nič spoločné. Niektorí učitelia energetických praxí tvrdia, že dokážu vysielat' nadprirodzené energie k ľuďom po celej krajine. Nevieť však, čo by sa tým dalo dosiahnuť. Môžem vám povedať, že to na vás nebude mať žiaden účinok, a aj keby v tom bolo niečo pozitívne, bude to slúžiť len na zlepšenie zdravia. Ako ľudia, ktorí sa venujú duchovnej praxi, sa musíme pri vyvíjaní energie spoliehať na naše vlastné úsilie; žiadne nadprirodzené energie, ktoré vám boli údajne poslané, by vám v duchovnom raste nijako nepomohli. Môžu mať len nejaké účinky na zdravie u bežných ľudí.

Je nesmierne dôležité, aby ste si zachovali poctivé zmýšľanie. Nikto nemôže vykonávať duchovnú prax za vás. Pokrok môže vzísť len z vašej vlastnej, úprimnej snahy.

Pravdepodobne chcete vedieť, čo vám teda dám. Mnohí z tu prítomných nikdy predtým nepraktizovali, a ako sa dá predpokladať, trpia rôznymi chorobami. Sú aj takí, ktorí sa predtým venovali energetickým praxiam, dokonca celé roky, no stále zostávajú na základnej úrovni energie *čchi* a nemajú žiadnu vyššiu energiu. Samozrejme, môžu byť medzi vami aj takí, ktorí liečia, avšak neuvedomujú si, čo je za tým. Keď som hovoril o probléme posadnutia duchmi, odstránil som zvonku aj zvnútra vášho tela všetky tie veci, nech to bolo čokoľvek. Už sa vytratil z tiel všetkých z vás, ktorí sa úprimne venujú praktizovaniu Dafa. Podobne očistím telo každému, kto sa začne poctivo venovať tejto praxi po tom, čo sa ju naučí samostatne. Vaše domáce prostredie musí byť takisto očistené. Mali by ste sa zbaviť všetkých oltárov na uctievanie bytostí, ktoré mohli byť v skutočnosti líškami či lasicami; títo duchovia už boli odpratani a sú preč. Pretože máte želanie praktizovať, môžeme pre vás spraviť všetko, čo som opísal a čo najviac vám veci uľahčiť. Ale týka sa to len tých, ktorí to myslia úprimne. Samozrejme, niektorí ľudia nemajú skutočný záujem o duchovnú prax, a dokonca ani v tomto bode nepochopili, o čo ide. Takže sa o nich nemôžeme postarať. Môžeme to spraviť len pre tých, ktorí berú praktizovanie vážne.

Sú aj takí, ktorým bolo kedysi povedané, alebo to aj sami cítili, že ich telá posadli duchovia. Hoci som tých duchov odstránil, títo ľudia sa neustále obávajú, že ten problém pretrváva a že tí duchovia tam stále sú. Avšak toto sa už považuje za pripútanosť, ktorú nazývame pochybovačnosť. Ak v tom budú takto pokračovať, môžu si tých duchov privolať späť. Mali by už teda prestať pochybovať a uvedomiť si, že som pre nich tie veci počas mojich seminárov úplne zneškodnil. Všetky už boli odstránené.

Začiatkové stupne taoistickej praxe vyžadujú polozenie určitej základne, čo zahŕňa vytvorenie kozmického obehu a energetického centra, ako aj ďalších vecí. My tu spravíme to, že do vás vložíme *falun*, energetické mechanizmy a širokú škálu vecí potrebných pre duchovnú kultiváciu – tisíce a tisíce vecí. Toto všetko vám musí byť dané a zasadené do vás ako semienka. Len čo vás zbavíme chorôb, spravíme všetko, čo by pre vás malo byť spravené a to, čo máte mať, dostanete v plnom rozsahu. Iba tak budete môcť v našej praxi dosiahnuť skutočný duchovný pokrok. Ak by sme toho spravili čo i len o trochu menej a neposkytli by sme vám toho dosť, táto prax by slúžila len na zlepšenie zdravia. A popravde, každý, kto nekladie dôraz na svoj charakter, by pravdepodobne urobil lepšie, ak by sa venoval len bežnému fyzickému cvičeniu.

Preberáme zodpovednosť za skutočných praktizujúcich. Pokiaľ pristupujete k svojej duchovnej kultivácii úprimne, spravíme pre vás všetko, čo som opísal, dokonca aj keď sa venujete našej praxi samostatne. Ako som povedal, musíme vás všetkých brať ako žiakov a skutočne vás viesť. Spolu s tým je nevyhnutné, aby ste dôkladne študovali *Fa* vyšších úrovní a aby ste vedeli, ako ho praktizovať. Hneď od začiatku vás naučím celú zostavu našich piatich cvičení a uvidíte, že ich všetky dokážete zvládnuť. Nakoniec možno dosiahnete duchovné úrovne, aké ste si nedokázali ani predstaviť, a dokonca budete môcť dosiahnuť aj božské

postavenie. Pokiaľ vytrváte v praktizovaní, zistíte, že naše učenie vám bude vždy poskytovať potrebné vedenie na rôznych úrovniach, keďže to, čo vyučujem, zahŕňa mnoho dimenzií.

Teraz, keď praktizujete, bude priebeh vášho života zmenený. Moje duchovné telá pre vás všetko preusporiadajú. Dovoľte mi to vysvetliť. Sú ľudia, ktorým zostáva len obmedzený čas života, hoci si toho nie sú vedomí; o pol roka či o rok ich môže postihnúť vážna choroba, ktorá by mohla trvať roky; alebo môžu dostať smrť či inú chorobu, v dôsledku ktorej by ostali nevládni. Ak by vás čakal takýto život, zabránilo by vám to v praktizovaní. Takže pre vás musíme tieto veci vyčistiť a zabezpečiť, aby k tomu nedošlo. Je tu ale jedna vec: môže to byť vykonané len pre tých, ktorí berú praktizovanie vážne. Nebolo by odo mňa správne, ak by som robil takéto veci pre bežných, svetských ľudí. Pre životné trápenia, ktorým ľudia čelia, existujú dôvody, a preto nemôžu byť len tak neuvážene odstránené.

Tých, ktorí sa venujú duchovnému učeniu, považujeme za najvzácnejších spomedzi všetkých ľudí, a preto môže byť ich život zmenený – no iba ten ich. Funguje to nasledovne. Ak má učiteľ veľkú duchovnú silu, to jest, ak je sila jeho energie veľká, môže pre vás rozpustiť karmu. Učiteľ, ktorý má dostatočne veľkú energiu, dokáže rozpustiť mnoho karmy, zatiaľ čo ten s menšou energiou jej môže rozpustiť len malé množstvo. Aby sme vám to priblížili, povedzme, že zhromaždíme rôznu karmu, ktorá vás vo vašom živote čaká a rozpustíme časť z nej – dajme tomu polovicu. No aj keby z nej ostala len polovica, stále by jej bolo pre vás príliš veľa, keďže by bola väčšia ako hora. Ako sa to teda rieši? Pretože mnohí ľudia budú mať úžitok z osvietenia, ktoré jedného dňa dosiahnete, bude im pridelený kus tejto karmy, aby ju za vás niesli. Spravidla to pre nich nie je nič, keďže tá karma sa rozdelí aj medzi mnohé ďalšie bytosti – od početných nadprirodzených bytostí, ktoré si vyviniete vo svojom tele, až po mnohé vaše ďalšie ja, ani nehovoriac o vašej pravej a vedľajšej duši. To znamená, že keď prechádzate cez trápenia, ostane tam toho na pretrpenie relatívne málo. No nech by toho bolo akokoľvek málo, je to stále pomerne dosť a vy by ste neboli schopní vydržať to všetko naraz. Riešením je teda rozdeliť karmu na mnoho menších častí, ktoré budú rozmiestnené do rôznych fáz vášho praktizovania, aby ste si počas toho, ako nimi budete prechádzať, mohli zlepšiť svoj charakter a vyvinúť si energiu.

Treba povedať, že duchovná prax nie je vôbec ľahká. Ako to vidím ja, je to veľmi vážna záležitosť. Presahuje čokoľvek z tohto pozemského sveta a je náročnejšia než akákoľvek vec, ktorú si vieme predstaviť. Siahla predsa za tento náš svet, nie je to tak? A preto sú na vás kladené požiadavky, ktoré prevyšujú čokoľvek, čo ľudia poznajú. Je to čiastočne kvôli tomu, že duša každého človeka je nesmrteľná. Takže je pravdepodobné, že vaša duša spravila v predchádzajúcich inkarnáciách zlé veci iným ľuďom. Je možné, že ste nejakých ľudí zabili, zadlžili ste sa alebo ste niekoho urazili, prípadne mu ublížili. Tí, ktorým ste ukrivdili, budú z iných dimenzií jasne vidieť pokroky, ktoré tu pri praktizovaní robíte. Ak by ste praktizovali len kvôli uzdraveniu tela, nijako sa tým nebudú zaoberať, keďže vedia, že tým len odkladáte splácanie svojich dlhov, ktoré by bolo neskôr len horšie. A tak im nebude vadieť, ak nesplácate hneď teraz.

Ale ak nastúpíte cestu duchovnej praxe, nestrpia to. Budú si myslieť: „Pokúšaš sa venovať duchovnej praxi a odísť odtiaľto, no len čo budeš mať vyššiu energiu, už ťa nebudem

môcť dosiahnuť, nebudem sa ťa môcť dotknúť.“ Takže s tým nebudú súhlasiť a pokúsia sa zastaviť vaše praktizovanie; urobia všetko pre to, aby vám skrížili cestu. Budú vás trápiť všemožnými spôsobmi, a dokonca sa vás môžu pokúsiť zabiť. Samozrejme, nebudú to môcť spraviť tak, že vám, povedzme, odseknú hlavu priamo počas meditácie, keďže by to nezapadalo do rámca tohto sveta. A tak sa môže stať, že keď vyjdete von, zrazí vás auto, spadnete zo strechy alebo sa stretnete s nejakou inou formou ohrozenia – nech už vás postretnie čokoľvek, bude to dosť nebezpečné. Skutočná duchovná prax nie je taká jednoduchá, ako by ste si mohli predstavovať; pokrok sa nedosiahne len tým, že si to budete želať. Takže keď skutočne vykročíte na duchovnú cestu, môžete čeliť bezprostrednému, smrteľnému nebezpečenstvu. Presne z tohto dôvodu sa mnohí učitelia ani len nepokúsia viesť svojich študentov k vyšším úrovňam praktizovania. Nemajú totiž prostriedky na to, aby ich mohli ochrániť.

Mnohí učitelia mohli v minulosti viesť naraz len jedného žiaka, keďže dokázali ochrániť len jedného učeníka. Väčšina z nich by sa neodvážila prijať a ochraňovať toľkých žiakov, ako máme my. Ale ako som už naznačil, ja to môžem spraviť, a to vďaka mojim nespočetným duchovným telám, keďže každé z nich disponuje rovnako veľkými schopnosťami *Fa*, ako mám ja a môžu ich uplatňovať s plnou silou *Fa*. To, čo tu dnes robíme, v sebe zahŕňa omnoho viac, ako sa na prvý pohľad zdá; nepodnikol som to na nejaký náhly podnet. Môžem vám povedať, že mnoho vyšších bytostí na to upriamuje svoju pozornosť, pretože teraz, v období posledných dní, je to poslednýkrát, čo odovzdávame pravý Zákon. Takže pri takej veľkej veci, akú robíme, je dôležité, aby sme sa neodklonili od správneho smeru. Pokiaľ zostanete vo svojom praktizovaní na správnej ceste, nikto sa vám neodváža svojvoľne niečo spraviť. Okrem toho, máte ochranu mojich duchovných tiel. Takže sa vám nemôže nič stať.

Dlhy však musia byť splatené, a tak je možné, že sa na vašej duchovnej ceste prihodí nejaké nebezpečné veci. Tieto udalosti vás však nevydesia a ani nebudú viesť k žiadnej vážnej ujme. Môžem uviesť niekoľko príkladov. Istá pani sa zúčastnila našich prednášok v Pekingu. Keď prechádzala cez cestu na svojom bicykli, pri odbočovaní za roh do nej náhle vrazilo auto. Táto žiačka mala vyše päťdesiat rokov. Auto do nej z ničoho nič narazilo a bola to desivá zrážka. S hlučným buchotom udrela hlavou o strechu auta. Napriek tomu, že tá zrážka bola taká náhla a prudká, pri náraze hlavou o auto zostala sedieť na svojom bicykli a necítila ani žiadnu bolesť. A nielen to, netiekla jej žiadna krv a nemala tam dokonca ani opuchlinu. Vodič bol však vystrašený na smrť. Vyskočil z auta a spýtal sa: „Ste zranená? Odveziem vás na pohotovosť.“ Ona odpovedala, že je „úplne v poriadku“. Netreba zdôrazňovať, že išlo o niekoho s vynikajúcim charakterom. Nechcela dostať vodiča do problémov. Hoci povedala, že je v poriadku, zrážka zanechala na aute veľkú priehlbinu.

Takéto nehody by vám mohli vziať život, ale vy nebudete v žiadnom nebezpečenstve. Aby som uviedol ďalší príklad, keď sme naposledy usporadúvali prednášky na Ťi-linskej univerzite, bol tam študent, ktorý práve vychádzal z areálu školy a tlačil svoj bicykel cez vstupnú bránu. Keď prechádzal cez cestu, z ničoho nič sa k nemu prihnali dve autá a takmer ho medzi seba vtlačili. No tento študent nebol dokonca ani v tom momente vôbec vystrašený. A toto je v podobných situáciách u našich praktizujúcich bežné. Dopadlo to tak, že autá zabrzdili tesne predtým, ako by ho boli zrazili a nič sa mu nestalo.

Ďalší prípad sa stal v Pekingu. V zime sa tam skoro stmieva a ľudia chodia spať o niečo skôr; ulice sú zvyčajne prázdne a tiché. Pán, ktorý sa učil našu prax, sa ponáhlal domov na bicykli a na ceste pred ním bol iba jeden džíp. Tento džíp uháňal vpred, keď tu odrazu prudko zabrzdil. Náš študent si to nevšimol a pokračoval v pedálovaní so sklonenou hlavou. No džíp začal náhle cúvať a pohybovať sa dozadu veľkou rýchlosťou, a už-už ho išiel zraziť. Zrážka týchto dvoch síl by mu vzala život. Ale v tom momente, ako by sa boli zrazili, z ničoho nič sa objavila nejaká sila, ktorá potiahla jeho bicykel späť o viac ako pol metra a džíp zastavil presne vo chvíli, keď sa dotkol kolesa bicykla. Možno si vodič auta uvedomil, že je niekto za ním. Keď sa to stalo, tento študent sa vôbec nezľakol. A rovnako to bolo aj u všetkých ostatných študentov, ktorí sa stretli s podobnými situáciami; nanajvýš sa mohli cítiť vystrašene potom, ako sa to udialo. V tomto prípade bol náš študent iba prekvapený a jeho prvá myšlienka bola, že by mal poďakovať tomu, kto ho potiahol späť. Otočil sa, aby mu vyjadril svoju vďaku, no zistil, že ulica je prázdna a nebolo tam ani živej duše. Potom mu došlo, že to bol v skutočnosti jeho učiteľ, kto ho ochránil!

Vyskytol sa aj iný prípad, tentokrát v meste Čchang-Čchun. Neďaleko domu istého pána, ktorý sa učil našu prax, bola rozostavaná nová budova. V dnešnej dobe sa budovy stavajú vskutku vysoké a lešenie používané na výstavbu je zložené z oceľových tyčí, ktoré majú hrúbku päť centimetrov a dĺžku štyri metre. Praktizujúci nebol ešte ďaleko od domu, keď tu zrazu z lešenia jednej budovy spadla oceľová tyč kolmo nadol a padala rovno na jeho hlavu. Keď to okoloidúci videli, zmeraveli od strachu. V tej chvíli sa náš študent opýtal, kto ho to potľapkal, keďže si myslel, že ho niekto potľapkal po hlave. Otočil sa a všimol si veľký *falun* otáčajúci sa nad jeho hlavou. Až vtedy si uvedomil, že z lešenia spadla tyč a obtrela sa o jeho hlavu, pričom ho len tak-tak minula. Padala s takou silou, až sa zabodla kolmo do zeme. Len si skúste predstaviť, čo by sa stalo, keby ho zasiahla celou tou silou – bolo by to ako napichnúť ovocie na špajdlu. Mohlo to mať katastrofálne následky.

Takéto prípady sa stali nespočetne veľakrát, no v skutočnosti sa nikdy nevyskytlo žiadne nebezpečenstvo. Vás osobne však nemusí nič také postretnúť. Stane sa to len veľmi malému počtu z vás. Tak či tak, môžem vás ubezpečiť, že naši praktizujúci nebudú v žiadnom skutočnom nebezpečenstve. Sú ale nejakí ľudia, ktorí konajú bez zreteľa na charakter a v rozpore s tým, čo stanovuje naše učenie. Robia len cvičenia bez toho, aby pracovali na svojej myšli, a v takom prípade nemôžu byť považovaní za praktizujúcich.

Takže teraz viete, čo vám ako váš učiteľ dávam. Moje duchovné telá vás budú neustále ochraňovať, až kým nepríde deň, keď sa budete vedieť ochrániť sami. V tomto bode vášho praktizovania budete blízko k prekročeniu ľudského sveta a k dosiahnutiu osvietenia. Aby to však bolo možné, musíte sa považovať za pravých praktizujúcich. Ak beriete praktizovanie úprimne, nikdy nebudete ako ten človek, ktorý raz kráčal po ulici, mával svojou knihou a vykrikoval, že má „ochranu Majstra Li“ a nebojí sa premávky. Toto bolo poškodzovanie Dafa a niekoho takého nebudeme chrániť.

Pole, ktoré so sebou nesie naša energia

Keď praktizujeme naše cvičenia, vytvára sa okolo nás pole. Pokiaľ ide o to, čo to konkrétne je, ľudia ho opisujú rôzne, od toho, že je to pole *čchi*, až po magnetické alebo elektrické pole. Nič z toho však nie je úplne výstižné, pretože pole okolo nás je zložené z mimoriadne rozmanitých druhov hmoty. V tom type vyššej energie, ktorú si vyvíjame my, sa nachádzajú prakticky všetky druhy hmoty, z ktorých sú utvorené dimenzie vesmíru. Je teda vhodnejšie nazývať ho energetickým poľom, a takto ho zvyčajne aj nazývame.

Povedzme si o tom, ako presne toto pole pôsobí. Ako viete, praktizujeme pravú Cestu, ktorá zahŕňa súcitiť a je dokonale prispôsobená povahe vesmíru *čen*, *šan*, *žen*. Takže mnohí z vás vedia, prípadne to už zažili, že keď ste na našom seminári, nemáte žiadne zlé myšlienky; a tí, ktorí predtým zvykli fajčiť, na to teraz dokonca ani nepomyslia. V tomto priestore sa všetci cítia veľmi pokojne a príjemne. A práve taká je energia praktizujúcich pravej Cesty, a takto sa človek cíti v ich prítomnosti. Väčšina z vás si na konci tohto seminára skutočne vyvinie vyššiu energiu, keďže vám tu poskytujem všetko, čo je potrebné na praktizovanie opravdivej praxe, zatiaľ čo vy, na vašej strane, pracujete na svojom charaktere v súlade s naším učením. Ak v tom budete pokračovať a vytrváte v praktizovaní, vaša energia bude čoraz silnejšia.

My veríme v spásu všetkého živého, a nielen v dosiahnutie nášho vlastného oslobodenia. Takže keď sa *falun* otáča smerom dovnútra, prináša úžitok vám a pri otáčaní smerom von prospieva druhým. Keď sa otáča smerom von, rozptyľuje energiu v prospech iných. Každý, kto sa nachádza v dosahu vášho energetického poľa, z toho bude mať úžitok a môže sa cítiť veľmi príjemne. Nech ste kdekoľvek, či už na ulici, v práci alebo doma, môžete mať takýto účinok na ľudí. Môžete nevedomky harmonizovať telo kohokoľvek, kto je vo vašej prítomnosti, keďže toto pole má moc napraviť všetko, čo je nesprávne. A zahŕňa to aj choroby, pretože ľudské telo by takéto veci nemalo mať; choroba nie je prirodzený stav tela. Vaše pole môže mať tiež silu zmeniť akékoľvek nevhodné myšlienky, ktoré sa prehánajú mysľou nemorálneho človeka vo vašej blízkosti. Alebo môže spôsobiť, že človek, ktorý sa chystal vysloviť niečo vulgárne, si to náhle rozmyslí a nespraví to. Ale toto je možné iba s poľom energie, ktoré pochádza z praktizovania opravdivej duchovnej praxe. Teraz by ste mali byť schopní porozumieť starému budhistickému prísloviu, ktoré hovorí: „Správanie a myslenie v božskom svetle ponorené, budú razom napravené.“

Ako predstaviť túto prax ostatným

Po zúčastnení sa nášho seminára majú mnohí ľudia veľmi dobrý dojem z našej praxe a chcú ju odovzdať svojej rodine a priateľom. Je v poriadku to robiť. Môžete ju predstaviť komukoľvek. Ale je tu jedna vec, ktorú musím objasniť. Nedá sa peniazmi nijako vyčíslieť, čo všetko sme pre vás spravili. Robí sa to výlučne kvôli praktizovaniu, inak by to nebolo možné. To znamená, že keď túto prax odovzdávate druhým, nemali by ste sa snažiť osobne z toho niečo získať. Takže nemôžete vyberať poplatky tak, ako ich za naše semináre vyberáme my. Poplatky sú pre nás nevyhnutné kvôli pokrytiu nákladov na tlač kníh a materiálov, ako aj na všetko to cestovanie, ktoré je spojené s vyučovaním praxe. Naše poplatky sú najnižšie v krajine, no ako už viete, ponúkame viac než ktokoľvek iný, keďže my skutočne vedieme ľudí k vyšším

duchovným úrovňami. Keď budete ľuďom predstavovať túto prax, máme pre vás ako žiakov Falun Dafa nasledujúce dve pravidlá.

Prvým pravidlom je, že nesmiete vyberať žiadne poplatky. Všetko, čo vám dávame, je na to, aby sme vás spasili a pripravili na duchovnú prax – a nie aby ste z toho mali svetský prospech. Ak si účtujete poplatky, moje duchovné telá vezmú späť všetko, čo vám bolo dané a vy už viac nebudete praktizujúcimi Falun Dafa. V tom prípade ste ľudí neučili Falun Dafa. Mali by ste im predstaviť túto prax bez pomyslenia na osobný zisk. Malo by to byť dobrovoľné gesto v službe iným. Naši žiaci uplatňujú všade takýto prístup a naši dobrovoľníci v každej oblasti idú v tomto smere dobrým príkladom. Každý, kto má záujem, sa môže prísť naučiť túto prax a my mu vždy bezplatne pomôžeme.

Druhým pravidlom je, že nemôžete pliesť samotný Dafa so svojimi vlastnými skúsenosťami alebo interpretáciami. Napríklad, keď budete niekomu predstavovať túto prax, mali by ste jednoducho vysvetliť Falun Dafa na základe jeho vlastných princípov, a nie na základe toho, čo ste videli svojím vnútorným okom alebo k čomu ste dospeli prostredníctvom špeciálnych schopností. Tie obmedzené pochopenia, ktoré ste získali na vašej súčasnej úrovni praktizovania, naozaj veľa neznamenaajú a vo svojej hĺbke sa nedajú porovnávať so samotným učením. Takže je veľmi dôležité, aby ste na to pri predstavovaní tejto praxe dávali odteraz pozor. Týmto spôsobom budeme schopní zachovať neporušenosť učenia Falun Dafa.

Takisto vám nie je dovolené vyučovať prax takým spôsobom, akým to robím ja, keď pri prednášaní oslovujem veľké publikum, pretože *Fa* nie je niečo, čo by ste mohli vyučovať vy sami. Je to preto, že to, čo vyučujeme, je hlboké a ďalekosiahle a zahŕňa to mnoho dimenzií. Vy však ešte stále prechádzate rôznymi úrovňami praktizovania, a ako budete pokračovať v počúvaní nahrávok z našich prednášok, zistíte, že neustále robíte pokrok a prichádzate k novým pochopeniam, s novými prínosmi pre vás. A platí to ešte viac pre čítanie tejto knihy. To, čo učím, v sebe zahŕňa mnoho vrstiev, a nie je to niečo, čo by ste mohli vyučovať vy sami. Taktiež by ste nemali používať moje slová ako vaše vlastné, keďže by sa to rovnalo plagiátorstvu môjho učenia. Mali by ste to robiť tak, že poviete presne to, čo som povedal ja a uvediete, že takto som to povedal alebo napísal. Toto je skutočne jediný spôsob, ako to robiť. Dôvodom je, že ak to poviete takto, bude to niešť silu Dafa. No ak namiesto toho ľuďom predkladáte svoje vlastné myšlienky, akoby boli samotným Falun Dafa, potom im v skutočnosti neodovzdávate našu prax a rovná sa to jej podkopávaniu. Vaše vlastné myšlienky a názory nie sú učením Dafa a nemajú silu spasit' ľudí, ani spraviť čokoľvek iné. Nikto z vás nemôže vyučovať *Fa* takým spôsobom, akým ho vyučujem ja.

Novým záujemcom môžete predstaviť našu prax tak, že im prehráte audio či video záznamy na miestach praktizovania alebo kdekoľvek budete poskytovať výučbu, a dobrovoľník ich potom môže naučiť cvičenia. Takisto môžete mať skupinové diskusie, kde sa učíte jeden od druhého a vzájomne si vymieňate svoje pochopenia. Toto sú formy, ktoré používame. Ďalšou vecou je, že by ste sa mali vyhnúť tomu, aby ste nejakého učeníka (alebo študenta), ktorý predstavuje Falun Dafa ostatným, nazývali titulmi ako „učiteľ“ alebo „majster“. Je iba jeden učiteľ tejto praxe. Všetci ostatní sú praktizujúci, bez ohľadu na to, kedy začali praktizovať.

Niektorých z vás môže znepokojovať, že pri zoznamovaní ľudí s touto praxou im nebudete schopní dať *falun* alebo zharmonizovať ich telo tak, ako to robím ja. Nemusíte si s tým robiť starosti. Ako som už spomínal, každého z vás sprevádza jedno alebo viaceré z mojich duchovných tiel, ktoré sa o tieto veci postarajú. Ak to tí ľudia majú v osude, dostanú *falun* priamo na mieste počas toho, ako im budete dávať inštrukcie. A ak im to doteraz nebolo predurčené, stále ho môžu získať v priebehu praktizovania, hoci aj postupne, a moje duchovné telá privedú ich telo späť do rovnováhy. Môžem vás ubezpečiť, že aj tí [ktorí neprišli osobne], môžu získať všetko, čo majú mať. Dá sa to za predpokladu, že sa budú naozaj považovať za praktizujúcich a dokážu si osvojiť naše učenie a cvičenia, hoci aj samostatne – či už čítaním kníh, sledovaním videí alebo počúvaním našich zvukových nahrávok.

Ďalšou vecou, ktorú nemáte dovolené robiť, je liečenie. Každý, kto sa učí Falun Dafa, má prísne zakázané liečiť ľudí. Učíme vás, ako postúpiť k vyšším ríšam a nechceme, aby ste si vytvorili nové pripútanosti alebo poškodili svoje telo. Pripojiť sa k nášmu skupinovému cvičeniu je lepšie, ako robiť čokoľvek tomu podobné, a keď budete cvičiť na spoločnom cvičebnom mieste, zistíte, že to prospieva vášmu zdraviu viac, než akákoľvek terapia alebo forma liečenia. Moje duchovné telá tam sedia v kruhu a nad cvičebným miestom je ochranný štít, na ktorom je mohutný *falun*; a sponad tohto štítu dohliada na cvičebné miesto obrovské duchovné telo. Toto miesto nie je ako väčšina iných miest, kde sa stretávajú bežní ľudia, aby si zacvičili, ale je to miesto určené na duchovnú kultiváciu. Mnohí z nás s mimozmyslovými schopnosťami videli, že všade tam, kde sa zídeme kvôli praktizovaniu Falun Dafa, celé to miesto je obklopené ochranným štítom žiariacim červeným svetlom a všetko vo vnútri je ponorené v tejto žiare.

Moje duchovné telá [ktoré vás sprevádzajú] môžu ľuďom poskytnúť *falun* priamo, ale nemali by ste sa k tejto predstave pripútať. Keď učíte naše cvičenia nových záujemcov, možno pocítia, že získali *falun* a nadšene vám o tom povedia. Vy si môžete myslieť, že sa to stalo vašim pričinením, no nie je to tak. Hovorím vám to preto, aby som vás nenechal vyvinúť si túto pripútanosť. Tú prácu vykonávajú moje duchovné telá. Teraz by ste už mali správne rozumieť tomu, ako majú praktizujúci Falun Dafa šíriť prax.

Ktokoľvek pozmení cvičenia Falun Dafa, poškodzuje našu prax a túto školu. Ako príklad uvediem človeka, ktorý obrátil naše cvičebné inštrukcie na krátke rýmy. To bolo absolútne neprípustné. Všetky pravé cesty duchovnej praxe sa odovzdávajú ešte z čias pred písomne zaznamenanou históriou a datujú sa do ďalekej minulosti. Vďaka nim sa zrodilo nespočetné množstvo nebeských bytostí. Za normálnych okolností by sa nikto neodvážil niečo také pozmeniť. Môže sa to stať iba v tomto období posledných dní. V minulosti by sa nikdy nič podobné nevyskytlo. Takže musíte byť v tejto veci obozretní.

ŠTVRTÁ PREDNÁŠKA

Strácanie a získavanie

O strácaní a získavaní sa často diskutuje v súvislosti s vedením kláštorného života, ako aj širšie medzi ľuďmi. Spôsob, akým sa na to pozeráme my, je odlišný od toho, ako to vidí väčšina ľudí. „Zásluhy“, ktoré chcú ľudia zvyčajne za svoje úsilie získať, pozostávajú zo svetských vecí, ako napríklad užívanie si úspešnejšieho a príjemnejšieho života. Pre nás, praktizujúcich, sú však zásluhy, ktoré očakávame, úplne odlišnej povahy a je to niečo, čo by bežní ľudia nikdy nemohli získať, aj keby chceli – ibaže by nastúpili cestu kultivačnej praxe.

My sa snažíme obetovať v oveľa väčšej miere, ako si to iní bežne predstavujú. Ľudia zvyčajne považujú sami seba za štedrých, keď robia nejaké dobročinné skutky, poskytnú pomoc tým, ktorí sú v núdzi, prípadne pomôžu bezdomovcovi. Samozrejme, tieto veci sú jednou stránkou štedrosti a zahŕňa to určité obetovanie sa. Znamená to však len to, že ste menej pripútaní k peniazom a materiálnym veciam. My sa snažíme o oveľa väčšie obete, ako len tieto, nech už by sa zdali akokoľvek významné. V rámci nášho duchovného zušľachtovania sa snažíme vzdať širokej škály pripútaností – od vyvyšovania sa cez závisť, súťaživosť až po vznetlivosť. Chceme sa vzdať každej jednej veci, ktorej sa príliš držíme. „Strácanie“ spojené s vedením duchovného života teda vnímame v ďaleko širšom zmysle, ako si to ľudia bežne predstavujú, keďže si to vyžaduje vzdať sa všetkých pripútaností a túžob, ktoré sú v tomto svete bežné.

Niektorým z vás sa to môže zdať znepokojujúce, keďže to znie, akoby sme skladali sľub chudoby, ako to robia mnísi a mníšky, a pripadá vám to ešte menej realizovateľné, keďže by ste to mali uskutočniť, zatiaľ čo žijete a praktizujete v rámci tejto spoločnosti. Ale v našej praxi je to tak, že každý z nás sa ako člen spoločnosti snaží viesť čo najnormálnejší život a popritom sa venovať duchovnej praxi. Preto sa od vás nevyžaduje, aby ste sa vzdali čohokoľvek v materiálnom zmysle. Môžete si užívať vysoké postavenie alebo byť nesmierne bohatí, pokiaľ k tomu nie ste pripútaní, pretože práve to je pre nás kľúčové.

Naša prax sa zameriava priamo na vaše pripútanosti. Dôležité je, aby ste sa snažili čo najmenej starať o svoj vlastný prospech a neznepokojovali sa spormi, ktoré môžu nastať s inými ľuďmi. Duchovná prax, ktorá sa vykonáva v prostredí kláštora či v ústraní, má za cieľ odrezať človeka od spoločnosti a nasilu pretrhnúť jeho spojenie s ňou; sú vám odopreté materiálne vymoženosti a ste prinútení vzdať sa ich. Naproti tomu, vykonávanie duchovnej praxe v spoločnosti si vyžaduje odlišný prístup. Žiada si to od vás, aby ste našli spôsob, ako sa menej zaujímať o materiálne veci, a zároveň viesť bežný život. Samozrejme, je ťažké to dosiahnuť, ale práve to je podstatou našej praxe. Takže „straty“, ktoré si to vyžaduje, nie sú také, ako o nich ľudia bežne uvažujú. Stojí tiež za zmienku, že charitatívne a dobročinné aktivity, ktorým sa ľudia venujú, nemusia byť až také zmysluplné, ako sa môže zdať, keďže v dnešných dňoch sú niektorí žobráci profesionálmi a možno majú dokonca viac peňazí ako vy. Mali by sme sa snažiť rozšíriť svoj pohľad, stanoviť si vyššie ciele a nezameriavať sa na

maličkosti. V duchovnej praxi by ste mali sebaisto upriamiť pozornosť na to, čo je dôležité. Nakoniec zistíte, že duchovná prax je skutočne len o „strácaní“ zlých vecí.

Ľudia zvyčajne veria tomu, že veci, ktoré chcú, sú dobré, pričom z vyššej perspektívy môžu byť v skutočnosti vnímané ako sebecké či krátkozraké. Svetové náboženstvá učia, že nech máte akékoľvek bohatstvo alebo vplyv, potrvá to len niekoľko desaťročí a neprejdú s vami do nasledujúceho života. Naopak, vyššia energia, ktorú získavame z našej praxe, je veľmi cenná, pretože sa hromadí a ukladá na vašej duši a sprevádza vás všetkými vašimi životmi. Ba čo viac, má potenciál vyslúžiť vám božskú pozíciu, takže to nie je niečo, čo sa dá len tak ľahko získať. Všetko, čo budete musieť obetovať, sú nežiaduce veci a týmto spôsobom budete schopní znovu nadobudnúť čistotu, ktorú ste kedysi mali. „Zásluhy“ získané za vaše úsilie sú teda obrovské a zahŕňa to nielen pozdvihnutie vašej duše, ale aj šancu, že jedného dňa dosiahnete duchovnú dokonalosť a skutočne nadobudnete božskosť. Vyrieši sa tým základná otázka vašej existencie. Samozrejme, nie je realistické myslieť si, že by ste sa dokázali vzdať všetkých svetských túžob zo dňa na deň a splniť tak štandard opravdivého praktizujúceho. Musí tam byť zohľadnený určitý proces. Nemali by ste to však brať ako povolenie k tomu, že budete k praktizovaniu pristupovať ľahkovážne a nedbanlivo. Musíte byť na seba prísni, hoci vám umožňujeme robiť postupné pokroky. Nikto sa nestane božskou bytosťou zo dňa na deň. Vyžaduje si to určitý proces a postupom času k tomu dospejete.

Naše duchovné úsilie nás v skutočnosti „stojí“ len to, čo aj tak nechceme: karmu. Je to niečo, čo ide ruka v ruku s pripútanosťami. Napríklad, ak má niekto všemožné druhy nezdravých pripútaností, bude sa správať sebecky a bude hnaný k robeniu nesprávnych vecí. A jediné, čo za svoje činy dostane, bude čierna látka, nazývaná karma. Takže karma je priamo spojená s pripútanosťami. Ak sa chcete oslobodiť od tejto nežiaducej veci, budete najprv musieť zmeniť svoje spôsoby.

Premena karmy

Čierna a biela látka sa môžu na seba vzájomne premieňať a jedna druhú nahradiť. Jednou z vecí spúšťajúcich tento proces je napríklad to, keď sa človek dostane do sporu s niekým iným. Robením dobrých skutkov získate bielu látku, cnosť, zatiaľ čo zlé skutky vám prinesú čiernu látku, karmu. Karma sa môže aj prenášať. Nepochádza len zo skoršieho obdobia vášho života, ako si možno ľudia myslia, ale hromadí sa počas mnohých životov. Už oddávna sa verilo, že duša je nesmrteľná. To by potom znamenalo, že počas minulých inkarnácií sa duša človeka mohla veľmi pravdepodobne zadlžiť voči druhým, využívať ich alebo mohla vykonať iné zlé veci, ako napríklad vziať život – a každý takýto čin má za následok vznik karmy. Karma je niečo, čo sa hromadí v iných dimenziách a stále vás sprevádza, rovnako ako cnosť. Obe môžu pochádzať aj z iného zdroja, a to z rodinnej línie, resp. od predkov. Staršia generácia zvykla hovoriť o zhromažďovaní cnosti či požehnaní, a ako ich niečí predkovia zhromažďovali, alebo o tom, ako ich niekto „strácal“ alebo „premrhal“. To, čo hovorili, bolo pozoruhodne presné. Väčšina ľudí by si dnes takéto vyjadrenia nevzala k srdcu. V dnešnej dobe by vás deti vôbec nebrali vážne, ak by ste sa im pokúšali vysvetliť, že nie sú dostatočne cnostné alebo že im chýba cnosť. Tie vyjadrenia však boli v skutočnosti dosť hlboké, pretože to, aký je niekto

„cnostný“, nie je len o tom, že má ušľachtilé myslenie alebo príkladné morálne správanie, ako to ľudia zvyčajne berú. Má to aj svoju hmotnú podobu a obe tieto látky, ktoré som opísal, sú prítomné v našich telách.

Niektori sa ma spýtali, či čierna látka môže brániť človeku v postupe k pokročilým úrovňam praktizovania. Dalo by sa to tak povedať, pretože ak jej má človek príliš veľa, ovplyvní to jeho schopnosť veriť. Je to spôsobené tým, že z tejto čiernej látky vznikne pole, ktoré obklopí telo človeka, uzavrie ho a tým ho odreže od povahy vesmíru *čen, šan, žen* (pravdivosti, súcitu, znášateľnosti). V dôsledku toho bude mať človek pravdepodobne slabú vieru. A tak bude považovať reči o duchovných či energetických praxiach za naivné a vôbec im nebude veriť; môže mu to dokonca pripadať smiešne. Prinajmenšom to tak často býva. Neznamená to však, že duchovná prax preňho nebude možná alebo že toho nedosiahne veľa, keď ju skúsi. Veríme, že prostredníctvom Dafa je možné všetko, takže praktizovať môže ktokoľvek, kto má pre to srdce. Ako už bolo povedané: majster môže naučiť remeslo, ale ostáva na učňovi, aby vykonal skutočnú prácu potrebnú na dosiahnutie pokroku. Každý, kto je ochotný trpezlivo vytrvať, dať do toho všetko, čo si to vyžaduje a trochu trpieť, zistí, že duchovná prax sa dá zvládnuť. Ak ste hlboko odhodlaní, nebude existovať nič, čo by ste nedokázali prekonať a môžem povedať, že vaša karma nebude predstavovať žiaden problém.

Ľudia s väčším množstvom čiernej látky musia zvyčajne vynaložiť viac úsilia ako tí, ktorí majú väčšie množstvo bielej látky, keďže tá je svojou povahou v súlade s vlastnosťami vesmíru *čen, šan, žen*. Takže človek, ktorý má viac bielej látky, získa vyššiu energiu jednoducho pozdvihnutím svojho myslenia a charakteru; môže to dosiahnuť napríklad dobrým riešením medziľudských sporov. Ľudia s väčším množstvom cnosti majú silnejšiu vieru, sú schopní znášať ťažkosti, vydržať fyzickú námahu a dokážu si upevňovať svoju vôľu; a stále si budú zvyšovať energiu, aj keď trpia viac fyzicky ako psychicky. To sa však nedá povedať o ľuďoch s väčším množstvom čiernej látky. Tí najprv musia prejsť procesom, pri ktorom sa táto hmota premení na bielu látku, a tá skúsenosť je nesmierne bolestivá. Takže zvyčajne je to tak, že ľudia so slabšou vierou toho musia vydržať viac, keďže to značí, že majú viac karmy. Duchovná prax bude pre nich teda omnoho náročnejšia.

Pozrime sa na konkrétny príklad toho, ako sa to prejavuje pri praktizovaní. V budhistickej meditácii sa vyžaduje, aby nohy zotrvali v lotosovej pozícii po dlhšiu dobu, a s pribúdajúcim časom v nich človek začne pociťovať trápnenie. Rozruší to myseľ a je to nesmierne úmorné. Je to namáhavé tak pre myseľ, ako aj pre telo, a nie je to príjemné zo žiadneho hľadiska. Niektorí ľudia nemôžu tú bolesť v nohách zniesť a radšej ich zložia, než by to mali vydržať; niektorí vydržia o trochu dlhšie, no nakoniec nohy aj tak zložia. Ich úsilie tým však vyjde navivoč. Ak teda vystriete nohy, strasiete z nich bolesť a potom budete opäť pokračovať, neposlúži to ničomu dobrému. Ako sme vypožarovali, je to preto, že bolesť v nohách pramení z čiernej látky, ktorou sú zasiahnuté. Táto čierna látka je karma a utrpenie má schopnosť odstrániť ju a premeniť na cnosť. Keď sa v nohách objaví bolesť, značí to, že karma sa rozpúšťa, pričom väčšia bolesť odzrkadľuje väčšie vytlačenie karmy. Takže bolesť v nohách sa neobjavuje bez príčiny. Bolesť pociťovaná pri meditácii prichádza zvyčajne v návaloch. Môže prísť vlna

bolesti a bude obzvlášť ťažké to vydržať, no hneď ako pominie, všetko sa znovu utíši; následne sa bolesť objaví opäť. Často to prebieha týmto spôsobom.

Keďže karma sa odstraňuje kúsok po kúsku, len čo sa kúsok rozpustí, pocítíme v nohách úľavu, a keď sa vynorí ďalší kúsok, znova v nich pocítíme bolesť. Po tom, ako je táto čierna látka odstránená, nerozloží sa a nezmizne len tak. Aj tu platí zákon zachovania hmoty, a tak sa táto rozpustená karma premení priamo na bielu látku, cnosť. K tejto premene môže dôjsť vďaka tomu, že človek trpel, vynaložil úsilie a vydržal bolesť. Tvrdíme, že cnosť získavajú tí, ktorí dokážu zniesť bolesť, vydržať ťažkosti a konajú dobré skutky; a práve preto sa vyššie uvedené udeje počas meditácie. Len čo sa objaví bolesť, niektorí ľudia zložia nohy a vystrú ich, strasú z nich bolesť, a až potom nohy opäť prekrížia. Tým sa však nič nedosiahne. To isté platí, keď ľudia vykonávajú cvičenie, pri ktorom musia držať zdvihnuté ruky, no od únavy ich zložia. Za čo sa počíta táto troška bolesti? Na dosiahnutie duchovného cieľa sa vyžaduje omnoho viac, než len držanie zdvihnutých rúk. Takže toto sú niektoré veci, ktoré sa vyskytnú, keď sú meditačné cvičenia súčasťou praxe.

Toto nie je hlavný prístup, ktorý sa v našej praxi používa, hoci v nej zohráva určitú úlohu. U nás sa väčšina vašej karmy obvykle premení prostredníctvom medziľudských sporov, ktoré rozrušia vašu myseľ. Keď vás ľudia, s ktorými nevychádzate dobre, skutočne iritujú, môže to byť dokonca úmornejšie ako fyzická bolesť. Povedal by som, že fyzickú bolesť je oveľa ľahšie zniesť, keďže ju môžete jednoducho vydržať. Omnoho ťažšie je zvládnuť to, keď proti vám ľudia spriadajú intrigy.

Aby som uviedol príklad, predstavte si, že niekto, kto sa učí našu prax, príde do práce a začuje dvoch ľudí, ako ho ohovárajú. To, čo hovoria, je naozaj veľmi nepríjemné a začne v ňom kypieť hnev. Ale ako sme učili, praktizujúci by sa mal zdržať toho, aby oplácal ranu späť a vždy by sa mal správať podľa vysokých štandardov. Spomenie si teda, ako som vyučoval, že praktizujúci sa odlišujú od ostatných a mali by sa držať vysokého morálneho štandardu, a tak sa vyhne konfliktu so svojimi kolegami. No ak by vás to vôbec nerozrušilo, takéto napäté situácie by sa častokrát nepočítali, nedosiahlo by sa nimi to, na čo boli určené a ani by vám nepomohli zlepšiť sa. Z toho dôvodu to tento praktizujúci nedokáže pustiť z hlavy, znervózňuje ho to a môže ho to naozaj vyprovokovať. Nedokáže sa teda ubrániť pohľadom cez plece, aby sa pozrel na tých dvoch kolegov, ako ho škaredo ohovárajú. Keď uvidí výrazy na ich tvárach, nebude to schopný zniesť a jeho hnev prudko vzplanie. Ak sa ním nechá ovládnuť, môže sa s nimi pustiť do hádky priamo tam. Keď sa s niekým nepohodnete, najťažšie je ovládať svoju myseľ. Hoci by bolo príjemné a jednoduché zvládnuť to pomocou meditácie, nie je to vždy možné.

To znamená, že odteraz sa vo vašej praxi budete stretávať so všetkými druhmi trápení. No uvažujte, bolo by bez nich možné dosiahnuť duchovný pokrok? Ak by s vami každý vychádzal dobre, nikto by sa s vami nehádal zo sebeckých dôvodov a nikdy by ste sa nestali terčom svetských pripútaností, váš charakter by sa nerozvíjal. Ak máte rásť a robiť pokroky, musíte sa opravdivo zocel'ovať prostredníctvom reálne prežitých skúseností. Niektorí ľudia nechápu, prečo majú po začatí praktizovania tak veľa problémov, ktoré sú prekvapivo bežné.

Je to preto, že praktizujete uprostred bežnej spoločnosti. Nezažívajte nič extrémne, ako napríklad, že vás náhle vytiahnu hore nohami do neba a tam vás budú trápiť. Nebude to nič neobyčajné. Vaše skúšky budú mať vždy formu bežných udalostí, ako napríklad, že niekto vás vyprovokuje, nahnevá, bude s vami zle zaobchádzať alebo vás bude urážať bez zjavnej príčiny. Všetko to poslúži na to, aby sa uvidelo, ako zareagujete.

S týmito vecami sa stretnete kvôli vašim karmickým dlhom, hoci sme ich pre vás už výrazne zredukovali. To málo, čo zostalo, bolo rozdelené do rôznych fáz vášho praktizovania a prevezme to formu trápení. Tie sú určené na rozvoj vášho charakteru, posilnenie vašej vôle a odstránenie vašich pripútaností. Sú to skúšky vytvorené presne pre vás a využijeme ich na zlepšenie vášho charakteru. Zároveň vám ich pomôžeme prekonať. Pokiaľ dokážete pozdvihnúť svoju myseľ, všetky z nich sa budú dať prekonať. Mali by ste byť schopní cez ne prejsť, ibaže by ste neboli dostatočne odhodlaní. Takže odteraz si už nemyslite, že problémy, ktoré s ľuďmi zažívate, sú náhodné. Nie sú, napriek tomu, že prídu znenazdajky. Sú určené na zlepšenie vášho charakteru. Pokiaľ sa v nich dokážete zachovať ako praktizujúci, budete ich schopní dobre zvládnuť.

Prirodzene, keď sa budú blížiť skúšky či napäté situácie, nebudete na ne upozornení vopred. Ak by vám bolo všetko odhalené, znemožnilo by to váš duchovný rast a tie udalosti by tak nespĺnili svoj účel. Zvyčajne prídu nečakane, aby skúšali váš charakter a pomohli vám rásť; tým sa váš charakter ukáže taký, aký naozaj je. Takže napäté situácie s druhými sa neobjavia len tak náhodne. Náročné situácie sa budú odohrávať počas celej vašej praxe a napomôžu premene vašej karmy. Na rozdiel od toho, ako si to ľudia predstavujú, sú oveľa úmornejšie ako pretrpenie fyzickej bolesti. Je nereálne myslieť si, že by ste si mohli vyvinúť vyššiu energiu len dlhými hodinami meditácie a cvičenia, prípadne stáť v nejakej špeciálnej pozícii, až kým vás nezačnú bolieť ruky aj nohy. To slúži len na premenu vášho pôvodného tela (*benti**). Stále však potrebujete byť posilnení energiou vyššej úrovne; samotné vykonávanie cvičení nevedie k duchovnému rastu. Kľúčom ku skutočnému duchovnému pokroku je upevňovanie vašej vôle. Ak by na to stačila len fyzická námaha, mohli by sme očakávať, že všetci roľníci v Číne by sa stali veľkými svätcami vzhľadom na záťaž, ktorú musia vydržať. Nech by ste prechádzali fyzicky čímkoľvek, nevyrovnalo by sa to ich námahe, keď deň čo deň unavení a vyčerpaní pracujú na poli pod páliacim slnkom. Nie je to teda také jednoduché. Ako to vidím ja, ovládanie mysle je pravým kľúčom k dosiahnutiu duchovného cieľa a je tým, čo skutočne umožňuje robiť pokroky.

Počas procesu premeny karmy by sme sa mali snažiť zostať súcitní a láskaví. Takto váš úsudok nebude zahmlený situáciou, ktorá nastane a nepovedie vás k nesprávnemu riešeniu vecí, ako sa to ľuďom bežne stáva. Nech by prišlo čokoľvek nepredvídané, budete schopní to zvládnuť. Ak je vaše srdce vždy veľmi láskavé a súcitné, budete mať zvyčajne čas aj priestor na zamyslenie sa, keď situácie vyvstanú nečakane. Naopak, ak ste vždy hašteriví a neustále sa púšťate s ľuďmi do hádok, myslím, že keď sa objavia problémy, nevyhnutne sa dostanete do sporu. Takže ako to vidím ja, napätia, ktoré zažívate, sú na to, aby premenili čiernu látku vo vašom tele na bielu látku, cnosť.

Keď ľudstvo dosiahlo tento bod, prakticky každý sa rodí s karmou nahromadenou z minulých životov a jej množstvo na tele každého človeka je značné. Často to teda funguje tak, že zatiaľ čo sa vaša karma spláca a premieňa, súčasne s tým sa vyvíja aj vaša energia a charakter. Takže ak sa ocitnete v situácii, že niekto skúša váš charakter, môže to byť odrazom pôsobenia tohto procesu. Keď to vydržíte, vaša karma sa zmenší, váš charakter sa pozdvihne a vaša energia stúpne. Všetko to navzájom úzko súvisí. Ľudia v minulosti boli veľmi cnostní, mali ušľachtilú povahu, a aj keď prekonalí čo i len malé skúšky, mohli vďaka tomu získať vyššiu energiu. Ale dnes už ľudia nie sú takíto. Len čo to začne byť ťažké, majú tendenciu stratiť nadšenie pre duchovnú prax a potom jej prestávajú veriť, čo veci ešte viac sťaží.

Hádky či zlé zaobchádzanie, s ktorými sa počas praktizovania stretnete, môžu vychádzať z nasledujúcich dvoch scenárov. Jedným z nich je, že vy ste s týmto človekom zaobchádzali zle v minulom živote. Možno vás tá situácia ťaží a nedokážete pochopiť, že by sa k vám mohol niekto takto správať. Nuž, potom ste sa vy nemali k nemu takto správať v minulosti. Mohli by ste povedať, že ste o tom vtedy nevedeli a že tento život nemá nič dočinenia s minulým životom. No nemôžete to len tak odpísať. Druhou možnosťou je fakt, že pri každom spore, do ktorého sa dostanete, zaručene dochádza k premene karmy, preto by ste mali konať veľkodušne a riešiť to tak, ako väčšina ľudí. Toto by sa malo uplatňovať v kancelárii či na akomkoľvek inom pracovisku, a dokonca aj keď prevádzkujete svoj vlastný podnik. A nie je to inak ani pri kontakte s ľuďmi bežne na verejnosti. Nedá sa vyhnúť určitej forme interakcie so spoločnosťou. Prinajmenšom máte kontakt so svojimi susedmi.

Keďže ste súčasťou spoločnosti, pri interakcii s inými ľuďmi zažijete rôzne zložité situácie. Pre tých z vás, ktorí praktizujú v rámci spoločnosti, nezáleží na tom, akí ste bohatí alebo vplyvní, či ste živnostníci a pracujete sami, alebo máte podnik či obchodujete akokoľvek ináč: kľúčové je obchodovať čestne a jednať poctivo. V tejto spoločnosti majú existovať rôzne odvetvia a profesie. To, čo je dôležité, je vaše srdce, nie vaše povolanie. O väčšine obchodníkov majú ľudia už oddávna mienku, že sú nečestní, čo však nie je veľmi správny pohľad na vec. Ja by som povedal, že problém je v ľudských srdciach. Ak máte dobré srdce, budete podnikáť čestne, a ak dokážete zarobiť viac peňazí ako ostatní, bude to odrazom vášho úsilia; tie peniaze ste získali prácou. Dostať zaplatené za vykonanie poctivej práce vychádza zo zákona strácania a získavania. Môžete byť dobrými ľuďmi v akejkoľvek spoločenskej vrstve. Každá vrstva vrátane tej vyššej má svoje špecifické medziludské problémy. Vždy sú tam však vhodné spôsoby, ako ich riešiť. Nech už ste v akejkoľvek spoločenskej vrstve, môžete byť dobrými ľuďmi a mať pritom menej túžob či pripútaností. Duchovný pokrok je možný v každej spoločenskej vrstve, a vy sa môžete vždy prejaviť ako dobrí ľudia.

Či už je to v štátnych podnikoch alebo kdekoľvek inde, medziludské záležitosti, s ktorými sa dnes ľudia v Číne stretávajú, sú dosť abnormálne. Je to niečo, čo sa v iných krajinách nevidí a nedialo sa to ani v minulosti. Keď sa chcú ľudia dostať dopredu, dostávajú sa do prudkých hádok a intrigujú proti sebe dokonca aj kvôli malichernostiam. Myšlienky, ktoré majú a taktiky, ku ktorým sa uchylujú, sú hroznú. Je ťažké byť tam dobrým človekom. Napríklad, jedného dňa prídete do práce a všimnete si, že niečo nie je v poriadku. Neskôr sa dozviete, že vás niekto škaredo ohováral a sťažoval sa na vás šéfovi, čím o vás vytvoril zlý

obraz. Potom spozorujete, že na vás kolegovia zvláštne hľadajú. Bežný človek by nebol schopný zniesť takéto poníženie. Snažil by sa to vrátiť tomu, kto to spôsobil a nakloniť si ľudí na svoju stranu. Takouto reakciou by ste mohli získať rešpekt svetských ľudí, ale bolo by to pod úroveň praktizujúceho. Ak sa pomstíte ako bežní ľudia, budete ako oni, a ak vás to pobúri dokonca viac, ako by to bolo u ľudí bežné, budete horší ako oni.

Ako by sme teda mali riešiť takéto situácie? Keď sa dostaneme do nezhody, mali by sme v prvom rade zostať pokojní a nesprávať sa ako tí druhí. Samozrejme, je v poriadku pokúsiť sa to s dobrým úmyslom vysvetliť; nie je nič zlé na tom, keď sa človek snaží veci objasniť. Ale ak to urobíte s prílišnou pripútanosťou, nedopadne to dobre. Keď zažívame tieto zložité situácie, nemali by sme reagovať tak ako ten druhý človek. Ak sa znížite na jeho úroveň, potom sa od neho nijako nelíšite. Nielenže by ste nemali reagovať ako on, ale nemali by ste cítiť ani nenávisť či rozhorčenie. A myslím to vážne. Akákoľvek roztrpčenosť voči druhému človeku znamená, že vás premohol hnev. V tom prípade ste zlyhali v naplnení štandardu *žen* (znášateľnosti), ani nehovoriac o *šan* (súcite). My však praktizujeme *čen*, *šan*, *žen* (pravdivosť, súcit, znášateľnosť). Nemôžete sa teda správať ako ten druhý človek a naozaj sa nesmiete nahnevať – aj keď vás znemožnil natoľko, že ani nedokážete zdvihnúť svoju hlavu. Namiesto toho, aby ste sa naňho hnevali, mali by ste mu vo svojom srdci poďakovať, a to úprimne. Svetskí ľudia si môžu myslieť, že ak by ste reagovali takto, spravili by ste zo seba hlupákov. No môžem vás ubezpečiť, že to tak nie je.

Z toho vyplýva, že by ste sa mali držať vysokých štandardov, keďže ste praktizujúci. Nemôžete skrátka robiť veci tak ako ostatní. Tých, ktorí sa venujú duchovnej praxi, očakávajú omnoho cennejšie veci, a preto sa musíte vo svojom živote riadiť vyššími princípmi. No ak sa správate ako ten dotýčaný, s ktorým zažívate problémy, budete rovnakí ako on. Povedal som, že by ste mali voči nemu cítiť skôr vďačnosť ako rozhorčenie. Aby ste pochopili, prečo je to tak, len zvážte, čo z toho celého získate. Zákony tohto vesmíru stanovujú, že nič nemožno získať bez toho, aby to so sebou nenieslo nejaké straty; všetko niečo stojí. Tento človek mohol spôsobiť, že pred druhými vyzeráte zle a zaobchádzal s vami nespravodlivo, takže vo svetskom ponímaní je to on, kto získal. No čím horší obraz o vás vytvoril a čím väčšiu scénu vyvolal, tým viac ste toho museli zniesť, pričom o toľko viac cnosti on stratí – a tá sa všetka preniesie na vás. Zatiaľ čo to všetko znášate, je možné, že sa vás to dokonca ani nedotkne a nebude vás to ťažiť.

Zákony vesmíru taktiež stanovujú, že karma človeka, ktorý veľmi trpí, bude premenená. V scenári, ktorý som práve opísal, ste to boli vy, kto vydržal zlé zaobchádzanie, takže vaša karma sa premení na cnosť ekvivalentnú tomu, koľko ste pretrpeli. A cnosť je, samozrejme, to, čo praktizujúci chce. Takže je v tom aj druhá výhoda, a to tá, že vaša karma sa vďaka tomu zmenšila. Okrem toho, len ťažko by ste si mohli zlepšiť svoj charakter, ak by ste nemuseli prechádzať podobnými situáciami, akú vám vytvoril ten človek. Keby sme všetci navzájom dobre vychádzali a neustále iba meditovali ako jedna šťastná rodina, nemohli by sme očakávať, že sa naša energia zvýši. V skutočnosti to bolo práve vďaka situácii, ktorú vytvoril ten človek, že ste mali príležitosť pracovať na svojom charaktere a rásť. Za predpokladu, že ste tak urobili, je tam potom tretia výhoda. A keďže ste praktizujúci, zakaždým, keď sa zvýši váš charakter,

porastie aj vaša energia. Získate tak štyri za jedno. Je na tom teda niečo, za čo by ste nemali byť vďační? Naozaj by ste voči tej osobe mali cítiť vďačnosť, a myslím to vážne.

Samozrejme, že úmysel tej druhej osoby bol zlý, lebo inak by vám nedala cnosť. Poskytla vám však príležitosť na upevnenie vášho charakteru, a práve to je pre nás v duchovnej praxi podstatné. Je to preto, že duchovný rast sa dá dosiahnuť iba zmenšením vašej karmy a jej premenou na cnosť, čo sa udeje počas toho, ako pracujete na svojom charaktere. Všetko je to teda navzájom prepojené. Bytosti vo vyšších ríšach sa pozerajú na dianie v tomto svete úplne ináč ako bežní ľudia. Ak sa budete pozeráť na veci z vyššej úrovne, budú sa vám rozhodne javiť inak. To, čo sa nám v tomto pozemskom svete zdá „správne“, môže byť z vyššej úrovne vnímané opačne. Iba to, čo sa považuje za správne z pohľadu vyšších úrovní, sa zväčša ukáže byť naozaj správne.

Vysvetlil som vám princípy vesmíru do hĺbky a dúfam, že keď pre vás budú zrozumiteľné, začnete sa úprimne venovať duchovnému praktizovaniu. Niektorým z vás – keďže ste stále súčasťou tejto spoločnosti – sa môže zdať bezprostredné vábenie svetských vecí príliš silné na to, aby ste mu odolali. Niektorí ľudia sa priveľmi nechávajú ovplyvniť svetskou spoločnosťou a neusilujú sa o vyššie štandardy. Samozrejme, ak sa niekto chce stať dobrým človekom v bežnom zmysle slova, nie je nič zlé na vzhladaní k hrdinom či nejakým osobnostiam. Tí však môžu slúžiť len ako príklad pre nepraktizujúcich. Úspech v duchovnej praxi závisí predovšetkým od toho, koľko srdca do nej vložíte, a od vašej vlastnej schopnosti rozlišovať. Nie je tam príklad, ktorý by ste mohli nasledovať. Máte to šťastie, že vám bol vysvetlený Falun Dafa, keďže niečo také sa nikdy predtým verejne nevyučovalo, a to dokonca ani tým, ktorí sa snažili duchovne rozvíjať. Takže s vedomosťami, ktoré máte, môžete teraz uplatňovať Falun Dafa vo svojom živote a verím, že sa vám bude dariť. Je len na vás, ako vám to pôjde a ako ďaleko pokročíte.

Samozrejme, premena vašej karmy nebude vždy prebiehať takým spôsobom, ako som práve opísal; existujú aj iné možnosti. Môže sa to odohrať v spoločnosti, ako aj doma. Môžete naraziť na problémy, keď pôjdete po ulici, alebo aj v inom spoločenskom prostredí. Budete prinútení vzdať sa všetkých svetských pripútaností, ktorých sa držíte. Každá jedna pripútanosť, ktorú máte, musí byť odstránená a uskutoční sa to prostredníctvom rôznorodých scenárov, v ktorých budete musieť zakopnúť alebo sa činiť biedne, z čoho získate nové duchovné pochopenia. Takýmto spôsobom cez to dokázate prejsť a uspieť.

Tu je príklad vcelku typického scenára. Mnohí ľudia si všimli, že keď robia naše cvičenia, ich manžel alebo manželka sa veľmi rozčúlia. Hneď ako začnete cvičiť, dostanú záchvat hnevu. Ale ak robíte iné veci, nebude im to prekážať. Možno ich neteší, keď trávite veľa času stolovými hrami, no nie je to nič v porovnaní s tým, ako sa nahnevajú, keď cvičíte. Vaša prax ich nijako neruší ani neobťažuje, a mali by ju vnímať ako dobrú vec, keďže sa staráte o svoje telo. Ale hneď ako začnete cvičiť, vybuchnú od hnevu. V niektorých prípadoch to dokonca dospelo až do bodu, že tie manželské páry uvažovali o rozvode. Avšak len málo praktizujúcich sa hlbšie zamyslelo nad tým, prečo sa to deje. Ak po jednom z takýchto incidentov požiadate manžela alebo manželku, aby vám vysvetlili dôvod svojho hnevu, nebudú mať žiadne argumenty. Naozaj to nebudú vedieť vysvetliť a budú súhlasiť s tým, že by sa nemali tak

rozčúliť a nechať svoj hnev takto vzplanúť. Čo sa teda v skutočnosti deje? Ako postupujete v praktizovaní, vaša karma sa musí premeniť. Aby sa to však mohlo uskutočniť, musí s tým byť spojená nejaká strata. No môžete si byť istí, že nech to stojí čokoľvek, určite to pre vás bude prínosné.

Pozrime sa na ďalší možný scenár, keď vám vaša manželka začne strpčovať život, len čo vojdete do dverí. Ak sa vám tú situáciu podarí trpezlivo vydržať, spravíte v ten deň vo svojom praktizovaní pokrok. Hoci zvyčajne vychádzate ako pár dobre, keďže viete, aká dôležitá je cnosť, môže sa stať, že to na vás bude už príliš. Jej výbuch hnevu môžete vnímať ako osobnú urážku, bude sa vám to zdať jednoducho prehnané, a tak sa s ňou pustíte do hádky. No tým by sa prakticky zmaril pokrok, ktorý ste mohli v ten deň spraviť vo svojom praktizovaní. Tento incident sa udial preto, že práve v tej chvíli tam bola karma a vaša manželka vám ju pomáhala odstrániť. Vy ste to však neprijali a namiesto toho ste podľahli bojovnosti. Takže karma nebola odstránená. Je množstvo takýchto prípadov. Mnohí z vás zažili podobné situácie, ale príliš o nich neuvažovali. Len si vezmite, že vaša žena vám neustále strpčuje život kvôli vášmu praktizovaniu – hoci je to niečo dobré – pričom jej nevaďí, keď robíte čokoľvek iné. Skutočnosť je taká, že vám nevedomky pomáha odstrániť karmu. To však neznamená, že s vami bojuje iba navonok a vo vnútri je na vás stále dobrá. Ten hnev skutočne pochádza z jej vnútra. Môžete si byť istí, že nech je vaša karma prenesená na kohokoľvek, bude sa tým cítiť rozrušený.

Zlepšovanie charakteru

Mnohí ľudia sa nechávajú ovládnuť svojimi myšlienkami, čo im spôsobuje množstvo problémov a vedie to k stagnácii ich duchovného pokroku. Napríklad, niektorí ľudia prirodzene disponujú pomerne dobrým charakterom (*šin-šingom*), a keď začnú praktizovať, ich vnútorné oko sa môže náhle otvoriť na vysokej úrovni. Keďže majú dobrú vrozenú základňu a vynikajúci charakter, rýchlo si vyvinú vyššiu energiu. Keď však vývoj ich energie napokon dobehne vývoj charakteru, a má sa ďalej vyvíjať, napätia a medziľudské konflikty sa budú musieť zintenzívniť. Takže praktizujúci s dobrým duchovným potenciálom sa zvyčajne stretnú s tým, že ich praktizovanie ide spočiatku dobre a energiu získavajú ľahko, no potom sa z ničoho nič ocitnú zavalení problémami, čo ich zneistí. Zdá sa, že všetko sa odrazu zhoršuje, od toho, že s nimi druhí zle zaobchádzajú, až po nahnevaného šéfa či napätú situáciu doma. Všade sa vynárajú problémy a zdá sa, akoby to nedávalo zmysel. Ich počiatočná hladká plavba bola v skutočnosti spôsobená tým, že vďaka ich dobrej vrodenej základni rýchlo dosiahli určitú úroveň. To sa však zďaleka nepribližuje úrovni, ktorú praktizujúci potrebuje na dosiahnutie duchovnej dokonalosti. Stále je potrebný ďalší pokrok. Takže latka sa musí zdvihnúť. A až keď prekonajú túto novú, vyššiu latku, budú schopní postúpiť za hranicu toho, kam sa dostali pri počiatočnej hladkej plavbe vďaka svojim dobrým vrozeným vlastnostiam.

Sú aj ľudia, ktorí odsúvajú začiatok duchovnej praxe kvôli tomu, že si chcú najprv niečo naštartovať a zaistiť, aby bola ich rodina finančne zabezpečená a bez starostí. To mi však pripadá len ako zbožné pranie. Po prvé, nie je nakoniec vo vašej moci zmeniť život alebo osud iného človeka, aj keď je to váš najbližší príbuzný. Mohli by ste skutočne zmeniť osud človeka? A po druhé, ak by ste doma nemali žiadne starosti alebo problémy, z čoho by potom pozostávala

vaša duchovná prax? Ak by bol váš život plný pohodlia a bezstarostnosti, bolo by ťažké duchovne rásť. Nie je to teda tak, ako si to možno predstavujete s vašim bežným uvažovaním.

V duchovnej praxi musíte prechádzať skúškami, ktoré slúžia na preverenie toho, či sa dokážete odpútať od vašich emócií a túžob, ako aj od vplyvu, ktorý nad vami majú. Ak ste k týmto veciam pripútaní, bude vám to brániť v dosiahnutí pokroku. Všetko má svoju príčinu. Čo robí ľudí ľuďmi? Je to práve prítomnosť citov, keďže ľudia jednoducho žijú pre city. Prechovávajú lásku k členom rodiny, romantickú lásku, lásku k rodičom, city súvisiace so vzťahmi, ako aj náklonnosť spojenú s priateľstvom. Ľudia konajú na základe citových pút a emócie vás sprevádzajú všade, kam idete. Všetko ľudské v tomto svete pochádza z citov; od toho, čo človek má alebo nemá rád, cez radosť a smútok až po lásku a nenávisť. Ak sa z toho nedokážete vymaniť, bude vám to v duchovnom praktizovaní spôsobovať problémy. Tí, ktorí to dokážu, budú oslobodení od ľudských citov a nebudú nimi pohnutí. Namiesto toho vystúpi súciti, niečo oveľa vznešenejšie. Samozrejme, je nepravdepodobné, že by ste dokázali skoncovať s citmi zo dňa na deň; duchovná kultivácia je dlhou cestou postupného odstraňovania pripútaností. Musíte však byť na seba prísni.

Napäté situácie s inými ľuďmi sa u našich praktizujúcich vyskytnú neočakávane. Ako sa na ne potom môžete pripraviť? Ak dokážete byť vždy súcitní a pokojní, problémy, ktoré sa vo vašom živote objavia, vyriešite dobre, keďže v určitom zmysle budete mať niečo ako tlmič. Ak budete vždy súcitní a láskaví k druhým, ak sa k ľuďom budete správať ohľaduplne a ak dokážete akékoľvek situácie, do ktorých sa s ľuďmi dostanete, riešiť tak, že najprv zvážite, ako budú vaše kroky prijaté druhou stranou a či tým niekomu neublížite, veci sa budú vyvíjať dobre. Pri praktizovaní by ste sa mali držať vysokých štandardov a dvíhať svoju latku čoraz vyššie.

Niektorým ľuďom akoby stále chýbala viera. Napríklad, možno uvidia zjavenie vyššej bytosti, ktorú uctievať a ku ktorej sa modlia, ale do svojich modlitieb vkladajú všemožné sťažnosti týkajúce sa ich nevyslyšaných prosieb, keďže majú pocit, že táto bytosť toho pre nich veľa nespravila a ani im nijako neuláhčila život. Samozrejme, ona ich želania nesplní, keďže trápenia v ich živote boli v skutočnosti naplánované ňou a boli určené na zlepšenie ich charakteru; napokon, veci ako medziľudské trenice môžu veľmi napomôcť k zdokonaleniu charakteru človeka. Takže božské bytosti zvyčajne nepomôžu tak, ako by si to ľudia želali. Ak by vyššia bytosť splnila vaše svetské prosby, neexistoval by spôsob, ako by ste si mohli zlepšiť svoj charakter alebo zvýšiť energiu; zmarilo by to celý zmysel tej ťažkosti. Ako to vidia božské bytosti, ľudský život nie je sám o sebe konečným cieľom, ale slúži na návrat do nebies. Sú presvedčené, že čím viac ťažkostí zažijete, tým lepšie, keďže takýmto spôsobom môžete rýchlejšie splatiť svoje karmické dlhy. Ale niektorí ľudia to jednoducho nedokážu pochopiť. Keď ich modlitby zostanú nevyslyšané, môžu sa začať sťažovať svojmu Bohu, že aj napriek všetkému ich uctievaniu nedostali žiadnu pomoc. Niektorí sa nahnevajú až natoľko, že dokonca rozbijú svoje sakrálné sochy a začnú svojho Boha preklínať. Ich charakter tým klesne a všetka vyššia energia, ktorú mali, sa vytratí. Keď si uvedomia, že už nič nemajú, začnú sa na svojho Boha hnevať ešte viac a budú si myslieť, že im ničí život. Hodnotia charakter vyššej bytosti a záležitosti vyššej úrovne ľudskou logikou a ľudskými kritériami, čo je neprípustné. Ľudia teda

často zlyhávajú, keď považujú ťažkosti vo svojom živote za nespravodlivé, a mnohí v dôsledku toho spadli.

Mnoho známych učiteľov energetických praxí kleslo v posledných rokoch nadol. Opravdiví majstri sa však po splnení svojej historickej misie stiahli z očí verejnosti. Aktívni zostali len tí, ktorí stratili svoj smer v tejto spoločnosti, ich charakter upadol a oni prišli o vyššiu energiu, ktorú mali. Pomocná duša určitých ľudí, ktorí sú stále verejne aktívni a do istej miery slávni, bola odvedená ich majstrom, a energiu si vzala so sebou. Majstri týchto ľudí totiž videli, že prepadli svetským veciam, ako je sláva a bohatstvo, a že by sa neboli schopní vyslobodiť. Takéto prípady sú bežné a nie je to nič neobvyklé.

V našej škole je zriedkavé vidieť ľudí takto spadnúť, a hoci takéto prípady existujú, nestoja za zmienku. Avšak pozitívne charakterové zmeny, ktorými ľudia v našej praxi prechádzajú, sú pozoruhodné. Raz sme mali študentku v provincii Šan-tung, ktorá pracovala v textilnej továrni a po tom, ako sa naučila Falun Dafa, začala túto prax učiť aj svojich kolegov. Výsledkom bolo, že prístup v celej továrni sa zmenil k lepšiemu. Predtým si zamestnanci zvykli schovávať pod oblečenie malé uteráky a brať si ich domov. Avšak po tom, ako sa táto pani naučila našu prax, nielenže prestala brať veci domov, ale rozhodla sa dokonca vrátiť to, čo predtým vzala. Keď na nej ostatní v továrni videli túto zmenu, tiež si prestali brať veci a niektorí dokonca vrátili to, čo si vzali. Toto nastalo v celej továrni.

V ďalšom meste sa koordinátori nášho cvičebného miesta išli pozrieť do jednej továrne, ako sa tam učenikom Falun Dafa darí. Manažér továrne ich vyšiel osobne privítať a povedal: „Odkedy sa títo zamestnanci učia Falun Dafa, ťahajú nadčasy, pracujú svedomito a s veľkým nasadením. Nesťažujú sa na prácu, ktorú im pridelia a nemyslia len na seba. Tým, že sú takíto, zmenili morálku v celej továrni a naše zisky stúpili. Vaša metóda je úžasná. Keď bude váš učiteľ nabudúce v meste, rád by som sa zúčastnil vašich seminárov.“ Hoci hlavným cieľom Falun Dafa je duchovný rozvoj, a nie dosahovanie takýchto zmien, napriek tomu môže prispieť k upevneniu slušnosti a morálky v spoločnosti. Ak by sa každý človek začal zamýšľať sám nad sebou a zvažoval, ako sa má správať, povedal by som, že svet sa stane stabilnejším miestom a ľudia sa stanú opäť mravnými.

Ďalší prípad sa týkal jednej päťdesiatročnej pani, ktorá sa vybrala spolu s manželom na môj seminár v meste Tchaj-jüen. Ako prechádzali cez cestu, prefrčalo okolo nich veľké auto a jeho spätné zrkadlo zachytilo šaty tejto pani. Auto ju ťahalo viac ako desať metrov, než tvrdo dopadla na zem. Kým zabrzdilo, prešlo ešte asi dvadsať metrov. Vodič vystúpil z auta a napomenul ju za nepozornosť, čo je v dnešnej dobe typické; ľudia často reagujú na nepríjemné udalosti tým, že sa snažia zhodiť vinu na druhého, dokonca aj keď sú na vine oni. Jeho spolucestujúci mu povedal, nech zistí, či pani nie je zranená a či nepotrebuje lekársku pomoc. Muž prišiel k svojim zmyslom a rýchlo sa jej spýtal, či je v poriadku a ponúkol jej odvoz do nemocnice. Naša študentka pomaly vstala zo zeme a povedala: „Nič sa nestalo. Môžete ísť pokojne ďalej.“ Oprášila sa a spolu so svojím manželom pokračovala v ceste na náš seminár.

Keď prišli, porozprávali mi tento príbeh. Potešilo ma to, keďže to jednoznačne znamenalo, že jej charakter sa zlepšil. Povedala mi, že keby neštudovala Falun Dafa, nezvládla

by tento incident tak dobre. Len zvážte, ako dobre sa zachovala. Išlo o ženu po päťdesiatke, ktorá bola na dôchodku bez sociálneho zabezpečenia či príjmu, v časoch, keď sú ceny veľmi vysoké; a túto ženu práve zatiahlo auto tak ďaleko a zhodilo ju na zem. Ak by bola bežným človekom, mohla zareagovať tak, že by ostala ležať na zemi, sťažujúc sa vodičovi, že je zranená tu aj tam. Okamžite mohla prijať ponuku odvozu do nemocnice a ostala by tam tak dlho, ako by sa jej zachcelo. Ona je však praktizujúca a nespravila to. Veríme, že jediná myšlienka môže rozhodnúť o tom, ako sa veci vyvinú, či už dobrým, alebo zlým smerom. Keby bola len bežnou ženou v takomto veku, mohla by z toho vyviaznúť bez zranení? No ona nemala ani len škrabanec. Celý ten rozdiel spôsobila jediná myšlienka. Ak by namiesto toho ostala ležať na zemi, stonala by od bolesti, prosila o pomoc a myslela by si, že má také či onaké zranenie, potom by mohla utrpieť zlomeninu alebo ochrnúť. Možno by ju hospitalizovali a ostala by pripútaná na lôžko do konca svojho života – osud, ktorý by jej nevynahrádila žiadna finančná kompenzácia. Ľudia, ktorí sa tam po nehode zhromaždili, boli prekvapení, že sa od vodiča nesnažila vymáhať peniaze. V dnešnej dobe sú ľudské hodnoty pomýlené. Vodič predsa nechcel tú pani zraziť, hoci to bola jeho chyba, že išiel príliš rýchlo. Bola to napokon nehoda. Ale ľudia sú dnes takí, že dokonca aj svedkovia nehody budú pobúrení, ak sa od vodiča nepokúsia vymôcť nejaké peniaze. Mnohí ľudia stratili svoj morálny kompas a nebudú vás počúvať, keď im poviete, že robia niečo zlé. Pretože morálne štandardy sa zmenili, niektorí ľudia kladú zisk nad všetko ostatné a pre peniaze spravia čokoľvek. Niektorí sa dnes dokonca riadia heslom „každý sám za seba“.

Istý pán, ktorý sa učil našu prax v Pekingu, vzal svojho syna po večeri na prechádzku po pešej zóne Čchien-men. Zbadali stánok, ktorý ponúkal lotériu s výhrami. Dieťa sa chcelo zapojiť do hry a vyskúšať si to. Otec mu povedal, nech to teda skúsi, ak chce, a dal mu zopár jüanov. Vytiahlo lós a hľa, vyhralo druhú cenu – luxusný detský bicykel. Na jeho veľké potešenie mu ho odovzdali priamo na mieste. Otcovi však potom svitlo: „Som predsa praktizujúci. Nemal som sa o to veru pokúšať. Ak si ten bicykel vezmem, pravdepodobne stratím dosť veľa cnosti, keďže som to nezískal zaslúžene.“ A tak svojmu dieťaťu povedal: „Ak chceme bicykel, mali by sme si ho radšej kúpiť sami.“ Dieťa sa nahnevalo a odvetilo: „Stále som ťa prosil, aby si mi kúpil bicykel, ale ty si nechcel. Teraz som ho vyhral a ty mi ho nechceš nechať.“ Začalo veľmi plakať, a otcovi nezostávalo nič iné, len vziať bicykel domov. Keď sa vrátili domov, čím viac o tom premýšľal, tým viac sa mu to nezdalo správne. A tak sa jednoducho rozhodol dať peniaze ľuďom, ktorí viedli lotériu. Potom si však uvedomil, že lotéria už bude ukončená a že tí ľudia by si jeho peniaze jednoducho rozdelili a schovali do vrečka. Napokon sa rozhodol darovať peniaze svojmu pracovišku.

Tento otec mal šťastie, keďže mnohí z jeho kolegov sa učili Falun Dafa a vedenie firmy pre nich malo pochopenie. Za normálnych okolností, ak by ste si nechceli nechať bicykel, ktorý ste vyhrali a plánovali by ste darovať rovnakú sumu peňazí svojmu pracovišku, pretože ste praktizujúci, ľudia na vašom pracovišku by si mysleli, že s vami niečo nie je v poriadku; dokonca aj šéf by si myslel, že ste sa zbláznili. A mohli by sa začať šíriť klebety o tom, že ste vo svojej praxi zišli na scestie alebo prišli o rozum. Ako som už spomenul, hodnoty ľudí sa pokrivil. To, čo spravil ten otec, by sa v päťdesiatych či šesťdesiatych rokoch nepovažovalo za nejakú veľkú vec. Vtedy boli takéto gestá bežné a nikto by sa nad tým ani nepozastavil.

My veríme, že bez ohľadu na to, ako sa menia ľudské hodnoty, základné vlastnosti vesmíru – *čen, šan, žen* – ostanú navždy nezmenené. Kritériá, podľa ktorých ľudia posudzujú veci, sú pomýlené, a tak tí, ktorí sú považovaní za dobrých či zlých, nemusia byť nevyhnutne takí. Iba tí, ktorí stelesňujú vlastnosti vesmíru, sú dobrými ľuďmi. Tieto vlastnosti sú jediným kritériom na hodnotenie povahy človeka; sú tým, čo je uznávané v celom vesmíre. Hoci sa môže zdať, že ľudstvo spravilo obrovský pokrok, morálka ľudí výrazne poklesla a stav spoločnosti sa neustále mení k horšiemu; mnohí ľudia dnes uprednostňujú zisk pred všetkým ostatným. Vesmír sa však nemení podľa toho, ako sa mení ľudstvo. Ako ľudia s duchovnými cieľmi sa preto nemôžete opierať o štandardy, ktoré majú ostatní. Nemôžete robiť veci na základe toho, že všetci ich považujú za správne. To, čo priemerný človek považuje za dobré alebo zlé, nemusí byť nevyhnutne také. Hodnoty ľudí sú dnes natoľko skazené, že vás nebudú dokonca ani počúvať, keď poukážete na to, že robia niečo zlé. Ak teda chcete ako praktizujúci skutočne rozlíšiť dobré od zlého, musíte posudzovať veci z hľadiska vlastností vesmíru.

Obradné zasvätenie

V určitých náboženských a duchovných spoločenstvách existuje praktika, známa ako obradné zasvätenie (*kuan-ting*). Je to náboženský rituál, ktorý sa pôvodne používal v tantrickej budhistickej praxi. Jeho cieľom je zabezpečiť, aby ich nasledovník ostal verný danej škole, a týmto spôsobom sa formálne uzná za učeníka. Zvlášť je však to, že tento náboženský rituál sa už nevyskytuje len v tantrickom budhizme, ale aj v *čchi-kungu* a v taoistickej praxi. Už som naznačil, že vždy, keď niekto verejne vyučuje takzvané tantrické budhistické metódy, ide o podvod. Hovorím to preto, že čínsky tantrizmus sa z Číny vytratil pred viac ako tisíc rokmi a dnes už jednoducho neexistuje. A tibetský tantrizmus sa zas kvôli jazykovej bariére do Číny nikdy úplne nedostal. Navyše, keďže ide o ezoterické praxe, ich prívrženci by sa mali venovať tajným praktikám v uzavretom kláštorom prostredí a mali by prijať tajné učenie priamo z rúk majstra, ktorý ich povedie v tajnom praktizovaní. Pokiaľ tieto podmienky nie sú splnené, nikdy by sa to nemalo vyučovať.

Mnohí ľudia cestujú do Tibetu v snahe nájsť majstra, ktorý by ich naučil tibetský tantrizmus a iné podobné praxe, pričom dúfajú, že sa z nich neskôr stanú významní a úspešní majstri energetických praxí. Vedzte však, že pravý tibetský láma, ktorý je strážcom opravdivého učenia, bude mať obrovské schopnosti a dokáže rozpoznať, čo je v mysli tohto žiaka. Ľahko zistí, o čo tomu človeku ide. Bude vedieť, že tento človek sa chce učiť preto, aby sa stal majstrom kvôli dosiahnutiu svetských cieľov, čo by znesvätilo tú prax. Ale ako sa dá predpokladať, títo lámovia nedovolia, aby niekto len tak prišiel a zneuctil takúto serióznu duchovnú prax, nehovoriac o niekom, koho motívy sú určite nečisté. Takže takýto človek sa toho veľa nenaučí, a už vôbec nie podstatu učenia. Nanajvýš by sa mohol popri všetkých tých existujúcich chrámoch a kláštoroch naučiť niečo povrchné. Ak jeho srdce nie je čisté a snaží sa stať majstrom z nesprávnych pohnútok, je pravdepodobné, že sa stane obeťou posadnutia duchom. A hoci títo duchovia alebo zvieratá môžu mať energiu, ktorú by mu mohli dať, určite nebude pochádzať z tibetského tantrizmu. Tí, ktorí idú do Tibetu s úprimným úmyslom hľadať *dharmu*, sa tam veľmi pravdepodobne usadia a už odtiaľ nikdy neodídu; to sú tí praví.

Je zvláštne, že v súčasnosti existuje mnoho taoistických praxí, ktoré vykonávajú zasvätenie energiou. Nedáva to však zmysel, keďže taoistické praxe využívajú energetické kanály tela. Z toho, čo som zistil počas mojich ciest po južnej Číne, keď som tam bol vyučovať, zasvätenie sa stalo obzvlášť populárne v provincii Kuang-tung. V tejto oblasti je vyše desať praxí, ktoré narobili vykonávaním zasvätenia naozajstný zmätok. Vychádzajú z toho, že prostredníctvom zasvätenia sa údajne stanete ich učeníkom a potom by ste sa už nemali učiť žiadne iné praxe – inak vás potrestajú. Skutočne to tak robia. Nie je to však prefíkané a podlé? To, čo ponúkajú, slúži iba na liečenie a udržiavanie kondície a ľudí to jednoducho priťahuje len kvôli vidine zlepšenia zdravia. Aké majú potom právo trestať svojich nasledovníkov za ich nelojálnosť? Mnohí z tých, ktorí používajú takýto prístup, skutočne ľuďom škodia, keďže nikoho tým k duchovnej dokonalosti nedovedú.

Takže zasvätenie sa dnes vyskytuje aj v taoistických praxiach, hoci tam nepatrí. Podľa toho, čo som zistil, energetický stĺpec taoistického *čchi-kungového* majstra, ktorý robí najväčší rozruch okolo zasvätenia, siaha len do výšky dvoch či troch poschodí. Je naozaj poľutovaniahodné vidieť klesnúť energiu známeho majstra tak rýchlo. Mnohí ľudia sa pred ním stavali do radu, aby od neho dostali zasvätenie. Ale množstvo jeho energie bolo už od samého začiatku limitované a rýchlo sa spotrebovala. Následne mu na vykonávanie zasvätenia nezostala žiadna energia. Takže ľudí podvádzal. Skutočné zasvätenie, ako ho možno vidieť z iných dimenzií, premieňa kosti od hlavy po päty tak, že vyzerajú ako biely jadeit. Na to, aby sa telo očistilo, je potrebné použiť *kung* – vysokoenergetickú látku – ktorá sa preleje celým telom, od hlavy až k pätám. Nie je to teda niečo, čo by mohol spraviť majster, ktorého som opisoval. A pravdou je, že on to zasvätenie nerobí z náboženských dôvodov. Robí to skôr preto, aby ste po naučení sa jeho praxe patrili k nemu, keďže následne budete musieť navštevovať jeho hodiny a študovať spolu s ním. Jeho motívom je získať vaše peniaze. Nezarobil by peniaze, ak by sa nikto neučil jeho prax.

Pre odhodlaných praktizujúcich Falun Dafa bude zasvätenie vykonané mnohokrát ich majstrom, podobne, ako sa to robí aj v iných budhistických školách – hoci to nemusíte cítiť. Tí, ktorí majú nadprirodzené schopnosti alebo sú obzvlášť citliví, to môžu vnímať. Zasvätenie sa môže uskutočniť počas spánku, alebo aj v inom čase, a udeje sa to tak, že celým vašim telom náhle prejde teplý prúd, od hlavy až k pätám. Cieľom nie je zvýšiť vašu energiu, keďže tá musí pochádzať z vašej vlastnej snahy. Je to skôr prostriedok požehnania, ktorým sa vaše telo o niečo viac prečistí. Tento proces sa musí udiat mnohokrát, pretože na každej úrovni praktizovania potrebujete pomôcť s prečistením vášho tela. Nepraktizujeme žiadne rituály zasvätenia, keďže, ako som už spomenul, vy sa máte zamerať len na praktizovanie a o zvyšok sa postará váš učiteľ.

Napriek tomu sa stále nájdu ľudia, ktorí ma chcú uctievať. Chcel by som o tom pohovoriť v súvislosti s tým, čo som práve povedal, pretože sa to týka mnohých ľudí. Toto historické obdobie je odlišné od tých starých, zašlých čias, takže si predou mnou nemusíte pokľaknúť ani sa mi klaňať, aby ste sa mohli počítať za môjho žiaka. Takéto rituály nie sú súčasťou našej praxe. Je smiešne, keď si dnes mnohí ľudia myslia, že môžu získať energiu len povrchnými prejavmi náboženského uctievania a tým, že budú o trošku viac pobožní. Skutočný duchovný

pokrok sa dosiahne len vlastným úsilím človeka a zbožné priania toho veľa nezmôžu. Náboženské obrady, ako napríklad pálenie vonných tyčiniek či uctievanie, nie sú potrebné. Vyššie bytosti sa na vás budú usmievať, keď vás uvidia, ako sa úprimne venujete disciplinovanému duchovnému praktizovaniu. No ak sa dopúšťate zlých skutkov, nebudú s vami spokojné, bez ohľadu na to, ako veľmi ich uctievate. Myslím, že by vám tá myšlienka mala byť jasná. V skutočnej duchovnej praxi všetko závisí od vás a nemá zmysel uctievať svojho učiteľa, ak sa následne otočíte a budete robiť, čo sa vám zachce. Takže náboženské rituály skutočne nemajú v našej praxi žiadne miesto. A paradoxne, ak robíte tieto veci, mohli by ste dokonca poškodiť moju povesť.

Dali sme vám všetkým tak mnoho. Pokiaľ sa budete snažiť uplatňovať naše učenie v praxi a budete na seba prísni v nasledovaní Veľkého Zákona, budem vás považovať za svojich žiakov a povediem vás. Budem to tak robiť po celý čas, kým budete praktizovať Falun Dafa. Ak ho však neuvediete do praxe, nemôžeme robiť nič a nemá zmysel snažiť sa o to, aby ste sa formálne nazývali našimi žiakmi. Tí, ktorí robia len cvičenia, nie sú mojimi žiakmi, aj keď boli medzi prvými, ktorí sa zúčastnili našich seminárov. Ak chcete získať zdravé telo a skutočne pokročiť k vyšším úrovniam, musíte sa poctivo venovať duchovnému praktizovaniu a pracovať na svojom charaktere tak, ako sme to učili. Takže rituály, ako je zasvätenie, nemajú v našej praxi žiadne miesto. Pokiaľ sa budete venovať praktizovaniu, budete jednými z nás. Moje duchovné telá sú všemocné a vševediace a poznajú dokonca aj vaše myšlienky. Ak nepraktizujete, nebudú sa o vás starať. Avšak tým z vás, ktorí praktizujú, bude poskytnutá pomoc priamo až do konca.

Nasledovníci niektorých praxí nikdy nestretli svojich učiteľov, no vyžaduje sa od nich, aby sa klaňali do určitého smeru a zaplatili stovky jüanov, a až potom môžu byť považovaní za ich žiakov. Nie je to však zavádzajúce? Títo ľudia to robia celkom ochotne a následne začnú tú prax a jej učiteľa obraňovať, a dokonca budú ľudom hovoriť, že už nemôžu študovať iné praxe. Pripadá mi to dosť absurdné. Takisto by som rád vedel, čo sa dá dosiahnuť tým, keď niektorí učitelia robia takzvané „dotknutie sa temena hlavy“.

Každá energetická prax, ktorá sa prezentuje ako „tantrická budhistická prax“, alebo dokonca všeobecne ako časť budhistického náboženstva, je falošná. Majte na pamäti, že metódy a školy, ktoré nájdeme v pravom budhizme, pochádzajú pred tisícich rokov. Akékoľvek zmeny, ktoré by v nich dnes ľudia spravili, ich pozmenia na niečo iné. Školy zamerané na duchovné praktizovanie slúžia k posvätnému cieľu dosiahnutia božskosti a sú mimoriadne hlboké a prepracované. Dokonca aj nepatrná zmena vnesie do vecí chaos. Proces premeny hmoty na vyššiu energiu je mimoriadne zložitý, takže to, čo z toho človek dokáže vnímať, naozaj nie je smerodajné a nikdy by na základe toho nemal vyvodzovať, ako sa mu v praktizovaní darí. Náboženské obrady vykonávané budhistickými mníchmi predstavujú v skutočnosti určitý spôsob praktizovania a akékoľvek zmeny, ktoré by sa v ich praxi vykonali, ju pozmenia na niečo iné. Každá skutočná prax má vyššie božstvo, ktoré na ňu dohliada, a v každej z týchto praxí sa prostredníctvom jej vlastných metód duchovného praktizovania zrodí mnoho božských bytostí; nikto by nebol taký trúfalý, že by tie metódy neuvážene pozmenil. Ako môže teda učiteľ nejakej menšej energetickej praxe, ktorý nemá duchovnú silu, pozmeniť

tradičné náboženské prostriedky slúžiace na dosiahnutie božskosti? Okrem toho, za predpokladu, že by ich naozaj pozmenil a urobil si z toho svoju vlastnú prax, nemohlo by sa to už viac považovať za súčasť toho náboženstva a on by nemal žiadne právo prepožičať si jeho názov pod falošnou zámienkou. V takýchto prípadoch by ste teda mali byť schopní tie nepravé praxe rozlíšiť.

Tajomstvo mandorly*

V starodávnych čínskych náboženských textoch, ako sú *Princípy kultivácie mysle a tela*, Taoistický kánon a rôzne alchymistické manuály, sa môžete stretnúť so zmienkami o „umiestnení“ takzvanej mandorly, alebo ako táto mandorla „zaujme pozíciu nad priechodom“. Mnohí duchovní učitelia majú problém vysvetliť, o čo vlastne ide, keďže väčšina z nich nedokáže na svojej úrovni praktizovania tieto veci vnímať a ani im to nie je dovolené. Na to, aby to niekto mohol vidieť, musí vo svojej duchovnej kultivácii dosiahnuť aspoň úroveň zraku múdrosti, a preto to väčšina priemerných učiteľov nedokáže – ešte ten bod nedosiahli. Náboženské diskusie o tom, čo je mandorla, kde sa nachádza „jeden priechod“ a ako je umiestnený, sa viedli už oddávna. Starobylé texty však tieto otázky veľmi nevysvetľujú a bývajú skôr mäťúce; zmieňujú sa o tomto jave len všeobecne a napriek všetkému, čo sa v nich o tejto téme už popísalo, toho o podstate veľa nepovedia. Bolo to tak spravené zámerné, aby sa ľudia zvonku nedozvedeli podstatu učenia.

Keďže ste študentmi Falun Dafa, chcel by som vám dať jednu radu: držte sa ďalej od tých zmätočných kníh o energetickej praxi, ktoré sa dnes predávajú. Nemám na mysli starodávne texty, o ktorých som práve hovoril, ale tie zavádzajúce knihy o energiách, ktoré sa píše v súčasnosti. Nemali by ste v nich ani listovať. Len čo vás zaujme čo i len jeden riadok textu, bytosti, ktoré sa nachádzajú v týchto knihách, sa pripútajú na vaše telo. Mnohé knihy boli napísané pod vedením posadajúcich duchov, ktorí využili pripútanosti autora k postaveniu a peniazom. Podvodné knihy o energetickej praxi sú dnes veľmi rozšírené. Mnohí ľudia sú jednoducho nezodpovední a píše na príkaz zlých duchov, resp. čohokoľvek, čo sa na nich pripúta. Všeobecne povedané, najlepšie je nečítať ani klasické diela, o ktorých som sa zmieňoval pred chvíľou, keďže to zahŕňa otázku toho, aby ste sa odovzdali jednej škole a nenarúšali si svoju vlastnú energiu.

Istý človek z vedenia Čínskej *čchi-kungovej* asociácie mi povedal niečo, čo ma veľmi rozosmialo. Porozprával mi o jednom mužovi z Pekingu, ktorý neustále chodieval na *čchi-kungové* semináre a po nejakom čase si myslel, že sa o tom už naučil všetko, čo sa dalo. Tento dojem nadobudol kvôli tomu, že všetko, čo sa vyučovalo na rôznych seminároch, bolo na tej istej základnej úrovni; každý vyučoval viac-menej to isté. A to ho viedlo k rovnakému presvedčeniu, aké mali aj falošní majstri, že na *čchi-kungu* už nič viac nie je. Rozhodol sa teda napísať svoju vlastnú knihu o *čchi-kungu*. Len zvážte tú absurdnosť: niekto, kto ani nepraktizoval *čchi-kung*, sa o ňom chystal napísať knihu. Toto je však pre dnešné *čchi-kungové* knihy typické, keďže plagiátorstvo je bežné. Keď sa pri písaní dostal k téme mandorly, zasekol sa. Napokon, len málokto skutočne rozumie tomu, o čo ide; dokonca iba zopár pravých duchovných majstrov v tom má jasno. Takže tento muž sa na to opýtal niekoho, kto nebol

skutočným majstrom, čo si však neuvedomoval, keďže *čchi-kungu* až tak dobre nerozumel. Tento falošný majster sa obával, že ak by nedokázal odpovedať na jeho otázky, bol by odhalený ako podvodník. Zašiel teda až tak ďaleko, že si vymyslel nejakú hlúposť a povedal, že priechod mandorly sa nachádza na konci mužského vylučovacieho orgánu. Nech to znie akokoľvek smiešne, nie je to vôbec na smiech, keďže jeho kniha bola už medzičasom publikovaná. Toto len naznačuje, akými absurdnými sa stali knihy o *čchi-kungu*. Čítanie takýchto kníh vám neprinesie nič dobré a môže vám to len uškodiť.

Podme teda preskúmať, čo sa myslí pod pojmom „umiestnenie mandorly“. Počas vykonávania duchovnej praxe v ľudskej ríši, keď človek prekročí stredný stupeň a praktizuje na pokročilom stupni, začne sa v ňom vyvíjať anjelské telo. Anjelské telo nie je to isté ako takzvaní cherubíni, resp. anjelici. Cherubíni sú malí a nezbední, radostne poskakujú navôkol a hrajú sa. Naproti tomu, anjelské telo sa nepohybuje a jednoducho sedí na lotosovom kvete, úplne bez pohnutia, s nohami prekríženými v meditačnej pozícii a s rukami spojenými v *mudre tie-jin**; jedinou výnimkou je, keď doň vstúpi duša človeka, aby nad ním prevzala kontrolu. Anjelské telo je zrodené z energetického centra človeka a možno ho pozorovať v neviditeľnom mikrosвете, aj keď je menšie ako špička ihly.

Je tu ešte niečo, čo by som mal vysvetliť. V tele sa nachádza iba jedno skutočné energetické centrum (*tan-tchien*) a je umiestnené v oblasti spodnej časti brucha. Existuje vnútri tela a rozprestiera sa medzi perineom a podbruším. Mnohé vyššie energie, sily a ďalšie schopnosti, ako aj duchovné telá, anjelské telo a cherubíni – obrovské množstvo nadprirodzených bytostí – sa rodí z tohto centra.

V minulosti niektorí duchovní praktizujúci presadzovali myšlienku, že v tele sa nachádza horné, stredné a spodné energetické centrum. Táto predstava však nie je presná, hoci je údajne doložená v písmach a bola odovzdávaná majstrami po celé generácie. Majte na pamäti, že nezmysly rozhodne existovali aj v dávnych časoch. Aj keď má niečo starobyľný pôvod, nemusí to byť nevyhnutne presné; menšie ľudové praktiky sa šírili medzi ľuďmi odjakživa, ale nedajú sa považovať za duchovné praxe ani za nič významné. Keď ľudia tvrdia, že existujú vyššie, stredné a nižšie energetické centrá, chcú tým v skutočnosti povedať, že kdekoľvek sa vytvorí energetický zhluk, počíta sa to za energetické centrum. Bolo by však hlúpe o tom takto uvažovať. Energetický zhluk sa môže vytvoriť v akejkoľvek časti tela jednoducho tým, že sa človek myslíou sústreďí na dané miesto dostatočne dlho. Každý, kto by o tom pochyboval, si to môže overiť sám – upriamte svoju myseľ na rameno a sústreďte tam svoju pozornosť; po nejakom čase sa na tom mieste skutočne vytvorí energetický zhluk. Tento fakt viedol niektorých pozorovateľov k tvrdeniu, že energetické centrá sa nachádzajú po celom tele. Avšak toto tvrdenie je ešte viac prehnané. Majú dojem, že kdekoľvek sa vytvorí energetický zhluk, tam sa nachádza energetické centrum. Hoci je to energetický zhluk, nie je to energetické centrum. Bolo by v poriadku povedať, že zhluky energie sa môžu vytvoriť kdekoľvek alebo že existuje horný, stredný a spodný zhluk energie. Ale centrum, z ktorého môžu naozaj vzniknúť nespočetné schopnosti, sa nachádza iba na jednom mieste, a to v spodnej časti brucha. Takže to, čo ľudia hovorili o hornom, strednom a dolnom energetickom centre, je nesprávne. Pravda

je jednoducho taká, že energetický zhluk sa vytvorí všade, kde sa myseľ nepretržite sústreďí po určitý čas.

Anjelské telo sa rodí v energetickom centre v spodnej časti brucha a postupne rastie. Keď narastie do veľkosti pingpongovej loptičky, bude možné rozoznať obrysy jeho tela, pričom nos a oči už budú sformované. Po dosiahnutí tejto veľkosti sa vedľa jeho tela vytvorí malá okrúhla bublina. Od tejto chvíle bude bublina rásť súčasne s anjelským telom. Keď toto telo narastie do veľkosti približne trinástich centimetrov, objaví sa prvý lupienok lotosového kvetu. Len čo telo dosiahne výšku sedemnášť až dvadsať centimetrov, sformujú sa v podstate všetky lupienky kvetu, čím sa vytvorí jedna vrstva lotosového kvetu, na ktorej sedí zlaté, žiariace, jednoducho nádherné anjelské telo. Je to nezničiteľné Božské telo, ktoré budhisti tradične nazývajú „Budhovské telo“ a taoisti „Nesmrtelné dieťa“.

V našej praxi sa vyvíjajú a sú potrebné obidve telá – vyššie spomenuté telo, ako aj telo, s ktorým ste sa pôvodne zrodili (*benti*); to znamená, že aj vaše pôvodné telo musí prejsť premenou. Ale ako sa dá predpokladať, božské telo sa nemôže len tak odhaliť v pozemskom svete. Niektorí ľudia môžu byť schopní odhaliť jeho podobu, ak vyvinú značné úsilie; môžu sa prejaviť ako žiariaca postava, ktorá je viditeľná voľným okom. No aj napriek tomu, že telo v *tejto* dimenzii prešlo premenou, nebude vyzeráť odlišne od tiel iných ľudí. Ostatní nebudú vnímať ten rozdiel, hoci je to telo, ktoré sa môže pohybovať medzi dimenziami. Keď anjelské telo vyrastie do veľkosti trinásť až šesťnásť centimetrov, bublina dosiahne rovnakú veľkosť a bude priehľadná ako nafúknutý balón. Anjelské telo bude nehybne sedieť v meditačnej pozícii. V tom bode bublina opustí energetické centrum tela. Teraz už bude plne vyvinutá a bude mať vhodné podmienky na to, aby začala vnútri tela stúpať. Proces vzostupu je mimoriadne pomalý, ale jej každodenný pohyb sa dá vnímať. Pomaly, ale isto sa pohybuje smerom nahor. Ak tomu budete venovať väčšiu pozornosť, môžete vnímať jej existenciu.

Keď bublina vystúpi na miesto, kde sa nachádza akupunktúrny bod Stred hrudníka (*tchan-čung*), po nejakú dobu tam zostane. Dôvodom je, že sa tam nachádza to najpodstatnejšie z ľudského tela a mnohé ďalšie veci (ako napríklad srdce), z ktorých sa musí v bubline vytvoriť systém. Je potrebné, aby do bubliny boli dodané tie najpodstatnejšie veci, ktoré poslúžia na jej obohatenie. Po nejakom čase bude pokračovať v stúpaní. Keď bude prechádzať vašim hrdlom, budete pociťovať zovretie, akoby vaše krvné cievy boli zúžené alebo napuchnuté, a ten pocit bude veľmi nepríjemný. No už po jednom či dvoch dňoch tento stav pominie. Keď bublina dôjde do temena hlavy, hovoríme, že „dosiahla palác Niwan“. Hoci to nazývame takto, bublina bude v skutočnosti rovnako veľká ako vaša hlava a budete mať pocit, akoby celá vaša hlava bola opuchnutá. Palác Niwan je kľúčovým miestom pre život ľudskej bytosti, takže kým sa tam bublina nachádza, bude sa v nej musieť opäť vytvoriť niekoľko dôležitých vecí. Potom sa pretlačí von cez priechod vnútorného oka a ten pocit bude neznesiteľný. V tejto oblasti budete mať pocit napuchnutia až do bodu bolestivosti, a rovnako budú opuchnuté aj spánky, pričom v očiach budete mať pocit, akoby sa tlačili dovnútra. Takto to bude pokračovať, až kým sa bublina nepretlačí von, a v tom bode sa okamžite zavesí pred čelo. Toto je v skutočnosti to, čo sa nazýva „umiestnenie“ mandorly – teda že zaujala pozíciu na tomto mieste.

Praktizujúci budhistickej, ako aj taoistickej praxe, ktorý má vnútorné oko otvorené, ním v tom čase nebude schopný vidieť, čo urýchli vytvorenie vecí vnútri mandorly. Vpredu aj vzadu bude umiestnený pár dverí, pričom obe ostanú nateraz zatvorené; bude to pripomínať dvojce dverí na oboch stranách priechodu námestia Tchien-an-men v Pekingu. Tieto dvere zostanú zatvorené, s výnimkou mimoriadne špeciálnych okolností. To umožní, aby sa vytvorenie a obohatenie mandorly udialo čo najrýchlejšie. Takže tí, ktorí za normálnych okolností vidia svojím vnútorným okom, toho nebudú v tomto bode schopní, keďže to nie je dovolené. Mandorla visí v tejto pozícii, pretože v tomto bode sa zbiehajú mnohé kanály tela a predtým, než budú prúdiť ďalej, musia všetky oblúkom prejsť cez mandorlu; musí cez ňu prejsť každý kanál, aby pomohol položiť určité základy v jej vnútri, a tak sa nakoniec vytvorí celý systém vzájomne prepojených prvkov. Ľudské telo predstavuje mikrokozmos, takže z mandorly sa napokon vyvinie miniatúrny svet, v ktorom sa bude nachádzať všetko, čo je pre ľudské telo nevyhnutné. Ale to, čo sa doposiaľ vytvorilo, sú v tejto fáze iba zariadenia, ktoré ešte nie sú plne funkčné.

Naproti tomu, v praxiach známych ako Mystické cesty zostáva mandorla otvorená. Keď sa vysunie von, bude mať tvar rovnej trubice a len postupne sa bude opäť zaguľacovať. Dvere na oboch stranách pritom zostanú otvorené. Keďže Mystické cesty nie sú ani budhické, ani taoistické, na ich nasledovníkov nedohliadajú početní majstri chrániaci žiakov tak, ako je to v ostatných dvoch systémoch. Budhistickí a taoistickí praktizujúci môžu praktizovať po nejaký čas bez toho, aby videli svojím vnútorným okom a stále budú v bezpečí, no praktizujúci Mystických ciest takto praktizovať nemôžu a musia byť schopní ním vidieť, aby sa mohli chrániť. Ale v tomto prípade, keď budú pozorovať veci svojím vnútorným okom, bude to vyzeráť, akoby sa pozerali cez optickú trubicu teleskopu. [Bez ohľadu na druh praxe], keď sa na tom mieste približne za mesiac vytvorí niekoľko dôležitých a vzájomne prepojených prvkov, mandorla sa vydá naspäť. Začne to tým, že sa vráti späť dovnútra hlavy, čo sa nazýva „presúvanie“ mandorly.

Keď sa mandorla vracia dovnútra tela, opäť sa objaví nepríjemný pocit tlaku. Následne sa znova pretlačí z tela von, tentokrát cez akupunktúrny bod na zátylku, nazývaný Nefritový vankúš (*jü-čen*). Ten pocit, keď sa pretláča von, bude neznesiteľný a budete cítiť, akoby vám išla prasknúť hlava. No hneď ako mandorla vyjde celá von, pocit tlaku okamžite pominie. Po opustení tela bude visieť v hlbokjej dimenzii. Nebude vám však prekážať, keď si ľahnete spať, pretože sa bude nachádzať na vašom tele v inej, oveľa hlbšej dimenzii. Keď sa však mandorla umiestni po prvýkrát, môžete cítiť, akoby ste mali niečo pred očami. Hoci sa tieto veci dejú v inej dimenzii, v tomto svete môžete mať pocit rozmazaného videnia, akoby vám niečo zastieralo zrak, a nebude to veľmi príjemné. Akupunktúrny bod Nefritový vankúš je kľúčovým a hlavným spojovacím bodom, takže aj v tomto mieste, vzadu na zátylku, sa vytvorí niekoľko vzájomne prepojených prvkov. Následne sa mandorla začne opäť vracáť dovnútra. Fráza, ktorú som spomínal predtým, teda že mandorla zaujme pozíciu nad priechodom, sa v skutočnosti nevzťahuje len na jeden priechod, keďže mandorla musí zmeniť svoju pozíciu viackrát. Len čo bude opäť vo vnútri tela, vráti sa do paláca Niwan a začne zostupovať nadol priamo k akupunktúrnemu bodu medzi obličkami, nazývanému Brána života (*ming-men*). V tomto bode znova vyrazí von.

Brána života je kľúčovým a centrálnym „otvorom“, ako to nazývajú taoisti, alebo „spojovacím bodom“, ako to nazývame my. Je však viac než len hlavným spojovacím bodom, je vlastne ako železná brána – v skutočnosti ako bezpočet vrstiev železných brán. Vieme, že v tele sa nachádza mnoho vrstiev, pričom telesné bunky tvoria jednu vrstvu a molekuly v nich ďalšiu. Na každej úrovni, počnúc atómami cez protóny, elektróny a tak ďalej, až po nekonečne malé častice, sa nachádza brána. A tak je za bránou každej vrstvy uzamknuté obrovské množstvo schopností a magických zručností. Ostatné praxe používajú prístup vytvárania energetického zhluku, ktorý napokon vybuchne, a keď sa to udeje, prvé miesto, ktoré sa výbuchom otvorí, bude Brána života; toto je potrebné pre uvoľnenie schopností človeka. Mandorla si tu znova vytvorí systém vecí a potom opäť vstúpi dovnútra tela. Následne sa vráti do oblasti podbrušia, čo sa nazýva „návrat mandorly na svoje miesto“.

Mandorla sa však v skutočnosti nevráti na svoje pôvodné miesto. V tom čase už bude anjelské telo dosť veľké, takže bublina ho pokryje a obalí, pričom bude rásť spolu s ním. Keď anjelské telo vyrastie do veľkosti šesť- až sedemročného dieťaťa, v taoistickej praxi mu bude spravidla dovolené opustiť ľudské telo. Nazýva sa to „zrod Nesmrteľného dieťaťa“. Dôjde k tomu vtedy, keď duša človeka prevezme kontrolu nad anjelským telom a prostredníctvom neho opustí fyzické telo. Keď ho duša opustí, fyzické telo zostane nehybne na mieste. V budhistických praxiach, ako je tá naša, bude anjelské telo zvyčajne mimo nebezpečenstva, keď vyrastie do rovnakej veľkosti ako samotná osoba. V tomto bode bude mať anjelské telo zvyčajne dovolené opustiť ľudské telo, môže sa od neho oddeliť a vyjsť von. V tom čase už bude mať anjelské telo rovnakú veľkosť ako praktizujúci, a bublina, ktorá ho obklopuje – čo je vlastne mandorla – bude veľká a presiahne fyzické telo človeka. Vzhľadom na veľkosť anjelského tela je to len prirodzené.

Možno ste si všimli, že v chrámoch, alebo aj na iných náboženských miestach, môžeme nájsť sochy či vyobrazenia božských bytostí, a najmä malby, ktoré často znázorňujú tieto bytosti obklopené kruhom alebo oválom umiestneným za nimi. Mnohé vyobrazenia sú takéto, a vždy to tak býva aj na malbách v starobyklých chrámoch. Nikto to nedokáže dostatočne vysvetliť. Môžem vám však prezradiť, že ide o mandorlu. Takže v rámci procesu, ktorý som práve opísal, by sa mandorla v tomto bode zrelosti už mala nazývať inak. Mala by sa nazývať „rajom“, hoci to ešte nie je raj v plnom zmysle slova. Má, takpovediac, len potrebné zariadenie. Je ako továreň, ktorá má potrebné vybavenie, no pre nedostatok energie a materiálov nedokáže nič vyrábať. Pred pár rokmi mnohé duchovné osobnosti tvrdili, že výška ich energie presiahla energiu rôznych božstiev. Ostatným ľuďom sa tieto tvrdenia zdali prehnané. Avšak to, čo tvrdili, nebolo vôbec prehnané, keďže vaša energia musí byť naozaj vyvinutá do veľkej výšky, kým ste ešte v tomto svete.

Len ťažko si možno predstaviť, že by títo ľudia mohli svojou dosiahnutou úrovňou prevýšiť božské bytosti. No nemali by sme ich vyhlásenia chápať tak povrchné. Áno, určite to bolo tak, že keď postúpili na pokročilý stupeň a k bodu osvietenia, ich energia vystúpila veľmi vysoko a všetky ich schopnosti im boli sprístupnené. Avšak práve v okamihu, keď k tomu malo dôjsť, osemdesiat percent ich energie sa oddelilo a bolo odobratých spolu s úrovňou ich charakteru. Táto energia sa potom použila na obohatenie ich vlastného raja, o ktorom som

práve hovoril. Ako vieme, energia a výška charakteru, ktorú praktizujúci dosiahne, sú nesmierne cenné, keďže boli vyvinuté prostredníctvom nespočetných skúšok a trápení zažitých počas jeho života. Osemdesiat percent tejto vzácnej vyššej energie sa použije na obohatenie jeho raja. Takže keď sa jeho duchovná cesta jedného dňa úspešne završí, postačí mu len natiahnuť ruku, aby mohol mať všetko, čo chce a prejaví sa to okamžite; a nech by si želal čokoľvek, splní sa to. Jeho duchovná moc bude znamenať, že toto všetko je v jeho raji uskutočniteľné. Bude to odmena za jeho duchovnú prácu.

Energia takejto božskej bytosti môže byť premenená na čokoľvek podľa jej želania. A tak si môže slobodne dopriať a vychutnávať všetko, čo len chce, a čokoľvek si želá, sa splní, keďže sú to plody jej praktizovania. Pochádza to z jej Božského statusu; akýkoľvek nižší status by znamenal, že jej praktizovanie nebolo v konečnom dôsledku úspešné. To, čo bolo predtým mandorlou, sa teraz môže oprávnené nazývať jej vlastným „rajom“ alebo „svetom“, pričom so zvyšnými dvadsiatimi percentami energie, ktoré jej zostali, dosiahne duchovnú dokonalosť a osvietenie. Hoci jej zostalo len dvadsať percent energie, v tomto čase už nebude žiadna časť jej tela uzamknutá – ak teda ešte nejaké telo má. Ak ho má, v tom bode už bude úplne premenené vysokoenergetickou látkou. Schopnosti tejto bytosti sa prejaví vo svojej plnej veľkoleposti a ich sila bude neprekonateľná. Nech človek robil akékoľvek pokroky počas praktizovania v tomto svete, tieto schopnosti boli obmedzené, no odteraz to už bude iné.

PIATA PREDNÁŠKA

Vzor faluna

Symbolom nášho Falun Dafa je *falun*. Ľudia so špeciálnymi schopnosťami môžu vidieť, že sa otáča, podobne ako *faluny* na odznakoch. Naša prax je vedená vlastnosťami vesmíru *čen, šan, žen*. Jej rozsah je jednoducho nesmierny, keďže vychádza zo zákonov, ktorým podliehajú zmeny v celom vesmíre. *Falun*, ako ho máme znázornený v úvode knihy, predstavuje v určitom zmysle mikrokozmos vesmíru. Budhistické učenie chápe vesmír ako skupinu svetov, ktoré existujú v rámci desiatich smerov. Ide pritom o štyri strany a celkovo osem smerov*. Niektorí ľudia mohli vidieť, že navrchu aj naspodku *faluna* sa nachádzajú stĺpce energie. Takže zarátaním týchto dvoch dodatočných smerov „nad a pod“ dostaneme dokopy desať smerov, v rámci ktorých sú vybudované svety – svety utvárajúce vesmír. Takto by sa dalo zjednodušené opísať budhistické poňatie vesmíru.

Samozrejme, tento vesmír má nespočetné množstvo galaxií, a jednou z nich je Mliečna cesta. Vesmír ako celok je v pohybe, podobne ako aj všetky galaxie v ňom. A preto sa *tchaj-t'i* symboly a menšie *svastiky* 卐 vnútri *faluna* otáčajú, rovnako ako sa otáča aj väčšia *svastika* 卐 v strede a vzor ako celok. Takže v určitom zmysle [väčšia *svastika* 卐] reprezentuje galaxiu Mliečnej cesty; a keďže naša prax je budhistická, tento budhistický symbol je umiestnený v strede. Takto teda vyzerá na povrchu. Avšak v iných dimenziách má všetko mimoriadne rozmanité a zložité formy existencie, a rovnako zložitý je aj proces, pri ktorom jednotlivé veci vznikajú. Vzor *faluna* je teda miniatúrnym znázornením vesmíru. Vo všetkých ostatných dimenziách má tiež svoje formy existencie, ako aj procesy, prostredníctvom ktorých sa vyvíja, a tak ho považujem za svet.

Keď sa *falun* otáča v smere hodinových ručičiek, automaticky pohlcuje energiu z vesmíru a pri otáčaní sa proti smeru hodinových ručičiek vysiela energiu von. Jednou z vlastností *faluna* je, že keď sa otáča dovnútra (v smere hodinových ručičiek), prospieva človeku, ktorý ho má v sebe umiestnený a pri otáčaní smerom von (proti smeru hodinových ručičiek) prospieva ľuďom navôkol. Ľudia sa pýtali, prečo obsahuje *tchaj-t'i* symboly, keďže naša metóda je budhistická a *tchaj-t'i* je taoistický symbol. Sú v ňom zahrnuté preto, že to, čo praktizujeme, je nesmierne a je to rovnaké, ako keby sme pracovali s celým vesmírom. Len zvážte, čo by sa stalo, ak by bol jeden z dvoch hlavných systémov praktizovania vo vesmíre – či už budhistický alebo taoistický – z *faluna* vynechaný: nepredstavovalo by to úplný vesmír, ani by ho nebolo vhodné takto nazývať. Takže sme doň zahrnuli aj niečo taoistické. Ľudia sa pýtali, prečo nie sú na *falune* zastúpené náboženstvá ako kresťanstvo, konfucianizmus a iné viery, pričom taoistický systém sa tam nachádza. Môžem vám prezradiť, že konfuciánska prax sa po dosiahnutí skutočne pokročilej úrovne považuje za taoistickú; pričom mnohé západné náboženstvá sa na pokročilých úrovniach považujú za budhistické a za súčasť toho systému. Existujú len dva hlavné systémy.

Možno vás zaujíma, prečo sa tam nachádza *tchaj-t'i* červenej a modrej farby, ako aj *tchaj-t'i* červenej a čiernej farby, keďže ľudia si zvyčajne myslia, že pozostáva z čiernej a bielej látky, resp. z energií *jinu* a *jangu*. Avšak toto je len úplne základné pochopenie, keďže *tchaj-t'i* sa v rôznych dimenziách prejavuje rôznymi spôsobmi a na najvyšších úrovniach sa prejavuje vo farbách, ktoré sme tu použili. V taoistickej praxi, ako ju poznáme, je *tchaj-t'i* v skutočnosti červeno-čiernej farby. Dovoľte mi názorne vysvetliť princíp, ktorý tu funguje. Tí z nás, ktorí majú otvorené vnútorné oko, zistili, že to, čo sa v tejto dimenzii javí ako červené, je zelené len o jednu dimenziu ďalej. A to, čo sa nám tu javí ako zlatožlté, sa môže v inej dimenzii javiť ako fialové. Takže existujú rozdiely vo farbách, aké ľudia vidia, a je to spôsobené tým, že farby sa v rôznych dimenziách líšia. *Tchaj-t'i* červeno-modrej farby patrí k Veľkej ceste prapôvodnej nebeskej ríše, ktorá zahŕňa Mystické cesty. Malé *svastiky* 卐 po štyroch stranách sú budhistické, a rovnako ako tá v strede patria k budhistickému systému. *Falun* v týchto farbách je jasný, a tak sme z tohto vzoru spravili symbol Falun Dafa.

Keď niektorí z vás vidia *falun* svojím vnútorným okom, nemusia ho nevyhnutne vidieť v rovnakej farbe, akú má náš symbol. Farba pozadia sa môže meniť, hoci jeho usporiadanie sa nemení. Keď svojím vnútorným okom pozorujete otáčajúci sa *falun*, ktorý som umiestnil do vašej spodnej časti brucha, farba jeho pozadia môže byť červená, fialová, zelená, prípadne priehľadná. Farba sa neustále mení od červenej, oranžovej, žltej, zelenej, modrej, indigovej až po fialovú. Môžete teda vidieť odlišnú farbu od tej, akú má náš symbol. Ale farba *svastík* 卐 a *tchaj-t'i*, a ani ich rozmiestnenie, sa nemení. Symbol *faluna* s farbou pozadia, ktorú práve vidíte, sa nám páčil, a tak sme si ho osvojili. Ľudia s vyššími schopnosťami môžu vo *falune* vidieť mnoho vecí za touto dimenziou.

Niektorí ľudia hovoria, že *svastika* 卐 pripomína Hitlerov symbol. Nemalo by nás to však znepokojovať, keďže tento symbol nie je vo svojej podstate spojený so žiadnou konkrétnou skupinou ľudí. Počul som aj takú vec, že ak by bola *svastika* 卐 naklonená do strany, bola by rovnaká ako tá, ktorú mal Hitler. Nie je to však tak, keďže naša *svastika* 卐 sa otáča, a to oboma smermi. Tento symbol sa stal vo svete všeobecne známy približne pred 2500 rokmi, ešte za čias Budhu. V porovnaní s tým, od Hitlerovej doby a druhej svetovej vojny uplynulo len niekoľko desaťročí; ba čo viac, on si ho privlastnil. Jeho symbol bol na rozdiel od nášho čierny a bol vyobrazený stojac na jednej špičke, s rohom smerujúcim nahor. Týmto by sme diskusiu o *falune* uzavreli. Berte, prosím, na vedomie, že sa zmieňujem len o jeho vonkajšej forme.

Možno vás zaujíma, čo predstavuje *svastika* 卐 v budhistickom systéme. Bežní ľudia si myslia, že symbolizuje bohatstvo a šťastie, ale to je skôr svetský výklad. Môžem vám prezradiť, že *svastika* 卐 naznačuje dosiahnutú úroveň Budhu; majú ju len bytosti, ktoré dosiahli božský status Budhu. Nižšie božstvá, ako sú *bódhisattovia* a *arhati*, ju nemajú, s výnimkou Štyroch veľkých *Bódhisattvov*. Videli sme, že títo významní *Bódhisattovia* ďaleko prevýšili úroveň bežného Budhu, a sú dokonca vyššie ako Budha *tathágata*. Existuje nespočetné množstvo Budhov, ktorí presiahli úroveň *tathágate*, pričom na tejto úrovni je len jedna *svastika* 卐. Tí, ktorí dosiahli úroveň nad *tathágate*, majú viac *svastík* 卐 Budha, ktorého pozícia je dvakrát vyššia ako pozícia *tathágate*, bude mať dve *svastiky* 卐, pričom tí, ktorí sú ešte vyššie, môžu mať tri, štyri, päť *svastík* 卐 a tak ďalej. Môže ich byť tak veľa, že pokryjú celé telo

vrátane hlavy, pliec, ba aj kolien. A keď už nezostane žiadne miesto, objavlia sa dokonca na dlaniach, končekoch prstov, chodidlách či prstoch na nohe. Počet *svastík* 卐 sa bude neustále a donekonečna zvyšovať podľa dosiahnutej úrovne. *Svastiky* 卐 teda predstavujú božskú pozíciu, pričom ich počet sa zvyšuje priamoúmerne s postavením bytosti.

Mystické cesty

Popri budhistických a taoistických praxiach existuje aj ďalší druh praxe, známy ako *Mystické cesty* (*čchi-men*) – alebo „Mystické praxe“, ak by sme použili ich vlastné pomenovanie. Zvyčajne sa tvrdí, a to už od čias starovekej Číny, že budhistický a taoistický prístup k duchovnej praxi je konvenčný, resp. „ten správny“. Naproti tomu, *Mystické cesty* neboli nikdy zverejnené a len zopár ľudí vie o ich existencii. Ľudia sa s nimi mohli stretnúť nanajvýš v beletrii.

To by mohlo niektorých ľudí viesť k pochybnostiam, či *Mystické cesty* naozaj existujú, no je to skutočne tak. Počas mojej cesty duchovného praktizovania – v neskorších rokoch, aby som bol presný – som sa stretol s troma významnými členmi *Mystických ciest*, ktorí mi odovzdali to najlepšie z ich metód; to, čo odovzdávali, bolo mimoriadne jedinečné a dobré. A keďže to, čo majú, je také unikátne, veci získané z ich praxe sú dosť špecifické. Väčšina ľudí by im nebola schopná porozumieť. *Mystické cesty* neboli definované ani ako budhistické, ani ako taoistické, keďže ich prax nespadá do žiadnej z týchto kategórií. To viedlo k tomu, že ich nazývali „alternatívne“ či „nekonvenčné“, pričom oni sa radšej nazývajú *Mystické cesty*. Hoci pomenovanie alternatívne alebo nekonvenčné môže pôsobiť znevažujúco, rozhodne to neznamena, že by boli ľudia proti nim. Nikto nehovorí, že sú zlé. Tieto pojmy nenaznačujú nič kacírské. V Číne sa budhistické a taoistické praxe historicky nazývali pravými, resp. hlavnými duchovnými školami, takže keď sú praxe ako tie *Mystické* nesprávne pochopené, ľudia ich začnú nazývať alternatívnymi – akoby boli v protiklade k tým úplne pravým či bežným. A pokiaľ ide o nálepku „nekonvenčný“, tá mala naznačiť len „nemotorný prístup“. V tradičnej čínštine to malo často tento význam. Dúfam teda, že to trochu objasnilo pôvod tohto označenia.

Na *Mystických cestách* nie je nič zlé, keďže majú prísnu morálku a ich prax je prispôbená povahe vesmíru. Neporušujú vlastnosti alebo normy vesmíru a ani nerobia nič zlé. Takže ich metódy by sa nemali považovať za odchýlené. A podobne, budhistické a taoistické praxe by sa nemali považovať za cnostné na základe toho, že vlastnosti vesmíru sú s nimi v súlade, ale skôr naopak: sú cnostné, pretože ich praxe sú prispôbené vlastnostiam vesmíru. Ak je to tak aj v prípade *Mystických ciest*, určite nie sú zlé, a takisto si zaslúžia nazývať sa cnostnými. To, či je niečo dobré alebo zlé, resp. cnostné alebo skazené, sa musí pomeriavať vlastnosťami vesmíru. *Mystické cesty* sú cnostnými a pravými praxami preto, že sa riadia týmito vlastnosťami. Jediný rozdiel je v tom, že od svojich nasledovníkov vyžadujú iné veci ako budhistické či taoistické praxe. Svoje učenie neponúkajú veľkému množstvu študentov a uprednostňujú výučbu v malom rozsahu. Taoistické praxe sú podobné v tom, že hoci vyučujú mnohých učeníkov, pravé učenie odovzdávajú len jednému z nich. V budhistických praxiach sa naopak verí, že môžu prinášať prospech všetkým bytostiam a vítajú každého, kto je ochotný a schopný praktizovať.

Mystické cesty odovzdávajú svoje učenie iba jednému človeku; v priebehu dlhého časového obdobia sa vyberie len jedna osoba, ktorej sa učenie odovzdá. Z tohto dôvodu neboli ich praktiky nikdy odhalené bežným ľuďom. Keď bol *čchi-kung* pred pár rokmi na vzostupe, všimol som si, že zopár ľudí z týchto praxí prirodzene vyšlo učiť verejne. Ich pokusy vyučovať verejnosť však opakovane zlyhali, keďže tam boli určité veci, ktoré im ich majstri prísne zakázali prezrádzať. Keď vyučujete širokú verejnosť, nemôžete si vyberať žiakov a medzi tými, ktorí sa prídu učiť, budú ľudia s dobrým, ako aj s biednym charakterom. Prídu ľudia so všemožnými predpojatými názormi, a tak si nebude možné vyberať. Mystické cesty preto nie sú vhodné pre širšie publikum. Ak by sa ich jedinečné prístupy vyučovali verejne, pravdepodobne by to ich žiakov vystavilo riziku.

Ak budhisti majú za cieľ stať sa osvietenými a taoisti dokonalými bytosťami, ako je to potom s praktizujúcimi Mystických ciest? Stanú sa nesmrteľnými bez ustanovených hraníc, ktorí nie sú viazaní na žiadnu konkrétnu oblasť vo vesmíre, ako je to v prípade nebeských rajov. Ako možno viete, Budha Šákjamuni vládne raju Saha, Budha Amitábha raju Najvyššej blaženosti a Budha medicíny zase raju Lapis lazuli, takže každá takáto božská bytosť má svoj vlastný raj. Každá veľká božská bytosť má svoje vlastné nebeské kráľovstvo, ktoré si vytvorila, a prebýva tam mnoho jej nasledovníkov. Naopak, praktizujúci Mystických ciest, ktorí uspejú v kultivácii, nemajú určenú oblasť vo vesmíre a stanú sa nesmrteľnými, bez ustanovených hraníc a konkrétneho miesta na nebesiach.

Praktizovanie zlej cesty

Praktizovanie zlej cesty môže mať viacero rôznych podôb. Niektorí ľudia praktizujú výlučne zlé cesty a to, čo praktizujú, sa odovzdáva už po generácie. Motivujú ich k tomu lákadlá svetských vecí, ako je postavenie, materiálny zisk či bohatstvo. Samozrejme, ide o ľudí s biednym charakterom, a tí si nebudú môcť vyvinúť vyššiu energiu. To, čo získajú, je karma. Jednou z vlastností karmy je, že keď sa jej nahromadí dostatočné množstvo, vytvorí sa z nej určitý druh energie; avšak tento typ energie nestojí za reč a nevyrovná sa energii praktizujúcich. Keďže ide o formu energie, dokáže ovplyvňovať bežných ľudí, a keď sa jej hustota zvýši, môže posilniť schopnosti tela. Preto sa tieto praxe odovzdávali už od dávnych čias. Ich stúpenci tvrdia, že si môžu vyvinúť energiu robením zlých skutkov a urážaním ľudí. Ale nie je to tak. Tým, že sa dopúšťajú zlých skutkov, zvyšujú hustotu svojej čiernej látky, karmy. Prostredníctvom nej si môžu zosilniť a vyvinúť nižšie schopnosti tela, ale tieto schopnosti toho veľa nezmôžu. Takže ak si myslia, že si môžu vyvinúť skutočnú energiu robením zlých vecí, sú na omyle.

Hoci sa hovorí, že „zlo je silnejšie ako dobro“, ide len o škodlivý svetský názor. Sily zla nikdy nemôžu prekonať sily dobra. Žiada si to isté vysvetlenie. Vesmír, ako ho poznáme, je len jedným malým vesmírom spomedzi nespočetného množstva ďalších, a pre zjednodušenie ho nazývame „vesmír“. Zakaždým, keď tento vesmír prešiel veľkým počtom vekov, postihla ho katastrofa kozmických rozmerov, ktorá v ňom všetko zničila – vrátane planét a všetkého života. Pohyb vesmíru nasleduje presne stanovený vzorec, a v tomto súčasnom cykle to nie je len ľudstvo samotné, ktoré sa pokazilo. Mnohé životy v súčasnosti vypožorovali, že od

poslednej explózie v tejto dimenzii vesmíru uplynula už dlhá doba. V súčasnosti astronómovia nemôžu tento posledný výbuch pozorovať, pretože to, čo dnes môžeme vidieť s najsilnejšími teleskopmi, sú udalosti vzdialené stopäťdesiat tisíc svetelných rokov. Zmeny, ktoré sa momentálne dejú vo vesmíre, budú viditeľné až po prekonaní rovnakého počtu svetelných rokov.

Celý vesmír už prešiel ohromnými zmenami. Predchádzajúce zmeny takéhoto rozsahu boli zakaždým predzvest'ou úplného zničenia všetkého života vo vesmíre. V každom z týchto prípadov mali byť všetky vlastnosti a materiálne prvky vesmíru zničené výbuchom, pričom nemalo zostať nič a všetok život mal zaniknúť. No ani v jednom prípade výbuch nezničil úplne všetko. Takže zakaždým, keď božské bytosti z mimoriadne vysokých ríš vytvorili vesmír nanovo, vždy tam existovali určité bytosti, ktoré už boli vo vesmíre prítomné ako pozostatok z minulosti. Božské bytosti však pretvorili nový vesmír podľa svojich vlastných charakteristík a kritérií, ktoré sa líšili od tých predošlých.

Bytosti, ktoré pri týchto explóziách nezahynuli, priniesli do nového vesmíru vlastnosti a princípy fungovania, ktoré poznali z predchádzajúceho vesmíru. Ale novovytvorený vesmír bol riadený vlastnosťami a zákonmi nového vesmíru. A tak bytosti, ktoré prežili z minulosti, slúžili ako zlo, ktoré prekážalo fungovaniu nového vesmíru. Tieto bytosti však nie sú vyslovene zlé, keďže ony jednoducho stelesňujú vlastnosti predchádzajúceho vesmíru. Sú známe ako temné sily. Nepredstavujú hrozbu pre bežných ľudí a určite by im neublížili; problém je jednoducho v tom, že sa pevne držia starých spôsobov robenia vecí. Toto je niečo, čo bežní ľudia predtým nesmeli vedieť. Povedal by som, že tie bytosti sú v skutočnosti ničím a sú veľmi slabé v porovnaní s mnohými božskými bytosťami vysoko na nebesiach, ktoré sú nad úrovňou *tathágatu*. Starnutie, choroba a smrť sú tiež určitými druhmi temných bytostí, hoci existujú preto, aby udržiavali prirodzený chod vesmíru.

V budhistickom učení o prevteľovaní duší je zmienka o takzvaných *asuroch*. V skutočnosti sú to len tvory z inej dimenzie, ktoré nemajú vrodenu povahu ako človek. Sú to bytosti mimoriadne nízkej úrovne a v očiach vyšších božských bytostí sú bezmocné, no bežným ľuďom by sa mohli zdať hrôzostrašné. Nesú určité množstvo energie a považujú ľudí za zvieratá, a tak sa nimi radi živia. Niektoré z nich vyšli v posledných rokoch vyučovať energetické praxe. Avšak neznamenaajú nič, a nemajú dokonca ani ľudskú podobu. Vyzerajú hrôzostrašne. Ak sa človek učí ich vecí, nevyhnutne prejde na ich stranu a stane sa jedným z nich. Keď niektorí ľudia nemajú pri vykonávaní energetických cvičení správne myšlienky a ich myslenie je v súlade s týmito bytosťami, môžu ich prísť učiť. Ale ako sa hovorí: „Dobro je oveľa väčšia sila ako zlo.“ Nikto do vás nebude zasahovať, pokiaľ vy sami nemáte zlé pohnútky. Ale ak máte nekalé úmysly, prídu vám pomôcť a môžete dopadnúť tak, že vykročíte na démonickú cestu.

Ďalším javom je takzvané nevedomé praktizovanie zla a vzťahuje sa to na prípady, keď ľudia praktizujú zlú cestu bez toho, aby si to uvedomovali. Je to príliš častý a veľmi rozšírený jav. Týka sa to toho, čo som spomínal už minule, že mnohí ľudia majú počas cvičenia vo svojej mysli nevhodné myšlienky. Možno vidíte niekoho, kto naoko usilovne praktizuje v nejakej

špeciálnej pozícii, s rukami a nohami trasúcimi sa od únavy, ale mysl'ou môže blúdiť niekde inde. Tento človek môže napríklad úzkostlivo premýšľať o tom, že by mal stihnúť niečo kúpiť, kým ceny pôjdu hore. Alebo sa môže obávať, že mu nedajú jeden z bytov, ktoré jeho firma práve prideliuje, pretože zodpovedná osoba má voči nemu osobné výhrady. A čím viac sa tým bude zaoberať, tým viac ho to rozruší. Bude si myslieť, že to určite nedopadne dobre a môže dokonca začať premýšľať o tom, ako sa tomu človeku postaví na odpor. Jeho myseľ môže blúdiť kdekoľvek, od rodinných problémov až po štátne záležitosti, a niektoré veci v ňom môžu dokonca vyvolať hnev.

V každej energetickej praxi musí byť prvoradá cnosť. Ak počas praktizovania nedokážete mať dobré myšlienky, prinajmenšom by ste nemali mať tie zlé. Najlepšie je nemať vôbec žiadne myšlienky, pretože v počiatočných fázach praktizovania je potrebné položiť určité základy, ktoré budú neskôr hrať významnú úlohu, a myseľ človeka má na to značný vplyv. Ak počas cvičenia pridávate do svojej energie rôzne veci, mohlo by byť to, čo si praktizovaním vyviniete, dobré? Nebolo by to temné? Napriek tomu je len zopár ľudí, ktorí nemajú tento problém. Mnohí sa nikdy nezamyslia nad tým, prečo sa ich zdravie ani po takom dlhom období praktizovania nezlepšilo. V niektorých prípadoch ľudia nemusia mať zlé myšlienky počas cvičenia, ale zakaždým chcú zo svojho praktizovania získať nadprirodzené schopnosti či iné veci, majú silné túžby a nevhodné stavy mysle. V skutočnosti sa to rovná nevedomému praktizovaniu zla. Keď ich na to však upozorníte, nebudú chcieť počúvať, keďže sú presvedčení, že je to v poriadku, pretože sa učili od takého či onakého majstra. No hoci im ten majster povedal, aké dôležité je byť cnostný, nevzali si to k srdcu. Takže ak tí ľudia neustále pridávajú zlé myšlienky, z ich praktizovania nevzájde veľa dobrého. Bude sa to rovnáť nevedomému praktizovaniu zla. Je to niečo celkom bežné.

Praktiky tantrického spojenia

V tantrickej praxi existujú metódy nazývané „praktiky vzájomného spojenia“. Možno ste už videli sochy alebo maľby z tibetského budhizmu, ktoré zobrazujú mužskú a ženskú postavu vo vzájomnom spojení, čo predstavuje istý spôsob praktizovania. Mužská postava má v niektorých prípadoch podobu Budhu a objíma nahú ženu; v iných prípadoch sú tam postavy, ktoré predstavujú rôzne premeny Budhov, napríklad do podoby božských bojovníkov s býcou či konskou hlavou, ktorí takisto držia postavu nahej ženy. Aby sme tomu mohli porozumieť, musíme najprv objasniť niektoré veci. V dávnej minulosti, pred mnohými storočiami, boli morálne hodnoty ľudstva po celom svete viac-menej rovnaké; konzervatívne hodnoty v Číne nie sú len výsledkom konfuciánskeho vplyvu. To naznačuje, že praktiky tantrického spojenia v skutočnosti nepochádzajú z tejto Zeme, ale prišli z inej planéty. Táto metóda však môže naozaj slúžiť ako súčasť duchovnej praxe. Keď bola v istej dobe prenesená do Číny, ľudia ju neprijali z dôvodu, že muž a žena boli pri praktizovaní navzájom spojení, ako aj preto, že obsahovala tajné časti. A tak ju čínsky cisár počas obdobia Chuej-čchang dynastie Tchang úplne zakázal. Bolo zakázané vyučovať ju vo vnútrozemí Číny. V tom čase sa nazývala tchanská ezoterika. Od tej doby sa odovzdávala v jedinečnom prostredí Tibetu. Možno sa pýtate, ako môže slúžiť duchovnému účelu? Praktiky tantrického spojenia sa snažia o

dosiahnutie rovnováhy *jinu* a *jangu* tým, že zhromažďujú *jin* na doplnenie *jangu* a opačne; prostredníctvom vzájomného dopĺňania a vzájomného zušľachtovania.

Ako možno viete, budhistické aj taoistické učenie tvrdí, že ľudské telo má v sebe vrozený *jin* a *jang*; čo je obzvlášť zrejmé z taoistickej teórie *jinu* a *jangu*. Prítomnosť *jinu* a *jangu* v tele vám umožňuje vyvinúť si vyššie schopnosti, anjelské telo, cherubínov, duchovné telá a iné nadprirodzené bytosti. V duchovnej praxi je to práve *jin* a *jang*, ktoré umožňujú vznik týchto vecí; platí to rovnako pre mužské, ako aj pre ženské telo. Tieto nadprirodzené bytosti sa môžu zrodiť v energetickom centre tela u oboch pohlaví. Takže budhistický a taoistický pohľad na *jin* a *jang* v ľudskom tele dáva veľký zmysel. Taoistická prax často považuje hornú časť tela za *jangovú* a spodnú časť za *jinovú*; niektorí považujú zadnú časť tela za *jangovú* a prednú časť za *jinovú*; iní zase považujú ľavú stranu tela za *jangovú* a pravú stranu za *jinovú*. Odtiaľ teda pochádza čínske príslovie „muž naľavo, žena napravo“, a má to svoj zmysel. Pretože ľudské telo má prirodzene *jin* a *jang*, môže vďaka ich vzájomnému pôsobeniu dosiahnuť stav rovnováhy *jinu* a *jangu* a vytvoriť tak veľké množstvo nadprirodzených bytostí.

Z toho teda vyplýva, že k vysokým duchovným úrovniam sa dá pokročiť aj bez osvojenia si praktík tantrického spojenia. Navyše, ak sa s nimi nezaobchádza správne, pri ich použití hrozí riziko, že človek podľahne zlu a sklzáne na démonickú cestu. Tieto metódy zvyčajne používa iba mních alebo láma, až keď je na veľmi pokročilom stupni ezoterickej budhistickej praxe, takže je už duchovne zrelý; navyše, pri praktizovaní ho bude viesť majster. Pretože myseľ tohto človeka je cnostná, dokáže zostať pevný a bude schopný dobre to zvládnuť bez toho, aby podľahol zlu. Naopak, človek, ktorý nie je príliš duchovne vyspelý, by tieto metódy vôbec nemal používať, keďže určite podľahne zlu. Jeho charakter nebude dostatočne dobrý. Stále bude mať svetské, žiadostivé myšlienky spojené so sexuálnou túžbou, a to by bola úroveň, na ktorej by sa nachádzal. Takže určite by sa to zmenilo na niečo zlé. Preto si myslím, že učiť takéto veci tých, ktorí sa vo svojej praxi nedostali príliš ďaleko, je zavádzajúce.

V posledných rokoch vyučovalo tantrické spojenie viacero učiteľov energetických praxí. Objavuje sa napodiv aj v taoistickej praxi; a nie je to len vecou nedávneho vývoja, ale pochádza to späť mnohých storočí, ešte z čias dynastie Tchang. V taoistickej praxi však nemá zmysel venovať sa tantrickému spojeniu. Podľa taoistickej teórie *tchaj-ti*, ľudské telo predstavuje mikrokozmos vesmíru, takže prirodzene v sebe nesie *jin* a *jang*. Všetky pravé duchovné učenia, ktoré sa pôvodne odovzdávali, boli zdedené z dávneho veku. Akákoľvek náhodná zmena alebo čokoľvek, čo sa do toho svojvoľne pridá, naruší tú prax a spôsobí, že už nebude možné dosiahnuť duchovnú dokonalosť. Takže ak praktiky tantrického spojenia nie sú súčasťou školy, ktorú nasledujete, za žiadnych okolností by ste ich nemali vykonávať. Dostali by ste sa tým na scestie a viedlo by to k problémom. Pre tých, ktorí sa venujú Falun Dafa, to platí ešte viac. V našej praxi nemáme praktiky tantrického spojenia ani nič podobné. Takže teraz už viete, ako sa stavíme k tejto otázke.

Prax, ktorá kultivuje myseľ aj telo

O praxi, ktorá zušľachtuje myseľ aj telo, som sa už zmieňoval. Ide o ňu vtedy, keď duchovná prax, ktorej sa venujete, pôsobí na vašu myseľ aj fyzické telo tak, že celé vaše telo sa mení od základu. V priebehu tohto procesu budú vaše bunky postupne nahradené vysokoenergetickou látkou a proces starnutia sa spomalí. Na vašom tele sa budú postupne prejavovať známky premeny a návratu k mladistvejšiemu stavu, až bude hmota vášho tela napokon úplne nahradená vysokoenergetickou látkou a vaše telo sa už viac nebude skladať z tej istej hmoty ako predtým. Ako som už opísal, bude to druh tela, ktoré prekročilo päť elementov a vyslobodilo sa z nich. Bude to telo, ktoré je skutočne nesmrteľné.

Prax vykonávaná v budhistických kláštoroch sa zaoberá výlučne myslou a nepoužíva fyzické techniky ani prácu s telom. Ústredným bodom je tu namiesto toho prístup, ktorý vyučoval Budha, nazývaný *nirvána*. Jeho metóda bola v skutočnosti hlboká a on bol plne schopný premeniť svoje pôvodné telo (*benti*) na vysokoenergetickú látku a vziať si ho po smrti so sebou. Ale aby išiel príkladom pre ostatných, rozhodol sa vstúpiť do *nirvány*, pri ktorej sa telo zanechá tu. Zvolil si tento prístup, aby pomohol ľuďom opustiť pripútanosti v čo najväčšej miere a vzdať sa tak všetkého – dokonca aj svojho vlastného tela. Všetky pripútanosti museli byť opustené. Aby pomohol svojim nasledovníkom čo najviac sa odpútať, zvolil si *nirvánu*, takže nasledujúce generácie mníchov išli rovnakou cestou. Pri *nirváne* sa udeje to, že keď mních zomrie, opustí svoje fyzické telo, pričom jeho duša vystúpi a energiu si vezme so sebou.

V taoistickej praxi sa kladie dôraz na kultiváciu tela. Svojich študentov si starostlivo vyberajú a nesnažia sa spasiť všetky životy, takže tí, ktorým sa venujú, sú znamenití a výnimoční ľudia, ktorých možno učiť magické zručnosti, a aj to, ako si duchovne premieňať telo. Naopak, v budhistickej praxi sa takéto prístupy spravidla nemôžu vyučovať. Týka sa to najmä budhistického náboženstva. No nie všetky budhistické praxe sa stránia týchto metód. Mnohé hlboké, významné budhistické praxe ich používajú. Naša škola je jedným z takýchto príkladov. Vo Falun Dafa sú potrebné obe telá – pôvodné, ako aj anjelské telo – čo sú dve rozdielne veci. Anjelské telo je takisto hmotné a je zložené z vysokoenergetickej látky, ale nemôže sa len tak ukázať v tejto dimenzii. Ak si tu máme zachovať normálny ľudský výzor, je nevyhnutné mať aj toto pôvodné telo (*benti*). Takže hoci sa vaše pôvodné telo zmenilo, stále budete vyzerat' v podstate rovnako ako bežní ľudia, keďže molekulové konfigurácie vášho tela ostanú nezmenené; ide len o to, že vaše bunky budú nahradené vysokoenergetickou látkou. Vaše telo sa však bude líšiť od tela bežného človeka, keďže bude schopné prechádzať do iných dimenzií.

Vykonávaním praxe, ktorá zušľachtuje myseľ aj telo, získate mladistvý vzhľad a na svoj vek budete vyzerat' omnoho mladšie. Raz ma oslovila jedna praktizujúca a požiadala ma, aby som odhadol jej vek. Tipoval by som, že mohla mať niečo cez štyridsať, no ukázalo sa, že mala takmer sedemdesiat rokov. Nemala žiadne vrásky a s jej žiarivou tvárou a ružovkastou pľeťou určite nevyzerala ako osoba blížiac sa k sedemdesiatke. Je veľmi pravdepodobné, že pri praktizovaní Falun Dafa dôjde k takýmto zmenám. Ak môžem trochu zažartovať, povedal by som, že keď budú mladé ženy pochtivo praktizovať kultiváciu mysle aj tela, prirodzene dosiahnu krásny tón pleti, po ktorom vždy túžili – aj bez toho, aby sa o to museli snažiť ako doposiaľ. Tu teda skončím. Ľudia ma zvykli považovať za mladého, keďže v Číne tvorili pracovnú silu

prevažne starší ľudia. V súčasnosti je situácia lepšia, pretože je tu viac mladších pracovníkov. V skutočnosti už nie som mladý. Momentálne mám štyridsaťtri rokov a čo nevidieť budem mať päťdesiat.

Duchovné telá

Zamysleli ste sa niekedy nad tým, prečo sa zdá, akoby z niektorých sakrálnych obrazov vyžarovala energia? Len málokto to vie vysvetliť. Niektorí ľudia tvrdia, že energia pochádza od mníchov, ktorí pred týmito obrazmi odriekajú sväté písma, alebo inými slovami z toho, že pred nimi vykonávajú duchovnú prax. Keď však mních alebo ktokoľvek iný praktizuje, vysielaná energia je skôr rozptýlená, než nasmerovaná na jedno miesto. Potom by malo byť rovnaké množstvo energie aj na podlahe, strope a stenách chrámu. Nevysvetľuje to teda, prečo iba samotné obrazy vyžarujú takú silnú energiu. A už vôbec to neobjasňuje, prečo aj mnohé sakrálné sochy nájdené hlboko v horách, v určitých jaskyniach alebo vytesané do prírodných útvarov vydávajú energiu. Existuje celý rad interpretácií výskytu tohto javu, ale žiadna z nich sa nedotkla podstaty. Skutočným dôvodom, prečo sa na týchto sochách nachádza energia, je prítomnosť duchovného tela (*fā-shen*) božskej bytosti. Sochy majú energiu práve preto, že je tam prítomné duchovné telo.

Aby sme mohli porozumieť tomu, ako vznikajú duchovné telá, musíme si uvedomiť, že aj známe božstvá [ktoré tieto telá majú], ako napríklad Budha alebo Kuan-jin, museli byť sami kedysi bežnými praktizujúcimi. Svoje duchovné telá si vyvinuli rovnako, ako si ich vyvinú ľudia, keď vo svojej duchovnej kultivácii dosiahnu určitú úroveň, ktorou presiahli ľudskú ríšu. Duchovné telá sa rodia z energetického centra v ľudskom tele a sú vytvorené z *Fa*, ako aj z vyššej energie. Zhmotňujú sa v iných dimenziách. Duchovné telo disponuje značnými schopnosťami človeka, z ktorého pôvodne vzišlo, pričom jeho vedomie a myslenie bude určované hlavným telom človeka. To znamená, že duchovné telo je v skutočnosti samo osebe úplným, nezávislým a plne svojprávnym životom, a tak môže robiť všetko samostatne. Jeho činy budú v súlade, ba dokonca úplne totožné so všetkým, čo by chcela spraviť vedomá myseľ človeka. Duchovné telá budú robiť veci tak, ako by ich robil ten samotný človek. Takže toto je to, čo nazývame duchovným telom. Čokoľvek si želám spraviť – ako napríklad upraviť telá skutočných praktizujúcich – bude vykonané mojimi duchovnými telami. Tieto telá sa musia zhmotniť v iných dimenziách, keďže nedisponujú bežným ľudským telom. Takéto nadprirodzené bytosti nemajú pevnú a nemennú podobu, môžu sa zväčšiť alebo zmenšiť. V niektorých prípadoch sa duchovné telo môže stať takým veľkým, že nebude možné vidieť ani celú jeho hlavu, pričom inokedy sa môže stať takým malým, že bude menšie ako bunka.

Požehnávanie sakrálnych sôch

Sakrálna socha čerstvo vyrobená v továrni je iba kusom umenia. Takže sakrálné sochy sa často formálne požehávajú, aby sa na ne pozvalo duchovné telo božskej bytosti, ktorú predstavujú. Tieto sochy môžu následne slúžiť ľuďom ako hmatateľné zastúpenie tejto bytosti, aby sa k nej mohli klaňať. Duchovné telo bude poskytovať ochranu úprimným veriacim, ktorí tieto sochy uctievať a bude na nich dohliadať počas praktizovania. Požehnávanie sôch má

slúžiť práve na tento účel. Príslušný obrad však dosiahne svoj cieľ jedine vtedy, ak osoba, ktorá ho vykonáva, má cnostné myšlienky, alebo ak sú tam prítomné božstvá z vyšších úrovní, prípadne ak ho vykoná človek, ktorý dosiahol duchovnú dokonalosť a má na to potrebné schopnosti.

V budhistických chrámoch sa všeobecne tvrdí, že sochy Budhu nebudú mať žiaden účinok, ak najprv neprejdú určitým druhom procedúry, ktorý sa v Ázii nazýva „posväcovanie sôch“. Dodnes zostalo v chrámoch už len zopár mníchov, ktorí ovládajú majstrovstvo budhistických učení. V dôsledku čínskej kultúrnej revolúcie a jej ničenia sa totiž opätmi stali mladí mnísi, ktorí nikdy neboli plne zasvätení do učenia. Veľká časť z toho, čo bolo kedysi odovzdávané, sa už stratila. Ak sa ich spýtate, na čo slúži posvätenie, povedia, že socha po ňom nadobudne silu, ale v skutočnosti nevedia vysvetliť, čo konkrétne to znamená. V takom prípade teda vykonajú iba obrad a to, čo nazývajú posvätením, znamená v podstate len to, že umiestnia malý kúsok papiera s posvätným textom dovnútra sochy, zapečatia ju papierom a potom k nej odriekajú modlitby. Môže to však dosiahnuť účel, na ktorý je posvätenie určené? To závisí od toho, ako tie modlitby odriekajú. Budha učil o „správnom stave mysle“ a o tom, že odriekanie svätých písniem musí človek vykonávať so sústredenou myslou, bez akéhokoľvek rozptýlenia, a len vtedy budú mať jeho slová účinok v raji, ktorý je spojený s jeho praxou. Toto je potrebné na prizvanie božskej bytosti. Pokiaľ jedno z jej duchovných tiel nezostúpi na sochu, cieľ posvätenia nebude dosiahnutý.

No stáva sa, že niektorí mnísi alebo náboženský predstavitelia sú pri odriekaní svätého písma počas obradu posväcovania zahľtení myšlienkami na to, akú sumu im za to následne zaplatia. Alebo možno premýšľajú o tom, ako im niekto ublížil, keďže v súčasnosti dochádza k vnútorným rozbrojom dokonca aj v kláštornom prostredí. Nedá sa poprieť, že by sa dnes, v tomto období posledných dní, takéto veci nediali. Mojm cieľom nie je kritizovať náboženstvá, ale len poukázať na to, že niektoré náboženské miesta skrátka nie sú v tejto dobe čisté. A ako sa dá predpokladať, obrad posvätenia nedosiahne svoj účel, ak sa myseľ zúčastnených zaoberá svetskými a nevhodnými myšlienkami, ktoré pri tom vysielajú; obrad prizvania božskej bytosti teda nebude úspešný. Stále však existujú nejaké kláštory a náboženské miesta, ktoré sú dobré, hoci sú ojedinelé.

V jednom meste som pri posväcovanom obrade pozoroval istého budhistického mnícha, ktorý mal ruky čierne ako uhlie. Strčil sväté písmo do dutiny sochy, zapečatil ju, zamrmal zopár slov a potom vyhlásil, že posvätenie je ukončené. Následne schytil ďalšiu sochu, nejakú chvíľu čosi mrmlal, a zarobil si tak niečo cez štyridsať jüanov za ďalšie posvätenie. Mnísi to teraz dokonca berú ako druh podnikania a zarábajú na tom peniaze. Už na prvý pohľad som však mohol vidieť, že obradom sa nedosiahlo to, čo sa malo, keďže ten mních na to naozaj nemal potrebné schopnosti. Napriek tomu sa dnes mnísi púšťajú do takýchto vecí. Videl som aj ďalšie zarábajúce veci. V jednom budhistickom chráme som pozoroval muža, ktorý vyzeral ako laický veriaci. Tvrdil, že tam vykonáva posvätenie* sochy Budhu. V ruke držal zrkadlo a nakláňal ho tak, aby odrážalo slnečné lúče na telo sochy. Tvrdil, že tým vykonáva posvätenie. Prerástlo to teda až do takýchto absurdností. Tieto veci sú však dosť rozšírené, keďže budhizmus je dnes skrátka takýto.

Na ostrove Lantau v Hongkongu je umiestnená obrovská bronzová socha Budhu, ktorá bola vyrobená v meste Nan-t'ing. Ide o skutočne obrovskú sochu. Počas jej slávnostného odhalenia sa zišlo veľké množstvo mníchov z celého sveta, aby sa zúčastnili jej posvätenia. Bol tam človek, ktorý držal zrkadlo nasmerované k slnku a snažil sa namieriť jeho lúče na tvár sochy v domnení, že ju tým posväť. Byť svedkom niečoho takého, na takomto posvätnom zhromaždení a pri takejto slávnostnej príležitosti, bolo naozaj žalostné. Budha však povedal, že v období posledných dní bude dokonca aj pre mníchov ťažké zaistiť si vlastnú spásu, nieto ešte spásu druhých. Situácia je teraz chaotická, pretože mnohí mnísi vykladajú sväté písma z pohľadu svojich vlastných obmedzených pochopení a do chrámov sa dostali aj písma, ktoré nepatria do budhizmu. Samozrejme, treba podotknúť, že sú aj mnísi, ktorí praktizujú duchovnú prax naozaj úprimne a sú celkom dobrí. Takže posvätenie je v konečnom dôsledku o pozvaní duchovného tela božskej bytosti, aby sa usídlilo na sakrálnej soche, a keď sa to udeje, posvätenie bude úspešné.

Sakrálna socha, ktorá nebola úspešne posvätená alebo požehnaná, by sa nemala uctievať, pretože to môže mať vážne následky. Nedávny vedecký výskum nám môže pomôcť pochopiť, prečo je to tak. Vedci zistili, že myšlienky človeka, resp. predstavy v jeho mysli, môžu vytvoriť určitú hmotnú látku. Ak sa na myšlienky pozeráme z vyšších úrovní, zistíme, že majú hmotnú podobu, hoci hmota, o ktorej hovoríme my, nie je vo forme „mozgových vĺn“, ako sa výskumom odhalilo; táto hmota má skôr podobu úplného ľudského mozgu. Látka v tvare mozgu, ktorú vysiela bežný človek počas premýšľania, sa zvyčajne zakrátko rozplynie, pretože jeho myšlienky nemajú za sebou energiu. Ale v prípade praktizujúcich, ktorí majú energiu, vydrží táto látka oveľa dlhšie. Aby sme sa teda vrátili k téme sakrálnych sôch, nemali by sme očakávať, že v momente, ako sa vyrobia, budú mať schopnosť premýšľať. Socha toho nebude schopná, pokiaľ neprešla úspešnou procedúrou posvätenia – dokonca aj keby sa to uskutočnilo na náboženskom mieste. A ak ten obrad vykoná falošný majster alebo niekto, kto sa zaoberá čiernou mágiou, potom to bude ešte horšie [ako keby sa nespravilo vôbec nič], a zároveň nebezpečné, keďže na sochu by sa mohla dostať líška alebo lasica.

To znamená, že pri uctievaní sôch, ktoré nie sú posvätené, hrozí vážne nebezpečenstvo. Priblížim vám, aké nebezpečné to môže byť. Ako som už spomínal, ľudstvo v poslednej dobe upadlo po všetkých stránkach a všetko v tomto svete, ako aj vo vesmíre, jedno za druhým upadá. Ľudia žnú to, čo zasiali. Je ťažké nájsť opravdivé, cnostné učenia a praxe. Tých, ktorí sa o to pokúšajú, čakajú všemožné prekážky. A dokonca aj obyčajné modlenie sa k svojmu Bohu môže skončiť zle, keďže ľudia netušia, či to, čo sa nachádza na soche alebo ikone, ku ktorej sa modlia, je tá zamýšľaná bytosť. Takže teraz je to naozaj komplikované. Ak by o tom niekto pochyboval, môžem to vysvetliť. Keď sa ľudia začnú modliť k neposvätej soche, veci sa začnú rýchlo uberať zlým smerom, keďže dnes to len málokto robí kvôli spase svojej duše. Väčšina ľudí sa modlí za to, aby mali v živote menej trápení alebo aby sa im finančne lepšie darilo. Avšak takéto modlitby a túžby sa nezakladajú na ničom, čo by vyplývalo zo svätých písniem.

Keď niekto hľadá pomoc vo forme peňazí, klania sa pred sochou Budhu, svojho Boha či svätej bytosti, a pomodlí sa za finančnú pomoc, hľa, vytvorí sa úplná myšlienka a vyšle sa von.

A keďže bola nasmerovaná na sochu, pristane priamo tam. Podoba sochy v iných dimenziách sa môže zväčšiť alebo zmenšiť. Takže potom, čo na nej pristane myšlienka človeka, táto socha nadobudne mozog a schopnosť premýšľať, hoci ešte nemá telo. Modlitby ďalších ľudí, ktorí prídu, jej dodajú určité množstvo energie. Nebezpečenstvo bude o to väčšie, ak to budú robiť praktizujúci, pretože socha dostane ich energiu hneď od začiatku a sformuje sa do hmatateľného tela v inej dimenzii. Toto telo prebýva v inej ríši a do istej miery pozná princípy vesmíru. Takže bude mať schopnosť robiť veci, ktoré pomáhajú ľuďom a môže si vyvinúť určité množstvo energie. No nech už spraví pre ľudí čokoľvek, bude to za určitých podmienok, resp. za určitú cenu. Pohybuje sa voľne v inej dimenzii a môže ľahko ovládať bežných ľudí. Bude však vyzerat' úplne rovnako ako socha, z ktorej vzišlo. Takže hoci môžete vidieť niečo, čo vyzerá ako svätá bytosť – a možno bude vyzerat' presne ako na vyobrazení, ku ktorému ste sa modlili – bude to falošná bytosť, ktorá vzišla z uctievania a modlitieb. Myšlienky takýchto falošných bytostí sú veľmi zlé, keďže myslia len na peniaze. Napriek tomu sa nepokúsia spraviť nič, čo by bolo vyslovene zlé, keďže sa zrodili v inej dimenzii, majú schopnosť myslieť a do istej miery vedia, ako fungujú zákony vesmíru. Ale odvážia sa robiť zlé veci v menšej miere. Niekedy ľuďom pomôžu, pretože ak by nerobili takéto gestá, boli by úplne zlé a museli by byť zabité. Avšak zvážte, aký druh „pomoci“ vlastne ponúkajú. Predpokladajme, že niekto sa modlí pred sakrálnou sochou a žiada o vyliečenie chorého člena svojej rodiny. Výborne – zlá bytosť teda podá pomocnú ruku. Prinúti vás vložiť peniaze do misky na milodary, keďže to, na čo myslí, sú peniaze. A čím viac peňazí ponúknete, tým rýchlejšie sa člen vašej rodiny uzdraví. Pomocou svojej energie môže z inej dimenzie ovplyvňovať bežného človeka. Ak sa k nej modlí niekto s vyššou energiou, bude toho v stávke ešte viac. Samozrejme, malo by byť zrejmé, že človek, ktorý je oddaný duchovnej praxi, sa určite nebude modliť za získanie nejakých vecí a už vôbec by nežiadal o peniaze. Ale niektorí ľudia to tak robia. Dokonca aj modlenie sa za blaho vašej rodiny sa považuje za citovú pripútanosť k nej. Bez ohľadu na to, ako veľmi chcete ovplyvniť niečí život pozitívnym smerom, musíte pochopiť, že každý má svoj vlastný osud. Ak sa modlíte k falošnej bytosti a žiadate o požehnanie vo forme peňazí, ochotne vám poskytne pomoc. Keď uvidí, že žiadate viac peňazí, bude ešte dychtivejšia. V tom prípade si toho od vás môže vziať na oplátku ešte viac. Je to spravodlivá výmena. Umožní vám teda získať časť peňazí, ktoré ľudia vložili do misky na milodary, keďže tam ich je viac než dosť. Môže sa to prejaviť tak, že nájdete na ulici peňaženku alebo kabelku, prípadne dostanete v práci prémie. Vyskúša všetky možné spôsoby, ako vám dať peniaze. Ale bude to za určitú cenu. Nič nie je, napokon, zadarmo. Vezme vám teda časť vášho energetického zhluku, ak je to to, čo vaša prax vyvíja, alebo si vezme vašu energiu, keďže ona tieto veci nemá a túži po nich.

Tieto falošné bytosti môžu byť dosť nebezpečné. Mnohí ľudia, ktorí sa venujú duchovnej praxi a majú otvorené vnútorné oko, veria, že videli vyššie bytosti. Niektorí tvrdia, že do ich chrámu prišli skupiny týchto bytostí a že jedna z nich, ktorá ich viedla, sa volala tak či onak. Ľudia opísali, ako často ich tie bytosti navštevovali, pričom v jeden deň prišla jedna skupina, v druhý deň ďalšia a tak ďalej. O čo teda išlo? Práve tieto bytosti patria do kategórie, ktorú som spomínal. Neboli to skutočné sväté bytosti, ale falošné. Značné množstvo z nich spadá do tejto kategórie.

To, čo som práve opísal, bude ešte nebezpečnejšie, ak sa to odohrá v náboženskej komunite, keďže tá bytosť prevezme kontrolu nad mníchmi, ktorí ju uctievať. A bude mať na to zámienku, keďže je zrejmé, že sa k nej modlili. Bude na nich teda dohliadať a viesť ich pri praktizovaní. No ak by sa im aj podarilo dokončiť duchovnú cestu pod jej vedením, kam by mohli ísť? Žiadne vyššie božstvá ich neprijmú, keďže títo mnísi by boli pod vedením nízkej bytosti a patrili by k nej. Ich úsilie by tak vyšlo navniivoč. V dnešnej dobe je pre ľudí nesmierne ťažké dosiahnuť skutočné božské postavenie prostredníctvom praktizovania duchovnej cesty. Jav, ktorý som práve opísal, je dosť bežný. Hoci si mnohí ľudia myslia, že videli božské svetlo alebo božské zjavenie vo veľmi známych horách či údoliach riek, väčšinou to pochádzalo od týchto falošných bytostí, keďže majú energiu a môžu sa ukázať ako zjavenie. Skutočné božské bytosti by sa len tak nezjavovali.

Kedysi týchto falošných bytostí nebolo tak veľa, no teraz ich je mnoho. Keď sa dopustia nejakých nesprávnych skutkov, vyššie bytosti ich zabijú. Môže sa im však podať uniknúť trestu tým, že sa ukryjú na sakrálnu sochu. Vyššie božstvá spravidla nebudú zasahovať do svetských záležitostí bez pádneho dôvodu. Čím vyššia je ríša bytosti, tým je menej pravdepodobné, že bude narúšať záležitosti pozemského sveta, a preto sa bude snažiť vyhnúť akýmkoľvek zásahom. Takže spravidla by neurobili nič také radikálne, ako napríklad, že by bleskom zničili sochu, na ktorej sa ukrýva falošná bytosť, a tak si ju teda nevšímajú. Navyše, tieto falošné bytosti vedia uniknúť, keď sa blíži ich trest. Nedá sa teda povedať, či zjavenie, ktoré človek vidí, je skutočné.

To by mohlo u mnohých z vás vyvolať otázku, čo spraviť so všetkými tými sakrálnymi sochami a obrazmi, ktoré máte doma. Viacerym z vás možno napadlo požiadať ma o pomoc. Rád pomôžem každému, kto sa učí našu prax, takže to môžete riešiť nasledovne. Popri tom, ako budete držať moju knihu (keďže obsahuje moju fotografiu), prípadne moju fotku, podržte vašu sochu či obraz a rukami utvorte *mudru*, nazývanú veľký lotos. Potom ma môžete jednoducho požiadať, aby som pre vás tú sochu požehnal či posvätil, akoby som bol skutočne prítomný, a bude to vykonané v priebehu niekoľkých sekúnd. Mal by som však dodať, že to funguje iba pre našich praktizujúcich. Ak by ste sa pokúšali spraviť to pre vašich priateľov alebo rodinu, nebude to fungovať, keďže ja sa starám iba o našich praktizujúcich. Niektorí ľudia tvrdia, že môžete odohnať zlé bytosti pre vašich priateľov alebo rodinu tým, že umiestnite môj obrázok u nich doma, avšak pre nepraktizujúcich to nevykonám. Toto je pravdepodobne tá najneúčtnejšia vec, akej by ste sa mohli voči svojmu učiteľovi dopustiť.

Pri rozprávaní o falošných zjaveniach je tu ešte ďalšia vec, ktorú je potrebné spomenúť. V starobylej Číne sa mnohí ľudia venovali duchovnej praxi hlboko v horách či lesoch, hoci dnes sa môže zdať, že ich tam praktizuje už len zopár. Ale nie je to tak. Ide skôr o to, že sa snažia zamedziť tomu, aby ich videli bežní ľudia; z ich počtu nijako neubudlo. Disponujú vyššími schopnosťami, vďaka ktorým dokážu zostať skrytí. Nie je to tak, že by tu už viac neboli. Stále sa tam nachádzajú. V súčasnosti sú ich vo svete tisíce, pričom v Číne je ich relatívne viac. Najčastejšie sa vyskytujú v tamojších slávnych horách či údoliach a je možné ich nájsť aj na niektorých vyšších štítoch. Používajú svoje schopnosti na zapečatenie vchodov do svojich jaskýň, aby ich nikto nemohol vidieť. Ich praktizovanie je dosť pomalé a ich metódy

sú pomerne neefektívne, pretože nepochopili podstatu duchovnej kultivácie. My sa, naopak, zameriavame priamo na myseľ a zakladáme našu prax na najvyšších vlastnostiach, resp. princípoch vesmíru. Takže naša energia sa prirodzene vyvíja dosť rýchlo. Metódy duchovnej praxe si môžeme predstaviť v tvare pyramídy, pričom len stredná os je hlavnou cestou. Tí, ktorí praktizujú na bočných alebo menších cestách, môžu mať odomknuté všetky svoje schopnosti, no ich charakter nemusí byť nevyhnutne veľmi vysoký a nemusia byť ani na príliš pokročilej duchovnej úrovni. Tieto prístupy sú však ďaleko od hlavnej cesty skutočného praktizovania.

Učitelia menších ciest takisto odovzdávajú svoje učenia a majú svojich žiakov. Existujú tam však určité hranice, ako ďaleko sa dá v týchto školách pokročiť a do akej miery môžu zmeniť charakter človeka, takže duchovný vývoj ich nasledovníkov bude určite obmedzený. Čím je menšia svetská prax ďalej od hlavnej cesty, tým zložitejšie budú jej teórie a tým komplikovanejšie budú aj jej metódy, keďže neporozumeli tomu, čo je podstatou duchovného pokroku. Nepochopili, že pri duchovnom praktizovaní je najdôležitejšia myseľ, a namiesto toho veria, že pokrok sa dá dosiahnuť iba znášaním utrpenia. Takže im trvá roky, ba dokonca stovky či tisíce rokov dlhého praktizovania, aby získali čo i len kúsok vyššej energie. Avšak ovocie ich praktizovania nie je v skutočnosti výsledkom znášania ťažkostí. Pochádza skôr z toho, že ich pripútanosti sa v priebehu všetkých tých namáhavých rokov postupne opotrebovali, podobne ako sa vaše mladosti prirodzene vytrácajú s pribúdajúcim vekom a vzdávaním sa svojich snov. Takže aj keď si nasledovníci menších ciest môžu myslieť, že si vyvíjajú vyššiu energiu popri tom, ako postupujú v praktizovaní pomocou meditácie, koncentrácie a utrpenia, neuvedomujú si, že tá energia v skutočnosti pochádza z *odstránenia ich pripútaností*. A to sa deje len veľmi pomaly – opotrebovaním pripútaností počas dlhých a úmorných rokov.

Naša prax má presne stanovené zameranie. Skutočne vaše pripútanosti zviditeľní a postará sa o to, aby boli odstránené. Tým sa urýchli váš duchovný rast. Počas cestovania som často stretával ľudí, ktorí, ako som už spomínal, praktizovali po mnoho rokov. Povedali mi, že nikto nezistil, že sú tam a že nebudú zasahovať ani sa nijako pokúšať narušiť to, čo robím. Týchto možno považovať za celkom dobrých.

Boli však aj nejakí zlí, ktorými sme sa museli zaoberať. Jeden prípad sa objavil v provincii Kuej-čou, keď som tam prišiel po prvýkrát vyučovať našu prax. Istý človek ku mne pristúpil priamo uprostred prednášky a tvrdil, že je žiakom niekoho, kto sa učí od takého či onakého majstra, a že tento majster praktizoval po mnoho rokov a chce ma vidieť. Keď som sa naňho pozrel, videl som, že v sebe niesol silnú *jinovú* energiu, z čoho mal sinavú pletť. Odmietol som jeho požiadavku a povedal som mu, že nemám čas sa s ním stretnúť. Jeho majstra to nahnevalo, a tak do mňa začal zasahovať, robiac mi ťažkosti deň čo deň. Nemám záujem bojovať s druhými a ani to nebolo potrebné. Takže kedykoľvek ku mne vyslal zlé veci, jednoducho som ich odstránil a vrátil som sa k vyučovaniu.

Pred niekoľkými storočiami, konkrétne počas dynastie Ming, žil človek, ktorého počas praktizovania posadol had. Tento človek nakoniec zomrel bez toho, aby úspešne ukončil svoje praktizovanie. V tej chvíli sa jeho tela zmocnil had a nadobudol ľudskú podobu. A tento „majster“, ktorý ma chcel vidieť, nebol nik iný ako ten had v ľudskej podobe. Keďže bol v

podstate stále tou istou bytosťou, znova sa premenil na veľkého hada a začal do mňa zasahovať. Zašlo to naozaj prídeľaleko, takže som ho chytil do ruky a použil som mimoriadne mocnú energiu, nazývanú „rozpúšťacia energia“, aby som rozpustil spodnú časť jeho tela a premenil ju na vodu. Vzápätí sa horná časť jeho tela odplazila späť domov.

Našu dobrovoľníčku, ktorá viedla centrum Falun Dafa v Kuej-čou, takisto jedného dňa vyhládal niekto, koho učiteľ študoval u tohto hada a tvrdil, že ich majster ju chce vidieť. A tak teda šla. Keď vstúpila do jaskyne, kde prebýval ich majster, bolo to tam úplne tmavé. Vedela rozoznať len siluetu sediacu vo vnútri, ktorej z očí vyžarovalo zelené svetlo. Keď sa oči otvorili, jaskyňa sa rozsvietila, a keď sa zavreli, jaskyňa stmavla. Tienistá postava povedala v miestnom nárečí: „Li Chung-č’ sa vráti. Nabudúce už nikto z nás nebude robiť tie veci, ktoré sme spravili. Nebolo to správne. Li Chung-č’ prišiel spasť ľudí.“ Jeho nasledovník ho prerušil: „Veľký majster, môžete sa postaviť? Čo sa stalo s vašimi nohami?“ On odpovedal: „Nedokážem už vstať, pretože moje nohy sú zranené.“ Spýtali sa ho, čo sa mu stalo, a tak im vyrozprával, ako nám spôsoboval ťažkosti a aké to malo následky. Ale nasledujúci rok, na Výstave ázijského zdravia 1993 v Pekingu, mi opäť začal spôsobovať problémy. V tom bode som toho hada úplne zničil, keďže stále sa dopúšťal zla a pokúšal sa narušiť moje vyučovanie Dafa. Keď som to spravil, ľudia z tej školy, starí aj mladí, muži, ako aj ženy, chceli proti mne zakročiť. Vtedy som im povedal zopár slov, ktoré ich zaskočili a vystrašili. Keď sa dozvedeli, čo sa stalo, upustili od svojich plánov na pomstu. Niektorí z nich sa dokonca ani po takom dlhom období praktizovania ničím nelíšili od svetských, bežných ľudí. Takže toto je len niekoľko príhod, o ktoré som sa s vami chcel podeliť pri téme posväcovania.

Liečenie mágiou

Mnohí duchovní učitelia vyučujú svojich žiakov liečenie pomocou mágie, keďže to považujú za duchovnú zručnosť. Nemalo by sa to však považovať za súčasť duchovnej praxe. Je to skôr odovzdávané ako tajné kúzla, zaklínadlá či techniky. Nadobúda to formy, ako napríklad vyrábanie talizmanov, pálenie kadidla, pálenie papierových figúrok či odriekanie zaklínadiel, ktoré majú schopnosť liečiť a ich prístup k liečeniu je dosť jedinečný. Pozrime sa napríklad na to, ako by sa dal vyliečiť vred na tvári. Praktizujúci týchto techník namočí štetec do rumelkového atramentu a na zem nakreslí kruh, do ktorého vyznačí krížik. Človeka s vredom požiada, aby sa postavil do stredu kruhu, zatiaľ čo praktizujúci začne odriekať zaklínadlo. Potom opäť namočí štetec do rumelkového atramentu a tentoraz nakreslí kruh na tvár dotýčnej osoby. Počas kreslenia odrieka zaklínadlo, až kým napokon nespraví na vrede bodku. V tom momente skončí s odriekaním a prehlási, že vred je vyliečený. Keď sa človek dotkne svojej tváre, aby si to skontroloval, naozaj zistí, že vred sa zmenšil a už ho viac nebolí. Takže to fungovalo. Takto sa dajú liečiť menšie choroby, no nie tie závažnejšie. Ďalším príkladom je liečenie boľavej ruky. Praktizujúci mágie začne odriekať zaklínadlo a požiada osobu, aby vystrela ruku. Následne fúkne do akupunktúrneho bodu Spojené údolie (*che-ku*) na natiahnutej ruke a nechá to vyjsť z tela rovnakým bodom druhej ruky. Táto osoba pocíti, akoby cez ňu prešiel vánok a potom zistí, že jej ruka už nie je na dotyk taká bolestivá ako predtým. Medzi ďalšie metódy patrí pálenie papierových figúrok, vyrábanie talizmanov či vešanie ochranných amuletov.

Menšie taoistické praxe, ktoré sa vykonávajú vo svetskej spoločnosti, neučia o duchovnom zušľacht'ovaní tela. Zaoberajú sa len vecami, ako je veštenie, *feng-šuej*, vyhánanie zla či liečenie. Magické liečenie je u nich bežné. Hoci magické techniky môžu liečiť, používané metódy nie sú v žiadnom prípade dobré. Nebudem však konkrétne opisovať, akým spôsobom liečia. Nasledovníci Falun Dafa by tieto techniky nemali používať, pretože energia, ktorá je s nimi spojená, je nízka a zlá. V starobylej Číne boli liečebné metódy zatriedené do rôznych odborov, ako napríklad napravovanie kostí, akupunktúra, masáž, naprapatia, akupresúra, liečenie energiou, bylinkárstvo a tak ďalej; bolo tam mnoho kategórií. Každá metóda liečenia sa nazývala „odbor“. Liečenie mágiou, o ktorom sme hovorili, bolo zatriedené ako trinásty odbor, takže jeho celý názov je „liečenie mágiou, trinásty odbor“. Liečenie mágiou nepatrí do našej duchovnej praxe. Jeho moc nepochádza z energie zrodenej z duchovného praktizovania, ale skôr z magických techník.

ŠIESTA PREDNÁŠKA

Strach z odchýlenia sa v praxi

V Číne panuje mylný názor, ktorý ovplyvnil mnohých ľudí, či už duchovne založených, alebo aj iných: že energetická prax môže viesť človeka nesprávnym smerom a priviesť ho na démonickú cestu alebo do stavu pomätenia. Niektorí ľudia to zveličili natoľko, že tým druhých odstrašili od praktizovania, keďže to znie hrozivo. Môžem vám však povedať, že takýto problém jednoducho neexistuje.

Na úvod by som mal spomenúť, že mnohí ľudia, ktorí sa venujú energetickým praxiam, si na seba skutočne privolali posadnutosť duchom kvôli svojim zlým úmyslom. Takýto človek nemá svoju myseľ pod kontrolou, no napriek tomu môže svoj abnormálny stav pripisovať „silnej energii“. V skutočnosti sa však udialo to, že jeho telo ovládla cudzia bytosť, takže keď praktizuje, nie je duchom prítomný a bude sa potácať, jačať a vykrikovať. Keď ľudia uvidia niekoho správať sa takto, odstraší ich to. Napriek tomu mnohí ľudia pripisujú svoje abnormálne stavy silnej energii. Sotva by však mohli mať skutočnú energiu, keď robia niečo takéto. Tie zmenené stavy, ktoré zažívajú, sú nízke a prinajlepšom môžu mať len fyzické prínosy. Okrem toho sú aj nebezpečné. Ak si človek na takýto stav zvykne a nikdy nebude mať svoju vedomú myseľ pod kontrolou, je možné, že jeho telo bude ovládané jeho podvedomím, cudzími energiami či odkazmi, bytosťami, ktoré sa na neho pripútali, prípadne inými vecami. Môžu ho dokonca nabádať k robeniu nebezpečných vecí. Takéto prípady skutočne spôsobujú energetickým praxiam viac škody ako úžitku. Tieto problémy pochádzajú z toho, že človek má nečisté úmysly a je poháňaný pripútanosťou k predvádzaniu sa. Nie je to tak, že by tie praxe ľudí pobláznili. Niektorí ľudia si možno nejakým spôsobom privlastnili titul takého či onakého „majstra“ a podľa toho tejto predstave, ale skutočnosť je taká, že vykonávanie energetickej praxe nikoho nepoblázni. Ľudia túto predstavu často nadobudnú z fiktívnych príbehov, napríklad z filmov alebo kníh o bojových umeniach. Ak by ste si to chceli overiť, v žiadnych klasických dielach ani náboženských textoch to nenájdete. A vám sa také niečo rozhodne nikdy nestane.

V skutočnosti existuje viacero javov, ktoré zvyknú ľudí zmiasť a jedným z nich je to, čo som práve opísal. Človek môže zísť z cesty a privolať si na seba posadnutie duchom, alebo sa môže chcieť predvádzať tým, že použije údajne vyšší „energetický stav“, pričom v oboch prípadoch ide o nečisté stavy mysle. Niektorí ľudia sa pri cvičení alebo vykonávaní praxí, ktoré nie sú pravé, dokonca sústredia na získavanie nadprirodzených schopností a zvykli si na to, že počas cvičenia zakaždým nechajú svoju myseľ blúdiť. Stratia akékoľvek vedomie samých seba a odovzdajú svoje telo iným bytosťam či silám, napríklad svojmu podvedomiu alebo cudzím energiám a odkazom, ktoré ich nútia správať sa nezvyčajným spôsobom. Môžu vyskočiť z okna alebo skočiť do jazera, ak im to tie sily prikážu. Vzďajú sa vôle žiť a prenechajú svoje telo iným. Nie je to však chybou tých praxí, ktorým sa tí ľudia venujú; ide skôr o to, že sa od tých praxí odchýlili. Začalo to tým, že tie veci robili zámerne, a napokon to prerástlo do väčších problémov. Mnohí ľudia mylne pokladajú upadnutie do akéhosi tranzového stavu za určitý

spôsob praktizovania, pričom v skutočnosti to tak nie je a môže im to priniesť vážne následky. Takže problémy, ktoré z toho vyvstanú, by sa nemali dávať za vinu samotnej praxi, ale skôr pripútanostiam a úmyslom, ktoré do nej boli primiešané.

Existuje aj ďalšia situácia, ktorá je pre ľudí mäťúca. Nastáva vtedy, keď sa energia zasekne alebo keď nemôže prejsť cez nejaké miesto, ako napríklad cez temeno hlavy, a človeka to vystraší. Je pravdepodobnejšie, že sa to vyskytne v taoistickej praxi, kde je ľudské telo vnímané ako miniatúrny vesmír a žiak tu pracuje na tom, aby sa energia pohybovala cez jeho „vstupné brány“, resp. „priechody“. Môže naraziť na problémy spojené s uviaznutím energie, ako napríklad, že jeho energia sa bude hromadiť pri priechode, ak sa jej ním nepodari prejsť. Toto sa môže stať aj v iných častiach tela, nielen v oblasti hlavy; ide len o to, že temeno hlavy je najcitlivejšou časťou tela. Takže ak energia človeka vystúpi do temena hlavy a chystá sa prúdiť nadol, no človek nedokáže preraziť cez priechod, jeho hlava bude ťažká a opuchnutá, akoby bola obalená hrubou vrstvou energie, prípadne môže pociťovať niečo podobné. Ale táto základná energia, nazývaná *čchi*, nemá na veci žiaden skutočný účinok, ani nemôže nikomu spôsobiť žiadne reálne problémy; a rozhodne z toho človek neochorie. Takže keď ľudia, ktorí nerozumejú tomu, čo sa v skutočnosti deje, robia nezodpovedné a mysticky znejúce poznámky, ktorými druhých len pletú, spôsobuje to problémy. Ostatní potom začnú veriť, že keď sa energia zasekne na temene hlavy, môžu sa zblázniť alebo sa stretnúť s ťažkosťami, a to ich vystraší.

Ak sa tam energia predsa len zasekne, bude to iba dočasný stav. V niektorých prípadoch to však môže trvať aj pol roka. Vtedy môže človek vyhľadať pravého učiteľa, aby mu pomohol nasmerovať energiu nadol. Avšak každý, koho energia nedokáže prejsť cez priechod alebo zostúpiť nadol, by mal preskúmať svoj charakter, aby našiel príčinu, a mal by sa zamyslieť nad tým, či nestagnuje na určitej úrovni príliš dlho a či vykonal tú vnútornú, duchovnú prácu, ktorú mal. Potom ako urobí potrebný pokrok, zistí, že jeho energia začne okamžite prúdiť nadol. Ak sa zameriavate len na premenu energie vášho tela, namiesto zlepšovania svojho charakteru, k rozsiahlejším zmenám nedôjde; musíte najprv spraviť náležitý duchovný pokrok. Energia, ktorá sa nepohybuje tak, ako by sa mala, nespôsobí žiaden veľký problém. Príčinou vzniknutých problémov sú zvyčajne vlastné psychologické faktory človeka, ako aj strach, ktorý sa dostaví, keď niekto počuje tie zavádzajúce tvrdenia o problémoch, ktoré by ho mohli očakávať. A len čo sa človek vydesí, je to pripútanosť – strach – s ktorým sa treba následne vysporiadať. Takže čím viac sa človek bojí, tým viac to bude vyzeráť ako zdravotný problém. Musí byť jednoducho prinútený prekonať túto pripútanosť, poučiť sa z toho a duchovne vyrásť tým, že sa zbaví svojho strachu.

Duchovná práca, ktorá vás ako praktizujúceho čaká, nebude ľahká. Vo vašom tele sa vyvinú mnohé formy vyššej energie a všetko sú to mocné veci, ktoré sa budú pohybovať vo vašom vnútri sem a tam, čo môže byť nepríjemné. Hlavnou príčinou tohto pocitu je obava z toho, že vaše telo trpí takým či onakým zdravotným problémom. V skutočnosti sa vo vás zrodili mocné veci; to, čo sa vo vašom tele vyvinulo, sú energie, schopnosti a mnohé nadprirodzené bytosti. Ak sa niektorá z nich pohybuje, môžete vo svojom tele pociťovať svrbenie, bolesť alebo nejaký nepríjemný pocit, keďže nervové zakončenia sú citlivé; môže nastať celý rad

javov. Ide však o dobré veci a budete ich pociťovať, až kým vaše telo nebude premenené vysokoenergetickou látkou. Ale ak sa na seba stále pozeráte ako na bežného človeka a mylné veci pokladáte za zdravotné problémy, bude vám to v praktizovaní spôsobovať ťažkosti. Ak sa budete považovať za bežného človeka zakaždým, keď sa v priebehu praktizovania stretnete s ťažkosťami, potom váš charakter klesol na ľudskú úroveň, prinajmenšom v týchto prípadoch.

Skutočný praktizujúci sa bude pozerat' na veci z vyššej úrovne, a nie optikou bežného človeka. Ak veríte, že ste chorí, môžete si tým chorobu privodiť. Je to preto, že keď to považujete za chorobu, vaše myslenie sa nepozdvihlo nad rámec tohto sveta. Žiadna energetická ani pravá duchovná prax nemôže spôsobiť zdravotné problémy, a najmä nie takého druhu, aký som opísal, keď sa energia niekde zasekne. Je známe, že choroba je v skutočnosti spôsobená zo sedemdesiatich percent psychickými faktormi a z tridsiatich percent fyzickými. Keď sa zdravie človeka začne zhoršovať, zvyčajne sa najprv cíti psychicky vyčerpaný, vystresovaný a má problém to zvládnuť. Dám vám príklad. Bol raz človek, ktorého pripútali k posteli. Zdvihli jeho ruku a povedali mu, že ho nechajú vykrvacať. Potom mu zaviazali oči. Škrabli ho na zápästí (bez toho, aby vytiekla nejaká krv) a otvorili vodovodný kohútik, aby počul zvuk kvapkania. Nesprávne to pokladal za kvapkajúcu krv, a v tom momente bol mŕtvy. Nestratil však ani kvapku krvi; bola to kvapkajúca voda z vodovodného kohútika. Jeho vlastná myseľ mu spôsobila smrť. Ak často myslíte na to, že máte zdravotné problémy, môžete si ich privodiť. Je to preto, že vaše myšlienky klesli na rovnaký východiskový bod ako u priemerného človeka, ktorý sa, prirodzene, potýka s chorobami.

Ak si praktizujúci zakaždým myslí, že je chorý, v skutočnosti si o to žiada – žiada si o chorobu. A následne sa táto choroba môže pretlačiť dovnútra. Úroveň myslenia praktizujúceho by mala byť vysoká. Nemali by ste sa stále obávať, že máte nejakú chorobu, pretože váš strach je pripútanosťou, a rovnako ako iné pripútanosti vám prinesie problémy. V duchovnej praxi musíte odstrániť svoju karmu, a to je bolestivé. Vyššia energia, akou je *kung*, určite nie je niečo, čo sa dá získať ľahko a pohodlne. Bez utrpenia by neexistoval žiaden spôsob, ako sa vymaniť zo svojich pripútaností. Dovoľte mi povedať vám príbeh z budhizmu. Bol raz človek, ktorý vynaložil veľké duchovné úsilie a bol veľmi blízko toho, aby sa stal svätou bytosťou (*arhatom*) s dosiahnutou božskou pozíciou. Takže bolo ťažké neradovať sa – napokon, práve sa chystal opustiť tri riše a získať večný život! Ale radosť je pripútanosť, čo znamená, že bol emočne rozrušený. Svätá bytosť by mala byť úplne bez pripútaností a nič by ňou nemalo pohnúť. A tak spadol a jeho úsilie vyšlo navnivoč. Musel začať úplne od začiatku a prepracovať sa späť nahor. Po vynaložení obrovského úsilia sa vrátil na stupeň, ktorý dosiahol predtým. Tentoraz mal však obavy a musel si povedať, že sa nesmie rozrušiť, inak znova spadne. No s týmto strachom opäť spadol. Aj to bola totiž pripútanosť.

Ďalšia situácia, ktorá môže ľudí zmiasť, nastáva vtedy, keď sa energetickej či duchovnej praxi venuje duševne chorý človek. A sú aj takí, ktorí odo mňa chcú, aby som ich z toho vyliečil. Ale ako to vidím ja, nejedná sa o chorobu a ja nemám čas dávať to do poriadku. Nie je to choroba v tom zmysle, že by duševne chorí ľudia mali nejaký vírus; ich telá neprejavujú patologické zmeny, ako keď sa napríklad tvoria vredy. Takže z môjho pohľadu to nie je choroba. Keď je niekto duševne chorý, je to jednoducho otázkou toho, že jeho vedomá myseľ

je veľmi slabá. Taká slabá, že človek nemá pod kontrolou svoje vlastné telo. Akoby jeho duša už viac nechcela mať kontrolu nad telom, takže človek nie je vôbec duchom prítomný, resp. nie je úplne „pri zmysloch“. V tom prípade doňho môže zasahovať jeho podvedomie, ako aj cudzie energie či odkazy. V každej dimenzii sa nachádza množstvo úrovní a odkazy ktorejkoľvek z nich by sa doňho mohli pokúsiť zasahovať. Je tiež možné, že jeho duša sa v minulom živote dopustila nesprávnych skutkov, takže tu budú veritelia, ktorí mu budú chcieť ublížiť. Môžu sa vyskytnúť všemožné veci. Takto teda chápeme skutočné duševné poruchy a čo ich spôsobuje. Teraz by už malo byť zrejmé, prečo ich nemôžem pre ľudí len tak vyliečiť. V takýchto prípadoch sa dá urobiť jedine to, že sa s ním pokúsíte s plnou vážnosťou porozprávať a pomôžete mu, aby bol viac duchom prítomný. No nie je to jednoduché. Ak by ste sledovali, čo sa stane, keď doktor v psychiatrickej liečebni pripravuje liečbu elektrošokmi a v rukách drží elektródy, uvidíte, že pacient od strachu stíchne. Strach zo šoku spôsobí, že jeho duša okamžite spozornie.

Ľudia, ktorí si vyskúšajú duchovnú prax, si ju zvyčajne obľúbia a radi by v nej pokračovali aj naďalej; napokon, každý má v sebe božskú stránku a na určitej úrovni chce duchovne rásť. Takže mnohí z tých, ktorí to skúsia, sa budú snažiť praktizovať po zvyšok svojho života. Chcú sa duchovne rozvíjať a možno aj pravidelne praktizujú, hoci sa vo svojej praxi nikdy nenaučili Zákon a ani v nej duchovne nijako výrazne nepokročili. Ľudia v ich okolí, či už kolegovia, susedia, alebo členovia miestnej komunity o nich pravdepodobne budú vedieť, že praktizujú. Majte však na pamäti, že iba zopár z tých, ktorí sa pred niekoľkými rokmi venovali energetickým praxiam, robilo skutočný duchovný pokrok, ktorý by mohol zmeniť ich život. Stále teda ostávali bežnými ľuďmi, ktorí mali zo svojho praktizovania len zdravotný úžitok; nikto im nepreusporiadal ich život. A keďže boli stále bežnými ľuďmi, mohli sa u nich nečakane vyvinúť nejaké zdravotné ťažkosti alebo mohli duševne ochoreť, stretnúť sa s nejakými inými problémami, či dokonca umrieť. Takto to jednoducho funguje u bežných ľudí. A hoci ich druhí mohli vidieť, ako sa na verejnosti venujú energetickým cvičeniam, nešlo o skutočnú duchovnú kultiváciu. Respektíve, ak aj mali úprimné duchovné ciele, nezískali pravé učenie a ani toho veľa nedosiahli. Takže napriek ich duchovným snahám uviazli na základných úrovniach praktizovania a ich život pre nich nebol nijako preusporiadaný. To znamená, že sa nemohli vyhnúť chorobám. Len cnostný život vás môže oslobodiť od chorôb. Samotnou energetickou praxou sa to nedá dosiahnuť.

Aby u človeka mohlo dôjsť k uzdraveniu, musí sa poctivo venovať duchovnej praxi a upriamiť pozornosť na svoj charakter. Duchovné praxe sa totiž líšia od bežných fyzických cvičení v tom, že presahujú rámec tohto sveta. Takže aby ich nasledovníci dosiahli cieľ praktizovania, musia žiť podľa vyšších princípov a zásad. Ale mnohí ľudia sa podľa nich neriadia a sú jednoducho rovnakí ako ktokoľvek iný. A preto v určenom čase predsa len ochorejú. Jedného dňa môžu náhle dostať porážku, klesnúť pod nejakou chorobou či duševne ochoreť. Ľudia, ktorí o nich vedia, že praktizujú, by mohli z týchto problémov obviňovať energetickú prax. Pravdepodobne však budete súhlasiť s tým, že to nemá žiadne opodstatnenie. Tí, ktorí sa energetickej praxi nevenujú, to dávajú za vinu praktizovaniu len preto, že nevedia, čo sa v skutočnosti stalo; dokonca ani praktizujúci to pravdepodobne nebudú vedieť. Ak sa duševná choroba prejaví, keď človek praktizuje doma v súkromí, bude to o niečo menší

problém, hoci druhí to aj tak môžu dávať za vinu praktizovaniu. Ak sa však takáto situácia udeje pri cvičení na verejnosti, bude to veľmi vážne, keďže ľudia to budú pripisovať praktizovaniu. A verejnú mienku bude následne veľmi ťažké zmeniť. Média môžu dokonca uverejniť články o tom, ako tento človek prišiel kvôli praktizovaniu o zdravý rozum. Niektorí ľudia nehľadajú na energetických praxiach nič iné než chyby a v podobných prípadoch budú zdôrazňovať, ako bol dotýčny človek donedávna v poriadku, kým nezačal praktizovať. Faktom však je, že osoba, ktorá zažíva tento druh problémov, je bežným človekom, a preto sa stretne len s tým, čo pre ňu bolo v živote pripravené. Je absurdné viniť energetickú prax zo všetkých chorôb či problémov, ktoré človeka postretnú. Nikto by predsa neočakával, že keď sa človek stane lekárom, tak už nikdy neochorie. Prečo to teda očakávajú od niekoho, kto sa venuje energetickej praxi? Takýto predpoklad je nesprávny.

Z toho, čo sa nezodpovedne hovorí o energetických praxiach, môžeme usúdiť, že mnohí ľudia nerozumejú ich skutočnej podstate a ani tomu, ako vlastne fungujú. Kedykoľvek sa vyskytnú nejaké problémy, rýchlo sa týmto praxiam prisúdi negatívna nálepka. Praxe ako *čchi-kung* nie sú verejnosti príliš dlho známe a značný počet ľudí má voči nim predsudky; vôbec ich nepovažujú za hodnoverné, stále ich zavrhujú a stránia sa ich. Človek sa až čuduje, čo sa preháňa ich myslou, keď sú z toho takí rozhorčení, pričom takýmito vecami by sa vôbec nemuseli zaoberať. Okamžite odpíšu energetické praxe ako nepodložené. Tieto praxe sú však vedou, je to vyššia veda. Ibaže tí, ktorí ich kritizujú, si to nedokážu uvedomiť, pretože ich myseľ je príliš uzavretá a o týchto praxiach toho vedia len veľmi málo.

Medzi ďalšie javy, ktoré u ľudí spôsobujú zmätok, patrí takzvaný „*čchi-kungový* stav“. Hovorí sa o ňom vtedy, keď sa človek dostane do akéhosi stavu vytrženia. Nie je to však tak, že by s jeho praktizovaním nebolo niečo v poriadku alebo že by skĺzol na démonickú cestu. Tento človek je stále veľmi racionálny. Môžem vysvetliť, o čo ide. Ako vieme, v *čchi-kungu* hrá dôležitú úlohu vaša vrodená základňa. Medzi veriacimi po celom svete, čo v našej krajine po tisícročia zahŕňalo budhistov aj taoistov, existuje všeobecné presvedčenie, že dobro bude odmenené a zlo potrestané. Ale niektorí ľudia tomu už viac neveria. V Číne sa to prejavilo najmä počas obdobia Kultúrnej revolúcie, keď sa tradičné viery verejne odsudzovali a boli označované za „poveru“. A tak si mnohí ľudia mysleli, že pokiaľ sa niečo nedá vysvetliť alebo sa o tom ešte nedočítali, resp. ak to nie je známe súčasnej vede a nie je to oficiálne uznané, tak to nemôže byť pravda. Tento spôsob zmýšľania už v dnešnej dobe nie je taký rozšírený, keďže vo svete sa udialo množstvo nevysvetliteľných vecí, hoci niektorí ľudia sa nad nimi nechcú ani len zamýšľať; a mnohí už boli svedkami zázrakov spojených s *čchi-kungom* alebo o nich aspoň počuli.

Niektorí ľudia sú natoľko predpojatí, že kedykoľvek niekto spomenie *čchi-kung*, budú sa v duchu smiať. Myslia si, že tento človek naletel poverám a že je to absurdné. A ak sa pokúsíte hovoriť o určitých javoch v *čchi-kungu*, budú si myslieť, že ste skutočne nevzdelaní. Hoci títo ľudia môžu byť predpojatí, ich vrodená základňa nemusí byť nevyhnutne zlá, takže keď niekedy vyskúšajú *čchi-kung*, môžu získať nadprirodzené schopnosti alebo vidieť vyššie veci svojím vnútorným okom. Takže hoci si vo svojej mysli môžu udržiavať predpojatosť voči *čchi-kungu*, nebudú schopní ochrániť svoje telo pred chorobami. Keď niekto takýto ochorie,

prirodzene pôjde k lekárovi. Ak sa západná medicína neosvedčí, možno to skúsi s čínskou medicínou. A ak ani tá nebude účinná a ľudové recepty takisto nezaberú, tento človek môže začať premýšľať o *čchi-kungu*. Keď to celé v duchu prehodnotí, možno sa rozhodne skúsiť svoje šťastie. Pristúpi k tomu teda s váhaním. No vďaka jeho dobrej vrodenej základni mu to môže ísť hneď od začiatku výnimočne dobre. Je možné, že učiteľ z inej dimenzie alebo nejaká vyššia bytosť sa rozhodne prijať ho za svojho žiaka a poskytne mu pomoc. Tomuto človeku sa potom môže otvoriť vnútorné oko alebo sa môže ocitnúť v stave čiastočného osvietenia. V takom prípade sa jeho oko pravdepodobne otvorí na vysokej úrovni a umožní mu nahliadnuť do skutočnej reality vesmíru. Zároveň získa aj nejaké schopnosti. Ako si isto viete predstaviť, pre takéhoto človeka by bolo ťažké sa s tým všetkým vnútorne vysporiadať. Len si predstavte, aké by to preňho bolo psychicky náročné. Presne tie veci, ktoré vždy považoval za vymyslené a jednoducho nemožné až natoľko, že sa z nich vysmieval, by sa teraz odohrávali pred jeho očami a bol by s nimi konfrontovaný. Pre jeho myseľ by to bol príliš veľký nápor. Druhí ľudia by nerozumeli jeho poznámkam o tom, čo vidí a prežíva, hoci jeho argumenty by boli rozumné; nebol by schopný zosúladiť tie dve dimenzie, ktoré vidí. Zistil by totiž, že spôsob, akým ľudia robia veci tu, je nesprávny, pričom to, ako sa robia veci v iných dimenziách, je častokrát správne. Ale ak bude robiť veci podľa toho, čo vidí tam, ľudia na tejto strane povedia, že robí chybu. Nebudú tomu všetkému rozumieť a môžu si myslieť, že *čchi-kung* ho pripravil o rozum.

Nie je to však tak, že by sa vo svojej praxi pomiatol, a veľká väčšina z nás sa nikdy nedostane do situácie, ktorú zažil tento človek z uvedeného príkladu. Pravdepodobne to zažijú len tí, ktorí sú obzvlášť predpojatí. Mnohým z vás sa otvorilo vnútorné oko a skutočne ste videli nadpozemské veci. Tá skúsenosť bola skôr príjemná než šokujúca, nijako to vami neotriaslo ani to nevedlo k žiadnemu údajnému „*čchi-kungovému* stavu“. Tí, ktorí to zažijú, sú v skutočnosti celkom racionálni a to, čo hovoria, bude pravdepodobne veľmi rozumné; logika toho, čo hovoria, je naozaj správna. Problém je len v tom, že nepraktizujúci tomu nebudú veriť. Môžu ostatných vyľakať, keď im povedia, ako videli toho či tamtoho nebohého, ktorý ich požiadal, aby vykonali určité veci. Väčšina ľudí by niečomu takému neuverila. Tí, ktorí to zažijú, si možno neskôr uvedomia, že by si tieto veci mali nechať pre seba. Keď sa naučia zosúladiť to, čo vidia v iných dimenziách s tým, čo vidia tu, všetko bude v poriadku. Ľudia, ktorých som opísal, majú častokrát nadprirodzené schopnosti. Nie je to teda tak, že by mali dočinenia s niečím démonickým alebo odchyleným.

Ďalším zdrojom nejasností je jav, ktorý sa na vyšších duchovných úrovniach nazýva „pravá pomätenosť“. Tento jav sa vyskytuje veľmi zriedkavo. Nejde však o to, že by sa niekto skutočne pomiatol, ale skôr o praktizovanie toho, čo je naozaj pravé. Môžem vám to vysvetliť. V duchovnom spoločenstve je to natoľko zriedkavé, že možno pôjde len o jeden prípad zo stotisíc ľudí. Nie je to teda niečo, čo by bolo veľmi rozšírené, a nemá to ani žiaden vplyv na spoločnosť.

Pre pravú pomätenosť sa zvyčajne vyžadujú isté predpoklady: vynikajúca vrodená základňa a pokročilý vek. Ale vzhľadom na vysoký vek týchto ľudí im nezostáva dostatočný počet rokov na to, aby mohli prejsť celým procesom duchovnej kultivácie. Táto skupina ľudí s vynikajúcou základňou často prichádza na tento svet z vyšších ríš a má poslanie. Predstava

príchodu do ľudského sveta je pre všetky bytosti desivá, pretože po príchode sem a po vymazaní pamäte nebudú vôbec nič vedieť. Tento svet a jeho obyvateľstvo majú zhubný vplyv na morálku ľudí, a tak tí, ktorí sem prídu, sa naučia príliš si ceniť svetské veci, ako sú peniaze, postavenie a vplyv. Takýto človek môže napokon spadnúť a nebude mať šancu na únik. Takže pre vyššie bytosti je toto prostredie desivé a všetky sa obávajú pomyslenia na príchod sem. Niektoré však prídu, ako napríklad tie, ktoré práve opisujem. No v tomto pozemskom svete sa zvyčajne činia chabo. Niektoré z nich sa v priebehu svojho života dopustia mnohých nesprávnych skutkov a naozaj skončia na pokraji spadnutia na nižšiu úroveň. Keď človek vo svojom živote bojuje o to, aby sa presadil, dopustí sa mnohých zlých skutkov a vytvorí si mnoho dlhov. Keď to jeho učiteľ z inej dimenzie uvidí, nebude sa nečinne prizerať a nenechá tú bytosť len tak spadnúť, pretože ten človek bol kedysi božskou bytosťou. No zatiaľ čo ustarostene hľadá riešenie, bude čoraz viac znepokojený; s najväčšou pravdepodobnosťou sa mu tohto človeka nepodari nasmerovať na duchovnú prax, keďže je len malá šanca, že by tu boli k dispozícii nejakí praví učitelia. A tak preňho bude takmer nemožné, aby sa vrátil späť do svojho nebeského domova. Celý problém by navyše zhoršovala skutočnosť, že v tom bode by bol už pomerne starý a nezostávalo by mu v živote dostatok času na dokončenie praktizovania, ani keby našiel ten správny druh metódy kultivácie mysle a tela.

Prístup, pri ktorom je človek privedený do stavu pomätenosti kvôli duchovným účelom, sa použije iba v prípade, ak má niekto vynikajúcu vrozenú základňu a ak sú okolnosti skutočne výnimočné. Uplatní sa len vtedy, keď pre človeka neexistuje žiadna nádej ani šanca na to, aby sa mohol vrátiť pomocou vlastných schopností. Takže v týchto zriedkavých prípadoch sa ňňo vyvolá pomätenosť tým, že sa deaktivujú určité časti jeho mozgu. Napríklad, vypnú sa oblasti, ktoré spôsobujú, že sa ľudia stráňia chladu alebo špiny, následkom čoho sa objavia psychické problémy a osoba sa začne správať, akoby nemala všetkých päť pohromade. Ale takýto človek zvyčajne nebude robiť žiadne zlé skutky. Nebude sa púšťať do sporov s inými ľuďmi a z času na čas môže dokonca urobiť nejaký dobrý skutok. No sám k sebe sa bude správať hrozne. V zime bude chodiť bosý po snehu, nedbajúc na chlad, oblečený len v tenkých šatách, pričom kožu na nohách bude mať od zimy popraskanú a jeho chodidlá budú krváčať. Môže dokonca jesť výkaly alebo piť moč, keďže nedbá na špinu. Raz som poznal človeka, ktorý obhrýzal konský trus zmrznutý na kameň, a dokonca si na ňom pochutnával; bol schopný trpieť viac, ako by dokázal zniesť normálny človek. Len si predstavte, aké utrpenie mu táto pomätenosť spôsobovala. Takíto ľudia, častokrát staršie ženy, majú zvyčajne nadprirodzené schopnosti. Mnohé ženy zo staršej generácie podstúpili zväzovanie nôh, ale počul som o jednej, ktorá aj napriek tomu dokázala poľahky zdolať viac ako dvojmetrovú stenu. Keď členovia jej rodiny videli, ako kvôli pomätenosti často uteká z domu, rozhodli sa zamknúť ju vo vnútri. No len čo odišli z domu, odomkla zámok jednoducho tým, že naň namierila prstom, a už jej nebolo. Rozhodli sa teda použiť putá. Stačilo však, aby nimi len trochu potriasla a putá z nej spadli. Nedokázali ju zastaviť. S týmto jej stavom veľmi trpela. A práve preto, že trpela tak veľa a bolo to také intenzívne, rýchlo splatila zlé veci, ktoré dlhovala. Zvyčajne to týmto ľuďom netrvá viac než tri roky a obvykle na to postačí aj jeden, prípadne dva takéto veľmi bolestivé roky. Len čo bola celá táto záležitosť za ňou, vrátila sa k svojim zmyslom. V tom bode jej boli sprístupnené mnohé schopnosti, ktoré si vyvinula, keďže vo výsledku ukončila svoje praktizovanie. Takéto prípady sú mimoriadne zriedkavé, no skutočne sa vyskytli. U človeka s

priemernými vlastnosťami by tento jav nikdy nemohol nastať. Možno poznáte príbehy o bláznivých budhistických mníchoch a taoistoch. V histórii takíto ľudia naozaj existovali a sú o nich záznamy. O týchto postavách existuje mnoho príbehov, ako napríklad ten o pomätených taoistoch či bláznivom mníchovi, ktorý povymetal špinu na skazeného ministra menom Čchin Chuej.

Môžeme teda s istotou povedať, že nikto nepríde o rozum, ani „nevykúzlí oheň“ kvôli tomu, že sa venuje duchovnej praxi. Keď sme už pri tom, ak by niekto naozaj dokázal vykúzlíť oheň, nuž, bolo by to dosť pôsobivé. Ak by ste dokázali vznietiť oheň svojimi ústami či dlaňami, alebo zapáliť niečo len končekmi prstov, pravdepodobne by to znamenalo, že máte nadprirodzené schopnosti!

Ako zlo zasahuje do praktizovania

Keď sa povie, že praktizovanie „dráždi zlo“, znamená to, že mnohí z vás budú po začatí praktizovania pravdepodobne čeliť zasahovaniu, a tak si táto téma vyžaduje vysvetlenie. V skutočnosti, len čo sa rozhodnete praktizovať, objavia sa ohromné prekážky. Naozaj by ste neboli schopní venovať sa tejto praxi, ak by ste nemali ochranu mojich duchovných tiel. Bez nich by bol váš život v bezprostrednom ohrození. Ak je duša nesmrteľná, ako sme už povedali, potom je možné, že v minulom živote ste si vytvorili dlhy voči iným, zaobchádzali ste s nimi nespravodlivo alebo ste sa dopustili zlých skutkov a tí, ktorým bola spôsobená ujma, budú chcieť odškodnenie. V budhizme sa verí, že život je jednoducho o splácaní karmy. Takže bytosti, ktorým niečo dlhujete, si prídu pre odplatu; a ak im zaplatíte viac, nabudúce to budú oni, kto bude splácať vám. Napríklad, ak dieťa nie je úctivé k svojim rodičom alebo je neposlušné, v nasledujúcom živote sa môžu ich roly obrátiť. Takto sa otáča koleso karmy. V skutočnosti sme však videli, že existujú aj zlomyseľné bytosti, ktoré sa snažia narušiť a zastaviť vaše praktizovanie. Má to ale hlbšie príčiny. Nemali by dovolené zasahovať, ak by na to nemali dôvody.

Začnem opisom najbežnejšej formy zla, s ktorou sa môžete počas praktizovania stretnúť. Keď sa naučíte cvičenia, budete ich pravdepodobne cvičiť s nadšením, avšak vo chvíli, ako si sadnete meditovať, pokoj a ticho z vášho okolia sa odrazu vytratí. Môže to byť spôsobené trúbením áut či autobusov, ozývaním sa krokov na chodbe, ľuďmi, ktorí sa hlasno rozprávajú a búchajú dverami, alebo dokonca rádiom, ktoré vonku niekto zapne. A tak je to ticho zrazu preč. Keď nepraktizujete, vaše prostredie môže byť zvyčajne celkom pokojné, ale v momente ako začnete cvičiť, nastane hluk a chaos. Málokedy si ľudia uvedomia, čo sa v skutočnosti deje. Väčšine to pripadá jednoducho zvláštne a odrádza ich fakt, že praktizovanie je také ťažké. A tak vás tieto nezvyčajné javy môžu nakoniec zastaviť. V skutočnosti sa však deje to, že vás rušia zlé bytosti; navádzajú ľudí, aby vás vyrušovali. Toto je jedna zo základných foriem rušenia a slúži na zastavenie vášho praktizovania. Nedokážu totiž zniesť pomyslenie na to, že dosiahnete osvietenie a budete oslobodení od všetkých vašich nesplatených dlhov voči nim. Mal by som však poznamenať, že toto môže nastať iba v určitej fáze praktizovania; po prekročení istého bodu to už nebude dovolené. Keď budú vaše dlhy splatené, žiadne bytosti k

vám nebudú môcť prísť a vyrušovať vás. S Falun Dafa môžete tento bod dosiahnuť, pretože naši študenti robia prudký pokrok a rýchlo postupujú jednotlivými úrovňami praktizovania.

Existuje ďalšia forma zla, ktorá vás môže rušiť. Ako viete, vaše vnútorné oko sa môže praktizovaním otvoriť a je možné, že počas toho, ako budete doma cvičiť, uvidíte hrozivé scény či strašidelné tváre. Možno sa objavia postavy so strapatými vlasmi, pričom niektoré z nich vás budú naháňať a pokúsia sa vás zabiť, alebo na vás môžu zaútočiť; v niektorých prípadoch na vás môžu zísť cez okno. Je to príšerne desivé. Všetky tieto veci sa dajú vysvetliť ako vyčíňanie zlých bytostí. Avšak vo Falun Dafa sa to vyskytuje veľmi zriedkavo. Možno to zažije len jeden zo sto ľudí; prevažná väčšina z vás sa s tým nestretne. Zlým bytostiam je vo všeobecnosti zakázané, aby voči nám používali takéto prístupy, keďže v našej praxi neslúžia žiadnemu konštruktívnemu účelu. No v bežných duchovných praxiach sú častým javom a môžu dokonca trvať nejaký čas. Môžu byť natoľko hrozivé, že niektorí ľudia prestanú praktizovať. Len si to skúste predstaviť: človek sa rozhodne praktizovať v noci, keď je všetko pokojné a tiché, a hneď ako začne cvičiť, objaví sa pred ním nejaké démonicky vyzerajúce stvorenie, ktoré je ako z podsvetia. Bude to stačiť na to, aby to človeka odstrašilo od praktizovania. Zvyčajne sa to v našom Falun Dafa nestáva, hoci v zopár výnimočných prípadoch sa to môže vyskytnúť. Okolnosti niektorých ľudí sú dosť osobité.

Ďalší druh zla, ktorý zasahuje do určitých ľudí, je špecifický pre praxe zahŕňajúce bojové umenia, ako aj prácu s energiou. Väčšinou ide o taoistické metódy. Opíšem, ako tento druh zla zvyčajne vyzerá. Podotýkam však, že toto sú veci, s ktorými sa vo väčšine praxí nestretávame; prihodia sa iba v metódach bojových umení, ktorých súčasťou sú energetické cvičenia. Môže dôjsť k tomu, že praktizujúceho niekto vyhľadá kvôli súboju v bojových zručnostiach. Keďže v súčasnosti je vo svete mnoho taoistov, veľký počet z nich sa popri duchovnej praxi venuje aj bojovým umeniam. Títo ľudia majú potenciál vyvinúť si vyššiu energiu. Budú si ju môcť vyvinúť, ak sa odpútajú od vecí, ako je postavenie či bohatstvo. Ale bude už ťažšie vzdať sa súťaživosti a potrvá to dlhší čas, takže na určitej úrovni praktizovania budú mať počas spánku alebo meditácie tendenciu vstúpiť do boja; hoci ich vedomie môže byť v tom čase zahmlené, budú si vedomí toho, že istá osoba praktizuje. Ich duša teda opustí telo, aby tú osobu našla a mohli tak súťažiť vo svojich zručnostiach. Tieto veci sa však dejú v iných dimenziách. Môžu sa nájsť aj ďalší, ktorí ich vyhľadávajú, aby s nimi mohli bojovať, a ak sa nebudú brániť, pokúsia sa ich skutočne zabiť. Medzi oboma stranami tak vypukne prudký boj. A keďže sa to udeje počas spánku, bude to viesť k narušeniu ich nočného odpočinku. Značí to, že nastal čas, aby prestali byť súťaživí. Ak to však nedokážu a budú aj naďalej konať týmto spôsobom, môže sa to ťahať ešte dlhý čas, snáď aj roky, pričom zostanú uviaznutí na tejto úrovni. Celý tento nočný súboj ich unaví a vynaložia naň toľko energie, že na duchovné praktizovanie už budú príliš fyzicky vyčerpaní. Ak to nebudú riešiť správne, môžu si tým dokonca zničiť svoje telo. Takže toto sa stáva v praxiach, ktoré zahŕňajú prácu s energiou aj bojové umenia, a je to celkom bežné. Nevidíme to v praxiach čisto duchovnej povahy, ako je tá naša, keďže v týchto prípadoch to nie je dovolené. Druhy skúšok, ktoré som opisoval doteraz, sú relatívne bežné.

Je tu ešte jeden druh zla, ktorému budete čeliť a s ktorým sa stretnete všetci bez výnimky. Je to démon žiadostivosti – ide o niečo veľmi vážne. Pre bežných mužov a ženy je normálne

mat' manželský vzťah, keďže to zabezpečuje pokračovanie ďalších generácií. Umožňuje to ľudskej rase pretrvať, a preto sú city a emócie nevyhnutnou súčasťou tejto spoločnosti. Takže pre bežných ľudí je takéto správanie v manželstve úplne prirodzené. Medzi city a emócie, ktoré ľudia prežívajú, patrí hnev aj šťastie, láska aj nenávisť, pôžitok ako aj nechť, obdiv aj pohrdanie, a tiež náklonnosť a averzia. Bežní ľudia jednoducho žijú pre city a emócie. Takže ako praktizujúci, ktorí sa chcú duchovne pozdvihnúť, nesmieme dovoliť, aby city a emócie ovplyvnili naše vnímanie vecí. Musíme sa od nich odpútať. Mnohé pripútanosti, ktoré z nich pochádzajú, by sme mali brať zľahka a nakoniec ich úplne opustiť. Sexuálna túžba a príťažlivosť sa považujú za ľudské pripútanosti a obe z nich by sme mali zanechať.

Avšak tých z vás, ktorí žijú a praktizujú vo svetskej spoločnosti, nežiadame, aby žili ako mnísi alebo mníšky. Mladí dospelí spomedzi nás by si mali zakladať rodiny tak, ako sa to bežne robí. Možno sa pýtate, čo potom s nástrahami sexuálnej túžby? Ako som už vysvetlil, naša metóda mieri presne na ľudské pripútanosti a nepoužíva prístup, pri ktorom sa vám odopiera niečo materiálne. Práve naopak, nechávame vás zocel'ovať si vôľu priamo v tejto materialistickej spoločnosti, čo skutočne prispieva k zlepšeniu vášho charakteru. Ak sa dokážete zbaviť pripútanosti psychicky, následne budete schopní opustiť aj tú vec samotnú, nech už je to čokoľvek; potom sa jej, samozrejme, budete vedieť zriecť aj fyzicky, ak by ste museli. Ale ak sa nedokážete vzdať pripútanosti v mysli, potom nebudete schopní opustiť ani tú konkrétnu vec, ku ktorej ste pripútaní. Cieľom opravdivej praxe je odstrániť pripútanosti, ktoré pôsobia v pozadí. Pri praktizovaní v kláštoroch sú ľudia nútení opustiť veci fyzicky a cieľ je rovnaký; t. j. odstrániť pripútanosti za tými vecami. Je to robené nasilu, čím nútia ľudí pretrhnúť všetky väzby k veciam a vzdať sa dokonca aj myšlienok na ne. Kým oni uplatňujú takýto prístup, my ho nepoužívame. Namiesto toho vás žiadame, aby ste našli spôsob, ako brať materiálne veci okolo vás zľahka a výsledky, ktoré dosiahneme, budú najpevnejšie. Nežiadame od vás, aby ste všetci prijali chudobu a celibát ako mnísi. Ak by v budúcnosti, keď sa naša prax rozšíri, každý začal žiť ako mních, bol by to skutočne problém, keďže naša prax sa vykonáva v rámci spoločnosti. Každému v našej praxi hovorím, že ak by sa vaše manželstvo s nepraktizujúcim skončilo rozvodom kvôli praktizovaniu, bol by to problém. Žiadame od vás, aby ste sa len menej starali o manželské intímnosti; jednoducho tomu neprikladajte takú váhu, ako to robia iní. Je to obzvlášť dôležité v dnešnej dobe, po zrode sexuálnej revolúcie, keď obscénne a pornografické veci majú na ľudí skutočne veľký vplyv. Niektorí ľudia týmto veciam naozaj podľahnú, ale my ako praktizujúci by sme sa o to nemali zaujímať.

Pri pohľade z vyššej úrovne to vyzerá tak, akoby bol človek v tomto svete ponorený v bahne; no napriek tomu sa v ňom váľa, nedbajúc na jeho špinu. V našej praxi by ste kvôli týmto veciam nemali vytvárať veľké nezhody so svojím manželom alebo manželkou. Na vašej súčasnej úrovni by malo byť v poriadku, ak to budete brať jednoducho zľahka a budete viesť normálny intímny život ako doposiaľ. Keď neskôr pokročíte na vyššiu úroveň, zažijete stav príznačný pre danú fázu, ale zatiaľ je to tak, ako to je a bude v poriadku konať podľa toho, ako som vás učil. Samozrejme, netreba pripomínať, že nesmiete nasledovať tie neprístojné veci, ktoré sú v dnešnej dobe bežné a na ktoré som narážal.

Je tu ešte ďalší faktor. Ako vieme, telá praktizujúcich nesú energiu. Po ukončení tohto seminára bude osemdesiat až deväťdesiat percent z vás nielen zbavených chorôb, ale budete mať aj vyššiu energiu. Takže energia vo vašom tele bude mocná. Energia, ktorú nesiete, nebude spočiatku zodpovedať kvalite vášho charakteru; bude vyššia, keďže vám ju rýchlo zvýšime. Následne sa začne vyvíjať aj váš charakter. V nadchádzajúcom čase to váš charakter pomaly, ale isto dobehne. Energiu sme vám teda zvýšili v predstihu. To znamená, že teraz jej už nesiete značné množstvo. Keďže energia pochádzajúca z nasledovania pravého učenia je čistá a súcitná, vládne tu priam hmatateľná atmosféra pokoja a súcitu. Toto sú vlastnosti, ktoré som si vyvinul počas obdobia mojej vlastnej duchovnej kultivácie, a tak si ich nesiem so sebou. Keď ste na mojej prednáške, cítite harmóniu a vaša myseľ je bez zlých myšlienok. Fajčiari medzi nami na fajčenie ani nepomyslia. Energia, ktorú si neskôr vyviniete, bude mať rovnaké vlastnosti ako tá moja, keďže budete nasledovať princípy nášho Dafa. Sila vašej energie bude neustále rásť a vaše telo bude vyžarovať pozoruhodne mocnú energiu. A aj keby nebola až taká mocná, stále bude viac ako postačujúca na to, aby mala vplyv na bežného človeka vo vašej blízkosti, prípadne u vás doma. Takže členovia vašej rodiny budú pravdepodobne pozitívne ovplyvnení a umiernení vašou energiou. Ako je to možné? Ľudia vo vašej blízkosti budú mať prirodzene problém myslieť na zlé veci alebo ich robiť, pretože vaša prítomnosť je plná čistoty, pokoja a súcitu – vyžarujete totiž správne myšlienky. Môžete očakávať, že to bude takto.

Minule som spomenul príslovie: „Správanie a myslenie v božskom svetle ponorené, budú razom napravené,“ čo znamená, že energia vyžarujúca z našich tiel má moc napraviť veci. Z toho vyplýva, že keď nemáte žiadostivé myšlienky, energia, ktorá z vás vyžaruje, udrží túžby vášho manžela alebo manželky pod kontrolou. Ak nebudete prechovávať takéto myšlienky – a nemyslím si, že ako praktizujúci budete – ani váš partner na ne nebude myslieť. Ale nemusí to platiť vždy. V dnešnej dobe je ľahké dostať sa do stavu vzrušenia. V momente, ako začnete sledovať televíziu alebo niečo iné, budete vystavení všemožným nevhodným scénam. Takže prinajmenšom za normálnych okolností budete môcť uplatniť vplyv, ktorý opisujem. Neskôr, keď vo svojom praktizovaní postúpíte na vyššie úrovne, sami budete vedieť, čo robiť, bez toho, aby som vám to musel hovoriť. Potom zažijete odlišný stav, ktorý však umožní, aby bolo vaše manželstvo harmonické. Takže týmito manželskými záležitosťami sa nemusíte až tak znepokojovať. Mať z toho prílišné obavy je v skutočnosti pripútanosť. Aj keď sa teda manželské páry nemusia trápiť vzájomnou žiadostivosťou, stále tam môže byť sexuálna túžba. Jednoducho jej neprikladajte až takú dôležitosť, udržujte si vyvážený pohľad na vec a to bude stačiť.

Takže s akou formou démona žiadostivosti sa môžete stretnúť? Môže vás navštíviť počas meditácie, alebo ak miera vášho stíšenia nie je dostatočne hlboká, môže prísť aj počas spánku. Náhle sa pred vami objaví nádherná žena; resp. ženám sa zjaví ich vysnívaný muž. V oboch prípadoch bude tá postava nahá. Ak vás to akýmkoľvek spôsobom vzruší, môže dôjsť k výronu a tento sen sa premení na skutočnosť. Majte však na pamäti, že v našej praxi používame najdôležitejšiu životnú energiu a telesnú esenciu na premenu vášho tela a predĺženie vášho života. Pravidelnými výronmi by sa tieto vzácne látky vyčerpali. Zároveň by to znamenalo, že ste ešte neprešli skúškou sexuálnej túžby, čo by bol problém. Dávam vám teda na vedomie, že

každý jeden z vás bude určite čeliť tejto skúške. Počas toho, ako tu vyučujem, vysielam do vašej mysle mocnú formu energie. Možno si neskôr nebudete vedieť vybaviť podrobnosti toho, čo som povedal, ale keď budete čeliť skúškam súvisiacim so sexuálnou túžbou, mali by ste byť schopní spomenúť si na to, čo som vás učil. Keď sa v tej chvíli dokážete považovať za praktizujúceho, mali by ste si vedieť spomenúť na moje učenie týkajúce sa tejto otázky, uplatniť sebakontrolu a prejsť touto skúškou. Ak neprejdete skúškou na prvýkrát, tá ďalšia bude ťažšia. Keď sa však po prvej nezvládnutej skúške prebudíte a budete cítiť úprimnú ľútosť, možno to vo vašej mysli zanechá hlbší dojem a zvýši pravdepodobnosť toho, že sa nabudúce ovládnete a touto skúškou prejdete. No pre každého, kto neprešiel skúškou a neľutuje to, bude oveľa ťažšie ovládnuť sa v tých nasledujúcich, to je isté.

Takéto situácie môžu byť vecou toho, že sa do vás snažia zasahovať zlé bytosti alebo ide o skúšku od majstra, ktorý vykúzlil to, čo ste videli. Existujú obe možnosti, keďže touto skúškou musí prejsť každý. Toto bude prvý krok na začiatku vášho praktizovania, keď ste ešte stále pomerne svetskí, a nikto z neho nebude vynechaný. Ako príklad môžem uviesť skúsenosť jedného mladého, v tom čase tridsaťročného muža, ktorý sa zúčastnil môjho seminára v meste Wu-chan. Po tom, ako si vypočul moje učenie o spomínanej téme, odišiel domov a začal meditovať. Okamžite vstúpil do stavu hlbokého pokoja. Následne uvidel, ako sa na jednej strane z ničoho nič objavil Budha Amitábha, a na druhej taoistický mudrc Lao-c'; uviedol to v príspevku, v ktorom opisoval svoje skúsenosti z praktizovania. Obaja sa naňho pozreli, no nepovedali ani slovo. Potom sa vytratili z dohľadu a objavila sa *Bódhisattva* Kuan-jin*, ktorá držala v ruke vázu. Z vázy vychádzal biely dym. Veľmi sa potešil, keď videl, ako sa to pred ním počas meditácie všetko tak živo odohráva. Náhle sa dym premenil na nesmierne krásne anjelské postavy. Tancovali pred ním a ich ladné pohyby boli pastvou pre oči. Pomyslel si, že tieto nadpozemské krásy sú odmenou od *Bódhisattvy* za jeho úsilie. Pri tejto predstave sa veľmi potešil. Odrazu však boli nahé a začali sa správať zvodne, objímali ho a hladili. Charakter tohto mladého muža sa po našom seminári značne zlepšil, takže rýchlo nadobudol späť svoju ostražitosť. Jeho nasledujúca myšlienka bola: „Nie som len tak hocikto. Som praktizujúci. Nemali by ste sa ku mne správať takto, pretože ja praktizujem Falun Dafa.“ Pri tejto myšlienke celá scéna v okamihu zmizla. Ako sa ukázalo, bola iba vyčarená. Následne sa Amitábha a Lao-c' objavili znova. Lao-c' ukázal rukou na mladého muža a s úsmevom povedal Amitábhovi: „Tento mladík je učenlivý.“ Znamenalo to, že tohto mladého muža uznal a považoval ho za hodného duchovného vedenia.

To, do akej miery má človek sexuálnu túžbu alebo záujem o tieto veci sa zvyčajne považovalo – a vo vyšších dimenziách sa stále považuje – za rozhodujúci faktor pri posudzovaní toho, či človek má alebo nemá predpoklady pre duchovné praktizovanie. Je teda zásadné, aby sme sa o takéto veci príliš nezaujímalí. No keďže naša prax sa vykonáva v bežnej spoločnosti, nemusíte sa toho zdržiavať úplne, alebo aspoň nie v súčasnej fáze vášho praktizovania. Stačí, ak tomu budete prikladať len menšiu váhu, zmeníte sa v porovnaní s tým, akí ste boli predtým, a budete sa správať čoraz viac ako praktizujúci. Vždy, keď sa stretnete s akýmkoľvek zasahovaním, mali by ste aktívne premýšľať o tom, čo ho spôsobilo a čo ešte musíte opustiť.

Ako môže myseľ zvieŕ človeka na scestie

Rád by som vysvetlil, ako môže človeka zvieŕ jeho myseľ na scestie. Existuje mnoho dimenzií prepojených s ľudským telom, pričom každá z nich je hmotná a skutočná, a v jednej konkrétnej dimenzii sa môže odrážať čokoľvek z vesmíru, podobne ako v zrkadle. Hoci sú to len odrazy, napriek tomu sú hmotné. Všetko, čo existuje v dimenzii, ktorá je prepojená s vaším telom, je riadené vašimi myšlienkami. To znamená, že keď sa na niečo pozeráte svojím vnútorným okom bez akýchkoľvek myšlienok a vaša myseľ je pokojná, vaše videnie bude presné. No ak pridáte čo i len nepatrnú myšlienku, videné obrazy budú falošné a môže vás to zvieŕ na scestie; tento jav sa niekedy označuje ako „premena podľa myšlienky“. Vyskytne sa vtedy, keď sa ľudia nedokážu správať ako praktizujúci alebo keď nedokážu ovládať svoje túžby. Možno túžia po nadprirodzených schopnostiach alebo sú pripútaní k bezvýznamným magickým zručnostiam, či dokonca k veciam, ktoré počuli z iných dimenzií. Títo jedinci sú najviac náchylní k tomu, aby sa nechali zvieŕ svojou myseľou na scestie a potom spadnú. Bez ohľadu na to, akú duchovnú úroveň človek dosiahol, spadne prudko nadol a bude okamžite zničený. Je to veľmi vážny problém. Nie je to ako pri iných problémoch, keď napríklad neprejdete nejakou skúškou charakteru; v takých prípadoch môžete po páde vždy vstať a pokračovať v praktizovaní. Avšak ten, kto sa nechá zvieŕ svojou myseľou na scestie, je vo vážnych problémoch a môže ho to zničiť. Tento problém sa môže vyskytnúť najmä u ľudí, ktorým sa po dosiahnutí určitej úrovne praktizovania otvorí vnútorné oko. Ďalšou zraniteľnou skupinou sú tí, ktorým do ich vedomia zasahujú cudzie odkazy, energie alebo výjavy, a oni im veria. Niektorí z nás budú po otvorení vnútorného oka vystavení takémuto zasahovaniu z rôznych zdrojov.

Uveďme si niekoľko príkladov. Keď ste ešte len na začiatku vášho praktizovania, je ťažké nenechať sa ovplyvniť takýmito vecami. Povedzme, že nedokázate veľmi jasne vidieť svojho učiteľa v iných dimenziách, no jedného dňa zrazu uvidíte prichádzať vznešenú božskú postavu. Táto úchvatná bytosť vám môže zložiť pár komplimentov a potom sa vám pokúsi odovzdať učenie. Potešíte sa, prijmete ju za svojho učiteľa a začnete sa od nej učiť. No ak by ste prijali učenie od takejto bytosti, narušilo by to vašu energiu. Navyše je tu fakt, že ona sama nedosiahla pravé božské postavenie; ide len o to, že v dimenzii, v ktorej prebýva, je možné meniť podobu. Ak sa pri pohľade na tú impozantnú postavu stojacu pred vami rozrušíte, je len malá šanca, že odoláte jej pokusom vyučovať vás. No pokiaľ máme praktizujúceho spasť, musí si vedieť zachovať rozvahu; ak to nedokáže, pravdepodobne to povedie k jeho zničeniu. Životy, ktoré sa nachádzajú vo vyšších dimenziách v rámci troch ríš, sú všetky nebeskými bytosťami, avšak nedosiahli skutočné božské postavenie a nevyslobodili sa z cyklu reinkarnácií. Ako ďaleko by vás teda mohla doviesť božská bytosť, ktorú ste nerozvážne vzali za svojho učiteľa a nasledovali ju? Keďže tieto bytosti nie sú úplne božské, vaše úsilie v duchovnej praxi by vyšlo navnívoč, a ak by ste sa od nich učili, narušilo by to vašu energiu. V takýchto situáciách je ťažké udržať si pokojnú myseľ. Chcem, aby ste si boli vedomí toho, že ide o skutočne vážny problém a mnohí z vás sa v určitom bode môžu stretnúť s podobnou situáciou. V mojom učení som túto otázku jasne vysvetlil; je na vás, aby ste to uplatnili v praxi. To, čo som práve povedal, bol len jeden z príkladov. Rovnako by ste si mali zachovať pokoj, ak uvidíte vyššie bytosti z iných škôl praktizovania, a mali by ste zostať verní tej škole, ktorej

sa venujete. Keď si nebudete všímať žiadneho údajného Budhu, taoistické božstvo, božské postavy či démonov, ktorí sa vás budú snažiť pokúšať, budete mať vo svojom praktizovaní veľkú šancu na úspech.

Existujú ešte iné spôsoby, akými vás môže vaša myseľ zviest' na scestie. Možno uvidíte zosnulých členov svojej rodiny, ktorí vás prišli trápiť, vzlykajú alebo vás úpenlivo prosia, aby ste spravili určité veci, ktoré by ste však robiť nemali. Môže sa prihodiť čokoľvek. Otázkou je, či sa nimi necháte rozkolísať. Len si predstavte, aké by to bolo ťažké, ak by vás vaše zosnulé dieťa alebo rodič, ktorého ste veľmi milovali, prišli navštíviť zo záhrobia a požiadali by vás, aby ste spravili veci, ktoré by vás mohli zničiť. Duchovná prax nie je vôbec jednoduchá. A obzvlášť zavádzajúce je to, že v súčasnosti, keď je budhizmus „v zmätku“, ako to hovoria niektorí ľudia, sa tu dokonca vyučujú doktríny z konfucianizmu, ktoré nepatria do budhizmu, ako napríklad synovská oddanosť či puto medzi rodičom a dieťaťom. V čom spočíva problém? To, z čoho skutočne pramení váš život, je vaša duša, takže iba matka, ktorá zrodila vašu dušu, sa ráta za vašu skutočnú matku. V priebehu vašich reinkarnácií ste mali bezpočet „matiek“, či už ľudských alebo akýchkoľvek iných. To isté by sa dalo povedať o tom, koľko detí ste mali počas všetkých tých životov. Ani matka, ani dieťa sa vo svojom nasledujúcom živote navzájom nespoznajú a prípadné karmické dlhy, ktoré medzi nimi zostali, budú musieť byť urovnané rovnako ako s kýmkoľvek iným. Ale ľudia nedokážu vidieť pravú podstatu týchto skutočností, a tak sa často nevedia pohnúť za hranice svojej náklonnosti. Niektorí ľudia sú bezútešne skormútení zo smrti svojho milovaného dieťaťa alebo svojej milovanej matky a túžia po nich do konca svojho života. Nikdy im však nenapadne, že tieto trápenia ich majú stiahnuť nadol a sú zamerané na to, aby im sťažili život.

Bežný človek môže len ťažko pochopiť, že pripútanosť k niečomu takému by mohla znemožniť duchovné praktizovanie, ale je to tak, a preto sa veci ako synovská oddanosť či puto medzi rodičom a dieťaťom v budhizme nevyučujú. Pravá duchovná prax si vyžaduje, aby ste sa vzdali ľudských citov a emócií. Samozrejme, našu prax vykonávame vo svetskej spoločnosti, a preto by sme mali byť aj naďalej ohľaduplní a úctiví voči svojim rodičom a dobre sa starať o svoje deti; mali by sme byť dobrí k druhým a správať sa ku každému láskavo, nech už sme v akomkoľvek prostredí, ani nehovoriac o našich vlastných rodinách. S každým by sme mali zaobchádzať dobre, čo, prirodzene, zahŕňa aj našich rodičov a deti, a vždy by sme mali myslieť v prvom rade na druhých. Potom vaše srdce nebude sebecké, ale bude láskavé, dobrotivé a súciteľné. Na rozdiel od toho, bežní ľudia sa zvyčajne riadia len pocitmi a emóciami.

Mnohí ľudia sa nedokážu dostatočne ovládať, čo spôsobuje problémy v ich duchovnom živote. Napríklad, keď im nebeská bytosť osobne odhalí niečo, čo by pre nich mohlo byť „prospešné“, potešia sa a prijmú to. Môžem vám však povedať, že zakaždým, keď je vám odhalené niečo, z čoho máte svetský úžitok, či už je to varovanie pred nejakými ťažkosťami alebo ste nabádaní skúsiť lotériu a povedia vám výherné čísla, vždy sú za tým zlé bytosti. Jedinou výnimkou sú prípady, keď je váš život v ohrození a oni vám povedia, ako zostať v bezpečí. Ak budú veci vďaka tejto „pomoci“ vychádzať vo svetskom zmysle dobre, nebudete musieť prekonať skúšku, ktorá pre vás bola pripravená a ani neurobíte pokrok, ktorý ste mali spraviť. Ak sú vaše dni naplnené svetskými pôžitkami a prežité v pohodlí, nedá sa očakávať,

že budete duchovne rásť. Ako by ste potom mohli premeniť svoju karmu? Nemali by ste podmienky, ktoré sú potrebné na premenu vašej karmy a rozvoj vášho charakteru. Takže určite to majte na pamäti. Zlé bytosti vám takisto môžu lichotiť a hovoriť vám, akú ohromnú výšku ste dosiahli alebo aká ste výnimočná či úctyhodná bytosť. Ale všetko to bude falošné. Aby ste skutočne mohli dosiahnuť výrazný duchovný pokrok, musíte sa zbaviť každej pripútanosti. Ak sa teda stretnete s niektorým zo spomínaných pokušení, určite sa majte na pozore!

Praktizovanie s otvoreným vnútorným okom so sebou prináša špecifické skúšky, rovnako ako keď ho máte zatvorené. Ani v jednom prípade nie je duchovná prax jednoduchá. S otvoreným vnútorným okom môže byť naozaj ťažké udržať si odstup od odkazov z iných dimenzií, ktorým môžete byť vystavení a ktoré sa vás budú snažiť vyrušovať. Všetko, čo zazriete v iných dimenziách, môže byť pastvou pre oči, je to mimoriadne nádherné a očarujúce a môže vás to nadchnúť. Len čo ste tým pohnutí, môže to do vás zasahovať a narušiť vašu energiu. Často je spúšťačom práve to, že sa človek nadchne. Problémy môžu vyvstať aj u ľudí, ktorí neriešia veci dobre a nechajú sa zviest' svojou mysl'ou na scestie. Môžu mať nesprávne myšlienky, ktoré by sa mohli ukázať ako nebezpečné. Predpokladajme, že jedného dňa sa vaše vnútorné oko otvorí a budete ním jasne vidieť. Môžete si napríklad myslieť, že na vašom cvičebnom mieste ste jediní, ktorým sa otvorilo vnútorné oko, čo vo vás vyvolá pocit, že ste výnimoční a že ste sa môj Falun Dafa naučili naozaj dobre, alebo dokonca lepšie ako ostatní – v tom zmysle, že ste ich predstihli. No už takéto zmýšľanie je nesprávne. Ak vaša predstavivosť zájde ešte ďalej, môžete si dokonca myslieť, že ste nejakou božskou bytosťou, napríklad Budhom. A potom, keď sa na seba pozriete svojím vnútorným okom, skutočne sa vám môže zdať, že ním ste. Toto sa môže prihodiť, pretože, ako som už spomínal, všetka hmota v pridruženej dimenzii okolo tela človeka sa premení, resp. „pozmení“ podľa jeho myšlienok.

Akékoľvek odzrkadlené obrazy, ktoré k vám prídu z vesmíru, budú formované vašimi myšlienkami, pretože všetko, čo existuje v dimenzii prepojenej s vašim telom, je ovládané vami a odrazy nie sú výnimkou; tie takisto hmotne existujú. Takže ak v scenári, ktorý som práve opísal, človek uvažuje, či náhodou nie je oblečený ako Budha, potom to presne tak aj uvidí. Od tejto chvíle si bude myslieť, že je naozaj Budha, a bude z toho nadšený. Ak uvažuje, či by nemohol byť dokonca ešte vyšší Budha a znova sa pozrie, potom to bude presne to, čo uvidí. A ak bude premýšľať, či azda nie je na vyššej úrovni ako som ja, a následne sa na to pozrie, presne tak to aj uvidí. V iných prípadoch môže človek počuť hlasy. Zlá bytosť doňho môže zasahovať a povedať mu, že je „na vyššej úrovni ako Li Chung-č'“, a on tomu uverí. To znamená, že zabudol, ako sa vo svojej praxi dostal tam, kde je, alebo kto ho učil, a nepremýšľal o tom, čo bude nasledovať. Okrem toho, každý opravdivý Budha či božstvo, ktoré zostúpi do sveta, musí začať duchovnú cestu úplne od začiatku, pričom zo svojej pôvodnej energie nebude mať k dispozícii vôbec nič; s tým rozdielom, že tentoraz bude v praxi postupovať o trochu rýchlejšie. Je naozaj ťažké dostať sa z vyššie opísaného problému kvôli všetkým tým pripútanostiam, ktoré sa pri tom zvyčajne vynoria. Tieto pripútanosti môžu dokonca primäť človeka k tvrdeniu, že je Budha a že ostatní by ho mali jednoducho nasledovať, keďže on ich ako Budha dokáže viesť.

V meste Čchang-čchun sa niečo také skutočne stalo. Bol tam človek, ktorý sa učil našu prax a spočiatku bol celkom dobrý, no nakoniec sa dostal do problémov, ktoré som práve opísal. Myslel si, že je Budha, a napokon uveril, že je na vyššej úrovni ako všetci ostatní. Stalo sa to preto, že nad sebou stratil kontrolu a podľahol svojim pripútanostiam. Pozrime sa na to, prečo k tomu môže dôjsť. Budhizmus učil, že človek by mal ignorovať všetky výjavy, ktoré uvidí, pretože takéto veci sú iluzórne; všetka pozornosť by sa mala namiesto toho zamerať na robenie duchovného pokroku prostredníctvom meditatívneho tranzu. Dôvod, prečo nepodnecujú ľudí k tomu, aby verili výjavom a nechcú, aby sa k nim ľudia pripúťali, je práve obava z vyššie spomenutého. V náboženskej budhistickej praxi nie sú žiadne špecifické metódy, ktoré by poskytovali ochranu pred takýmito vecami a jej sväté písma neponúkajú návod, ako sa vymaniť z týchto nástrah. Budha to vo svojom učení nespomínal, veriac, že jeho učeníci sa nebudú musieť potýkať s problémom toho, že budú pomýlení svojou vlastnou myslou alebo si pozmenia realitu svojimi myšlienkami – oni jednoducho považovali všetky výjavy, ktoré videli, za iluzórne. Vedel, že akákoľvek pripútanosť, ktorú majú, môže zmeniť výjav na niečo klamlivé, čomu by bolo ťažké odolať. Ak by sa z toho človek nedokázal vymaniť, mohlo by ho to priviesť na démonickú cestu a viesť k jeho záhube. To, že sa nazýval Budhom, znamenalo, že už tým smerom vykročil a mohol by na seba dokonca privolať duchov posadnutia či iné veci, a nakoniec by bol úplne zničený. Jeho srdce by sa popri tom všetkom skazilo a jeho pád by bol desivý. Bolo mnoho takýchto prípadov. Dokonca v tejto triede sú ľudia, ktorí o sebe zmýšľajú vysoko a rozprávajú povýšenecky. Preto sa ani v budhizme neschvaľuje, keď sa človek pokúša zistiť, ako sa mu v jeho praktizovaní darí. Príhoda z Čchang-čchunu, ktorú som spomínal, bola príkladom toho, ako človeka zvedla na scestie jeho vlastná myseľ, resp. ako mu jeho myšlienky skreslili realitu. Zažili to učeníci v Pekingu, ako aj na iných miestach, a malo to veľmi rušivý vplyv na ostatných praktizujúcich.

Ľudia sa ma pýtali, prečo tieto veci jednoducho nenapravím. Zamyslite sa však nad tým, aké ťažké by bolo spraviť duchovný pokrok, ak by sme za vás vyriešili všetky prekážky, ktorým musíte čeliť. Práve vtedy, keď do vášho života zasahuje zlo, môžete preukázať vaše duchovné odhodlanie, schopnosť rozlišovať a zotrvať na správnej ceste, ako aj vašu oddanosť jednej praxi. Duchovná cesta skúša ľudskú dušu a iba tí najoddanejší ňou dokážu prejsť. Povedal by som, že bez skúšok, ktoré som opísal, by bola vaša cesta príliš ľahká. Božské bytosti vo vyšších ríšach by to už vôbec neschvaľovali; spochybňovali by to, čo pre vás robím a čudovali by sa, ako sa niečo také môže počítať za spásu. Ak by bola vaša cesta bez prekážok a každý by to dokázal zvládnuť, nepripadalo by im to ako duchovná prax. A ak by sa vám počas toho, ako napredujete, všetko iba zjednodušovalo a uľahčovalo, mohli by namietajú. Takže toto bola dilema, ktorej som čelil a musel som to dobre zvážiť. Spočiatku som odstránil veľkú časť zla tohto druhu. Ale ak by som to tak robil po celý čas, dokonca ani z môjho pohľadu by to nebolo správne. Počul som aj poznámky o tom, že „vám duchovnú prax príliš zľahčujem“, keďže „musíte prejsť iba malými ťažkosťami a medziludskými problémami“, a že „mnohé vaše pripútanosti zostávajú nepovšimnuté“. Majú tiež pochybnosti o tom, či dokážete „zostať verní Dafa, keď budú veci ťažké a mätúce“. Takže vzhľadom na to všetko vás určite budú čakať skúšky a trápenia. To, čo som opísal, je jednou konkrétnou formou zla. Je také ťažké skutočne ľudí spasiť, no zároveň také ľahké zničiť ich. Ak sa vaše myslenie odchyľi, budú vás očakávať problémy.

Dôležitosť pevnej mysle

Ľudia sa počas svojich mnohých životov dopustili nesprávnych vecí, v dôsledku ktorých zažívajú nešťastia a tí, ktorí sú na duchovnej ceste, musia čeliť takzvaným karmickým prekážkam. A práve to je dôvod, prečo sa ľudia rodia, starnú, trpia chorobami a umierajú. Toto sú bežné formy karmy. Existuje tiež mocný druh karmy, ktorý má veľký vplyv na ľudí žijúcich duchovným životom a nazýva sa myšlienková karma. Myslenie je prirodzenou súčasťou existencie. Keďže sú však ľudia stratení vo svetskej spoločnosti, ich myšlienky sa často točia okolo vecí, ako je postavenie, vplyv, moc, bohatstvo, žiadostivosť alebo pýcha, a postupom času sa z nich vytvorí mocná forma karmy, nazývaná myšlienková karma. V iných dimenziách je všetko živé a ani karma nie je výnimkou. V každej opravdivej praxi musí človek odstrániť svoju karmu. Odstrániť karmu znamená zničiť ju, resp. premeniť. Prirodzene, karma bude vzdorovať, a tak budete čeliť ťažkostiam a prekážkam. Myšlienková karma môže priamo zasahovať do vašej mysle a spôsobiť, že budete v tichosti nadávať na mňa alebo na Dafa, prípadne budete mať zlé myšlienky alebo budete počuť vo svojej mysli vulgárne slová. Niektorí praktizujúci si neuvedomujú, čo sa vlastne deje, a dokonca ich mylne považujú za svoje vlastné myšlienky. Niektorí si myslia, že trpia posadnutosťou duchom, no nie je to tak. Ide skôr o prejav myšlienkového karmy, ktorá sa vynorila v ich mysli. Niektorí ľudia nemajú svoju myseľ pod kontrolou, a tak podľahnú myšlienkovému karmu a budú robiť zlé veci, čo im prinesie ničujúce následky a spôsobí to ich pád. Väčšina ľudí ju však dokáže odmietnuť a potlačiť pomocou silných, vedomých myšlienok. To naznačuje, že týchto ľudí je možné spasiť a že dokážu rozlíšiť správne od nesprávneho; znamená to, že majú silnú vieru. A tak im moje duchovné telá pomôžu odstrániť veľkú časť ich myšlienkového karmy. To, čo som opísal, je celkom bežné. Keď sa objaví takáto situácia, je to skúška, či dokážete prekonať zlé myšlienky. Ak zostanete pevní, karma pre vás bude rozpustená.

Vaše uvažovanie musí byť správne

Ak človek často zlyháva v tom, aby sa správne správal ako praktizujúci, znamená to, že jeho zmýšľanie nie je správne. Praktizujúci sa počas svojej duchovnej praxe stretnú s rôznymi ťažkosťami. Tieto ťažkosti na seba môžu prevziať akúkoľvek podobu, od sporov s druhými až po intrigy namierené proti vám. Zväčša to priamo preverí váš charakter. Vyskytnú sa však aj iné veci. Vo svojom tele môžete náhle pocítiť nepohodlie, keďže toto je jeden z mnohých spôsobov, ako môže byť karma splatená. V určitom momente môžete začať pochybovať o tom, či je toto učenie pravé, či máte vyššiu energiu alebo predpoklady pre duchovnú prax, a či v nej dokážete skutočne napredovať, prípadne či vyššie bytosti naozaj existujú. V budúcnosti si tým možno budete musieť prejsť a bude vám navodený falošný dojem, ktorý vás povedie k tomu, že o tom všetkom začnete pochybovať. Týmto spôsobom sa preverí, či dokážete zostať oddaní svojej duchovnej praxi. Ak sa dokážete neochvejne držať myšlienky: „Musím zostať pevný a nezakolísam“, potom sa vám s takýmto odhodlaním naozaj podarí prejsť týmto druhom skúšky a prirodzene ju zvládnete dobre, pretože váš charakter sa už zlepšil. Ak by ste však túto skúšku dostali hneď na začiatku, nemali by ste šancu porozumieť jej a bol by to koniec vášho praktizovania, keďže v tom čase by ste ešte neboli dostatočne pevní. Nedá sa teda povedať, akú formu vaše trápenia prevezmú.

Takéto skúšky sú nevyhnutnou súčasťou duchovnej praxe a umožňujú človeku robiť pokroky. Niektorí z vás mylne považujú nepríjemné pocity vo svojom tele za zdravotné ťažkosti a často sa nedokážu považovať za praktizujúcich; pokladáte to za zdravotné problémy a neviete pochopiť, prečo toho musíte pretrpieť tak veľa. Môžem vám povedať, že mnohé trápenia, ktoré by vás inak postretli, už pre vás boli odstránené a ťažkosti, ktoré zažívate, boli výrazne zmiernené. Ak by sme to neboli spravili, to utrpenie by vás mohlo stáť život alebo by ste mohli zostať pripútaní na lôžko. Takže hoci sa vám môže zdať, že tie malé trápenia, ktoré zažívate, je ťažké zniesť, dá sa to len očakávať; pretože kedy sa duchovný pokrok uskutočňoval pohodlne a ľahko? Vzťahuje sa na to aj nasledujúci príbeh. Keď som usporiadal seminár v meste Čchang-čhun, bol tam jeden človek, ktorý mal vynikajúcu základňu a mal naozaj dobré predpoklady pre duchovné praktizovanie. Vkladal som doňho veľké nádeje. Plánoval som trochu zintenzívniť jeho trápenia, aby mohol rýchlejšie splatiť svoje dlhy a dospieť k osvieteniu. Jedného dňa sa zdalo, akoby náhle dostal mozgovú príhodu. Spadol na zem a nemohol sa hýbať – úplne stratil cit v končatinách. Zobrali ho do nemocnice na pohotovosť. Krátko na to bol však opäť na nohách. Ak by naozaj prekonal mozgovú porážku, nikdy by sa nedokázal tak rýchlo postaviť na nohy a znovu ovládať svoje končatiny. On však z tohto nešťastia prekvapivo obvinil Falun Dafa. Vôbec mu nenapadlo, že ľudia sa zvyčajne nezotavia z mŕtvice tak rýchlo. Ak by sa nebol učil Falun Dafa a mal by skutočnú mŕtvicu, mohol by zomrieť priamo na ulici, kde spadol, alebo by mohol zostať ochrnutý po zvyšok svojho života.

Toto naznačuje, aké ťažké je spasit' človeka. Tak veľa bolo preňho vykonané, ale on si to nedokázal uvedomiť, a dokonca nás obvinil zo svojho utrpenia. Potom sú aj takí, ktorí už síce praktizujú nejaký čas, no stále mi hovoria, že jednoducho cítia nepohodlie po celom svojom tele, a ako išli k lekárovi na injekciu či pre lieky, ale bezvýsledne. Ani sa mi to nehanbili povedať. Dalo sa len očakávať, že im to nepomohlo, keďže to nebola otázka choroby. Môžete ísť na vyšetrenie, ale nič vám nezistia; len sa jednoducho necítite dobre. Jednému praktizujúcemu, ktorý sa vybral na lekárske ošetrovanie, sa prihodilo, že ihla injekčnej striekačky nemohla preniknúť jeho kožou a niekoľko ihlíc sa pri tom dokonca ohlo; obsah poslednej injekcie navyše vystrekol von bez toho, aby ihla vôbec prenikla kožou. Vtedy mu došlo, že je praktizujúci a že by si nemal nechať dávať injekcie. Až v tomto bode si to bol schopný uvedomiť. Nech vám to teda pripomína, že keď sa stretnete s ťažkosťami, mali by ste si v mysli udržiavať túto širšiu perspektívu. Niektorí ľudia majú dojem, že im jednoducho zakazujem ísť k lekárovi, a tak premýšľajú, že namiesto toho vyhľadajú energetického liečiteľa. Stále si myslia, že ide o zdravotný problém a dúfajú, že im niekto pomôže. Je však len malá šanca, že nájdú pravého liečiteľa. A ak pôjdu k falošnému, budú v okamihu zničení.

Z nášho pohľadu nemáte ako zistiť, či je údajný liečiteľ, ktorého ste navštívili, naozaj pravý. Mnohí takzvaní majstri sú samozvaní. Ja som bol overovaný a mám k dispozícii výsledky testovania, ktoré vykonali vedecké inštitúcie zaoberajúce sa výskumom v tejto oblasti. Mnohí majstri sú však falošní a sami si udelili nejaké tituly; je príliš veľa takých, ktorí sa len chvastajú a podvádzajú ľudí. Falošní majstri môžu liečiť, no mali by sme sa opýtať, vďaka čomu je to možné. Je to tým, že sú posadnutí nejakými duchmi. Inak by neboli schopní liečiť. Tá bytosť, ktorá je na nich pripútaná, môže vysielat' liečivú energiu, keďže ona samotná je formou energie a ľahko dokáže ovládať bežného človeka. Málokto si však uvedomuje, čo

počas liečenia prenáša na ľudí. V hlbokej ríši, ktorá nie je viditeľná voľným okom, bude mať to, čo vysiela, jej podobu, a keď vyšle svoje veci na vaše telo, sotva s tým niečo spravíte. Ako hovorí jedno staré príslovie: „Je oveľa ľahšie duchov privolať, ako ich odohnať.“ Ak by ste boli len bežnými ľuďmi, ktorí nepraktizujú, nič by sme vám na to nepovedali, keďže by ste jednoducho chceli viesť len normálny život a nájsť krátkodobú úľavu od príznakov choroby. Vy ste však praktizujúci a chcete si svoje telo neustále očisťovať, nie je to tak? Nemáte ani poňatia, ako dlho bude trvať očistenie toho, čo do vás tie bytosti vložili; predsa len, ich veci majú energiu. Niektorí z vás sa môžu čudovať, prečo vás *falun* alebo moje duchovné telá neochránili. Vesmír má však princíp, že ak vy sami, z vášho vlastného rozhodnutia, po niečom túžite alebo sa o niečo snažíte, nikto vám v tom nebude brániť. Moje duchovné telá sa vás pokúsia zastaviť a dajú vám náznaky, no vzdajú to, ak uvidia, že na tom trváte. Vaše praktizovanie by sa nepočítalo, ak by ste doň boli prinútení. Nikoho nemožno nasilu nútiť, aby sa venoval duchovnej praxi. Skutočný rast môže vzísť len z vás samotných; ak vy sami nechcete rásť, nikto vám nedokáže pomôcť. Vysvetlil som vám učenie a prebral s vami jeho princípy. Ak aj napriek tomu stále nechcete robiť pokroky, je to vaša voľba a nemôžete obviňovať nikoho iného. Vy ste tí, ktorí rozhodujú o tom, čo chcú a môžete si byť istí, že ani *falun*, ani moje duchovné telá sa nebudú snažiť zmeniť vašu vôľu. Niektorí ľudia si idú vypočuť prednášky iných učiteľov energetických praxí a po prednáške sa necítia dobre, čo sa dá len očakávať. Možno sa pýtate, prečo ich moje duchovné telá neochránili. Nuž, načo tam vôbec išli? Museli predsa dúfať, že z toho niečo získajú, inak by tam nešli. Takže to, čo vstúpilo do ich tela a spôsobilo, že sa necítia dobre, si zapríčinili sami, keďže to do seba prijali dobrovoľne, svojimi vlastnými ušami. Niektorí ľudia konajú ľahkomyseľne, čím si poškodili svoj *falun* a zdeformovali si ho, k čomu by však nikdy nemalo dôjsť; *falun* je vyššia bytosť a je cennejší ako váš život. V súčasnosti je mnoho falošných majstrov a niektorí sa tešia veľkej sláve. Raz som spomenul riaditeľovi Čínskej výskumnej spoločnosti *čchi-kungu*, ako v dávnych časoch slávna konkubína Ta Ťi vniesla chaos na cisársky dvor, a aký divoký bol duch tejto líšky. No zároveň som mu povedal, že škody, ktoré spôsobila, boli nepatrné v porovnaní s tým, čo napáchali dnešní falošní majstri. Sú pohromou pre krajinu a uškodili veľkému množstvu ľudí. Možno sa vám teraz nemusí zdať, že by s nimi niečo nebolo v poriadku, no nemáte ani potuchy, koľkí z nich majú na svojom tele zlé bytosti. Keď falošný majster vyšle energiu smerom k vám, tie veci sa dostanú na vaše telo. Situácia sa dnes vymkla spod kontroly. Bežný človek nie je schopný vidieť podstatu týchto záležitostí.

Po zúčastnení sa mojich seminárov a vypočutí si toho, čo som povedal, môžu byť niektorí ľudia ohromení tým, aký hlboký je *čchi-kung*, a tak zvažujú, že si pôjdu vypočuť ďalšieho učiteľa, ktorý príde do mesta. Chcel by som vás však upozorniť, aby ste to nerobili. Tie zlé veci, ktoré budete počuť, sa do vás vlejú vašimi ušami. Je ťažké spasiť človeka a dosiahnuť zmeny v jeho mysli a v tele. Falošnými učiteľmi sa to tu len tak hemží. A dokonca aj tí, ktorí sú praví a dostali náležitú výučbu, nemusia byť naozaj čistí. Niektorí duchovia zvierat sú divokí, a aj keď si ich učiteľ dokáže udržať od tela, nemusia byť schopný odohnať ich; ani nebude mať moc zahnať ich vo väčšom rozsahu. A prejaví sa to na jeho žiakoch. Môžu sa tam primiešať všemožné zlé veci, keďže tí žiaci nemusia byť poctiví, hoci ich učiteľ je. Môžu na svojich telách niesť všemožné bytosti.

Ak to myslíte s praktizovaním Falun Dafa vážne, nechodte na iné prednášky o duchovných témach či energiách. Samozrejme, ak sa nechcete venovať Falun Dafa a chcete len vyskúšať všetko, čo sa dá, potom pokojne pokračujte. V tom prípade však budete odkázaní sami na seba, keďže to bude znamenať, že nie ste nasledovníkmi Falun Dafa. Keď sa v takom prípade stane niečo zlé, neobviňujte z toho Falun Dafa. Pravý praktizujúci Falun Dafa je ten, kto svoje správanie prispôsobuje nášmu učeniu o charaktere a uplatňuje v praxi to, čo učíme. Niektorí sa ma spýtali, či je v poriadku stretávať sa s ľuďmi, ktorí sa venujú iným praxiam. Moja odpoveď bola, že vy praktizujete Veľkú cestu, ktorá ďaleko presahuje to, čo praktizujú oni, a keď ukončíte tento seminár, dosiahnete oveľa vyššiu úroveň, ako je tá ich; vy máte *falun*, ktorý sme vytvárali po celé generácie praktizovania, a jeho sila je nesmierna. Takže, samozrejme, nebude to veľký problém, ak sa budete stretávať s ľuďmi z iných praxí, za predpokladu, že od nich nič neprijmete, ani nebudete po ničom z toho túžiť a zostanete iba normálni priatelia. Ale ak tá osoba skutočne niečo nesie na svojom tele, môže to mať neblahé následky a v tom prípade je lepšie vyhnúť sa kontaktu s ňou. Ak sa to však týka vášho manžela alebo manželky, ktorí sa venujú inej praxi, nemyslím si, že by tu mal byť dôvod na obavy. No mali by ste vedieť jednu vec: druhí budú mať prospech z vášho praktizovania, keďže to, čo praktizujete, je pravá Cesta. Ak váš manžel alebo manželka robí inú prax a nesie na svojom tele zlé veci, ich telo bude kvôli vašej bezpečnosti takisto očistené. Všetko v iných dimenziách vrátane vášho domáceho prostredia bude pre vás očistené. Ak by sa toto prostredie neočistilo a číhali by tam na vás všemožné veci, ktoré by vás rušili, praktizovanie by bolo veľmi náročné.

Existuje však jedna situácia, keď moje duchovné telá nemôžu veci očistiť. Istý pán, ktorý sa učil našu prax, uvidel jedného dňa prichádzať moje duchovné telo k nemu domov. Bol z toho nadšený a pozval ho ďalej. Moje telo však odpovedalo, že vo vnútri má neporiadok a že je tam príliš veľa vecí. Po týchto slovách odišlo. Vo všeobecnosti platí, že moje duchovné telá pre vás vyčistia všetky zlé bytosti v iných dimenziách, bez ohľadu na to, koľko ich tam je. V tomto prípade bol však dom tohto pána jedným veľkým neporiadkom z *čchi-kungových* kníh. Neskôr to pochopil a zbalil ich, pričom časť z nich predal a zvyšok spálil. Potom sa moje duchovné telo vrátilo. Toto mi ten pán vyrozprával.

Sú aj ľudia, ktorí navštevujú veštcov. Niektorí sa veľmi zaujímajú o veci, ako je *Kniha premien* alebo veštenie budúcnosti a chcú vedieť, či je stále v poriadku používať ich aj teraz, keď praktizujú Falun Dafa. Ja sa na to pozerám takto: keďže v súčasnosti máte značné množstvo energie, slová, ktoré poviete, budú mať účinok. Ak sa na základe vašich slov stane niečo, čo sa nemalo stať, potom ste spravili zlý skutok. Ľudia, ktorí nepraktizujú, sú pomerne slabí. Energie a informácie v ich telách sú nestále a môžu sa meniť. Ak budete niekomu predpovedať nejaké nešťastie, môže sa mu naozaj prihodiť. Alebo predpokladajme, že človek má veľkú karmu, ktorú musí splatiť, ale vy mu stále hovoríte, že ho očakávajú dobré veci, čo mu následne zabráni v splatení jeho karmy. To by bol problém. Neublížujete mu tým v skutočnosti? Niektorí ľudia sú k týmto veciam natoľko pripútaní, že sa ich nedokážu vzdať a myslia si, že na to majú nejaký talent. No malo by byť zrejmé, že ide o pripútanosť. Okrem toho, aj keby ste naozaj poznali budúcnosť, nemôžete bežnej osobe len tak odhaľovať božie plány; praktizujúci by mali byť schopní zdržať sa takýchto vecí. Takže toto je dôvod, prečo je to problém. Keď sa ľudia snažia niečo predpovedať, napríklad na základe *Knihy premien*, tie

predpovede budú určite zmesou pravdivých aj nepravdivých informácií, keďže niečo z tej knihy už viac neplatí. Preto je v poriadku, ak v spoločnosti existujú veci, ako je veštenie. Ale opravdivý praktizujúci, ktorý má skutočne vyššiu energiu, sa bude snažiť držať vysokého štandardu. Niektorí praktizujúci však stále vyhľadávajú iných, aby im predpovedali budúcnosť. Žiadajú o to, aby im vyveštili, ako sa im v praktizovaní darí alebo aké ťažkosti ich očakávajú. V podstate vyhľadávajú ľudí, aby im predpovedali tieto veci. Ale ako by ste mohli spraviť pokrok, ak by vám boli vaše trápenia predpovedané? Od chvíle, ako ste sa stali praktizujúcimi, bol váš život zmenený, takže informácie, ktoré nesú vaše čiary na dlaniach, vaše črty tváre, váš natálny horoskop, ako aj vaše telo, sa už zmenili a nie sú také, aké boli pôvodne. Už len to, že niekoho žiadate, aby vám predpovedal budúcnosť, naznačuje, že mu veríte, inak by ste ho o to neprosili. To, čo vám odhalí, budú veci, ktoré sa javia len na povrchu a bude to založené na minulých usporiadaniach. Ale v skutočnosti sa pre vás tie veci už zmenili. Keď k nemu pôjdete, určite ho budete počúvať a budete mu veriť, čím si pre seba vytvoríte duševné bremeno. A toto vami vytvorené bremeno bude zaťažovať vašu myseľ, z čoho sa, prirodzene, stane pripútanosť, a jej odstránenie bude vyžadovať dodatočnú prácu. To znamená, že ste si to sami zbytočne sťažili. Nebude si táto nová pripútanosť vyžadovať dodatočné utrpenie, aby mohla byť odstránená? S každou skúškou a s každým trápením je tu pre vás možnosť postúpiť alebo klesnúť vo vašej duchovnej kultivácii. Duchovné praktizovanie je už od začiatku dosť ťažké. Ak si ho ešte viac sťažíte vlastným pričinením, vystavujete sa neúspechu. Takto si môžete vytvoriť dodatočné skúšky a trápenia. Nikto nemôže vidieť, čo so sebou vaša nová, zmenená životná cesta prinesie. Ak by vám bolo povedané, čo vás čaká, sťažilo by vám to vaše praktizovanie, takže ostatní nemajú dovolené nič z toho vidieť. Rovnako to platí pre vašich spolupraktizujúcich, ako aj pre ľudí z iných praxí. Nech by vám predpovedali čokoľvek, nebude to presné, pretože váš život bol zmenený – je to život určený na duchovné praktizovanie.

Niekedy sa ma ľudia pýtajú, či je v poriadku čítať knihy iných náboženstiev a praxí. Náš pohľad na to je taký, že náboženské diela učia ľudí zlepšovať si charakter, pričom budhistické texty kladú dôraz predovšetkým na myseľ. Naša prax je budhistická, takže v princípe tam nie je problém. Treba však povedať, že mnohé pasáže vo svätých písma sú kvôli procesu prekladu nepresné a mnohé vysvetľujúce poznámky boli napísané s rôznym stupňom porozumenia a na základe nepodložených interpretácií – všetko z toho podkopáva tie učenia. Tí, ktorí nezodpovedne vykladali sväté písma, boli ďaleko od vedomia ríše Budhu a nevedeli, aký bol skutočný význam týchto textov. To je dôvod, prečo existuje tak mnoho výkladov. Nie je ľahké dospieť k úplnému pochopeniu svätých písam, najmä ak sa o to človek pokúša sám. Možno si poviete, že sa vám len zdajú pútavé. No ak sa neustále zaoberáte učením alebo textami inej praxe, potom sa tej praxi v skutočnosti venujete. Problém je v tom, že v každom náboženskom písme je zahrnutá energia a náuka špecifická pre danú prax, a učenie sa čohokoľvek z takéhoto textu sa bude rovnáť študovaniu tej praxe. Ak sa stane, že sa do toho textu naozaj zahĺbite a dovoľíte, aby ovplyvnil vaše praktizovanie, potom ste sa možno začali venovať tej ceste a nepatríte už k našej. Duchovná prax vždy vyžadovala, aby ste sa zaviazali len jednej metóde. Ak si naozaj želáte venovať sa našej praxi, mali by ste čítať iba naše knihy.

Ak sa chcete venovať tejto praxi, nemali by ste sa ani len pozrieť na iné duchovné knihy alebo knihy o energiách. Vyhýbajte sa najmä knihám vychádzajúcim v súčasnosti. Takisto by ste sa mali vyhnúť starším dielam, ako je *Klasické dielo Žltého cisára o vnútornom lekárstve*, *Princípy kultivácie mysle a tela* či Taoistický kánon. Hoci neobsahujú také zlé veci, aké sú v súčasných knihách, napriek tomu v sebe nesú energie z iných úrovní. Každé z týchto diel predstavuje určitú formu duchovného praktizovania, takže ich čítaním sa tieto veci pridávajú k tomu, čo už máte a ovplyvní vás to. Ak budete s nejakou vetou súhlasiť, dobre teda, tieto veci sa pridajú k vašim. Pridáte tak niečo cudzie, hoci to nemusí byť nevyhnutne zlé. Avšak pridanie čo i len malého množstva niečoho iného naruší vašu prax a spôsobí to problémy. Aby ste to lepšie pochopili, len si skúste predstaviť, ako rýchlo by sa pokazil televízor, ak by doň bola pridaná čo i len jedna elektronická súčiastka z niečoho iného. Okrem toho, mnohé z dnešných duchovných kníh neposkytujú pravé učenie a nesú v sebe všemožné nečisté veci. Mali sme jedného študenta, ktorý raz listoval v jednej z takýchto kníh, keď z nej zrazu vyliezol veľký had, no ušetrim vás detailov. Takéto prípady sa vždy týkajú praktizujúcich, ktorí sa dostali do problémov kvôli nesprávnemu riešeniu vecí; inými slovami, spôsobili si problémy nesprávnym myslením. Je pre vás užitočné, že vám tieto záležitosti vysvetľujeme. Malo by vám to pomôcť vidieť veci v ich pravom svetle, aby ste ich vedeli správne riešiť. Dúfame, že vás to ušetrí od problémov na vašej ceste. Je rozhodujúce, aby ste si zapamätali to, o čom som práve hovoril, aj keď to neznalo až tak vážne. Vedzte, že to, čo som opísal, je bežnou nástrahou. Duchovná prax je mimoriadne náročná a vážna záležitosť. Dokonca aj malá nepozornosť sa vám môže stať osudnou a okamžite vás zničiť. Je teda nevyhnutné, aby bolo vaše uvažovanie správne.

Bojové umenia zahrňajúce prácu s energiou

Zatiaľ čo niektoré energetické praxe majú čisto duchovný charakter, existujú aj také, ktoré patria k bojovým umeniam a niekedy sa označujú ako „bojový *čchi-kung*“. No skôr ako prejdem k podrobnostiam, chcel by som najprv povedať niečo o všetkých tých názvoch a pojmoch obsahujúcich výraz „*čchi-kung*“, ktoré sú dnes v Číne rozšírené.

Ľudia používajú pojem „*čchi-kung*“ na označenie najrôznejších druhov údajných praxí, od „umeleckého *čchi-kungu*“ cez „hudobný *čchi-kung*“, „kaligrafický *čchi-kung*“ až po „tanečný *čchi-kung*“. Mali by sme si však položiť otázku, či sú to naozaj *čchi-kungy*. Mne pripadajú bizarné. Povedal by som, že títo ľudia skutočne mútia vody, ak nie priam ruiniujú *čchi-kung*. To, čo robia, nie je ničím podložené. Tvrdia, že všetko, čo musí človek spraviť, je dostať sa do akéhosi tranzového „*čchi-kungového* stavu“, a následne maľovať, spievať, tancovať alebo tvoriť kaligrafiu, a to má byť vraj *čchi-kung*. Ale nie je to tak. Každý by pravdepodobne súhlasil s tým, že je to voči *čchi-kungu* znevažujúce. *Čchi-kung* je ďalekosiahly a hlboký súbor znalostí, ktoré slúžia na telesnú premenu. Napriek tomu ho dnes ľudia degradujú na akýsi druh extatického stavu. Ak by to teda bolo také jednoduché a človek by išiel v tomto stave na toaletu, považovalo by sa to potom tiež za *čchi-kung*? Ako to vidím ja, je to znevažovanie *čchi-kungu*. Pred pár rokmi sa na Ázijskej výstave zdravia konalo niečo, čo bolo predstavené ako „kaligrafický *čchi-kung*“. Išiel som sa pozrieť k ich stánku, aby som zistil, o čo ide. Dotyčný, ktorý tam stál, zdvihol svoj kaligrafický štetec, napísal zopár slov, a potom na tie slová vyslal svojou rukou energiu. No všetka tá vyslaná energia bola tmavá, kdežto vyššia

energia taká nie je. V skutočnosti nemal žiadnu vyššiu energiu, keďže jeho myseľ bola zahľtená myšlienkami na peniaze a prestíž. Jeho energia teda musela byť určite zlá. Kaligrafiu, ktorú tam mal vystavenú, predával dokonca za vysokú cenu, a kupovali ju len cudzinci. Povedal by som, že ktokoľvek si ju kúpil a priniesol domov, mal smolu, keďže tmavá energia nie je pre nikoho dobrá. Ešte aj tvár toho človeka bola tmavá. Myslel len na peniaze a dychtil po nich. Určite teda nemohol mať vyšší druh energie. Napriek tomu bola vizitka tohto muža plná titulov ako „Medzinárodný *čchi-kungov* kaligraf“. Takéto triky si sotva zasluhujú nazývať sa *čchi-kungom*.

Mali by ste vedieť, že približne osemdesiat až deväťdesiat percent z tu prítomných ľudí bude po našom seminári nielenže zbavených chorôb, ale vyvinú si aj skutočnú vyššiu energiu. Vaše telo bude niest' výnimočné veci presahujúce čokoľvek, čo by ste si dokázali vyvinúť sami – aj keby ste praktizovali po celý život. Dokonca ani mladí ľudia by si nedokázali počas celoživotného praktizovania vyvinúť to, čo vám dávam; a to ani za predpokladu, že by ste našli pravého učiteľa, ktorý by vás viedol. Trvalo nám mnoho generácií, kým sme vyvinuli *falun* a mechanizmy, ktoré používame, no napriek tomu sme ich vášmu telu poskytli hneď od začiatku. Mal by som vám teda povedať nasledovné: nestráťte ich ľahko len preto, že ste ich ľahko získali. Sú nesmierne hodnotné a jednoducho neoceniteľné. To, čo po našom seminári získate, je skutočný *kung* – forma vysokoenergetickej látky. Keď sa vrátite domov a napíšete zopár slov, každé z nich bude niest' vyššiu energiu, hoci nemusíte byť práve zručnými kaligrafmi. Samozrejme, to neznamená, že každý z vás získa titul „majster“ a stane sa nejakým „majstrom kaligrafického *čchi-kungu*“. To sa tým nemyslí. Skutočnosť je jednoducho taká, že každý, kto má naozaj energiu, akou je *kung*, zanechá jej jasné a žiarivé stopy na všetkom, čoho sa dotkne, a to aj bez toho, aby ju vedome vysielal.

Raz som videl v jednom časopise článok, v ktorom sa písalo o nadchádzajúcom seminári kaligrafického *čchi-kungu*. Letmo som si ho pozrel, aby som zistil, čo sa tam bude vyučovať. Článok opisoval, ako sa najprv naučíte dýchaciu techniku, a potom sa budete pätnásť až tridsať minút sústrediť na predstavu *čchi* vo svojom energetickom centre. Následne, skôr než uchopíte štetec a namočíte ho do atramentu, presuniete energiu svojou myslou z vášho energetického centra do predlaktia. Potom sa naučíte presunúť energiu do končeka štetca a len čo tam upriamite svoju pozornosť, začnete písať. Nie je to však zavádzajúce? Vôbec to nie je také jednoduché, že by ste len niekam presunuli svoju energiu a už z toho bude nový druh *čchi-kungu*. Týmto spôsobom by sme mohli pred jedením iba chvíľku meditovať, kým zdvihneme paličky, následne by sme presunuli energiu do končekov paličiek, a to by sme hádam mohli nazvať „obedovací *čchi-kung*“. Podľa tejto logiky by ste obedovali energiu. To, že sa *čchi-kung* prezentuje tak povrchne, ho znevažuje, čo by sa nemalo robiť.

Naproti tomu, určité druhy *čchi-kungu*, ktoré sa vyskytujú v niektorých bojových umeniach, sú samy osebe skutočnou tradíciou. Tvrdím to preto, že sa odovzdávali po tisícročia a majú dôkladne prepracované duchovné základy, ako aj celý systém praktizovania. Takže sú ucelené. Treba však pripomenúť, že tieto druhy energetických praxí sú na nižšej úrovni ako metódy používané v čisto duchovnej praxi. Uvediem to na výstižnom príklade takzvaného „tvrdého *čchi-kungu*“ – druhu bojovej praxe, v ktorej sa energia hromadí pomocou fyzickej

sily a je určená výlučne na boj. V Pekingu bol jeden nový praktizujúci, ktorý zistil, že po absolvovaní nášho seminára nemohol svojimi rukami nič stlačiť. Keď v obchode kupoval detský kočík a zatlačil naň rukou, aby skontroloval jeho pevnosť, s hlasitým prasknutím sa zlomil. Zdalo sa mu to zvláštne. Ďalšia príhoda sa stala uňho doma, keď si išiel sadnúť. Len čo zatlačil rukou na stoličku, zlomila sa. Spýtal sa ma, čo sa deje. Nijako som mu to nevysvetlil, keďže som nechcel, aby si vyvinul pripútanosť. Povedal som len, že všetky takéto situácie sú úplne prirodzené a že by mal nechať veciam voľný priebeh a príliš o tom nepremýšľať, keďže v konečnom dôsledku je to dobrá vec. Ak by tú silu, ktorú mal, dokázal dobre ovládať, mohol by rozdrviť kus kameňa na prach, a to len končekmi svojich prstov. Určite sa to teda ráta za tvrdý *čchi-kung*, aj keď ho nepraktizoval. V skutočnosti je bežné, že ľudia pri praktizovaní meditačných cvičení nadobudnú takéto schopnosti; ibaže ich nemajú plne k dispozícii, keďže by ich nedokázali náležite použiť. Vzťahuje sa to najmä na počiatkové fázy praktizovania, keď sa vaša myseľ ešte dostatočne nepozdvihla; všetky schopnosti, ktoré sa následne vyvinú, vám určite nebudú sprístupnené. Tieto schopnosti vám nebudú nutne dané ani potom, čo dosiahnete pokročilú úroveň praktizovania, keďže v tom čase už nebudú slúžiť žiadnemu účelu.

Pozrime sa na jeden z príkladov, ako môže byť práca s energiou zahrnutá do bojových umení. Z veľkej časti tu ide o zmobilizovanie telesnej energie *čchi*. Spočiatku možno nebude ľahké uviesť túto energiu do pohybu a môže sa stať, že nebude smerovať tam, kam chcete. Aby ju človek vedel správne nasmerovať, musí si cvičiť svoje ruky, hrudník, chodidlá, nohy, ramená aj hlavu. Tréning môže zahŕňať udieranie rukami či dlaňami do kmeňa stromu alebo opakované búchanie rukami do kamenných dosiek. Len si predstavte, ako by vás boleli kosti, keby ste takto udierali do kameňa; dokonca aj slabší úder by vám mohol spôsobiť krvácanie. To však na aktivovanie telesnej *čchi* nestačí. Aby to človek dosiahol, musí krúžiť pažou, aby sa v nej nahromadila krv, čo spôsobí, že rameno aj ruka napuchnú. Naozaj budú trochu opuchnuté, a keď potom človek znova udrie o kameň, jeho kosti budú obalené. Teraz to už nebude tak bolieť, pretože kosti sa nebudú priamo dotýkať kameňa. Keď bude človek pokračovať v tréningu týmto spôsobom, jeho učiteľ mu poskytne ďalšiu výučbu a časom sa naučí uvádzať energiu do pohybu. To však samo osebe nestačí, pretože v skutočnom súboji nebude váš protivník čakať, kým zmobilizujete svoju energiu. Keď sa ju človek naučí uviesť do pohybu, získa schopnosť odvracať údery, tak ako sa to očakáva; nemusí cítiť žiadnu bolesť, dokonca ani pri údere veľkou palicou, pretože *čchi*, ktorú zaktivizoval, mu poskytne určitý druh tlmenia. Ale *čchi* je len úplne základná vec, ktorá patrí do úvodnej fázy praktizovania; vytrvalým úsilím sa postupom času premení na vysokoenergetickú látku. Potom sa postupne sformuje do hustej energetickej hmoty. Táto energetická hmota bude mať svoju vlastnú inteligenciu. Pôjde teda o hmotu s nadprirodzenými schopnosťami, resp. o určitý druh schopnosti. Táto schopnosť však bude slúžiť len na veci, ako je útok alebo obrana proti úderom; nebude sa dať použiť na liečenie. Táto vysokoenergetická substancia existuje v inej dimenzii a neprechádza touto dimenziou, takže jej čas plynie rýchlejšie ako náš. Ak teda niekoho udriete, potrebná energia sa presunie do príslušnej časti vášho tela bez toho, aby ste tam museli nasmerovať energiu alebo ju akokoľvek riadiť svojou vôľou. Keď na vás niekto zaútočí a vy urobíte pohyb, aby ste ho zablokovali, energia sa dostane do danej časti vášho tela ešte skôr, ako sa pohnete. Nech ste akokoľvek rýchli, energia bude rýchlejšia ako vy vzhľadom na rozdielne plynutie času v oboch dimenziách. Takže vykonávaním tohto typu energetickej praxe, ktorú nájdeme v bojových

umeniach, sa môžu vyvinúť výnimočné schopnosti, ako napríklad Železné pieskové ruky, Rumelková dlaň, Noha vadžru či Chodidlo arhata – všetky z nich môžu v skutočnosti nadobudnúť bežní ľudia prostredníctvom tréningu.

Najväčší rozdiel medzi bojovým typom energetickej praxe a čisto duchovným, resp. „vnútorným“, je nasledovný: v bojovom kontexte sa praktizovanie vykonáva v pohybe, takže vaša *čchi* sa pohybuje tesne pod kožou. Pri všetkom tom pohybe nebudete môcť vstúpiť do stavu pokoja a ani dosiahnuť, aby *čchi* vstúpila do vášho energetického centra; namiesto toho sa bude pohybovať pod kožou a bude prechádzať vašimi svalmi a tkanivami. Tieto praxe teda nepredlžujú život človeka a nerozvíjajú ani vyššie schopnosti. V porovnaní s tým, energetické praxe čisto duchovného typu vyžadujú, aby sa telo nepohybovalo. *Čchi* sa tu spravidla necháva vstúpiť do energetického centra alebo do podbrušia, pričom dôraz sa kladie na praktizovanie v stave pokoja a premenu pôvodného tela. Môžu predĺžiť život človeka a vedú k dosiahnutiu vyšších duchovných úrovní.

V dielach o bojových umeniach ste sa mohli stretnúť s výnimočne znejúcimi schopnosťami *kung-fu*, ako napríklad Zlatý zvon, Železná košeľ a či neslýchaná lukostreľba. Niektoré z tých diel vykresľujú ľudí, ktorí sú schopní dostať sa do bezťažového stavu, vznášajúc sa z miesta na miesto vo veľkých výškach, a niektoré postavy dokonca dokážu prejsť do iných dimenzií. Sú však takéto schopnosti reálne? Určite sú. Ibaže ich neuvidíte u bežných ľudí. Človek, ktorý si naozaj vyvinul tieto pokročilé schopnosti, by ich len tak neodhalil. Takéto výnimočné schopnosti sa nezískavajú len samotným praktizovaním bojových umení; na ich vyvinutie je potrebná vnútorná kultivácia. Vyžaduje si to venovať pozornosť mysli a charakteru a nemať záujem o materiálne veci. A aj keby sa človeku podarilo praktizovaním nadobudnúť vyššie schopnosti, nebude mu dovolené použiť ich voľne v prostredí svetskej spoločnosti; bude v poriadku použiť ich len vtedy, keď nebude nikto nablízku. Keď sa teda vrátíme k príbehom o bojových umeniach, niečo na nich nesedí. Ľudia, ktorí sú v nich vykreslení, bojujú a zabíjajú kvôli svetským veciam, či už kvôli príručke šermiarskeho umenia, pokladu alebo nejakej žene, a majú vždy úžasné schopnosti – prichádzajú a odchádzajú ako tieň. Ale takéto schopnosti sa dajú získať len prostredníctvom duchovného praktizovania. Aby ich človek získal, musí tvrdo pracovať na svojom charaktere a nemať záujem o postavenie, bohatstvo či svetské veci. Zabíjanie a túžba po peniazoch sú toho úplným opakom. Keď vidíte nadprirodzených hrdinov s takýmito schopnosťami, je to iba produkt umeleckej neviazanosti spisovateľov, ktorí vedia, že čitatelia chcú len niečo podnetné a nebudú namietat'. Autori sa často chopia tohto faktu a urobia čokoľvek, aby vyhovelí dopytu. Čím je príbeh neuveriteľnejší, tým viac čitateľov alebo divákov si získa. Takže naozaj je to len o umeleckej neviazanosti spisovateľov. Ten, kto skutočne disponuje schopnosťami ako tie postavy z diel o bojových umeniach, sa určite nikdy nebude správať ako ony, a už vôbec nebude svoje schopnosti predvádzať.

Predvádzanie sa

Vzhľadom na to, že praktizujúci vykonávajú svoju prax vo svetskej spoločnosti, mnohí majú problém zbaviť sa rôznych pripútaností, ktoré sa im už stali prirodzenými a nevnímajú

ich. Sklon k predvádzaniu sa môže byť súčasťou mnohých činov, dokonca aj dobrých skutkov. U ľudí je bežné, že sa vo svojom každodennom živote trochu vychvaľujú a predvádzajú, dúfajúc, že si tým spravia dobré meno alebo že z toho získajú nejaký materiálny prospech. Chcú, aby ľudia videli, akí sú schopní, a aby si o nich mysleli, že sú lepší než ostatní. Aj u nás sa stretávame s niečím podobným, ako napríklad, keď sa niekto zlepší v cvičeniach, vidí jasnejšie vnútorným zrakom alebo vykonáva pohyby o niečo ladnejšie – zvyčajne to vedie k predvádzaniu sa.

Niektorí ľudia si priťahujú publikum tvrdeniami, že odo mňa niečo počuli, ale to, čo hovoria, je len zmesou klebiet a ich vlastných domnienok. To, čo ich k tomu vedie, je túžba predvádzat' sa. A sú aj takí, ktorí okolo seba šíria klebety, celí nadšení a spokojní sami so sebou, pretože majú pocit, akoby boli znalí vecí. Radi si o sebe myslia, že sú informovanejší ako ostatní praktizujúci a že nikto toho nevie toľko, čo oni. Táto vlastnosť sa im už stala prirodzenou a možno si toho ani nie sú vedomí. Na podvedomej úrovni je tam túžba predvádzat' sa, inak by nemali dôvod klebetiť. Niektorí ľudia šíria fámy o tom, ako v ten a ten deň prestanem vyučovať a „vrátim sa do ústrania“. Ja som však neprišiel „z ústrania“, takže to tvrdenie nie je ničím podložené. Niektorí zas tvrdili, že som v ten a ten deň odhalil niečo tej či onej osobe a dal som jej individuálnu výučbu. Takéto klebetenie však neslúži na nič iné ako na odhalenie ich pripútanosti – túžby predvádzat' sa.

Ďalší ľudia zas chcú môj autogram. Kvôli čomu ho chcú? Aj keby to brali len ako suvenír či pamiatku, stále by to slúžilo iba na svetské účely. Ten autogram by však nemal žiaden zmysel, ak by ste opravdivo nepraktizovali. Načo by bol potrebný môj autogram, keď za každým jedným slovom v našich knihách je môj obraz a *falun*, a každá veta pochádza odo mňa? Niektorí ľudia si myslia, že keď budú mať môj autogram, moje energie ich ochránia. Stále nejakým spôsobom premýšľajú o „energiách“, pričom my sa takýmito vecami nezaobráame. Samotná táto kniha má nesmiernu hodnotu. Čo viac by ste ešte mohli chcieť? Túžba získať môj autogram v skutočnosti odráža pripútanosti. Mal by som tiež spomenúť, že niektorí ľudia napodobňujú praktizujúcich, ktorí ma sprevádzajú, bez toho, aby sa vôbec zamysleli nad tým, či je to vhodné. Na nikoho by ste sa nemali pozerat' ako na svoj vzor. Nikto nemôže nahradiť toto učenie; len samotný Dafa vás môže viesť. Tí, ktorí ma sprevádzajú, nedostávajú žiadnu individuálnu výučbu a zaobchádza sa s nimi rovnako ako s ostatnými. Patria jednoducho k personálu našej Asociácie, a nie je dôvod upínať na nich svoju pozornosť. Takouto pripútanosťou môžete poškodiť našu prax, hoci ste to nemali v úmysle. Možno si niečo vymyslíte, aby to znelo dramaticky, a nakoniec to spôsobí rozkol, alebo to v iných praktizujúcich môže vyvolať pripútanosti, ktoré ich povedú k snahe dostať sa ku mne bližšie, aby získali extra výučbu a podobne. Malo by byť zrejmé, že všetko to súvisí s tým istým problémom.

Problematika predvádzania sa zvyčajne presahuje rámec toho, čo som práve opísal. Vyučujem Falun Dafa dva roky a je možné, že medzi tými z vás, ktorí sú pokročilými praktizujúcimi, bude skupina ľudí, ktorým budú všetky ich schopnosti čoskoro sprístupnené; a ďalšia skupina zažije postupné osvetlenie. Tieto vyššie stavy ste nemohli dosiahnuť skôr, pretože ste mali stále mnoho ľudských pripútaností, a tak by nebolo správne, aby som vás naraz

potlačil na takú vysokú úroveň. Váš charakter sa už výrazne zlepšil, ale zostalo vám ešte mnoho pripútaností, a preto by nebolo vhodné, aby vám boli vyššie schopnosti sprístupnené. Takže keď ľudia prejdú počiatočnou fázou a zocelia sa, bude ich očakávať postupné osvietenie. S postupným osvietením sa ich vnútorné oko otvorí na vysokej úrovni a získajú početné schopnosti. Môžem vám povedať, že pri praktizovaní pravej duchovnej praxe sa vám mnohé schopnosti začnú vyvíjať fakticky hneď od začiatku. Niektorí z vás už dosiahli veľmi pokročilé úrovne praktizovania a majú množstvo schopností. Mnohí už možno zažívajú to, čo som opísal. Budú aj takí, ktorí síce nie sú na takej pokročilej úrovni, no budú mať všetky svoje schopnosti odomknuté a stanú sa osvietenými – úplne osvietenými – na nižších úrovniach. A to z dôvodu, že to, čo títo žiaci nesú vo svojich telách, je úzko prepojené s ich schopnosťou znášať ťažkosti a tieto veci sa už nezmenia, keďže takto boli predurčené.

Chcem tým povedať, že naozaj nesmiete nikoho, kto zažíva takéto veci, stavať na piedestál a považovať ho za osvietenú bytosť. Pre váš duchovný vývoj by toho bolo v stávke príliš veľa, pretože len samotný Dafa vás môže viesť správne. Nezačnite niekoho nasledovať a venovať mu pozornosť len preto, že má špeciálne schopnosti alebo že dokáže vidieť veci. Samozrejme, neublížili by ste tým len sebe, ale uškodili by ste aj tomu človeku; mohol by sa stať príliš samolúby, a nakoniec by stratil všetko, čo mal; mohol by prísť o svoje schopnosti alebo úplne spadnúť. Dokonca aj tí, ktorí sú osvietení a majú svoje zázračné schopnosti k dispozícii, môžu spadnúť, ak sa nedokážu dostatočne ovládať. Toto platí dokonca aj pre Budhov a o to viac pre ľudí, ako ste vy, ktorí praktizujú v rámci spoločnosti. Preto je veľmi dôležité, aby ste nestratili sebakontrolu, bez ohľadu na to, aké veľké či početné schopnosti máte. Nedávno bol v publiku človek, ktorý mal schopnosť náhle zmiznúť a o chvíľu sa znovu objaviť. Takéto schopnosti naozaj existujú, ba dokonca aj väčšie. Môžete si teda položiť otázku, ako by ste si počínali, ak by ste získali takéto schopnosti. Ako praktizujúci a nasledovníci Falun Dafa by ste nemali nikoho s takýmito schopnosťami – vrátane samých seba – stavať na piedestál a ani by ste po takýchto veciach nemali prahnúť. Ak vo vás vzbudia túžby, okamžite narazíte na problémy a vaša úroveň klesne. Je možné, že človek, ktorého schopnosti obdivujete a prahnete po nich, nespravil taký veľký duchovný pokrok ako vy, ibaže vaše schopnosti vám ešte neboli sprístupnené. Tým, že ste obdivovali schopnosti niekoho iného a prahli po nich, ste prinajmenšom v tejto veci sklzli a spadli nadol. Bol by som rád, keby ste si na to všetci dali skutočne pozor. Hovorím to vážnym tónom, pretože zmeny, ktoré som opísal, môžu čoskoro nastať, a ak to nebudete riešiť správne, mohlo by vás to zničiť.

Keď si praktizujúci vyvinie vyššiu energiu a dosiahne odomknutie svojich schopností alebo úplné osvietenie, stále sa nesmie považovať za niekoho výnimočného; to, čo vidí, je obmedzené jeho dosiahnutou úrovňou. Ide len o to, že v duchovnej praxi dospel k tomuto bodu, čo znamená, že dosiahol zodpovedajúcu úroveň viery, kvalitu myslenia a stupeň múdrosti. Takže je možné, že nebude veriť v existenciu ešte vyšších bytostí alebo vecí, keďže si bude myslieť, že videl konečnú realitu a že už nič viac neexistuje. No zďaleka to tak nie je, pretože jeho úroveň je obmedzená.

Niektorí ľudia nadobudnú všetky svoje schopnosti na ich súčasnom stupni, keďže v duchovnom praktizovaní dosiahli svoje hranice; odstránia sa pre nich obmedzenia a zažívajú

osvietenie na svojej úrovni, keďže už nebudú môcť nikam ďalej postúpiť. Tí, ktorí zavŕšia svoje praktizovanie v blízkej budúcnosti, zažijú osvietenie na nižšej úrovni v rámci tohto sveta; niektorí ho možno zažijú na vyššej úrovni; a iní ho zažijú pri dosiahnutí úplnej božskej pozície. Iba osvietenie s úplnou božskou pozíciou sa počíta za najvyšší stupeň, a len takíto ľudia budú schopní vidieť všetky úrovne, a dokonca sa tam aj prejavíť. A aj keď sa človek osvieti a jeho schopnosti budú odomknuté na úplne najnižších úrovniach v rámci tohto sveta, bude schopný vidieť určité dimenzie a vyššie bytosti, a dokonca s nimi bude môcť komunikovať. Keď sa vám to prihodí, nesmiete sa stať sami so sebou príliš spokojní, keďže určite ste ešte nedosiahli úplnú božskú pozíciu. Čo bude nasledovať? Môžete len dúfať, že si udržíte svoju súčasnú úroveň a budete praktizovať k vyšším úrovniam niekedy neskôr. To však bude záležitosťou budúcnosti. Preto by nemalo zmysel brániť niekomu takému v prístupe k jeho schopnostiam, keďže už dosiahol svoj najvyšší možný stupeň. Vzhľadom na to, že dosiahol koniec svojej duchovnej cesty, akékoľvek úsilie o ďalší pokrok by bolo márne, takže sa mu jeho schopnosti odomknú. Bude to tak v prípade mnohých ľudí. Nech sa teda stane čokoľvek, ako praktizujúci by ste si mali zachovať rozvahu a všetko, čo robíte, založiť na Dafa, ak to chcete urobiť naozaj správne. Zapamätajte si, že nech už získate akúkoľvek schopnosť, alebo aj keby ste mali všetky svoje schopnosti odomknuté, získali ste ich praktizovaním Dafa. Ak položíte svoje vlastné schopnosti nad Dafa alebo si myslíte, že pochopenia, ku ktorým ste dospeli prostredníctvom osvietenia, sú správne, a že ste väčší než Dafa, potom by som povedal, že ste už začali padať, hrozí vám nebezpečenstvo, a veci sa budú len zhoršovať. V takomto prípade ste naozaj v problémoch a všetko vaše duchovné úsilie môže vyjsť navnivoč. Ak sa s týmito vecami nevysporiadate správne, mohlo by to viesť k vášmu pádu a zmarit vaše praktizovanie.

Mal by som spomenúť, že v tejto knihe sú spojené moje prednášky z viacerých seminárov a každá veta pochádza odo mňa. Naši žiaci a učenici starostlivo prepísali každé slovo zo zvukových nahrávok a ja osobne som tento text mnohokrát upravoval. Všetko, čo je uvedené v tejto knihe, sa teda pokladá za moje učenie a toto je jediný Zákon, ktorý som zverejnil.

SIEDMA PREDNÁŠKA

Otázka zabíjania

Otázka zabíjania je pre mnohých ľudí citlivou témou, keďže sa obávajú dôsledkov, ktoré by im to mohlo priniesť. Pre praktizujúcich je tu prísne pravidlo: nie je vám dovolené vziať život. Každá pravá duchovná prax alebo viera – či už budhistická, taoistická, mystická alebo akákoľvek iná – bude hľadiť na túto otázku rozhodne a zakáže zabíjanie. To môžem zaručiť. Dôsledky vzatia života sú natoľko vážne, že si to vyžaduje hlbšiu diskusiu. Keď sa v ranom budhizme používal pojem „zabíjanie“, vzťahovalo sa to najmä na vzatie ľudského života, čo predstavuje najvážnejšiu formu zabíjania. Neskôr sa považovalo za vážne aj zabitie veľkých tvorov, ako sú hospodárske zvieratá a iné väčšie zvieratá. Skúsme sa zamyslieť nad tým, prečo duchovné spoločenstvá odjakživa považovali vzatie života za vážnu vec. V budhizme sa verí, že z predčasne ukončeného života sa stane stratená duša alebo „zblúdilý duch“, a tak sa tradične vykonávali obrady zamerané na vyslobodenie týchto životov z očistca. Verí sa, že ak by neboli oslobodené z očistca, museli by tam existovať bez jedla a pitia, uviaznuté vo veľmi tiesnivej situácii.

My tvrdíme, že keď človek spraví niekomu niečo zlé, musí mu dať značné množstvo cnosti ako kompenzáciu. Toto sa týka bežných previnení. Avšak náhle ukončenie života, či už zvieraťa alebo iného tvora, je veľkým hriechom a vytvorí to mnoho karmy. Zákaz zabíjania sa zvyčajne vzťahoval na vzatie ľudského života, keďže karma, ktorá sa tým vytvorí, je dosť veľká. No aj zabitie bežného tvora má za následok značnú karmu a nie je to žiadna triviálna vec. Je to dosť závažné, keďže pre každú fázu vašej duchovnej cesty je pridelené určité množstvo ťažkostí; sú to skúšky spôsobené vašou vlastnou karmou a sú tam umiestnené preto, aby napomohli vášmu pokroku. V každom prípade, pokiaľ budete pracovať na svojom charaktere, dokážete tie ťažkosti prekonať. Len si predstavte, o čo ťažšie to bude so všetkou tou karmou pochádzajúcou zo zabitia, ktorá by sa k tomu pridala. Váš charakter by na prekonanie tých ťažkostí nebol postačujúci. Mohlo by to znamenať úplný koniec vášho duchovného praktizovania.

Zistili sme, že keď sa človek inkarnuje, v určitom priestore vesmíru sa mnohé jeho ja inkarnujú spolu s ním; vyzerajú presne ako on, majú rovnaké meno a venujú sa viac-menej tým istým veciam. Je teda príhodné považovať ich za súčasť jeho širšieho ja. Keď nejaký život (vrátane života väčších zvierat) predčasne umrie, jeho mnohé ja v iných dimenziách ešte len musia dokončiť svoje životné cesty, ktoré im boli predurčené a stále môžu mať pred sebou ešte mnoho rokov. Životy, ktoré zomrú predčasne, potom čelia zložitej situácii, keď už nepatria nikam a musia sa bezcieľne potulovať v priestore vesmíru. A tak ich v minulosti ľudia považovali za stratené duše alebo zblúdilých duchov, ktorí nemajú čo jesť ani piť a príšerne trpia. A možno mali pravdu. S istotou však môžeme povedať, že tieto životy uviazli v mimoriadne desivej situácii. Musia čakať a čakať, pokiaľ ich ostatné „ja“ v každej jednej dimenzii dokončia svoje životné cesty, a až potom môžu spoločne odísť na ďalšie miesto. Čím dlhšie čakanie, tým väčšie utrpenie. A čím väčšie utrpenie, tým viac karmy sa presunie na telo

vraha, keďže to bol on, kto spôsobil tú bolesť. Len si predstavte, koľko karmy si tento vrah nahromadí. Toto sme pozorovali vyšším zrakom.

Videli sme aj to, že keď sa človek inkarnuje do tohto sveta, plán jeho celého života už existuje v inej, špecifickejšej dimenzii a všetko, čo sa má počas jeho života udiť, je tam preňho už pripravené. Prirodzene, všetko to bolo naplánované vyššími bytosťami. Je to práve ich zásluhou, že keď sa človek narodí do tohto sveta, patrí do určitej rodiny, navštevuje určitú školu, a keď vyrastie, pracuje pre určitú firmu, a týmto spôsobom sa rozličnými spôsobmi prepája so spoločnosťou. Z toho môžeme usúdiť, že tento svet je zo širšieho hľadiska v skutočnosti dobre usporiadaný. Keď sa však nejaký život skončí predčasne a už nenasleduje pôvodné usporiadania, znamená to, že v nich nastala zmena. Takže vyššia bytosť, ktorá spravila tieto usporiadania, neodpustí tomu, kto ich narušil. Ako veriaci ľudia si všetci želáte dosiahnuť vyššie ríše, ale aj keby ste vynaložili duchovné úsilie, ako by ste sa tam mohli dostať, ak vám tie bytosti hore neodpustia? V niektorých prípadoch to prinesie problémy dokonca aj učiteľovi dotyčnej osoby, ktorá vzala život, keďže úroveň tohto učiteľa nepresiahla úroveň vyššej bytosti [ktorá usporiadala život predčasne zosnulého]. A tak bude zvrhnutý nadol spolu s vrahom. Ako teda môžete vidieť, je to mimoriadne závažné. Pre človeka, ktorý vzal život, bude duchovná prax veľmi náročná.

Je možné, že medzi tými z vás, ktorí sa učia Falun Dafa, sú aj takí, ktorí bojovali v časoch vojny. Tieto vojny boli okolnosťami, ktoré vznikli na základe väčších kozmických udalostí a vy ste boli len ich nepatrnou súčasťou. Aby sa kozmické udalosti mohli odohrať, musia existovať ľudia, ktorí veci vykonávajú a vytvoria určité okolnosti. Keďže tie okolnosti súvisia s väčšími zmenami, nemožno vás úplne viniť z vecí, ktorých ste sa vtedy dopustili. Ten druh karmy, ktorým sa zaoberáme my, pochádza zo zámerného konania zlých skutkov zo sebeckých dôvodov, pre svoj vlastný prospech, alebo aby ste chránili svoje vlastné záujmy. Nebudete bráni na zodpovednosť za veci, ktoré ste vykonali v dôsledku zmien v rámci väčšieho rozsahu alebo širších spoločenských usporiadaní.

Vzatie života vytvára obrovské množstvo karmy. Niektorí ľudia by teda mohli byť znepokojení tým, ako v tom prípade zabezpečia jedlo pre svoju rodinu, keďže odteraz by už nemali dovolené zabíjať zvieratá. Ja tu však nie som na to, aby som riešil takéto detaily. Som tu, aby som vyučoval *Fa* praktizujúcim a nebudem dávať ostatným ľuďom návody, ako majú viesť svoj život. Môžete použiť naše učenie na posúdenie vecí a riešiť ich tak, ako to sami budete považovať za správne. Tí, ktorí nie sú praktizujúci, môžu robiť, čokoľvek chcú, keďže je to ich osobná vec; nie je možné, aby sa každý venoval duchovnej praxi. Praktizujúci by sa však mali držať vysokých štandardov. Takže podmienky, ktoré tu predkladám, sú určené len pre tých, ktorí praktizujú.

Zvieratá a rastliny sa takisto považujú za živé bytosti, rovnako ako ľudia; v iných dimenziách je všetko živé. Keď vaše vnútorné oko dosiahne úroveň oka *dharmy*, možno zistíte, že kamene, steny alebo akékoľvek iné objekty sa vám môžu prihovoriť a pozdraviť vás. Niektorých ľudí môže znepokojovať predstava, že obilniny a zelenina, ktoré konzumujú, sú živé, alebo že by sa teraz mali len nečinne prizerať, ako muchy a komáre, ktoré sa im dostanú do domu, štípu ľudí alebo im kontaminujú jedlo. Aj keď hovorím, že nemôžeme ubližovať

živým bytostiam len tak bezdôvodne či z rozmaru, nežiadam od vás, aby ste sa stali preopatrnými džentlmenmi, ktorí si úzkostlivo lámu hlavu nad každou maličkosťou až do takej miery, že budú pri chôdzi poskakovať okolo, len aby nešliapli na mravce. Pripadalo by mi to ako únavný spôsob života a bola by to len nová pripútanosť. Okrem toho, kým by ste poskakovali okolo a snažili sa vyhnúť mravcom, mohli by ste prišliapnúť mnoho mikroorganizmov; existuje množstvo mikroskopických foriem života, ako sú huby či baktérie, ktoré by ste mohli neúmyselne zabiť. Ak by ste zašli do takýchto extrémov, znemožnilo by vám to normálne žiť. My teda nechceme byť takými ľuďmi. V takom prípade by ste neboli schopní viesť duchovný život. Mali by ste sa zamerať na dôležité veci a praktizovať sebaisto a vyrovnanie.

Ako ľudské bytosti máme právo na zabezpečenie svojho života, a preto by naše materiálne prostredie malo byť prispôsobené našim životným potrebám. Hoci nesmieme ublížiť žiadnej živej bytosti úmyselne, nemali by sme byť v týchto veciach ani príliš úzkostliví. Napríklad, nemali by sme prestať jesť zeleninu či obilie len preto, že sú živé. S takýmto prístupom k životu by nebolo možné venovať sa duchovnej praxi. Mali by sme mať trochu otvorenejšiu myseľ. Napríklad, ak pri chôdzi nevedomky šliapnete na mravce alebo hmyz, nemali by ste sa tým príliš znepokojovať. Možno pre nich nastal čas, aby zahynuli, keďže ste to nespravili úmyselne. V živočíšnej ríši a v ríši mikroorganizmov je nutné neustále udržiavať populačnú rovnováhu, pretože jej narušenie by viedlo k premnoženiu určitých druhov. S týmto vedomím teda môžeme praktizovať sebaisto a správne veci vyvažovať. Muchy a komáre, ktoré sa vám dostanú do domu, môžete jednoducho odohnať alebo namontovať sieťky na okno, aby ste ich udržali vonku. Ale ak ich nedokázate vyhnúť a musíte ich zabiť, tak to potom spravte; nemali by ste sa len tak prizerať a nechať ich, aby poštípali ľudí u vás doma alebo im nejako ublížili. Vy máte vďaka praktizovaniu silnú imunitu a nemusíte sa báť infekcie. Ale možno máte členov rodiny, ktorí sú bežnými ľuďmi a nepraktizujú, a tak sú vystavení riziku infekčnej choroby. Takže nemali by ste sa len tak nečinne prizerať, ako vášmu dieťaťu lezie po tvári hmyz.

Poviem vám jeden príbeh z Budhových raných čias. Jedného dňa sa chcel okúpať v lese a požiadal svojho učeníka, aby očistil vaňu, ktorú zvykol používať. Keď to jeho učeník išiel spraviť, zistil, že sa to vo vani hemží hmyzom; ak by ju očistil, usmrtil by hmyz. Učeník sa vrátil a povedal Budhovi, že vaňa je plná hmyzu. Budha ani len okom nemihol a povedal iba jednu vetu: „Chod, a vyčisti vaňu.“ Keď však učeník znova prišiel k vani, nevedel, kde začať, keďže čokoľvek by spravil, viedlo by to k usmrteniu hmyzu. Chvíľu nad tým uvažoval a potom sa vrátil k Budhovi. Povedal mu: „Ctihodný učiteľ, vo vani sa to hemží hmyzom. Ak by som ju vyčistil, usmrtil by som ten hmyz.“ Budha naňho obrátil svoj zrak a povedal: „To, o čo som ťa požiadal, bolo vyčistiť tú vaňu.“ Učeník to konečne pochopil a okamžite vaňu vyčistil. Tento príbeh má svoju pointu. A to tú, že sa nemôžeme prestať kúpať kvôli hmyzu, hľadať si nové bývanie kvôli komárom, alebo si zaviazať hrdlo a prestať jesť alebo piť len preto, že všetko, čo konzumujeme, je živé. Takto k tomu nepristupujeme. Mali by sme sa na veci pozerieť s nadhľadom a vykonávať našu prax sebaistým a dôstojným spôsobom. Pokiaľ neubližujeme živým tvorom úmyselne, je to v poriadku. Ako ľudské bytosti máme právo na svoj životný priestor a naplnenie svojich každodenných potrieb, a je v poriadku si ich zabezpečiť. Musíte si

udržiavať svoj život rovnako ako ktokoľvek iný a mali by ste byť schopní viesť normálny spôsob života.

Niektorí falošní majstri tvrdili, že v prvý a pätnásty deň každého lunárneho mesiaca je zabíjanie dovolené. Niektorí dokonca povedali, že je v poriadku zabíjať dvojnohé zvieratá, akoby tieto tvory neboli živými bytosťami. Je absurdné myslieť si, že vzatie života v tieto dni nie je zabíjanie. Pokúšajú sa zľahčovať to, čo robia. Niektorí takzvaní majstri sú v skutočnosti falošní a z ich slov a skutkov sa dá ľahko zistiť, o čo im ide a aký je ich zámer. Ľudia, ktorí schvaľujú zabíjanie, sú väčšinou posadnutí duchom. Dá sa to jasne vidieť z toho, ako falošní majstri posadnutí líščím duchom jedia kurča: zhltnú ho a nenechajú ani len kosti.

Vzatie života nielenže vytvorí obrovské množstvo karmy, ale vyvstáva s tým aj otázka súcitu. Vzhľadom na to, že sa venujeme duchovnej praxi, mali by sme vo svojom srdci prechovávať súcit. Keď sa váš súcit vyvinie, pochopíte, že život je bolestivý pre všetky živé bytosti. Toto sa u vás prejaví.

Jedenie mäsa

Ďalšou citlivou témou je otázka jedenia mäsa. Avšak jedenie mäsa nie je to isté ako vzatie života. Hoci sa učíte našu prax už nejaký čas, nežiadame od vás, aby ste prestali jesť mäso. Ale mnohí učitelia energetických praxí vám povedia, že mäso je zakázané hneď od prvého dňa, čo môže niektorých ľudí zaskočiť. Žiada sa od nich priveľa, keďže doma ich môže čakať na večeru chutné dusené kura či restovaná ryba, ktorých sa teraz budú musieť zriecť. Zrieknutie sa mäsa je vyžadované aj v niektorých rehoľných rádoch. Budhistické, ako aj niektoré taoistické praxe vo všeobecnosti uplatňujú tento prístup. My to od vás nevyžadujeme, hoci k tomu pristupujeme svojím vlastným spôsobom. Aby ste pochopili, aký prístup uplatňujeme my, musíte mať na pamäti, že v našej praxi je to Zákon (*Fa*), ktorý „vás zušľachtuje“, ako tomu hovoríme. V takomto druhu praxe budú určité telesné stavy vyvolané vašou vyššou energiou, resp. Zákonom. Postupne, ako budete vo svojom praktizovaní dosahovať rôzne úrovne, budú sa objavovať rozličné stavy. Takže jedného dňa, alebo dokonca ešte dnes, hneď po skončení tejto prednášky, niektorí z vás možno zistia, že nemôžu jesť mäso. Bude vám neprijemne zapáchať a keď ho zjete, spôsobí vám nevoľnosť. Ide teda o istý druh zrieknutia sa, ktorý vám nebol vnútený a ani vy sami sa doňho nenúťte. Pochádza to z vášho vnútra. Tento odpor k mäsu je vyvolaný vyššou energiou, ktorú máte, a objavil sa preto, že ste už dosiahli tú úroveň. Je to natoľko reálne, že ak zjete mäso, budete skutočne vracať.

Tí, ktorí sa tejto praxi venujú už nejaký čas, z vlastnej skúsenosti vedia, že fyzické stavy, ktoré opisujem, sa pri praktizovaní Falun Dafa naozaj môžu vyskytnúť, pričom na rôznych úrovniach sa objavujú rôzne stavy. Niektorí učenici majú pomerne silnú chuť na mäso a sú k nemu dosť pripútaní; zvyčajne ho dokážu zjesť naozaj veľa. Mäso, ktoré už druhým silno zapácha alebo má pre nich príliš výraznú chuť, týmto učeníkom vôbec nevádi a stále ho môžu jesť. Aby sme teda odstránili túto pripútanosť, dôjde k nasledovnému. Po konzumácii mäsa rozbolí človeka žalúdok, ale ak si ho odoprie, žalúdok ho bolieť nebude. Tento stav naznačuje, že nadišiel čas vzdať sa mäsa. No nemajte obavy, nebude to tak po celý zvyšok jeho života. O

čo teda ide? To, že nie je schopný jesť mäso, skutočne pochádza z jeho vnútra. Zamyslime sa nad tým, aký to má účel. Pravidlá v mníšskych rádoch zakazujúce mäso a stav vyvolaný v našej praxi, pri ktorom ho nie ste schopní fyzicky zjesť, sú podobné v tom, že v oboch prípadoch ide o snahu odstrániť akúkoľvek túžbu po mäse, resp. pripútanosť k nemu.

Niektorí ľudia len ťažko strpia jedlo bez mäsa, čo je spôsobené ich silnou ľudskou túžbou po ňom. Jedného rána, keď som prechádzal zadným vchodom Parku víťazstva v Čchang-čchune, vychádzali odtiaľ traja ľudia, hlasno sa rozprávajúc. Jeden z nich povedal: „Čo je to za prax? Nedovolí ti jesť mäso. Radšej stratím desať rokov života, ako by som sa mal zrieknuť mäsa.“ Aká silná bola jeho túžba! Každú takúto silnú túžbu je určite potrebné opustiť. Cieľom duchovnej praxe je zbaviť vás akejkoľvek ľudskej túžby či pripútanosti. Aby som to teda upresnil, ak ste ešte neprekonalí vašu túžbu po mäse, nie je to pripútanosť, ktorá vám zostala? Mohli by ste v takom prípade dosiahnuť duchovnú dokonalosť? Chcem tým povedať, že každá pripútanosť musí byť zanechaná. To však neznamená, že už od tohto dňa bude mäso zakázané. Nejde o to, aby sme vám jednoducho zabránili jesť mäso. Cieľom je, aby sa predišlo tej pripútanosti. Ak dokážete odstrániť pripútanosť počas obdobia, keď vám mäso nechutí, možno ho budete môcť jesť neskôr. V tom čase vám nebude zapáchať, ani vám nebude nepríjemne chutiť. V takom prípade je v poriadku ho zjesť.

Ak môžete opäť jesť mäso, znamená to, že vaša pripútanosť k nemu a túžba po ňom sa už vytratila. Zároveň dôjde k výraznej zmene. Zažijete nový stav, keď vám mäso už nebude tak chutiť; budete schopní jesť ho spoločne s rodinou, keď sa bude podávať, no inak vám nebude chýbať. Keď ho budete jesť, nebude chutiť nijak výnimočne. Treba však povedať, že praktizovanie vo svetskej spoločnosti je zložité. Ak sa vo vašej rodine pravidelne podáva mäso, môžete naň opäť dostať chuť a celý proces sa zopakuje. Tento cyklus sa môže v priebehu vašej duchovnej cesty zopakovať viackrát. Jedného dňa ho možno z ničoho nič opäť nebudete schopní zjesť. Keď sa to stane, potom ho jednoducho nejedzte. Naozaj ho nebudete schopní jesť, a navyše sa môže stať, že ak ho zjete, budete vracať. Počkajte, kým ho budete môcť jesť opäť, a až potom ho jedzte. Jednoducho berte veci tak, ako prídu. V konečnom dôsledku nejde o to, či jete alebo nejete mäso: kľúčové je, aby sa odstránila tá pripútanosť.

Vo Falun Dafa robia ľudia rýchly pokrok. Pokiaľ budete pracovať na svojom charaktere, budete rýchlo postupovať jednotlivými úrovňami praktizovania. Niektorí ľudia nie sú už od začiatku príliš pripútaní k mäsu, a tak im nezáleží na tom, či ho majú alebo nie. Stav, ktorý som opisoval, u nich bude trvať približne týždeň, keďže odstránenie pripútanosti, ktorá je za tým, im zaberie krátky čas. Niektorí ľudia na to potrebujú aj niekoľko mesiacov alebo dokonca väčšiu časť roka; len zriedka to presiahne jeden rok. Tento proces si vyžaduje určitý čas, keďže mäso sa už stalo hlavnou súčasťou ľudskej stravy. Avšak tí, ktorí praktizujú v kláštoroch, kde je mäso zakázané, by ho nemali jesť aj naďalej.

Povedzme si o tom, ako sa na mäso pozerali v budhizme. Najranejšia forma budhizmu neobsahovala žiadny zákaz mäsa. Budha a jeho učeníci viedli úplne jednoduchý život v lese a nevyhýbali sa mäsu. Keď Budha prednášal svoje učenie pred 2500 rokmi, civilizácia bola vo svojich počiatkoch a mnohé oblasti ešte nemali rozvinuté poľnohospodárstvo. Dokonca aj v oblastiach, kde bolo rozvinuté, mali obmedzené množstvo ornej pôdy a mnohé územia boli

husto zalesnené. Takže obilia bolo nedostatok a bolo vzácné. Ľudia prirodzene záviseli od lovu, keďže civilizácia sa nachádzala v tomto bode vývoja a na mnohých miestach bolo mäso základnou potravinou. Dôvodom toho, prečo Budha nedovolil svojim učeníkom narábať s peniazmi alebo s majetkom a viedol ich k žobaniu o jedlo, bola jeho snaha, aby sa v čo najväčšej miere zbavili svojich pripútaností. Jedli teda všetko, čo im dali ľudia a nemohli byť vyberaví, keďže žili zasväteným životom. Jedlo, ktoré dostali, mohlo obsahovať mäso.

V ranom budhizme boli určité jedlá skutočne označené za tabu. V súčasnosti budhisti považujú mäso za tabu, pričom pôvodne, v období raného budhizmu, to boli potraviny ako cibuľa, zázvor a cesnak. Dnes vie len málo budhistických mníchov presne povedať, prečo boli tieto jedlá tabu, keďže väčšina mníchov nebola zasvätená do pravej duchovnej praxe a je mnoho vecí, o ktorých nevedia. Budhovo učenie zahŕňalo tri oblasti: duchovné prikázania, koncentráciu a múdrosť. „Prikázania“ spočívali v odrezaní sa od všetkých túžob prostredníctvom morálnej ukáznosti, zatiaľ čo „koncentrácia“ sa vzťahovala na praktizovanie meditácie a dosiahnutie úplného pokoja. Všetko, čo človeku bránilo v meditácii alebo mu zamedzovalo v dosiahnutí pokoja, sa považovalo za vážnu prekážku. Konzumácia cibule, zázvoru a cesnaku vedie k tomu, že telo vydáva silný zápach. V tých časoch mnísi meditovali v lesoch alebo jaskyniach, sediac v kruhu po siedmich či ôsmich ľuďoch. Ktokoľvek jedol tieto jedlá, vydával prenikavý zápach, ktorý oslaboval schopnosť ľudí meditovať a sústrediť sa. Takže skutočne to ovplyvňovalo praktizovanie. A tak sa určité potraviny označili za tabu a ich konzumovanie bolo zakázané. Treba tiež dodať, že ich silný zápach je veľmi nepríjemný pre mnohé nadprirodzené bytosti zrodené z tela praktizujúceho. Navyše, konzumovanie cibule, zázvoru a cesnaku môže zvýšiť chuť na tieto druhy potravín a ich pravidelnou konzumáciou sa na ne môže vytvoriť návyk. Z týchto dôvodov boli považované za tabu.

Mnohí mnísi, ktorí postúpili na vyššie úrovne praktizovania a zažili úplné alebo čiastočné osvietenie, si v priebehu histórie uvedomili, že zákazy nie sú až také podstatné. Ak sa človek dokáže zbaviť určitej pripútanosti, tá materiálna vec, ku ktorej bol pripútaný, už naňho viac nebude mať vplyv, pretože to, čo vás skutočne ovplyvňuje, je práve tá pripútanosť. A to je dôvod, prečo po celé veky mnohí významní mnísi nepovažovali otázku jedenia mäsa za takú rozhodujúcu. Pochopili, že kľúčové je opustiť tú pripútanosť; ak tam žiadna nie je, na zahnanie hladu je možné zjesť čokoľvek. V súčasnosti si však mnohí mnísi zvykli na život bez mäsa; mnohé náboženské rády to praktizujú už oddávna. A nejde už len o obyčajný zákaz, ale skôr o súčasť širších kláštorných predpisov. Takže mnohí praktizujúci mnísi sú už zvyknutí na to, že mäso je považované za prísne tabu. Vezmime si však prípad „pomäteného mnícha“ Ťi-kunga. Objavuje sa v mnohých románoch, keďže išiel úplne proti konvenciám a mäso jedol. Z jeho príbehu sa spravila senzácia. Skutočnosť je taká, že keď bol vylúčený z kláštora Ling-jin, jedlo sa preňho prirodzene stalo naliehavou otázkou. Čelil tomu, že by mohol umrieť hladom, a tak zjedol čokoľvek, čo mal k dispozícii. Pravdupovediac, v skutočnosti nezáležalo na tom, čo zjedol, pokiaľ to malo slúžiť len na zasytenie a nejedol to z pripútanosti k nejakému konkrétnemu jedlu. Pokročil do bodu, v ktorom si bol vedomý tohto princípu. Ako sa ukázalo, mäso takmer vôbec nejedol, možno len raz alebo dvakrát. Keď však vyšlo najavo, že budhistický mních jedol mäso, spisovateľov to nadchlo. Napokon, čím väčšiu senzáciu niečo

vyvolá, tým viac ľudí to bude chcieť čítať; ako dobre vieme, od umenia a zábavy sa očakáva viac než len vyobrazenie bežného života. Takže z toho, čo spravil Ťi-kung, urobili veľkú senzáciu. V skutočnosti je v poriadku zjesť čokoľvek, pokiaľ k tomu nie ste pripútaní a jete to len na zahnanie hladu.

V juhovýchodnej Ázii a v južnej Číne, čo zahŕňa aj dve provincie Kuang-si a Kuang-tung, niektorí laickí budhisti radšej povedia, že sú „vegetariáni“, než by otvorene povedali, že sú budhisti – akoby to bolo staromódne. Takže vegetariánstvo spájajú s praktizovaním budhizmu, ako keby išlo o takú jednoduchú vec. No samotné nasledovanie vegetariánskeho životného štýlu môže len ťažko priviesť človeka k osvieteniu. Ako sme už povedali, jedenie mäsa je len jedna ľudská pripútanosť, jedna túžba, a to, že sa jej zriekneme, znamená, že sme sa vysporiadali len s jednou pripútanosťou. Stále tam zostávajú pripútanosti ako závisť, bojovnosť, popudlivosť či predvádzanie sa – spolu s mnohými ďalšími – ktoré musíte odstrániť, ak chcete dosiahnuť duchovnú dokonalosť. Ľudia sa teda mýlia, ak si myslia, že osvietenie sa dá dosiahnuť len tým, že sa vysporiadajú s pripútanosťou k mäsu.

Mäso nie je jediným jedlom, ktorého sa to týka. Pripútanosť k akémukoľvek inému jedlu je takisto problematická; to, o čom hovoríme, sa vzťahuje aj na iné jedlá. Ak niekto prejaví náklonnosť k určitému jedlu, pokladá sa to za túžbu. Keď praktizujúci pokročí na určitú úroveň, nebude mať už túto pripútanosť. Samozrejme, naše učenie je dosť pokročilé a zahŕňa rôzne úrovne praktizovania; nie je reálne, a ani sa neočakáva, že sa zbavíte pripútaností zo dňa na deň. Keď skutočne pokročíte do bodu, v ktorom by mala byť pripútanosť k určitému jedlu odstránená, nebudete ho schopní zjesť, nech by ste ho mali akokoľvek radi. Ak ho zjete, nebude chutiť tak, ako by malo alebo ako by ste očakávali. V minulosti, keď som pracoval v jednej firme, tamojší bufet mal stále ťažkosti s pokrytím nákladov, až ho napokon zavreli. Každý si potom musel nosiť obed sám. Bolo náročné pripravovať si obed ráno, keď sa človek ponáhlal do práce, takže niekedy som si vzal na obed zopár parených buchiet s kúskom mäkkého tofu v sójovej omáčke. Takéto ľahké jedlo by malo byť teoreticky v poriadku. No jeho príliš časté konzumovanie sa aj tak ukázalo ako problematické, keďže akákoľvek chuť na to jedlo, ktorá sa u mňa mohla vyvinúť, musela byť odstránená. Takže len čo som zbadal tofu, zdvihol sa mi žalúdok a nemohol som ho zjesť. Týmto sa malo zabezpečiť, aby som sa k nemu nepripútal. Samozrejme, vy sa nestretnete s takýmito situáciami, pokiaľ ste ešte nedosiahli ten bod. Nedôjde k nim, ak ste ešte len začali.

Budhistické praxe nepovoľujú pitie alkoholu. Viete si predstaviť Budhu s fľašou alkoholu v ruke? Keď som hovoril o neschopnosti jesť mäso, vysvetlil som, že pre tých, ktorí nie sú mníchmi v kláštoroch, bude v poriadku jesť ho opäť neskôr, keď sa odstráni tá pripútanosť. Avšak po tom, ako sa vzdáte alkoholu, nemali by ste ho piť znova. Každý praktizujúci nesie vo svojom tele prirodzene vyššiu energiu, ktorá môže nadobudnúť mnoho foriem. Niektoré schopnosti vystupujú na povrch vášho tela a sú veľmi čisté. Ak vypijete alkohol, v okamihu opustia vaše telo. Na nejaký čas z neho odídu, keďže neznášajú ten zápach. A aké je to len poľutovaniahodné, keď sa ľudia stanú závislými od alkoholu, keďže oslabuje ich schopnosť rozumne uvažovať. Taoistické praxe, ktoré zahŕňajú pitie alkoholu, to tak robia len preto, že nekultivujú pravú dušu a chcú ju otupiť.

Sú ľudia, ktorí skutočne pijú veľa alkoholu a majú preňho slabosť. A sú aj takí, ktorí pijú až do bodu alkoholizmu a jednoducho ho musia mať; bez neho im jedlo ani nechutí. Praktizujúci by však nemal byť takýto. Alkohol je určite návykový a prahunutie po ňom je napokon túžba. Stimuluje nervové dráhy spojené s návykovosťou a čím viac ho človek konzumuje, tým je závislosť silnejšia. Ako sa dá predpokladať, praktizujúci sa určite bude chcieť takejto pripútanosti zbaviť. Takže musí byť zanechaná. Niektorí ľudia si môžu myslieť, že to nie je reálne, keďže v práci sú zodpovední za hostenie klientov, prípadne často vedú s ľuďmi obchodné rokovania a myslia si, že by bolo ťažké začať hladkú obchodnú spoluprácu, ak by si spolu nedali zopár pohárikov. No nemusí to byť nevyhnutne tak. Spravidla, keď sa ľudia stretnú na obchodnom rokovaní, nikto vám nebude vnucovať alkohol a môžete piť, koľko len chcete a čokoľvek si vyberiete, či už je to nealkoholický nápoj, minerálka alebo pivo. Platí to obzvlášť pri obchodovaní alebo pri stretnutiach s cudzincami. A pri iných príležitostiach alebo v kultivovanej spoločnosti to bude dokonca ešte menší problém. Aspoň vo všeobecnosti je to tak.

Ďalšou pripútanosťou je fajčenie. Niektorí ľudia si myslia, že fajčenie ich môže občerstviť, no ja by som povedal, že klamú sami seba. Niekedy, keď sú v práci alebo niečo píšú a cítia sa unavení, spravia si prestávku na cigaretu. Po dofajčení cigarety sa cítia energicky. Nebolo to však spôsobené fajčením. Ten pocit nabitia energiou pochádzal skôr z toho, že si na chvíľu oddýchli. Mysel dokáže vytvoriť falošný dojem a dať vám mylnú predstavu; časom sa z toho môže skutočne utvoriť názor alebo klamlivý dojem, ktorý povedie človeka k presvedčeniu, že fajčenie ho občerstvuje, ale v skutočnosti to tak nie je. Fajčenie nerobí telu vôbec nič dobré. Na základe pitiev sa totiž zistilo, že priedušnica a pľúca dlhodobých fajčiarov sú celé čierne.

Ako ľudia venujúci sa duchovnej praxi, nemali by ste si svoje telo skôr očistiť? My si chceme svoje telo nepretržite očisťovať a neustále sa duchovne pozdvihovať. Fajčenie však vaše telo znečisťuje a robí presný opak toho, o čo sa snažíme my; a je s tým spojená aj silná túžba. Ak viete, že je to zlé a pokúšali ste sa s tým prestať, no neúspešne, môžete si byť istí, že bude ťažké skončiť s fajčením bez toho, aby ste sa riadili správnymi myšlienkami. Ale teraz, keď sa venujete duchovnej praxi, sa môžete pokúsiť brať to od tohto dňa ako pripútanosť, ktorú je potrebné odstrániť a uvidíte, či sa vám podarí prestať. Ak to s praktizovaním myslíte vážne, rád by som vás povzbudil, aby ste prestali fajčiť ešte dnes a môžem vám zaručiť, že sa to dá dosiahnuť. Počas môjho seminára nikto na fajčenie ani nepomyslí a môžem vás ubezpečiť, že ak chcete, môžete prestať. Pokiaľ máte to odhodlanie, dokonca aj keby ste si opäť zafajčili, cigareta vám bude chutiť veľmi nepríjemne. Čítanie tejto kapitoly v knihe bude rovnako účinné, ako keby ste ma počuli vyučovať osobne. Samozrejme, ak sa nechcete venovať duchovnej praxi, nebudeme vás odrádzať od fajčenia. Ale ak chcete praktizovať, potom by ste mali prestať. Poviem vám príklad, ktorý som použil už predtým: videli ste niekedy svätú sochu s cigaretou v ústach? Bolo by to absurdné. Takže vzhľadom na to, čo chceme dosiahnuť, mali by ste s tým naozaj prestať. Ak chcete spraviť duchovný pokrok, povedal by som, že bude lepšie, ak s tým skončíte. Fajčenie škodí telu a je to aj túžba. Je to teda úplne v rozpore s tým, čo robíme my.

Závisť

V mojich prednáškach často spomínam otázku závisť. Dôvodom je, že v Číne sa závisť prejavuje veľmi silno a je natoľko rozšírená, že sa pre ľudí stala prirodzenou, takže ju sami na sebe nevnímajú. Samozrejme, tento problém silnej závisť má svoj pôvod. Číňania boli kedysi hlboko ovplyvnení konfucianizmom, ktorý v nich vypestoval introvertnejší typ osobnosti. Čínski ľudia svoje emócie neprejavujú a kladú dôraz na sebaovládanie a trpezlivosť. Stalo sa to pre nich už zvykom, a preto sú dnes Číňania ako celok veľmi introvertní. Toto má, samozrejme, svoju dobrú stránku, ako napríklad skromnosť. Ale má to aj svoje záporné stránky a môže to viesť k vzniku zlých vlastností. Negatívne vlastnosti sú obzvlášť výrazné najmä teraz, v tomto období posledných dní, a zhoršujú problém závisť. Ľudia sú dnes veľmi závistliví, keď sa niekto pochváli dobrou správou. Ak človek dostane v práci pochvalu, prípadne sa mu príhodi niečo dobré, a vráti sa k svojmu pracovnému stolu, radšej o tom nepovie ani slovo, aby to ostatní nezistili a nerozčuľovali sa kvôli tomu. Ľudia zo Západu majú občas narážky na to, akí sú Ázijčania závistliví. Konfucianizmus mal na ázijský región hlboký vplyv a všetky tamjšie krajiny ním boli viac či menej formované. Ale len v Číne sa závisť prejavuje u ľudí tak silno.

Je to čiastočne spôsobené doktrínou absolútnej rovnosti, ktorá bola v Číne v nedávnej dobe presadzovaná. Podľa tejto logiky sme na tom všetci rovnako, a preto máme mať všetci rovnaké práva, každému by sa mal zvýšiť plat rovnakou mierou a podobne. Samozrejme, takáto logika môže byť istým spôsobom lákavá, keďže všetci sa zdajú byť rovnocenní. Avšak takéto uvažovanie jednoducho nie je správne. Ľudia totiž vykonávajú rôzne druhy zamestnania a líši sa aj to, ako dobre ho vykonávajú; nie každý robí svoju prácu zodpovedne. Takže podľa princípov vesmíru by mali byť ľudia zodpovedajúco odmenení. Takto sa to dokonca chápe aj bežne, keďže ľudia zvyčajne veria, že ten, kto robí viac, by za to mal dostať viac a ten, kto robí menej, má dostať, naopak, menej. Avšak teória absolútnej rovnosti tomu úplne odporuje a tvrdí, že každý sa rodí rovnaký a že akékoľvek rozdiely medzi ľuďmi sú len výsledkom životných okolností. Povedal by som, že to zachádza príliš ďaleko a čokoľvek až takto extrémne je určite nesprávne. A neobjasňuje to ani otázku, prečo sa niektorí ľudia narodili ako muži a iní ako ženy. Alebo že vyzerajú rôzne, a navyše, niektorí sú odlišní už od narodenia kvôli vrodeným chorobám či deformáciám. Z vyšších ríš môžeme vidieť, že celý život človeka je naplánovaný v iných dimenziách, takže životy ľudí v tomto svete prirodzene nie sú rovnaké. Hoci ľudia môžu chcieť rovnosť, nemôžu ju dosiahnuť, ak im to nie je v živote predurčené. Životy ľudí sa líšia.

Ľudia na Západe sú prirodzene extrovertnejší a dá sa ľahko rozpoznať, ako sa cítia. Hoci to má svoje dobré stránky, má to aj svoje negatíva, ako napríklad nedostatok sebaovládania. Odlišný temperament Západniarov oproti Aziatom sa odráža v odlišnom spôsobe myslenia a vedie k odlišným následkom. Ľudia v Číne sa nahnevajú, ak niekomu v práci prejavia uznanie alebo s ním zaobchádzajú špeciálne. Keď niekto dostane o niečo vyššiu výplatu, vie, že si ju má v tichosti schovať do vrecka a nepovedať o tom ani slovo. Dokonca aj vzorní zamestnanci to majú v dnešnej dobe ťažké, keďže ľudia od nich nespravodlivo očakávajú, že prídu do práce skôr a ostanú aj po pracovnej dobe; alebo si ich môžu kolegovia doberať poznámkami o tom,

akí sú „skvelí“ a pokúsia sa im hodiť na krk ďalšiu prácu. V dnešnej dobe je ťažké byť dobrým človekom.

Mimo Číny je to iné. Povedzme, že nadriadený uvidí, akú skvelú prácu človek odviezol a dá mu viac peňazí. Keď ich dostane, bude veľmi natešený a môže si dokonca prezerať výplatnú pásku pred ostatnými a nahlas povedať, koľko peňazí dostal. Môže tú sumu s radosťou a bez obáv každému oznámiť. Naproti tomu, keď v Číne niekto dostane vyššiu výplatu, samotný nadriadený môže tomu človeku povedať, aby si ju potichu schoval, skôr než to niekto uvidí. Na Západe, ak dieťa dostane v škole sto bodov, môže celou cestou radostne bežať domov a kričať: „Dnes som dostal sto bodov, dostal som sto bodov!“ Sused otvorí dvere a zvolá: „Hej, Tom, skvelá práca! Dobrý chlapec!“ Alebo ďalší môže otvoriť okno a zakričať: „Hej, Jack, výborne!“ Ak by to spravilo nejaké dieťa v Číne, koledovalo by si o problémy. Keby bežalo zo školy, kričiac: „Dnes som dostal sto bodov, dostal som sto bodov!“, ľudia by sa nad ním pohoršovali ešte skôr, než by stihli otvoriť dvere. „Čo je na tom také výnimočné, je to len sto bodov!“, šomrali by. „No a čo? Kto už len nedostal sto bodov?“ Rozdielne spôsoby zmýšľania v týchto dvoch kultúrach vedú k odlišným reakciám. V Číne to môže viesť k závislosti a rozhorčeniu. Keď sa druhým dobre darí, ľudia to rozruší namiesto toho, aby sa z toho radovali. Vyskytujú sa tam takéto problémy.

Doktrína absolútnej rovnosti, ktorá bola v Číne pred časom presadzovaná, skutočne ľudí poplietla. Dám vám príklad. Predpokladajme, že človek si myslí, že na jeho pracovisku nie je nikto taký dobrý ako on; vyniká vo všetkom, čo robí a naozaj si myslí, že je výnimočný. Predstavuje si samého seba, ako by sa mu darilo vo funkcii manažéra firmy, či dokonca na vyššej pozícii; môže sa mu zdať reálne dokonca aj to, že by sa mohol stať hlavou štátu. Aj jeho nadriadený môže súhlasiť s tým, že je veľmi schopný a všetko robí dobre. Jeho kolegovia môžu hovoriť to isté a chváliť ho za jeho nadanie a schopnosti. No potom má vo svojej skupine alebo kancelárii človeka, ktorý všetko pobabre a nikdy si nevie s ničím poradiť. Jedného dňa však namiesto neho povýšia na vedúcu pozíciu práve tohto neschopného človeka – a dokonca sa stane jeho nadriadeným. Nebude to vedieť zničiť. A tak bude chodiť od dverí k dverám a každému sa sťažovať, plný hnevu a zožieraný závisťou.

Priemerný človek si neuvedomuje nasledujúci princíp, ktorý je za tým: ak niečo nie je súčasťou vášho životného usporiadania, nedostanete to, nech by sa vám akokoľvek zdalo, že si to zaslúžite; zatiaľ čo niekto iný, kto je neschopný, to môže dostať, ak to je súčasťou jeho životného usporiadania. Hoci na to ľudia môžu mať svoj vlastný pohľad, ich názory nevychádzajú z duchovného poznania. Ako to vidia vyššie bytosti, veci v tomto svete sa odvíjajú podľa vyšších usporiadaní, ktoré tu pôsobia. Takže to, čo bude človek v živote robiť, rozhodne nezávisí od toho, aký je schopný. V budhistickom učení o karmickej odmene a odplate sa hovorí, že váš život je usporiadaný podľa vašej karmy. Preto sa môže stať, že aj ten, kto je mimoriadne schopný, môže v živote skončiť naprázdno, ak nemá dostatok cnosti. Na druhej strane, človek, ktorý sa zdá byť neschopný, môže mať veľa cnosti, a vďaka tomu získa vplyvné postavenie alebo veľké bohatstvo. Ľudia zvyčajne nedokážu tieto skutočnosti vnímať, a tak si zakaždým myslia, že by mali dostať takú pozíciu či funkciu, na ktorú sa hodia. Vo výsledku svoj život premárnia súperením s druhými a skončia s pocitom ublíženia, veriac, že

život je bolestivý a únavný; nikdy nezažijú pocit harmónie a spokojnosti. Títo ľudia sú takí úzkostliví, že kvôli tomu nevidia ani nespia a cítia sa veľmi rozrušení. A keď zostarnú, budú mať zničené zdravie a budú trpieť najrôznejšími chorobami.

Ako ľudia venujúci sa duchovnej praxi máme o to väčší dôvod nebyť takíto. My veríme, že veci treba nechať prebiehať prirodzene. Vieme, že nikto nás nemôže pripraviť o to, čo nám právom patrí, a nemali by sme sa snažiť získať to, čo nám neprislúcha. Samozrejme, nie všetko je pevne dané. A práve samotná skutočnosť, že niektoré veci sa môžu meniť, umožňuje človeku dopúšťať sa zlých skutkov. Vy však nasledujete Dafa, a tak sa nemusíte obávať, že by vám iní vzali to, čo je oprávnené vaše, pretože za normálnych okolností na vás budú dohliadať moje duchovné telá. My teda veríme, že veci treba nechať prebiehať prirodzene. Môžu nastať prípady, keď sa vám bude zdať, že niečo je vaše a budú to tvrdiť aj ostatní, takže si budete myslieť, že je to vaše, pričom v skutočnosti nie je, a nakoniec to dostane niekto iný. Na základe toho sa uvidí, či sa toho dokážete vzdať. Ak to nedokážete, znamená to, že máte pripútanosť. Používame tento prístup, aby sme vás zbavili svetských túžob, pretože *to* je to najdôležitejšie. Bežní ľudia to nie sú schopní vidieť z tejto perspektívy, a tak o veci bojujú.

Hoci sa závisť môže silno prejavovať medzi bežnými ľuďmi, vždy bola dosť výrazná aj v duchovných kruhoch. Rôzne skupiny sa často navzájom nerešpektujú a poukazujú na svoje nedostatky. Títo súťaživí ľudia sa však väčšinou zameriavajú len na zlepšenie zdravia a ich praxe sú chaotické, keďže vznikli v dôsledku posadnutia duchom; len málokto z nich považuje charakter za dôležitý. V niektorých prípadoch sú ľudia pobúrení, keď vidia, že nováčikovia získali špeciálne schopnosti, pričom oni žiadne nezískali ani po desaťročiach praktizovania. A tak sa k tomu budú stavať odmietavo. Môže ich to dokonca nahnevať a budú tvrdiť, že je to práca diabla alebo že sa dotýčny človek pomiatol. Sú aj ľudia, ktorí sa k prednáškam niekoho iného stavajú pohrdavo, a sami seba utvrdzujú v tom, že ten človek nie je ničím výnimočný a nestojí za to ho počúvať. Je pravda, že dotýčny nemusí rozprávať pútavým spôsobom, ale hovorí výlučne o tom, čo zahŕňa jeho vlastná prax. Na druhej strane, tí, čo ho kritizujú, môžu byť ľudia, ktorí študujú všetko možné a vedia to doložiť dlhým zoznamom certifikátov. Zúčastňujú sa všetkých prednášok, ktoré sa konajú a vedia toho veľa – možno ešte viac ako tá osoba na pódiu. Ale na čo im to je? Všetky ich poznatky o energetických praxiach sú obmedzené len na tú úplne základnú, fyzickú úroveň. Ak prijmú viacero učení, ich energia sa tým pomieša a situácia sa pre nich len zhorší. Tým sa pre nich znižuje šanca dosiahnuť duchovný pokrok. Nepochopili, že ak chce človek predísť problémom, musí sa zaviazať jednej praxi. A dokonca aj medzi ľuďmi, ktorí sa úprimne venujú duchovnej praxi, môžete neraz vidieť, akí sú k sebe neúctiví. Ak ste stále súťaživí, ľahko sa do vás vkradne závisť.

V románe *Vymenovanie Bohov* je epizóda, ktorá to ilustruje. V jednej scéne si istá postava, známa ako Ctihodné božstvo počiatku, vyberá niekoho spomedzi svojich učeníkov, kto dostane tú česť vymenovať nové božstvá a vyberie si jedného z nich, menom Ťiang C'-ja. Toto rozhodnutie však znepokojilo iného učeníka, Šen Kung-paa. Šen tomu nemohol uveriť, keďže Ťianga považoval za starého a neschopného, pričom on sám bol taký mocný, že si dokázal odseknúť hlavu a nasadiť si ju späť. Bol natoľko pohltený závisťou, že Ťiangovi neustále spôsoboval problémy.

Zázračné schopnosti boli súčasťou raného budhizmu už za čias Budhu. Napriek tomu o nich dnes v budhizme takmer nikto otvorene nehovorí z obavy, že by vyzeral ako blázon. Ľudia tieto schopnosti popierajú. Dôvodom je, že dnešní mnísi nemajú o týchto schopnostiach dostatočné vedomosti. Spomedzi desiatich hlavných Budhových učeníkov bol povestný jeden mních, menom Maudgaljájana, ktorý mal väčšie schopnosti ako všetci ostatní. A spomedzi jeho učeníkov sa to isté tvrdilo o žene menom Uppalavanna. Podobné postavy sa objavili aj po tom, ako sa budhizmus rozšíril do Číny, kde pôsobili celé generácie takzvaných „významných mníchov“. Samotný Bódhidharma údajne zázračne preplával rieku Jang-c’ len na jednom stebľe trstiny. Avšak v priebehu histórie bola predstava o existencii týchto schopností postupne zavrhnutá. Hlavným dôvodom je to, že osoby na vysokých cirkevných pozíciách, ako sú predstavení, opáti atď., nemusia byť nevyhnutne ľudia s vynikajúcou vrodenu základňou. Ich tituly hovoria len o ich pracovnej pozícii v tejto spoločnosti. Stále sú v procese duchovnej kultivácie, rovnako ako všetci ostatní, ibaže pre nich je praktizovanie povolaním. Vy, naopak, praktizujete v prostredí bežnej spoločnosti a vo svojom voľnom čase. Avšak to, či praktizovanie prinesie človeku ovocie, závisí od toho, koľko srdca do toho vloží; toto platí pre každého a nedá sa to nijako obísť. Začínajúci mních, ktorý sa v kláštore stará o udržiavanie ohňa alebo varí jedlo, nie je nijakým spôsobom menejcenný a jeho ťažkosti zvyšujú pravdepodobnosť toho, že dosiahne duchovné osvietenie. Na druhej strane, pre starších mníchov bude omnoho ťažšie dosiahnuť osvietenie, keďže si užívajú pohodlie a ľahký život a vykonávajú menej vecí, ktoré by mohli premeniť ich karmu. Začínajúci mních vedie tvrdý a únavný život, čo mu umožní rýchlejšie splatiť karmu a osvietiť sa. Jedného dňa môže tento mních náhle dospieť k prebudeniu a spolu s tým sa objavia veľké schopnosti, dokonca aj keď nedosiahol úplné osvietenie. Jeho bratia v kláštore ho budú žiadať o rady a budú sa k nemu správať s veľkým rešpektom. Opät to však nedokáže zniesť a bude sa obávať, že by niekto takýto mohol podryvať jeho autoritu. Takže na osvietenie tohto mnícha sa bude pozeráť skepticky a odpíše to ako sebaklam, a dokonca sa ho môže pokúsiť vylúčiť z kláštora. A možno to nakoniec aj spraví. Časom to dospelo k tomu, že v čínskom budhizme o nadprirodzených schopnostiach už prakticky nikto otvorene nehovorí. Len si spomeňte, čo sa prihodilo pozoruhodnému mníchovi Ťi-kungovi. Vďaka svojim schopnostiam zázračne preniesol brvná z hory E-mej do studne v kláštore Ling-jin a potom ich z nej jedno po druhom vyhádzal. Ale aj tak ho napokon [zo závesti voči nemu] z kláštora vyhnali.

Závisť predstavuje závažný problém, keďže má priamy vplyv na to, či človek môže dosiahnuť duchovnú dokonalosť. Ak sa nedokážete zbaviť závesti, zmariť to všetku vašu prácu, ktorú ste vykonali na svojom charaktere. Existuje totiž pravidlo: ten, kto sa počas praktizovania nezbaví závesti, nemôže dosiahnuť skutočné božské postavenie. A to platí bez výnimky. Kedysi ste mohli počuť o tom, že Budha Amitábha umožňuje ľuďom, aby sa znovuzrodili do jeho raja s karmou. V prípade závesti to však nebude možné. Tí, ktorí zaostávajú v nejakom menšom, či už takom alebo onakom ohľade, môžu byť schopní pokračovať vo svojom duchovnom praktizovaní po tom, ako sa tam znovuzrodia s karmou, ale pre tých, ktorí prechováajú závisť, to neplatí. Teraz, keď som vám to ako praktizujúcim vysvetlil, naozaj by ste mali skončiť s touto nerozumnou vecou. Ak chcete dosiahnuť skutočný duchovný pokrok, musíte sa zbaviť závesti. Práve preto som to tak zdôraznil.

Liečenie

Otvorením tejto témy nechcem naznačiť, že vás naučím, ako liečiť ľudí. Žiaden opravdivý učeník Falun Dafa by ľudí neliečil. Ak by ste to spravili, všetko, čo bolo dané vášmu telu prostredníctvom Falun Dafa, vezmú moje duchovné telá okamžite späť. Dôvod, prečo to berieme tak vážne, je ten, že to porušuje princípy Dafa a poškodzuje to aj vaše telo. Len čo niektorí ľudia vykonajú zopár liečení, budú mať jednoducho túžbu robiť to znova a využijú príležitosť, aby sa mohli predvádzať. V tomto prípade ide jednoznačne o pripútanosť, ktorá bude človeku vážne brániť v jeho duchovnom rozvoji.

Mnohí falošní majstri využili to, že po naučení sa energetických praxí majú ľudia sklon k túžbe liečiť iných, a tak ich učia, ako na to. Vyhlasujú nezmyselné tvrdenia, ako napríklad, že vysielaním vašej energie môžete niekoho vyliečiť. Avšak nie je ani logické myslieť si, že by jeden človek mohol vyliečiť druhého len vyslaním energie, keďže aj tá druhá strana má vo svojom tele energiu. A ktovie, jeho energia by mohla napokon liečiť vás. Obyčajná energia jedného človeka nemôže mať vplyv na energiu toho druhého. Na pokročilejších úrovniach praktizovania si však človek vyvinie vyššiu energiu a to, čo bude v tom bode vysielat', je vysokoenergetická látka. Táto látka dokáže liečiť, ako aj potlačiť chorobu, a môže ju regulovať. Nemôže ju však vykoreniť od základu. Na to, aby došlo ku skutočnému a dôkladnému vyliečeniu choroby, sú potrebné určité schopnosti. Na vyliečenie každej choroby existuje špecifická schopnosť. Môžem vám povedať, že je viac ako tisíc takýchto schopností – je ich toľko, ako samotných chorôb. Bez týchto schopností sa liečenie jednoducho nedá uskutočniť, nech by z toho niektorí ľudia robili akékoľvek divadlo.

V posledných rokoch niektorí ľudia vniesli veľký zmätok do duchovných kruhov v súvislosti s otázkou liečenia. Keď však v minulosti skutoční priekopnícki učitelia energetických praxí, ako je *čchi-kung* a *tchaj-ti*, propagovali zlepšovanie zdravia a telesnej kondície, nikto z nich neučil, ako liečiť druhých. Buď vás liečili oni sami, alebo vás naučili praktizovať, aby ste si pomocou cvičenia mohli zlepšiť svoje zdravie. Neskôr prišli falošní majstri a naozaj v tom narobili zmätok. Ktokoľvek chce liečiť, určite si na seba privedie posadnutie duchom. Takže hoci existovali praví majstri, ktorí liečili ľudí, robili to len v súlade s väčšími kozmickými usporiadaniami. Nepoužívali však bežné ľudské prostriedky, takže v tom nemohli pokračovať neobmedzene. Bol to dôsledok prebiehajúcich kozmických zmien a úkaz danej doby. Takže keď ľudia neskôr začali vyučovať liečenie, nebolo to správne. Žiaden bežný človek nemôže nadobudnúť schopnosť liečiť po absolvovaní seminára, ktorý trvá len niekoľko dní. Môžem vám povedať, že ktokoľvek tvrdí, že môže liečiť rôzne druhy chorôb, je pod vplyvom posadnutia duchom, no neuvedomuje si, že sa mu na chrbát niečo pripútalo. Ale skutočne tam niečo má. Preto sa mylne domnieva, že má schopnosti a že je to dobrá vec, keď dokáže liečiť.

Pravý učiteľ musí prejsť mnohými rokmi namáhavej duchovnej disciplíny, kým dokáže uskutočniť niečo také, ako je liečenie. Niektorí ľudia sa však púšťajú do liečenia bez toho, aby sa vôbec pozastavili nad tým, či majú schopnosti potrebné na odstránenie karmy ľudí, alebo ako sa vôbec dá liečiť bez absolvovania spoľahlivej výučby, ktorá je k tomu zvyčajne potrebná.

Napriek tomu si myslia, že dokážu liečiť už po niekoľkodňovom kurze, a to len pomocou svojich ľudských rúk. Falošní majstri využívajú takýto druh pripútaností a nesprávneho uvažovania. Nie je táto túžba po liečení pripútanosťou? A tak s radosťou ponúkajú liečebné semináre s pôsobivými procedúrami, ktorým dávajú dômyselné názvy, ako napríklad „energetická ihla“, „ožarovacia metóda“, „vypúšťanie“, „dopĺňanie“, „stláčanie akupresúrnych bodov“ či „metóda jediného chmatu“. V každom prípade, ich motívom je zarobiť na vás peniaze.

Povedzme si napríklad o takzvanej „metóde jediného chmatu“. Z nášho pozorovania sme zistili, že hlbšou príčinou toho, prečo ľudia ochorejú alebo zažívajú nešťastie, je karma – pole čiernej látky. Vo svojej podstate je negatívna, resp. *jīn*, a je to niečo nedobré. Zlé bytosti majú takisto *jīnovú* povahu, sú tmavé a môžu vstúpiť do tela človeka, ak na to majú vhodné podmienky. Práve ony sú hlavnou príčinou chorôb, ktorými ľudia trpia – sú hlavným zdrojom choroby. Existujú však aj ďalšie dva spôsoby, akými môže choroba vzniknúť. Pri prvom z nich ide o mimoriadne malé, negatívne bytosti, ktoré majú vysokú hustotu a pripomínajú zhľuky karmy. V druhom prípade, ktorý je menej bežný, ale takisto existuje, sa karma privádza akoby potrubím od predkov človeka.

Pozrime sa na niektoré z najčastejších problémov, akými sú napríklad nádory, zápaly či kostné výrastky. V inej dimenzii, hlbšej ako je táto, sa na mieste choroby nachádza negatívna bytosť. Nedá sa však vnímať bežnými mimozmyslovými schopnosťami a väčšina učiteľov ju nedokáže vidieť; tí môžu vidieť iba tmavú energiu v tele človeka. A hoci majú pravdu, že choroba sídli všade tam, kde vidia tmavú energiu, táto energia nie je hlavnou príčinou ochorenia. Je ňou negatívna bytosť v inej, hlbšej dimenzii; tmavá energia je len pole, ktoré tá bytosť vyžaruje. Ľudia niekedy tvrdia, že dokážu vypudiť a odstrániť zlú energiu; no aj keby sa im to podarilo, to tmavé pole sa následne rýchlo obnoví. V niektorých prípadoch je tá bytosť dosť silná a len čo niekto odstráni jej pole, pritiahne si ho späť. Má schopnosť pritiahnuť si energiu naspäť. Liečenie, ktoré je len povrchné, teda nefunguje.

Ako sa dá vidieť mimozmyslovými schopnosťami, choroba sídli všade tam, kde je prítomná tmavá energia. Z pohľadu čínskej medicíny sú energetické kanály, resp. „meridiány“ tela v tomto mieste zablokované, a tak nimi energia ani krv nedokážu prúdiť; t. j. kanály sú upchaté. Z pohľadu západnej medicíny sa na tom mieste vyskytuje vred, nádor, kostný výrastok, zápal atď., čo sú formy, ktoré to nadobúda v tejto dimenzii. Ak by niekto dokázal zneškodniť tú negatívnu bytosť, ktorá je za daným ochorením, telo v tejto dimenzii sa zbaví problému. Bez ohľadu na to, o aký problém sa mohlo jednáť – či už to bola vyskočená platnička alebo kostný výrastok – choroba okamžite zmizne, len čo sa tá bytosť odstráni a jej pole vyčistí. Vyšetrenie röntgenom potvrdí, že je to vyliečené. Hlavnou príčinou je tá bytosť a to, čo tam vytvára.

Niektorí učitelia tvrdia, že budete schopní liečiť už po absolvovaní päťdňového kurzu a učia vás veci, ako je „metóda jediného chmatu“. Neznám mi to však veľmi presvedčivo. Človek je v porovnaní s tou hrozivou negatívnou bytosťou veľmi slabý. Takáto bytosť môže ovládať váš mozog, ľahko sa s vami zahrávať alebo vás môže dokonca bez problémov pripraviť o život. Je nereálne myslieť si, že by ste mohli nejakú z tých bytostí len tak chytiť. Vaše ľudské ruky

sa jej nemôžu ani len dotknúť. Môžete sa zaháňať rukami a snažiť sa ju chytiť, no ona vás bude ignorovať alebo sa vám bude dokonca vysmievat'. To vaše náhodné chytanie jej pripadá komické. A keby ste na ňu aj skutočne siahli, mohli by ste si okamžite poraniť ruky, a to dosť vážne. Stretol som ľudí, ktorí mali ochrnuté ruky, hoci lekári nevedeli zistiť žiaden problém. No ich ruky len tak viseli, úplne bez života. Stretol som takýchto ľudí. Išlo o to, že ich telá v inej dimenzii boli poranené, čo malo za následok skutočné ochrnutie v tejto dimenzii. Ako asi tušíte, poranenie tiel v iných dimenziách môže skutočne viesť k ochrnutiu. Ľudia, ktorí podstúpili sterilizáciu alebo im niečo chirurgicky odstránili z tela, sa ma pýtali, či sa aj napriek tomu môžu venovať tejto praxi. Zakaždým ich uistím, že na tom nezáleží, keďže ich telá v iných dimenziách nepodstúpili tento zákrok a praktizovanie sa týka práve týchto tiel. Aby som sa teda vrátil k tomu, o čom som hovoril, tej negatívnej bytosti to bude úplne jedno, ak ju nedokázate chytiť; no ak sa vám to podarí, môže vám poraniť ruky.

S praktizujúcimi sme sa dvakrát zúčastnili Výstavy orientálneho zdravia v Pekingu, aby sme podporili tieto celonárodné aktivity týkajúce sa energetických praxí. Naša skupina v oboch prípadoch skutočne vynikala. Na prvej výstave, ktorej sme sa zúčastnili, bol náš Falun Dafa ocenený ako „Hviezdna *čchi-kungová* škola“. Na druhej výstave k nám prišlo viac ľudí, než sme dokázali zvládnuť. Náš stánok bol na rozdiel od ostatných preplnený. Vytvorili sa pri ňom tri rady. V prvom z nich sa účastníci hneď na začiatku zapísali na ranné liečenie. V druhom rade čakali na registráciu na poobedňajšie termíny. A v poslednom rade čakali na môj autogram. Možno sa čudujete, prečo sme poskytovali liečenie, keďže to bežne nerobievame. Zúčastnili sme sa výstavy a robili sme to preto, aby sme podporili veľkú, celonárodnú udalosť týkajúcu sa energetických praxí a aby sme svojou účasťou prispeli k tejto veci.

Pridelil som časť môjho *kungu* každému žiakovi, ktorý so mnou prišiel na túto výstavu; každý z nich dostal energetický zhluk zložený z viac ako sto schopností. Hoci som ich ruky zapečatil, niektorí ich mali aj tak dohryzené, mali na nich pľuzgiere a krvácali, čo sa stávalo dosť často. Také zúrivé boli tie bytosti. Naozaj ich teda chcete chytať svojimi ľudskými rukami? Aj keby ste sa o to pokúsili, nedokázali by ste ich chytiť bez potrebných schopností. Keďže sú v inej dimenzii, budú vedieť, čo si myslíte a utečú ešte skôr, než urobíte prvý pohyb, a hneď ako skončíte s liečením danej osoby, vrátia sa späť. A tak sa vráti aj choroba. Aby ste túto vec vyriešili, potrebujete špeciálnu schopnosť, vďaka ktorej dokázate tú bytosť znehybniť na mieste, hneď ako natiahnete svoju ruku. Následne budete potrebovať ďalšiu nesmierne silnú schopnosť, nazývanú „veľká metóda vyňatia duše“, pomocou ktorej vytiahnete dušu tej bytosti z tela a znehybníte ju. Táto schopnosť je určená len pre špecifické účely, a práve tú sme použili na tejto výstave. Pravdepodobne poznáte príbeh o tom, ako sa Opičí kráľ, ktorý bol skutočne veľký, zmenšil v tom okamihu, ako naňho Budha namieril svoju miskú. Táto schopnosť to dokáže spraviť. Akákoľvek bytosť, či už veľká alebo malá, sa zmenší v momente, ako ju chytíte do ruky.

Ďalšou vecou je, že neprichádza do úvahy, aby ste zaborili ruku do fyzického tela chorého človeka a niečo z neho vybrali. Keby ľudia niečo také videli, bolo by to pre nich príliš šokujúce, a preto je to zakázané, hoci je to možné. Pri použití metódy jediného chmatu sa k chorému človeku načiahne ruka v inej dimenzii. Predpokladajme, že postihnutá osoba má

chorobu srdca. Ak sa človek načiahne smerom k srdcu, aby chytil tú problematickú bytosť, v skutočnosti tam vstúpi ruka v inej dimenzii. Mimoriadnou rýchlosťou tú negatívnu bytosť okamžite uchopí. Keď ju ruka vo vonkajšej dimenzii schmatne, tieto dve ruky [v odlišných dimenziách] sa spoja a bytosť bude chytená. Tie bytosti sú však divoké, a hneď ako ich chytíte, začnú sa oháňať a zarývať do ruky, pričom budú hrýzť a jačať. Nech by boli akokoľvek malé, kým sú chytené v ruke, po vypustení sa vrátia do pôvodnej veľkosti. Nie je to niečo, do čoho sa môže pustiť len tak hocikto; nič z toho sa nedá urobiť bez potrebných schopností. Uskutočniť tento druh liečenia nie je ani zďaleka také jednoduché, ako by si to ľudia predstavovali.

Samozrejme, táto forma liečenia môže byť dovolená v budúcnosti, tak ako tomu bolo aj v minulosti. Budú tam však obmedzenia. Liečenie bude môcť vykonať iba človek, ktorý je na duchovnej ceste a jeho konanie bude musieť vychádzať zo súcitu. Avšak bude možné ho použiť iba pre zopár dobrých ľudí. No nech by to liečenie robil ktokoľvek, nebude schopný úplne rozpustiť všetku karmu, ktorú to zahŕňa, keďže jeho duchovné schopnosti na to nebudú postačovať. Ťažkosti danej osoby tam teda naďalej zostanú; odstráni sa tým len jeho fyzická choroba. Váš bežný liečiteľ, ktorý je na nižšej energetickej úrovni, nie je niekým, kto by dosiahol božský stav a môže spraviť len to, že choroby oddiali alebo ich premení na iné formy ťažkostí. Nemusí si to dokonca ani uvedomovať, keďže veľmi pravdepodobne to bude vykonané jeho podvedomím. Mnohé uznávané duchovné osobnosti alebo učitelia nemajú vyššiu energiu, keďže bola prenesená na telá ich pomocných duší. Jediný dôvod, prečo môžu počas svojho života liečiť, je ten, že po celé roky, či dokonca desaťročia, sami neurobili výraznejší duchovný pokrok. Majú dovolené liečiť, pretože vo svojom praktizovaní zostávajú stále na tej istej obmedzenej úrovni. Avšak tí, ktorí praktizujú Falun Dafa, majú prísne zakázané liečiť druhých. Ak chcete, môžete túto knihu čítať chorému človeku, a ak ju dokáže prijať, môže ho to uzdraviť. Výsledky sa však budú líšiť podľa množstva karmy, ktorú daný človek má.

Moderná medicína a liečenie energiou

Podme si porovnať nasledujúce dva spôsoby liečenia: liečenie modernou medicínou a liečenie energiou. Väčšina lekárov západnej medicíny nepovažuje liečenie energiou za účinné. Odôvodňujú to tým, že ak je to naozaj tak, ako to ľudia tvrdia, potom by sme tu mali mať namiesto nemocníc centrá na liečenie energiou – ľudia by tam zázračne liečili len holými rukami bez použitia injekcií, liekov či hospitalizácií. Tento argument je však založený na nepochopení energetického liečenia a nemôže obstáť. Faktom je, že liečenie energiou sa nebude podobat' bežným spôsobom liečby, keďže to nie je bežný prostriedok. Ide o vyšší spôsob liečenia. A ako sa dá predpokladať, vyšším veciam nie je dovolené zasahovať do svetskej spoločnosti žiadnym výrazným spôsobom. Je to podobné ako s otázkou, prečo nebeské bytosti neodstránia choroby ľudstva, hoci by im na to stačilo len mávnutie rukou a bolo by to plne uskutočniteľné. Vzhľadom na to, koľko vyšších bytostí existuje, by ste si mohli myslieť, že aspoň jedna z nich by to mohla spraviť, jednoducho z milosrdenstva. Oni to však nespravia. A to z dôvodu, že ľudské podmienky sú presne také, aké majú byť, a narodenie, starnutie, choroba a smrť sú jednoducho životnými faktami. Všetky z nich majú za sebou karmické príčiny; dlhy, ktoré si ľudia vytvorili, musia byť splatené.

Ak by ste niekoho vyliečili, rovnalo by sa to porušeniu tohto princípu. Dovolili by ste mu, aby sa vyhol splateniu svojich zlých skutkov, čo by bol problém. Praktizujúcim duchovnej praxe môže byť dovolené vykonávať bežné liečenie, ak ich k tomu vedie súcit, a pokiaľ ich schopnosti nedokážu daný problém úplne vyriešiť. Musí to však vychádzať zo súcitu. A dokonca aj tí, ktorí majú schopnosť skutočne rozriešiť problémy ľudí, nebudú mať dovolené robiť to vo veľkom meradle. Vážne by to narušilo ľudské podmienky, čo je neprípustné. Takže teraz vidíme, prečo liečenie energiou nikdy nemôže nahradiť bežné metódy používané v nemocniciach; ide totiž o vyšší spôsob liečenia.

Niektorí ľudia v Číne majú možno predstavu, že by sa mohla zriadiť niečo ako nemocnica, ktorá bude zameraná na energetické liečenie a bude zamestnávať skúsených liečiteľov. No aj keby to bolo logisticky možné, nikdy by to nefungovalo. A to z dôvodu, že vyššie bytosti vždy dohliadnu na to, aby sa ľudské podmienky nenarušili. Takže aj keby sa zriadila nemocnica na liečenie energiou, alebo dokonca liečebné kliniky, centrá a kúpeľné strediská, účinnosť liečby týchto liečiteľov by výrazne klesla. Dôvodom je, že by pôsobili vo svetskej spoločnosti, takže ich účinnosť by nemohla byť vyššia ako je účinnosť bežného liečenia; musí to zostať v súlade s ľudskými podmienkami. Ich účinnosť by musela byť na rovnakej úrovni ako pri liečbe používanej v nemocniciach. To je dôvod, prečo medicínske využitie energetického liečenia zvyčajne neprináša dobré výsledky a vyžaduje si viacero liečebných cyklov.

Hoci zriadenie nemocníc poskytujúcich liečenie energiou nie je možné realizovať, nedá sa poprieť, že energetické praxe môžu viesť k uzdraveniu. Energetické praxe ako *čchi-kung* sa v Číne už roky tešia veľkej popularite a mnohým ľuďom sa vďaka nim naozaj podarilo získať zdravie. Choroby ľudí sa skutočne vytratili, aj keď boli liečiteľom či nejakými inými prostriedkami len oddialené. Nedá sa poprieť, že liečenie energiou môže fungovať. Ľudia, ktorí vyhľadávajú liečiteľov, majú väčšinou komplikovaný a ťažký zdravotný stav, ktorý konvenčná medicína nedokáže vyliečiť. Vyhľadávajú teda uznávaného liečiteľa, aby skúsili svoje šťastie a na ich veľké prekvapenie sa ich zdravotný problém vyrieši. Obvykle by ľudia nevyhľadávali energetického liečiteľa, ak by sa to dalo zvládnuť bežnými prostriedkami. Liečitelia boli kedysi vnímaní najmä ako záložné riešenie. Stále však platí, že liečenie energiou môže byť skutočne účinné. Rozdiel je v tom, že sa nedá použiť rovnakým spôsobom ako konvenčné prístupy. Nie je dovolené, aby to ovplyvnilo spoločnosť v širšom meradle. Môže sa využívať len v malom rozsahu a bez väčšieho vplyvu, s tým, že ľudia to budú vykonávať v tichosti. Takže hoci to funguje, môžete si byť istí, že nejde o liečenie na hlbšej úrovni. Najlepší spôsob, ako si vyliečiť chorobu, je nájsť si čas na to, aby ste sa vy sami venovali energetickej praxi.

Niektorí energetickí liečitelia tvrdia, že konvenčná medicína toho veľa nezmôže a že má len obmedzenú účinnosť. Nastolujú tým pomerne zložitú otázku. Povedal by som, že existuje viacero dôvodov, prečo by to tak mohlo byť. Ako to vidím ja, hlavným dôvodom je morálny úpadok ľudstva. Práve to viedlo k vzniku všemožných druhov nezvyčajných chorôb, ktoré medicínske prostriedky nedokážu vyliečiť a proti ktorým sú lieky neúčinné; navyše sa rozšírili aj falošné lieky – čo veciam vôbec nepomáha. Tieto problémy odrážajú desivý stav dnešnej spoločnosti, ktorý si ľudia zapríčinili sami. Každý má na tom svoj podiel, takže nikoho by ste

za to nemali obviňovať. A preto sa každý, kto nastúpi cestu duchovnej praxe, stretne s ťažkosťami.

V niektorých prípadoch lekári nedokážu identifikovať chorobu človeka, hoci je naozaj chorý. V iných prípadoch možno prídu na to, kde je problém, no nevedia to pomenovať, keďže ochorenie je úplne nové. Medicína takéto prípady zaraďuje do kategórie „moderných chorôb“. Samozrejme, to neznamená, že konvenčná medicína nedokáže choroby vyliečiť. Je toho schopná. Inak by jej ľudia prestali dôverovať a vyhýbali by sa jej. Môže teda ľudí vyliečiť. Ide len o to, že jej metódy liečenia sú na ľudskej úrovni, zatiaľ čo choroby túto úroveň presahujú – pričom niektoré z nich sú vyslovene vážne. Práve preto lekári zdôrazňujú včasné odhalenie ochorenia; ak sa choroba príliš rozvinie, nebude sa dať liečiť. A lieky môžu byť vo vysokých dávkach toxické. Úroveň dnešnej medicínskej liečby je rovnaká ako úroveň modernej technológie, pričom obe pôsobia len v ľudskej rovine. Ich účinnosť je teda obmedzená. Mali by sme objasniť, že bežné spôsoby energetického liečenia, ako aj medicínskej liečby, slúžia len na oddialenie základného problému, ktorý je zdrojom utrpenia človeka. Odloží sa to na neskoršie obdobie jeho života alebo ešte ďalej, pričom karmy sa to nijakým spôsobom nedotkne.

Vráťme sa k téme čínskej medicíny. Čínska medicína je podobná energetickému liečeniu. V starobylej Číne mali mnohí lekári mimozmyslové schopnosti, či už to bol Sun S'-miao, Chua Tchuo, Li Š'-čen alebo Pien Čchüe. V lekárskych kronikách sú zaznamenané dôkazy o schopnostiach týchto vynikajúcich lekárskych vedcov. Dnes sa však tieto schopnosti, ktoré predstavujú to najlepšie z ich praxe, často stretávajú s cynizmom. Ukazuje sa, že v čínskej medicíne sa z minulosti zachovali len bylinné receptúry a medicínske postupy. Avšak v starobylej Číne bola medicína dosť pokročilá – dokonca pokročilejšia ako súčasná lekárska veda. Niektorí ľudia môžu vyzdvihovať, aká pokročilá je dnešná medicína so svojou počítačovou tomografiou, vďaka ktorej je možné vidieť dovnútra tela, s ultrazvukom, snímkaním či röntgenom. A súčasné zariadenia sú naozaj na špičkovej úrovni. Z môjho pohľadu sa však stále nevyrovnajú lekárskej vede starobylej Číny.

Vezmime si príklad lekára Chua Tchua, ktorý dokázal vidieť nádor na mozgu ministra Cchao Cchaa, a chcel otvoriť jeho lebku, aby ho odstránil. Cchao to mylne pokladal za sprisahanie s cieľom zabiť ho, a tak Chua uvrhol do väzenia, kde napokon zomrel. Neskôr sa u Cchaa prejavili príznaky nádoru, a tak išiel Chua vyhľadať, no bolo už neskoro; Chua bol mŕtvy. Táto choroba nakoniec vzala Cchaovi život. Takže to, čo Chua Tchuo videl, bolo skutočné. Mal mimozmyslovú schopnosť, ktorú si ľudia dokážu vyvinúť a ktorú mali k dispozícii aj veľkí lekári v minulosti. Vďaka tejto schopnosti videnia mohli z jednej strany pozorovať všetky štyri strany ľudského tela, takže pri pohľade spredu videli zadnú, ľavú aj pravú stranu. Dokázali vidieť dokonca telo vrstvu po vrstve, prierez jednotlivých vrstiev a mohli nahliadnuť za túto dimenziu, aby videli základnú príčinu choroby. Moderná medicína sa tomu ani zďaleka nevyrovná; možno tak o ďalších tisíc rokov. Počítačová tomografia, ultrazvuk a röntgen dokážu zobrazit vnútro tela, ale príslušné zariadenia sú objemné a veľmi nemotorné. Okrem toho, bez elektriny jednoducho nefungujú. Naproti tomu, vnútorné oko máte všade so sebou a nie je odkázané na elektrinu. Nedá sa to nijako porovnávať.

Niektorí ľudia vyzdvihujú účinky moderných liekov, ale v skutočnosti nemusia byť až také dobré. Bylinná medicína starovekej Číny bola veľmi účinná. Hoci sa v priebehu stáročí mnohé recepty stratili, veľké množstvo z nich sa zachovalo a stále sa používajú. Pamätám sa, že keď som usporadúval seminár v severovýchodnom meste Čchi-čchi-char, videl som tam pouličného predavača, ktorý ponúkal vyťahovanie pokazených zubov. Už na prvý pohľad som videl, že je z juhu, keďže nebol oblečený ako severovýchodniar. Vytrhol zub každému, kto za ním prišiel, a nikoho neodmietol. Mal pri sebe celú kôpku vytrhnutých zubov. Jeho cieľom nebolo ťahať zuby, ale predávať svoju bylinnú tinktúru, z ktorej vychádzali husté žlté výpary. Keď chcel vytrhnúť zub, otvoril fľaštičku, priložil ju k lícu na mieste, kde mal človek pokazený zub a nechal sa ho niekoľkokrát nadýchnuť žltých výparov z tinktúry. Veľa z nej pritom neubudlo. Potom fľaštičku zavrel a odložil nabok. Následne vybral z vrečka zápalku, a zatiaľ čo vychvaloval svoj liek, zatlačil na zub zápalkou a vytiahol ho. Nespôsobilo to žiadnu bolesť a bolo tam len zopár krvavých škvŕn, no žiadne krvácanie. Len si to predstavte: vyťahoval zuby s niečím tak krehkým, ako je zápalka.

Povedal by som, že presné prístroje západnej medicíny sa nedokážu vyrovnávať niektorým ľudovým liečebným postupom, ktoré sa odovzdávali v Číne. Len si porovnajme výsledky oboch prístupov. Na jednej strane máme muža, ktorý dokázal vytiahnuť zub len použitím zápalky. Naproti tomu, v západnej medicíne potrebujete najskôr podať anestetické injekcie, ktoré zvyčajne príšerne bolia. Následne musíte čakať, kým anestetiká zaberú, a potom prídu na rad kliešte. Zubár musí silno ťahať, a ak sa ťahanie nepodarí, koreň zuba ostane zaseknutý v ďasnách. Na jeho vysekanie bude musieť zobrať kladivo a dláto, čo postačí na to, aby vám to nahnalo strach. Potom vytiahne precízny nástroj na vŕtanie a zabolí to tak, že to vašim telom až trhne. Začne to veľmi krváčať a budete musieť vyplŕúvať veľké množstvo krvi. Ktorý prístup je teda podľa vás lepší? Ktorý je pokročilejší? Veci by sa nemali posudzovať podľa ich vzhľadu – ako napríklad použité nástroje v uvedených dvoch prípadoch. To, na čo by sa malo pozerieť, sú dosiahnuté výsledky. Medicína starobylej Číny bola veľmi pokročilá a západná medicína ju pravdepodobne tak skoro nedobehne.

Veda starobylej Číny bola odlišná od našej modernej vedy, ktorá pochádza zo Západu. Išla iným smerom a priniesla úplne odlišný spôsob života. Nie je vhodné posudzovať vedu a technológiu starobylej Číny na základe súčasného vnímania vecí, keďže sa uberala inou cestou a priamo sa zameriavala na to, ako sú telo, život a vesmír navzájom prepojené. Meditácia a správne držanie tela boli súčasťou vzdelávania a pri písaní ľudia dbali na správne dýchanie a usmerňovanie energie do rôznych častí tela. V každom odvetví a povolání sa ľudia snažili udržiavať prázdnu myseľ a správne dýchať. Takto to jednoducho fungovalo v celej spoločnosti.

Ľudia sa ma pýtali, či by sme mali dnešné autá a vlaky, keby sme nasledovali vedu starobylej Číny; domnievajú sa, že modernizácia by potom nebola možná. Odpovedal som, že nie je vhodné posudzovať odlišný spôsob života na základe súčasných podmienok, v ktorých žijeme; bude sa to dať správne posúdiť, až keď dôjde k zásadnej zmene myslenia a konceptov. Vo svete bez televízorov by ste možno mali neobyčajné schopnosti, ako napríklad schopnosť vidieť čokoľvek, čo by ste chceli, skrz vlastné čelo. Alebo vo svete bez vlakov a áut by ste mohli mať schopnosť vznášať sa v sede nahor, a to aj bez pomoci výťahu. Ak by sme sa vydali

iným vedeckým smerom, viedlo by to k tomu, že svet by bol iným miestom, pravdepodobne celkom odlišným od súčasného sveta. Lietajúce taniere mimozemských bytostí sa pohybujú neuveriteľnou rýchlosťou a majú schopnosť zväčšiť sa alebo zmenšiť. Cesta, ktorou sa vydali, je diametrálne odlišná, keďže zahŕňa úplne odlišný prístup k vede.

ÔSMA PREDNÁŠKA

Pi-ku*

Ľudia sa ma pýtali na tému *pi-ku* (takzvanej inédie), teda „života bez jedla a pitia“. Takáto vec skutočne existuje a nie je špecifická len pre tých, ktorí vedú kláštorný život alebo sa venujú *čchi-kungu*. Vyskúšalo to mnoho ľudí po celom svete, pričom niektorí fungovali bez jedla a pitia celé roky či dokonca desaťročia, no napriek tomu boli úplne v poriadku. O tomto jave sa toho narozprávalo už veľa, počnúc tým, že ide o ukazovateľ duchovného pokroku alebo očisťovania, až po tvrdenie, že je to súčasť pokročilej praxe.

Nejde však o nič z vyššie spomenutého. *Pi-ku* je jednoducho špeciálna metóda praktizovania, ktorá sa používa za určitých okolností. Vyžaduje si to isté vysvetlenie. Mnohí z tých, ktorí sa v starobylej Číne zriekli spoločnosti, vykonávali duchovnú prax v tajnosti alebo v izolácii; bolo to ešte v dobe pred vznikom náboženských inštitúcií. Títo ľudia sa utiahli hlboko do lesa, prípadne si našli jaskyňu, v ktorej mohli praktizovať, a odlúčili sa od sveta. Takže zaobstaráť si zdroj potravy prirodzene predstavovalo problém. Bez praktizovania *pi-ku* by neboli schopní pokračovať vo svojej praxi a čelili by tomu, že umrú od hladu alebo smädu. Spomínam si, že keď som cestoval na východ po rieke Jang-c' smerom z Čchung-čchingu do Wu-chanu, kde som bol vyučovať, videl som tam jaskyne slúžiace na tieto účely; nachádzali sa uprostred útesov v oblasti Troch roklín. Podobné jaskyne sa nachádzajú aj v mnohých najznámejších čínskych horách. Ľudia sa do nich zvyčajne spustili pomocou lana a potom ho odrezali, čím sa zaviazali, že budú praktizovať vo vnútri. Ak by v tom neuspeli, očakávala ich smrť. Takže tento špeciálny prístup *pi-ku* sa používal iba za výnimočných okolností, keď ľudia nemali k dispozícii žiadne jedlo ani vodu.

Z týchto čias sa zachovalo mnoho praxí, ktoré zahŕňajú prvok *pi-ku*, avšak je aj mnoho takých, ktoré ho nezahŕňajú. Neobsahuje ho ani väčšina praxí, ktoré sa dnes vyučujú verejne. My tvrdíme, že by ste sa mali zamerať na jednu prax a nemali by ste robiť len to, čo vám práve vyhovuje. Ak patríte k ľuďom, ktorí majú o metóde *pi-ku* vysokú mienku a túžite si to vyskúšať, potom by bolo dobré preskúmať svoje pohnútky. Môže tam byť viacero motívov, počnúc tým, že to obdivujete alebo vás pokúša zvedavosť, prípadne to chcete zažiť, pretože by vám to dalo pocit, že ste niečo dosiahli, a zároveň by ste sa s tým mohli predvádzať. No aj keby ste ho vo svojej praxi použili, stále by ste museli spotrebovávať svoju vlastnú energiu, aby ste sa udržali nažive, čo by za to nestálo. Samozrejme, v dnešnej dobe organizovaného náboženstva to ani nie je nutné; keď ste v duchovnom ústraní alebo praktizujete v kláštore, sú tam dnes ľudia, ktorí vám zabezpečia jedlo aj pitie. A pre tých z nás, ktorí praktizujeme v bežnej spoločnosti, je obživa ešte menšou starosťou. Takže praktizovanie *pi-ku* jednoducho nie je potrebné. Okrem toho, ľudia by si ho nemali svojvoľne pridávať do svojej praxe, ak to nie je priamo jej súčasťou. Ale ak to naozaj chcete vyskúšať, potom môžete ísť na to a nájsť si prax, ktorá to zahŕňa. Pokiaľ viem, človek zvyčajne použije metódu *pi-ku*, keď ho učiteľ opravdivo vedie k vyšším úrovňam praktizovania a keď je to súčasťou dedičstva danej praxe. Ale nie je to niečo, čo by sa

odovzdávalo verejne. *Pi-ku* sa zvyčajne praktizuje, keď učeník žije niekde v ústraní a je vedený v tajnosti

Keďže niektorí duchovní učitelia dnes vyučujú *pi-ku* širokej verejnosti, možno vás zaujíma, či v tom niekto uspel. V konečnom dôsledku nie – nikto neuspel. Ale podľa toho, čo som videl, mnohí skončili v nemocnici a ich život je v ohrození. Keď to teraz niekto počuje, môže to byť preňho mätúce, keďže práve som vysvetlil, že *pi-ku* skutočne existuje. No musíte mať na pamäti, že ľudské podmienky nemožno nijako narúšať a nesmie sa do nich ani svojvoľne zasahovať. Len si predstavte situáciu, keby všetci nadšenci zdravého životného štýlu v celej krajine, alebo hoci len všetci obyvatelia takého veľkého mesta, ako je Čchang-čchun, odrazu nepotrebovali vďaka praktizovaniu *pi-ku* jesť ani piť. Rozhodne by to život veľmi uľahčilo! Nikto by už nemusel pracovať na poliach a ani sa trápiť s prípravou jedla; ľudia by sa jednoducho mohli venovať svojim záležitostiam bez toho, aby potrebovali jesť. To by však nebolo správne, keďže by to zmenilo stav spoločnosti. K niečomu takému by nikdy nemohlo dôjsť. Nič, čo by takto výrazne narušilo fungovanie spoločnosti, nie je dovolené.

Keď niektorí jednotlivci vyučujú *pi-ku*, mnohých ľudí to vystavuje riziku. Ak sa rozhodnú vyskúšať si to, no stále sú pripútaní k jedlu a k mnohým iným veciam, objavia sa problémy. Len čo začnú s *pi-ku*, bude to pre nich ťažké, keď uvidia nejaké lahodné jedlo, na ktoré budú mať chuť, no nebudú ho môcť zjesť. Začnú byť znepokojení a budú sa chcieť najesť. Ak sa nenajedia, budú pociťovať hlad. Keď sa však pokúsia niečo zjesť, vyvracajú to a zistia, že v sebe nič neudržia. Je to teda desivé, a zároveň znepokojujúce. Mnohí ľudia kvôli tomu skončili v nemocnici a skutočne sa ocitli v ohrození. Niektorí prišli za mnou, dúfajúc, že pre nich upracem ten neporiadok, no ja sa do toho zdráham zapojiť. Nikto by predsa nechcel upratovať neporiadok, ktorý nedbalo narobili niektorí učitelia.

Ľudia by mali takisto vedieť, že problémy, s ktorými sa pri praktizovaní *pi-ku* stretávajú, si v skutočnosti spôsobili sami. My veríme, že *pi-ku* existuje, ale v žiadnom prípade to nie je nejaký druh vyššieho duchovného stavu, ktorý sa objavuje v pokročilých fázach praktizovania, ani to nie je znak nejakého pokroku. Ide len o špeciálnu metódu praktizovania, ktorá sa používa za špeciálnych okolností a nie je to niečo, čo by sa malo popularizovať. Ale mnohí ľudia to chcú vyskúšať a dokonca sa hovorí, že existujú rôzne druhy *pi-ku*, ako napríklad „úplné“ alebo „čiastočné“ *pi-ku*. Takže niektorí ľudia vám povedia, že v rámci toho konzumujú tekutiny či ovocie. To sa však neráta za skutočné *pi-ku* a po čase sa tieto prístupy určite ukážu ako dlhodobu neudržateľnosť. Prípady pravého *pi-ku* sa vyskytli vtedy, keď sa ľudia, ktorí boli hlboko oddaní svojej viere alebo praxi, utiahli na odľahlé miesto, napríklad do horskej jaskyne, a zostali tam úplne bez jedla a pitia.

Kradnutie energie

Pre niektorých ľudí sú chýry, ktoré sa šíria o energetických praxiach, natoľko znepokojujúce, že s nimi nechcú mať nič spoločné; desí ich predstava, že by im niekto mohol ukradnúť energiu alebo že by dokonca mohli prísť o zdravý rozum. Ak by nekoľovali takéto fámy, pravdepodobne by praktizovalo viac ľudí. Veci sa stali také mätúce a nejasné sčasti preto,

že medzi učiteľmi energetických praxí sa nájdu aj takí, ktorí majú nízky charakter a učia veci, ako je kradnutie energie ľuďom. Nie je to však také desivé, ako to možno znie. Ako to vidíme my, tá energia, ktorú si berú, nazývaná *čchi*, nie je taká významná, hoci jej ľudia dávajú pôsobivé názvy, ako napr. „prapôvodná energia“. Každý, kto má vo svojom tele *čchi*, je len na úrovni praktizovania kvôli zlepšeniu zdravia a ešte nedosiahol skutočný duchovný pokrok. Prítomnosť *čchi* naznačuje, že človek ešte nedospel k vysokému stupňu čistoty tela a určite bude mať chorobnú energiu. Tí, ktorí kradnú *čchi* druhým, sú vo svojom praktizovaní na nízkej úrovni *čchi* a ten, kto si je skutočne vedomý toho, čo títo ľudia robia, by nikdy nechcel prijať nečistú energiu od iného človeka. Ako sa ukázalo, *čchi* ľudí, ktorí nepraktizujú, je kalná a nečistá, a jediný spôsob, ako môžu svoju energiu rozjasniť, očistiť a dať do poriadku, je venovať sa energetickej praxi, ako je *čchi-kung*. Keď sa ich energia stane jasnejšou, ukáže sa, že všade tam, kde majú v tele chorobu alebo nejaký zdravotný problém, sa nachádzajú husté zhľuky tmavej energie. Pravidelným praktizovaním sa *čchi* postupne zosvetlí na jemný odtieň žltej a telo skutočne vyzdravie a zosilnie. Ďalším praktizovaním sa *čchi* z tela vytratí, človek sa skutočne zbaví chorôb a nadobudne takzvané „mliečno-biele“ telo.

Z toho vyplýva, že ak máte *čchi*, ešte stále máte choroby. Keďže my sa venujeme opravdivej duchovnej praxi a potrebujeme si očistiť svoje telo, *čchi* pre nás neslúži žiadnemu účelu. Nemá zmysel pokúšať sa brať ľuďom nečistú *čchi*. Každý, kto chce *čchi*, je na úrovni *čchi* a nemá ešte schopnosť rozlíšiť dobrú energiu od nedobrej. Ani nebude mať moc vziať vám skutočnú prapôvodnú energiu, ktorá sa nachádza v energetickom centre vášho tela, keďže to dokáže len niekto s mimoriadnymi schopnosťami. Takže ak niekto chce ukradnúť nečistú *čchi* z vášho tela, pokojne ho nechajte kradnúť ju. Nie je to žiadna veľká vec. Keď som v minulosti praktizoval, zistil som, že *čchi* nie je naozaj nič špeciálne, keďže už len pri pomyslení na ňu som si ňou dokázal naplniť brucho.

Taoistické praxe často zahŕňajú veci, ako je zaujatie špeciálnych pozícií, zatiaľ čo v budhistických praxiach zvyčajne vedú *čchi* dovnútra hlavy svojimi rukami. Vo vesmíre je dostatok *čchi* na to, aby človek mohol stráviť celý deň napĺňaním sa ňou, a dá sa to dosiahnuť, len čo sa otvoria akupunktúrne body nazývané Palác driny (*lao-kung*) a Sto stretnutí (*paj-chuej*). Ak sa človek koncentruje svojou myslou na energetické centrum tela, môže pomocou svojich rúk usmerňovať *čchi* a v okamihu sa ňou naplní. Nech jej však nahromadí akékoľvek množstvo, stále sa tým nič nedosiahne. Takisto nevidím nič pôsobivé na ľuďoch, ktorí nazhromaždili toľko *čchi*, až im z toho opuchli končeky prstov alebo dokonca celé telo – hoci druhí môžu byť ohúrení tým, keď cítia, ako z ich tela vyžaruje *čchi* a považujú to za znak dosiahnutého pokroku. Títo ľudia však nemajú žiadnu vyššiu energiu. Ich praktizovanie je stále na úrovni bežnej energie a nech by jej mali akokoľvek veľa, nenahradí to vyšší druh energie, takzvaný *kung*. Cieľom praktizovania *čchi* je očistiť telo tým, že *čchi* vo vnútri tela sa nahradí lepšou *čchi* zvonku. Takže samotným jej hromadením sa toho veľa nedosiahne. Človek na úrovni praktizovania *čchi* ešte neprešiel základnými zmenami, takže v tom nie je zahrnutá žiadna vyššia energia. Môže si nakradnúť toľko *čchi*, koľko len chce, no aj tak z toho nebude nič viac, než veľké vrece energie. Takže to nemá žiaden význam. Koniec koncov, energia *čchi* sa nepremení na vysokoenergetickú látku. Môžete teda odložiť svoje obavy bokom a nemusíte sa báť toho, že by vám niekto ukradol vašu energiu.

Pamätajte si, že pokiaľ má vaše telo *čchi*, stále v ňom bude prítomná choroba. Takže ak niekto kradne vašu *čchi*, bude vám zároveň odoberať aj chorobnú energiu. Nedokáže ich od seba rozlíšiť, pretože ten, kto chce *čchi*, funguje na úrovni bežnej energie a nemá až také schopnosti; ak by mal vyššiu energiu, určite by nemal záujem o *čchi*. Ak o tom pochybujete, dá sa to overiť jednoduchým pokusom. Keď chce niekto krahnúť vašu *čchi*, jednoducho mu to dovoľte. Môžete ho nechať, aby stál za vami a kradol vašu *čchi*, zatiaľ čo vy si budete predstavovať, ako sa vaše telo naplňa *čchi* z vesmíru. Zistíte, že je to pre vás výborné, keďže ten človek urýchli očisťovanie vášho tela a ušetrí vás celej tej námahy pohybovania rukami hore a dole, aby sa *čchi* rozprúdila vašim telom. A keďže to boli zlé úmysly, ktoré ho viedli k tomu, aby vám bral *čchi* a kradol vám ju – hoci ukradol niečo zlé – bude ho to stáť cnosť, ktorá pripadne vám. Nikto by ani nepomyslel na robenie niečoho takého, ak by vedel, čo sa počas toho odohráva: že zatiaľ čo si berie vašu *čchi*, v inej dimenzii vám dáva cnosť, a tým medzi vami vytvára takýto cyklus výmeny.

Ľudia, ktorí krahnú *čchi*, zvyknú vyzeráť v tvári nezdravo. Dá sa to len očakávať, keďže ich cieľovou skupinou sú osoby so zlým fyzickým zdravím, ktoré zvyčajne chodia vonku cvičiť *čchi-kung* alebo *tchaj-ti* kvôli tomu, aby sa vyliečili. Tí, ktorí krahnú *čchi*, nechápu, že chorobná energia musí byť z tela vypudená, ak sa má telo uzdraviť. Oni však svoje telo naplňajú všemožnou nezdravou *čchi*, ktorú nakradli, a dokonca aj vnútro ich tela príšerne stmavne. A keď vyplytvajú mnoho svojej cnosti, budú vyzeráť tmavo aj navonok. Zatiaľ čo sa ich cnosť bude zmenšovať, ich karmické pole sa zväčší, čo spôsobí, že ich telo zvnútra aj zvonku stmavne. Ak by si ľudia uvedomovali, čo spôsobujú svojmu telu a že takto nerozumne rozďávajú svoju cnosť, určite by *čchi* nekradli.

Niektoré tvrdenia týkajúce sa *čchi* vyznievajú priam neuveriteľne. Napríklad, tvrdí sa, že *čchi* dokáže prejsť cez stenu a že môže byť vyslaná odtiaľto až do Ameriky. No hoci niektorí citliví ľudia dokážu vnímať, že k nim z diaľky prišla nejaká energia, nejde o nič výnimočné. Táto energia prechádzala inými dimenziami, kde pravdepodobne neboli žiadne prekážky, ktoré by bránili jej prechodu. Zároveň to vysvetľuje fakt, prečo niekedy ľudia nič necítia, keď sa k nim vyšle *čchi* na voľnom priestranstve; dôvodom je, že v tomto prípade tam bola prekážka v inej dimenzii. To naznačuje, že schopnosť prenikania bežnej energie nie je až také silná, ako ľudia občas tvrdia.

To, čo má skutočne silu, je vyššia energia, resp. *kung*. Ľudia, ktorí môžu vysielat' vyššiu energiu, už nemajú *čchi*; to, čo vysielajú, je druh vysokoenergetickej látky. Keď sa na ňu pozrieme vnútorným okom, bude sa javiť ako svetlo. Keď sa premietne na telo, vytvára pocit tepla a dokáže potlačiť choroby bežného človeka. Ale vzhľadom na to, že tam nie sú prítomné vyššie schopnosti, nedokáže ľudí úplne vyliečiť, keďže na vyliečenie každej choroby sa vyžaduje špecifická schopnosť; samotná vyššia energia môže chorobu len potlačiť. No v hlbšej, mikroskopickej dimenzii, preberá každá častica tejto energie podobu svojho hostiteľa. Keďže je to forma vyššej energie, je živá, má vlastnú inteligenciu a dokáže rozpoznávať ľudí. Takže ak by vám ju niekto chcel ukradnúť, nikdy by sa mu to nepodarilo; tá energia patrí vám, a preto by nespolupracovala. Okrem toho, pravý žiak duchovnej praxe, ktorý disponuje vyššou

energiou, má svojho učiteľa, ktorý sa oňho stará, a žiaden učiteľ by nikdy nedovolil, aby niekto tú energiu jeho žiakovi len tak vzal.

Zhromažďovanie čchi

Kradnutie *čchi* a zhromažďovanie *čchi* nie sú témy, ktorými by som sa pri vyučovaní pokročilej praxe zvyčajne zaoberal. Hovorím o nich preto, že chcem pomôcť obnoviť dobré meno energetických praxí a spraviť niečo prospešné poukázaním na tieto nezdravé veci, o ktorých doteraz nikto nehovoril. Dúfam, že keď ich odhalím, ľudia prestanú robiť takéto zlé veci a tí, ktorí o tom nemajú dostatok informácií, sa tým všetkým nenechajú odstrašiť.

Vo vesmíre je hojnosť *čchi*, nech už ide o takzvanú „pozitívnu (*jangovú*) *čchi*“ nebies, alebo „negatívnu (*jinovú*) *čchi*“ zeme. Ľudia sú plne súčasťou tohto vesmíru a môžu si z neho brať toľko *čchi*, koľko len chcú. No niektorí to tak nerobia a namiesto toho učia ľudí, ako získať *čchi* z rastlín a delia sa o svoje údajné poznatky, ako napríklad, že *čchi* topoľa je biela a *čchi* borovice žltá, alebo ako a kedy ju treba zbierať zo stromov. Ktosi sa raz dokonca chválil, že strom pred jeho domom vyschol, keď si z neho načerpal *čchi*. Ako sa dá niečím takým chváliť? Neurobil tým náhodou niečo zlé? Ako sme už uviedli, v opravdivej praxi chceme dosiahnuť pozitívne výsledky a splynúť s povahou vesmíru. Z toho potom logicky vyplýva, že by ste sa mali snažiť byť láskaví a súcitní (*šan*). Ak sa teda chcete zjednotiť s povahou vesmíru *čen*, *šan*, *žen*, musíte to začať uplatňovať v praxi. A to je dôvod, prečo si ľudia, ktorí často konajú zlé skutky, nikdy nemôžu vyvinúť vyššiu energiu alebo si zlepšiť svoje zdravie. To, čo robil ten človek, je teda úplným opakom toho, čo by mal robiť praktizujúci. Koniec koncov, považuje sa to za vzatie života a konanie nesprávneho skutku. Mohlo by sa zdať, že prehánam, keď tvrdím, že stínanie stromov či vzatie života nejakého tvora sa počíta za zabíjanie, ale taká je pravda. Vezmime si budhistické učenie o reinkarnácii, ktoré tvrdí, že rastlina by mohla byť prevtelenou ľudskou bytosťou. Hoci sa tu nebudeme zaoberať takýmito vecami, môžeme povedať, že aj stromy sú živé a majú dokonca pokročilé poznávacie schopnosti.

Veľavravným príkladom je práca amerického polygrafológa, ktorý učí ľudí, ako používať detektory lži. Jedného dňa mu napadla myšlienka, že pripojí dve elektródy detektora lži k rastline zvanej dracéna. A tak ich pripojil a začal ju polievať. Vzápätí sa stal svedkom toho, ako ručička detektora lži rýchlo načrtla krivku – presne takú, ktorú uvidíte, keď je ľudský mozog chvíľkovo nadchnutý alebo šťastný. S údivom si pomyslel: „Je možné, že by mohli mať rastliny pocity?“ Takmer chcel kričať do ulíc: „Rastliny majú pocity!“ Táto skúsenosť ho inšpirovala k tomu, aby v tejto oblasti spravil mnoho výskumov a experimentov.

Pri jednej príležitosti položil dve rastliny vedľa seba a požiadal svojho študenta, aby jednu z nich pošliapal a zničil priamo pred tou druhou. Tú, ktorá prežila, potom premiestnil do inej miestnosti a napojil ju na detektor lži. Následne nechal piatich študentov postupne vstupovať do miestnosti. Keď vstúpili prví štyria študenti, rastlina nemala žiadne reakcie. No keď vstúpil piaty študent – ten, ktorý rozdupal rastlinu – ešte predtým, ako sa priblížil klivej rastline, ručička detektora lži v okamihu prudko načrtla krivku, ktorá je u ľudí konkrétne spojená s pocitom strachu. Pre tohto vedca to bolo veľkým prekvapením a vyvolalo to vážne

otázky, keďže vždy sa predpokladalo, že iba vyspelé formy života, akými sú ľudské bytosti, sú schopné identifikovať a rozlišovať veci pomocou svojich zmyslových orgánov a analyzovať ich pomocou svojho mozgu. Ľudia boli dokonca svojho času obviňovaní zo pseudovedy, keď tvrdili, že rastliny majú zmysly, myšlienky a pocity, alebo že dokážu identifikovať ľudí. A predsa tu bola rastlina, ktorá rozpoznala ľudí a rozlíšila ich, čo nasvedčovalo tomu, že rastliny majú zmysly. Uskutočnili sa aj ďalšie, ešte neuveriteľnejšie objavy, z ktorých vyplýva, že v niektorých ohľadoch rastliny dokonca prekonávajú dnešných ľudí.

Jedného dňa tento vedec pripojil detektor lži k rastline a uvažoval: „Aký pokus by som mal spraviť? Už viem, spálím jej listy a uvidím, ako zareaguje.“ Už len pri tejto myšlienke, ešte predtým, ako by rastline skutočne niečo spálil, ručička na detektore rýchlo načrtla krivku – takú, aká sa objavuje u ľudí, keď sú v nebezpečenstve a volajú o pomoc. Tento druh nadzmyslovej schopnosti, známej ako „telepatia“, je skrytá ľudská funkcia a vrodená schopnosť, ibaže s úpadkom ľudstva sa úplne vytratila. V súčasnosti ju človek môže získať len vtedy, keď prostredníctvom duchovného praktizovania opätovne nadobudne svoju pôvodnú čistotu. A predsa tu máme rastlinu s takouto schopnosťou. Hoci to môže znieť nereálne, tieto zistenia boli potvrdené skutočnými vedeckými pokusmi. Spomínaný vedec uskutočnil celý rad pokusov vrátane tých, ktoré zahŕňali telekinézu. Keď boli jeho objavy publikované, spôsobili medzinárodný rozruch.

Odvtedy sa botanici po celom svete, ako aj v našej krajine, venujú výskumu v tejto oblasti a takéto myšlienky už viac nie sú zavrňované ako pseudoveda. Ako som už naznačil, veci, ktoré ľudstvo objavilo, pozorovalo a vynašlo, predstavujú dostatočné podklady na to, aby mohla byť prepísaná zavedená vedecká literatúra. Avšak zaužívané názory je veľmi ťažké zmeniť, a tak je tu neochota uznať tieto veci a ani sa nikto nepokúsil o ich systematické spracovanie.

V parku na severovýchode Číny som raz uvidel vyschnutý borovicový háj. Skupina ľudí tam praktizovala nejaký druh *čchi-kungu*, pri ktorom sa váľali po zemi, a potom sa rukami a nohami snažili načerpať *čchi*; za krátky čas tento borovicový háj vyschol a uhynul. Sotva by sa dalo povedať, že robili niečo dobré. Skutočný praktizujúci by to považoval za zabíjanie. Keď je niekto praktizujúci, musí zmeniť svoje zlé povahové črty a stať sa dobrým človekom, ktorý sa snaží viesť svoj život v súlade s povahou vesmíru. To, čo robili tí ľudia v parku, by nebolo považované za dobré dokonca ani v očiach nepraktizujúcich. Poškodzovalo to verejný majetok, ničilo mestskú zeleň a spôsobovalo ekologickú škodu. Nebolo to dobré zo žiadneho hľadiska. Mohli si namiesto toho poslúžiť bohatou zásobou *čchi* z vesmíru. Keď niektorí ľudia dosiahnu vo svojom praktizovaní určitú úroveň, jediným mávnutím ruky dokážu zozbierať *čchi* z veľkej plochy kríkov a stromov. Avšak to, čo získajú, je len *čchi* a nech by jej mali akékoľvek množstvo, veľmi si tým nepomôžu. Niektorí ľudia chodia do parku výlučne kvôli hromadeniu *čchi* a myslia si, že nemusia robiť žiadne systematické energetické cvičenia, keďže môžu získať *čchi* jednoducho mávaním rukami počas prechádzky. Uspokojia sa len so získaním samotnej *čchi*, pretože si ju zamieňajú s niečím, čím nie je, teda s vyššou energiou. Keď sa priblížite k takémuto človeku, môžete cítiť, ako z jeho tela vyžaruje chlad, keďže *čchi* rastlín, ktorú si nahromadil, má prirodzene negatívny (*jinový*) náboj. Tí, ktorí sa venujú energetickým praxiam,

sa zvyčajne snažia o vyváženie negatívnej (*jinovej*) a pozitívnej (*jangovej*) energie v tele, kdežto ľudia, o ktorých som hovoril, majú zo svojho počínania dobrý pocit, aj keď to vedie k tomu, že zaváňajú borovicovou živcou.

Ten, kto praktizuje, získava zásluhy

Duchovná prax má jednu mimoriadne dôležitú vlastnosť, ktorú by som chcel odhaliť: teda že zásluhy získava ten, kto prax reálne vykonáva. Toto je jeden z mnohých ohľadov, v ktorom je Falun Dafa výnimočný. Po prvé, ako som už spomenul, naša prax dokázala skrátiť čas, ktorý potrebujete na cvičenia a pomohla s prípadným nedostatkom času; dosiahlo sa to tým, že vo vás pôsobia energetické mechanizmy. Po ďalšie, naše fyzické telá prechádzajú výraznými zmenami, keďže naša metóda je skutočnou praxou zušľachtovania mysle a tela. A potom je tu najdôležitejšia vlastnosť Falun Dafa, ktorú po prvýkrát odkrývam až teraz. Doposiaľ som ju neodhalil, pretože ide o niečo zásadné, čo siaha hlboko do histórie a môže to mať významný vplyv na ľudí, ktorí žijú kláštorným životom alebo sa venujú nejakej duchovnej škole. Nikto to doteraz neodhalil a ani to nebolo dovolené. Nemám však inú možnosť, než vám to prezradiť.

Niektorí moji študenti majú pocit, že im takmer každou vetou odhaľujem veľké tajomstvá života. Nie je to však tak, že by som ich svojvoľne prezrádzal. My sa snažíme zachraňovať ľudí z tohto sveta tým, že ich vedieme k vyšším duchovným úrovňam, čo si vyžaduje prevziať za nich zodpovednosť, ktorú som schopný niesť. Samozrejme, že náhodné odhaľovanie tajomstiev života by sa rovnalo ich svojvoľnému prezrádzaniu. To, čo chcem dnes objasniť, je nasledujúca vec: duchovné zásluhy získa ten, kto praktizuje. Avšak podľa toho, čo viem, všetky metódy praktizovania, ktoré v súčasnosti poznáme, nech už patria k akejkoľvek viere alebo duchovnej vetve, pracovali doposiaľ na vedľajšej duši (podvedomej mysli) a plody duchovnej práce vždy pripadli jej. Ale to, čo nazývame „pravá“ duša, sa vzťahuje na vašu vedomú myseľ – myseľ, pomocou ktorej si uvedomujete, o čom premýšľate alebo čo robíte. Toto je myseľ, ktorá skutočne predstavuje vás samotných. Nikdy však neviete, čo robí vaša vedľajšia duša. A hoci sa narodila v rovnakom čase ako vy, má rovnaké meno, ovláda to isté telo a vyzerá ako vy, prísne vzaté to nie ste vy.

Vo vesmíre platí zákon, že ten, kto vynakladá úsilie a znáša s tým spojenú stratu, by mal mať odmenu, a to platí aj pre duchovné praktizovanie. Po stáročia sa vyučovalo, že človek by si mal počas meditácie alebo duchovného rozjímania prestať uvedomovať svoje okolie, potlačiť všetky myšlienky a úplne sa stratiť v stave tranzu či vytrženia. Keď niektorí ľudia meditujú alebo rozjímajú, ubehnú im tri hodiny ako nič a druhí môžu obdivovať ich schopnosť koncentrácie. Ale nikto – vrátane ich samotných – si nikdy neuvedomil, že to neboli oni, kto v skutočnosti praktizoval. Veľavravným príkladom sú taoistické školy, ktoré učili, že „vedomá duša“ zomrie a „pôvodná duša“ sa narodí. To, čo oni nazývajú „vedomá duša“, nazývame my „pravá duša“, a to, čo oni myslia pod pojmom „pôvodná duša“, nazývame my „vedľajšia duša“. Ak by vaša vedomá duša skutočne zomrela, naozaj by ste zanikli, pretože vaša pravá duša by bola mŕtva. Raz mi niekto z inej praxe povedal, že keď praktizuje, odpúta sa vo svojej mysli až do takej miery, že nespoznáva dokonca ani najbližších členov svojej rodiny. Ďalší človek

mi hovoril, že nemusí usilovne cvičiť ako ostatní, či už za úsvitu alebo do neskorej noci, pretože keď príde domov, stačí mu len ľahnúť si na gauč a vyjsť zo svojho tela, aby praktizoval; a zatiaľ čo tam leží, môže sám seba pozorovať, ako praktizuje. Bolo mi ho do istej miery ľúto.

Prečo by však ostatní zachraňovali vedľajšiu dušu? Taoistický svätec Lu Tung-pin raz prehlásil: „Radšej spasím dušu zvieratá ako dušu človeka.“ Je skutočne ťažké dosiahnuť, aby sa ľudia duchovne prebudili, pretože bežný človek tu žije akoby zahalený pod rúskom nevedomosti a je preňho veľmi ťažké nebyť sebecký. Verte či nie, len čo sa tento seminár skončí a ľudia sa vrátia do prostredia svetskej spoločnosti, niektorí z nich sklznú do svetských spôsobov a možno neznesú, keď ich niekto vyprovokuje alebo emočne vytočí. Po čase sa prestanú považovať za praktizujúcich. Mnohé duchovné osobnosti v histórii si uvedomili, aké ťažké je spasiť človeka, pretože jeho pravá duša je nesmierne stratená. Niektorí ľudia však majú dobrú schopnosť veci rozlišovať a v slovách, ktoré niekto povie, dokážu rozpoznať múdrosť. No iní tomu stále nebudú veriť, nech by ste im vysvetlili duchovné veci akokoľvek, a budú si myslieť, že si vymýšľate. Len čo sa takíto ľudia vrátia po našich seminároch do bežného prostredia, upadnú do svojich starých spôsobov, a to aj napriek všetkej našej snahe priviesť ich k tomu, aby pracovali na svojom charaktere. Tie svetské veci sa im zdajú byť omnoho viac reálne, hmatateľné a dosiahnuteľné, a nedokážu sa ich vzdať. Takže hoci súhlasia s mojim učením, majú problém ho nasledovať. Pravú dušu je skutočne ťažké spasiť, na rozdiel od vedľajšej duše, ktorá dokáže vnímať iné dimenzie. To viedlo ľudí k záveru, že nemá veľký zmysel pokúšať sa o spásu pravej duše človeka, keďže vedľajšia duša je napokon tiež súčasťou jeho identity, takže výsledok by sa mohol javiť rovnaký. Mohlo by sa zdať, že nezáleží na tom, ktorá z tých duší získa duchovné zásluhy, keďže tak či tak by to znamenalo, že ich získate vy.

Dovoľte mi konkrétnejšie opísať, ako fungovali minulé prístupy k praktizovaniu. Človek s jasnovidnými schopnosťami môže vidieť nasledujúcu vec. Keď počas meditácie vstúpi do stavu vytrženia alebo tranzu, v tej chvíli môže zbadáť identickú verziu samého seba, ako opúšťa telo. Ak sa pokúsi rozpoznať, ktorý z nich je skutočne on, bude mať dojem, že je to ten, ktorý ostal sedieť na mieste. Keď jeho druhé ja vystúpi z tela, bude vedené k praktizovaniu v dimenzii, ktorú vyčaril jeho majster. Táto dimenzia môže mať formu dávnej spoločnosti, súčasnej spoločnosti alebo spoločnosti z paralelného sveta. Človek tam bude vedený v praktizovaní v časovom úseku, ktorý sa tu ráta za jednu až dve hodiny, a podstúpi tam početné ťažkosti. Keď jeho druhé ja skončí a vráti sa, človek v tejto dimenzii vystúpi z tranzu. To je všetko, čo mali ľudia s jasnovidnými schopnosťami dovolené vedieť.

Pre tých, ktorí nedokážu vnímať, čo sa deje, to bude ešte žalosnejšie. Keď sa im po dvoch hodinách, počas ktorých boli stratení v tranze či vytržení, vráti vedomie, nebudú vedieť, čo sa udialo. Niektorí praktizujú takým spôsobom, že zaspia na dve alebo tri hodiny, pričom všetko odovzdajú druhým. Ide o prístupy, ktoré zahŕňajú postupné praktizovanie, keď sa meditácia alebo rozjímanie vykonáva každý deň po určitý čas. Sú aj také prístupy, pri ktorých sa ukončí všetko naraz. Ako napríklad v prípade Bódhidarmu, ktorý, ako možno viete, meditoval deväť rokov otočený čelom k stene. A bolo mnoho mníchov, ktorí sedeli po celé desaťročia, pričom najdlhšia zaznamenaná doba sedenia bola vyše deväťdesiat rokov; iní sedeli dokonca ešte dlhšie. Sedeli tam bez pohnutia, hoci sa im na viečkach tvorila hrubá vrstva

prachu a na ich tele už rástla tráva. Tieto metódy sa používajú aj v určitých taoistických praxiach. Niektoré praxe Mystických ciest sa vyznačujú tým, že praktizovanie sa vykonáva v spánku, pričom ich meditačné sedenia trvajú celé desaťročia bez toho, aby sa človek čo i len raz prebudil. Kto však v týchto prípadoch praktizoval? Bola to vedľajšia duša človeka. Tí, ktorí majú schopnosť vidieť veci, vypožarovali, že [počas dlhodobej meditácie] majster vedie vedľajšiu dušu v praktizovaní. Majster jej dá pokyn, aby svedomito praktizovala a počkala na jeho návrat a potom sa vzdiali až do doby, kým táto duša nesplatí svoje veľké karmické dlhy, ktoré si pravdepodobne vytvorila a od ktorých ju majster nedokáže úplne oslobodiť.

Hoci si je tento majster dobre vedomý toho, čo sa stane po jeho odchode, musí postupovať týmto spôsobom. Keď odíde, objavia sa démoni, ktorí sa pokúsia vedľajšiu dušu vystrašiť, alebo sa premenia na atraktívne ženy, ktoré sa ju budú pokúšať zviať a podobne. Zistia však, že ona na ich podnety v skutočnosti nereaguje, keďže pre vedľajšiu dušu je duchovná prax pomerne jednoduchá a dokáže takéto triky prekuknúť. Týchto démonov to rozzúri a budú sa ju snažiť pomstychtivo zabiť. A možno to aj urobia – ukončia jej život. No len čo zomrie, jej karmické dlhy tým budú splatené. A tak sa vedľajšia duša vyslobodí a vystúpi ako kúdol dymu vznášajúci sa navôkol. Vzápätí sa s veľkou pravdepodobnosťou reinkarnuje do chudobnej rodiny, kde ju bude čakať ťažký život. Neskôr, keď dospeje a bude dosť stará na to, aby veciam porozumela, znova príde jej majster, hoci ho spočiatku zrejme nespozná. Vtedy majster použije svoje schopnosti, aby odblokoval tú časť jej pamäte, ktorá bola zapečatená. Vďaka tomu si duša spomenie na svoju minulosť a rozpozná svojho majstra. Potom jej majster naznačí, že dozrel čas na praktizovanie. A tak po uplynutí dlhých rokov začne majster napokon vyučovať vedľajšiu dušu.

Potom majster pravdepodobne vedľajšej duši oznámi, že musí odstrániť ešte mnoho pripútaností a že by mala ísť na nejaký čas putovať. Takéto putovanie so sebou prináša množstvo ťažkostí, keďže to zahŕňa túlanie sa po svete a žobranie o jedlo, pričom sa môže stretnúť s posmechom, slovnými urážkami alebo so zlým zaobchádzaním od rôznych ľudí. Môže sa stať čokoľvek. Vedľajšia duša sa však bude za každých okolností správať ako praktizujúca a bude dobre zvládať vzájomné interakcie s druhými, pričom bude dbať na svoj charakter a zlepšovať si ho, a nikdy nepodľahne množstvu svetských pokušení, s ktorými sa stretne. Po mnohých rokoch putovania sa vráti domov. Majster jej povie, že dospela k osvieteniu a duchovnému zdokonaleniu a že teraz je ten správny čas vrátiť sa späť [do fyzického tela, z ktorého vyšla] a pripraviť sa na svoj záverečný odchod, keďže jej praktizovanie bolo završené; povie jej, aby urovnala všetky zvyšné záležitosti, ktoré jej ešte mohli zostať v ľudskom svete. A tak sa vedľajšia duša po rokoch neprítomnosti vráti. Po jej návrate sa pravá duša človeka v tomto svete preberie zo stavu tranzu alebo sa prebudí zo spánku

Človek, ktorý tam sedel, však nie je ten, kto praktizoval; bola to jeho vedľajšia duša, takže zásluhy v podobe vyššej energie získa ona. No aj pravá duša toho musela dosť podstúpiť. Napokon, človek strávil najlepšie roky svojho života sedením a veľká časť jeho života v tomto svete už uplynula. Takže bude príslušne odškodnený. Po tom, čo vystúpi zo stavu tranzu, zistí, že nadobudol vyššiu energiu a nadprirodzené schopnosti a uvedomí si, že dokáže liečiť alebo robiť čokoľvek, o čo sa pokúsi. Je to však len vďaka tomu, že vedľajšia duša plní jeho želania

– z úcty voči pravej duši, ktorá riadi jeho telo a má rozhodujúce slovo. Dôvodom toho, prečo plní jeho želania, je, že tento človek tam sedel toľko rokov, až jeho život uplynul. Keď však tento človek napokon zomrie, každý pôjde svojou vlastnou cestou; vedľajšia duša ho teda opustí. V budhistickom učení by povedali, že v takejto situácii bude človek ešte stále podliehať reinkarnácii. Ale v tomto prípade sa z tela človeka zrodila vyššia bytosť, čo je mimoriadne zásluhný čin. A tak sa vo svojom nasledujúcom živote bude môcť tešiť z veľkého bohatstva alebo vplyvnej pozície. Toto je jediný spôsob, ako sa to dá riešiť. Takže duchovné úsilie tohto človeka vyjde napokon navivoč.

Museli sme prejsť mnohými ťažkosťami, aby sme dostali súhlas na zverejnenie týchto záležitostí. Odhalil som odveké tajomstvo, ktoré bolo považované za tajomstvo tajomstiev a za žiadnych okolností nesmeli byť nikdy prezradené; odhalil som podstatu nespočetného množstva duchovných praxí, ktoré tu existovali po celé veky. Teraz už viete, prečo som povedal, že táto záležitosť siaha do ďalekej minulosti. Len ťažko by ste našli nejakú školu alebo duchovnú vetvu, ktorá nepoužíva takýto prístup. Nie je to však tragické? – po všetkom tom úsilí, ktoré človek vynaloží na praktizovanie, nezíska z toho žiadnu vyššiu energiu, resp. skutočné zásluhy duchovnej práce. Nemôžeme za to však nikoho viniť. Ľudský stav je stavom nevedomosti a je mnoho vecí, ktoré ľudia nedokážu rozpoznať, aj keď sú im dané náznaky. Vyššie učenia sa im budú zdať príliš komplikované, avšak tie základnejšie a dostupnejšie ich veľmi ďaleko nedovedú. Sú dokonca takí, ktorí napriek všetkému, čo som povedal, stále dúfajú, že ich budem liečiť. Naozaj neviem, čo im na to mám povedať. My vyučujeme duchovnú prax a môžeme sa starať iba o tých, ktorí sa snažia prekročiť tento ľudský svet.

V našej praxi prináležia zásluhy vašej pravej duši, a je to práve táto duša, kto získa vyššiu energiu. Nedosiahne sa to však len tým, že sa tak jednoducho rozhodnete. Musia byť splnené určité podmienky. Pamätajte, že naša prax sa nevyhýba svetskej spoločnosti a ani vy by ste sa nemali snažiť vyhnúť jej výzvam alebo pred nimi utekať. Práve naopak, mali by ste praktizovať, zatiaľ čo ste súčasťou tejto svetskej spoločnosti a byť ostrážití voči všetkým jej nástrahám, ktoré vás obklopujú – nechať sa vedome podviesť a nebrať si to k srdcu; nebojovať s ľuďmi, keď sa vám pokúšajú vziať to, čo je vaše; zachovať si pokoj, keď ľudia robia veci, ktoré vám strpcujú život; a v tomto nepriaznivom prostredí si upevňovať vôľu, zlepšovať svoj charakter a povzniesť sa nad všetky zlé a svetské spôsoby myslenia, ktorým ste vystavení.

Potom ste to určite vy, vaša pravá duša, kto vedome znáša nepríjemnosti, prináša obeť a vzdáva sa svetských vecí. Takže duchovné zásluhy by mali pripadnúť vám, pretože ten, kto znáša stratu, by mal žať odmenu. Preto naša prax nevyžaduje odlúčenie človeka od tejto komplikovanej svetskej spoločnosti. My chceme praktizovať práve uprostred spoločnosti a všetkých jej ťažkostí, pretože chceme byť tými, ktorí z toho duchovne získajú. A aj keď sa k nám jedného dňa pridajú mnísi, stále budú musieť ísť putovať svetskou spoločnosťou.

Niektí sa ma pýtali, prečo aj iné energetické praxe, ktoré sa vykonávajú v spoločnosti, nevedú k tomu, aby duchovné zásluhy získala pravá duša. Dôvodom je, že tieto praxe sú zamerané len na zlepšovanie zdravia a telesnej kondície. Právne energetické praxe, ktoré vedú k vyšším ríšam, sa tradične odovzdávali len jedinému učeníkovi, a neboli prístupné širokej verejnosti. Vzali svojich žiakov praktizovať mimo spoločnosti a učili ich v ústraní. Za celé tie

roky nikto nevyučoval takéto niečo širšej verejnosti. My to tak robíme, pretože práve takto sa uskutočňuje naša prax a takýmto spôsobom si vyvíjame vyššiu energiu, teda naše duchovné zásluhy. Ďalším krokom bude to, že zasadíme množstvo vecí do vašej pravej duše, aby ste to boli vy, kto skutočne získa duchovné ovocie. Dovolím si povedať, že som spravil niečo nebývalé, keď som túto prax sprístupnil do takejto miery. A to vôbec nepreháňam, ako ste si už zrejme uvedomili. Aj keď niektoré moje slová môžu zniet' okázalo, pravdou je, že vo všeobecnosti odhaľujem len zlomok z toho, čo viem. To, čo som prezradil, je len malá časť z toho všetkého, čo by sa dalo povedať. V tejto chvíli vám nemôžem odhaliť žiadne vyššie a hlbšie aspekty Dafa, pretože by boli na príliš pokročilej úrovni.

Tým, že uplatňujeme takýto prístup k praktizovaniu, vám naša škola umožní, aby duchovné zásluhy získalo vaše pravé ja. Toto je skutočne po prvýkrát. V celej histórii nenájdete nič podobné. Hoci to má tú výhodu, že plody duchovnej práce pripadnú vám, má to aj svoje úskalía. Je nesmierne ťažké povzniesť sa nad takéto komplikované, svetské prostredie, ktoré skúša váš charakter prostredníctvom medziľudských záležitostí. Náročnosť spočíva v tom, že musíte zostať nepohnutí, keď vás ľudia využívajú a vy ste si toho vedomí; keď sú v stávke veci, ktoré sú pre vás dôležité; keď sa ľudia okolo vás sporia o veci alebo keď trpia tí, ktorých milujete. Musíte sa naučiť vidieť tieto veci v správnom svetle. Byť praktizujúcim nie je v žiadnom prípade jednoduché. Niekoľko mi raz povedal: „Pán Li, nestačí byť len dobrým človekom v bežnom zmysle? Je ťažké predstaviť si, že by sme sa v tejto praxi mohli dostať niekam ďalej.“ Keď som to počul, skutočne ma to veľmi zarmútilo a neodpovedal som. Charakter ľudí sa od človeka k človeku veľmi líši a každý môže dôjsť len tak ďaleko, ako mu to dovolí jeho schopnosť veriť. No akú silnú vieru máte, tak budete odmenení.

Taoistický mudrc Lao-c' raz napísal: „Môžeme hovoriť o *Tao* (Ceste), avšak nejde o bežnú cestu.“ *Tao* by nebolo vzácné, ak by to bolo niečo tak ľahko dostupné, že by sa to dalo nájsť na ulici a ktokoľvek by sa tomu mohol začať venovať a uspieť v tom. V našej škole ste to vy, kto duchovne získava tým, že prekonáva rôzne ťažkosti, a preto by ste mali čo najlepšie zapadnúť medzi bežných ľudí. Nemusíte byť teda chudobní alebo na mizine. Vašou úlohou je rozvíjať svoj charakter, zatiaľ čo ste súčasťou materiálnej spoločnosti. V tomto ohľade je naša prax výhodná – v skutočnosti najvýhodnejšia zo všetkých – v tom zmysle, že ju môžete plnohodnotne praktizovať medzi bežnými ľuďmi a nemusíte sa stať mníchmi. Ale zároveň je to na nej aj to najťažšie, pretože sa praktizuje v mimoriadne komplikovanej svetskej spoločnosti. No súčasne je to aj jej najväčšou výhodou, keďže tento prístup umožňuje získať zásluhy vášmu pravému ja. A ako som dnes odhalil, toto je ten najrozhodujúcejší aspekt našej praxe. Keď vaša pravá duša získava duchovné zásluhy, túto vyššiu energiu, získava ju, prirodzene, aj vaša vedľajšia duša. Z toho teda vyplýva, že aj ona nadobudne vyššiu energiu, keďže si ju budú vyvíjať aj všetky ostatné zložky, ktoré sú súčasťou vášho tela, rovnako ako aj všetky inteligentné bytosti a bunky v ňom. Energia pomocnej duše však nebude nikdy taká vysoká, ako je tá vaša, keďže vy ste tou hlavnou bytosťou, zatiaľ čo ona je len strážkyňou.

Keď som už toho toľko povedal, je tu ešte niečo, o čom by som mal pohovoriť. Mnohí ľudia, ktorí sa venujú duchovnej praxi, vždy túžili pokročiť k vyšším úrovňam. Cestovali široko-ďaleko a utratili mnoho peňazí v nádeji, že im uznávaný učiteľ ukáže cestu, no

bezvýsledne; napokon, reputácia človeka nie je zárukou toho, že skutočne niečo vie. Takže ich cestovanie bolo napriek všetkej tej námahe a výdavkom zbytočné. Tu vám ponúkame jedinečnú prax, ktorú sme sprístupnili všetkým a prakticky sme vám ju priniesli priamo k vašim dverám. Teraz je len otázkou, či to dokážete dobre využiť. Tí, ktorí to dokážu, budú mať možnosť duchovne napredovať, zatiaľ čo tí, ktorí toho nie sú schopní, by mali radšej prestať pomýšľať na praktizovanie nejakej duchovnej praxe; odtiaľ by vás učili už len falošné bytosti, a preto by som vám odporučil, aby ste to radšej ani neskúšali. Ak vás nedokážem spasť ja, nikto iný to nedokáže. Pravdou je, že v súčasnosti je nesmierne ťažké nájsť pravého učiteľa skutočnej praxe, ktorý by vás učil, keďže nikto to už nerobí. Dokonca aj vyššie ríše sa teraz nachádzajú v období posledných dní, respektíve „v časoch konca“, a tamojšie bytosti sa budú sotva zapodievať bežnými ľuďmi. Naša prax je nielenže najdostupnejšia, ale aj úplne prispôbená vlastnostiam, ktoré tvoria základ celej existencie. Umožní vám robiť najrýchlejší a najefektívnejší pokrok, keďže praktizovanie sa zameriava predovšetkým na vaše srdce a myseľ.

Kozmický obeh

Rád by som vám priblížil pojem, ktorý je v taoistickej praxi známy ako „kozmickej obeh“ – jeho „veľkú“, ako aj „malú“ formu. Obvykle sa tento pojem používa na označenie prepojenia dvoch energetických dráh tela – Meridiánu počatia, ktorý sa nachádza na prednej strane tela a Riadiaceho meridiánu, nachádzajúceho sa na zadnej strane tela. Tento druh kozmického obehu je však pomerne povrchný a nie je až taký významný; slúži len na zlepšenie zdravia. Nazýva sa „malý“ kozmický obeh. Existuje ďalší druh kozmického obehu, ktorý sa nepovažuje ani za malý, ani za veľký obeh, a vzniká vtedy, keď človek praktizuje meditáciu. Pohybuje sa vnútri tela a začína obedom okolo paláca Niwan, odtiaľ pokračuje smerom nadol, prejde dovnútra energetického centra, kde sa obráti a pokračuje znova smerom nahor. Ide o vnútorný okruh a skutočný kozmický obeh, ktorý vzniká počas sústredenej meditácie. Len čo sa tento okruh vytvorí, stane sa mocným energetickým prúdom, ktorý uvádza všetky energetické kanály v tele do pohybu. V taoistických praxiach sa používajú kozmické obehy, zatiaľ čo v budhistických zvyčajne nie. Možno vás teda zaujíma, aký prístup používajú budhisti. Budha počas svojho vyučovania nespomínal vyššiu energiu, akou je *kung*, avšak budhistické praxe majú svoje spôsoby, ktorými premieňajú telo prostredníctvom duchovného praktizovania. V týchto praxiach existuje energetický kanál, ktorý vychádza z plne otvoreného akupunktúrneho bodu Sto stretnutí (*paj-chuej*) na temene hlavy, pokračuje špirálovito smerom nadol, a napokon aktivuje všetky kanály v tele.

V ezoterickom budhizme sa to dosahuje prostredníctvom takzvaného „centrálneho kanála“. Niektorí ľudia sa môžu pýtať, ako je možné, že tam existuje takýto kanál, keďže v ľudskom tele sa bežne nenachádza. Pozrime sa teda na to, ako si ho môžu vyvinúť. Keď zrátame všetky energetické kanály v tele, je ich vyše desaťtisíc; križujú sa navzájom ako krvné cievy, a je ich dokonca viac ako krvných ciev. Medzi vnútornými orgánmi však nevedú krvné cievy, ale energetické kanály. Od temena hlavy smerom nadol sa v tele rozprestiera sieť kanálov, ktoré sa pretínajú zvislo aj vodorovne. Keď sa kanály [v týchto budhistických praxiach] začnú po prvýkrát spájať, nevytvoria ešte jeden rovný kanál, a preto si to môže vyžadovať určité úsilie, aby sa cez ne pretlačila energia. Postupom času sa rozšíria a spoja tak,

aby vytvorili rovný zvislý kanál. Ten potom slúži ako os, na ktorej rotujú *čakry* tela, pričom viaceré vodorovné *čakry* rozmiestnené po tele sú poháňané mysl'ou. Cieľom toho je úplne otvoriť všetky kanály tela.

Vo Falun Dafa sme nezvolili prístup, pri ktorom sa použije jeden kanál na otvorenie všetkých kanálov v tele. Naša prax vyžaduje, aby boli všetky kanály prepojené a obiehali súčasne hneď od začiatku. Začíname praktizovať na pokročilej úrovni a vynechávame tie základnejšie. Pri iných prístupoch, kde sa používa jeden kanál na otvorenie všetkých kanálov tela, nemusí stačiť dokonca ani celý život na úplné otvorenie kanálov; môže to vyžadovať desaťročia náročného praktizovania. V mnohých praxiach teda tvrdia, že jeden život nestačí na dokončenie duchovnej cesty. To je dôvod, prečo sa mnohé pokročilejšie a náročnejšie praxe snažia o predĺženie života a mnohí ich nasledovníci to aj zažívajú; život človeka sa predlži, aby mohol pokračovať vo svojom praktizovaní ešte po dlhý čas.

„Malé“ kozmické obeh v zásade slúžia na zlepšenie zdravia, zatiaľ čo tie „veľké“ slúžia na skutočné duchovné praktizovanie. Veľký kozmický obeh, o ktorom sa hovorí v taoistickej praxi, nie je ako ten náš, ktorý postupuje s veľkou intenzitou a spája všetky kanály tela tak, aby obiehali súčasne. V ich metódach prúdi energia niekoľkými kanálmi, napríklad cez tri *jinové* a tri *jangové* kanály, ktoré obiehajú okolo tela; tiahnu sa pozdĺž rúk smerom nadol k chodidlám, a potom prechádzajú od nôh smerom nahor až k vlasom na temene hlavy. Pre nich sa to ráta ako obiehajú energie cez veľký kozmický obeh. Niektorí *čchi-kungoví* majstri neučia nič o veľkom kozmickom obehu, pretože keď sa tento obeh sformuje, nasleduje praktizovanie na vyššom stupni; oni však svoju výučbu obmedzujú len na oblasť zdravia. Potom sú takí, ktorí sa to snažia vyučovať, ale nedajú svojim nasledovníkom nič, čo je k tomu potrebné. Títo študenti nemajú šancu uspieť, keďže nedostali to, čo k tomu potrebujú; možno sa pokúsia použiť svoje vlastné schopnosti mysle na jeho sformovanie, ale takto sa im to nepodarí. Pravdepodobnosť, že by sa to dosiahlo týmto spôsobom, je asi taká, ako keby sa to mohlo podariť napríklad cvičením v posilňovni. Pamätajte, že je postačujúce, ak budete robiť iba svoju časť praktizovania a o zvyšok sa postará váš učiteľ. Veľký kozmický obeh sa môže začať vyvíjať až potom, ako sú do vás vložené všetky vnútorné mechanizmy, ktoré sú k tomu potrebné.

Taoisti vždy považovali ľudské telo za miniatúrny vesmír a tvrdia, že tento vnútorný vesmír je rovnako veľký ako ten vonkajší a verne ho odzrkadľuje. Táto predstava sa môže zdať trochu prehnaná a ťažko pochopiteľná; nezdá sa, že by sa ľudské telo dalo prirovnať k vesmíru vzhľadom na jeho veľkosť. Má to však svoju logiku, ktorá sa dá vysvetliť. Súčasná fyzika sa zaoberá skúmaním zloženia hmoty a postupne prešla od skúmania molekúl, atómov, elektrónov, protónov a kvarkov až po neutrína. Na týchto úrovniach sa zatiaľ nedá mikroskopiou vypožorovať, čo existuje ešte hlbšie pod nimi, ani aké veľké častice sa tam nachádzajú; vedci nedokážu zistiť, čo existuje na ešte mikroskopickjších úrovniach. Dnešná fyzika je stále ďaleko od toho, aby sa dostala k tým najmenším časticiam vesmíru. Avšak ten, kto prekročil bežnú fyzickú formu, môže vnímať neviditeľné, miniatúrne ríše týchto častíc, keďže so zrakom, ktorý mu umožňuje vidieť zväčšene, dokáže vidieť ešte rozsiahlejšie subatomárne svety, zodpovedajúce jeho dosiahnutej duchovnej úrovni.

Budha opísal rozľahlosť vesmíru po tom, ako ju mal možnosť vidieť na svojej dosiahnutej úrovni. Vo svojom učení naznačil, že v galaxii Mliečnej cesty sú ďalšie bytosti, ktoré majú podobné fyzické telá, ako sú tie naše, a že dokonca aj v jedinom zrnku piesku možno nájsť veľké množstvo svetov. Toto sa zhoduje s poznatkami modernej fyziky, keďže obiehajú elektrónov okolo atómového jadra sa v skutočnosti nelíši od obiehania Zeme okolo Slnka. A tak Budha učil, že v menších, neviditeľných ríšach možno pozorovať veľké množstvo svetov, a to dokonca aj v jedinom zrnku piesku; čo znamená, že zrno piesku je ako vesmír, v ktorom existujú živé bytosti a množstvo rôznych vecí. Za predpokladu, že je to tak, potom vo svetoch vnútri tohto jedného zrnka piesku bude pravdepodobne takisto piesok. A dá sa očakávať, že v tomto piesku nájdeme ďalšie svety. Potom by sme teda mohli znova očakávať, že v týchto svetoch vo vnútri toho piesku opäť nájdeme piesok. Takto by sa dalo pokračovať donekonečna. Takže dokonca aj Budha, so svojou úrovňou duchovného prebudenia, dospel k záveru, že vesmír je súčasne „nekonečne veľký, ako aj nekonečne malý“. To naznačuje, že vesmír je taký veľký, že nemohol vidieť jeho vonkajšiu hranicu, a zároveň taký malý, že nedokázal určiť najmenšiu elementárnu časticu, ktorá je pôvodom hmoty.

Niektorí majstri tvrdia, že v jedinom póre pokožky je možné vidieť celé mesto s pohybujúcimi sa vlakmi a autami. Hoci to na prvý pohľad môže znieť trochu bizarne, ukáže sa to ako rozumné, ak o tom pouvažujeme z vedeckého hľadiska a s úprimnou snahou porozumieť tomu. Keď som rozprával o otváraní vnútorného oka, spomenul som, že mnohí z tých, ktorí to zažili, mohli vidieť, ako sa v oblasti svojho čela pohybujú po zdanlivo nekonečnom tuneli. Každý deň počas cvičenia alebo meditácie vidia samých seba, ako sa pohybujú vpred, pričom po stranách mŕňajú hory a rieky; prechádzajú mestami a vidia množstvo ľudí. Pravdepodobne si myslia, že je to len výplod ich fantázie. Môžem rozptýliť akékoľvek vaše pochybnosti a povedať vám, že si tie veci nevymysleli; to, čo videli, bolo úplne zreteľné. Ak je svet vo vnútri tela taký rozľahlý, ako ho videli majstri svojím vnútorným okom, nemali by sme takéto veci odpísať ako vymyslené. Pripomeňme si, že taoistické učenie už oddávna tvrdí, že ľudské telo je samo osebe vesmírom. Dá sa teda očakávať, že vzdialenosť od vášho čela po epifýzu [kde sa nachádza vnútorné oko] bude v tomto vnútornom vesmíre obrovská – bude vám to pripadať ako skutočne veľká vzdialenosť.

Keď sa človeku v priebehu praktizovania úplne vytvorí veľký kozmický obeh, prinesie mu to mimozmyslovú schopnosť. Ale skôr než prejdeme k tejto téme, mali by sme spomenúť, že veľký kozmický obeh sa zvykne nazývať aj Meridiánový obeh, Otáčanie nebies a zeme alebo Otáčanie riečnej dráhy. Keď tento obeh začne prúdiť, vytvorí energetický tok, a to dokonca aj na nízkej úrovni praktizovania. Postupom času sa jeho hustota zvýši a nadobudne vyššiu kvalitu, čím sa z neho stane veľmi hustý pás energie, ktorý sa otáča. Ak je vnútorné oko človeka otvorené na nižšej úrovni, môže spozorovať, že keď sa tento pás otáča, má schopnosť premiestňovať rôzne energie v tele z jedného miesta na druhé. Napríklad, energia srdca sa môže presunúť do čriev alebo energia pečene sa presunie do žalúdka. Tí, ktorí dokážu vnímať mikrokozmos, môžu pozorovať, že to, čo sa presúva, je pomerne objemné. Keď sa energetický pás presunie mimo tela, bude to schopnosť, ktorú ľudia nazývajú telekinéza. Ľudia so silnejšími schopnosťami môžu vykonávať väčšiu telekinézu a presúvať veľké objekty, zatiaľ čo ľudia so

slabšími schopnosťami môžu vykonávať menšiu telekinézu a pohybovať menšími predmetmi. Toto sú formy telekinézy a spôsob, ako vznikajú.

Po sformovaní veľkého kozmického obehu vstupuje človek priamo do skutočného duchovného praktizovania; a spolu s tým sa objavajú rôzne zázračné stavy a prejavy jeho energie. Jednu takúto špecifickú schopnosť možno už poznáte, ak ste niekedy čítali tradičné náboženské diela ako *Životy božských bytostí*, *Princípy kultivácie mysle a tela*, Taoistický kánon či rôzne alchymické príručky. Tieto diela hovoria o jednotlivcoch, ktorí zažili levitáciu, prípadne opisujú ľudí „poletujúcich za bieleho dňa“ – alebo inak povedané, vznášajúcich sa vo vzduchu pred zrakom ostatných. Môžem potvrdiť, že ľudia to naozaj dokážu, len čo sa im vytvorí veľký kozmický obeh. Je to jednoducho tak. Ako sa dá predpokladať, tento obeh si vytvorilo už mnoho ľudí, keďže duchovná prax má za sebou celé stáročia histórie. Nemyslím si, že budem preháňať, ak poviem, že ide o desiatky tisíc ľudí, keďže je to skutočne jedna z prvých vecí, ktorá sa u človeka počas jeho praktizovania vyvinie.

Prečo sme potom nevideli všetkých tých kultivujúcich vznášať sa vo vzduchu? Je to preto, že ľudské podmienky sa nesmú narušovať; do svetskej spoločnosti nemožno zasahovať alebo ju ovplyvňovať bez náležitého dôvodu. Ak by sme videli všetkých tých ľudí poletovať navôkol, bol by to problém. Ľudská spoločnosť by už nebola tým, čím je. Takže toto je jeden z hlavných dôvodov. Ďalším je ten, že ľudia žijúci v tomto svete tu nie sú preto, aby mohli byť ľuďmi, ale aby znova nadobudli svoju čistotu a vrátili sa do svojich pravých nebeských domovov, čo si vyžaduje vieru. Ak by ľudia na vlastné oči videli niekoho levitovať, každý by chcel začať praktizovať, a už by to viac nebola otázka viery. Takže ak máte tú schopnosť, nie je dovolené, aby vás ostatní videli levitovať alebo aby ste to ľuďom len tak predvádzali. Ľudia musia ešte stále praktizovať tak, že budú uplatňovať svoju vieru. A to je dôvod, prečo po vytvorení veľkého kozmického obehu nebudete schopní levitovať, ak je čo i len konček prsta na vašej ruke alebo nohe uzamknutý.

Tesne predtým, ako sa sformuje veľký kozmický obeh, sa niektorým ľuďom môže stať, že ich telo sa začne počas meditácie nakláňať dopredu. Je to spôsobené tým, že energia v zadnej časti tela dobre prúdi, takže je tam pocit ľahkosti, zatiaľ čo predná časť tela sa bude zdať ťažká. V iných prípadoch môžu mať ľudia naopak tendenciu nakláňať sa dozadu, keďže zadná časť tela sa zdá byť ťažká a predná časť ľahká. Ak sa energia v celom vašom tele dobre rozprúdi, môžete sa vzniesť nahor a budete mať pocit, akoby ste boli zdvíhaní zo zeme. Avšak toto je dovolené len vo výnimočných prípadoch. Tí, ktorí majú takéto schopnosti, sú často na dvoch koncoch vekovej škály: veľmi mladí a veľmi starí ľudia, najmä staršie ženy. Obe tieto skupiny majú zvyčajne málo pripútaností a je pravdepodobnejšie, že sa u nich objavia schopnosti, ako je levitácia, a dokážu si ich aj udržať. Na druhej strane, pre mužov, najmä mladých mužov, by bolo ťažké odolať pokušeniu predvádzať sa, a mohli by sa dokonca pokúsiť svojimi schopnosťami niečo získať. To je však zakázané, a preto sa ich schopnosti po vyvinutí zvyčajne zapečatia. Ak je čo i len jedna časť tela zapečatená, nebudú schopní levitovať. No nie je to tak, že by ľudia nikdy nemohli zažiť levitáciu. Možno vám bude dovolené si ju vyskúšať a niektorí z vás si ju budú môcť udržať aj naďalej.

Prípady levitovania sa vyskytli všade, kde sme robili semináre. Keď som usporiadal seminár v provincii Šan-tung, boli tam učenici z mesta Ťi-nan, ako aj z Peking, a jeden z nich sa ma spýtal: „Učiteľ, neviete, čo sa so mnou deje? Pri chôdzi sa mi často stáva, že sa začnem vznášať a to isté sa mi deje doma, keď si ľahnem spať – dokonca aj keď mám na sebe prikrývku. Stále sa vznášam ako balón.“ Podobný prípad zažila aj jedna staršia pani z provincie Kuej-čou, ktorá sa zúčastnila môjho seminára v meste Kuej-jang. Doma mala vo svojej izbe dve postele, každú pri jednej stene. Keď raz meditovala na jednej z nich, mala pocit, že sa vznáša. Otvorila oči a uvedomila si, že preletela na druhú posteľ. Pomyslela si: „Mala by som sa vrátiť,“ a s touto myšlienkou preletela späť na pôvodnú posteľ.

Ďalší prípad sa týka nášho študenta z mesta Čching-tao, ktorý meditoval na pohovke v miestnosti svojho pracoviska; bolo to počas obedňajšej prestávky, keď tam nikto nebol. Počas meditácie začal levitovať a skutočne sa vzniesol nahor – viac ako jeden meter. Niekoľkokrát sa vzniesol do výšky a potom s hlasným buchotom dopadol naspäť. Dokonca aj deka, ktorá bola zložená vedľa neho, spadla na podlahu. Bol z toho mierne nadšený, no zároveň vystrašený. Takto to pokračovalo počas celej obedňajšej prestávky, hore a dole. Napokon zazvonil kancelársky zvonec a on si pomyslel: „Ľudia by ma nemali takto vidieť. Nevedeli by, čo si o tom majú myslieť. Mal by som s tým radšej hneď prestať.“ A v tom to náhle prestalo. Môžeme teda vidieť, že starší ľudia sa dokážu lepšie ovládať. Ak by to bol niekto mladší, pravdepodobne by dúfal, že keď zazvoní zvonec, všetci hovidia levitovať a zistia, ako dobre sa mu darí v praktizovaní, keďže dokáže vzlietnuť. Nie je ľahké ovládnuť pokušenie predvádzať sa. Ak predvediete svoje schopnosti, stratia sa, keďže na to nie sú určené. Podobné skúsenosti opísali študenti z rôznych oblastí.

My chceme, aby všetky energetické kanály tela boli otvorené hneď od začiatku. Osemdesiat až deväťdesiat percent z vás bude mať teraz pocit, že vaše telo je ľahké a bez chorôb. Na tomto seminári však urobíme viac než len to, že pozdvihneme vaše telo do bodu, keď bude úplne očistené; do vášho tela zároveň vložíme množstvo vecí, aby ste si v priebehu seminárov mohli vyvinúť vyššiu energiu. To, čo robím, sa v podstate rovná tomu, akoby som vás pozdvihol a posunul ďaleko dopredu. Počas môjho vyučovania na týchto prednáškach sa vaša samotná povaha mení. Mnohí z vás sa budú po skončení tohto seminára cítiť ako noví ľudia. Zaručujem, že budete mať širší pohľad na svet a budete vedieť, čo znamená byť dobrým človekom; nebudete už viac zo života zmätení. Som o tom presvedčený. To znamená, že váš charakter bude držať krok [s fyzickými zmenami, ktoré sa u vás objavajú].

Aby sme sa teda vrátili k téme veľkého kozmického obehu, aj keď vám možno nebude dovolené levitovať, zistíte, že vaše celé telo je ľahké, akoby ste kráčali po vzduchu. Keď ste predtým bývali unavení z chôdze už po prejdení krátkej vzdialenosti, teraz budete môcť pohodlne zísť tak ďaleko, ako budete chcieť. Pri jazde na bicykli sa vám bude zdať, akoby vás niekto tlačil a neunavíte sa, nech by ste vyšli akékoľvek množstvo schodov. To vám môžem zaručiť. Tí, ktorí sa nemôžu zúčastniť seminára, ale naučia sa prax čítaním tejto knihy, takisto pocítia priaznivé účinky, ktoré im to má priniesť. Som typ človeka, ktorý keď niečo hovorí, musí povedať pravdu. Ak by som pri vyučovaní *Fa* nehovoril pravdu, tvrdil nepodložené veci alebo sa vyjadroval nepresne či nezmyselne, bolo by to z mojej strany vyučovanie zla. To, čo

robím, nie je také jednoduché; celý vesmír to pozoruje. Ak by som vás zavádzal, malo by to svoje následky.

Nasledovníci niektorých duchovných ciest sa zvyčajne nikdy nedostanú ďalej, ako po vytvorenie tohto známeho veľkého kozmického obehu, ktorý som opísal. Ale ak chcete, aby bolo vaše telo čo najefektívnejšie nahradené a premenené vysokoenergetickou látkou, tento obeh nebude postačovať. Na to je potrebný iný typ cirkulácie kozmického obehu, ktorý uvedie všetky energetické kanály vášho tela do pohybu. Nazýva sa Hlavný vertikálny obeh. Vie o ňom len veľmi málo ľudí. Tento pojem sa síce občas objavuje v knihách, no nikde nebol odhalený jeho význam a ani ho nikto nevysvetlil. Ľudia túto tému obchádzali, a akúkoľvek diskusiu o nej udržiavali len na teoretickej úrovni, keďže išlo o prísne strážené tajomstvo. Pokúsim sa vám to však vysvetliť. Tento obeh môže začať buď z akupunktúrneho bodu Sto stretnutí (*paj-chuej*) na temene hlavy alebo z bodu Stretnutie jinu (*chuej-jin*) v perineu. Takže za predpokladu, že energia vychádza z bodu Sto stretnutí, bude sa pohybovať pozdĺž hranice medzi *jinovou* (prednou) a *jangovou* (zadnou) stranou tela a bude sa presúvať od ucha pozdĺž ramena, smerujúc nadol. Prepletie sa pozdĺž každého prsta a potom zide pozdĺž bočnej strany tela, prejde popod chodidlo a bude pokračovať nahor po vnútornej strane nohy. Následne sa presunie dole po vnútornej strane druhej nohy, prejde popod druhé chodidlo, a bude pokračovať nahor po druhej strane tela. Znova sa prepletie pozdĺž každého prsta a ukončí obeh tým, že dorazí na temeno hlavy. Toto predstavuje Hlavný vertikálny obeh. Takže tu to máte opísané v niekoľkých vetách; nie je potrebné napísať o tom celú knihu, ako sa to občas robí. Nepovažujem to za žiadne veľké tajomstvo, hoci poznatky o tomto obehu boli starostlivo strážené a boli odhalené len vtedy, keď sa to dedičstvo priamo odovzdávalo učeníkovi. Aj keď som vysvetlil, o čo ide, nemali by ste sa pokúšať uviesť ho do pohybu svojou myslou, ani ho počas praktizovania akokoľvek riadiť. Vo Falun Dafa to takto nerobíme. Keď nasledujete pravú duchovnú kultivačnú cestu, ktorá vás vedie k vyšším úrovniam, nemusíte nijako siliť, aby sa niečo udialo; všetko, čo potrebujete, dostanete už hotové. Takže v našom prípade sa obeh automaticky vytvorí pomocou mechanizmov vo vašom vnútri, ktoré neustále pracujú na tom, aby vás premieňali. Keď dozrie čas, tento obeh bude prirodzene cirkulovať sám. Jedného dňa si počas praktizovania môžete všimnúť, že vaša hlava sa nakláňa na jednu stranu, čo bude znamenať, že Hlavný vertikálny obeh sa pohybuje týmto smerom; a ak sa vaša hlava nakláňa na druhú stranu, znamená to, že obeh sa pohybuje opačným smerom. Môže sa pohybovať oboma smermi.

Keď sa u človeka vyvinie veľký alebo malý kozmický obeh, jeho hlava sa môže počas meditácie kývať, čo naznačuje, že energia prúdi. Naše štvrté cvičenie, nazývané Falunový kozmický obeh, spúšťa cirkuláciu energie v tele rovnakým spôsobom ako veľký a malý kozmický obeh; a v skutočnosti bude pokračovať v cirkulácii aj po ukončení cvičenia. Toto cvičenie slúži na posilnenie mechanizmov vo vašom vnútri, čo umožňuje obehu neustále cirkulovať. V našej praxi je to *Fa*, ktorý vás zušľachtuje. A tak zvyčajne zistíte, že váš kozmický obeh koluje bez prestávky. Vrstva energetických mechanizmov umiestnených zvonka vášho tela je vrstvou hlavných, vonkajších energetických kanálov, ktoré budú vaše telo viesť tak, aby túto prácu vykonávalo automaticky – dokonca aj keď práve necvičíte. Vonkajšie kanály môžu takisto zmeniť svoj smer a nechať obiehať energiu jedným alebo druhým smerom,

pričom v každom okamihu budú pracovať na tom, aby posilnili prúdenie energie vo vašich energetických kanáloch.

V tomto bode možno premýšľať, čo je vlastne cieľom vytvárania kozmických obehov. Ich vytvorenie nie je samo osebe účelom; to, že máte prepojený obeh, nie je až také výnimočné. Cieľom ich vytvorenia je to, aby sa človeku pri jeho ďalšom napredovaní v duchovnej praxi úplne otvorili všetky energetické kanály v tele pomocou jedného okruhu, čo vám umožní práve tento kozmický obeh. My sme však pre vás to [otváranie energetických kanálov] už začali robiť. Ako budete pokračovať ďalej, pri sledovaní cirkulácie vášho veľkého kozmického obehu budete vnímať, že vaše kanály sa vo vnútri zväčšujú a rozširujú, a môžu sa rozšíriť až na šírku jedného prsta. Je to spôsobené tým, že silnejší energetický prúd vedie k rozšíreniu a rozjasneniu kanálov. To však stále nestačí. Musíte vo svojej praxi pokročiť ďalej, a to až do bodu, keď sa všetky energetické kanály vášho tela rozšíria a energia sa stane silnejšou a jasnejšou, až napokon všetky nespočetné kanály splynú do jedného celku. V tomto bode už telo nebude mať žiadne energetické kanály ani akupunktúrne body, pretože bude spojené v jeden celok. A práve to je konečným cieľom úplného otvorenia vašich kanálov: premeniť celé vaše telo na látku vysokej energie.

Ak ste vo svojom praktizovaní dosiahli túto úroveň, znamená to, že vaše telo bolo v podstate premenené vysokoenergetickou látkou. To jest, dosiahli ste najvyššiu fázu praktizovania, aká sa môže vyskytnúť v ľudskej ríši, a vaše pozemské telo dospelo k najvyššiemu stupňu svojho vývoja. Vaše telo zažije nový stav, ktorý zakrátko opíšem. V tomto bode budete mať už značné množstvo vyššej energie, resp. *kungu*. Popri tom, ako budete zušľachtľovať svoje telo počas fázy praktizovania v ľudskej ríši, vyviniete si všetky nadprirodzené schopnosti (vrodené schopnosti), ktoré sa dajú vyvinúť z ľudského tela. No keďže našu prax vykonávame v rámci spoločnosti, väčšina vašich schopností bude zapečatená a nebudete ich mať k dispozícii. Váš energetický stĺpec narastie do značnej výšky a rozmanité formy, ktoré nadobudol váš *kung*, budú jeho mocnou energiou výrazne posilnené. Avšak akékoľvek schopnosti, ktoré budete mať v tomto štádiu, budú fungovať len v tejto bezprostrednej dimenzii; nebudú mať žiaden vplyv na iné dimenzie, keďže sa zrodili z pozemského tela. Napriek tomu budú mať stále dosť podstatný význam. Tieto schopnosti budú súčasťou vašich tiel v iných dimenziách a budú sa výrazným spôsobom premieňať; budú rozmanité a bohaté a môžu byť na pohľad až desivé. Niektorí ľudia budú mať celé telo pokryté očami, ktoré vyplnia každý pór na ich pokožke, ako aj dimenzie prepojené s ich telom. Niektorí môžu mať po celom svojom tele vyobrazenia božských bytostí, ako sú *bódhisattvovia* či Budhovia, keďže toto je budhistická prax. Vaša vyššia energia môže nadobudnúť akúkoľvek podobu a môže viesť k zrodu mnohých nadprirodzených bytostí.

V tomto bode sa na vrchole vašej hlavy objaví určitý jav, ktorý sa označuje ako „tri kvetiny zoskupené na temene“. Je to na pohľad veľmi nápadný a pôsobivý jav, a môžu ho spozorovať aj tí, ktorí nemajú vnútorné oko otvorené na príliš vysokej úrovni. Na vrchole vašej hlavy sa objavajú tri kvetiny, z ktorých jedna je lotosový kvet – aj keď to nie je lotos pochádzajúci z ľudskej ríše. Ďalšie dve kvetiny sú takisto z iných svetov a každá z nich je jednoducho nádherná. Rotujú jedna za druhou na vrchole hlavy, otáčajúc sa v smere aj proti

smeru hodinových ručičiek; zároveň sa točia aj jednotlivito. Každéj kvetine prináleží vysoký stĺpec s takým priemerom, ako je priemer samotnej kvetiny a siaha vysoko do nebies. Tieto stĺpce však nie sú energetickými stĺpcami. Oni len nadobúdajú ten tvar a pôsobia nadpozemským dojmom. Ak ich uvidíte, budete naozaj ohromení. Keď vo svojej praxi dosiahnete túto úroveň, vaše telo bude čisté a svetlé, s jemnou a mladistvou pokožkou. Dosiahli ste najvyššiu fázu praktizovania v ľudskej ríši, ale to ešte neznamená koniec vašej cesty. Musíte pokračovať v praktizovaní a napredovať ďalej.

Následne príde prechodná fáza medzi tou na úrovni ľudskej ríše a za ľudskou ríšou, počas ktorej nadobudnete takzvané „krištáľovo čisté telo“. Hoci vaše telo bude v tomto bode už premenené, stále bude mať pozemskú podobu, avšak dosiahne najvyššiu možnú formu, akú je možné dosiahnuť pri praktizovaní v tejto ríši. Označuje sa ako krištáľovo čisté, pretože dosiahlo najvyšší stupeň čistoty a je zložené výlučne z vysokoenergetickej látky. Ak sa na vaše telo pozrieme vyšším zrakom, bude celé priehľadné a bude pripomínať sklo, akoby tam nič nebolo. To znamená, že vaše telo už bude sväté, keďže je zložené z vysokoenergetickej látky, na rozdiel od tela, s ktorým ste začínali. Všetky schopnosti a zázračné veci, ktoré si vaše telo vyvinulo, budú okamžite vyradené. Odložia sa do hlbšej dimenzie, keďže už nebudú slúžiť žiadnemu ďalšiemu účelu a nebude možné ich znova použiť. Ich jediným využitím môže byť to, že keď sa vaše praktizovanie jedného dňa završí a vy dosiahnete osvetlenie, budete si ich chcieť pri spätnom premietaní vašej duchovnej cesty prezrieť. Vtedy ostanú len dve veci: váš stĺpec energie a vaše anjelské telo, ktoré bude už značne veľké. Obe však budú existovať v hlbšej dimenzii a nebudú viditeľné dokonca ani pre väčšinu ľudí so schopnosťou vyššieho zraku, keďže ich videnie je zvyčajne obmedzené; vaše telo sa im bude javiť jednoducho ako priehľadné.

Ďalším praktizovaním prejdete za túto prechodnú fázu, v ktorej máte krištáľovo čisté telo, a začnete fázu praktizovania za úrovňou ľudskej ríše. V tejto novej fáze si budete naďalej zdokonaľovať svoje telo – telo, ktoré už bude božské. Bude zložené výlučne z vyššej energie a váš charakter už bude neochvejný. V tejto fáze praktizovania si budete ukovávať nové schopnosti, ktoré sú hodné označenia „božské“. Budú nekonečne mocné a schopné ovládať akúkoľvek dimenziu. Ak budete vytrvalo pokračovať vo svojom duchovnom úsilí, sami pridete na to, čo je potrebné pre praktizovanie na ešte vyšších úrovniach a čo od toho môžete očakávať.

Keď sa človek nechá príliš uniesť

Rád by som pohovoril o problémoch, ktoré pramenia z prílišného nadšenia. Je mnoho ľudí, a to nielen duchovne založených, ktorí už dlho hľadali pravdu a premýšľali o zmysle života. Vo Falun Dafa našli odpovede na mnohé ich celoživotné otázky a je len prirodzené, že budú nadšení zo všetkých nových pochopení, ktoré získajú. Viem, že tí, ktorí berú praktizovanie úprimne, si uvedomia hodnotu tohto učenia a budú si ho vážiť. No môže sa objaviť istý problém. Konkrétne, ľudia z toho budú takí nadšení, že to začnú preháňať a pri interakcii s druhými nebudú pôsobiť normálne, alebo sa budú zdať v porovnaní s ostatnými zvláštni. No ako to vidím ja, takéto niečo by sa nemalo stať.

Väčšina z vás praktizuje vo svetskej spoločnosti, a tak by ste si mali byť vedomí tejto skutočnosti a nemali by ste sa od spoločnosti dištancovať. Mali by ste udržiavať vzťahy s druhými tak, ako je to u ľudí bežné. Jediné, čím sa budete líšiť, je to, že budete pôsobiť ako niekto, kto má vynikajúci charakter a pozitívny prístup, pokúša sa byť lepším človekom a duchovne rásť, a vždy sa snaží konať správne. Niektorí z vás však pôsobia, akoby boli nenormálni alebo ľahostajní voči tomuto svetu, a ostatní sa nedokážu stotožniť s tým, čo hovoria. To by mohlo ľudí viesť k nesprávnemu záveru, že ste sa stali takíto kvôli praktizovaniu Falun Dafa a že ste sa pomiatli. Nevedeli by pochopiť, že ste boli jednoducho príliš nadšení, neboli ste racionálni a nemali ste trpezlivosť. Myslím, že budete súhlasiť s tým, že nie je správne byť v takomto stave a že je to extrémne – čo znamená, že je tam pripútanosť. Mali by ste to prekonať a namiesto toho by ste mali k životu a k praktizovaniu uprostred spoločnosti pristupovať normálne. Ak si ostatní budú myslieť, že ste ako pobláznení učením Falun Dafa, nebudú mať o vás dobrú mienku a budú si od vás držať odstup. A potom by ste už nemali príležitosti na zlepšenie svojho charakteru. Bude to naozaj problém, ak si ľudia budú myslieť, že nie ste normálni. Pamätajte teda na to, čo som povedal, a určite to riešte správne.

V našej praxi sa nepoužívajú také postupy ako v iných praxiach, kde ich nasledovníci nevnímajú plynutie času, stratia sa v stave vytrženia či tranzu a úplne sa pohrúžia do praktizovania. Pri vykonávaní našej praxe musíte zostať duchom prítomní. Často od ľudí počúvam, že keď pri cvičení zatvorí oči, začnú sa mimovoľne kolísať. Ako to vidím ja, toto by sa nemalo stávať. Problém je v tom, že keď máte privreté oči, nechávate svoju vedomú myseľ blúdiť a stalo sa to pre vás už zvykom. Avšak počas toho, ako ma počúvate, sa nekolísate. Ak by ste sa pokúsili udržať stav mysle, ktorý máte s otvorenými očami, a potom by ste ich len jemne privreli, určite by ste sa počas cvičenia nekolísali. Problém je vo vašom presvedčení, že praktizovanie sa robí takýmto spôsobom a tá myšlienka je vo vás už zakorenená; takže krátko po tom, ako zavriete oči, zmiznete a stratíte vedomie samých seba. Učíme, že vaša vedomá myseľ musí ostať bdelá a vnímajúca. Tieto cvičenia sú určené na to, aby zúšľachtovali vašu pravú dušu a aby ste pomocou nich robili pokrok tak, že zostanete duchom prítomní. Naša prax zahŕňa aj meditáciu. Pri našej meditácii si musíte byť vedomí toho, že praktizujete, nech by ste boli akokoľvek sústredení, a nesmiete upadnúť do stavu tranzu, v ktorom si nič neuvedomujete. Namiesto toho by sa mal počas sedenia v meditácii dostať veľmi príjemný pocit, akoby ste sedeli vnútri škrupiny vajíčka, keď si uvedomujete, že praktizujete, no zároveň máte pocit, akoby ste nemohli pohnúť ani svalom. V našej praxi je nevyhnutné, aby ste vstúpili do takéhoto stavu. Môžete sa stretnúť aj s nasledujúcou skúsenosťou. Počas sedenia v meditácii sa vám bude zdať, akoby vaše nohy zmizli a vy nevíete, kde sú; a rovnako tak zmizne vaše telo, ramená aj ruky, a bude sa vám zdať, akoby zostala len vaša hlava. Ako budete pokračovať ďalej, dostaví sa pocit, že zmizla dokonca aj vaša hlava a zostala už len myseľ – s nepatrným vedomím toho, že tu praktizujete. Úplne postačí, ak sa vám podarí dosiahnuť tento stav, keďže poskytuje optimálne podmienky na premenu vášho tela. A práve preto potrebujete vstúpiť do takéhoto stavu nehybnosti. Nesmiete však dovoliť, aby ste počas toho zaspali alebo boli v stave omámenia, inak plody vášho vynaloženého úsilia získa niekto iný.

Je veľmi dôležité, aby sme sa všetci vyvarovali toho, že sa budeme tým, ktorí nepraktizujú, javiť ako nenormálni. Ak budete na ľudí pôsobiť zlým dojmom a vyvoláte v nich domnienku, že Falun Dafa robí z ľudí čudákov, budete robiť Falun Dafa zlé meno. Naozaj chceme, aby ste to mali na pamäti. Mali by ste dávať pozor na to, aby ste sa v žiadnom zmysle a v žiadnom bode vášho praktizovania nenechali uniesť. Myseľ, ktorá je náchylná k takýmto extrémom, ľahko podľahne zlu.

Ako si strážiť svoju reč

V rôznych náboženských školách sa zaviedlo praktizovanie mlčanlivosti, a uplatňuje ju špecifická časť náboženskej komunity; ide konkrétne o rehoľných bratov a sestry, ktorí sa odlúčili od svetskej spoločnosti a žijú v kláštoroch. Ich prax od nich vyžaduje, aby sa úplne zdržali rozprávania. Zasvätili sa duchovnému životu a rozhodli sa odpútať od všetkého v čo najväčšej miere, veriac tomu, že čo i len jediná zlá myšlienka môže vytvoriť karmu alebo sa počítať za hriech. A hoci ste už možno počuli, že karma sa zvykne označovať ako „dobrá“ alebo „zlá“, v každom prípade to nie je niečo, čo by ste chceli ako ľudia, ktorých cieľom je stať sa „prázdny“ vo vzťahu k tomuto svetu a v istom zmysle nemať „nič“ – ako to hovoria v budhistických a taoistických vierach. Nasledovníci niektorých mníšskych škôl sa dokonca snažia zdržať akýchkoľvek činov. Zvolili si takýto prístup, keďže nedokázali rozpoznať skryté príčiny vecí a nevedeli, či by bolo vykonanie nejakej veci dobré alebo zlé; neustále by tam vyvstávala otázka, aké faktory tam zohrávajú rolu. Mnohí z ich nasledovníkov neboli na príliš pokročilej úrovni ani nedokázali tieto veci vnímať. Takže ak by niečo vykonali, museli by sa obávať, že to, čo sa im zdalo ako dobrý skutok, by sa nakoniec mohlo ukázať ako niečo zlé. Riešili to tak, že sa snažili v čo najväčšej miere praktizovať nečinnosť, pričom dúfali, že zrieknutím sa všetkého nadbytočného konania a činov sa vyhnú vytváraniu karmy. Vedeli, že ak by si vytvorili akúkoľvek karmu, budú ju musieť bolestivo splatiť. Deň dosiahnutia duchovnej dokonalosti, resp. osvietenia kultivujúceho je niečo, čo je predurčené a akákoľvek karma, ktorá by sa počas toho pridala, by mu celú cestu len sťažila. Toto objasňuje ich odmietavý postoj k činom.

V budhistickej škole je praktizovanie dobrovoľnej mlčanlivosti založené na pochopení, že akékoľvek slová, ktoré človek vysloví, sú riadené jeho myšlienkami, a že za týmito myšlienkami musí byť nevyhnutne zámer. Je veľmi pravdepodobné, že keď je človek svojím vedomím vedený k tomu, aby sformoval myšlienku, vyjadril sa k niečomu, alebo aby niečo vykonal, prípadne použil svoje zmysly či končatiny v tejto svetskej spoločnosti, pôsobí tam pripútanosť. Aby sme to objasnili, pozrime sa na určité záležitosti, ktoré niekedy ľudia medzi sebou riešia, keď o jednej osobe hovoria v dobrom, zatiaľ čo o inej v zlom, alebo keď komentujú, že niekto praktizoval dobre v porovnaní s niekým iným. Takéto komentáre odzrkadľujú problematické vzťahy medzi ľuďmi. Alebo si vezmeme niečo úplne bežné, ako napríklad, keď vyjadríte, že by ste chceli niečo spraviť alebo že chcete, aby sa niečo vykonalo určitým spôsobom. To, čo poviete, môže spôsobiť, že niekomu nechtiac ublížite alebo mu uškodíte. Takže vzhľadom na to, aké zložité môžu byť veci medzi ľuďmi, vaše slová a činy vám môžu nevedomky vytvoriť karmu. To je dôvod, prečo boli niektoré kláštory také prísne v otázke úplného zrieknutia sa rozprávania. Takže stráženie si svojej reči, resp. praktizovanie

mlčanlivosti, odjakživa zastávalo v náboženských vierach dôležité miesto, pričom doposiaľ som opisoval prístupy, ktoré uplatňovali iné školy.

Prevažná väčšina ľudí, ktorí praktizujú Falun Dafa, však vykonáva svoju prax v rámci svetskej spoločnosti (výnimkou sú tí, ktorí už predtým zložili mníšsky sľub alebo boli vysvätení), a preto je nevyhnutné, aby sme viedli normálny život vo svetskom prostredí a boli súčasťou spoločnosti. Každý má svoje zamestnanie a mal by ho vykonávať dobre. Niektoré druhy práce si vyžadujú verbálnu komunikáciu, čo by sa mohlo zdať v rozpore s cieľom praktizovania mlčanlivosti. No nie je v tom žiaden rozpor, keďže stráženie si svojej reči, ktoré praktizujeme my, je dosť odlišné od minulých prístupov k mlčanlivosti. Naša kultivačná cesta je odlišná od tých minulých, a tak sa líši aj to, čo sa od vás požaduje. Keď niečo povieme, mali by sme jednoducho rozprávať spôsobom, ktorý prináleží praktizujúcemu a nemali by sme hovoriť nič negatívne či hanlivé, alebo vyvolávajúce spory. To, čo zamýšľame povedať, by sme ako praktizujúci mali posúdiť na základe nášho učenia a zvážiť, či je to vhodné. Pokiaľ to je vhodné, potom je v poriadku to povedať. Okrem toho, ak by sme stále mlčali, bolo by ťažké predstaviť ľuďom túto prax a podeliť sa o ňu s ostatnými. To, čo robíme, je jednoducho uplatňovanie zdržanlivosti v situáciách, v ktorých by ste mohli prehovoriť z pripútanosti, ako je napríklad rozprávanie o svetských veciach nad rámec toho, čo si vyžaduje vaša práca; klebetenie s inými praktizujúcimi o nepodstatných veciach; rozprávanie vecí, pri ktorých vyzdvihujete samých seba; šírenie najnovších klebiet, ktoré ste počuli; alebo diskutovanie o svetských veciach, ktoré máte radi a sú pre vás podnetné. Myslím, že práve v týchto ohľadoch by sme si mali dávať pozor na svoju reč – to je naša verzia praktizovania mlčanlivosti. Mnísi verili, že čo i len jediná nevhodná myšlienka by mohla spôsobiť karmu alebo hriech a brali tieto veci veľmi vážne. A práve preto existovali učenia o obmedzovaní fyzickej, verbálnej a mentálnej aktivity. Fyzické činy boli obmedzované kvôli tomu, aby sa predišlo vykonaniu niečoho zlého. Mlčanlivosť sa praktizovala s cieľom obmedziť všetku verbálnu aktivitu. A mentálna aktivita bola obmedzovaná preto, aby sa myseľ udržala čistá a bez myšlienok. Tieto prísne pravidlá boli v niektorých mníšskych komunitách dosť zásadné. V našej praxi však postačí, ak budete vedieť správne posúdiť, čo je vhodné povedať, a budete sa správať podľa požiadaviek na váš charakter.

DEVIATA PREDNÁŠKA

Energetické praxe v porovnaní s bežnými cvičeniami

Mnohí ľudia často mylne pokladajú energetické praxe, resp. cvičenia, v podstate za istú formu fyzického cvičenia. Je len prirodzené, že takto uvažujú, pretože na povrchnej úrovni sú energetické a fyzické cvičenia porovnateľné, nakoľko obe podporujú fyzické zdravie. Keď sa však pozrieme na detaily techník a prístupov, ktoré používajú, ukáže sa, že sa od seba značne líšia. Cieľom fyzických cvičení je upevnenie zdravia, a tak tí, ktorí ich vykonávajú, musia vynaložiť fyzickú námahu a podstúpiť istý tréning, aby si telo udržali v kondícii. V prípade energetických cvičení je to presne naopak. Pri ich vykonávaní musí byť človek v stave pokoja, a ak je tam nejaký pohyb, je jemný, pomalý a plynulý; niekedy sa človek dokonca vôbec nehýbe. Toto sa značne odlišuje od fyzických cvičení. Hovoriac z vyššej úrovne, energetické cvičenia nemajú len zdraviu prospešné účinky, ale zahŕňajú aj vyššie a hlbšie aspekty. Obsahujú v sebe viac než len to málo, čo o nich ľudia vedia. Sú to vyššie veci a ich forma sa líši v závislosti od toho, aké sú pokročilé. Tieto praxe nie sú ani zďaleka bežnými cvičeniami.

Fyzické cvičenie sa vo svojej podstate dosť odlišuje od energetických cvičení. Športovci, najmä dnešní závodní športovci, potrebujú svoj tréning neustále posúvať na vyššiu úroveň; musia si stále udržiavať telo v špičkovej kondícii, aby spĺňali fyzické nároky dnešnej doby na súťaženie a udržali si súťažnú úroveň. Kvôli tomu musia zvyšovať intenzitu cvičenia a postarať sa o maximálne prúdenie krvi. Tým sa u športovca zlepšia metabolické funkcie, čo znamená, že sa dostáva do lepšej kondície. Športovci sa snažia zrýchliť svoj metabolizmus, keďže ich telá musia byť vždy v čo najlepšej forme na súťaženie. Ľudské telo sa skladá z nespočetného množstva buniek a všetky z nich podliehajú procesu, ktorý prebieha zhruba nasledovne. Novovzniknutá bunka, ktorá bola vytvorená bunkovým delením, je plná vitality a je pripravená na ďalší vývoj. Po tom, ako dosiahne vrchol svojho vývoja, nebude sa už môcť ďalej vyvíjať a môže iba upadať, až kým nedosiahne svoju konečnú hranicu a v tom bode ju nahradí nová bunka. Môžeme to ilustrovať na príklade dvanástich hodín dňa. Bunka, ktorá vznikne bunkovým delením o šiestej hodine ráno, sa bude počas ôsmej, deviatej a desiatej hodiny rannej ustavične vyvíjať a napredovať. Ale o dvanástej hodine už nebude schopná ďalšieho vývoja a môže len upadať. Takže hoci jej zostáva ešte polovica života, nebude už vhodná pre súťažnú kondíciu, ktorá je pre športovca potrebná.

A tak to športovci riešia tým, že zvýšia mieru fyzickej záťaže a intenzitu prúdenia krvi, následkom čoho sa vytvoria nové bunky a nahradia tie staré oveľa skôr, ako je to bežné. To potom znamená, že bunky, ktoré boli nahradené, nedokončia celý svoj životný cyklus a budú vymenené v jeho polovici. Tým sa zaistí, že telo športovca bude stále výkonné a úroveň jeho fyzickej kondície sa bude zlepšovať. Faktom však zostáva, že bunky človeka sa nemôžu deliť neobmedzene; existuje určitý limit, koľkokrát sa môže bunka rozdeliť. Predpokladajme, že jedna bunka sa môže rozdeliť stokrát (hoci v skutočnosti to môže byť aj viac ako miliónkrát) a že za normálnych podmienok by bol človek schopný žiť sto rokov. Na druhej strane, bunky športovca budú môcť dokončiť iba polovicu svojho životného cyklu, takže títo ľudia by mohli

žiť len do svojich päťdesiatich rokov. Napriek tomu to doteraz nemalo na profesionálnych športovcov výraznejší vplyv, keďže dnešná súťažná úroveň núti mnohých odísť do dôchodku už v tridsiatke. Následne sa vrátia k bežnému tréningovému režimu, pri ktorom sa ich telo až tak neopotrebováva. Záver z toho je taký, že hoci vás fyzický tréning môže dostať do dobrej kondície, je to v podstate za cenu kratšieho života. Z tohto dôvodu môže závodný športovec v tínedžerských rokoch vyzerat' ako dvadsiatnik, zatiaľ čo ten dvadsaťročný môže vyzerat', akoby mal tridsať. Športovci často budia dojem predčasného starnutia. Každý čin má svoje dôsledky, a tak by sme si mali byť vedomí toho, že všetko má svoje výhody, ale aj nevýhody. To, čo som opísal, sú dôsledky vyplývajúce z vykonávania bežného cvičenia.

V prípade energetických cvičení je to však presne naopak. Nezahrňajú dynamický pohyb, a ak tam nejaký pohyb je, zvyčajne býva uvoľnený, plynulý a pomalý, niekedy až do bodu nehybnosti. Je známe, že telo človeka dokáže byť počas meditácie natoľko nehybné, že sa spomalia aj jeho fyziologické procesy, ako napríklad tep srdca či krvný obeh. Mnohí jogíni v Indii dokážu sedieť ponorení pod vodou alebo byť zakopaní v zemi po niekoľko dní; úplne svoje telo znehybnia a dokážu ovládať dokonca úder svojho srdca. Takže za predpokladu, že bunky človeka sa normálne delia raz za deň, praktizujúci duchovnej cesty môže byť schopný spomaliť delenie svojich buniek tak, aby sa delili raz za dva dni, raz za týždeň, raz za pol mesiaca alebo dokonca raz za ešte dlhší čas. To by znamenalo, že si predlžuje svoj život. Toto je možné aj v praxiach, ktoré kultivujú iba myseľ, ale nekultivujú telo; aj v nich možno dosiahnuť dlhovekosť. Mohlo by to však vyvolať otázku, ako si môže niekto, kto nepremieňa svoje telo, predĺžiť život, keďže dĺžka života je zvyčajne pevne daná. Odpoveď je taká, že to bude možné až vtedy, keď človek dosiahne duchovnú úroveň presahujúcu tri ríše. Tento človek však bude vyzerat' dosť staro.

Existujú aj praxe, ktoré skutočne premieňajú telo. Dosahujú to tým, že neustále zhromažďujú vysokoenergetickú látku v bunkách tela. Ako sa hustota uloženej energie neustále zvyšuje, postupne potlačí bežné ľudské bunky, a nakoniec ich nahradí. To povedie ku kvalitatívnej zmene, vďaka ktorej budete vyzerat' mlado a takíto aj zostanete. Samozrejme, duchovný vývoj je dlhým procesom, ktorý si vyžaduje značné obete. Človek si musí zocel'ovať telo aj myseľ, čo je veľmi náročné. Napríklad, ste natoľko pevní, že vás už nikto nikdy „nevyvedie z miery“? Dokážete byť v stave, že na vás svetské veci už nemajú žiaden vplyv? Je naozaj ťažké dospieť do tohto bodu; nie je to niečo, čo sa dá len tak ľahko dosiahnuť. Vaše myslenie a vaša cnosť musia najprv dospieť do určitého bodu.

Po dlhú dobu si ľudia mylne plietli energetické cvičenia s bežnými fyzickými cvičeniami, pričom v skutočnosti sa obe značne rozchádzajú a vo svojej podstate sa líšia. Energetické cvičenia sú podobné fyzickým cvičeniam len vtedy, ak sa praktizujú na ich úplne základnej úrovni kvôli zdraviu a fyzickej kondícii, kde sa pozornosť sústreďuje na základnú energiu *čchi*. Na pokročilejších úrovniach sú však energetické cvičenia úplne odlišné. Prečistenie tela, ku ktorému pri nich dochádza, má vyšší účel, a preto je v nich potrebné nasledovať vyššie princípy. Naproti tomu, fyzické cvičenie je len bežnou aktivitou.

Mysel' a myšlienky

Keď ľudia diskutujú o „myšlienkach“, v skutočnosti hovoria o mentálnych procesoch. Tu by som rád predostrel duchovný pohľad na myšlienky a s nimi súvisiace mentálne procesy, a pozrel sa na to, aké rozličné formy tieto procesy (resp. myšlienky) nadobúdajú a ako vznikajú. Mnohé otázky týkajúce sa myslenia stále nie sú zodpovedané lekárskou vedou, keďže myslenie nie je tak ľahko uchopiteľné ako vonkajšie, povrchové vrstvy tela. Myšlienky existujú na hlbších úrovniach reality a v rôznych dimenziách majú rôznu podobu. Avšak nefungujú tak, ako sa nazdávajú niektorí učitelia energetických praxí. Títo ľudia neboli schopní náležite vysvetliť princíp fungovania myšlienok, keďže tomu úplne nerozumejú. Domnievajú sa, že keď svojím mozgom vytvorí myšlienku, môžu vykonať určité veci a myslia si, že to, čo sa následne udeje, je vykonané ich mysl'ou, resp. myšlienkami. Ale v skutočnosti to tak nie je.

Najskôr sa pozrime na to, odkiaľ myšlienky pochádzajú. V starovekej Číne existoval výraz „premýšľať srdcom“. Je to zvláštne slovné spojenie, no malo svoje opodstatnenie. Veda starovekej Číny bola veľmi pokročilá, keďže jej výskum sa zameriaval na spojitosť medzi ľudským telom, živými tvormi a vesmírom. V tom čase boli ľudia, ktorí naozaj cítili, že ich srdce premýšľa, pričom iní mohli cítiť, že premýšľa ich mozog. Ako sa to dá vysvetliť? V skutočnosti na tom bolo niečo pravdy. Duša bežného človeka je zvyčajne pomerne malá, no myšlienky pochádzajú práve z nej, a nie z mozgu. Táto duša nemusí zotrvávať vždy len v hlave, v paláci Niwan – resp. „v epifyze“, povediac to lekárskou terminológiou. Keď sa duša nachádza v paláci Niwan, človek môže mať pocit, že jeho mozog premýšľa alebo vysiela signály; a keď je v srdci, môže mať skutočne pocit, že premýšľa jeho srdce.

Ako som už povedal, ľudské telo je miniatúrny vesmír, pričom v telách praktizujúcich sa nachádza množstvo nadprirodzených bytostí, a každá z nich môže meniť svoje miesto. Napríklad, ak sa vaša duša premiestni do oblasti žalúdka, môžete mať skutočne pocit, že premýšľate svojím žalúdkom; alebo ak sa presunie do vášho lýtka či päty, môžete mať pocit, že premýšľate lýtkom alebo pätou. Nech to znie akokoľvek neuveriteľne, je to naozaj možné. Môžete to vnímať dokonca ešte skôr, ako vo svojej praxi výrazne pokročíte. Vďaka tomu, že máte dušu, temperament, povahu a osobnostné črty, ste plnohodnotnou, jedinečnou individualitou, a nielen fyzickým telom. Čo potom vykonáva mozog? Ja považujem mozog v tejto fyzickej dimenzii jednoducho za spracovávajúcu továreň. Myšlienky, ktoré máte, v skutočnosti pochádzajú z vašej duše, no neprichádzajú vo forme jazyka. Ide o to, že vaša duša vysiela do mozgu istý druh kozmického signálu, ktorý so sebou nesie určitú myšlienku. Keď tento signál prijmete, slúži ako podnet, ktorý sa v mozgu premietne do určitej vyjadrovacej formy, napríklad do reči, ktorou hovoríte, do gestikulácie rúk, výrazu v očiach alebo do celkovej reči vášho tela. Toto je úlohou mozgu. Podnet alebo myšlienka v skutočnosti pochádza z vašej duše. Ľudia si zvyčajne myslia, že ich myšlienky sú jednoducho výsledkom samotnej činnosti mozgu. Pravdou však je, že tam výrazne pôsobí duša, a keď sa nachádza v srdci, môže to vyvolať pocit, že myslíte svojím srdcom.

Vedci zaoberajúci sa výskumom ľudského tela si myslia, že mozog vysiela niečo ako elektrické vlny. Nebudem rozoberať, čo konkrétne to je, poznamenám len, že podľa týchto

vedcov *má* myšlienka aj svoju hmotnú podstatu, čo by znamenalo, že to, o čom som práve hovoril, nie je až také nereálne. Potom si môžeme položiť otázku, aký je vlastne účel mozgu. Rôzni majstri tvrdia, že pomocou svojich myšlienok dokážu vykonať nadľudské veci, ako napríklad pohybovať fyzickými predmetmi, otvoriť niekomu vnútorné oko alebo liečiť. Hovoria to preto, že si nie sú vedomí svojich schopností. Vedia len to, že veci sa im dejú jednoducho pomyslením na ne. V skutočnosti však ide o to, že ich *schopnosti* konajú na príkaz myšlienok, ktoré sa nachádzajú v ich mozgu; samotná myseľ nerobí vôbec nič. Takže určité veci, ktoré praktizujúci dokážu vykonať, sú v skutočnosti výsledkom schopností, ktorými disponujú.

Nadprirodzené schopnosti sú vrozenými schopnosťami tela, lenže postupne, ako sa spoločnosť vyvíjala a ľudská myseľ sa stávala zložitejšou, tieto schopnosti zoslabli, keďže ľudia prikladali čoraz väčšiu dôležitosť tomu, čo je „tu a teraz“ a stále viac sa spoliehali na najnovšie technológie. Ak chcete znovu získať svoje vrozené schopnosti, musíte sa v praktizovaní snažiť o to, aby ste boli autentickí, stali sa čistými ako kedysi, a aby ste znovu nadobudli svoju pôvodnú povahu – alebo ako sa to nazýva v taoistickej škole – „vrátili sa k svojmu pôvodnému, pravému ja“. Takže to, čo sa dnes považuje za duševné, resp. nadprirodzené schopnosti, sú v skutočnosti vrozené schopnosti človeka. Táto spoločnosť nezažíva „pokrok“, ako by sa mohlo zdať, ale v skutočnosti upadá. Vzďaľuje sa od povahy vesmíru. Spomenul som známe podobenstvo o Majstrovi Čang Kuovi, ktorý jazdil na oslovi sediac otočený chrbtom napred, čo nemusí dávať zmysel. Čang takto začal jazdiť potom, ako si uvedomil, že ísť *dopredu* v skutočnosti znamená pohybovať sa *dozadu* a že človek sa čoraz viac odkláňa od povahy vesmíru. V dôsledku veľkých zmien vo vesmíre sa mnohí ľudia morálne skazili, pričom ľudia v Číne, kde je všetko stále viac zamerané na zisk, sú toho názorným príkladom; čoraz viac sa odchyľujú od vlastností vesmíru *čen*, *šan*, *žen*. Tí, ktorí sa nechali strhnúť týmito svetskými trendmi, nedokážu vnímať, ako veľmi sa hodnoty zmenili. Niektorí si dokonca myslia, že veci sú skvelé. Iba tí, ktorých myseľ sa pozdvihla pomocou duchovnej kultivácie, dokážu rozoznať žalostný stav dnešných ľudských hodnôt.

Niektorí učitelia energetických praxí tvrdia, že dokážu „sprístupniť“ alebo „odblokovať“ vaše nadprirodzené schopnosti, ale to je zavádzajúce. Nadprirodzené schopnosti totiž nebudú fungovať, keď nie sú posilnené vlastnou energiou človeka. Ak k tomu nedôjde, nedá sa pre toho človeka nič urobiť. Najprv si ich človek musí vyvinúť svojou vlastnou energiou a priviesť ich k zrelosti. A dokonca aj v prípadoch, keď sa zdá, že učiteľ niekomu aktivoval schopnosti, v skutočnosti sa tak nestalo. Jednoducho len prepojil myseľ daného človeka so schopnosťami, ktoré už mal vyvinuté, takže tie teraz reagujú na príkazy jeho myšlienok, a tým vytvárajú účinok. Títo učitelia teda nemajú dôvod tvrdiť, že niekomu odblokovali schopnosti. V skutočnosti sa vytvorilo len isté prepojenie, nešlo o nič viac.

Myšlienky ľudí, ktorí sa venujú duchovnej praxi, dokážu primäť ich schopnosti k tomu, aby vykonávali veci, zatiaľ čo myšlienky bežných ľudí riadia ich končatiny a zmyslové orgány, aby vykonávali veci. Je to podobné tomu, ako keď prevádzkové oddelenie alebo kancelária riaditeľa vydáva pokyny, ktoré sú následne vykonávané rôznymi oddeleniami vo firme. Alebo ako keď veliteľský úrad v armáde vydá rozkaz zo svojho veliteľského stanovišťa a vojaci sú

následne zmobilizovaní, aby rozkaz vykonali. O tejto téme som pri mnohých príležitostiach diskutoval s vedúcimi miestnych *čchi-kungových* organizácií, keď som cestoval počas usporadúvania seminárov. Boli prekvapení mojimi vyjadreniami, keďže stále sa snažili napájať na „potenciálnu energiu“ a „vedomie“ mysle; neuvedomovali si, že tam nie je nič, na čo by sa dalo napojiť. Ich úsilie bolo po celý čas založené na nesprávnom predpoklade. Pre výskum vyšších funkcií ľudského tela by bolo prospešné, ak by nastala zmena v prístupe a v spôsobe myslenia, keďže bežné spôsoby vyvodzovania záverov a analýzy nie sú vhodné na skúmanie záležitostí vyššej úrovne.

Myšlienky sa môžu prejavovať v rozličných formách, ako to vyplýva z celého radu rôznych pojmov, ktorými ich ľudia označujú, ako napríklad nevedomie, podvedomie, inšpirácia alebo sny. Poďme sa venovať téme snov. Duchovní učitelia sa zdráhajú vysvetliť, ako vlastne sny fungujú. Ide o mimoriadne komplexné javy, keďže vo chvíli vášho narodenia sa v rôznych dimenziách vesmíru zrodili súčasne s vami ďalšie vaše paralelné „ja“ a tvoria s vami jedno celistvé telo prepojené myslou; vo svojom tele máte tiež hlavnú dušu, vedľajšiu dušu a celý rad nadprirodzených bytostí, z ktorých každá má svoju vlastnú podobu; a všetky bunky, spolu s vašimi vnútornými orgánmi, odrážajú vaše podoby a energie v iných dimenziách. Vždy tu existovala otázka, čo spôsobuje zdanlivú náhodnosť snov. Lekárska veda to pripisuje zmenám mozgových vln, čo je merateľná forma, ktorú nadobúdajú sny v tejto dimenzii. Ale tieto vlny sú v skutočnosti odozvami na odkazy z iných dimenzií. Nech je to akokoľvek, nemusíte sa zaoberať tým, čo sa deje v snoch, v ktorých je všetko nejasné a zmätené, pretože tieto sny nie sú také podstatné. Existuje však jeden druh snov, ktoré *sú* dôležité, a tie by sa nemali považovať iba za „sny“. Ide o sny, v ktorých vaša vlastná myseľ – čiže vaša pravá duša – videla, že s vami nadviazal kontakt niekto z rodiny alebo sa niečo odohralo veľmi živo, prípadne ste boli svedkom alebo priamym účastníkom nejakej situácie. V týchto prípadoch vaša pravá duša naozaj niečo zažila v inej dimenzii, keďže vaša myseľ bola jasná a všetko bolo ako živé. To, čo ste zažili, sa skutočne stalo, ibaže sa to udialo v inej fyzickej dimenzii a v inom časopriestore. Preto by sa takéto veci nemali odpísať len ako sny, hoci vaše telo v tomto svete spalo a bolo v stave, ktorý sa považuje za snívanie. Sny sú však dôležité len v takýchto prípadoch.

Treba poznamenať, že pojmy ako inšpirácia, podvedomie a nevedomie nepochádzajú od vedcov, ale od rôznych intelektuálov; tí svoje teórie založili len na bežných duševných javoch, ktoré poznali. Takže nie sú príliš vedecky podložené. Poďme sa pozrieť na to, čo sa rozumie pod pojmom nevedomie. Tento pojem sa nedá ľahko vysvetliť a celý koncept je nesprávne definovaný, pretože energie a informácie z iných dimenzií, ktoré ovplyvňujú ľudí, sú príliš komplikované, a tak sa často mylne považujú za pamäťové stopy. Naproti tomu, podvedomie sa dá vysvetliť ľahšie. Podľa definície tohto pojmu ide spravidla o to, že človek robí niečo bez toho, aby si to uvedomoval, resp. robí to „podvedome“, čiže nie úmyselne. Niekedy používame aj pojem „podvedomá myseľ“. Keď človek uvoľní svoju vedomú myseľ alebo keď nemá svoje myslenie pod kontrolou, napríklad keď sníva alebo vyzerá neprítomne, podvedomá myseľ (čiže vedľajšia duša) môže ľahko riadiť jeho myšlienky. A práve v týchto momentoch, keď nie je úplne duchom prítomný, môže cez neho konať podvedomá myseľ. Zvyčajne tá situácia nedopadne zle, keďže podvedomá myseľ nie je ovplyvnená týmto svetom a môže vidieť veci

také, aké naozaj sú; napokon, prebýva v inej dimenzii. Keď sa tento človek zobudí alebo sa z toho stavu preberie, môže si pomyslieť: „Páni, to som naozaj pobabral,“ alebo „Neurobil by som to, keby som dával pozor.“ Ale keď to prehodnotí o niekoľko dní alebo o pár týždňov, možno bude príjemne prekvapený, ako dobre to vyriešil alebo spravil. Toto sa stáva bežne. Bolo to vykonané znamenite, pretože podvedomá myseľ nemyslela na okamžité, krátkodobé dôsledky; vedela, že z dlhodobého hľadiska to bude to najlepšie. V iných prípadoch, kde nejde o dlhodobé dôsledky a záleží len na prítomnom momente, je pravdepodobné, že to, čo podvedomie nechá človeka vykonať, bude v danej chvíli spravené výborne.

Existuje ďalšia forma [„podvedomej“] duševnej aktivity, ktorá sa zvyčajne vyskytuje u ľudí s vynikajúcou vrodenu základňou. Jedná sa o ňu vtedy, keď človek robí veci pod vedením vyšších bytostí. Samozrejme, toto je úplne iná situácia, ktorú tu nebudeme rozoberať. Chcem sa zamerať na formy vedomia, ktoré pochádzajú z nášho vlastného ja.

„Inšpirácia“ je ďalším pojmom, resp. konceptom, ktorý pochádza od intelektuálov. Vo všeobecnosti sa o inšpirácii hovorí vtedy, keď sa vedomosti, ktoré človek nahromadil, vynoria nečakane a spontánne, ako záblesk. Z hľadiska teórie materializmu to však nedáva veľký zmysel, keďže podľa nej by mal byť ľudský mozog tým bystrejší, čím viac vedomostí človek získa a čím viac svoj mozog počas života používa, pričom nadobudnuté vedomosti by mal mať kedykoľvek k dispozícii; to, čo ľudia nazývajú inšpiráciou, by teda nemalo byť vôbec potrebné. Typickým príkladom inšpirácie je, keď človek nad niečím premýšľa tak tuho, až je z toho v koncoch; keď napríklad dostane spisovateľský blok alebo keď mu dochádzajú nápady pri skladaní piesne; prípadne keď sa zasekne vo vedeckom výskume. Z toho namáhania mozgu môže byť človek úplne vyčerpaný, všade okolo neho sú porozhadzované cigaretové ohorky, no stále sa nedokáže pohnúť z miesta. Vo chvíli frustrácie sa nakoniec rozhodne dať si prestávku, a práve v tom momente sa zvyčajne objaví inšpirácia. Počas prestávky sa uvoľní, odloží danú záležitosť bokom a zrazu zistí, že sa v jeho mysli bez akéhokoľvek úsilia vynorí riešenie. [Jeho snahu predtým blokovalo to, že] jeho vedomá myseľ prebrala kontrolu, a čím väčšiu kontrolu má, tým je menej pravdepodobné, že sa do toho zapoja iné bytosti. Takže inšpirácia sa väčšinou dostaví za okolností, ktoré som práve opísal.

Pozrime sa teda na to, ako prichádza inšpirácia. Keď je mozog človeka riadený jeho racionálnou, vedomou myseľou, je len malá šanca, že sa zapojí podvedomá myseľ. Čím intenzívnejšie človek premýšľa, tým pevnejšiu kontrolu uplatňuje jeho vedomá myseľ. Podvedomá myseľ človeka je súčasťou jeho tela, bola zrodená spolu s ním z materského lona a ovláda časť jeho tela. Ak človek nad niečím premýšľa tak intenzívne, až ho z toho bolí hlava, ak mu dochádzajú nápady a je to preňho úmorné, rovnako ťažko to znáša aj jeho podvedomá myseľ, a takisto môže mať bolesti hlavy. No keď sa jeho vedomá myseľ uvoľní a popustí kontrolu, podvedomie môže vyslať do mozgu všetky vedomosti, ktoré o danej veci má. Môže vidieť pravú podobu vecí, keďže prebýva v inej dimenzii; s jeho pomocou tak človek dokáže urobiť prielom a dokončiť to, na čom pracoval.

Niektorí ľudia si to môžu vysvetliť tak, že by teda mali využívať svoje podvedomie, ako je to uvedené na lístku, ktorý mi práve niekto poslal, a pýtal sa, ako sa spojiť s podvedomím.

To však nie je niečo, čo by ste dokázali spraviť, ak ste ešte len začali praktizovať a vaše schopnosti sú obmedzené. V tomto bode by ste sa s ním radšej nemali pokúšať spájať, keďže je pravdepodobné, že ste motivovaní nejakou pripútanosťou. Alebo si možno myslíte, že podvedomie by sa dalo využiť v prospech ľudstva a spoločnosti. Ani toto však neprichádza do úvahy, pretože to, čo vie vaše podvedomie, je takisto obmedzené – obmedzuje ho dimenzia, v ktorej existuje. Vedomosti, ktoré má, nepresahujú jeho vlastnú dimenziu. Ale vesmír má mimoriadne zložitú štruktúru, s nesmiernie spleťtými dimenziami a početnými rovinami existencie, medzi ktorými sa nachádzajú aj vertikálne roviny obsahujúce mnoho ďalších dimenzií. Vývoj udalostí v tomto svete je riadený vyššími bytosťami, ktoré prebývajú vo vyšších ríšach a všetko, čo sa deje na tejto Zemi, prebieha podľa vopred stanovených zákonitostí, ktoré tu pôsobia.

Udalosti v tomto ľudskom svete sa odvíjajú podľa zákonitostí historického vývoja. Takže hoci si môžete želať urýchliť vývoj v takej či onakej forme alebo uskutočniť určitý cieľ, vaše želania sa nemusia zhodovať so želaniami vyšších bytostí [ktoré o týchto veciach rozhodujú]. Napríklad, je dosť pravdepodobné, že predstavy o moderných lietadlách, vlakoch a bicykloch sa objavili už v starobylej spoločnosti, ibaže nemohli byť zrealizované, pretože ešte nenastal ten správny okamih v histórii. Ľudia si naopak všeobecne myslia, že dôvodom, prečo sa tieto vynálezy nikdy neuskutočnili, bolo to, že veda bola v minulosti obmedzená. Pravdou však je, že samotné tempo vedeckého vývoja je podmienené historickými usporiadaniami. Tým je povedané, že veci sa nemusia nutne vyvíjať podľa vašich predstáv. Samozrejme, existujú prípady, keď podvedomie človeka zohráva v jeho živote aktívnu úlohu. Napríklad, istý spisovateľ tvrdí, že dokáže napísať desaťtisíc slov denne a ani sa neunaví; slová k nemu jednoducho prichádzajú a jeho diela sa tešia veľkej obľube. Ako asi tušíte, je to výsledok spolupráce jeho vedomej a podvedomej mysle, pričom podvedomá myseľ prevzala polovicu práce. Ale toto je skôr zriedkavé. Vo väčšine prípadov sa podvedomie človeka nijako nezapája. Akékoľvek pokusy z vašej strany o jeho zapojenie nepovedú k dobrému výsledku a môžu dopadnúť presne opačne, ako ste zamýšľali.

Čistá a pokojná myseľ

Mnohí ľudia majú pri vykonávaní meditačných cvičení problém upokojiť svoju myseľ, a tak vyhľadávajú učiteľov v nádeji, že nájdu odpoveď na to, prečo majú takú aktívnu myseľ. Ich myseľ je skutočne ako rozbúrené more, v ktorom sa víria všemožné veci. To im znemožňuje dosiahnuť stav pokoja a sústredenia. Keď nevedia prísť na to, čo je príčinou, môžu si myslieť, že na to stačí nájsť len správnu techniku alebo vyhľadať učiteľa, ktorý by im prezradil svoje tajomstvá a dúfajú, že práve to im prinesie pokoj, ktorý hľadajú. Takže ako to vidím ja, svoje nádeje vkladajú do iných. Skutočný pokrok však môžete dosiahnuť len pozeraním sa *do seba* a zameraním sa na svoju myseľ. To je jediná cesta, ako urobiť skutočný pokrok a zažiť pokoj pri meditácii. Jedine takto sa vám to podarí. Vaša schopnosť sústredenia a upokojenia mysle je odrazom vášho duchovného pokroku.

Iba tí, ktorí majú vynikajúcu vrodennú základňu, dokážu svoju myseľ utíšiť, kedykoľvek chcú; pre priemerného človeka je to jednoducho nemožné. Skutočná príčina toho, prečo

nedokážete utíšiť svoju myseľ, nespočíva vo vašej technike alebo v odhalení tajomstva úspechu; ide skôr o to, že vaša myseľ, resp. to, čo máte vo svojom srdci, nie je čisté. Ak vo svojom každodennom živote nedokážete s druhými vychádzať dobre a konáte sebecky z rôznych citových pohnútok alebo kvôli svetským túžbam či pripútanostiam, a ak sa nedokážete nad tieto veci povzniesť a brať ich zľahka, bude pre vás ťažké upokojiť svoju myseľ. Napriek tomu sa niektorí ľudia pokúšajú prebojovať všetkými tými blúdiacimi myšlienkami, ktoré sa im počas praktizovania neustále vynárajú a snažia sa ich len nasilu zahnať namiesto toho, aby pochopili, že je to o vnútornej čistote. Podstata však spočíva práve v tom.

Mohla by tu vzniknúť námietka, že niektorí učitelia predsa *vyučujú* metódy, ktoré údajne upokojujú myseľ, ako napríklad „sústredenie sa na jediný bod“, vizualizácia, zameranie pozornosti, resp. upretie pohľadu na energetické centrum tela, či odriekanie Budhovho mena. Sú to však viac než len metódy; vyžadujú si zároveň určité majstrovstvo. Takéto majstrovstvo pochádza z kultivovania mysle a z postupovania k vyšším úrovniam praxe; dosiahnutie pokoja nie je len o použití takej či onakej techniky. Tí, čo o tom pochybujú, si môžu tieto metódy vyskúšať a uvidíme, ako ďaleko sa im podarí dostať, keďže sú stále spútaní mnohými túžbami a silnými pripútanosťami, ktoré ešte neopustili. Keď počujem ľudí tvrdiť, že dokážu utíšiť svoju myseľ iba samotným odriekaním Budhovho mena, som voči tomu skeptický. Ak si napríklad ľudia myslia, že budhizmus Čistej zeme je jednoducho o odriekaní mena Budhu Amitábhu, pochybujem, že to niekedy vyskúšali. Povedal by som, že pokoj mysle je otázkou majstrovstva a nedá sa dosiahnuť tak ľahko, ako to ľudia tvrdia. V žiadnej duchovnej škole sa nedosahuje ľahko.

Hoci je všeobecne známe, že Budha vyučoval praktizovanie meditácie, už menej známe je to, čo v jeho učení meditácii predchádzalo: bolo to dodržiavanie duchovných prikázaní, ktorých cieľom bolo skoncovať s túžbami a vášňami človeka. A až potom, keď sa človek od všetkého oprostí, bude schopný sústredene meditovať. Má to teda svoju logickú nadväznosť. Meditácia je totiž záležitosťou majstrovstva. Od Budhových nasledovníkov sa však neočakávalo, že budú dodržiavať prikázania hneď od prvého dňa. Namiesto toho sa mali všetkého zlého zrieknuť postupne, a tým sa mala zvýšiť ich schopnosť meditačného sústredenia. Podobne aj odriekanie Budhovho mena si vyžaduje plnú pozornosť a prázdnu myseľ. Počas toho, ako človek opakovane odrieka Budhovo meno, všetky ostatné oblasti jeho mozgu znecitlivejú; človek nebude vnímať nič iné a táto jediná myšlienka nahradí všetky ostatné, pričom každé písmeno z Budhovho mena sa vynorí pred jeho očami. To si, samozrejme, vyžaduje určité majstrovstvo. Nie je to niečo, čo by sa dalo dosiahnuť hneď na začiatku, a rovnako je to s upokojením mysle. Všetci, ktorí o tom pochybujú, si to môžu vyskúšať. Zistia však, že hoci ústami niečo aktívne odriekajú, ich myseľ blúdi sem a tam. Môžu premýšľať o tom, ako zle sa k nim správa ich nadriadený v práci alebo ako ich ukrátili na posledných prémiech. Keď sa im v mysli vynorí viac takýchto myšlienok, a to dokonca aj počas odriekania Budhovho mena, môže ich to rozrušiť. Takto sa potom ťažko dosiahne cieľ praktizovania. To znamená, že dokonca aj samotné odriekanie Budhovho mena si vyžaduje majstrovstvo, a pokiaľ myseľ človeka nie je čistá, nepôjde to ľahko. Ďalším príkladom sú ľudia, ktorí sa s otvoreným vnútorným okom uprene pozerajú na energetické centrum tela v oblasti spodnej časti brucha; ak je tento energetický zhluk čistý, bude to v tej oblasti žiarivo jasné, a

ak nie je čistý, bude to tam, naopak, tmavé. Ale ani v tomto prípade nie je upokojenie mysle len o uprenom pozeraní sa na svoje brucho. Nie je to otázka techniky. Rozhodujúce je to, či je vaša myseľ čistá, resp. či máte čisté myšlienky. Predpokladajme, že niekto použije túto metódu, zahľadí sa dovnútra svojho energetického centra a uvidí žiariaci zhluk energie, čo ho veľmi poteší. Zakrátko sa však jeho pozornosť môže obrátiť k novému domu a začne premýšľať o tom, ktorá izba bude patriť jeho synovi, ktorá jeho dcére, ktorá bude preňho a jeho manželku, alebo ako by mohli izbu v strede využívať ako obývačku. Bude z toho celý nadšený a možno dokonca začne premýšľať o tom, ako by tento sen uskutočnil. Keď je však vaša myseľ zahltená takýmito vecami, len ťažko sa dá dosiahnuť pokoj mysle. Skúste si to porovnať s nasledujúcim prístupom: prísť do tohto sveta je ako ubytovať sa v hoteli, ktorý po krátkom pobyte narýchlo opustíte. Niektorí ľudia sú však k tomuto miestu natoľko pripútaní, že nemajú záujem odísť. Zabudli na svoje skutočné domovy.

V pravej duchovnej praxi ide o to, aby ste kultivovali svoju myseľ, neustále na sebe pracovali a zamýšľali sa nad tým, akú úlohu vo veciach zohrávate, namiesto obviňovania okolností. Existuje škola praktizovania, ktorá učí, že „Budha je v mysli“, a je na tom niečo pravdy. Niektorí ľudia si to však nesprávne vysvetľujú v tom zmysle, že *oni sami* sú v skutočnosti Budhom, keďže Budha je v ich mysli. Avšak mýlia sa; nemôže to mať tento význam. Chce sa tým povedať, že *kľúčom k úspešnému praktizovaniu* je vaša myseľ. Chápať to v tom význame, že Budha je vo vás, je prehnané. Božskosť sa dá získať len prostredníctvom duchovného zušľachtovania.

Dôvodom toho, prečo nedokázate dosiahnuť vnútorný pokoj alebo sústredenie, je to, že vaša myseľ nie je prázdna a že ste vo svojom praktizovaní ešte nedosiahli dostatočnú úroveň. Koncentrácia sa vyvíja postupne, od povrchnej po hlbokú, a je úzko spojená s vaším duchovným napredovaním. Keď sa vám podarí odstrániť nejakú pripútanosť, pokročíte vo svojom praktizovaní a váš pokoj sa prehĺbi. Povedal by som teda, že spoliehanie sa na takú či onakú metódu je to isté ako hľadanie *vonku*. A to je presne to, čo ľudia počas ich duchovnej cesty privádza na scestie a prináša im problémy. V budhizme sa dokonca hovorí, že ak hľadáte pomoc vonku alebo zvaľujete vinu na okolnosti, „skĺzli ste na zlé chodníčky“. Skutočné praktizovanie je o práci na svojej mysli, a len pozdvihnutím svojho myslenia budete schopní dosiahnuť stav úplného pokoja a odpútania sa od vecí. Iba kultivovaním svojho charakteru sa prispôsobíte vlastnostiam vesmíru, zbavíte sa všetkých zlých vecí, ako sú túžby a pripútanosti, vypudíte zlé látky zo svojho tela a budete môcť postúpiť nahor. Vďaka týmto zmenám už viac nebudete obmedzovaní povahou vesmíru a vaša cnosť, ktorá fyzicky existuje, sa premení na vyššiu energiu. Teraz by už malo byť zrejmé, ako to všetko navzájom úzko súvisí.

Práve som teda opísal vnútornú príčinu toho, prečo ľudia nevedia dosiahnuť pokoj alebo stíšenie počas praktizovania: nedokážu sami seba primäť k tomu, aby robili to, čo by mal byť schopný robiť praktizujúci. V súčasnosti existujú aj vonkajšie faktory, ktoré môžu vážne ovplyvniť praktizujúcich a ohroziť ich duchovný pokrok. Za posledné desaťročia sa v Číne uvoľnili politické obmedzenia v snahe oživiť ekonomiku, a zaviedli sa reformy na „otvorenie“ krajiny. Doviezlo sa množstvo nových technológií a životná úroveň sa zvýšila. Nech sa na to spýtate kohokoľvek, povie vám, že je to dobrá vec. Ale všetko má svoje výhody aj nevýhody,

a preto by sme sa mali pozerat' na obe stránky veci. Spolu s reformami a uvoľnením sa do Číny dostali aj všemožné zlé veci. Aby sa zvýšil predaj kníh a časopisov, pridáva sa do nich sexuálny obsah, inak by vydavatelia mali problém ich predat'. Zdá sa, že sledovanosť filmov a televíznych programov klesá, ak v nich nie sú žiadne postel'né scény, a tak sa tam pridávajú z obavy, že by sa znížil príjem z predaja lístkov alebo klesla sledovanosť. Väčšina z toho, čo sa dnes považuje za „umenie“, necháva ľudí v úžase, ako by sa niečo také vôbec mohlo považovať za umenie. V tradičnom čínskom umení, ktorého počiatky siahajú až do staroveku, sa určite nič také nevyskytovalo. A mal by som dodať, že kultúrne tradície Číny neboli vymyslené alebo zostavené nejakými ľuďmi. Ako som už naznačil pri rozprávaní o prehistorických kultúrach, všetko má svoj vyšší pôvod. V súčasnosti sa však hodnoty ľudí zmenili a pokrivil; zmenila sa dokonca aj definícia toho, čo je dobré a čo zlé. Napriek tomu, že ľudstvo prešlo týmito zmenami, vlastnosti a štandardy vesmíru, ktoré sú jediným kritériom na hodnotenie človeka – *čen, šan, žen* – sa *nezmenili* a ani sa nikdy nezmenia. Ak má praktizujúci vystúpiť nad bežnú úroveň, musí sa riadiť týmito vlastnosťami, a nie tým, čo je všeobecne uznávané. Okrem vyššie spomínaných vecí existujú aj ďalšie vonkajšie faktory, ktoré do vás môžu zasahovať, ako napríklad homosexualita, sexuálne pokušenie, užívanie návykových látok a iné nevhodné veci.

Môžeme sa len domnievať, ako by sa tento svet, ktorý dospel až do takéhoto stavu, vyvíjal ďalej, ak by to pokračovalo týmto smerom. To však nebude dovolené. Ak to nenapravia ľudia, napravia to nebesá. Katastrofy, ktoré postihovali ľudstvo, prichádzali vždy v časoch, ako sú tieto. Na mojich seminároch som sa vyhýbal rozprávaniu o katastrofách. Avšak v náboženstvách sa o nich hovorí, a stali sa tak trochu horúcou témou. Rád by som len predostrel otázku, ako veľmi to môže byť pre ľudí nebezpečné, keď sa morálne hodnoty tak výrazne zmenili a ľudia dnes voči sebe prechovávajú toľko nevraživosti. To znamená, že náš duchovný pokrok je vážne skúšaný naším okolitým prostredím; s nemravnými obrázkami ste dnes konfrontovaní dokonca aj na verejnosti.

Taoistický mudrc Lao-c' napísal: „Keď nadpriemerný človek počuje o *Tao*, bude ho praktizovať usilovne.“ Nadpriemerný človek si uvedomí, aké ťažké je získať pravé učenie, a tak sa chopí tejto príležitosti a začne praktizovať. Ako to vidím ja, zložitú prostredie, akým je dnešný svet, sa nakoniec môže ukázať ako dobrá vec, pretože práve to je potrebné na ukovanie skutočne výnimočného človeka. Musíte byť vo svojom praktizovaní naozaj pevní, aby ste sa v takomto prostredí povzniesli nad ostatných.

Verím, že pre človeka, ktorý je skutočne odhodlaný praktizovať, je zložitú prostredie dobrá vec. Ak by okolo vás neboli žiadne spory alebo príležitosti pracovať na svojom charaktere, nemali by ste žiadnu možnosť duchovne napredovať. Ak by všetci spolu dobre vychádzali, nebolo by možné dosiahnuť duchovný pokrok. Lao-c' písal aj o „priemernom človeku, ktorý počul o *Tao*“. Takýto človek bude len priemerným učeníkom, pre ktorého je v poriadku, keď praktizuje, rovnako ako keď nepraktizuje, a ktorý to nakoniec zvládne len veľmi ťažko. Sú tu dnes aj takí, ktorým sa pozdáva to, čo vyučujem, no len čo sa vrátia späť do spoločnosti, môžu podľahnúť vábeniu svetských vecí. No nech by sa vám tie veci zdali akokoľvek reálne, dokonca aj milionári a veľmi bohatí ľudia si na konci svojho života uvedomili, že v skutočnosti nemajú nič – že materiálne bohatstvo si po skončení tohto života

nemôžete vziať so sebou, takže v konečnom dôsledku je bezcenné. Naproti tomu, vyššia energia je taká cenná práve preto, že v okamihu smrti *odíde* s vami. Vaša duša si ju preniesie do vášho nasledujúceho života. Veríme, že duša je nesmrteľná a tento koncept nepovažujeme za mylný alebo čisto teoretický. Hoci sa bunky vášho fyzického tela môžu v tejto dimenzii po smrti rozložiť, v iných dimenziách, ktoré sú zložené z menších častíc, vaše telo v skutočnosti nezaniklo. Iba sa, takpovediac, zbavilo svojej schránky.

Všetko, o čom som hovoril, súvisí s charakterom. Budha, ako aj Bódhidharma poznamenali, že na území Číny ležiacej na Východe sa budú rodiť ľudia veľkých cností. Celé generácie čínskych obyvateľov a mníchov boli hrdé na túto skutočnosť. Vychádza to však z nesprávneho pochopenia: rozumeli tomu tak, že Číňania sú obdarení duchovnými kvalitami. Mnohí tým boli dokonca potešení a samolúbo verili, že sú skutočne výnimoční a že Čína je domovom duchovne vyspelých ľudí. Väčšina z nich však nemá jasno v tom, ako to bolo myslené a vôbec sa nezamysleli nad tým, prečo práve v *Číne* možno vidieť takéto osobnosti. Ako to už často býva, len málokto dokáže pochopiť vyjadrenia tých, ktorí dosiahli duchovnú dokonalosť [ako napríklad Budha alebo Bódhidharma], keďže ich sféry myslenia a stavy vedomia sú vzdialené ľudskému chápaniu. Myslím, že vám to nemusím bližšie vysvetľovať, aby ste to pochopili: veľký duchovný pokrok je možné dosiahnuť len v tom najzložitejšom prostredí, keď ste obklopení tými najkomplikovanejšími ľuďmi.

Vrodená základňa človeka

Vrodená základňa človeka je určená tým, koľko látky, zvanej cnosť, nesie jeho telo v inej dimenzii. Ak má človek menej cností a viac čiernej látky, má slabú základňu, keďže to znamená, že v sebe nesie viac karmy. Zatiaľ čo človek, ktorý má viac cností, teda veľa bielej látky, bude mať dobrú základňu; nesie v sebe menej karmy. Takže ľudia nesú dva druhy látok, bielu a čiernu, pričom tieto dve látky sa na seba môžu vzájomne premieňať. Pamätajte, že bielu látku môžete získať, keď prejdete ťažkosťami, bolesťou alebo utrpením, ako aj robením dobrých skutkov; zatiaľ čo čierna látka pochádza z robenia nesprávnych vecí alebo zlých skutkov, a označuje sa ako karma. Takže obe tieto látky pochádzajú z vašich činov. Môžu pochádzať aj z minulých životov. Obidve sa totiž hromadia počas vašich životov a tiahnu sa s vami z ďalekej minulosti, pričom putujú s vašou dušou z jedného života do druhého. Takže veríme, že karma aj cnosť sa môžu v priebehu času nahromadiť a dediť v rodine z generácie na generáciu. Niekedy si spomeniem, ako ľudia v starobylej Číne, alebo dokonca aj dnešní starší ľudia, zvykli hovoriť o tom, ako si predchádzajúce generácie v rodine hromadili cnosť a pripomínali ľuďom, aby si ju uchovávali a nestrácali ju. To, čo hovorili, bolo pozoruhodne hlboké; bolo v tom mnoho pravdy.

Od kvality vrodenej základne závisí, akú bude mať človek schopnosť veriť. Človek s dobrou základňou bude mať väčšiu vieru vzhľadom na všetku tú bielu látku, ktorú má. Táto látka je v súlade s vesmírom a vlastnosťami *čen*, *šan*, *žen*, a nie je od nich nijako oddelená. A tak sa tieto vlastnosti môžu bez prekážky prejavíť v jeho tele a byť s ním v priamom spojení. Avšak človek so slabou základňou bude mať slabšiu vieru. Je to preto, že v prípade čiernej látky je to naopak. Pochádza z robenia nesprávnych vecí a je v rozpore s vlastnosťami vesmíru,

takže človeka od týchto vlastností oddelí. Ak je tejto čiernej látky príliš veľa, obalí jeho telo svojím vlastným poľom, a ako sa bude toto pole rozširovať, jeho hustota a hrúbka sa zväčší, čím postupne oslabí vieru človeka. Dôjde k tomu preto, že táto čierna látka, ktorú si na seba človek sám priviedol, ho odreže od vesmírnych vlastností *čen, šan, žen*. Takíto ľudia zvyčajne ťažšie dôverujú duchovnej praxi, ich viera je tým oslabená a karma tak pre nich predstavuje väčšiu prekážku. A čím je to bolestivejšie, tým menej budú veriť. Takže v tomto prípade je veľmi ťažké duchovne napredovať.

Pre tých, ktorí majú viac bielej látky, bude duchovná prax jednoduchšia, pretože pokiaľ stelesňujú vlastnosti vesmíru a zlepšujú si svoj charakter, ich cnosť sa bude priamo premieňať na vyššiu energiu. Na druhej strane, tí, ktorí majú viac čiernej látky, musia prejsť dodatočnou procedúrou. Dá sa to prirovnať k výrobe v továrni. Zatiaľ čo iní prichádzajú praktizovať s hotovým materiálom, títo ľudia si prinesú surový materiál, ktorý si vyžaduje dodatočný proces spracovania. Takže budú musieť najprv trpieť, aby si zmenšili svoju karmu a premenili ju na bielu látku. A až potom, keď sa tá karma premení na cnosť, budú si môcť pomocou praktizovania vyvinúť vyššiu energiu. Avšak títo ľudia majú zvyčajne slabšiu vieru. Keď musia trpieť viac, ich viera sa tým oslabí a bude im to pripadať neznesiteľné. Takže pre tých, ktorí majú veľa čiernej látky, je praktizovanie náročnejšie. To je práve dôvod, prečo si učitelia taoistických praxí, ako aj praxí odovzdávaných po priamej duchovnej línii, zvykli vyberať učeníkov, a nie naopak; vyberali si učeníkov na základe toho, koľko karmy a cnosti niesli vo svojich telách.

Hoci vrodená základňa človeka obvykle určuje stupeň jeho viery, nemusí to platiť vždy. Niektorí ľudia majú slabú základňu, no ich domáce prostredie je po duchovnej stránke bohaté, keďže mnohí členovia rodiny sú nábožensky veriaci alebo sa venujú energetickým praxiam, a veria v duchovné veci. U človeka, ktorý by inak nebol veľmi veriaci, to môže vypestovať vieru a prehľbiť ju. To znamená, že okrem základne človeka tam pôsobia aj ďalšie faktory. A naopak, existujú aj prípady, keď u ľudí s dobrou základňou bola ich schopnosť veriť značne oslabená, a to najmä kvôli bezduchému vzdelaniu, ktorého sa im dostalo v tomto materialistickom svete; môže to z nich spraviť predpojatých ľudí, ktorí budú pochybovať o všetkom, čo sa formálne nenaučili. V Číne sa to v poslednej dobe prejavuje ešte zreteľnejšie, keďže školské vzdelávanie naučilo ľudí rozmyšľať čierno-bielo.

Uvediem jeden názorný príklad. Raz som počas druhého dňa seminára prednášal o vnútornom oku. Bol tam jeden človek s výbornou základňou, a tak som otvoril jeho vnútorné oko na veľmi vysokej úrovni. Videl mnoho vecí, ktoré ostatní nedokázali vidieť. Veľmi ho to prekvapilo a všetkým povedal, že videl *faluny*, ktoré ako snehové vločky padali na ľudí prítomných na mojom seminári; hovoril aj o tom, ako vyzeralo moje skutočné telo a ako sa zjavila moja aura; ako vyzeral *falun* a koľko tam bolo duchovných tiel. Videl tiež, že som vyučoval na viacerých úrovniach a že *faluny* upravovali telá tých, ktorí boli na seminári. Videl dokonca aj to, že zatiaľ čo som tu vyučoval, moje energetické telá súčasne vyučovali na mnohých ďalších úrovniach, a že nad hlavami sa vznášali anjelské víly, ktoré rozhadzovali kvety, ako aj mnoho ďalších vecí. To, že toho dokázal vidieť tak veľa, naznačuje, že mal vynikajúcu základňu. No potom, ako to všetko opísal, zakončil to slovami, že on na takéto veci

neverí. Niektoré z nich však boli potvrdené najnovšími vedeckými poznatkami a mnohé ďalšie by sa dali vysvetliť na základe toho, čo nám dnešná veda ponúka. A niektoré z týchto vecí sme tu už vysvetlili. Poznatky nadobudnuté z energetickej praxe v skutočnosti presahujú poznatky súčasnej vedy. Takže teraz by ste už mali rozumieť tomu, že dobrá základňa človeka sa nemusí vždy pretaviť do silnej viery.

Osvietenie

Čo v skutočnosti znamená byť „osvietený“? Tento pojem má náboženský pôvod. V budhistickom ponímaní sa vzťahuje na to, ako človek porozumel Budhovmu učeniu a používa sa v zmysle jeho duchovného pochopenia tohto učenia, ako aj v zmysle konečného prebudenia; súvisí teda s múdrosťou. V súčasnosti sa však ten istý výraz používa v Číne aj vo svetskom prostredí a označujú sa ním ľudia, ktorí sú šikovní a vedia, ako si získať priazeň svojho nadriadeného. O takýchto ľuďoch sa hovorí, že sú skutočne „osvietení“, keďže mnohí si myslia, že toto je ten význam. Veci však často nie sú také, ako si ich ľudia vysvetľujú a zistíte to aj sami, ak sa na ne dokážete pozrieť z trochu vyššieho uhla pohľadu. Keď používame pojem „osvietený“, vôbec to nie je vo svetskom zmysle. Človeka, ktorý je príliš chytrý, by sme považovali skôr za *neosvieteného*. Takýto typ človeka bude robiť svoju prácu iba povrchne a bude sa starať len o to, aby získal pochvalu od svojich nadriadených, a tak sa môže stať, že nakoniec zostane dlžný iným – ktorí to musia dokončiť zaňho a spraviť skutočnú prácu, ktorú on zanedbal. Vďaka svojej chytrosti si môže nájsť spôsoby, ako si pripísať zásluhy a prílepiť si, ale bude to na úkor iných; nikdy nebude ťahať za kratší koniec, čo však znamená, že zaň budú ťahať druhí. Takýto človek bude čoraz viac pohltý svetskými vecami, čím sa stane ešte úzkoprsejším, a bude sa domnievať, že materiálne veci by si nemal nechať ujsť. To ho môže viesť k tomu, že sa bude považovať za človeka, ktorý je „praktický“ a vždy dosiahne to, čo chce.

Ľudia to určitým spôsobom obdivujú. Ja by som však povedal, že na tom nie je nič obdivuhodné. Takýto život je únavnejší, ako si dokážete predstaviť. Tento človek má zlé stravovacie návyky, zanedbáva spánok a pravdepodobne sa obáva strát dokonca aj v snoch. Je nesmierne malicherný, pokiaľ ide o svetské veci. Musí byť naozaj únavný viesť takýto život. My, naopak, učíme, že ťažkú situáciu môžete zmeniť už len tým, že spravíte malý ústupok. Ale človek, ktorého som opisoval, neustúpi, a tak je jeho život príšerne únavný. V žiadnom prípade to nie je niekto, z koho by ste si mali brať príklad. Veriaci ľudia považujú niekoho takého za stratenú dušu, keďže úplne prepadol obyčajným, svetským veciam. Pravdepodobne si nevezme k srdcu žiadnu dobre mienenú radu o tom, ako sa stať cnostnejším, a na predstavu, že by sa mal venovať duchovnej praxi, zareaguje s absolútnou nedôverou. Bude ju považovať za absurdnú a bude si myslieť, že to môže robiť len hlupák, ktorý sa chce trýzniť – alebo ten, koho ľudia nazývajú „Ah Q“ – keďže to od človeka vyžaduje, aby nikdy neoplácal zlo ani nereagoval na zlomyseľnosť, ba dokonca aby bol za to vďačný. Takéto veci sú pre niekoho takého nepochopiteľné a pravdepodobne si bude myslieť, že to, čo robíte, nedáva zmysel, a že ste hlúpi. Ako si určite viete predstaviť, pre takéhoto človeka bude ťažké niečo také pochopiť.

Prirodzene, my by sme takého človeka nenazvali „osvieteným“. Tých, ktorí sú „hlúpi“ – povediac to jeho výrazom – by sme považovali za oveľa osvietenejších, než je on. Samozrejme, na tom, akí sme, nie je v skutočnosti nič hlúpe. Ide skôr o to, že si nerobíme príliš veľké starosti o svetské veci, bez ktorých sa ľudia zvyčajne nedokážu v živote zaobiť a ktoré považujú za také dôležité; pričom v iných otázkach sme veľmi bystrí. Vo veciach, ktoré robíme, či už ide o vedecký výskum alebo úlohy pridelené v práci, sme veľmi svedomití a pozorní, a robíme ich dobre. To, čo berieme zľahka, sú tie triviálne veci, ako napríklad svetský zisk či medziľudské záležitosti. Môžete si byť istí, že nikto, kto za niečo stojí, vás kvôli tomu nebude považovať za hlúpeho.

A ako sa ukazuje, dokonca aj ten, kto by naozaj mohol byť považovaný za „hlupáka“, je pravým opakom, ak sa na to pozrieme z hľadiska vyššej logiky. Človek, ktorý je mentálne zaostalý, nie je schopný konať závažnejšie zlé skutky v svetskom zmysle, ani spriadať intrigy voči iným; a nebude robiť veci kvôli vlastnému egu. Takže nebude mrhať svojou cnosťou. Druhí mu však môžu dávať svoju cnosť. Možno mu budú fyzicky ubližovať alebo sa mu budú vysmievat', čo mu v oboch prípadoch prinesie cnosť – niečo mimoriadne cenné. Ako sme už povedali, čokoľvek, čo človek v tomto vesmíre získa, ho bude niečo stáť. Takže keď sa niekto vysmieva zaostalému človeku alebo mu nadáva, hneď ako otvorí ústa, časť cnosti prejde k dotyčnému na druhej strane. A tak stratí cnosť, pretože s danou osobou zaobchádzal zle zo sebeckých dôvodov. Podobne to bude aj v prípade, keď niekto zaostalému človeku fyzicky ublíži; presunie sa tak naňho ďalší kus cnosti. Zatiaľ čo je tento zaostalý človek šikanovaný alebo mu fyzicky ubližujú, možno sa len usmeje, takmer akoby to vítal, a akoby na nejakej úrovni vedel, že tým získava cnosť, a nehodlá z nej odmietnuť ani len kúsok. Takže ak sa na to pozrieme z hľadiska vyššej logiky, kto z nich je múdrejší? Ukazuje sa, že je to práve ten mentálne zaostalý človek. Nestráca pri tom všetkom ani kúsok cnosti, zatiaľ čo druhá strana naňho hádže cnosť, ktorú on nevracia a s radosťou ju v plnej miere prijíma. Nech by bol v tomto živote akokoľvek „hlúpy“, v budúcom živote už nebude, pretože jeho duša nie je hlúpa. Je teda niečo pravdy na náboženskom presvedčení, že cnostní ľudia budú mať požehnanie v budúcom živote, pretože požehnania pochádzajú z cnosti.

Veríme, že cnosť môže byť premenená na vyššiu energiu, a to bez nutnosti akýchkoľvek prechodných krokov. To znamená, že je to práve cnosť vo svojej premenenej forme, ktorá určuje vašu duchovnú úroveň, keďže sa mení na vyššiu energiu. Takže potom, ako sa premení, bude určovať vašu dosiahnutú úroveň a vašu duchovnú silu. Neznamená to teda, že by ste si ju mali vážiť? Okrem toho, sprevádza vás z jedného života do druhého. V budhizme sa hovorí, že vaša nebeská pozícia je odrazom vašej dosiahnutej úrovne; vypovedá teda o vašom vynaloženom úsilí. V náboženstve sa verí, že tí, ktorí sa narodili s väčšou cnosťou, resp. požehnaním, sa môžu tešiť z veľkého bohatstva či vysokého postavenia. Naproti tomu, tí, ktorým cnosť chýba, nemusia byť úspešní dokonca ani pri zobrazení jedla, keďže nebudú mať žiadnu cnosť na výmenu; napokon, nič nie je v živote zadarmo. To, čomu čelí človek bez cnosti, je skutočná smrť, pri ktorej zanikne telo aj duša.

Bol raz jeden *čchi-kungový* majster, ktorého úroveň bola dosť vysoká, keď začal verejne vyučovať. Neskôr však prepadol sláve a bohatstvu, a tak sa jeho učiteľ rozhodol odviesť jeho

pomocnú dušu; v skutočnosti to bola pomocná duša, kto praktizoval. Predtým, keď tam bola jeho pomocná duša ešte prítomná, všetko, čo robil, bolo riadené ňou. Jedným z príkladov je situácia, keď sa ňuho na pracovisku prideliť byty. Jeho nadriadený vyhlásil, že každý, kto potrebuje byt, môže prísť a opísať svoju situáciu a požiadavky. Všetci teda začali opisovať svoju situáciu, no tento človek nepovedal nič. Keď potom prišlo na rozhodnutie, zodpovedný pracovník usúdil, že práve on tento byt potrebuje viac ako ostatní a že by mal byť pridelený jemu. Ostatní namietali a trvali na tom, že by ho mali dostať oni a neustále opakovali, ako veľmi ho potrebujú. Tento človek jednoducho povedal: „Jeden z vás si ho teda môže vziať.“ Ak by niekto takto zareagoval za normálnych okolností, ľudia by ho nazvali „hlupákom“, ale niektorí z prítomných vedeli, že sa venuje duchovnej praxi a spýtali sa ho, čo by teda vlastne chcel, keď ho neláka ani byt zadarmo! On odpovedal: „Budem spokojný s čímkoľvek, čo ľudia nechcú.“ Nepovedal to preto, že by bol hlúpy, ale preto, že svetské veci bral veľmi zľahka a veril na nasledovanie prirodzeného priebehu; mal úplne triezvy úsudok. Ostatní naňho naliehali, aby uviedol nejaký príklad, keďže si nevedeli predstaviť, čo by ľudia „nechceli“. On odvetil: „Vystačím si s kameňmi ležiacimi na zemi, do ktorých každý len tak kope a nikto ich nechce.“ Bežnému človeku to nemusí dávať zmysel; jeho úroveň myslenia nie je dostatočná na to, aby tú myšlienku pochopil. Samozrejme, tento muž sa nechystal zbierať kamene. Vyjadril skôr istý princíp, ktorý si však bežný človek neuvedomuje: neusilovať sa o svetské veci. Povedzme si niečo o kameňoch. Možno viete, že niektoré náboženské texty opisujú všetko na nebesiach ako zlaté – počnúc stromami a zemou až po vtáky, kvety a obydlia, ba dokonca aj telá vyšších bytostí sú vraj vytvorené z trblietavého zlata. Kamene sú tam vzácnosťou, a tak sa povráva, že v skutočnosti ich používajú ako platidlo. Samozrejme, muž, ktorého som opísal, tam so sebou neplánoval priniesť kamene. Medzi riadkami skôr naznačoval vyššiu pravdu, ktorej však bežný človek nedokáže porozumieť. Praktizujúci sa rozhodne nebude zapodievať túžbami, ktorými sú ľudia zvyčajne pohltení, a nebude prikladať svetským veciam veľkú váhu. Čo však vo svojom živote určite získa, sú vyššie veci, ktoré ľudia bežne získať nemôžu – aj keby sa o nich dozvedeli a chceli by ich.

Toto je teda jeden z významov pojmu „osvietený“ a súvisí s porozumením, ku ktorému ľudia dospejú počas svojho duchovného vývoja. V Číne sa dnes tento pojem používa vo svetskom zmysle, teda v opačnom význame, ako ho používame my. Avšak osvietenie vo svojom najpravejšom zmysle slova presahuje rámec toho, čo som opísal. Spočíva v tom, či sa veriaci človek dokáže pevne držať vedenia svojho učiteľa, keď sa stretne s ťažkosťami – nech už je to v akejkoľvek praxi alebo viere – a či bude pamätať na to, že jeho život je duchovným životom, či bude vidieť situáciu takú, aká naozaj je, a či ju dokáže prijať a vyriešiť podľa toho, ako to určuje jeho cesta praktizovania. Niektorí ľudia však takýmto veciam jednoducho neveria a nazdávajú sa, že môžu získať viac, keď budú žiť svetským životom. Je pre nich ťažké tomu veriť, pretože nie sú ochotní otvoriť svoju myseľ. Napríklad, niektorí ľudia sú tu len kvôli uzdraveniu, a keď im vysvetlím, že tento druh praxe na to nie je určený, odradí ich to a po zvyšok času už nebudú ochotní prijať nič z toho, čo poviem.

V niektorých prípadoch sa ľudia nesprávajú veľmi osvietene, ako napríklad, keď si robia poznámky v mojich knihách. Ľudia s otvoreným vnútorným okom videli, že táto kniha je plná žiarivých farieb a vyžaruje zlatisté svetlo, pričom za každým slovom sa nachádza moje

duchovné telo. Môžete si byť istí, že si nevymýšľam, ani sa vás nesnažím nijako zavádzať. Každá poznámka, ktorú tam niekto napíše, je tmavá. Myslím si, že ak máte jasno v tom, na čo táto kniha slúži – že vás vedie k vyšším duchovným úrovniam – ani by vám nenapadlo to spraviť. Nad niektorými vecami by ste sa mali viac zamyslieť. Nemali by ste si azda vážiť knihu, ktorá môže viesť vašu prax? A pritom ste možno veľmi úctiví k sakrálnym soškám, ktoré máte doma, pričom dávate pozor, aby ste sa ich ani len nedotkli a denne sa k nim modlíte, hoci všetko to uctievanie nemožno považovať za skutočné praktizovanie. Ale znesvätili by ste takéto hlboké učenie Dafa, ktoré má moc skutočne vás viesť v duchovnom praktizovaní.

Pojem „osvietený“ by sa mal správnejšie používať v súvislosti s tým, ako dobre človek rozumie veciam, ktoré sa mu dejú počas jeho duchovného zdokonaľovania alebo ako rozumie učeniu, ktoré mu odovzdal jeho učiteľ. Toto však nemožno považovať za *úplné* osvietenie. Aby sa človek stal úplne osvieteným, bude musieť od začiatku svojho praktizovania využiť zostávajúce roky svojho života na to, aby sa snažil neustále napredovať a odstraňovať svoje pripútanosti, potreby a túžby. A v tomto procese bude získavať čoraz viac vyššej energie, až nakoniec dospeje do konečnej fázy praktizovania. V tom bode sa všetka jeho cnosť, ktorá je hmotná, premení na vyššiu energiu, a on bude na konci svojej cesty usporiadanej jeho učiteľom. Všetko, čo bolo dovtedy v jeho tele uzamknuté, sa výbuchom otvorí. Jeho vnútorné oko dosiahne najvyšší bod tej úrovne, na ktorej sa nachádza a bude schopný vidieť do všetkých dimenzií existujúcich na jeho úrovni; bude môcť vidieť hmotu a nadprirodzené bytosti, ktoré existujú v každom príslušnom časopriestore; a uvidí tiež Pravdu vesmíru. Bude disponovať zázračnými schopnosťami, vďaka ktorým bude môcť vidieť vyššie bytosti v mnohých ríšach, a zároveň s nimi komunikovať. Myslím, že by ste súhlasili s tým, že v tomto bode je už „osvietenou“ bytosťou – teda niekým, kto dosiahol prebudenie prostredníctvom duchovného praktizovania. V terminológii starobylej Indie by sme povedali, že sa stal „Budhom“.

Forma osvietenia, ktorú som práve opísal, je jedným druhom úplného osvietenia, nazývaným „náhle osvietenie“. V prípade náhleho osvietenia je človek počas svojho dlhoročného praktizovania uzamknutý a nevie, koľko energie má alebo akú podobu má táto energia. Fyzicky nebude nič pociťovať, keďže aj jeho bunky budú zapečatené. Všetka energia, ktorú si vyvinie, bude uzamknutá a nebude mu k dispozícii. Takto to bude pokračovať po celú dobu až do poslednej fázy praktizovania, keď sa jeho energia odomkne a jeho vnímanie sa otvorí. Praktizovanie týmto spôsobom je mimoriadne namáhavé a dokáže v ňom uspieť len niekto s veľkým duchovným potenciálom. Tento človek musí začať tým, že je jednoducho dobrým človekom, a stáva sa niekým, kto vytrvalo pracuje na svojom charaktere, znáša utrpenie, duchovne napreduje a posúva svoju latku stále vyššie – no nikdy nie je schopný vnímať vyššiu energiu, ktorú tým získava. Jeho cesta je tá najťažšia, keďže praktizuje po mnoho rokov bez toho, aby dokázal vnímať dosiahnuté výsledky, a tak si to vyžaduje veľký duchovný potenciál.

Existuje ďalšia forma osvietenia, nazývaná „postupné osvietenie“. Mnohí praktizujúci môžu už od samého začiatku cítiť, ako sa v nich otáča *falun*, a zároveň každému otvorím vnútorné oko, hoci niektorí ním spoiatku nebudú schopní vidieť; keď sa časom naučia svoje oko používať a ich úroveň stúpne, napokon ním takisto začnú vidieť, a to čoraz jasnejšie. Popri

tom, ako si budú zlepšovať svoj charakter a odstraňovať svoje pripútanosti, prejavia sa u tejto skupiny ľudí aj nadprirodzené schopnosti. Do veľkej miery budú schopní vidieť alebo cítiť zmeny, ktorými budú počas svojej cesty prechádzať, ako aj premenu svojho tela. Takto budú postupovať až po záverečnú fázu, kým nedosiahnu najvyšší bod, ktorý mali dosiahnuť, a Pravda vesmíru sa im na ich úrovni plne odhalí. Súčasne s tým sa ich pôvodné telo (*benti*) premení a ich schopnosti sa do značnej miery zosilnia. Takže všetky tieto ciele sa v ich prípade podarilo dosiahnuť postupne, a preto sa to nazýva „postupné osvietenie“. Ani tento prístup však nie je jednoduchý. Napríklad, tí, ktorí ešte stále prechovávajú pripútanosti, môžu podľahnúť pokušeniu predvádzať sa, a tak vzhľadom na schopnosti, ktorými disponujú, je veľká pravdepodobnosť, že sa dopustia niečoho zlého. Ak tomuto pokušeniu podľahnú, stratia vyššiu energiu, ktorú tak ťažko získali, a nakoniec ich to môže priviesť až k zničeniu. Prípadne sa môže stať, že ľudia so schopnosťou vidieť budú vnímať nadprirodzené bytosti z iných ríš, ktoré sa ich pokúsia nabádať k tomu, aby vykonali určité veci alebo aby sa stali nasledovníkmi ich praxí. Tieto bytosti však nijako nedokážu priviesť človeka k dosiahnutiu skutočného božského postavenia, keďže ony samy ho ešte nedosiahli.

Ešte väčšou skúškou však môže byť to, že všetky bytosti vo vyšších dimenziách sú prinajmenšom polobožské; dokážu sa zväčšiť do nadmernej veľkosti a pôsobivo predviesť svoje schopnosti. Ak im na to skočíte, môžete nakoniec dopadnúť tak, že ich budete nasledovať. To by však znamenalo koniec vašej praxe. Aj keby tie bytosti boli plne božské, stále by ste museli začať praktizovať odznova, úplne od začiatku. Mnohé bytosti, ktoré sa nachádzajú na nebesiach [v rámci troch ríš] sú, napokon, len nadpozemskými bytosťami. Ešte nedosiahli tie najvyššie úrovne dokonalosti, ani konečný cieľ praktizovania; stále sa musia vyslobodiť z troch ríš. Hoci nedosiahli skutočné božské postavenie, bežnému človeku sa môžu naozaj javiť ako vznešené, impozantné a všemohúce. Takže ostáva sledovať, či dokážete zostať vnútorne nepohnutí, keď k vám prídu odkazy alebo energie z iných dimenzií, prípadne keď sa vám začnú zjavovať vízie, ktoré vás budú pokúšať. Preto hovoríme, že praktizovanie s otvoreným vnútorným okom je zložitý. Vaša myseľ je vtedy vystavená ešte väčším výzvam. Dobrou správou je, že k postupnému osvieteniu a nadobudnutiu takýchto schopností dôjde veľmi pravdepodobne až v polovici vašej cesty. Hoci otvorím vnútorné oko každému z vás, mnohé schopnosti vám spočiatku nebudú sprístupnené; budú otvorené výbuchom až neskôr, keď sa váš charakter dostatočne zlepší, vaša myseľ sa ustáli a vy nadobudnete sebakontrolu. K postupnému osvieteniu dospejete až po dosiahnutí určitej úrovne, a v tom čase by ste už mali byť schopní uplatniť sebakontrolu nad mnohými schopnosťami, ktoré získate. Takto budete pokračovať v praktizovaní, až kým vám nakoniec nebudú sprístupnené všetky schopnosti. Mnohí z vás patria do skupiny, ktorú opisujem – keď postupné osvietenie začne v polovici cesty. Nemusíte sa teda znepokojovať, ak sa vám zatiaľ nedarí vidieť.

Možno viete, že Zen-budhizmus rozlišuje medzi náhlým a postupným osvietením. Chuej-neng, šiesty zenový patriarcha, veril v náhle osvietenie, zatiaľ čo Šen-siu zo Severnej školy veril v postupné osvietenie. Tieto dva prístupy boli medzi budhistami dlho predmetom diskusií. Z môjho pohľadu však táto diskusia nemá veľký zmysel, pretože to, na čo tieto dve osobnosti poukazovali, bola iba schopnosť jednotlivca preniknúť do podstaty učenia v priebehu praktizovania. Niektorí dospejú k poznaniu náhlým zábleskom, zatiaľ čo iní k nemu dospejú

pomalšie, postupom času. Oba prístupy by však mali byť v poriadku, pretože v oboch prípadoch sa človek k niečomu osvieti. Prirodzene, je lepšie, ak sa to udeje naraz, avšak je rovnako v poriadku dospieť k tomu postupne; v oboch prípadoch človek dôjde k novému pochopeniu. Takže ani jeden z týchto prístupov nie je nesprávny.

Človek s výnimočnými duchovnými kvalitami

Aby bol niekto hoden nazývať sa človekom „s výnimočnými duchovnými kvalitami“, vyžaduje si to viac než len dobrú vrozenú základňu. Ľudia s výnimočnými duchovnými kvalitami sú vzácnosťou a v priebehu histórie ich bolo len zopár. Ako sa dá predpokladať, v prvom rade musia mať veľké množstvo cností. Sú to bezpochyby ľudia, ktorí dokážu znášať utrpenie nad bežný rámec, majú vynikajúcu sebakontrolu, sú schopní priniesť akúkoľvek obeť, nemrhajú svojou cnosťou, majú dobré pochopenie duchovných vecí, ako aj ďalšie kvality.

Podme teda preskúmať, čo znamená „trpieť nad bežný rámec“. Podľa budhistickej viery sú ľudské bytosti stvorené tak, aby trpeli – pokiaľ je niekto človekom, nevyhnutne musí trpieť. Veria, že bytosti v iných dimenziách nemajú telá ako ľudia, a tak netrpia žiadnymi chorobami ani každodennými životnými útrapami; nie sú teda vystavené bolesti tak ako my. A keďže sú to bytosti z iných dimenzií, môžu sa bez námahy vznášať a sú v stave beztiaže, čo je jednoducho úžasné. Zatiaľ čo bežné ľudské bytosti, ktoré sú zaťažené týmto telom, sú sužované horúčavou a chladom, smädom aj hladom, a takisto únavou; a k tomu všetkému je tu ešte kolobeh narodenia, starnutia, ochorenia a smrti. Jedným slovom, nie je to vôbec príjemné.

Spomínam si na jednu reportáž o ľuďoch, ktorí prežili ničivé zemetrasenie v meste Tchang-šan. S tými, ktorí tam takmer zomreli, ale podarilo sa ich priviesť k vedomiu, sa robil špeciálny prieskum a pýtali sa ich, či mali nejaké zážitky blízke smrti. Tí, ktorí to zažili, prekvapivo zhodne opisovali niečo výnimočné: v okamihu smrti nemali žiaden pocit strachu, naopak, zažívali pocit oslobodenia a určitého vnútorného vzrušenia. Niektorí opisovali, ako boli náhle oslobodení z okov svojho tela a užívali si neuveriteľný zážitok voľného vznášania sa, pozorujúc pritom pod sebou svoje vlastné telo. Niektorí opisovali, ako videli nadpozemské bytosti v iných dimenziách, pričom iní rozprávali o cestovaní do nadpozemských svetov. Všetci z nich opísali, ako sa v okamihu smrti oslobodili od bolesti a prežívali radostný pocit z náhle získanej voľnosti. To naznačuje, že ľudské telo je nástrojom utrpenia, ibaže si to neuvedomujeme, keďže všetci sme sa narodili do tohto sveta rovnakým spôsobom.

Povedal by som teda, že ľudské bytosti to majú najťažšie. Minule som naznačil, že priestor a čas v tomto ľudskom svete je odlišný od časopriestoru v iných, rozľahlejších dimenziách. To, čo u nás trvá, povedzme, dve hodiny, môže niekde inde trvať celý rok. To znamená, že každý, kto dokáže praktizovať v tomto bolestivom prostredí, je jednoducho výnimočný; svedčí to o tom, že má vo svojom srdci *Fa*, chce sa duchovne rozvíjať a je skutočne mimoriadnym človekom. Dokonca ani tu, na tomto ťažko skúšanom mieste, nestratil svoju vrozenú božskosť a stále si želá stať sa hodným nebies. Takže takému človeku môže byť poskytnutá bezpodmienečná pomoc. Napríklad, keď vyššie bytosti vidia tohto človeka meditovať celú noc, budú si ho veľmi vážiť. Nezabúdajme, že jedna dvojhodina tu sa môže

rovnat' jednému roku v inej ríši, takže jedna noc strávená v meditácii sa môže niekde inde rovnat' šiestim rokom. Toto prostredie je naozaj výnimočné.

Zvážte teda, aké ťažké musí byť trpieť nad rámec toho, čo je bežné. Predpokladajme, že človek príde jedného dňa do práce, a zistí, že jeho firme sa finančne nedarí a má viac zamestnancov ako pracovných miest. Podnik sa musí reformovať a pristúpiť k rozviazaniu zmlúv, a tak sú nadbytoční zamestnanci prepustení. Tento človek je jedným z nich a zrazu sa ocitne bez práce. Len si predstavte, aké to musí byť stresujúce. Nemá teraz žiaden zdroj príjmov, aby užíval svoju rodinu, ani žiadne iné zručnosti, vďaka ktorým by si mohol nájsť prácu. A tak celý sklúčený odíde domov. Keď príde domov, dozvie sa, že jeho rodič, ktorý je v pokročilom veku, vážne ochorel. Musí vynaložiť veľké úsilie, aby si požičal dostatok peňazí na jeho hospitalizáciu a potom ho s pocitom úzkosti a znepokojenia náhlivo odvezie do nemocnice. Keď sa neskôr vráti domov, aby mu priniesol zopár vecí, vo dverách sa objaví učiteľ zo školy a oznámi mu, že jeho syn zranil niekoho v bitke a že ako otec by mal urýchlene prísť urovnať veci s rodičmi toho druhého dieťaťa. Po tom, ako sa o všetko postará, vráti sa domov, sadne si, no v tom príde telefonát, v ktorom mu niekto oznámi, že jeho manželka mu je neverná. Samozrejme, netreba teraz očakávať, že zažijete rovnakú situáciu. Väčšina ľudí by to nezvládla a mysleli by si, že nemá zmysel takto ďalej žiť, a dokonca by si mohli v zúfalstve siahnuť na život. Chcem tým povedať, že možno budete musieť prejsť tými najťažšími skúškami, aké si len dokázate predstaviť. Môžu prevziať akúkoľvek formu. Intrigy odohrávajúce sa vo vzťahoch medzi ľuďmi, situácie, ktoré preverujú váš charakter, ako aj bezohľadná povaha spoločnosti nie sú o nič menej náročné ako scenár, ktorý som opísal. Napríklad, pre niektorých ľudí môže byť pocit bolesti z poníženia taký neznesiteľný, že si kvôli tomu siahnu na život. To znamená, že ak chceme praktizovať v takomto zložitom prostredí, musíme byť schopní ustáť aj tie najťažšie búrky a mať výnimočnú sebakontrolu, resp. *žen* (znášanlivosť).

A ako to vyzerá v praxi? Po prvé, praktizujúci by mal byť schopný zdržať sa odplaty a trpezlivo situáciu zniesť. Toho, kto podľahne potrebe sa pomstiť, sotva môžeme nazývať praktizujúcim. Tí, ktorí majú výbušnú povahu, si možno myslia, že by pre nich bolo príliš ťažké to takto zvládnuť. Ja si však myslím, že jednoducho musia zapracovať na svojej vznetlivej povahe, keďže praktizujúci by mali byť schopní zachovať si pokoj. Niektorí ľudia sa pri výchove svojich detí prestanú ovládať a veľmi sa rozčúlia. Ale vôbec to nie je nutné. Nemali by ste sa skutočne nahnevať. Ak chcete svoje dieťa vychovať dobre, musíte byť pokojní a racionálni. Naozaj si myslíte, že by ste si mohli vyvinúť vyššiu energiu, ak sa vás dotknú čo i len maličkosti alebo sa kvôli nim prestanete ovládať? Spomínam si, ako mi raz niekto povedal, že by dokázal zniesť verejné poníženie, pokiaľ by to nikto z jeho známych nevidel. To však nestačí. Možno vám niekto jedného dňa uštedrí facku alebo vás znemožní priamo pred tými, pred ktorými by ste to najmenej chceli zažiť. To, ako to zvládnete, odhalí, nakoľko ste schopní zostať nepohnutí. Ak chcete naozaj obstať, nielenže si musíte zachovať pokoj, ale nesmie sa vás to ani len dotknúť. Pamätajte, že svätá bytosť by nikdy nedovolila, aby ju niečo emocionálne ovplyvnilo; svätec jednoducho nebude zamestnávať svoju myseľ svetskými vecami. Nech by sa s týmto človekom zaobchádzalo akokoľvek zle, vždy sa bude správať

prívetivo a optimisticky. Ak dokážete byť skutočne takíto, potom ste už dosiahli základnú úroveň božskosti, nazývanú *arhat*.

Ľudia sa možno obávajú, že ak prejavia toľko trpezlivosti, budú pôsobiť ako zbabelci alebo slabosi. Nie je na tom však nič zbabelé. Staršia generácia, ako aj kultivovanejší ľudia, dokážu uplatňovať sebaovládanie a neznižovať sa k hádkam s druhými. O to viac by to malo platiť pre nás ako praktizujúcich. Sotva by sa to dalo nazvať zbabelosťou. Považoval by som to skôr za prejav veľkej rozvážnosti a pevnej vôle. Tento druh sebaovládania je tým, čo charakterizuje praktizujúceho. Staré čínske príslovie hovorí: „Bežný človek odpovie na urážku mečom.“ Dá sa len očakávať, že bežný človek sa bude brániť. A práve to z neho robí obyčajného človeka, teda protiklad praktizujúceho. Aby ste dokázali konať tak, ako som opísal, musíte mať pevnú vôľu a dobrú sebakontrolu.

V dávnych časoch žil známy muž, menom Chan Sin, ktorý bol mimoriadne schopný; slúžil ako hlavný generál u nastávajúceho cisára Liu Panga a zohral dôležitú úlohu pri budovaní jeho ríše. Mali by sme spomenúť, čím sa odlišoval. Hovorí sa, že už od mladého veku sa líšil od ostatných a zachoval sa známy príbeh o tom, ako dobrovoľne zniesol poníženie, keď sa štvornožky preplazil popod nohy iného muža. V príbehu sa hovorí, že v mladosti sa venoval bojovým umeniam a ako to bolo zvykom, nosieval pri sebe meč. Jedného dňa si vykračoval po ulici, keď mu zrazu skrížil cestu bitkár stojaci s rukami vbok. Bitkár ho vyzval so slovami: „Načo nosíš ten meč? Odvážiš sa niekoho zabiť? Dokáž to tým, že mi odsekneš hlavu.“ S týmito slovami sa zohol a nastrčil svoj krk. Chan však nevidel žiaden zmysel v tom, aby mu zoťal hlavu. Navyše by vás za takýto čin, podobne ako dnes, nahlásili úradom a stálo by vás to život, takže to nebolo niečo, čo by sa mohlo vykonať len tak bez rozmyslu. Keď bitkár pochopil, že Chan nemá v úmysle ho zabiť, prehlásil: „Ak chceš okolo mňa prejsť, ale nemáš odvalu ma zabiť, budeš sa musieť štvornožky preplaziť popod moje nohy.“ A presne to aj urobil. Z toho, akú mal Chan výnimočnú rozvahu, môžeme vidieť, že sa líšil od ostatných, a práve v tom spočíval kľúč jeho úspechu. Myslieť si, že za svoju česť sa oplatí bojovať, je mylný svetský názor. Ako si asi viete predstaviť, život, ktorý sa točí okolo vlastnej pýchy, bude únavný a bolestivý a nebude stáť za to. Ako ľudia snažiaci sa o duchovnú dokonalosť by sme mali byť ešte lepší ako Chan Sin, ktorý viedol predsa len obyčajný život. Naším cieľom je pozdvihnúť sa nad bežnú úroveň a postupovať smerom k vyšším ríšam. Nemusíme sa síce stretnúť s rovnakou situáciou, akú zažil Chan, ale počas praktizovania v tejto spoločnosti budeme čeliť urážkam a ponižovaniu, čo môže byť rovnako náročné. Spory, ktoré zažijete s druhými, môžu naozaj drásť vašu dušu a v každom ohľade to bude rovnako ťažké ako to, čím si prešiel Chan Sin – ak nie ešte ťažšie.

Takisto musíte byť schopní vzdať sa vecí, po ktorých ľudia bežne túžia a sú k nim pripútaní. To si však vyžaduje určitý čas. Nie je to niečo, čo sa dá dosiahnuť zo dňa na deň, rovnako ako sa nedá stať zo dňa na deň svätým. Nemali by ste k tomu však zaujať uvoľnený postoj len preto, že viete, že si to vyžaduje nejaký čas. Bol by to problém, ak by ste si vzali moje slová ako povolenie k ležérnemu prístupu. Nasledovanie posvätné cesty si totiž vyžaduje maximálnu oddanosť a úsilie.

Zároveň si musíte uchovávať svoju cnosť, držať sa morálnych zásad a vyhýbať sa impulzívnemu konaniu. Nemôžete jednoducho robiť, čo sa vám zachce; musíte si strážiť svoj charakter. V ázijskej kultúre sa všeobecne verí, že konaním dobrých skutkov si môžete „nahromadiť zásluhy“. Ako praktizujúci sa však snažíme skôr o to, aby sme si uchovali zásluhy, resp. cnosti, ktoré už máme, než aby sme sa snažili získať ďalšie. Ľudia sa často snažia získať cnosť alebo požehnanie robením dobrých skutkov a dúfajú, že si tým zabezpečia lepší budúci život. Avšak z nášho pohľadu nie je potrebné, aby ste sa zaoberali ďalším životom, pretože ak dosiahnete osvietenie, vyslobodíte sa z cyklu reinkarnácie. Druhým dôvodom, prečo sme si zvolili *uchovávanie* cnosti, je to, že oba druhy látok, ktoré nesieme v našich telách, neboli nahromadené len počas jedného života, ale hromadili sa v priebehu mnohých životov. A navyše, mohli by ste prechodiť hoci aj celé mesto, no nemuseli by ste nájsť ani jediný skutočne dobrý skutok, ktorý by ste mohli vykonať – aj keby ste to robili denne.

Okrem toho je tu ešte ďalší aspekt. Aj tie zdanlivo dobré veci, ktoré ľudia vykonávajú v snahe získať cnosť, by sa mohli ukázať ako zlé; a tie na prvý pohľad zlé veci, ktoré ľudia robia, sa naopak môžu ukázať ako dobré. Je to preto, že za udalosťami existujú skryté príčiny, ktoré nemusia byť zjavné. V tejto spoločnosti platia bežné zákony, ktoré usmerňujú ľudské záležitosti a tak je to v poriadku. Praktizujúci je však človek, ktorý postupuje podľa zákonov vyššej úrovne. A ako vyššia bytosť by ste sa mali riadiť vyššou logikou; nemôžete sa na veci neustále pozeráť optikou bežných ľudí. Ak do vecí zasiahnete, je možné, že ich budete riešiť nesprávne, keďže nemusíte poznať ich základnú príčinu. Preto zastávame princíp „nezasahovania“ a hovoríme, že sa nemôžete do vecí vrhnúť len na základe nejakého náhleho impulzu. Niektorí sa ma raz pokúšali presvedčiť, že do situácie zasiahol len preto, že chcel jednoducho „urobiť spravodlivosti zadosť“. Povedal som mu, že v tom prípade by mal radšej vstúpiť do policajného zboru. Nehovorím vám však, aby ste ignorovali situácie, ktoré ohrozujú život, ak ich vidíte. Hovorím o zasahovaní do potýčok medzi ľuďmi, či už verbálnych alebo fyzických, keďže ich zastavenie by mohlo znamenať, že zúčastnené strany si nebudú môcť vyrovnať dlh z minulosti, ktorý mal byť splatený. V takom prípade budú musieť čakať, aby tou situáciou mohli prejsť znova. Chcem tým teda povedať, že ak nedokážete vidieť hlbšie príčiny vecí, je pravdepodobné, že situácie nebudete riešiť správne a stratíte cnosť.

Nemožno bežným ľuďom vyčítať, že sa zapájajú do záležitostí druhých, keďže oni majú svoje vlastné princípy, ktorými sa riadia. Vy by ste sa však mali riadiť vyššou logikou a nemiešať sa do vecí, pokiaľ nenarazíte na nejaký strašný zločin. Ak by ste za daných okolností nič nespravili, svedčilo by to o vašom slabom charaktere, keďže dobrý človek by na to určite zareagoval. Ak vám nezáleží dokonca ani na tom, keď sa niekoho pokúšajú zavraždiť alebo keď vypukne požiar, na čom inom vám potom bude záležať? Mal by som však povedať, že takéto udalosti pre nás nemajú veľký význam a nemusia byť súčasťou vašich usporiadaní, resp. niečím, s čím sa budete musieť stretnúť. To, o čo sa snažíme my, je uchovávať si cnosť tým, že sa nedopúšťame zlých skutkov. Ak by ste sa do vecí zaplietli a podnikli kroky, hoci len nepatrné, v mnohých prípadoch by to nebolo správne a stálo by vás to cnosť. A v stávke by toho bolo naozaj veľa. Ak stratíte cnosť, bude pre vás omnoho ťažšie pokročiť vo vašom praktizovaní a dosiahnuť váš konečný cieľ. Aby ste vedeli správne posúdiť, kedy máte do vecí

zasiahnuť, vyžaduje si to dobrý úsudok, a ten môže prameniť z dobrej základne alebo z dobrého vplyvu prostredia.

Ak bude každý z nás pracovať sám na sebe a bude sa snažiť skúmať svoj charakter, resp. myšlienky, aby mohol rozpoznať príčinu akéhokoľvek problému, s ktorým sa stretne, a následne si dá záležať na tom, aby sa nabudúce činil lepšie, a ak sa vždy bude snažiť byť voči druhým ohľaduplný, verím, že svet sa stane lepším miestom. Morálka sa zlepší, ľudia budú voči sebe zdvorilejší a svet sa vďaka tomu stane bezpečnejší. Možno dokonca nebude potrebná ani polícia; ľudia sa budú, takpovediac, kontrolovať sami na základe vlastnej sebareflexie. Aký by to bol úžasný svet. Hoci dnes máme právny systém, ktorý je pomerne obsiahly, napriek tomu sa ľudia stále dopúšťajú nesprávnych skutkov, ktoré sú v rozpore so zákonom. Je to preto, že zákony nedokážu zmeniť srdce človeka, takže ľudia stále páchajú protiprávne činy, keď tam nie je nikto, kto by ich zastavil. Verím, že svet by bol iným miestom, ak by každý pracoval sám na sebe tak, ako to robíme my, a nikto by už nemusel myslieť na to, že by mal zakročiť a napraviť krivdy.

To je všetko, čo môžem v rámci môjho vyučovania povedať, pretože k tomu, čo je na vyšších úrovniach, musíte počas praktizovania dospieť sami. Takisto vám nemôžem objasniť všetky tie drobnosti týkajúce sa vášho života, na ktoré by ste sa možno chceli opýtať, keďže potom by vám už neostalo nič, s čím by ste sa museli popasovať. Musíte praktizovať sami a dospieť k svojmu vlastnému pochopeniu vecí. Ak by som vám všetko vysvetlil, nezostalo by nič, na čom by ste mohli pracovať. Môže vás však povzbudiť vedomie toho, že učenie Dafa, ktoré som vám dal k dispozícii, vám môže poslúžiť ako váš kompas.

Pravdepodobne už čoskoro prestanem usporadúvať semináre. Z tohto dôvodu plánujem sprístupniť moje pôvodné učenie všetkým, aby sa ním každý mohol riadiť pri svojom praktizovaní. Od samého začiatku ma viedol pocit zodpovednosti voči všetkým mojim študentom, ako aj voči spoločnosti, a platí to aj naďalej. To, ako sa nám darilo, by mala posúdiť verejnosť, takže už k tomu viac nepoviem. Túto prax som zverejnil jednak preto, aby z nej mohlo mať prospech viac ľudí, a zároveň aby tí, ktorí úprimne túžia po duchovnom raste, mali k dispozícii učenie, ktoré ich bude viesť. Popri tom som tiež vysvetlil, čo znamená byť dobrým človekom a dúfam, že aj keď sa po mojom vyučovaní nestanete praktizujúcimi, prinajmenšom môžete byť dobrými ľuďmi – čo prispeje k zlepšeniu spoločnosti. Teraz máte v rukách potrebné nástroje na to, aby ste sa mohli stať lepšími ľuďmi. Som presvedčený, že po skončení tohto seminára nimi aj budete.

Počas môjho vyučovania nešlo všetko úplne hladko, keďže sa vyskytlo rôzne rušivé zasahovanie. Napriek tomu prebehli semináre naozaj dobre, a to vďaka veľkej podpore sponzorských organizácií a vedúcich predstaviteľov z rôznych oblastí spoločnosti, ako aj vďaka úsiliu nášho personálu.

Všetko, čo som vyučoval, má slúžiť na to, aby vám to pomohlo uspieť v praktizovaní a odhalil som veci, ktoré nikdy predtým neboli zverejnené. Jedinečnosť môjho učenia spočíva v tom, že zahŕňa súčasnú vedu a vedecké poznatky o ľudskom tele, aby boli veci zrozumiteľnejšie, no zároveň je to učenie, ktoré je z duchovného hľadiska na veľmi pokročilej

úrovni. Robím to predovšetkým v nádeji, že časom si toto učenie skutočne osvojíte a uspejete v praktizovaní. To je mojím cieľom. Stretli sme sa s mnohými ľuďmi, ktorým sa toto učenie pozdáva, ale myslia si, že pre nich bude ťažké uviesť ho do praxe. Myslím si však, že to naozaj závisí od každého jednotlivca. Bežnému človeku, ktorý nemá záujem o duchovný rast, sa to môže zdať ťažké alebo dosť náročné a nebude mu to pripadať ako niečo, v čom by mohol uspieť. Takže niekomu, kto sa nezaujíma o duchovný rozvoj, sa to bude zdať ťažké. Je to podobné, ako napísal Lao-c': „Keď nadpriemerný človek počuje o *Tao*, bude ho praktizovať usilovne; keď priemerný človek počuje o *Tao*, niekedy bude veriť a inokedy pochybovať; keď podpriemerný človek počuje o *Tao*, bude sa z neho smiať. Ak by sa nesmiel, nebola by to pravá duchovná cesta.“ Tí, ktorí berú praktizovanie úprimne, to budú považovať za niečo, čo sa dá veľmi ľahko zvládnuť, a rozhodne to pre nich nebude nič nemožné. Mnohí z vás, ktorí už vďaka praktizovaniu dosiahli veľmi vysoké duchovné úrovne, sú toho dobrým príkladom, a niektorí sú tu aj dnes. Doposiaľ som to neodhalil z obavy, že by mohli podľahnúť pýche, prípadne sa k tomu pripútať, čo by ovplyvnilo rast ich duchovnej sily. Pokiaľ sa úprimne snažíte o duchovný rast, ste odhodlaní podstúpiť čokoľvek, čo si to vyžaduje, a ak sa dokážete pozerieť na materiálne veci tohto sveta s nadhľadom a nezaujatosťou, táto prax pre vás nebude ťažká. Ľuďom sa zdá ťažká len preto, že stále lipnú na svetských veciach. Takže na samotnej praxi či postupovaní k vyšším úrovňam nie je v podstate nič ťažké; je to jednoducho tak, že ľudia brzdia ich pripútanosti. Problém spočíva v lákadle svetských vecí, ktoré sú tak hmatateľné a priamo na dosah, že je ťažké ich opustiť. Ďalším častým úskalím je hnev, ktorý ľudia pociťujú, keď dôjde k hádke, a ak ho neudržia pod kontrolou, môže ich ovládnuť. V časoch, keď som ešte praktizoval, mi neraz jeden učiteľ povedal: „Neexistuje nič, čo by skutočne nebolo možné vydržať alebo spraviť.“ A skutočne je to tak. Je to postoj, ktorý pre vás môže byť jedine prínosom. Takže nabudúce, keď budete prechádzať skutočnou skúškou alebo trápením, skúste si na to spomenúť a uvidíte, či to dokážete vydržať. Alebo keď budete čeliť niečomu, čo sa vám bude zdať nemožné, a dokonca aj keď to budú tvrdiť ostatní, skúste si na to spomenúť a uvidíte, či to predsa len nebude možné. Verím, že ak to dokážete, zakaždým zistíte, že sa pred vami objaví nový obzor a východisko zo situácie.

Možno bude ťažké zapamätať si všetko, čo sa tu vyučovalo, vzhľadom na to, koľko toho bolo povedané. Takže toto sú moje hlavné želania na záver: aby sa z vás skutočne stali praktizujúci a aby ste sa duchovnej praxi venovali s plnou vážnosťou; aby dlhoroční aj noví praktizujúci dosiahli jedného dňa duchovnú dokonalosť prostredníctvom Dafa; a aby ste od dnešného dňa skutočne čo najlepšie využili svoj čas na praktizovanie.

DODATOK

Zhuan Falun nemá byť literárnym dielom, a ako taký sa neodrží literárnych alebo štylistických pravidiel dnešnej doby; a nemusí ani nutne obsahovať výrazy, na ktoré sú dnes ľudia zvyknutí. Ak by sme uprednostnili tieto pravidlá, išlo by to na úkor niečoho dôležitejšieho: text by možno lepšie zodpovedal určitým očakávaniam a bol by rétoricky elegantnejší, no zároveň by to spôsobilo, že by bol povrchnejší a obmedzený vo vyjadrení svojho posolstva. Je to kniha, ktorá ponúka duchovné vedenie na vyššej úrovni a vzťahuje sa na rôzne fázy praktizovania, pričom umožňuje hlbšie pochopenie *Fa* na početných úrovniach. Všetko toto má za cieľ podnietiť u čitateľa skutočné, zásadné zmeny – počnúc jeho telom cez jeho energiu až po samotný jeho duchovný stav – a mnohé z toho by nebolo možné dosiahnuť, ak by sa k textu pristupovalo iným spôsobom.

Li Chung-č'

5. januára 1996

POZNÁMKY

od prekladateľov

* *Dafa*: ide o čínsky budhistický pojem, ktorý môžeme preložiť ako „Veľká Cesta“, „Veľký Zákon“ alebo „Veľké Učenie“. Používa sa ako skratka plného názvu praxe Falun Dafa. Tento pojem sa v histórii objavil aj v názvoch niektorých čínskych duchovných praxí, o ktorých sa hovorí neskôr v texte.

* *čen, šan a žen*: Zhen, Shan, Ren – Pravdivosť, Súcit, Znášanlivosť; Zhen (pravda, pravdivosť, opravdovosť); Shan (súcit, dobrota, dobrosrdečnosť, láskavosť); Ren (znášanlivosť, tolerancia, trpezlivosť, vytrvalosť, schopnosť znášať utrpenie).

* *Fa*: čínsky pojem, ktorý sa zvyčajne prekladá podľa kontextu, keďže jeho význam a zmysel je veľmi široký. V čínskej budhistickej tradícii je samotný pojem *Fa* prekladom pôvodného sanskritského termínu *dharma* (alebo *dhama*, podľa pálijského kánonu), ktorý sa pôvodne vzťahoval na Budhovo učenie, a preto bol dlho synonymom pre „pravdu“, „cestu“ alebo „zákon“ (v morálnom či duchovnom zmysle). V tejto knihe sa pojem prekladá rôzne, či už ako „Zákon“, „Cesta“, „učenie“, alebo „duchovná pravda“.

* *poskytovať výučbu*: obsah tejto knihy bol pôvodne prednášaný formou seminára, ktorý sa uskutočnil v priebehu niekoľkých dní vo forme série osobných prednášok, resp. lekcíí.

* *čchi*: pojem *čchi* (píše sa tiež ako *qi*) sa často prirovnáva, resp. považuje za obdobu známeho indického pojmu *prána*, ako aj starogréckeho pojmu *pneuma*. Ide o rovnaký výraz, ktorý je v japončine známy ako *ki*.

* *čchi-kung*: Falun Dafa sa považuje za druh *čchi-kungu*, resp. „energetickej praxe“.

* *dharma*: čínsky pojem „*Fa*“, ktorý je v texte použitý, sa zvyčajne prekladá podľa kontextu, keďže jeho význam a zmysel je veľmi široký. V čínskej budhistickej tradícii je samotný pojem *Fa* prekladom pôvodného sanskritského termínu *dharma* (alebo *dhama*, podľa pálijského kánonu), ktorý sa pôvodne vzťahoval na Budhovo učenie, a preto bol dlho synonymom pre „pravdu“, „cestu“ alebo „zákon“ (v morálnom či duchovnom zmysle). V tejto knihe sa pojem prekladá rôzne, či už ako „Zákon“, „Cesta“, „učenie“, alebo „duchovná pravda“. Mali by sme dodať, že ten istý pojem „*Fa*“ je zahrnutý aj v dvojslabičnom slove *Dafa*, ktoré je súčasťou názvu praxe.

* *Budha, Šákjamuni*: historická postava Budhu – „Budha Gautama“ alebo inak „Budha Šákjamuni“ – je vo väčšine textu označovaný ako „Budha“. V niektorých pasážach, kde sa spomínajú viacerí Budhovia, je použité jeho celé meno kvôli rozlíšeniu. Meno „Šákjamuni“ znamená „Mudrc z rodu Šákja“. Ide o tú istú postavu, ktorá bola pred dosiahnutím osvietenia známa ako Siddhártha.

* *Lei Feng*: všeobecne známy hrdina v modernej Číne, ktorý bol od 60. rokov oslavovaný pre jeho nezištné skutky v prospech krajiny a spoluobčanov.

* *falun*: v doslovnom preklade to znamená „koleso zákona“ alebo „koleso *dharmy*“; ide o objekt v tvare kolesa, ktorý je vyobrazený na farebnej prílohe na začiatku knihy. Je to pojem používaný v budhistickej tradícii, pochádzajúci z obdobia spred tisícich rokov.

* *vnútorné oko*: čínsky výraz *tchien-mu* sa zvyčajne prekladá ako „tretie oko“, „duchovné oko“ alebo niekedy, v predchádzajúcich storočiach, ako „oko mysle“. V tomto vydaní je použitý najtradičnejší pojem v západnom kontexte (t. j. „vnútorné oko“).

* *duchovné telá*: ide o preklad čínskeho pojmu *fa-shen*, ktorý je sám osebe historickým prekladom pojmu *dharmakája* pochádzajúceho z budhistického Sanskritu. Je potrebné poznamenať, že použitie, ako aj význam tohto pojmu nie je vo Falun Dafa nevyhnutne taký ako v iných budhistických tradíciách (kde sa jeho interpretácia značne líši). Neskôr sa bude v knihe o tomto pojme diskutovať podrobnejšie.

* *bežná verejnosť*: nezahŕňa to tých praktizujúcich, ktorí zložili mníšske sľuby alebo boli vysvätení ešte predtým, ako sa začali učiť Falun Dafa.

* *Mandorla*: je najviac zaužívaný termín, ktorý sa používa v ázijskom náboženskom umení, ako aj v renesančnom či stredovekom európskom umení, na označenie kruhového prstenca, zväčša mandľového tvaru, ktorý obklopuje sväté postavy. Niekedy sa tiež nazýva „aureola“. Čínsky pojem *suan-kuan*, ktorý má staroveký pôvod, sa doslova prekladá ako „tajomný spojovací bod“ alebo „skrytý priechod“.

* *tie-jin*: táto *mudra* je známa aj pod sanskritským názvom *dhyani*. Pozostáva z položenia prstov jednej ruky na prsty druhej ruky, s oboma dlaňami smerujúcimi nahor, pričom končeky oboch palcov sa navzájom dotýkajú a vytvárajú oválny tvar.

* *štyri strany... osem smerov*: pre čínskych čitateľov – „štyri strany“ predstavujú sever, juh, východ a západ, pričom k „ôsmim smerom“ dospejeme, keď k spomínaným štyrom stranám prirátame severovýchod, severozápad, juhovýchod a juhozápad.

* *vykonávanie posvätenia*: možno pomôže, ak poznamenáme, že čínsky pojem *kchai-kuang*, ktorý sme tu preložili, pozostáva z dvoch slov, čo doslova znamená „svetelné otvorenie“ alebo „otvorenie svetlom“. To by vysvetľovalo zvláštne správanie postáv z danej pasáže; pravdepodobne sa snažia „otvoriť“ oči sochy „svetlom“. V juhoázijskom, ako aj vo východoázijskom budhizme, sú obrady posväcovania sôch bežné.

* *benti*: zahŕňa fyzické telo, ako aj telá v iných dimenziách.

* *vykúzliti' oheň*: toto slovné spojenie môžeme v čínštine chápať v dvoch významoch, a to ako pojem *dzou-chuo*, čo zvyčajne znamená niečo ako „pomiatnuť sa“, pričom v Číne sa to negatívne spája s energetickými praxami (ako je uvedené v príslušnom odseku); ak ten istý výraz chápeme doslovne, znamená to vyžarovať alebo vykúzliti' oheň.

* *Kuan-jin*: je čínske pomenovanie pre pôvodne indického *Bódhisattvu* milosrdenstva a súcitu, Avalókitéšvaru. Je jedným zo štyroch veľkých *Bódhisattvov* v čínskom budhizme. Kuan-jin znamená „[Ten, kto] vníma zvuky sveta“. V indickom budhizme sa Kuan-jin pôvodne zobrazoval v mužskej podobe, ale približne od 12. storočia sa v Číne a vo väčšine východnej Ázie začal vyobrazovať v ženskom prevedení.

* *Pi-ku*: čínsky výraz pre označenie zrieknutia sa jedla a pitia po dlhšie časové obdobie; ide o jav, ktorý je historicky známy z rôznych náboženských a duchovných škôl po celom svete. Ako naznačuje úryvok v texte, v 80. a 90. rokoch sa v Číne stalo *pi-ku* všeobecne známym javom, ktorý sa začal spájať s *čchi-kungom* a stal sa predmetom mnohých diskusií a výskumov. V latinskom jazyku sa označuje ako inedia.